

مولانا موسا سائیر لہی

تاریخ غزنوی

شیخ الحداد خلیفہ شریعتی

تاریخ غزنوی

شیخ الحداد خلیفہ شریعتی

مواللا مۇسا سايرامى

تارىخىي ئەمىنىيە

نەشرگە تەييارلىغۇچى: مەھەممەت زۇنۇن

ABDULCELİL TURAN

Yenidoğan Mh. 41 Sk. No.7/4

Zeytinburnu - İSTANBUL

Tel. / Fax: 0212.679 03 70

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

جلالدين بهرام
نسزغان
89. 3

موللا مۇسا سايرامى ۋە ئۇنىڭ «تارىخىي ئەمىنىيە» سى

موللا مۇسا سايرامى (موللا مۇسا بىنىنى موللا ئەيسا خوجا سايرامى) 1836-يىلى 8-ئاينىڭ 23-كۈنى شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونىنىڭ ئاقسۇ ۋىلايىتىدىكى باي ناھىيىسىگە تەۋە سايرام رايونىنىڭ ئانئىز يېزىسى توغايلا مەھەللىسىدە بىر دىنىي ئۆلىما ئائىلىسىدە دۇنياغا كەلگەن.

موللا مۇسا سايرامى 1847-يىلى 9-ئايدا، دادىسىنىڭ تەشەببۇسى بىلەن كۇچادىكى ساقساق مەدرىسىدە ئوقۇيدۇ. ئۇ يەردە ئۇيغۇر ئالىمى موللا ئوسمان ئاخۇننىڭ تەربىيىسىدە ئەدەبىيات، تارىخ، كالىندارچىلىق، ئاسترونومىيە، گرامماتىكا، ماتېماتىكا ۋە ئىسلامىيەت پەنلىرىنى ئوقۇيدۇ. ئەرەب، پارس، ئوردو تىلى-لىرىنى ئۆگىنىپ، ئاز ۋاقىت ئىچىدىلا زور ئۇتۇق قازىنىدۇ. 1854-يىلى، موللا مۇسا سايرامى مەكتەپنى پۈتتۈرۈپ، بايغا قايتىپ كېلىدۇ ۋە سايرام مەدرىسىدە مۇدەررىسلىك قىلىدۇ.

موللا مۇسا سايرامى XIX ئەسىرنىڭ 80-يىللىرىدىن باشلاپ بىر قاتار ئىلمىي ئىجادىي ئەمگەك بىلەن شۇغۇللىنىپ، بىر-مۇنچە ئەسەرلەرنى يېزىپ چىقىدۇ. ئۇ يازغان ئەسەرلەر ئىچىدە «ئەزكەرەتۇل ئەۋلىيا» (ئەۋلىيالار تەزكىرىسى)، «دەر بەيان ئەسەبۇلكەف» (ئەسەبۇلكەف ھەققىدە بايان)، «تارىخىي ئەمىنىيە»، «تارىخىي ھەمىدىيە»، «قەسىدەئىي سىدىق»، «غەزەلىيات»، «سالامنامە» قاتارلىق تارىخ، ئەدەبىياتقا نائىت ئەسەرلەر بار.

«تارىخىي ئەمىنىيە» 1903-يىلى يېزىلغان، 1904-

يىلى، روسىيىنىڭ قازان شەھىرىدىكى «مەدرىسە ئىبى ئۇلۇم» مەتبەئەسىدە بېسىلغان. قولتۇمىزدىكى بۇ كىتاب ئاشۇ نۇسخىغا ئاساسەن ھازىرقى زامان ئۇيغۇر ئەدەبىي تىلىغا ئۆزگەرتىلىپ نەشىر قىلىندى. بۇ كىتاب «سۆز بېشى»، «مۇقەددىمە»، «داستان» ۋە «خاتىمە» دېگەن قىسىملارغا بۆلۈنگەن. ئەسەرنىڭ «تارىخىي ئەمىنىيە» دەپ ئاتىلىشىدىكى سەۋەبىنى ئاپتور: «بۇ كىتابنى يېزىشقا كىرىشكەن ۋاقىتىدا بۇ يۇرتلاردا دۈشمەنلىك، ئاداۋەت، پاراكەندىچىلىك تۈگەپ، تىنچلىق ۋە خاتىرجەملىك قارار تاپقاندا» دى. شۇنىڭ ئۈچۈن، بۇ كىتابنى «تارىخىي ئەمىنىيە» دەپ ئاتىدىم» دەپ ئىزاھلايدۇ.

«مۇقەددىمە» ئۈچ بابتىن تۈزۈلگەن. ئاپتور بۇ بابلاردا كىتابخانلارنى يەتتە شەھەر (جەنۇبىي شىنجاڭ) ھەققىدىكى مول تارىخىي ۋەقەلەردىن خەۋەردار قىلىدۇ. ئاپتور ئۆزى ئىككىلىگەن مول جۇغراپىيىسى، تارىخىي بىلىملەر بىلەن چىڭگىز ئىستېلاسىدىن كېيىن، ئوتتۇرا ئاسىياغا ھۆكۈمرانلىق قىلغان چاغاتاي ۋە ئۇنىڭ ئەۋلادلىرى ھۆكۈمرانلىقىدىكى شىنجاڭنىڭ تارىخىي ھەققىدە، تۇغلۇق تېمۇرخان ۋە ئۇنىڭ ئۇيغۇرلاشقان ئەۋلادلىرىنىڭ ھەرقايسى جايلىرىدىكى ھاكىمىيەت يۈرگۈزۈش تارىخىي ھەققىدە؛ كېيىنكى چاغلاردا سىياسىي مەقسەتنى كۈلەھ، جەندە بىلەن يوشۇرۇپ، بۇ تەرەپلەرگە ئۆتكەن ئەمەنگانلىق خوجىلارنىڭ سەئىد-ئىدىيە خانلىقىنى ئاغدۇرۇش يولىدىكى سۇيىقەستلىك ھەرىكەتلىرى ھەم ئۇلارنىڭ ھاكىمىيەتنى چاڭگىلىغا كىرگۈزۈۋالغانلىقى توغرىسىدا، ھىدايىتىۋىلا ئىشان ئۆلگەندىن كېيىن ئۇنىڭ ئەۋلادلىرى ئوتتۇرىسىدا يۈز بەرگەن يېغىلىقلار، ئىشان - سوپىلارنىڭ ئۇيغۇر خەلقىنى جاھالەتتە قالدۇرۇش يولىدا ئېلىپ بارغان ئىستېلاچىلىق ئۇرۇشلىرى، مانجۇ ئىستېباتىغا قارشى قوزغالغان، رەھ-ھىدىۋىلا بەگ، ئەسەمىتۋىلا بەگ باشچىلىقىدىكى ئۇچتۇرپان

«جىگدە يېغىلىقى» قاتارلىقلار توغرىسىدا مەلۇمات بېرىدۇ.
«داستان» قىسمى بىرىنچى داستان، ئىككىنچى داستان دەپ ئىككى چوڭ قىسىمغا بۆلۈنگەن. بىرىنچى داستاندا ئۇلۇغ تەيپىنىڭ - تەيپىنىڭ دېھقانلار ئىنقىلابىنىڭ تەسىرىدە، 1884 - يىلى شىنجاڭنىڭ ھەرقايسى جايلىرىدا مانجۇلارنىڭ ھۆكۈمرانلىقىغا قارشى پارتلىغان خەلق قوزغىلاڭلىرى بىر - بىرلەپ بايان قىلىنغان؛ ئىككىنچى داستاندا، ئاپتور مەخسۇس ياقۇپبەگ ئۈسۈمدە توختىلىپ، ئۇنىڭ يەتتە شەھەردە قىلغان - ئەتكەنلىرى، ۋە ئۇ جەنۇبىي شىنجاڭدا كەلتۈرۈپ چىقارغان پاجىئەلىك ئاقسۆڭەكلەر تەپسىلىي بايان قىلىنغان.

«خاتىمە» قىسمىدا ئاپتور يەتتە شەھەرنىڭ جۇغراپىيىلىك ئەھۋالىدىن ئومۇمىي-ئۈزلۈك مەلۇمات بېرىدۇ.

«تارىخىي ئەمىنىيە» دە، ئاپتور شىنجاڭنىڭ يېقىنقى زامان تارىخىدىكى زور ۋەقەلەرنى ئۆز رېتى بويىچە يېزىپ، ئۆزىنىڭ بۇ ۋەقەلەر ئۈستىدىكى مۇھاكىمىسى، مۇلاھىزىسى ۋە كۆز قاراشلىرىنى يىغىنچاقلاپ كىتابخانلارغا تونۇشتۇرۇشنى مەقسەت قىلغان. «تارىخىي ئەمىنىيە» دە بايان قىلىنغان ۋەقەلەرنىڭ تەپسىلاتلىرى، بولۇپمۇ 1864 - يىلىدىن كېيىن، شىنجاڭنىڭ جەنۇبىدا يۈز بەرگەن زور ۋەقەلەرنىڭ تەپسىلاتلىرى ئاپتورنىڭ بىۋاسىتە كۆزەتكەن ياكى ئاڭلاپ تەھقىقلىگەن ماتېرىياللىرىغا ئاساسەن يېزىلغان بولغاچقا، بۇ ئەسەر شىنجاڭنىڭ يېقىنقى زامان تارىخىنى تەتقىق قىلىشتا، بولۇپمۇ ياقۇپبەگ ھاكىمىيىتىنىڭ ئىچكى - تاشقى سىياسىتىنى تەتقىق قىلىشتا زور ئىلمىي قىممەتكە ئىگە.

ئاپتور «تارىخىي ئەمىنىيە» دېگەن كىتابىدا بىزنى مول، بىرىنچى قول ماتېرىيال بىلەن تەمىنلىگەن بولسىمۇ، ئەمما، ئاپتورنىڭ تارىخ قارىشىنىڭ چەكلىمىلىكلىكى، مەسىلىلەرنى كۆ-

زىتىشىدىكى ئۇسۇلنىڭ توغرا بولمىغانلىقى تۈپەيلىدىن بۇ ئەسەردە يەنە بىر مۇنچىلىغان نۇقسانلارمۇ ساقلانغان. مەسىلەن، ئاپتور چىڭ سۇلالىسىنىڭ دەھشەتلىك مىللىي زۇلۇم سىياسىتىنى پاش قىلىش بىلەن بىللە، ھۆكۈمرانلار سىنىپى بىلەن ئادەتتىكى خەنزۇ خەلقىنى ئارىلاشتۇرۇۋەتكەن. ئاپتور شىنجاڭنىڭ قەدىمكى تارىخى ۋە دۆلىتىمىزدىكى باشقا مىللەتلەر ھەققىدە مەلۇمات بەرگەندە، بىر قىسىم رىۋايەتلەرنى ئاساس قىلغان. ئاپتور جايلاردا قوزغالغان خەلق قوزغىلاڭلىرىنى تەكشۈرگەندە بۇ قوزغىلاڭلارنىڭ تۈپكى سىنىپىي ماھىيىتىنى تولۇق ئېچىپ بېرەلمەي، ئۇنىڭغا قويۇق دىنىي ئۇسۇل بەرگەن. بۇ قوزغىلاڭلارنى قانداقتۇر، «مۇسۇلمانلار» نىڭ «كاپىرلار» ئۈستىدىن ئېلىپ بارغان «غازاتلىرى» دەۋالغان ۋە باشقىلار. ماۋزېدۇڭ: «قەدىمكى مەدەنىيەت مىراسلىرىنى زەتلەش جەريانىدا، ئۇنىڭ فېئوداللىق شاكىلىنى چىقىرىۋېتىپ، دېموكراتىك جەۋھىرىنى قوبۇل قىلىش لازىم. بۇ مىللىي مەدەنىيەتنى راۋاجلاندۇرۇپ، مىللىي ئىشەنچنى يۇقىرى كۆتۈرۈشنىڭ مۇھىم شەرتى. لېكىن زادىلا تەنقىدسىز يىغىۋېلىپ ساقلىماسلىق كېرەك» دەپ كۆرسەتكەنىدى. كىتابتا-خانىلار بۇ كىتابنى ئوقۇغاندا چوقۇم بۇ نۇقتىغا دىققەت قىلىشى كېرەك.

ۋەلى

مۇندەرىجە

- 1 سۆز بېشى..... 1
- 1 مۇقەددىمە 1
1. موغۇلىستان (يەتتە شەھەر) نىڭ ئەھۋالى ۋە بۇ جايدا يۈز بەرگەن ۋەقەلەر؛ بۇ يۇرتقا كىملىرىنىڭ ھۆكۈم-رانلىق قىلغانلىقى ۋە «موغۇلىيە» دەپ ئاتىلىشىنىڭ سەۋەبلىرى؛ بۇ يەردە ئۆتكەن مۇسۇلمان خانلىرىنىڭ نەسەبلىرى؛ خاقانىي چىنىنىڭ موغۇلىستان خەلقىنى بويسۇندۇرغانلىقى 2
2. جاھانگىر خوجىنىڭ يەتتە شەھەرنى قولغا كىرگۈز-گەنلىكى؛ مۇھەممەد ئېلىخان كېلىپ قەشقەرنى ئالغانلىقى؛ نۇرغۇن خىتاي چېرىكلىرى كېلىپ يەتتە شەھەرنى يەنە تارتىۋېلىپ، جاھانگىر خوجا باشلىق بىر مۇنچە مۇسۇلمانلارنى ئەسىر قىلىپ بېيجىڭغا ئېلىپ كەتكەنلىكى؛ مۇھەممەد ئېلىخان ئەلچى ئەۋەتىپ ئەسىرلەرنى خاقانىي چىدىن تىلەپ قايتۇرۇپ كەل-گەنلىكى 30
3. خاقانىي چىنىنىڭ قەدىم زاماندا مۇسۇلمان بولغانلىقى؛ تۇڭگانلارنىڭ خاقانىي چىن مەملىكىتىدە ئولتۇراقلىشىپ قالغانلىقى؛ خىتايلار بىلەن تۇڭگانلار ئوتتۇرىسىدا جېدەل - ماجىرا يۈز بېرىپ، خاقانىي چىن دۆلىتىگە زىيان - زەخمەت يەتكەنلىكى 38

بىرىنچى داستان 53

1. ئۇلۇغ تەڭرىنىڭ رەھىم - شەپقىتى بىلەن ئىسلام قۇياشى كۇچا شەھىرىنىڭ ئۈستىدە نۇر چاچقانلىقى؛ راشىددىن خوجىنىڭ خانلىق تەختىدە ئولتۇرۇپ ۋە شەرق غەرب تەرەپلەرگە لەشكەر ماڭدۇرغانلىقى ۋە شۇ ئارىدا بولغان

ۋەقەلەر 54

2. سەيپىد خېتىپ خوجام (بۇرھانىددىن خوجا) كۆز نۇرى مەھمۇددىن خوجا بىلەن ئاقسۇ شەھىرىنى ئېلىش ئۈچۈن يۈرۈش قىلىپ، مەقسىتىگە يېتەلمەي ئارقىسىغا يانغانلىقى ۋە نۇرغۇن مۇسۇلمانلار قۇربان بولۇپ

شېھىتلىك شاراۋىنى ئىچكەنلىكى 61

3. ئىككىنچى قېتىمدا جامالىددىن خوجىنىڭ ئاقسۇغا ئاتلانغانلىقى ۋە ئاقسۇنى پەتە قىلىپ مەقسىتى

ھاسىل بولغانلىقى 66

4. بۇرھانىددىن خوجا ۋە ئوغلى ھامىددىن خوجىلارنىڭ ئۇچتۇرپان شەھىرىگە قاراپ يۈرۈش قىلغانلىقى ۋە غالىبىيەت شامىلى يار بولۇپ مەقسەت گۈلى ئېچىل-

غانلىقى 70

5. بۇرھانىددىن خوجىنىڭ ئوغلى ھامىددىن خوجا بىلەن قەشقەرنى پەتە قىلىش ئۈچۈن ئاتلانغانلىقى؛ سادىدلىقتىن سىدىقىبەگ قىپچاقنىڭ قولىغا چۈشۈپ قالغانلىقى ۋە كېيىن قۇتۇلۇپ ئۆز ئورنىغا قايتىپ

كەلگەنلىكى 77

6. بۇرھانىددىن خوجا، ئوغلى ھامىددىن خوجا ۋە سەيپىد شەيخ نەزىددىن خوجىلارنىڭ يەكەننى پەتە قىلىش ئارزۇسىغا ئاتلانغانلىقى؛ غەلىبە گۈلى جامالىنى كۆرسەتكەن بولسىمۇ، زاھان ھادىسىلەرنىڭ توسقۇن

- 80 لۇقىدىن بىرگۈل ئۆزەلمەي ئۆز جايىغا قايتقانلىقى...
- 7 سەيىد جامالىدىن خوجامنىڭ يەكەن بىلەن قەشقەرنى قولغا كىرگۈزۈش ھەۋىسى، يەنى بىر ئوق بىلەن ئىككى كىيىمكىنى ئوۋلاش ئىپتىتى بىلەن يۈرۈش قىلغانلىقى؛ بىرىنى قولغا كىرگۈزۈپ يەنە بىرىگە قەدەم قويۇشى بىلەن ھەر ئىككىسىلا قولدىن چىقىپ كېتىپ، باشقا بىر چەۋەنداز ئوۋچىنىڭ قولىغا چۈشۈپ كەتكەنلىكى؛ نەتىجىدە مەيۈس بولۇپ ئۆز جايلىرىغا قايتىپ كەتكەنلىكى.....
- 85 8 بۇرھانىدىن خوجامنىڭ ۋۇجۇد بېغىنىنىڭ غۇنچە ئەۋ- باھارى، كۆڭۈل سەدىنىنىڭ دۇررى مارجانى يەنى مەھمۇدىن خوجام پادىشاھنىڭ ھۆكۈمرانلىقىنىڭ ئەھۋالى؛ مەن كەمىنەنىڭ سەرگۈزەشتىلىرى؛ غەيرىي سۈلۈكتىكى كۆرۈنەر ۋە ئۇلارنىڭ ئېتىقادى.....
- 93 9 خوتەن بىلەن ئىلىغا ئەۋەتىلگەن ئەلچى، مەكتۇپلار ۋە ئۇ تەرەپتىن كەلگەن ئەلچىلەرنىڭ ۋەقەلىرى.....
- 107 10 ئۇلۇغ تەڭرىنىڭ ئىلتىپاتى بىلەن ئىسھاق خوجام- نىڭ شەرق تەرەپكە قاراپ يولغا چىقىپ، ئۇششاقئالدا نۇرغۇن ئاھىلى چىرىكلىرىنى يوقاتقانلىقى ۋە قاراش- ھەرنىڭ پەتھ قىلىنغانلىقى.....
- 113 11 تەڭرىنىڭ ئىنتايىنى بىلەن سىمىت ئىسھاق خوجام تۇرپان غارىتىغا يۈرۈش قىلىپ، تۇرپاننى قولغا كىر- گۈزگەندىن كېيىن يەنە بىرنەچچە شەھەرلەرنى پەتھ قىلغانلىقى ۋە نۇرغۇن قاراخىتاي ئەھلىنىڭ ئابۇت بولغانلىقى.....
- 123 12 خوجا ئىسھاق خوجامنىڭ ئىككىنچى قېتىم موزغا لەشكەر ماڭدۇرغانلىقى ۋە مەقسىتىگە يېتەلمەي

- قايتىپ كەلگەنلىكى؛ قۇمۇلدىن ئېسىل ھەدىيەلەرنىڭ
كەلگەنلىكى ھەم لۈكچۈننىڭ يەنە بىر قېتىم پەتە
بولغانلىقى..... 133
13. سىيىت ئىسھاق خوجىنىڭ قۇمۇلغا يۈرۈش قىلىش
قارارىغا كېلىپ، بېيجىڭغا قاراپ يولغا چىققانلىقى؛
چىڭخۇاڭ خانىنىڭ ئىسھاق خوجامنىڭ ئىستىقبالىغا
چىققانلىقى؛ قۇمۇلنىڭ پەتە قىلىنغانلىقى ۋە ناتوغرا
يارلىق كېلىپ قالغانلىقى..... 138
14. گۈزەل ئەخلاق، ياخشى پەزىلەتلىك ئىسھاق خوجام
نىڭ يەكەن، قەشقەر غازىتىغا بېرىشىنى قارار
قىلغانلىقى ۋە ياقۇپبەگ قوشىپكى بىلەن ئەپلىشىپ
قالغانلىقى..... 145
15. كۇچالىق خوجىلارنىڭ ئارىسىدا قارىمۇ قارشىلىق يۈز
بەرگەنلىكى؛ مۇشۇنداق ئامەتكە شۈكرى قىلىنغانلىقى -
تىن ئۇلارنىڭ يامان ئاقىۋەتلەرگە قالغانلىقى ۋە
ئاتىلىق غازىنىڭ ھۆكۈمرانلىقى..... 152
- ئىككىنچى داستان..... 167
1. ياقۇپبەگ ئاتىلىق غازىنىڭ موغۇلىستان مەملىكىتى
ۋە يەتتە شەھەر ئەھلىنى ئىستېلا قىلغانلىقى ۋە
بۇزۇكخان تۆرەنىڭ پادىشاھلىق تەختىدە ئولتۇرغان -
لىقى..... 168
2. جانابىي بۇزۇكخان تۆرەنىڭ ھۆكۈمرانلىقى ۋە ئۇلار -
نىڭ كۇچالىق خوجىلارنى بويسۇندۇرغانلىقى؛ پەرغانە
ۋىلايىتىدىن چوڭلارنىڭ قېچىپ كەلگەنلىكى؛ ياقۇپبەگ
قوشىپكىنىڭ ئەھۋالى ۋە قىپچاقلارنىڭ ۋەقەلىرى..... 182
3. جانابىي ياقۇپبەگ ئاتىلىق غازىنىڭ پادىشاھلىق
تەختىگە چىققانلىقى؛ قارشىلاشقۇچىلارنى يوقاتقانلىقى؛

- لەشكەر باشقۇرۇش ئۇسۇللىرى ۋە يەكەن، مارالبېشى -
 194 لارنى قولغا كىرگۈزگەنلىكى.....
4. جانابى ياقۇپبەگ ئائىلىق غازىنىڭ خوتەننى
 بېسىۋېلىش ئۈچۈن تەدبىر قوللانغانلىقى؛ ھەبىبۇللا
 ھاجى پادىشاھنىڭ مەغلۇپ بولغانلىقى ۋە غەلبە
 قۇشى خوتەن زېمىنىدا يۈز كۆرسەتكەنلىكى..... 201
5. ھاجى پادىشاھنىڭ ئەھۋالى ۋە بىرنەچچە ۋەقە -
 لەر..... 218
6. جانابى بەدۋەت ئائىلىق غازى ئاقسۇ ۋە كۇچانى
 بويسۇندۇرۇش ئۈچۈن ئات چاپتۇرغانلىقى؛ بىر زەربە
 بىلەن نەچچە شەھەرنى پەتە قىلغانلىقى؛ مۇراد باغ
 چىلىرىدىن غۇنچىلارنى ئۈزۈپ، ئۆز قارارگاھلىرىغا
 قايتقانلىقى ۋە باشقا بىر مۇنچە ۋەقەلەر يۈز بەرگەن-
 لىكى..... 228
7. ياقۇپبەگ ئائىلىق غازىنىڭ يەتتە شەھەر ۋە موغۇ-
 لىستاننى ئۈزۈنگە بويسۇندۇرغانلىقى؛ رۇم خەلىپىسىگە
 ئەلچى ئەۋەتىپ، ئيارلىققا ئېرىشكەنلىكى ۋە باشقا
 ئىپتىدائىيلىق ۋەقەلەرنىڭ يۈز بەرگەنلىكى..... 239
8. ئۈرۈمچى تۇڭگانلىرىنىڭ كورلا ۋە كۇچا خەلقىنى
 بىسەرەمجان قىلغانلىقى؛ ئائىلىق غازى غالىب قوشۇن-
 لىرى بىلەن تۇڭگانلارنى يوقىتىش غەزىپىدە شەرققە
 قاراپ يۈرۈش قىلغانلىقى ۋە مۇراد بېغىدىن مەقسەت
 كۈل - غۇنچىلىرىنى ئۈزۈپ، تەختى ئالىيلىرىغا قايت-
 قانلىقى..... 252
9. بەدۋەت ئائىلىق غازى ئۈرۈمچى تەرەپكە ئاتلىنىپ،
 ئۈرۈمچىنى پەتە قىلغانلىقى ۋە نەنەندىكى خىتاي
 شى شىلىكۇڭنىڭ ئۇنىڭغا ئىتائەت قىلغانلىقى؛

- ئۇرۇش - جەدەللەرنىڭ يۈز بەرگەنلىكى ۋە ئاخىرغا قەلبىيە
- 265 بىلەن ئۆز پايىتەختىگە قايتىپ كەلگەنلىكى
10. جانابى ياقۇپبەگ ئاتىلىق غازىنىڭ پەرمانى بىلەن ھېكمەتخان تۆرەم ئۈزۈمچى تۇڭگانلىرىنىڭ ئۈستىگە لەشكەر تارتقانلىقى ۋە ياقۇپبەگ ئۆز پەرزەنتى بېكە قۇلىبەگنى ياردەم ئۈچۈن ئارقىسىدىن ئەۋەتكەنلىكى؛ ھېكمەتخان تۆرەم مەقسەت كۈلىنى قولغا كەلتۈرۈپ قايتىپ كېلىپ، بارگاھىنى تاۋاب قىلغانلىقى 276
11. بەدۆلەت ياقۇپبەگ ئاتىلىق غازىنىڭ ئىككىنچى قېتىم تۇرپانغا يۈزۈش قىلغانلىقى ۋە دۆلىتى ئالىيلىرىنىڭ زاۋاللىققا يۈز تۇتقانلىقى؛ بەلكى دۆلەت قۇياشنىڭ غەربكە قاراپ تەسلىگەنلىكى 287
12. يەتتە شەھەرنىڭ پادىشاھى، دىنىنىڭ ھىمايەتچىسى ياقۇپبەگ ئاتىلىق غازىنىڭ ياخشى ئەخلاقلىرى دۆلەتنىڭ گۈللىنىشىگە، يامان سۈپەتلىرى دۆلەتنىڭ بەختسىزلىكىگە سەۋەب بولغانلىقى 304
13. يۇقىرى دەرىجىلىك ئەمىرلەر ۋە ئىشنىڭ ئاقۇشتىنى ھەل قىلالايدىغان لەشكەر باشلىقلىرىنىڭ ئىمتىياقلىشىشى بىلەن سىنىپت ھېكمەتخان تۆرەمنى پادىشاھلىق تەختىدە ئولتۇرغۇزغانلىقى؛ لېكىن پەلەك ياز بەرمىگەنلىكتىن ئۇلار «ۋەتەن سۆيۈش ئىمانىنىڭ جۈملىسىدىن» دېگەن ھەدىسنىڭ تەقەزۇسى بويىچە ئۆز ۋەتىنىگە قايتىپ كەتكەنلىكى 326
14. جانابى بېكقۇلىبەگ ئىبنى مۇھەممەد ياقۇپبەگ ئاتىلىق غازىنىڭ ھۆكۈمرانلىقى؛ ئاقسۇ بىلەن خوتەننى بېسىۋالغانلىقى ۋە دۆلىتىنىڭ ئاخىرلاشقانلىقى 333
15. قارا يۈز ئىياز ھېكمەتخاننىڭ ۋەقەلىرى؛ قىلمىش -

- 344 ئۆزبېك تېلېۋىزىيەسى
16. ئالىي مەرتىۋىلىك جانابىي ئائىلىق غازىنىڭ دەۋرى -
 دىكى مۇشتىرى تەلئەت دىيانەتلىك ئۆلىمالار، مۇكەم-
 مەل تەربىيە كۆرگەن كاتىپ - مىرزىلار ۋە سۆلەتلىك
- 359 لەشكەر باشلىقلىرىنىڭ ئەھۋالاتى.....
17. ئۇشبۇ كىتابنى يازغۇچىنىڭ ئىسمىم - نەسەبلىرى ۋە
- 379 سەرگۈزەشتىلىرى.....
18. خاقانى چىن مەنسىپدارلىرىنىڭ بۇ يەتتە شەھەر زېمىن-
 ىنىنى ئىككىنچى قېتىم بويسۇندۇرغانلىقى؛ ئۆز مۈلكى -
 مىراسلىرىغا يەنە بىر قېتىم ئىگە بولغانلىقى.....
- 389 خاتىمە.....
- 404 1. بۇ يەتتە شەھەرنىڭ ئەھۋالى؛ ئادەملىرىنىڭ خۇي -
 پەيلى؛ مازار - ماشايەخلىرى ۋە موغۇلىستاننىڭ چېگ-
 رىلىرى.....
- 408 2. قەشقەر.....
- 410 3. يەكەن.....
- 412 4. خوتەن.....
- 413 5. ئاقسۇ.....
- 418 6. ئۈچتۇرپان.....
- 424 7. كۇچا.....
- 427 8. كونا تۇرپان.....
- 428

سۆز بېشى

بىسىمىللاھىررەھمانىررەھىم①

سان - ساناقسىز ماختاشلار ئۆز - ئۆزىدىن بار بولغان ئۇلۇغ تەڭرىمگە خاس، ئۇ كىشىلەر چۈشىنەلمەيدىغان بارلىق شەيئىلەر - نى ئۆز ھېكمىتى بىلەن يوقلۇقتىن بارلىققا كەلتۈردى. پۈتۈن ئالەمنىڭ پادىشاھى بولغان تەڭرىمگە چەكسىز ئاقتىشلار ياغدۇرۇمەن. ئۇ ئۆز قۇدرىتى بىلەن پادىشاھلىقنىڭ تاجىنى خالىسا بىراۋغا بەردى، خالىسا بىراۋدىن ئالدى، پۈتۈن ئىنسانلارنى ئىدارە قىلىشنى ئىقتىدارلىق پادىشاھلارنىڭ تەدبىرى ۋە سىياسىتىگە باغلىدى.

رۇبائىي

زاتىكى سۇفائى ئانىڭ قۇلھۇۋەللاھۇ ئەھەد،
ھەيىنىكى بىلاتەئامدۇر ئاللا ھۇسسەمەد.
فەردىكى ئاڭا يوق ۋالدىنە ۋەلەد،
ۋە تىرىكتۇر لەمبەكۈن لەھۇ كۇفۇۋەن ئەھەد②.

تەڭرىنىڭ ئەلچىسى بولۇش شەرىپىگە ئىگە بولغان بەيغەم - بىرىمىزگە پاك ۋە غەرەزسىز سالام ھەم ياخشى تىلەكلىرىمىز چېچىلسۇن. ئۇنىڭ روھى ئادەم ئەلەيھىسسالام يارىتىلىشتىن بۇرۇنمۇ مەۋجۇت ئىدى.

① ئايىغۇچى، كۆيۈنگۈچى تەڭرىنىڭ نامى بىلەن باشلايمەن.

② تەڭرىنىڭ سۈپىتى شۇكى، ئۇ بىر، تىرىك، ئەھمما تاماق

يېمەيدۇ، مۇھتاج بولمايدۇ، تۇغۇلمىغان ۋە تۇغمايدۇ، يەككە - يېگانە ھايات بولۇپ، مەڭگۈ يوقالمايدۇ.

ھەممە پەيغەمبەرلەرنىڭ پەيغەمبىرى بولغان مۇھەممەد ئەلەي-
ھىسسالامغا تۈگىمەس رەھمەتلەر بولسۇن. تەڭرىم قۇرئاندا
«ۋە ما ئەرسەلناكە ئىللا رەھمەتەل لىئالە مېن» (سېنى پۈتۈن
ئالەمگە شەپقەتچى قىلىپ ئەۋەتتىم) دېگەنىدى.

نەزم

شاھى ئەرەبى قىبىلەئى ھاجات،
ئايىنە زات ئولدى مىرئانى سۇفات.
كىم پەيرەۋ ئەتسە ئاگا ئەللۇدەرەجات،
لا زال ئەلەيھى زەكىيات سالاۋات ①.

پەيغەمبىرىمىزگە ھەممىدىن بۇرۇن دوست بولغان ھەزرىتى
ئابابە كرىگە، ئادالەتنىڭ ئاپتىپى ھەزرىتى ئۇمەرگە؛ سېخىيلىق،
مۇلايىملىق ھايا ۋە ئومۇسنىڭ كانى، «قۇرئان» نى توپلاپ كىتاب
قىلىپ چىققۇچى ھەزرىتى ئوسمانغا، پۈتۈن ۋۇجۇدىنى تەڭرىنىڭ
رازىلىقى ئۈچۈن بېغىشلىغان، ھەممىشە غەلىبە قىلىدىغان ھەزرىتى
ئەلىگە، بارلىق مۇمىن مۇسۇلمانلارغا، پەيغەمبىرىمىزنىڭ تاغلىرى
ھەمزە ھەم ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇغا ②، ساھابىلەرگە ③،
پەيغەمبىرىمىزنىڭ ئاياللىرىغا ۋە ئەۋلادلىرىغا مەڭگۈ، كۆپتىن-
كۆپ سالام ۋە رەھمەتلەر ئېيتىمەن.

① ئەرەبلەرنىڭ پادىشاھى ۋە ھاجەتمەنلەر تەلمۈرۈپ قارايدىغان
كىشىسىمەن، سېنىڭ سۈپەتلىرىڭ ئىنسانىيەتكە ئەيشەك بولدى. كىم
سېنىڭ بولۇڭدا ماڭسا ئالىي مەرتىۋىگە ئېرىشىدۇ. ساڭا ئېيتقان سالام
ۋە رەھىمەتلەر ھەرگىز زايە كەتمەيدۇ.

② رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ — تەڭرى ئۇلاردىن رازى بولسۇن، دېگەن مەنىدە.
③ ساھابە — پەيغەمبىرىمىز ھايات ۋاقتىدا ئۆز كۆزى بىلەن
كۆرگەن، خىزمىتىدە بولغان كىشىلەر «ساھابە» دەپ ئاتىلىدۇ.

باخاھاندىكى ئەقىل - ئىدراك ئىگىسى بولغان بەزىلەرنىڭ كىشىلەرنىڭ ساغلام نەزەرلىرىگە، دەۋرىمىزدىكى كىسالىگە يەتكەن ئالىملارنىڭ قۇياشتەك نۇر چېچىپ تۇردىغان ئادالەتلىك پائىدەلىرىگە گۇناھ ۋە خاتالىقلىرى نۇرغۇن، ئاجىزلارنىڭ ئىلاجىزى، ئادەم ئەۋلادىنىڭ كەمىتىرى، بەندىلەرنىڭ ئەڭ ئوۋىنى، كىشىلەرنىڭ نەزەر دائىرىسىدىن تاشقىنى، بۇ - لۇڭ - پۇچقاقلاردا نام ۋە نىشانسىز ياشاپ كېلىۋاتقان موللا مۇسا بىننى موللا ئەيسا سايرامى شۇنى بايان قىلىمەنكى، ئالىم ۋە پازىللارنى دوست تۇتقۇچى، كەمبەغەل ئاجىزلارغا باشپاھ بولغۇچى، ئادالەت بىلەن ئىش قىلغۇچى، پۇقرالارنىڭ غىمىنى يېگۈچى مۇھەممەد ئىمىن باي ئاقساقال داداخاھ بىننى مۇھەممەد ئالىمباي مەرغۇلانى (دۆلەت ۋە ئىسىم - نەسەبلىرى مەڭگۈ ئۆچمىسۇن) مەندەك كەمىنە ئاجىزغا خىتاب قىلىپ مۇنداق دېدى: «سەن گەپ - سۆز ۋە تىل جەھەتتىن ئادان، پەم - پاراسەتتە چەكلىك، خانا ۋە نۇقسانلارنىڭ كۆپ. لېكىن بۇنىڭدىن بۇرۇن ئۆتكەن پادىشاھ ۋە سۇلتانلارنىڭ ياخشى ئەخلاق، يامان سۈپەتلىرىدىن ئاز - تولا خەۋىرنىڭ بار. موغۇ - لىستان ۋە يەتتە شەھەردە يۈز بەزگەن ۋەقەلەرنى بولۇپمۇ سەن بىلەن بىز ئەقىلىمىزگە كەلگەندىن بېرى كۇچالىق خوجىلار - نىڭ بۇ يۇرتلاردا ھاكىمىيەت يۈرگۈزۈۋاتقان غەيرىي دىندىكىلەرگە ھۇجۇم قىلىپ غازات قىلغانلىقى، ھاكىمىيەتنى تارتىۋېلىپ قانچىلىك ۋاقىت ھۆكۈمرانلىق قىلغانلىقى ۋە قاچان دۆلەت ئاپتىنى ئۇچۇپ مەغلۇپ بولغانلىقى، موغۇلىستانغا - يەتتە شەھەرگە مۇھەممەد ياقۇپبەگ ئاتىلىق غازىنىڭ قاچان ھۆكۈمران

* بىۈكىتتا ياقۇپبەگ بەزىدە «بەدۆلەت»، بەزىدە «ئاتىلىق غازى»، بەزى جايلاردا «قوشبېگى» دەپ ئېلىنغان.

بولغانلىقى، ئۇ چاغدا قانداق ئاجايىپ - غارايىپ ۋە قەلەرنىڭ يۈز بەرگەنلىكى، قاچان بېيجىڭ چېرىكلىرى كېلىپ يەتتە شەھەر خەلقىنىڭ بېشىدىكى ئىسلام قۇياشى ئۇچۇپ ئۇنىڭ ئورنىغا زۇلمەت بۇلۇتلىرىنىڭ كۆتۈرۈلگەنلىكى ۋە باشقا ھادىسە - ۋەقەلەر ئۈستىدە بىرەر كىشىنىڭ تارىخ يېزىپ قالدۇرغانلىقى مەلۇم ئەمەس. شۇڭا، سەن كۇچالىق خوجىلارنىڭ غازاتى ۋە ئاتىلىق غازى ھۆكۈمرانلىقىنىڭ باشلىنىشىدىن تارتىپ ئاخىرىغىچە يۈز بەرگەن ۋەقەلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالدىغان تارىخ كىتاب يېزىپ چىققىن. خوجىلارنىڭ قىلغان جەڭلىرى ۋە ئۇلارنىڭ يۇرتنى ئىدارە قىلىش ئەھۋالى، ياقۇببەگنىڭ قىلغان غازاتلىرى ۋە ئەسكەرلەرگە قوماندانلىق قىلىش ئۇسۇللىرى، ياقۇببەگ ھۆكۈمرانلىقىنىڭ مەغلۇبىيىتى ھەققىدىكى ۋەقەلەر خالايدىقلارنىڭ ئېسىدىن كۆتۈرۈلۈپ كەتمەسۇن، بىزنىڭ نام - نەسەبلىرىمىزمۇ ئۇنتۇلۇپ كەتمەي مەڭگۈ يادىكار قالسۇن. بۇنى ئوقۇغان ۋە ئاڭلىغانلار، غازىلارنىڭ، شەھىتەلەرنىڭ شۇنداقلا سېنىڭ ۋە بىزنىڭ ھەققىمىزگە دۇئا قىلسا، كۆپچىلىكنىڭ دۇئالىرى ئىجابەت بولۇپ رەھىم - شەپقەتلىك تەڭرىم گۇناھلىرىمىزنى مەغپىرەت قىلىۋەتسە ئەجەب ئەمەس. «باشقىلارنى ياخشى ئىش قىلىشقا دالالەت قىلغۇچى، شۇ ئىشنى قىلغۇچىغا ئوخشاش ئەجىرگە ئىگە بولىدۇ» دېگەن ھەدىسنىڭ* روھى بويىچە، مەنمۇ بۇ خاسىيەتلىك ئىشنىڭ شارائىتىدىن بەھرىمەن بولسام، «ئەمما مەن: «مەن كۈندىلىك تۇرمۇش غېمىگە گىرىپتار بولغان، خار - زارلىقتا ئېتىبارسىز ھايات كەچۈرۈۋاتقان ئاجىز بىر كىشى. ئۇلۇغ كىشىلەرنىڭ قىلغان جەڭلىرى، يۇرت سوراپ

* ھەدىس — مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ سۆزلىرى ھەدىس

دېيىلىدۇ — مۇھەررىردىن.

پۇقرالارنى ئىدارە قىلغان ئەھۋالى، بولۇپمۇ ئاتىلىق غازىدەك ئالەمگە داڭقى كەتكەن، پادىشاھلىق شانۇ - شەۋكىتى بىلەن پەخىرلەنگەن بىر كىشىنىڭ ھۆكۈمرانلىقى توغرىسىدا كىتاب يېزىشقا، ئېغىز ئېچىشقا، قەلەم يۈرگۈزمەككە ھەددىم يوق ھەم مەندە ئۇنداق جۈرئەت ۋە پۈرەك، قابىلىيەت ۋە ئىقتىسادىم يوق. كۇچالىق خوجىلارنىڭ ئىسلام ئاچقان ۋاقتىدىن ھازىرغىچە 40 يىل ئۆتۈپتۇ. بولغان ۋەقەلەر، يۈز بەرگەن ھادىسىلەر كىشىلەرنىڭ خاتىرىلىرىدىن كۆتۈرۈلۈپ كەتتى. شۇ ۋەقەلەرگە قاتناشقان ياكى ئۇنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆرگەن كىشىلەرنىڭ كۆپچىلىكى ئۆلۈپ تۈگىدى. خەلق ئارىسىدا تارقىلىپ يۈرگەن پارچە - پۇرات ھېكايە، قىسسەلەرنى توپلاپ، بىر - بىرىگە سېلىشتۇرۇپ، توغرىراقىنى تېپىپ چىقماق مېنىڭ قولۇمدىن كېلىدىغان ئاسان ئىش ئەمەس» دېدىم ۋە «سېخى كىشىلەر ئۆزىنى قوبۇل قىلىدۇ» دېگەن ھەدىسنىڭ مەزمۇنى بويىچە ئۆزۈم ئېيتتىم. بىرنەچچە جان دوستلىرىم، پېشقەدەم يار - بۇرادەرلىرىم يىغىلىپ: «ۋاقتىنى غەنىمەت بىلىپ، مۇھەممەد ئىمىن دادىھاھنىڭ بۇيرۇقىغا ئەمەل قىلىپ، تەڭرىنىڭ رازىلىقى ئۈچۈن ئۆزىنىڭ جېنىنى پىدا قىلغان شېھىتلەرنىڭ ۋەقەلىرىنى توپلاپ كىتاب قىلساڭ، بۇ كىتابنى ئوقۇغان كىشىلەر شېھىتلەرنىڭ ئىسىملىرىنى ياد ئەيلىپ، ئۇلارنىڭ روھىغا دۇئا قىلسا، <ياخشى ئىش قىلغۇچىغا تەڭرىم زور ئەجىر بېرىدۇ. كىشىلەرمۇ ياخشى سۈپەت بىلەن ئۇلارنى ماختايدۇ» دېگەن ھەدىسنىڭ روھىغا ئاساسەن، سەنمۇ قۇرۇق قالماس ئىدىڭ» دېدى. مەن يار - بۇرادەرلىرىمنىڭ بۇ تەلەپلىرىنى ھەقىقەت دەپ بىلىپ، ئۇلارنىڭ سۆز گۆھەرلىرىنى تاشقا ئۇرۇپ ئېتىبارسىز قالدۇرۇشنى مۇناسىپ كۆرمىدىم ۋە مۇشۇنداق زور كىتابنى يېزىپ چىقىشنى ئۈمىد - تۈمۈگە ئېلىپ، ئۆزۈمنى باشقىلارنىڭ مالا مەت ئوقىغانىمىشەن قىلدىم.

«قىلىنغان ئىلتىماس سېخىي كىشىلەرنىڭ ھۇزۇرىدا قوبۇل بولىدۇ» دېگەن ھەدىسنىڭ مەزمۇنى بويىچە، بىلىپ ياكى بىلمەي ئۆتكۈزگەن كەمچىلىك، خاتالىقلارنى ئوقۇغان ۋە ئىشىكتەن بىلەرنىڭ ئەپۇ ئېتىكى بىلەن يېپىپ، سېخىي قەلەملىرى بىلەن تۈزىتىشلىرىنى ئۈمىد قىلىمەن. «ياخشى ئىشقا تەڭرىم كاتتا نەجىر ئاتا قىلىدۇ، خالايىقىمۇ رەھمەت ئېيتىدۇ» دېگەن ھەدىسنىڭ مەزمۇنى بويىچە، كەمىدە ئاز-تولا بەھرى يېتىپ قالسا نەجىر ئەمەس، دېگەن ئارزۇ بىلەن ئىشەنچلىك تارىخ كىتابلىرىنىڭ مەزمۇنىدىن پايدىلىنىپ، ئۆز كۆزى بىلەن كۆرگەن - بىلگەن، ئۆز قۇلىقى بىلەن ئاڭلىغان كىشىلەردىن سۇرۇشتۇرۇپ سوراپ، مۇخەمەل، پارچە - پۇرات ھېكايە، قىسسە، رىۋايەتلەرنى سېلىشتۇرۇپ، راست ۋە ئېنىقلىرىنى تاللاپ، بۇ كىتابنى يېزىپ چىققىم. بۇ كىتابنىڭ يېزىلىشىغا بىرى، مۇھەممەد ئىمىن دادخاھدې - گەن كىشى سەۋەب بولغان. يەنە بىرى، بۇ كىتابنى يېزىشقا كىرىشكەن ۋاقتىدا بۇ يۇرتلاردا دۈشمەنلىك، ئاداۋەت، پاراكەندىچىلىك تۈگەپ تىنچلىق ۋە خاتىرجەملىك قارار تاپقانىدى. شۇنىڭ ئۈچۈن، بۇ كىتابنى «تارىخىي ئەمىنىيە» دەپ ئاتىدىم ۋە مۇقەددىمە، ئىككى باب ھەم خانىمە بىلەن تاماملارنى ئىپەت قىلدىم. دىيانەتلىك ئاپتورلار ۋە يازغۇچىلار بۇ كىتابنى كۆرگەندە ياكى ئوقۇغاندا، كەمىدە خار - زار، ئىتىبارسىز كىشىنى ئىنجا - بەتلىك دۇئا بىلەن ئەسلىرىگە ئېلىشلىرىنى، ئۇنتۇپ قالماسلىقىنى ئىلتىماس قىلىپ، قولۇمغا قەلەم ئېلىپ، يېزىشنى باشلىدىم. ئۇلۇغ تەڭرىم! سېخىيلىق سۈپىتىڭنىڭ ھۈرمىتى بىلەن مېنىڭ مۇشۇ ئىشىمنى ئاسان قىلىشىڭنى تىلەيمەن. چۈنكى سەن ئەڭ سېخىي ۋە ئەڭ رەھىملىكسەن. تەڭرى ئىلتىجا قىلغۇچىلارنىڭ ئىلتىجاسىنى جەزمەن ئىنجا بەت قىلغۇچىدۇر.

ئىككىنچى ئادەم ① — نۇھ پەيغەمبەردىن مۇشۇ كۈنگىچە موغۇلىستان ② ۋە يەتتە شەھەردە ③ يۈز بەرگەن ئەھۋاللار، بۇ يەرلەرگە ھۆكۈمرانلىق قىلغان گۇرۇھلار توغرىسىدىكى ئەھۋال لار، بۇ يەرنىڭ «موغۇلىيە» دەپ ئاتىلىشىدىكى سەۋەب، مۇسۇلمان خانلارنىڭ نەسەبى، يەتتە شەھەرنىڭ خاقانى چىنغا تەۋە بولۇشى قاتارلىقلارنىڭ ئومۇمىي بايانى — مۇقەددىمە، ئىككى باب ۋە خاتىمىدىن تەركىب تاپقان بىر كىتاب قىلىندى. بۇ كىتاب نىكولاي پانتسۋېننىڭ ياردىمى بىلەن بېسىلىپ چىقتى.

قازان مىلادى 1904 - يىلى (ھىجرىيە 1322 - يىلى) «مەدرىسە ئىبى ئۇلۇم» باسقۇچىدا بېسىلدى.

-
- ① بۇ يەردىكى «ئادەم»، ئادەم ئەلەيھىسسالامنى كۆرسىتىدۇ.
 - ② ئاپتور مۇشۇ ئەسىردە شىنجاڭنى «موغۇلىستان» دەپ ئاتايدۇ.
 - ③ خوتەن، يەكەن، قەشقەر، ئۈچتۇرپان، ئاقسۇ، كۇچا، تۇرپاندىن ئىبارەت يەتتە شەھەرنى كۆرسىتىدۇ.

مۇقەددىمە

بۇ كىتابنىڭ مۇقەددىمەسىدە، ئۇيغۇر تىلىدىكى كىتابلىرىنىڭ تارىخى ۋە ئىلگىرىكىدىكى ئىشلىرى ئېلىپ بېرىلدى. بۇ كىتابنىڭ مۇقەددىمەسىدە، ئۇيغۇر تىلىدىكى كىتابلىرىنىڭ تارىخى ۋە ئىلگىرىكىدىكى ئىشلىرى ئېلىپ بېرىلدى.

موغۇلىستان (يەتتە شەھەر) نىڭ ئەھۋالى ۋە بۇ جايدا يۈز بەرگەن ۋە قەلەر؛ بۇ يۇرتقا كىملىرىنىڭ ھۆكۈمرانلىقى قىلغانلىقى ۋە «موغۇلىيە» دەپ ئاتىلىشىنىڭ سەۋەبى؛ بۇ يەردە ئۆتكەن مۇسۇلمان خانلىرىنىڭ نەسەبلىرى؛ خاقانى چىنىنىڭ موغۇلىستان خەلقىنى بويسۇندۇرغانلىقى

ھۈرمەتلىك دوست ۋە بۇرادەرلەرگە روشەن بولغايكى، بۇ يەتتە شەھەرنى قەدىمكى تارىخ كىتابلىرىدا كىشىلەر «موغۇلىستان» دەپ ئاتايتتۇ. بۇ شەھەرلەردە شۇ چاغلاردا يېزىلغان كونا ۋە - سىقە - ھۈججەتلەر موغۇلىستان ھېسابىدا دەپ پۈتۈلۈپتۇ. نىمە ئۈچۈن «موغۇلىستان» دەپ ئاتالدى؟ قايسى زاماندىن باشلاپ ئىسلام دۆلىتىگە مۇشەرىپ بولدى؟ پادىشاھلىرى قايسى مىللەت، قايسى مەزھەپتە؟ خاقانى چىنىنىڭ باشقۇرۇشىغا ئۆتكىلى نەچچە يىل بولدى؟ بۇ مەسىلىلەر قەدىمكى تارىخ كىتابلىرىدىن پايدىلىنىپ بولسىمۇ قىسقىچە بايان قىلىنمىسا، بۇ كىتابنى يېزىشتىكى مەقسەت روشەن ۋە ئېنىق بولمايدىغانلىقىنى ھېس قىلدىم. چۈنكى ھەر قانداق سۆز قىلغۇچى سۆزنىڭ بېشىنى ئوچۇق سۆزلىمەي، ئاخىرىغا قانچە كۈچىگەن بىلەن، ئوقۇغان ۋە ئاڭلىغانلار «ئايىغى بار، بېشى يوق» دەپ قاراپ، ئۇنداق سۆزگە ئېتىبار قىلمايدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن، مۇناسىۋەتلىك جايلارنى

«رەۋزە - تۇسسەفا»، «تارىخ رەشىمدى»، «شەھرى خىيە»
گە ئوخشاش تارىخ كىتابلىرىدىن تاللاپ ئېلىپ كىرگۈزدۈم.
ۋەقەنى ھەزرىتى نۇھ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ
مۇبارەك نامى بىلەن باشلايمەن.

ئىككىنچى ئادەم دەپ ئاتالغان نۇھ ئەلەيھىسسالام توپان
بالاسى ئىچىدە قالغان چاغلاردا، تەڭرىنىڭ ئەمرى بىلەن كېمە
ياساپ، بۇ كېمىگە ئادەملەردىن باشقا، يەنە ھەر تۈرلۈك مەخلۇ-
قاتلاردىنمۇ بىر جۈپتىن سالىدى. ئاقۋەت كېمىنى جۇد تېغىنىڭ
ئۈستىدە توختاتتى. بۇ چاغدا كېمىدە ئادەم زاتىدىن سەككىسەن
كىشى ئامان قالغانىدى. ئامان قالغانلارنىڭ ئىچىدىنمۇ نۇھ
ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۈچ ئوغلى ۋە ئۇلارنىڭ خوتۇنلىرىدىن
باشقىلار سۇنىڭ تېپىلىشىدا ھالەك بولدى. شۇنىڭدىن كېيىن
يەر يۈزىگە پەيدا بولغان ھەممە ئادەم نۇھ ئەلەيھىسسالامنىڭ
شۇ ئوغۇللىرىنىڭ ئۇرۇقىدىن تۈرەلگەنىدى. شۇنىڭ ئۈچۈن نۇھ
ئەلەيھىسسالام «ئادىمى سانى» يەنى ئىككىنچى ئادەم دەپ
ئاتالغان.

نۇھ ئەلەيھىسسالامنىڭ ئوغۇللىرىنىڭ ئىسمى سام، ھام ۋە
يافەس ئىدى. بەزى رىۋايەتلەردە بۇلارنى «پەيغەمبەر» دەپمۇ
ئېيتىدۇ.

پۈتۈن ئەرەبىستان خەلقى ۋە بارلىق پەيغەمبەرلەر سام
ئەۋلادىدىن؛ پۈتۈن زەڭگىيار، ھەبەش، سۇدان زېمىنلىرىدىكى
خەلقلەر ھام ئەۋلادىدىن؛ پۈتۈن شانۇ شەۋكەتلىك ئۇلۇغ
پادىشاھلار ۋە تۈركلەر يافەس ئەۋلادىدىن دېيىلىدۇ. يافەستىن
11 ئوغۇل دۇنياغا كەلدى. چوڭ ئوغلىنىڭ ئىسمى تۈرك ئىدى.

* مەشھۇر تارىخىي كىتابلارنىڭ نامى.

پۈتۈن تۈرك، موڭغۇل، قىپچاق ۋە خىتايىلار ① تۈركنىڭ نەسلىدىن پەيدا بولغان.

ئەمما تۈركنى شۇ زاماندا يافەس ئوغلان دەپ ئاتايتتى. بەزى تارىخ كىتابلىرىدا يافەس ئوغلاننى كىيىم-كۆيۈم بىلەن بىر ئەسىردە ئۆتكەن دەيدۇ.

يافەسنىڭ ئىككىنچى ئوغلى چىن، ئۇنىڭ ئوغلى ماچىن بولۇپ، پۈتۈن چىن ماچىن خەلقى شۇنىڭ نەسلىگە مەنسۇپ. ئۈچىنچى ئوغلى رۇس بولۇپ، پۈتۈن رۇس، ناسارالار رۇسنىڭ ئۇرۇقىدىن تارالغان. قالغان ئوغۇللىرىنى بىر - بىرلەپ بايان قىلساق گەپ ئۇزىراپ كېتىدۇ. گەپنىڭ خۇلاسسىسى شۇكى، سام ئەلەيھىسسالام غەرب تەرەپكە، ھام جەنۇب تەرەپكە، دەۋرىتى يافەس شەرق تەرەپكە يۈرۈش قىلدى.

يافەسنىڭ ئەۋلادى ناھايىتى تېز كۆپەيدى. ئەمما سۇبار يەردە ئوت يوق، ئوت بار يەردە سۇ يوق بولۇپ، ئۇلار قىيىنچىلىقتا قالدى. يافەس بۇ ئەھۋالنى ئانىسى نۇھ ئەلەيھىسسالامغا ئەۋەتتى. نۇھ ئەلەيھىسسالام تەڭرىنىڭ دەۋرىگە ئىلتىجا قىلدى. دۇئاسى ئىجابەت بولۇپ جەبرائىل ئەلەيھىسسالام لاندىن ② ئىسمى ئەزەم (ئۇلۇغ ئىسىملار) نى ئەۋەتتى. نۇھ ئەلەيھىسسالام بۇ ئىسمى ئەزەمنى تاشقا ئويۇپ يافەسكە بەردى. شۇنىڭدىن باشلاپ يافەسنىڭ ئەۋلادلىرى قاچان خالىسا شۇ چاغدا يامغۇر ياغىدىغان بولدى. بۇ تاشنى ئەرەب تىلىدا «ھەج»

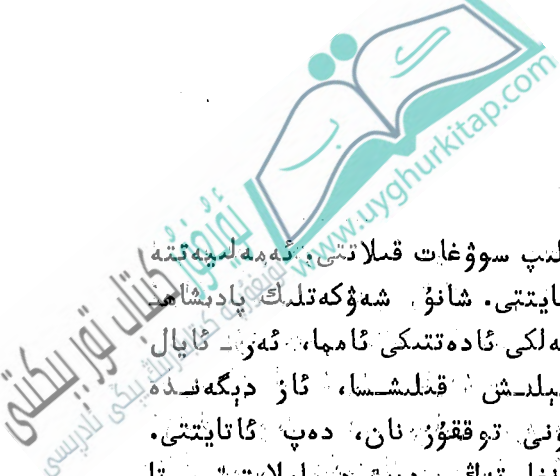
① ئورخۇن مەڭگۈ تاشلىرىدا «قىتان» دېگەن سۆز بار. بۇ سۆز كېيىن ئۆزگىرىپ «قىتاي»، «خىتاي» بولۇپ ئۆزلەشكەن. — مۇھەررىردىن.

② تەڭرىنىڭ بۇيرۇقىنى پەيغەمبەرلەرگە يەتكۈزۈۋاتقان پەرىشتە.

وۆلمەنەر» دەيدۇ. تۈرك تىلىدا بۇ تاش «يادا تېشى» نامى بىلەن مەشھۇر. بۇ تاش پەقەت يافەسكە تەۋە زېمىننىلا كارغا كېلەتتى، سامغا تەۋە بولغان ئەرەبىستان زېمىنىدا كارغا كەلمەيتتى. يۇرتنى ئاۋات پاراۋان قىلماق ئۈچۈن، خۇداۋەندە كېرىم ئۆزىگە خاس قۇدرىتى بىلەن نۇھ ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەۋلادىدىن ئۇزۇن ۋاقىت ئۆلۈم ئاپىتىنى كۆتۈرۈۋەتتى. شۇنىڭ بىلەن ئۇلارنىڭ ئەۋلادى كۆپىيىپ، تۈركۈم - تۈركۈم، گۈرۈھ - گۈرۈھ بولۇپ كەتتى. ھەربىر گۈرۈھ بىر خىل تىلدا سۆزلىشەتتى. بىر گۈرۈھ يەنە بىر گۈرۈھ بىلەن تەرجىمان ئارقىلىق سۆزلىشەتتى. يافەس ھايات چېغىدىنلا ئۇنىڭ ئەۋلادى ئوتتۇز يەتتە خىل تىلدا سۆزلىشەتتى. ئۆزئارا تەرجىمان ئىشلىتەتتى، دېيىلىدۇ. نۇھ ئەلەيھىسسالامنىڭ ئوغلى يافەس، ئۇنىڭ ئوغلى تۈرك، ئۇنىڭ ئوغلى ئىلغەخان، ئۇنىڭ ئوغلى زىب باتۇيخان، ئۇنىڭ ئوغلى كۆيۈكخان، ئۇنىڭ ئوغلى ئېلىنچەخان ئىدى. ئېلىنچەخان ناھايىتى دۆلەتمەن، تۇرمۇشى پاراۋان كىشى ئىدى. ئۇ بايلىقنىڭ كۆپلۈكىدىن كۆرەنمەي، ئاتا ۋە ئەجدادلىرىنىڭ دىنىنى تاشلاپ قاراڭغۇ يولغا مېڭىپ تەڭرىگە شېرىك كەلتۈردى. دېمەك، بۇ يولغا ماڭغان خان - پادىشاھلارنىڭ تۇنجىسى ئېلىنچەخاندۇر.

ئېلىنچەخاندىن قوشكېزەك بىر جۈپ ئوغۇل ۋۇجۇدقا كەلدى. ئۇ ئوغۇللىرىنىڭ بىرىنىڭ ئىسمى «موغۇل»، بىرىنىڭ ئىسمى «تاتار» قويدى. ئۇ ئۆمرىنىڭ ئاخىرىدا يۇرتنى ئېككى ئوغلىغا تەقسىم قىلىپ، چېگرىلىرىنى توختام قىلىپ ئايرىپ بەردى. موغۇل خانغا تەقسىم قىلىپ بېرىلگەن زېمىنلەر «موغۇلستان»، تاتار خانغا بۆلۈپ بېرىلگەن زېمىنلار «تاتارىستان» دەپ ئاتالدى. ھەرقايسى ئۆز يۇرتلىرىغا خان بولدى. ئېلىنچەخاننىڭ ئوغلى موغۇلخان، ئۇنىڭ ئوغلى قاراخان،

ئۇنىڭ ئوغلى ئوغۇزخان، ئۇنىڭ ئوغلى كۈنخان، ئۇنىڭ ئوغلى ئايخان، ئۇنىڭ ئوغلى يۇلتۇزخان، ئۇنىڭ ئوغلى دېڭىزخان، ئۇنىڭ ئوغلى مەڭلىخان، ئۇنىڭ ئوغلى ئېلىخان ئىدى. پادىشاھ بەد رېدۇنىڭ ئوغلى تۇرخان بىلەن ئېلىخان ئۆزئارا ئەلچىلەر ۋە خەت-ئالاقىلەر ئۈچۈن تۇتۇشۇپ مۇناسىۋەت قىلىشقانىكەن. بۇنىڭدىن ئېلىخان بىلەن تۇرخاننىڭ زامانداش ئىكەنلىكىنى بىلىگىلى بولىدۇ. ئوغۇلخان ئەۋلادىدىن سېككىز خېلى ناھايىتى زور پادىشاھ بولۇپ جاھاندىن ئۆتتى. ئەمما توققۇزىنچىمىسىغا يەنى ئېلىخانغا ئۆۋەتكەنلىكىدە، ئوغۇلخان بىلەن تاتارخاننىڭ ئارىسىغا ئاداۋەت چۈشۈپ، ئاخىر ئاداۋەت، جېدەل ۋە دۈشمەنلىككە ئايلاندى. ئىككى ئوتتۇرىدا جەڭ - ماجىرالار، يۈز بەردى. نەتىجىدە تاتارلار غالىپ كېلىپ، ئوغۇللارنى ئۆلتۈرۈپ، يەر يۈزىدە ئۇلارنىڭ ئۇزۇقى - ئەۋلادىنى قويىمىدى. بىر رېۋايەتتە ئېلىخان ئۆزى، يەنە بىر رېۋايەتتە ئوغلى قىسناخان، ئىككى ئەر، ئىككى ئايال قۇتۇلۇپ قېلىپ، بىر ئات، بىر موزايلىق سىلپىز، ئۈچ قوي، بىر ئۆچكىنى ئېلىپ كۆزدىن يىراق بىر تاغنىڭ جىلغىسىغا قېچىپ بېرىپ ئۆمرىنى ئۆتكۈزدى، دېيىلىدۇ. ئۇلار تاغ جىلغىسىنىڭ ئاغزىنى چىڭ ئېتىۋېلىپ نەچچە ئەۋلاد، بەلكى نەچچە ئون، نەچچە مىڭ يىللار ئۆت-كىچە جىلغا ئىچىدە ياشىدى. بازار - بازار ئۇلارنىڭ ئەۋلادلىرى ۋە چارۋىلىرى كۆپىيىپ جىلغا ئىچىگە پاتماي قالدى. ئۇلار ئاسىيان ئاستىدىكى زېمىننىڭ ھەممىسى مۇشۇ دەپ خىيال قىلىشاتتى. بۇ جاينىڭ ئىسمى «ئەرگىنە قۇن» دەپ ئاتىلاتتى. ئۇلار ئىلاجسىزلىقتىن تاغ جىلغىسىنىڭ ئېتىۋېتىلگەن ئاغزىنى ئېچىپ چىقتى. ئاشۇ خانلارنىڭ ياخشى ئۆتكەن زامانلىرىنى نەبرىكلەيدىغان خۇشاللىق كۈنلىرىدە پادىشاھ ۋە ئۇلۇغلار ئارىسىدا تارتۇق - سوغاقت قىلىش لازىم كەلسە، ھەرقانداق

ئەرسىنى توققۇز- توققۇزدىن قىلىپ سوۋغات قىلاتتى. ئەمەلىيەتتە سەككىزنى بىر توققۇز دەپ ئاتايتتى. شانۇ شەۋكەتلىك پادىشاھلارنىڭ ھۇزۇرىدىلا ئەمەس، بەلكى ئادەتتىكى ئامبا، ئەز- ئايال پۇقرالار ئۇزئارا بېرىشى - كېلىشى قىلىشسا، ئاز دېگەندە سەككىز نان ئېلىپ بېرىپ ئۇنى توققۇز نان، دەپ ئاتايتتى. ھەم سەككىز ناننى توققۇز نانغا ئەڭ، دەپ ھېسابلايتتى. تا ھازىرغىچە بۇ رەسىم - قائىدە داۋاملىشىپ كەلمەكتە.

شۇ زاماندا ئېلىخاننىڭ ئەۋلادىدىن «ئەلئەنقىۋا» ئاتىلىق، ئەرگە تەگمىگەن بىر ئايال خان ئىدى. بىر كېچىسى بۇ ئايال ياتقان ئاق ئۆيىنىڭ تۇڭلۇكىدىن قۇياش نۇرىغا ئوخشاش بىر يورۇقلۇق چۈشتى. بۇنىڭ بىلەن ئەلئەنقىۋاغا خۇشلۇق لەززىتى ھاسىل بولدى ھەم تەڭرىنىڭ قۇدرىتى بىلەن ھامىلدار بولۇپ قالدى. ھەزرىتى بۇۋى مەريەممۇ خۇددى شۇنداق بولۇپ ھەزرىتى ئەيسا پەيغەمبەر ۋۇجۇدقا كەلگەنىدى. بۇنداق ئىشلار تەڭرىنىڭ قۇدرىتى ئالدىدا ناھايىتى ئاسان.

چۈنكى «تەڭرى ئىپتىھاننى خالىسا ۋە ئىپتىھاننى بۇيرۇسا بولماي قالمايدۇ»، دېگەن ئايەت تەڭرىنىڭ ئۆزىگە خاس سۈپىتىدىن ئىبارەت.

خان ئوردىسى ئىچىدىكى ئەمەلدارلار ئارىسىدا گەپ - سۆز، پىتىنە - پاسات پەيدا بولغان بولسىمۇ، ئەمما، ئۇلار ۋە- قەتئىي ئەمەللىنىشنى ئۆز كۆزلىرى بىلەن كۆرگەنلىكتىن، خانغا بولغان ئىشەنچ يېتىشىشتىن كۈچەيدى.

ئەلئەنقىۋا ئوغۇل تۇغۇپ، ئۇنىڭغا «بۇزەنجىرخان» دەپ ئات قويدى. بۇزەنجىرخان چوڭ پادىشاھ بولۇپ، ئىمىر ئابا مۇستە

* بۇۋى مەريەم ئەيسا پەيغەمبەرنىڭ ئانىسى، رىۋايەتلىرىدە تەڭرىنىڭ قۇدرىتى بىلەن ئەيسا پەيغەمبەرنى ئاتىسىز تۇغقان، دېيىلىدۇ.

لىم بىلەن دوست ئىدى. دېمەك، بۇنىڭدىن بۇزەنجىرخاننىڭ ئابامۇسىلىم بىلەن زامانداش ئىكەنلىكىنى بىلىۋالغىلى بولىدۇ. بۇزەنجىرخاننىڭ ئوغلى بوقاخان، ئۇنىڭ ئوغلى دۆمىنە خان، ئۇنىڭ ئوغلى قايدۇخان، ئۇنىڭ ئوغلى بايسۇنقۇرخان، ئۇنىڭ ئوغلى دۆمىنە خان، دۆمىنە خاندىن قىبلىخان، قاجۇلدە خان دەپ قوشكېزەك بىر جۇپ ئوغۇل ۋۇجۇدقا كەلدى. كۈندە لىرىنىڭ بىرىدە كىچىك ئوغلى قاجۇلىخان چۈش كۆردى، كۆرگەن چۈشىنى دادىسىغا بايان قىلىپ ئېيتتىكى: «بۈگۈن كېچە ئاكام قىبلىخاننىڭ ئېتىكىدىن بىر قۇياش چىقىپ ئاسمانغا كۆتۈرۈلۈپ ھەممە ئالەمنى يورۇتتى، كېيىن ئولتۇرۇپ كەتتى. ئۇنىڭدىن كېيىن يەنە بىرنەچچە قۇياش پەيدا بولۇپ بىر بىرلەپ كىرىپ كەتتى. بۇ ئىش بىرنەچچە قېتىم تەكرارلاندى. ئاخىر يۇلتۇزلۇق كېچىدەك يورۇق بولۇپ تۇرغان چاغدا، مېنىڭ ئېتىكىمدىن بىر قۇياش چىقىپ ھەممە جاھاننى يورۇتتى، ئاخىر ئۇمۇ ئولتۇرۇپ كەتتى. يەنە بىرنەچچە قۇياش پەيدا بولۇپ ھەممە يەرنى يورۇتتى. بۇ ئەھۋال ئۇزاق داۋام قىلدى. كېيىن ئويغانسام چۈشۈم ئىكەن» دېدى. دادىسىنىڭمۇ چۈشىدە مۇشۇنداق ۋەقەلەر يۈز بەرگەنىدى. ئۇ پۈتۈن ئوردا ئەمەلدارلىرىنى يىغىپ ئۇلارغا ئۇغلىنىڭ كۆرگەن چۈشىنى تەپسىلىي بايان قىلدى. ئوردا ئەمەلدارلىرى مۇلاھىزە قىلىشقاندىن كېيىن: «قىبلىخاننىڭ ئەۋلادىدىن بىر شەۋكەتلىك پادىشاھ ۋۇجۇدقا كېلىدىكەن، پۈتۈن ئالەم ئۇنىڭغا بويسۇنۇپ خاتىرجەم ياشايدىكەن. كېيىن چىققان قۇياشلار پەرزەنتلىرى بولۇپ كەينى - كەينىدىن دۇنياغا كېلىپ، ھەر بىرى بىر تەرەپكە پادىشاھ بولۇپ دەۋران سۈرۈپ ئۆتىدىكەن. چۈش كۆرگەن قاجۇلىخاننىڭ نەسلىدىن ناھايىتى شەۋكەتلىك بۇلۇغ بىر پادىشاھ ۋۇجۇدقا كېلىدىكەن. ئۇنىڭ ئەۋلادلىرىنىڭ ياخشى

خىمىيەلىرىدىن يەر يۈزى ئاۋات ۋە باياشاد بولىدىكەن» دەپ تەييار بېرىشتى. بۇنى ئاڭلاپ ھەممە كىشى دۆمىنەخانى مۇبارەكلەشتى ۋە ئايرىدىن ئوقۇشتى. دۆمىنەخان:

— مەندىن كېيىن ئوغلۇم قىبلىخان ۋە ئۇنىڭ ئەۋلادى پادىشاھ بولىسۇن. قاچۇلىخاننىڭ ئەۋلادى ۋەزىرلىك ئورنىدا تۇرۇپ مەملىكەت ئىشلىرىدىن خەۋەر ئالسۇن. مۇشۇ مەزمۇندا خەت پۈتۈلسۇن، — دەپ ئەمىر قىلدى.

خەت يېزىلىپ ئەييار بولغاندىن كېيىن، خان باشلىق پۈتۈن ۋەزىر - ۋۇزۇرا، ئەمىر - ئۇمرالار خەتكە مۇھۈرلىرىنى بېسىپ خەزىنىگە تاپشۇردى.

مۇشۇ ۋەسىقە (توخنام خەت) خانلارنىڭ خەزىنىلىرىدە تاپىلىنغان سۇلتان سەئىدخاننىڭ زامانلىرىغىچە ساقلىنىپ، ئۇنىڭدىكى بەلگىلىمىلەر ئىجرا بولۇپ كەلگەندىكەن. بۇ خەت قالماق (موڭغۇل) تىلىدا «پارامىن» دەپ ئاتىلىدۇ.

قىبلىخاننىڭ ئوغلى بوزناخان، ئۇنىڭ ئوغلى يىسۇ پادىشاھخان، ئۇنىڭ ئوغلى پادىشاھ چىڭگىزخان ئىدى. چىڭگىزخان تارىخ (ھىجرىيە) نىڭ 598 - يىلى ① پادىشاھلىق تەختىدە ئولتۇردى. پايتەختى قارا قۇرۇمدىكى «كۈرۈلۈن» دېگەن يەر - دە ئىدى، شۇ چاغدا خىتاي (جۇڭگو) نىڭ خېنى - ئالتانخان ② بولۇپ، پايتەختى «خان بالىخ» ئىدى. خىتاي تىلىدا خان بالىغى «جۇڭدۇ» (يەنى دادۇ) دەيدۇ.

ئالتانخانلىقىنىڭ ئۈستىگە چىڭگىزخان چېرىك تارتىپ

① ھىجرىيەنىڭ 598 - يىلى مىلادىنىڭ 1201 - ، 1202 - يىللىرىغا توغرا كېلىدۇ.

② بۇ چاغدا جىن سۇلالىسىنىڭ جاڭزۇڭ خانى تەختتە ئىدى -

مۇھەررىردىن.

بېرىپ نۇرغۇن شەھەرلىرىنى ئالدى. ئاخىر ئالتانخان تەس-لىم بولۇپ، دوستلۇق ئىپادىسىنى بىلدۈرۈپ قىزىنى بەردى. چىڭگىزخان شۇنىڭغا رازى بولۇپ، ئالتانخاننىڭ قىزىنى خوتۇنلۇققا ئېلىپ ياندى.

شەرقىيە خانىبالغىدىن تارتىپ شىمالدا قازان شەھىرىگىچە بولغان زېمىننىڭ «تاتارىستان» دەپ ئاتىلىشىدىكى سەۋەبىگە كەلسەك، چىڭگىزخان قازان شەھىرىگە ھۆكۈمرانلىق قىلىپ تۇرغان چاغلىرىدا ئېلىپ بارغان ئاتار ئەسكەرلىرى غەلىبە قازىنىپ شۇ جايلاردا ئولتۇراقلىشىپ قالغانلىقى ئۈچۈن، غەلىبە قىلغۇچىلارنىڭ نامى بىلەن «تاتارىستان» دەپ ئاتالغان بولۇشى مۇمكىن، كېيىن بۈيۈك ئەمىر تېمۇر كوراگان ھۆكۈمرانلىق قىلغان چاغلاردا ئاتارلارنى كۆچۈرۈپ ئۆز يۇرتلىرىغا ئېلىپ كەلدى، دېيىلىدۇ.

چىڭگىزخان غەرب تەرەپتە رۇم، مەۋسىل، باغداد، جەنۇب تەرەپتە ئوزبايچان ① دەرياسى، سىندى، كابىل ②، بەدەخشان-لارنى ھەم تاتارىستاننى قولغا كىرگۈزۈپ 25 يىل پادىشاھ بولدى، ئۇ 73 يىل ئۆمۈر كۆردى.

پارامىنىدىكى بەلگىلىمە بويىچە، قاراچانويان ۋەزىر بولدى. قاراچانويان بۈيۈك ئەمىر تېمۇر كوراگاننىڭ بەشىنچى ئەۋلاد بوۋىسى ئىدى. چۈنكى ئەمىر تېمۇرنىڭ ئاتىسى ئەمىر تورغاي، ئۇنىڭ ئاتىسى ئەمىر توغۇل، ئۇنىڭ ئاتىسى ئەمىر ئېلىنىگر، ئۇنىڭ ئاتىسى ئەمىر ئەجىل باھادىر، ئۇنىڭ ئاتىسى ئەمىر قاراچانويان باھادىر، ئۇنىڭ ئاتىسى ئەمىر سۇغۇنچىن، ئۇنىڭ ئاتىسى ئەمىر بەردۇق باھادىر، ئۇنىڭ ئاتىسى ئەمىر

① ئوزبايچان — ئەزەربەيجان.

② كابىل — كابول.

ئىرىمىچىن بارلاس، ئۇنىڭ ئاتىسى قاجۇلى باھادىر، ئۇنىڭ ئاتىسى دۈمەنەخاندىن ئىبارەت بۈيۈك ئەمىر تېنھۇرنىڭ سەككىزىنچى بوۋىسى بىلەن چىڭگىزخاننىڭ تۆتىنچى بوۋىسى بىرىشىدى. خانلىق قىيىلىغان ۋە ئۇنىڭ ئەۋلادىغا، ۋەزىرلىك قاچۇلسىغان ۋە ئۇنىڭ ئەۋلادىغا بەلگىلىنىپ پارامىن يېزىلغان. لىقى ئۈچۈن، بۈيۈك ئەمىر تېمۇر كوراگان ھەرقانچە چوڭ پادىشاھ بولغان بىلەن يەنىلا خىزمەتچى، بۇيرۇقنى ئىنجىرا قىلغۇچى دەرىجىسىدە ئىدى. پارامىننىڭ بەلگىلىمىسىنى ئۆزگەرتەلمەي بىرنەچچە ئەۋلادقىچە شۇنداق ئۆتتى.

مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ ① زامانلىرىدا ئۇۋەيسى خاننىڭ ئوغلى يۇنۇسخان ئولجا تەرىقىسىدە قولغا چۈشۈۋېدى، ئۇنى شىرازغا ② پالىدى. يۇنۇسخان ھۈنەر-كەسپ قىلىپ «يۇنۇس ئۇستا» دەپ نام چىقىرىپ مەشھۇر بولدى. 30 نەچچە يىل ئۆتكەندىن كېيىن، سۇلتان سەئىد مىرزا ھۆكۈمرانلىق تەختىگە چىققاندا، شىرازغا ئادەم ئەۋەتىپ يۇنۇسخاننى ئالدىرۇپ كېلىپ: «بۇندىن كېيىن مېنى دوست بىلگەيلا، خىزمەتچى قاتارىدا كۆرۈلمەيگەيلا، مەنمۇ ئۆز ئالدىمغا پادىشاھ دېگەندەك نۇرغۇن گەپ سۆزلەرنى قىلىدى، يۇنۇسخان ماقۇل بولۇپ سۇلتان سەئىد مىرزانى «خان» دەپ ئاتىدى. سۇلتان سەئىد مىرزا يۇنۇسخاننى بىر مۇنچە موڭغۇللارنى قوشۇپ موڭغۇلىستانغا «خان» قىلىپ ئەۋەتتى، ئاخىر خۇداپارخانغىچە ئەمىر تېمۇر ئەۋلادلىرىمۇ «خان» دەپ ئاتىلىپ كەلدى.

چىڭگىزخاننىڭ جۇجىخان، چاغاتايخان، ئوگتايبخان،

① سەمەرقەندنىڭ پادىشاھى ھەم مەشھۇر ئاسترونوم. مىلادى 1449-يىلى ۋاپات بولغان.
② شىراز - ئىراندىكى بىر شەھەر.

تولۇيخان دەپ ئۆت ئوغلى بار ئىدى. چىڭگىزخان پۈتۈن مەھلى-
كىتىنى ئوغۇللىرىغا تەقسىم قىلىپ بەردى. چاغاتايخانغا ئامۇ
دەرياسىدىن تارتىپ پەرغانە ۋىلايىتى ۋە موغۇلىستان يۇرتلىرى
تەقسىم بولدى. شۇ سەۋەبتىن بۇ تەرەپتىكى خەلقلەرنى
«چاغاتاي» دەپ ئاتايدىغان بولدى.

چىڭگىزخان ئوگتايخاننى ئۆزىنىڭ ئورنىغا ئولتۇرغۇزۇپ،
قالغان بالىلىرىنى ئۇنىڭ بۇيرۇقىغا بويسۇنۇشقا يارلىق قىلدى.
ھىلاكۇخان مەشھۇر تولۇيخاننىڭ ئوغلى (يەنى چىڭگىزخان-
نىڭ نەۋرىسى) بولۇپ، ۋەقەلىرىمۇ نۇرغۇن. ئەمما بۇ يەردە
موغۇلىستان خانلىرىنىڭ ئەھۋالىنى يېزىش مەقسەت قىلىنغان
لىقى ئۈچۈن ھىلاكۇخاننىڭ ۋەقەلىرى سۆزلەنمىدى.

چاغاتاي خاننىڭ ئوغلى مامۇكاي، ئۇنىڭ ئوغلى سوقرا
باھادىر، ئۇنىڭ ئوغلى بۇراقخان ئىدى. بۇراقخان ئىسلام
دىنىغا مۇشەھرەپ بولۇپ، سۇلتان غىياسىددىن دېگەن لەقەم
بىلەن ئاتالدى. ئۇ تاشكەنتنى پايتەخت قىلغانىدى، ياش ۋاپات
بولۇپ كەتتى. ئۇ ئىسلام پادىشاھلىرى ئىچىدە راۋاج تاپالمىغان
لارنىڭ بىرى بولدى. بۇراقخاننىڭ ئوغلى دۇۋاخان، ئۇنىڭ
ئوغلى ئىسەن بۇغاخان، ئۇنىڭ ئوغلى ئۇغلۇق تېمۇرخان ئىدى.
ئۇغلۇق تېمۇرخان 24 يېشىدا مەۋلانا ئەرشىددىننىڭ ①

دەۋەت قىلىشى بىلەن مۇسۇلمان بولدى. ئۇ تارىخ (ھىجرىيە)
نىڭ 766 - يىلى ② 34 يېشىدا ۋاپات بولۇپ، ئۆز پايتەختى

① خوجا ھافىزىددىننىڭ ئوغلى مەۋلانا جالالىددىن، ئۇنىڭ
ئوغلى مەۋلانا ئەرشىددىن. چىڭگىزخان خوجا ھافىزىددىننى بۇخارانى
بېسىۋالغاندا ئۆلتۈرۈۋەتكەن.

② ھىجرىيىنىڭ 766 - يىلى مەلادىنىڭ 1364 -، 1365 -
يىللىرىغا توغرا كېلىدۇ.

ئىلىدا دەپنە قىلىندى.

مەغپۇرخان خانلىق تەختىدە ئولتۇرغان چاغدا ھەرقايسى يۇرت ئۆز ئالدىغا باشقا-باشقا بولۇپ كەتكەندى. تۇغلۇق تېمۇرخان ماۋەرائۇننەھەر شەھەرلىرىنى ئاتا مەراسىم دەپ قاراپ، ئۆزىنىڭ بۇيرۇقىغا بويسۇندۇرۇشنى مەقسەت قىلىپ سە-مەرقەنتكە باردى. بۇ چاغدا ئەمىر تېمۇر كوراگان شەھىرى سەبزدە ھاكىم ئىدى. ئۇ تۇغلۇق تېمۇرخاننىڭ ئالدىغا چىقىپ، ئۇنى ھۆرمەت بىلەن كۈتۈۋالدى، پارامىندىكى بەلگىلىمە بويىچە، تۇغلۇق تېمۇرخان ئوغلى ئىلىياس خوجىنى سەمەر-قەنتتە خانلىق تەختىدە ئولتۇرغۇزۇپ، ئەمىر تېمۇر كوراگاننى ئۇنىڭغا ۋەزىر قىلىپ بەلگىلىدى ۋە قۇندۇزغىچە بولغان زېمىن-نى قولغا كىرگۈزۈپ ئۆز پايىتەختىگە قايتىپ كەلدى. شۇ كۈن-دىن تارتىپ خالايسىق ئارىسىدا بولۇپمۇ ئىلى شەھىرىدە ئىسلام دىنى قانات يايدى.

ئەمما پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بىشارىتى بىلەن ئەبۇ نەسىر سامانى تارىخىي ھىجرىيىنىڭ 332-يىلى قەشقەر ۋىلايىتىگە كەلدى، بۇ چاغدا قەشقەردە بۇغراخانلاردىن سۇلتان ساتۇق بۇغراخاننىڭ دادىسى ھاكىمىيەت يۈرگۈزۈۋاتقان بولۇپ، سۇلتان ساتۇق بۇغراخان 13 ياشلاردا ئىدى. ئۆتەڭرىنىڭ كۆڭ-لىگە ئىنىسپ بېرىشى، ئەبۇ نەسىر سامانىنىڭ دەۋەت قىلىشى بىلەن مۇسۇلمان بولدى، ھاكىمىيەتنىمۇ قولغا كىرگۈزدى. ھەممە خالايسىق سۇلتان ساتۇق بۇغراخاننىڭ دەۋەت قىلىشى ۋە تىرى-شىشى بىلەن مۇسۇلمان بولۇپ، يەتتە شەھەردە ئىسلام جارى

* ھىجرىيىنىڭ 332-يىلى مىلادىنىڭ 943-، 944-يىلى-لىرىغا توغرا كېلىدۇ.

بولدى. ئەمما خوتەننىڭ خېنى (ئۇلۇغى) بويىسۇنماي 40 يىلدىن كېيىن مۇسۇلمان بولغانىكەن. «تۇراكلەردىن ھەممىدىن بۇرۇن مۇسۇلمان بولغۇچى ساتۇق بولدى» دېگەن ھەدىس سۇلتان ساتۇق بۇغراخان ئۈچۈن ئېيتىلغان. سۇلتان ساتۇق بۇغراخاننى ئاپراسياپنىڭ ئەۋلادى دېيىشىدۇ، بۇغراخاننىڭ قەبرىسى ئاتۇشتا بولۇپ، كىشىلەر ئۇلۇغ بىلىپ زىيارەت قىلىشىدۇ.

تۇغلۇق تېمۇرخاننىڭ ئوغلى خىزىر خوجا خان ئاتىسىنىڭ ئورنىدا پايتەختتە ئولتۇردى. بۇ چاغدا قۇمۇل، تۇرپان خەلقلىرى باشقا دىندا بولۇپ، خىزىر خوجا خاننىڭ قولىدا ئىسلام دىنىغا كىردى. خىزىر خوجا خان بېيجىڭ تەرەپكە غازات قىلىپ بېرىپ، نۇرغۇن شەھەرلەرنى بويىسۇندۇرۇپ، ئاخىر شېھىت بولدى، جەسىتى تۇرپاندا دەپنە قىلىندى. موغۇلىستاننىڭ پايتەختى تى يەكەن بىلەن تۇرپاندۇر.

خىزىر خوجا خاننىڭ ئوغلى مۇھەممەدخان، ئۇنىڭ ئوغلى شىرئەلىخان، ئۇنىڭ ئوغلى ئۇۋەيسخان، ئۇنىڭ ئوغلى يۇنۇسخان دۇر.

يۇنۇسخان دىيانەتلىك، ئالىم، مۇسۇلمان كىشى بولۇپ، پايتەختى تاشكەنتتە ئىدى، ئۇ خوجا ئۇبەيدۇللا ئەھرارنىڭ ئىخلاس مەن مۇرىتى ئىدى.

سۇلتان سەئىد مىرزىنىڭ ئوغۇللىرى مىرزا مەھمۇت ۋە مىرزا ئەھمەدلەر مەلۇم سەۋەبلەر تۈپەيلى خوجا ئەھرار بىلەن تاشكەنتكە بېرىپ قالدى. يۇنۇسخان ئۇلارنىڭ ئالدىغا چىقىپ قارشى ئالدى. ئۇلار يولدا ئۇچرىشىپ ئاتتىن چۈشۈپ شۇ يەردە ئولتۇرۇشتى. شۇ چاغدا خوجا ئەھرار ھەم نەم، ھەم بىپاك يەردە ئولتۇرۇپ قالغان ئوخشاشمەن، دەپ گۇمان قىلىدۇ.

دى. يۇنۇسخان بۇ ئەھۋالنى سېزىپ دەرھال ئېنىكىدە قۇرۇق توپا ئەكىلىپ تۆكۈپ بەردى. خوجا ئەھرار بۇئادەمنىڭ موندان ئىخلاسەنلىكىگە خۇشال بولۇپ دۇئا قىلدى.

شۇ چاغلاردا بەزى بۇلاڭچى، قاراقچىلار موغۇلىستان ئا- دەملىرىنى ئېلىپ قېچىپ، باشقا يۇرتلاردا ساتىدىكەن. خوجا ئەھرار بۇ ئىشتىن ۋاقىپ بولۇپ، «دىيانەتلىك مۇسۇلمان پادىشاھلىرىنىڭ پۇقرالىرىنى ساتماق دۇرۇس بولمايدۇ. بۇنىڭ- دىن كېيىن ئادەم ئېلىپ- ساتىدىغان ئىشلار بولمىسۇن، يۇرت ھاكىملىرى بۇ ئىشنى قاتتىق مەنئى قىلسۇن» دەپ شەرئەت- نىڭ ئەمرىنى جارى قىلدى. شۇ كۈندىن باشلاپ موغۇلىستان ئادەملىرىنى ئېلىپ- ساتىدىغان ئىش تۈگىدى. يۇنۇسخان ۋاپات بولغاندىن كېيىن تاشكەنتتە دەپنە قىلىندى.

يۇنۇسخاننىڭ ئوغلى ئەھمەدخان بولۇپ، ئۇ ئاقسۇدا دەپنە قىلىندى، بۇ يەر «ئالتۇنلۇق» دەپ ئاتالدى. چۈنكى موڭغۇللار خاننىڭ جەستى بار يەرنى ھۆرمەتلەش يۈزىسىدىن «ئالتۇن» دەپ ئاتايتتى. خان- بەگلەرنىڭ بۇيرۇق خەتلىرى- نىمۇ ئىززەت قىلىپ، ئالتۇن دەستەك*، ئالتۇن نىشان دەيت- تى، ئەھمەدخاننىڭ تاغىسى ئىسەن بۇغا خانمۇ ئاقسۇ ئال- تۇنلۇقتا دەپنە قىلىنغان بولۇپ، ئىككى خاننىڭ جەستى بىر جايدا بولدى.

سۇلتان سەئىدخان ئەھمەدخاننىڭ ئوغلى بولۇپ، كا- بول شەھىرىدە ئەمىر تېمۇر كوراگاننىڭ ئەۋلادى بولغان بابۇر شاھنىڭ قېشىدا تۇراتتى. ئۇ بىرنەچچە كىشى بىلەن ئەنجان

* دەستەك — ھەممە كىشى بىردەك ئەمەل قىلىشقا تېگىشلىك

بۇيرۇق.

ۋىلايىتىگە كېلىپ ئۈچ يىل ھاكىمىيەت سۈرىدى، ئاندىن كېيىن يەتتە شەھەرگە بېرىشنى مەسلىھەت قىلىشىپ، دوغلات، دوختۇي، بارلاس، چاراس قاتارلىق توققۇز قەبىلىدىن داڭلىق باتۇرلار-دىن 4700 كىشىنى تاللاپ، بىللە ئېلىپ قەشقەرگە كەلدى. بۇ چاغدا يەتتە شەھەرگە ئەمىر خۇدايداد ئەۋلادىدىن مىرزا ئابابەكرى پادىشاھ بولۇپ 48 يىل ھۆكۈم سۈرگەنىدى. سۇلتان سەئىدخان قەشقەرگە كەلگەندىن كېيىن مىرزا ئابابەكرى بىلەن ئۇرۇشتى، ئاخىر مىرزا ئابابەكرى يېڭىلىپ قېچىپ كەتتى. سۇلتان سەئىدخان يەتتە شەھەرنىڭ پادىشاھلىق تەختىدە ئولتۇردى.

مىرزا ئابابەكرىنىڭ دۇنيا-دەپنىسى، مال-مۈلۈك، چارۋا، باغ-ۋارانلىرى ناھايىتى كۆپ ئىدى. ئۇ خەلققە ناھايىتى زۇلۇم سالغانىدى. بىر كىشىدىن ئازراق گۇناھ ئۆتكەن بولسا، ئۇ كىشىنى ئولتۇرۇپ، ئۇرۇق-تۇغقانلىرىنىڭ پۈتۈن مال-مۈلكىنى قويماي سۇپۇرۇۋالاتتى.

ئۇ ئاقسۇ خەلقىنى «ئەھمەدخانغا ياردەملەشتى» دەپ قىرغىن قىلدى، تىرىك قالغانلىرىنى قەشقەر، يەكەن، خوتەن تەرەپلىرىگە كۆچۈرۈۋەتكەنىدى. شۇنىڭ بىلەن ئاقسۇ دىيارى 16 يىل ۋەيرانە، ئادەمسىز، بوش بىكار بولۇپ قالغانىدى.

تارىختا ھېچقاچان مىرزا ئابابەكرىدەك زالىم پادىشاھ ئۆتمىگەن بولۇشى مۇمكىن. ھەر كىشى مىرزا ئابابەكرىنىڭ ئەھۋالىنى بىلىشنى ئارزۇ - ھەۋەس قىلسا، «تارىخ رەشىدى» نى ئوقۇپ كۆرسە كۇپايە قىلىدۇ.

سۇلتان سەئىدخان پادىشاھلىق تەختىدە ئولتۇرغاندىن كېيىن ھەرقايسى شەھەرلەرگە كۆچۈپ كەتكەن ئاقسۇلۇقلارنى ۋە ئاقسۇدا ئولتۇراقلىشىشنى خالىغان كىشىلەرنى كۆچۈرۈپ كېلىپ، بۇ دىيارنى يەنە ئاۋات قىلدى. ئاقسۇ خەلقى جاي -

جايلاردىن كۆچۈپ كەلگەن كىشىلەر بولغاچقا، ئۇلار تۇرۇشلار ئىتتىپاق ئەمەس ئىدى، دېيىلىدۇ.

سۇلتان سەئىدخان مىرزا ئابابەكرىنىڭ خەزىنە، مال - مۈلۈكىلىرىنى ئەسكەرلىرىگە تەقسىم قىلىپ بەردى. ھەممىسى دۇنيادىن ھاجەتسىز بولدى. «تارىخ رەشىدى» نىڭ ئاپتورى مىرزا ھەيدەر كورراگان شۇ كىتابتا: «شۇ چاغدا مەن 16 - 17 ياشتا ئىدىم. مال - دۇنياغا ئانچە قىزىقمايتتىم. شۇنداق تۇرۇقلۇق ماڭما 17 مىڭ قوي تەقسىم قىلىپ بەردى. پۇل - مالغا مەيلى يار كىشىلەر قانچىلىك ئالغاندۇر؟ غەنىيمەت ئېلىنغان مال - ئولجىنىڭ كۆپلۈكىنى شۇنىڭدىن قىياس قىلسا بولىدۇ» دەپ يازغان.

سەھىي سۇلتان سەئىدخان مۇسۇلمانلار ئاجىزلىشىپ، خاراب بولۇپ كەتكەنلىكىنى ۋە ئەسكەرلىرىنىڭ مال - دۇنيادىن ھاجەتسىز بولغانلىقىنى پەملەپ، بۇ يەتتە شەھەر خەلقى تۆلەيدىغان ئون يىللىق باجنى كۆتۈرۈۋەتتى. ئۇ «ئون يىلغىچە پۇقرا - لاردىن بىر نەرسە ئېلىنمىسۇن، ئالۋان - ياساق سېلىنمىسۇن، پۇقرالارمۇ بىر نەرسە بەرمىسۇن» دەپ پارلىق چۈشۈردى. بەش يىلغىچە ئەسكەرلەرنىڭ ئەھۋالى ئوبدان ئۆتتى. بەش يىلدىن كېيىن ئەھۋال خارابىلىشىشقا باشلىدى. ئوردا ئەمەلدارلىرى مەسلىھەتلىشىپ قەرز ئالدى. بۇنىڭ بىلەن ئالتىنچى يىلنى ئۆتكۈزدى. پۈتۈن دۆلەت ئەربابلىرى ۋە ئوردا ئەمەلدارلىرى يىغىلىپ: «بۇنىڭلىق بىلەن ئەھۋال يەنە ئوڭشالمايدى، خان ئۆز ئەمرىدىن يانمىسا، يۇرت خەلقىگە بىر نېمە دېگىلى بولمىسا، قانداق قىلغۇلۇق»، دەپ مەسلىھەتلىشتى ۋە تۆت يىلنى ئارتۇق ھېسابلاپ، «بۇ شەھەرگە كەلگىلى ئون يىل بولدى. مەسىلەن، بۇ يىل كالا يىلى كىردى. يۇرت خەلقىدىن باج ئالساق» دەپ خانغا ئىلتىماس قىلىشتى. خان بۇ ئىلتىماسنى قوبۇل قىلىپ پۇقرالاردىن شەرىئەت ھۆكۈمىگە مۇۋاپىق باج - اخراج ئېلىشقا

يارلىق چۈشۈردى. خاننىڭ يازلىق، كەمىر - پەرىمانلىرىغىمۇ تۆت يىلنى قوشۇپ ھېسابلىغان يىل يېزىلدى. پۇقرالارمۇ شۇ ھېسابنى قوبۇل قىلدى. بۇ شەھەرنىڭ يىتىل ھېسابى باشقا شەھەرلەردىن تۆت يىل ئىلگىرى بولغانلىقىنىڭ سەۋەبى شۇ - نىڭدىن ئىبارەت.

سۇلتان سەئىدخان 27 يىل پادىشاھلىق قىلىپ، ھىجرىيە 939 - يىلى ① 47 يېشىدا ۋاپات بولۇپ، يەككەنگە دەپنە قىلىندى. ئۇنىڭدىن كېيىن ئوغلى ئابدۇرىشىتخان خان بولدى. ئابدۇرىشىتخان ناھايىتى غەيرەتلىك، سېخىيلىقتا تەڭدىشى يوق، ئۆلىما، پەزىلەتلىك، شائىز كىشى ئىدى. پارس، تۈرك تىللىرىدا ياخشى شېئىرلارنى يازاتتى. مۇزىكا ئىلىمىدا ئىككىنچى فىساغورس ② ئىدى. ئۇ «ئىشەرەت ئەنگىزى» ③ ناملىق بىر مۇقام ئىجاد قىلدى. شۇ چاغلاردا خوجا مۇھەممەد شېرىپ پىر دېگەن (ئىشان) كىشى كەلگەنىدى، ئابدۇرىشىتخان ئۇنىڭغا مۇرىت بولدى. مىرزا مۇھەممەد ھۈسنەيىن كوراگاننىڭ ئوغلى مىرزا ھەيدەر ئابدۇرىشىتخاننىڭ نامىغا بىر تارىخ كىتابى يېزىپ، ئىسمىنى «تارىخىي رەشىدى» قويدى. ئابدۇرىشىتخان 27 يىل پادىشاھلىق قىلىپ، تارىخىي ھىجرىيەنىڭ 967 - يىلى ④ 49 يېشىدا

① ھىجرىيەنىڭ 939 - يىلى مىلادىنىڭ 1532 - ، 1533 - يىللىرىغا توغرا كېلىدۇ.

② فىساغورس (پىپاكور) - (مىلادىدىن بۇرۇن 580 - 500) ئۆتكەن يۇنانلىق مەشھۇر پەيلاسوپ، مۇزىكىمۇناس.

③ ئىشەرەت ئەنگىزى - ئاتاقلىق مۇزىكىمۇناس ئاماننىساخېنىم ئىجاد قىلغان بىر مۇقامنىڭ نامى.

④ ھىجرىيەنىڭ 967 - يىلى مىلادىنىڭ 1559 - ، 1560 - يىللىرىغا توغرا كېلىدۇ.

ۋاپات بولۇپ، يەكەندە دەپشە قىلىندى. ئورنىغا ئوغلى ئابدۇكېرىمخان خان بولدى، ئۇمۇ يۇرتنى ئادىللىق بىلەن سوردى، زورلۇق - زومبۇلۇقنى يوقاتتى. بۇ چاغدا ئىنىسى مۇھەممەدخان ئاقسۇغا، يەنە بىر ئىنىسى سوپى سۇلتان قەشقەرگە ھاكىم ئىدى، ئۇ 33 يىل پادىشاھ بولۇپ تارىخىي ھىجرىيىنىڭ 1000 - يىلى ① ۋاپات بولۇپ يەكەندە دەپشە قىلىندى.

ئابدۇكېرىمخان ۋاپات بولغاندىن كېيىن، كىشىلەر ئۇنىڭ ئىنىسى مۇھەممەدخاننى يەكەندىن ئېلىپ كېلىپ خانلىق تەختىدە ئولتۇرغۇزدى. مۇھەممەدخان ھەم پادىشاھ، ھەم دەرۋىش كىشى ئىدى. ئۇ پادىشاھ بولۇپ سەككىز يىل ئۆتكەندە ۋىلايەت تەرەپتىن مەخدۇم ئەزەمنىڭ ئوغلى خوجا مۇھەممەد ئىسھاق يەكەنگە كەلدى؛ مۇھەممەدخان ئىشەنچ بىلدۈرۈپ مۇرت بولدى، كۆپ ياخشى ئىشلار ۋۇجۇتقا كەلدى. ئۇنى بايان قىلساق سۆز ئۇزۇنلاپ كېتىدۇ.

مۇھەممەدخان 70 يىل ئۆمۈر كۆرۈپ، 18 يىل ھۆكۈم - رانلىق قىلدى. ئۇنىڭدىن كېيىن ئوغلى شۇ جايىدىن ئەھمەد خان بولدى. بۇ كىشىنى ئۆز ئادەملىرى شېھىت قىلدى. ئۇنىڭ ئورنىغا ئوغلى ئابدۇلىتىپ سۇلتان خان بولدى.

ئۇ 12 يىل ھۆكۈمرانلىق قىلىپ تارىخىي ھىجرىيىنىڭ 1037 - يىلى ② 26 يېشىدا ۋاپات بولدى. شۇنىڭدىن كېيىن خانزادىلەر ئۆز ئالدىغا پادىشاھ بولۇپ بۆلۈنۈپ كەتتى. شۇ

① ھىجرىيىنىڭ 1000 - يىلى مىلادىنىڭ 1591 -، 1592 - يىللىرىغا توغرا كېلىدۇ.

② ھىجرىيىنىڭ 1037 - يىلى مىلادىنىڭ 1627 -، 1628 -

يىللىرىغا توغرا كېلىدۇ.

چاغلاردا قۇمۇلدىن تارتىپ بۈگۈرگىچە ئابدۇرىشىتخاننىڭ 12-ئوغلى ئابدۇرېھىمخان پادىشاھ ئىدى.

سۇلتان سەئىدخاندىن تارتىپ ئۇنىڭ ئەۋلادلىرى شەرقتە قۇمۇل، غەربتە بەدەخشان، شىمالدا ئىسسىق كۆل، جەنۇبتا چەرچەن - لوپقىچە بولغان زېمىنلارغا پادىشاھ بولۇپ ھۆكۈمرانلىق قىلغان.

تارىخىي ھىجرىيىنىڭ 1048-يىلى سۇلتان ئابدۇرىشىتخاننىڭ توققۇزىنچى ئوغلى ئابدۇللاخان بۆلۈنۈپ كەتكەن خانلىقلارنى بىرلەشتۈرۈپ، ئاتا-بوۋىسىغا ۋارىسلىق قىلىپ خانلىق تەختىدە ئولتۇرۇپ، 32 يىل ھۆكۈمرانلىق قىلدى. ئەمما ئۇ رەھىمسىز، زالىم، قانخور، گۇمانخور بىر ئادەم ئىدى. ئۇ ئىلگىرىكى خان - بەگلەرنىڭ ئەۋلادىدىن بولغان ئىشەنچلىك، ۋەتەنپەرۋەر، ياخشى كىشىلەردىن گۇمان قىلىپ كۆپلىرىنى ئۆلتۈرۈپ، قالغانلىرىنى يۇرتتىن قوغلىۋەتتى. ئۆزىنىڭ ئىنىلىرىدىن بىرىنى ئۆلتۈرۈپ، قالغان ئىككى ئىنىسى - ئىبراھىم سۇلتان ۋە ئىسمائىل سۇلتاننىمۇ قوغلىۋەتتى، ئۇ ھېچ كىشىگە ئىشەنمىدى. ھەتتا ئۆز پەرزەنتلىرىگىمۇ ئىشەنمىدى. بالىلىرىمۇ دادىسىدىن خاتىرجەم بولالمىدى. ئاقسۆت ئۆز-ئۆزىگە ۋەلىكىدىكى يۇرتلارغا قىرغىزلارنى ھاكىم قىلدى. قەشقەرگە قويسارى بەگى، ئاقسۇغا ئولجاتاي بەگى، ئۈچتۇرپانغا ئالتىقۇرتقا بەگى ھاكىم قىلىپ، ھاكىمىيەتنىڭ تولسىمىنى قىرغىزلارغا تۇتقۇزدى. شۇنداقنىمۇ يەنە قىرغىزلاردىن، يۇرت خەلقىدىن خاتىرجەم بولالماي گۇمانخورلۇق بىلەن تولا ئادەم ئۆلتۈرۈپ ناھەق قان تۆكتى. ئاخىر ئارام

7 ھىجرىيىنىڭ 1048-يىلى مىلادىنىڭ 1638-، 1639-

يىللىرىغا توغرا كېلىدۇ.

ئالاماي ھىجرىيىنىڭ 1080 يىلى ① ئورنىغا ئوغلى يولۋاس خاننى ئولتۇرغۇزۇپ قويۇپ، ئۆزى «مەككىگە بېرىپ ھەج قىلىپ كېلىمەن» دەپ خوشلىشىپ يولغا چىقتى.

يولۋاسخان بىرنەچچە يىل ھۆكۈمرانلىق قىلىپ ئالەمدىن ئۆتتى. ئۇنىڭدىن كېيىن تاغىسى ئابدۇرېھىمخاننىڭ ئوغلى ئىسمائىلخان خانلىق تەختىدە ئولتۇرۇپ ھۆكۈمرانلىق قىلدى. ئۇ يۇرت ۋە پۇقرانى ئادالەتلىك بىلەن سوردىغانلىقى ئۈچۈن ھەممە كىشى خۇشال - خۇرام، ئەركىن تۇرمۇش كەچۈردى.

مۇشۇ دەۋردە مەخدۇم ئەزەمنىڭ ئوغلى خوجا يۈسۈپ خوجام بىلەن ئوغلى خوجا ھىدايىتئوللا خوجام (مەشھۇر بولغان ئىسمى «ھەزرىتى ئاپاق») ئاتا - بالىلىقىدا يەيدا بولدى. بىرنەچچە ۋاقىت ئۆتكەندىن كېيىن، خوجا يۈسۈپ خوجام ۋاپات بولۇپ قەشقەردە دەپنە قىلىندى.

ئىسمائىلخان 12 يىل ھۆكۈمرانلىق قىلىپ ئىلىغا سەپەر قىلدى. ھاكىمىيەت مۇھەممەد ئىمىنخاننىڭ قولىغا ئۆتتى. بۇ چاغدا خوجا ئىسھاق خوجامنىڭ ئەۋلادلىرىدىن خوجا دالىيال خوجام سەجىدە نەشىن ② ئورنىنى ئىگىلەپ تۇرغان چاغ ئىدى. ئۇ ھۆكۈمەت ئىشلىرىغا ئارىلاشتى. خانلار قالماق (موڭغۇل) ھۆكۈمە - رانلىرىنىڭ قوينىغا ئۆزىنى ئېتىپ ياردەم تەلەپ قىلدى. بۇنىڭ بىلەن سەئىدىيە خاندانلىقىنىڭ دۆلەت چىرىغى ئۇچۇشكە باشلىدى. موڭغۇللارنىڭ تاجاۋۇزچىلىق نەپسى يوغىنىپ نۇرغۇن چىرىك - ئەسكەر ئەۋەتىپمۇ يەتتە شەھەر خەلقىنى بويسۇندۇرمىدى. يەتتە شەھەر خەلقى موڭغۇللارنىڭ ھۆكۈمرانلىقىغا بويسۇنۇشنى

① ھىجرىيىنىڭ 1080 - يىلى مىلادىنىڭ 1669 - ، 1670 - يىللىرىغا توغرا كېلىدۇ.

② سوفىزم كۆز قارىشى بويىچە، ئەڭ يۇقىرى دىنىي مەرتىبە.

نومۇس دەپ بىلدى. موڭغۇللار يەتتە شەھەر خەلقىنىڭ خوجىب
لارغا ئەمەلدار قىلىدىغانلىقىدىن پايدىلىنىپ، خوجىلار بىلەن
بىرلىشىپ ھۆكۈمرانلىق قىلىشقا پۈتۈشتى. ھەر بىر شەھەرگە
موڭغۇلدىن بىر نازارەتچى ۋە بىرنەچچە ئەمەلدار قويۇلدى. ھەر
يىلى يەتتە شەھەر خەلقى ئىلىغا نۇرغۇن مىقداردا خام - ماتا
ئەۋەتىپ موڭغۇللارغا باج تۆلەشكە باشلىدى.

دانىيال خوجىدىن كېيىن ئۇبەيدۇللا خوجا باشلىق بولدى،
شۇنىڭ بىلەن ئەۋلادىمۇ ئەۋلاد شۇ يوسۇندا داۋاملىشىپ
كېتىۋەردى. ئۇبەيدۇللا خوجىدىن كېيىن ئوغلى ياقۇب خوجا،
يۈسۈپ خوجا، خامۇش خوجىلار بىرلىكتە يۇرت سوراپ، خەلقنى
خەۋەر ئېلىپ تۇردى. ياقۇب خوجا يەككەندە، يۈسۈپ خوجا
قەشقەردە، خامۇش خوجا ئاقسۇدا تۇراتتى.

مۇشۇ ۋاقىتلاردا ئىلىدا «قوننتەيجى»^① دېگەن موڭغۇل
پادىشاھ بولۇپ، قۇمۇل دىيارى، قازاق دىيارى، موڭغۇل دىيارى،
قىرغىز دىيارى، تۈركىستان، چىمكەنت، سايرام، موڭغۇلىستان
قاتارلىق يۇرتلارغا ھۆكۈمران ئىدى. خوجىلارمۇ قوننتەيجىنىڭ
ئەمر - پەرمانىغا بويسۇنۇپ، ھەر يىلى بىر ياكى ئىككى قېتىم
نۇرغۇن سوۋغا - سالاملارنى ئېلىپ ئىلىغا بېرىپ قوننتەيجىگە
كۆرۈنۈش قىلىپ ئۇنىڭ رۇخسىتى بىلەن قايتىپ كېلەتتى.
قوننتەيجى ھەرقايسى خوجىنىڭ بىزدىن ئوغلىنى ئىلىغا ئېلىپ
چىقىپ بارىمىتاي قىلىپ^② ئۆز يېنىدا ساقلايتتى. مۇشۇنداق
ئەھۋالدا بىرنەچچە يىل ئۆتتى.

① قوننتەيجى — جۇڭغار موڭغۇللىرىنىڭ باشلىقى غالدان بۆشۈكتۇنى
كۆرسىتىدۇ. ئۇ 1670 - يىلى جۇڭغارلارغا خان بولۇپ، 1695 - يىلى
ئىلىدا ئۆلگەن.

② بارىمىتاي — گۆرۈگە تۇتۇپ تۇرماق.

ايۇسۇپ خوجا ناھايىتى چارە - تەدبىرلىك كىشى بولۇپ، نۇرغۇن سۇۋغا - سالام، تارتۇقلار بىلەن ئىلىغا بېرىپ قونىتەيجىنىڭ نەزەرىدىن ئۆتۈپ بېرىنەچچە يىل تۇردى. ئاندىن نۇرغۇن تەدبىر قوللىنىلىپ، ئىلىدا تۇتۇپ تۇرۇلغان خوجىزادىلەرنى ئېلىپ كېتىشكە قونىتەيجىدىن بۇيرۇق ئېلىپ، ئاقسۇغا قاراپ يولغا چىقىپ مۇز داۋانغا كەلدى. بۇ چاغدا قونىتەيجى ھېلىقى بۇيرۇقىدىن يېنىۋېلىپ خوجىلارنى ياندۇرۇپ كېلىشكە ئادەم ئەۋەتتى. خوجىلار مۇز داۋاندىن ئۆزلىرى ئۆتۈۋالغاندىن كېيىن، توسۇپ تۇرۇپ باشقىدەلارنى ئۆتكۈزمەي ئاقسۇغا يېتىپ كەلدى ۋە دەرھال شەھەر - شەھەرگە ئەھۋالنى مەلۇم قىلىپ، «شەھەردە تۇرۇۋاتقان موڭ - غۇللارنى ئۆلتۈرۈپ، شەھەرنى غەيرىي دىندىكىلەردىن تازىلاڭلار» دېگەن مەزمۇندا خەت ئەۋەتتى. بۇ چاغدا كىشىلەر، خوجىلارنى ئاق خان، موڭغۇللارنى قارا خان دەپ ئاتايتتى. نەتىجىدە خوجىلار موڭغۇللارنى ئۆلتۈرۈپ يەر بىلەن يەكسان قىلدى. يەنئە شەھەر موڭغۇللارغا ئىتائەت قىلىشتىن قۇتۇلدى.

موڭغۇللار ئۆزلىرىنى رۇسلاپ بۇ تەرەپكە ئەسكەر ئەۋەتىپ ئىشەنچ ئېلىش پۇرسىتى تاپقۇچە قونىتەيجى ئۆلدى. ئورنىغا ئوغلى داباچى ئۆلتۈردى.

قونىتەيجىنىڭ كىچىك خوتۇنىدىن بىر ئوغلى بولۇپ، ئۇنىڭ ئۇرۇق - تۇغقان، قوۋۇم - قېرىنداشلىرى كۆپ ئىدى. بۇلار كىچىك ئوغلىنى خان قىلماقچى بولۇپ داباچىغا قارشى چىقتى. ئوتتۇرىدا ئۇرۇش - جېدەل بولدى. دۆلەت ئەرباپلىرى مۇ ئىككىگە بۆلۈندى. ئەمما كىچىك ئوغلى نەرەپ تەڭ كېلەلمەي يېڭىلىپ قالدى. بۇلار ئامۇرسىنا دېگەن بىر موڭغۇلنى بېيجىڭغا ئەۋەتىپ، ئۇ ئارقىلىق خانغا: «موڭغۇلىستاننىڭ خانلىقى ماڭا تېگىشلىك ئىدى. ئەمما باشقا كىشى تارتىپ كەتتى. ماڭا ياردەم قىلىپ ئەسكەر بەرسىڭىز، موڭغۇلىستاننى خاقانى چىن -

گە تەۋە قىلالىتىم» دەپ ئەرز قىلدى. شۇ چاغدا كاڭشى خان بولۇپ، موغۇلىستاننى قولغا كىرگۈزۈشنى ئويلايتتى. شۇڭا، ئۇ ئامۇرسىنانىڭ ئەرزىگە ناھايىتى خۇش بولۇپ، نۇرغۇن چېرىمىك ئەۋەتتى. داباجى كاڭشىنىڭ چېرىملىرىگە تەڭ كېلەلمەي، خەزىنە - دەپنە، مال - مۈلۈكلىرىدىن قولىغا چىققانلىرىنى ئېلىپ، 300 دەك تەييار تاپ ئەمەلدارلىرى بىلەن بىللە ئىلىدىن قېچىپ چىقتى ۋە قەيەرگە بېرىشنى بىلمەي بېشى قاتتى. شۇ چاغدا ئۇچتۇرپانغا قونتەيجىنىڭ پەرمانى بىلەن بەلگىلەنگەن خوجاسى بەگ دېگەن كىشى ھاكىم ئىدى. داباجى شۇنىڭدىن ۋاپا تەمىن قىلىپ ئۇچتۇرپانغا كەلدى. خوجاسى بەگ ناھايىتى مەككەر كىشى ئىدى. داباجىنىڭ كەلگەنلىكىنى ئاڭلاپ ئىززەتلىپ ئالدىغا چىقتى ۋە داباجىنى ئوردىغا، ئۇنىڭ ئادەملىرىنى باشقا جايغا چۈشۈردى. كاتتا زىياپەت قىلىپ، زىياپەت ئۈستىدە داباجىنى ۋە ئۇنىڭ ئادەملىرىنى جاي - جايىدا تۇتۇپ باغلىدى. بۇ چاغدا «ئىلىغا خىتاي لەشكەرلىرى كېلىۋېتىپتۇ» دېگەن سۆز تارقالغانىدى. خوجاسى بەگ: «خىتاي چېرىملىرىگە بۇنىڭدىن ياخشى سوۋغات بولمايدۇ» دەپ، داباجىنى ئادەملىرى بىلەن ئېلىپ يولغا چىقىپ تېكەسكە بارغاندا، كاڭشىنىڭ چېرىملىرى بىلەن ئۇچراشتى، خوجاسى بەگ ۋە قەنى بىر - بىرنەپ بايان قىلدى. چېرىملىرىنىڭ باشلىقى: «ئەي خوجاسى، دەل ۋاقتىدا ناھايىتى ياخشى ئىش قىلىپسىز، داباجى ئۇلۇغ خاننىڭ چوڭ دۈشمىنى ئىدى. ئۆزىڭىز ئېلىپ بېرىپ قىلغان خىزمىتىڭىزنى ئۇلۇغ خانغا مەلۇم قىلىپ يېنىپ كېلىڭ» دەپ مەخسۇس خەت بىلەن ئادەم قوشۇپ بېيجىڭغا يولغا سالدى. خوجاسى بەگ بېيجىڭغا بارغاندىن كېيىن كاڭشى خان ۋاڭلىق مەنسەپ بېرىپ پەرمان چۈشۈردى. شۇنىڭدىن تارتىپ نەۋرىسى قادىر بەگكە كەلگۈچە ئەۋلادى ۋاڭ بولۇپ ئۆتتى.

كاڭشىنىڭ چېرىكلىرى ئىلىنى ئالغاندىن كېيىن يەتتە شەھەرنى قولغا كىرگۈزۈشنىڭ تەييارلىقىغا كىرىشتى. بۇ چاغدا يەتتە شەھەرگە ئىسھاق خوجا ئەۋلادلىرىدىن يۈسۈپ خوجا ھۆكۈمرانلىق قىلىۋاتاتتى. ئىسھاق خوجىنىڭ ئەۋلادلىرى بىلەن ئاپاق خوجىنىڭ ئەۋلادلىرى كېلىشەلمەي ئوتتۇرىدا ئاداۋەت بولۇپ، ئاپاق خوجىنىڭ ئەۋلادلىرى ئىسمائىلخان بىلەن ئىلىغا چىقىپ كەتكەنىدى، يەتتە شەھەر خەلقىمۇ ئىككىگە بۆلۈنۈپ بەزىلىرى ئىسھاق خوجىنىڭ ئەۋلادلىرىغا، بەزىلىرى ئاپاق خوجا ئەۋلادلىرىغا ئەگىشىپ كەتكەنىدى.

ئىلىنىڭ بەزى ئاتاقلىق كىشىلىرى كاڭشى خاننىڭ چېرىكلىرىگە: «قەشقەردىكى يۈسۈپ خوجا ناھايىتى تەدبىرلىك كىشى. ئىلىدا ئاپاق خوجىنىڭ ئەۋلادلىرى بار. شۇلاردىن بىرىنى <خوجا> ياساپ بىللە ئېلىپ بارمىساڭلار، يەتتە شەھەرنى قولغا كىرگۈزۈشۈڭلار تەس بولىدۇ. خان چېرىكلىرى كۆپ زىيانغا ئۇچرايدۇ» دەپ مەسلىھەت كۆرسەتتى. بۇ مەسلىھەت كاڭشىنىڭ چېرىكلىرىگە ناھايىتى ياقتى. ئۇلار ئىلىدىكى ئاپاق خوجا ئەۋلادلىرىدىن بۇرھانىددىن خوجىنى خوجا قىلىپ تىكلەپ بىللە ئېلىپ ئاقسۇغا باردى. ئۇيەردىن ئۇچتۇرپانغا ئۆتۈپ، ئۇچتۇرپاننىمۇ قولغا كىرگۈزدى. بۇ چاغدا قەشقەردىكى يۈسۈپ خوجا، ئوغلى سىدىق خوجىنى باش قىلىپ نۇرغۇن ئەسكەر بىلەن كاڭشىنىڭ چېرىكلىرىدىن توسۇش ئۈچۈن ئۇلارنى ئۇچتۇرپانغا ئەۋەتتى. ئۇچتۇرپاندا نۇرغۇن ئۇرۇش - چەڭلەر بولدى. ئاخىر يۈسۈپ خوجىنىڭ ئەسكەرلىرى يېڭىلىپ قەشقەرگە ياندى. شۇ چاغدا يۈسۈپ خوجا كېسەل ئىدى، ئەسكەرلىرى قايتىپ بارغۇچە ۋاپات بولدى. كاڭشى خاننىڭ چېرىكلىرى ئارقىسىدىن قوغلاپ بېرىپ قەش - قەرنى ئالدى. ئۇنىڭدىن ئۆتۈپ يەكەن، خوتەننىمۇ قولغا كىر -

گۈزدى، ئىسپاق خوجىنىڭ ياقۇپ خوجا باشلىق ئەۋلادلىرىنى
ئۆلتۈرۈپ شېھىت قىلدى. شۇنىڭ بىلەن يەتتە شەھەر خاقانى
چىنىگە تەۋە بولدى.

ھىجرىيىنىڭ 1281 - يىلى * كۇچادا راشىددىن خوجا
باش كۆتۈرۈپ چىقىپ كاپىرلارنى مەغلۇب قىلىپ قۇمۇلغىچە
ئىسلام ھاكىمىيىتىنى ئىكلىدى.

گەپنىڭ قىسقىسى، يۇقىرىدا بايان قىلغىنىمىزدەك، ھىجرىيە
يىلىنىڭ 1080 - يىلى ئابدۇللاخان پادىشاھلىقىنى ئوغلى يولۇاس-
خانغا تاپشۇرۇپ ھەزەمگە كەتكەنىدى. ئابدۇللاخاننىڭ قانى
چە يىل ھۆكۈمرانلىق قىلغانلىقى مەلۇم ئەمەس. ئۇنىڭدىن
كېيىن ئىسمائىلخان تەختكە چىقىپ 12 يىل ھۆكۈمرانلىق
قىلدى. ئۇنىڭدىن كېيىن مۇھەممەد ئىمىن خان ھۆكۈمرانلىق
قىلدى. ئۇنىڭدىن كېيىن ھاكىمىيەت خوجىلارنىڭ قولىغا ئۆت-
تى، بۇلارنىڭمۇ ھۆكۈم سۈرگەن ۋاقتى ئېنىق ئەمەس.
كاڭشى خاننىڭ چېرىكلىرى يەتتە شەھەرگە قاچان كەلدى؟
قانچە يىل ھۆكۈمرانلىق قىلدى؟ بۇلارنىڭ ۋاقتىمۇ ئېنىق ئەمەس.
ئەمما ئابدۇللاخاندىن كېيىن راشىددىن خوجا باش كۆتۈرۈپ
چىققانغا قەدەر 200 يىل ئۆتۈپتۇ. مۇشۇ 200 يىل ئىچىدە
ئۆتكەن خان - پادىشاھلارنىڭ تارىخى تېپىلمىدى.

ئابدۇللاخاندىن كېيىن خان ئەۋلادلىرى ۋە خوجىلارنىڭ
ھۆكۈم سۈرگەن ۋاقتى تەخمىنەن 40 يىل، كۆپ بولسا 50
يىل بولۇشى مۇمكىن. مۇشۇنداق ھېسابلىغاندا، يەتتە شەھەرنى
خاقانى چىن 150 ياكى 160 يىل سورىغان بولۇشى مۇمكىن.
بۇ ھادىسىلەرنىڭ جەريانىنى، بولۇپ ئۆتكەن چوڭ بالا - قازا

* ھىجرىيىنىڭ 1281 - يىلى مىلادىنىڭ 1864 - 1865 -

يىللىرىغا توغرا كېلىدۇ.

ۋە قەلەرنى بىلىدىغان، جاھاندىن خەۋىرى بار، تارىخ كىتابىدا
ردىنى ئوقۇپ مۇلاھىزە قىلغان زامانىنىڭ بىرەر داناسى، دەۋر-
نىڭ بىرەر پازىل ئۆلىماسى تارىخ يازغان بولۇشى مۇمكىن. بۇ
تارىخ ۋىلايەت ھاكىملىرىنىڭ خەزىنە ياكى كۆتۈپخانىلىرىدا
ساقلىنىپ، بىرەر ئۇرۇش، چېدەل يۈز بەرگەن پاراكەندىچىلىك
ۋاقىتلىرىدا زايە بولۇپ كەتكەن بولۇشى ياكى خەلققە ئاشكارا
بولماي، يېزىلغان جايدا يوشۇرۇن ساقلىنىپ قالغان بولۇشى
مۇمكىن.

يەتتە شەھەر ھاكىمىيىتىنى خوجىلار تارتىۋالغاندىن كېيىن،
خوجىلارنىڭ پىكرى - خىيالى دەرۋىشلىك بىلەن بولۇپ، دۆ-
لەت ۋە خەلقنىڭ ئىشلىرى بىلەن كارى بولمىدى. بىر قىسىم
ھىيلىگەر، كۆز بويامچى، غەيۋەتچى ئادەملەر ئۆزلىرىنى ئىخلا-
مەن، ئىشەنچلىك كۆرسىتىپ خوجىلارغا يىقىن بولۇۋالدى.
ئەمما تاشقىرىدا ھەر بىرى بىر «بۆرە» بولۇپ، خۇددى بۆرە
قويغا ئېتىلغاندەك، پۇقرالارنىڭ مال - مۈلكى ھەتتا ھاياتىغا
ھۇجۇم قىلىپ، خەلققە ھەددىدىن ئارتۇق زۇلۇم - جاپا قىلدى.
خالايدىق بۇلارغا «ئۇششاق» دەپ ئات قويدى. ئاتا - بوۋە-
سىدىن تارتىپ خانىقادا ئىبادەت بىلەن شۇغۇللىنىپ، ئىشانلىق
قىلىپ ھاياتىنى ئۆتكۈزگەن خوجىلار يۇرتنى ئىدارە قىلىش ئىشىنى،
دۆلەت ۋە سىياسەت قائىدىلىرىنى بىلمەيتتى. شۇنىڭ ئۈچۈن
خەلقنىڭ ھالى خازاپ بولۇپ چىدىغۇچىلىكى قالمىدى.

بۇرۇندىن يۇرت سوراپ كەلگەن، خوجىلار دەۋرىدە خار
بولۇپ، پۇقرا بولۇپ قالغان بىرنەچچە كىشى يىغىلىپ: «ئە -
زەلدىن يۇرتنى ئىدارە قىلغان، ھۆكۈمەت ئىشىنى بىلىدىغانلار
چەتكە قېقىلىپ بولۇڭ - پۇچقاقتا قالدى. ھۆكۈمەت ئىشىنى

* ئۇششاق - ئاشمىقلار.

بىلمەيدىغان، بۇلۇڭ - پۇچقاقتىكىلەر خان بولۇپ ھۆكۈمەت بېيى شىغا چىقتى. شۇڭا، يۇرت - خەلق خانىۋەيزان بولدى. بىز بىرنەچچە ئادەم خاقانى چىمنىڭ ھۇزۇرىغا بېرىپ، ئەرز - ھال ئېيتىپ چېرىك تەلەپ قىلساق، ئەگەر چېرىك بەرسەم كېلىپ خوجىلاردىن ھاكىمىيەتنى تارتىۋېلىپ چىن خانلىقىغا ئەۋەتسەم بولساق، شۇ چاغدا يۇرتىمىز ئاۋات، ئەۋلادلىرىمىز خانىرجەم بولىدۇ» دەپ مەسلىھەتلىشتى. ئاندىن يەتتە كىشى كېيىشلىرىنى (كەشلىرىنى) تەتۈر كىيىشىپ يولغا چىقتى. خاقانى چىمنىڭ چېگرا قاراۋۇللىرىدىن ئۆتۈپ، خان بىلەن كۆرۈشۈپ ئەرز - ھال ئېيتتى. خاقانى چىن بۇلارنىڭ ئەرزىنى قوبۇل كۆرۈپ ئۇلارغا نۇرغۇن چېرىك قوشۇپ بەردى. ئۇلار كېلىپ يەتتە شەھەرنى جەڭ قىلمايلا ئالدى. بۇ يەتتە كىشىنىڭ قىلغان خىزمىتىنىڭ بەدىلى ئۈچۈن ئۇلارغا ۋاڭ، گۇڭ، بىلى، بەيسى قاتارلىق چوڭ مەنەسپلەرنى بېرىپ، بىردىن شەھەرگە ھاكىم قىلدى. يەنە ھەر بىرىگە يەر، سۇ تەقسىم قىلىپ بېرىپ، بىرنەچچە ئۆيلۈكتىن دېھقاننى يانچى قىلىپ تەيىنلەپ بەرگەننىڭ ئۈستىگە، ھەرىملى ھۆكۈمەت خەزىنىسىدىن يەنە نۇرغۇن كۈمۈش مائاش بېرىشنى بەلگىلىدى. خاقانى چىن ئۇششاققالدا كاتتا بۇتخانا ياسىتىپ بۇ بەگلەرنىڭ بۇتلىرىنى ئورنىتىپ «بۇلار بولسا يەتتە شەھەرنىڭ ئىگىسى ۋە ئاسرىغۇچىسى، يەتتە شەھەر تەرەپكە ئۆتكەن ھەرقانداق مەنەسپدار، بەگلەر بۇ بۇتخانىنى يوقلاپ ئۆتسۇن» دەپ پەرمان چۈشۈردى. شۇنىڭدىن تارتىپ ھاكىمىيەت مۇسۇلمانلار قولىغا ئۆتكۈچە بۇ بۇتخانا بار بولۇپ، بۇ يەردىن ئۆتكەن ھەر - قانداق مەنەسپدار ياكى پۇقرا، ئېلىپساتارلارمۇ بۇتخانىغا بېرىپ ھەتتا قونۇپ رەسمىيەت بويىچە قەغەز كۆيدۈرۈپ، باش ئۇرۇپ، مەدەت تىلەپ ئاندىن قايتىدىكەن، ئۇنداق قىلىمىغانلار جازاغا تارتىلىدىكەن. بۇت قويۇلغان ئۆيىنى «ئۇلۇغ

«ئۆي» دەپ ئاتايلىتىشى، ئۇلارنىڭ ئەۋلادلىرى ئۇلارنى بىر
«ئۇلۇغ ئۆي» كىشىلىرىنىڭ ئەۋلادى دەپ ناھايىتى بەخىرلىك
نەتتى. قاچانكى ھاكىمىيەت مۇسۇلمانلارنىڭ قولىغا ئۆتتى، شۇ
كۈندىن باشلاپ بۇ بەگلىرنىڭ ئەۋلادلىرىمۇ يەنە پۇقرالىق
كوچىسىغا كىرىپ قالدى. ئارىدىن 14 يىل ئۆتكەندىن كېيىن
خىتايىلار كېلىپ ھاكىمىيەتنى تارتىۋالدى. بۇ چاغدا يۇقىرىدا
ئېيتىلغان يەتتە كىشىگە مەنسەپ، ھوقۇق ئىنئام قىلغان
خاننىڭ ئوغلى خان ئىكەن. ئۇ: «يەتتە شەھەردە مېنىڭ
ئاتامغا خىزمەت قىلغان بىر قىسىم كىشىلەر بار ئىدى. ئۇلارنىڭ
ئۆزى بارمۇ ياكى ئەۋلادلىرى بارمۇ؟ سۈرۈشتۈرۈپ ماڭا مەلۇم
قىلىنسۇن» دەپ پەرمان چۈشۈردى. بۇلارمۇ ئاۋۋالقى خان
بەرگەن يارلىقلىرىنى ساقلىغانىكەن. ئۆزلىرىنى مەلۇم قىلىپ
ئاتا - بوۋىلىرىنىڭ مەنسەپلىرىنى يەنە تاپتى. بۇرۇن خان تەرىپ-
پىسىدىن توختىتىلغان مائاشلىرىنى ئېلىپ تۇردى. ئۇلار ھەر ئۈچ
يىلدا بىر قېتىم بېيجىڭغا بېرىپ، خانغا تەزىم بەجا كەلتۈرۈپ
ئاندىن ئىززەت - ھۆرمەت بىلەن خۇشال - خۇرام قايتىپ كەلدى.
لېكىن نەچچە يىل، نەچچە ئەۋلاد شۇ تەرىقىدە ئۆتكەنلىكى
مەلۇم ئەمەس.

خاقانى چىنىنىڭ چوڭلۇقى ۋە ئۇلۇغلۇقىنى شۇنىڭدىن
بىلىش لازىمكى، بىر قېتىم خىزمەت قىلىپ قويغان كىشى
نەچچە ئەۋلاد مائاش ئېلىپ يەپ يېتىپتۇ.

ئەگىرىم! سەن پادىشاھلارنىڭ ھەقىقىي پادىشاھىمەن، بەندى-
لىرىڭنىڭ 50 - 60 يىل ئىچىدە بىرەر قېتىم قىلغان بەندى-
چىلىك ئىبادەتلىرىنى دەرگاھىڭدا قوبۇل قىلىپ، ئىلگىرى - ئا-
خىر قىلغان گۇناھلىرىنى ئەپۇ قىلىپ بېھىشكە كىرىشنى ئېسىپ
قىلساڭ، سەن ئۇچۇن ھېچقانچە ئىش ئەمەس. چۈنكى سەن
بەندىلىرىڭنى ھەممىدىن بەك ئايىمغۇچى ۋە ئاسرىغۇچى، كە -

رەملىك سېخىمىسەن، كىشىلەرنىڭ تىلەك - ئارزۇلىرىنى ئىجابەت قىلغۇچىمىسەن، ئامىن!

2

جاھانگىر خوجىنىڭ يەتتە شەھەرنى قولغا كىرگۈزگەنلىكى؛ مۇھەممەد ئېلىخان كېلىپ قەشقەرنى ئالغانلىقى؛ نۇرغۇن خىتاي چېرىكلىرى كېلىپ يەتتە شەھەرنى يەنە تارتىۋېلىپ، جاھانگىر خوجا باشلىق بىر مۇنچە مۇسۇلمانلارنى ئەسىر قىلىپ بېيجىڭغا ئېلىپ كەتكەنلىكى؛ مۇھەممەد ئېلىخان ئەلچى ئەۋەتىپ ئەسىرلەرنى خاقانى چىندىن تىلەپ قايتۇرۇپ كەلگەنلىكى

بىۋايەت قىلغۇچىلار ۋە خەۋەر بەرگۈچىلەرنىڭ ئەسەرلىرىدىن مەلۇم بولۇشىچە، ھىجرىيىنىڭ 1239 - يىلى ① شىرتەلىخاننىڭ توغلى ئۆمەر خان، ئۇنىڭ ئوغلى مۇھەممەد ئېلىخان (خۇدارەمەت قىلىسۇن) قوقەن ۋە پەرغانە ۋىلايەتلىرىدە خانلىق تەختىگە چىقىپ ھۆكۈمرانلىق قىلىشقا باشلىدى. ھىجرىيىنىڭ 1248 - يىلىغا ② كەلگەندە، جاھانگىر خوجا قوقەنلىك ۋە قەشقەرلىك ئىخلاسمەنلىرىدىن بىرنەچچە مىڭ كىشىنى يىغىپ ئەگەشتۈرۈپ پەرغانىدىن قېچىپ چىقىپ، موغۇلىستان شەھەرلىرىدىن بىرى بولغان قەشقەرگە كەلدى. ئۇ قەشقەر ۋىلايىتىنى قولغا كىرگۈزۈپ خان بولۇش نىيىتىدە، شۇ چاغدا قەشقەرگە ھۆكۈمرانلىق قىلىپ تۇرغان خىتاي چېرىكلىرىنى مۇھاسىرىگە ئېلىپ قورشىۋالدى. مۇھەممەد ئېلىخان

① ھىجرىيىنىڭ 1239 - يىلى مىلادىنىڭ 1823 -، 1824 - يىللىرىغا توغرا كېلىدۇ.

② ھىجرىيىنىڭ 1248 - يىلى مىلادىنىڭ 1832 -، 1833 - يىللىرىغا توغرا كېلىدۇ.

ۋو ئەھۋالنى ئاڭلاپ غەزىپى كېلىپ دۆلەت ئەربابلىرىنى يىغىپ مەسلىھەت قىلىشتى.

ئۇلار: «پۈتۈن ئالەمنىڭ ئىگىسى خۇدا بىزگە ئاتا قىلىپ بەرگەن پادىشاھلىقنى ياخشى يۈرگۈزمەي سۇسلۇق ۋە بىخۇدلۇق قىلىش پادىشاھلىققا لايىق ئىش ئەمەس. بىر بۆلگۈنچى بىرنەچچە باشباشتاق ئادەملەرنى توپلاپ قەشقەرگە بېرىپ كاپىرلارنى قورشاپ ۋىلايەت ئېلىشىنى دەۋا قىلىپ، خانلىق ناغرىسىنى چېلىپ، ئەسكەرگە شىلىك قىلماقچى بولۇپتۇ. بۇنىڭغا يول قويۇشقا بولمايدۇ. يەنە بىرى، جاھانگىر خوجا قەشقەرنى قولغا كىرگۈزسە، كاپىرلار نەچچە يىللاردىن بېرى يىغىپ توپلىغان خەزىنە، مال-مۈلۈكلەر باشباشتاق ئادەملەرنىڭ قولىغا چۈشۈپ زايە بولۇپ كېتىدۇ. خاقانى چىن بولسا چوڭ پادىشاھ. ئەگەر بېيجىڭدىن كاپىرلار يەنە كېلىپ قەشقەرنى بېسىۋالسا، ئۇلارغا خەزىنە، مال-مۈلۈك لازىم بولىدۇ ۋە ئىسلام ۋىلايىتىنىڭ خەزىنىلىرى تۈگەش ئېھتىمالى بار. ئەگەر خىتايلار كۈچلۈك كېلىپ، جاھانگىر خوجا يېڭىلىپ قالسا بىز تەرەپكە قېچىپ كېلىدۇ. ئۇ چاغدا خاقانى چىن بىزگە گەپ-سۆز قىلماي قالمايدۇ. شۇڭا مەسلىھەتنىڭ ياخشىسى شۇكى، بىزمۇ قەشقەرگە ئەسكەر ئېلىپ بارايلى، غەلىبە قىلىپ شەھەرنى ئالالىساق، ناھايىتى ياخشى، ئەگەر ئالالىساق، غازات-جەڭ قىلغاننىڭ ساۋابىغا ئىگە بولىمىز» دېيىشتى. شۇنىڭ بىلەن مۇھەممەد ئېلىخان 3000 ئەسكەر بىلەن قەشقەرگە كەلدى. جاھانگىر خوجا نەچچە مىڭ ئادەم بىلەن ئۇنىڭ ئالدىغا چىقىپ كۆرۈشۈپ، پادىشاھلىق قائىدە-يوسۇنلىرى بويىچە تەزىم قىلىپ ئىززەت-ھۆرمىتى بىلەن بىر چوڭ باغقا چۈشۈردى. بۇ چاغدا قەشقەر-دىكى خىتاي چېرىكلىرى تۇرغان خىتاي شەھىرىمۇ يەرلىك ئاھالە تۇرىدىغان شەھەرنىڭ ئىچىدە ئىدى. ئەتىسى جاھانگىر خوجا شەھەرنى قورشاش ئىشىنى مۇھەممەد ئېلىخانغا ئۆتكۈزۈپ

بېرىپ، مۇھاسىرىگە قاتناشقان قەشقەرلىكلەرنى ياندۇرۇپ كەتتى. مۇھەممەد ئېلىخاننىڭ بۇيرۇقى بىلەن قوقەن ۋە ئەنجاندىن كەلگەن ئەسكەرلەر مۇھاسىرىنى كۈچەيتىپ خىتاي شەھىرىنىڭ سېپىلىنىڭ تۇۋىگە دورا كۆمۈپ ئوت ياقىتى. بۇنىڭ بىلەن سېپىلىنىڭ بىر ئەرەپى ھاۋاغا كۆتۈرۈلۈپ كۈننىڭ نۇرىنى تۈسۈپ، ئالەمنى ئىس - تۈتەك بېسىپ، قاراڭغۇچىلىق بولدى. بۇ چاغدا باتۇر ئەسكەرلەر، خۇددى پەرۋانە ئۆزىنى ئوتقا ئۇرغاندەك، شەھەر سېپىلىغا ئۆزىنى ئاتتى. كاپىرلار «مۇسۇلمان ئەسكەرلىرى سېپىلىنىڭ بۇزۇلغان يېرىدىن ھۇجۇم قىلىدىغان ئوخشايدۇ» دەپ ئويلاپ، يولنى تۈسۈپ قارشىلىقنى كۈچەيتىپ، توپ - زەمبىرەكلەرنى ئاتتى. تاشقىرىدىن مۇھەممەد ئېلىخاننىڭ ئەسكەرلىرىمۇ توپ - زەمبىرەك ئاتتى. كاپىر ۋە مۇسۇلمانلار ئارتىلىشىپ، بىر - بىرى بىلەن قۇچاقلىشىپ ناھايىتى قاتتىق جەڭ قىلىشتى. مۇسۇلمان ئەسكەرلەر سېپىلىنىڭ ھەرتەرىپىگە شوت قويۇپ، خۇددى دارۋازدەك سېپىلغا چىقتى. كاپىرلار مېلىتىق، تاش، كېسەك ئېتىپ، ئوت تاشلاپ ئۇلارنى ئۈچ قېتىم سېپىلىدىن قوغلاپ چۈشۈردى. جەڭ تۆتىنچى كۈنىگە قەدەم قويغاندا، مۇھەممەد ئېلىخان قارىسا، ئۆلۈك ۋە شېھىتلەرنىڭ جىقلىقى يازىدار - زەخمىدارلارنىڭ كۆپلۈكىدىن سېپىلغا بارىدىغان يول قالماپتۇ. بۇنى كۆرۈپ مۇھەممەد ئېلىخاننىڭ دىلى ئېرىپ يىغلاپ كەتتى. يازىدارلارنى قوشۇن ئىچىگە ئېلىپ كەلدى. ئۆلۈكلەرنى ئاپاق خوجا مازىرىغا ئېلىپ چىقىپ دەپنە قىلدى. ئائىلاچلىقتىن مۇھاسىرىدىن قولنى تارتىپ، ئەسكەر - لىرىگە ئارقىسىغا يېتىشقا بۇيرۇق بېرىپ، بىر ھەپتە ئارام ئالغاندىن كېيىن، مۇھاسىرە ئىشىنى ئاھانگىر خوجىغا تاپشۇرۇپ ئۆزىنىڭ پايتەختى قوقەنگە قايتىپ كەتتى. بىر ئايدىن كېيىن، ھەممە قىيىن ئىشلارنى ئاسان قىلغۇچى

خۇدانىڭ رەھىمىتى بىلەن جاھانگىر خوجا خىتاي چېرىكلىرى تۇرغان شەھەرنى تارتىۋالدى. بۇ ھالەتتە خەۋىرىنى مۇھەممەد ئېلىخانغا يەتكۈزۈش ئۈچۈن ئالاھىدە خەت يېزىپ، نۇرغۇن سوۋغا-سالاملارنى قوشۇپ ئىشەنچلىك خىزمەتچىلەرنى قوقەنگە ئەۋەتتى. شۇنداق قىلىپ جاھانگىر خوجا قەشقەر، يېڭىسار، يەكەن، مارالبېشىلارنى قولغا ئېلىپ، خوتەننى مۇھاسىرە قىلدى. ئاقسۇغا ئەۋەتكەن ئەسكەرلىرى ئاقسۇ دەرياسىنىڭ بويىغا يېتىپ بېرىپ بەزىلىرى دەريادىن ئۆتتى ۋە «ئەتە تاڭ ئاتقاندا ئاقسۇنى ئالىمىز» دەپ غەم تارتماي ئۇخلاشتى.

ئەمما، بۇ چاغدا ئىچكىرىدىن نۇرغۇن خىتاي چېرىكلىرى ياردەمگە چىقىپ ئاقسۇغا يېتىپ كەلگەنىدى. خىتاي چېرىكلىرى ئاقسۇ شەھىرىدىن چىقىپ بىرلا ھۇجۇم قىلىشى بىلەنلا جاھانگىر خوجىنىڭ ئەسكەرلىرى بەزداشلىق بېرەلمەي ئارقىسىغا قاراپ قاچتى. نۇرغۇن خىتاي چېرىكلىرى ئارقىسىدىن قوغلاپ بېرىپ قەشقەر، يېڭىسار، يەكەننى يەنە بىر قېتىم تارتىۋالدى.

خىتاي چېرىكلىرىنىڭ سانىنى بەزىلەر 100 مىڭ، بەزىلەر 200 مىڭ دەپ پەرەز قىلىشىدۇ. بۇ چاغدا خاقانى چىننىڭ پايتەختىدە «داۋگۇاڭ» دېگەن ئادەم خانلىق تەختىدە ئولتۇرغان بولۇپ، ئۇ ناھايىتى كۈچلۈك ۋە قۇدرەتلىك خان ئىكەن. چېرىكلىرىگە لازىملىق ئوق-دورا، قورال-ياراق، لازىمەتلىكلەرنى يۈكلىگەن ھارۋىدىن باشقا، ھۆل-يېغىن بولۇپ ئوتۇن تېپىپلا مىغاندا ئەسكەرلەرگە تاماق پىشۇرۇپ بېرىش ئۈچۈن 200 ھارۋىغا ياغدا قورۇلغان قوينىڭ مايىقىنى ئېسىپ ماڭغۇزغانىكەن. بۇ مايىقلارنىڭ ئالدى قارا شەھەرگە، ئارقىسى تۇرپانغا كەلگەندە، يەتتە شەھەرنىڭ ھەممىسىنىڭ قولىغا كىرگۈزۈلگەنلىكى توغرىسىدىكى خەۋەرنى ئۇقۇپ، مايىقلارنى قايتۇرۇپ ئېلىپ كەتكەنىكەن. چېرىكلىرنىڭ كۆپلۈكىنى ۋە خاقانى چىننىڭ كۈچلۈكلۈكىنى مۇشۇ

ئىشلاردىنمۇ قىياس قىلىشقا بولىدۇ.

دېمەك، خىتاي چېرىكىلىرىنىڭ باشلىقى ئاي جاڭجۈن دېگەن كىشى بولۇپ، كۇچالىق ئوسمان بەيسى بەگنىڭ ئىككىنچى ئوغلى ئازاقبەگ ئۇلارغا يول باشلاپ قەشقەرگە ئېلىپ باردى. جاھانگىر خوجا قېچىپ «ئالاي» دېگەن يەرگە بارغاندا، ئازاقبەگ ئارقىسىدىن قوغلاپ يېتىپ كەلدى. جاھانگىر خوجا ئىلاجىسىزلىقتىن «قولۇمنى باغلاپ خىتاي چېرىكىلىرىنىڭ باشلىقىنىڭ ئالدىغا ئېلىپ بار» دېدى. ئازاقبەگ «ئۆزلىرىنى باغلاش مېنىڭ ھەددىم ئەمەس» دەپ يىغلاپ تۇرۇپ ئۆزرە ئېيتتى. بۇ چاغدا جاھانگىر خوجا قۇل ياغلىقى بىلەن ئۆزىنىڭ قولىنى ئۆزى باغلاپ «مۇشۇ ياغلىقنىڭ ئۇچىدىن تۇتۇپ ئېلىپ بارغىن» دېگەن دە، ئازاقبەگ ماقول بولۇپ جاھانگىر خوجىنى ئاي جاڭجۈننىڭ ئالدىغا ئېلىپ كەلدى. جاڭجۈن «ئۇلۇغ خاقانى چىنىنىڭ دۈشمىنى جاھانگىر خوجىنى ئازاقبەگ تۇتۇپ كەلدى» دېگەن مەزمۇندا ئېلان چىقىرىپ جاكارلىدى. ھەم «جاھانگىر خوجىنى بېيجىڭغا ئۆزۈڭ ئېلىپ بېرىپ، ئۇلۇغ خانغا كۆرسەتكەن خىزمىتىڭنى مەلۇم قىلىپ قايت» دەپ ئادەم قوشۇپ ئازاقبەگنى يولغا سالدى. بەزى رىۋايەتلەردە، جاھانگىر خوجىنى بېيجىڭغا ئېلىپ بېرىپ خانغا مەلۇم قىلغاندىن كېيىن، خان جاھانگىر خوجىنى ئۆلۈمگە بۇيرۇغان، دېيىلىدۇ. يەنە بىر رىۋايەتتە، بېيجىڭغا بارغاندىن كېيىن، خاننىڭ ھۇزۇرىغا بارغۇچىلىك ئۆز ئەجلى بىلەن ۋاپات بولدى، دېيىلىدۇ.*

* ماتېرىياللارغا ئاساسلانغاندا، جاھانگىر خوجا بېيجىڭغا يالاپ ئېلىپ بېرىلغاندىن كېيىن، مانجۇ دائىرىلىرى ئۆزلىرىنىڭ شىنجاڭدىكى زوراۋانلىقى لىرىنىڭ ئاشكارىلىنىپ قېلىشىدىن قورقۇپ، ئۇنىڭغا دورا ئىچۈرۈپ، سۆزلىمەلمەس قىلىۋەتكەن. سوراقتا جاھانگىر خوجا داۋكۈڭ خاننىڭ سۆزىگە جاۋاب بېرەلمەي، خان تەرىپىدىن چېپىشقا بۇيرۇلغان — مۇھەررىردىن.

ئىشەنچلىك رىۋايەت شۇكى، ئازاقبەگ جاھانگىر خوجىنى تۇتۇپ بېيجىڭغا ئېلىپ بارغانلىقى ئۈچۈن، خاقانى چىن ئازاقبەگنىڭ ئۆزىگە «ۋاڭ» لىق، خوتۇنغا «پۇجۇڭ» لۇق مەنسەپ بېرىپ، يىلىغا ئۆزىگە 24 يامبۇ، خوتۇنغا 12 يامبۇ مائاش بەلگىلەپ پەرمان چۈشۈردى. ئازاقبەگدىن كېيىن ئوغلى ئەھمەد ۋاڭ بولدى، ئۇنىڭدىن كېيىن ئەھمەدنىڭ ئوغلى ھامىت ۋاڭ بولدى. شۇنىڭ بىلەن ئازاقبەگنىڭ ئەۋلادى ئەۋلادتىن ئەۋلادقا ئۈزۈلمەي ۋاڭ بولۇپ، بەلگىلەنگەن مائاشنى ئېلىپ تۇردى. شۇ چاغدا ئازاقبەگ قەشقەرگە، ئوغلى ئەھمەدبەگ ئاقسۇغا ھاكىم بولغانىكەن.

خىتاي چېرىنلىرى جاھانگىر خوجا ۋاقتىدا قەشقەردە مەنسەپ تۇتقان ياكى خىزمەت قىلغان كىشىلەرنى سۈرۈشتۈرۈپ تېپىپ، ئۇلارنىڭ ئۆزىنى، يەر-سۇ، مال-مۈلۈك، چارۋىلىرىنى ئولجا قىلىپ ئېلىپ كەتكەندىن تاشقىرى، 10 مىڭدىن ئارتۇق ئوغۇل-قىز، كىچىك بالىلارنى ئولجا ۋە ئەسىر قىلىپ، بۇ تەرىپى ئىلى، ئۇ تەرىپى لەنجۇغىچە ئېلىپ بېرىپ، خىتايلارنىڭ ئىشلىتىپ خىزمىتىگە سېلىشى ئۈچۈن تارقىتىپ بەردى. بۇ ئەھۋالنى پادىشاھ مۇھەممەد ئېلىخان (قەبرىسى نۇرغا تولىسۇن) ئاڭلاپ «بۇنداق ۋەقەلەرنىڭ يۈز بېرىشىگە سەۋەب بولغان بىز» دەپ بىلىپ، خاقانى چىنگە قوقىن خانلىقى نامىدىن ئەرزنامە يېزىپ، ئالىم بايۋەچچە باشلىق بىرنەچچە كىشىنى ئەلچى قىلىپ، نۇرغۇن سوۋغا-سالام، تارتۇق-پىشكەشلەر بىلەن ئەۋەتتى. ئەرزنامىگە: «ئۇلۇغ خاقانى چىن-گە تىخ تارتىپ قارشىلىق كۆرسەتكەنلەرنىڭ ھەممىسى يوق-تىلدى. كىچىك بالىلار ۋە ئاجىز خوتۇن كىشىلەردىن ھېچقانداق

يامانلىق ئۆتمىگەن، شۇڭا بۇلارنىڭ گۇناھىنى تىلەيمەز، يەنە بىرى، يەتتە شەھەردىكى ئەنجانلىق (ئۆزبېك) لارغە مەن «ئاقساقال» بەلگىلىسەم، بۇ ئاقساقال ھەمىشە تەكشۈرۈپ خەۋەردار بولۇپ تۇرسا، ئەگەر يەنە يامان ئادەملەر پەيدا بولۇپ قالسا، دەرھال تۇتۇپ ماڭا ئەۋەتىپ بەرسە جازاسىنى بەرسەم. بۇنىڭدىن كېيىن ئۇلۇغ خاننى ئاۋارە قىلىدىغان ئىش بولمىسا» دېگەن مەزمۇنلار يېزىلدى. ئەلچىلەر بېيجىڭغا يېتىپ بېرىپ، ئەرزنامىنى ئىززەت - ئىكرام بىلەن خانغا سۈندى. خان قوبۇل قىلىپ، ئەسىر قىلىپ خىتايلارغا ئۆلەشتۈرۈپ بەرگەن قېرى - ياش قىز - جۇۋان، زەسىلدە نازەسىدە ھەممە كىشىنى ئۆز يۇرتىغا قايتۇرۇشنى تەستىقلاپ يارىلىق چۈشۈردى. ھەممە جايدىكى ئەسىرلەرنى مەنزىلىدىن - مەنزىلىگە، ئۆتەڭدىن - ئۆتەڭگە ئات - ئۇلاغ، ئاش - تاماق بېرىپ ئۆز ۋەتىنىگە يولغا سالدى. مۇشۇ ئارىدا تۆت يىلدەك ۋاقىت ئۆتۈپ، بىرمۇنچە ئاياللارنى خىتايلار ئەمرىگە ئېلىپ بالا تاپقانمىكەن. ئانىلىرى مۇشۇ بالىلارنىمۇ ئېلىپ بىللە قايتىپ كېلىشتى.

ئەسىر قىلىنغان كىشىلەر غەرب - مۇساپىرلىقتىن قۇتۇلۇپ، ئۆز ۋەتەنلىرىگە قايتىپ كەلگەنلىرىگە خۇش بولۇپ، چوڭ - كىچىك ھەممىسى «نازۇگۇم» دېگەن ناخشىنى ئىجاد قىلىپ، يول بويى بۇ ناخشىنى ناھايىتى مۇڭلۇق ئاۋاز بىلەن ئېيتىپ مېڭىپتۇ. يىراقتىكى خالاينىقلار ناخشىنى ئاڭلاپ بۇلارنى كۆرگىلى كېلىشىپتۇ، چىداپ تۇرالماي يىغا - زار قىلىشىپتۇ. شۇنىڭدىن باشلاپ «نازۇگۇم» ناخشىسى ئەل ئارىسىغا تارقىلىپتۇ. يەتتە شەھەردىكى ئەنجانلىق (ئۆزبېك) لار ئۈستىگە ئاقساقال بەلگىلەش شۇ چاغدىن تارتىپ ھازىرغىچە ئىجرا بولۇپ كېلىۋاتىدۇ.

ئاخىر مۇھەممەد ئېلىخان بۇ دۇنيا بىلەن خوشلىشىپ ئاخىرەتكە سەپەر قىلدى. ئورنىغا خۇداپارخان تەختكە چىقتى.

بىرمۇنچە ۋاقىت ئۆتكەندىن كېيىن، بىز قىسىم پىشۇرلارغا توپىلاڭچىلار خۇدايارخاندىن يۈز ئۈزۈپ ئاكىسى مەللەخاننى تەختكە چىقاردى. خۇدايارخان بۇخاراغا قېچىپ كەتتى، ئۆت يىلىدىن كېيىن موللا ئالمىقۇل دېگەن قىرغىزنىڭ پادىشاھ بولغۇسى كېلىپ، ئەتراپىغا بىرمۇنچە قىرغىز، قىپچاق-لارنى توپلاپ ئىغۋا تېرىپ ئىتتىپاقسىزلىق پەيدا قىلدى. بۇنىڭ بىلەن مەللەخان ئۆلتۈرۈلدى، پەرغانە دۆلىتى كۈندىن-كۈنگە زاۋاللىققا يۈزلەندى.

ھىجرىيەنىڭ 1270 - يىلى* تاشكەنت ھاكىمى قانا ئەت شاھ دېگەن تاجىكىنىڭ مەسلىھىتى بىلەن خۇدايارخاننى بۇخارا-دىن ئېلىپ كېلىپ ئىككىنچى قېتىم تەختكە ئولتۇرغۇزدى. جاھانگىر خوجا دەۋرىدىن تا ھازىرغىچە قەشقەر، بەلكى يەتتە شەھەر خاقانى چىنىنىڭ قولىدا بولۇپ كەلدى. ئەمما شۇ ئارىدا ۋەلىخان تۆرەم كېلىپ قەشقەر شەھىرىنى قورشاپ مۇھاسىرىگە ئالدى. يېزا-سەھرالارنى ئۆزىگە قارىتىپ، يامان ئىش قىلغان، خەلقىنى ئەزگەن زالىملارنى ئۆلتۈرۈپ، كاپىر ۋە زالىم مۇسۇلمانلارنىڭ باشلىرىنى قوشۇپ ئارىلاش قىلىپ، ئالتە جايغا ئادەم كالىسىدىن مۇنار قوپۇردى. رىۋايەت قىلغۇچىلار بۇ مۇنارنىڭ ئېگىزلىكى ئون گەز كېلەتتى، دېيىشىدۇ. ئۇنىڭدىن كېيىن يەنە ئۇرغۇن خىستاي، قالماق چېرىكلىرى كېلىپ قەشقەرنى تارتىۋېلىپ ناھايىتى تۇرغۇن ئادەملەرنى قىرىپ ئۆلتۈردى. ئۇنىڭدىن كېيىن كاتتاخان تۆرەم، كىچىكخان تۆرەملەر كېلىپ قەشقەرنى ئۈچ ئاي قورشاپ ئالماي، ئاخىر

* ھىجرىيەنىڭ 1270 - يىلى. مىلادىنىڭ 1853 - 1854 - يىللىرىغا توغرا كېلىدۇ.

ئۆز جايلىرىغا قايتىپ كەتتى. بۇلارنىڭ قىسسە - ھېكايىلىرىنى تەپسىلىي بايان قىلسام سۆزۈم ئۇزىراپ كېتىپ، ئەسلى مەقسەت - تىن يىراقلىشىپ كېتەرەنمىكىن دەپ، خاھىشىمنىڭ تىزگىنىنى مەقسەت يولىغا تارتتىم ۋە ئۇلارنىڭ قىسسەسىدىن قايتتىم.

3

خاقانى چىننىڭ قەدىم زاماندا مۇسۇلمان بولغانلىقى؛ تۇڭگانلارنىڭ خاقانى چىن مەملىكىتىدە ئولتۇراقلىشىپ قالغانلىقى؛ خىتايلار بىلەن تۇڭگانلار ئولتۇرىشىدا چېدەل - ماجىرا يۈز بېرىپ خاقانى چىن دۆلىتىگە زىيان - زەخمەت يەتكەنلىكى

ھىجرىيىنىڭ 1281 - يىلى* (يىلان يىلى)، مۇھەررەم ئېيىنىڭ بىرى، شەنبە كۈنى كېچىسى، كۇچادا ئولتۇراقلىشىپ قالغان يەرلىك تۇڭگانلاردىن ماشۇر ئاخۇن، مالۇك، شەمسىدىن خەلىپىلەر باشلىق بىرمۇنچە تۇڭگانلار كۇچە - شاڭ كۆيىدۈرۈپ، ئىمسىزىق يېقىپ ئىسيان كۆتۈردى. ئۇلار كۇچادا ھۆكۈمرانلىق قىلىپ تۇرغان خىتاي ئەمەلدارلار ۋە چېرىكلەرنى ئولتۇرۇپ خاقانى چىنگە بويسۇنۇشتىن باش تارتتى. ئالدى بىلەن تۇڭگانلارنىڭ چىنگە بويسۇنۇشتىن باش تارتقانلىقىغا باھانە بولغان بىرەر سەۋەب، بىرەر ئىشنى نەقىل قىلغۇچى ۋە رىۋايەت قىلغۇچە - لارنىڭ سۆزى بويىچە بۇ قەغەزگە يېزىشنى زۆرۈر تاپتىم. چۈنكى ھەر بىر ئادەم ھەر خىل ھېكايە ۋە رىۋايەت قىلىدۇ. بۇ رىۋايەتلەرنىڭ ئىچىدە مەزمۇنى بىر - بىرىگە قارىمۇ قارشى

* ھىجرىيىنىڭ 1281 - يىلى مىلادىيىنىڭ 1864 - 1865 -

كېلىدىغانلىرىمۇ بار. شۇنىڭ ئىچىدىن ئىشەنچلىك، ئەقىلگە مۇۋاپىق، توغرىداقلىرىنى تاللاپ ئېلىپ تۆۋەندە بايان قىلىنىمۇ. بۇرۇنقى زاماندا خاقانى چىندە ئادالەتلىك، پۇقراپەرۋەر «تاڭ ۋاڭ خان» دېگەن خان بولۇپ، بىر كېچىسى چۈشىدە، خاننىڭ ئوردىسىدا بىر ئەجدىھا پەيدا بولۇپ، ئوردىنىڭ تۈۋى-رۈكىگە يۈگىشەۋاپتۇ ۋە خاننى دەم تارتقىلى تۇرۇپتۇ. شۇ چاغدا ئۈستىگە يېشىل چاپان كىيگەن، بېشىغا ئاق سەللە يۆگىگەن ھەيۋەتلىك بىر كىشى پەيدا بولۇپ، قولىدىكى ھاسا بىلەن ئەجدىھانى بىرنى ئۇرغانىكەن، ئەجدىھا ئىككى پارچە بولۇپ ئۆلۈپتۇ. خان چۆچۈپ ئويغىنىپ كېتىپتۇ. ئەتىسى ۋەزىر ۋە ئوردا ئەمەلدارلىرىنى چاقىرىپ، كېچىسى كۆرگەن چۈشىنى بىر-بىرلەپ بايان قىلىپ تەبىرىنى سوراپتۇ. ۋەزىرلەردىن داناراق بىرى: «مۇشۇ كۈنلەردە قىبلى تەرەپتە خۇددى سىلى چۈشلىرىدە كۆرگەندەك بىر كىشى پەيدا بولۇپ، بەيغەمبەرلىك دەۋاسى قىلىۋات-قانمىش، چۈشلىرىدە كۆرگەنلىرى شۇ كىشى بولغايمىكەن، تەكلىپ قىلىپ ئېلىپ كېلىشكە كىشى ئەۋەتسەك» دەپتۇ. خان قوشۇلۇپ نۇرغۇن تاۋاز-دۇردۇن، چاي، سوۋغا-سالاملارنى تەييارلاپ، ئەمەلدارلار ئىچىدىن قابىلىيەتلىك، ئىشەنچلىك بىر ئادەمنى باشلىق قىلىپ، نۇرغۇن ئالتۇن-كۈمۈش، يول راسخودى بېرىپ، تەكلىپ قىلىپ ئېلىپ كېلىشكە ئەۋەتىپتۇ. بۇلار يۇرتىمۇ يۇرت، شەھەرمۇ شەھەر ئۇزۇن يوللارنى بېسىپ، ئاخىر خان چۈشىدە كۆرگەن سۈپەتتىكى كىشىگە يەنى ئاخىر زاماننىڭ بەيغەمبىرىگە (مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا) ئۇچرىشىپ تۇرغانى بىر-بىرلەپ بايان قىلىپ، بۇ يەرگە كېلىشتىكى مەسئۇل مەقسەتلىرىنى ئېيتىپتۇ. بىرنەچچە كۈن ئۆتكەندىن كېيىن ئاخىر زامان بەيغەمبىرى بىر پارچە خەت يېزىپ خاقانى چىندىن كەلگەن كىشىگە بېرىپ: «سىزگە رۇخسەت، ئەمدى قايتىپ كېتىڭ»

دەپتۇ. بۇ كىشى: «مەن ئۆزلىرىنى تەكلىپ قىلىپ ئېلىپ كېتىشكە كەلگەندىم» دەپتۇ. ئاخىر زامان پەيغەمبىرى جاۋاب بېرىپ: «سىز مۇشۇ خەتنى ئېلىپ كېتىۋېرىڭ، يولدا ئاچماڭ. پادىشاھ ھىڭىز ئۆز قولى بىلەن ئاچسۇن. اشۇ چاغدا مەن ھازىر بولمەن» دەپتۇ. شۇنىڭ بىلەن خاقانى چىندىن كەلگەن كىشىلەر قايتىپ بىر مۇنچە ۋاقىت يول يۈرۈپ بىر يەرگە كەلگەندە، شەيتان ئازدۇرۇپ خەتنى ئېچىپ كۆرۈشكە قىزىقتۇرۇپتۇ. ئاقۋەت شەيتاننىڭ كەينىگە كىرىپ خەتنى شۇنداق ئېچىشىغا خەتنىڭ ئىچىدىن ئاخىر زامان پەيغەمبىرى چىقىپ غايىپ بولۇپ كەتكەنلىكى شۇنداق روشەن كۆرۈنۈپتۇ. ئۇلار بۇ ئەھۋالنى كۆرۈپ ناھايىتى پۇشايمان قىلىپتۇ، ئەمما ئورنىغا كەلمەپتۇ. خەتنى ئەس-لىدىكىدەك يەملىپ، خاننىڭ ئالدىغا ئېلىپ كېلىپ كۆرگەن-بىلگەن ۋەقەلىرىنى بىر-بىرلەپ بايان قىلىپتۇ. خان خەتنى ئېچىپ كۆرسە بۇ خەت چىنچە (خەنزۇچە) يېزىلغانىكەن. خان ھەيران قېلىپ: «بۇ خەتنى كىم يازدى؟» دەپ سوراپتۇ.

خەتنى ئېلىپ كەلگەن كىشى: «بىلەيمەن» دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. دەرۋەقە بۇلار خەتنى كىمنىڭ يازغانلىقىنى كۆرمىگەندى. خان: «خەتنى كىم ئاچتى؟ راستىنى دېسەڭ، گۇناھىڭدىن ئۆتمەن، يالغۇن ئېيتساڭ، ھەرگىز تىرىك قويمايمەن» دەپتۇ. خەتنى ئېلىپ كەلگەن كىشى ئىلاجسىزلىقتىن راستىنى ئېيتىشقا مەجبۇر بولۇپتۇ. ئادالەتلىك پادىشاھ: «گۇناھىڭدىن ئۆتتۈم، ئەمما قىلغان گۇناھىڭ ئۈچۈن يەنە بېرىپ، يا ئۆزىنى تەكلىپ قىلىپ ئېلىپ كەل، يا باشقىدىن خەت ئېلىپ كەل» دەپ ئەھمىر قىلىپ قايتا يولغا سېلىپتۇ. بۇلار يەنە بىر مۇنچە ۋاقىت يول مىڭىپ، مىڭىمىز مۇشەققەتلەرنى تارتىپ يېتىپ بېرىپتۇ ۋە ئاخىر زامان پەيغەمبىرى بىلەن كۆرۈشۈپتۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇلارنى كۆرۈپلا: «شەيتاننىڭ كەينىگە كىرىپ خەتنى

ئېچىپ، ئۆزۈڭگىمۇ قىلدىڭ، پادىشاھىڭغىمۇ قىلدىڭ» دەپتۇ.
ھەم «قاس»، «ۋەققاس»، «ئاش» ناملىق ئۈچ نەپەر ئۇلۇغ
كىشىنى بەلگىلەپ، يەنە يەتتە كىشىنى ئۇلارغا ھەمراھ قىلىپ
جەمئىي ئون كىشىنى خاقانى چىنىنىڭ ئەلچىلىرىگە قوشۇپ يولغا
ساپتۇ. بۇلار يۇرتىمۇ يۇرت، شەھەرمۇ شەھەر، يول يۈرۈپ،
دەشت باياۋانلارنى كېزىپ، «جايۇگۈەن» گە يېتىپ كەلگەندە
ئۈچ كىشىدىن بىرى ۋاپات بولۇپ، شۇ يەرگە دەپنە قىلىنىپتۇ،
مازىرى ھېلىمۇ بار. جايۇگۈەندىن ئۆتكەندىن كېيىن يەنە بىر
كىشى ۋاپات بولۇپ، شۇ يەرگە دەپنە قىلىنىپتۇ. مازىرى ھېلىمۇ
مەشھۇر.

خاقانى چىنىنىڭ ئەلچىلىرى «ۋەققاس» دېگەن كىشى
بىلەن قوشۇلۇپ قالغان سەككىز كىشىنى ئېلىپ خاننىڭ پايتەخت-
تىگە يېقىن بارغاندا، خان ئۇلارنىڭ ئالدىغا ئادەم ئەۋەتىپ
ئىززەت-ھۆرمەت بىلەن شەھەرگە ئېلىپ كېلىپ كۆرۈشۈپتۇ،
ئەمما «مەن تەكلىپ قىلغان كىشىنىڭ ئۆزى كەلمەپتۇ» دەپ
خاننىڭ كۆڭلى يېرىم بولۇپتۇ. ئىمان ئېيتىپ مۇسۇلمان
بولۇش بولماسلىق ئۈستىدە ۋەزىرلىرى بىلەن مەسلىھەتلىشىپتۇ.
خاننىڭ ئون ئىككى ۋەزىرى بولۇپ، بۇلارنىڭ بەزىلىرى مۇسۇل-
مان بولۇشقا قوشۇلۇپتۇ، بەزىلىرى قوشۇلماپتۇ، ئەمما خاننىڭ
ئۆزى ۋەزىرلىرىدىن يوشۇرۇن ئىمان ئېيتىپ مۇسۇلمانلىق
شەرىپىگە ئىگە بولۇپتۇ.

كەلگەن سەككىز كىشىنىڭ تىلىنى چىن خەلقى بىلمەي،
چىن خەلقىنىڭ تىلىنى بۇ سەككىز كىشى بىلمەي ناھايىتى
تەڭلىكتە قاپتۇ، بۇ بىرنەچچە ئادەم بۇ يەردە غەربىسىنىپ
قاپتۇ. خان: «قەيەردىن بولمىسۇن، بۇلارنىڭ تىلىنى بىلىپ
ئۆلپەت بولىدىغان ئادەم تېپىپ كېلىڭلار» دەپ پەرمان
چۈشۈرۈپتۇ، خاننىڭ ئىشەنچلىك بىر ئادىمى خىتاي خەلقىدىن

80 ئۆيلۈك كىشىنى ئېلىپ سەمەرقەنت دۆلىتىگە بېرىپتۇ. ئۇ يەردىن بۇ 80 ئۆيلۈك ئادەمگە 40 نەپەر مۇسۇلماننى تېگىشىپ ئېلىپ قايتىپ كەپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ھېلىقى سەككىز كىشى قوشۇلۇپ 48 نەپەر كىشى بولۇپتۇ.

سەمەرقەنت پادىشاھى ھېلىقى 80 ئۆيلۈك ئادەمگە كەڭرى بىر يايلاقنى كۆرسىتىپ بېرىپتۇ. بۇلار شۇ يەرلەردە ئولتۇراقلىق قىلىپ كۈندىن-كۈنگە ئەۋلادى كۆپىيىپتۇ. خىتاي قىپچاقلىرى (تۇڭگانلار) شۇلارنىڭ ئەۋلادى، دەپ رىۋايەت قىلىشىدۇ. يەنە بىر رىۋايەتتە، ئاخىر زامان پەيغەمبىرى مۇھەممەد مۇستەفا سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللىم ۋاقتىدا سەمەرقەنت دۆلىتى ئىسلام دىنىنى قوبۇل قىلىمىغان، ئەمما شۇ چاغدا ئىسلام دىنىنى قوبۇل قىلىپ ئاخىر زامان پەيغەمبىرىنىڭ شەرىئەتلىرىنى ئەلتۈكۈس ئىجرا قىلىۋاتقان بىر ئۇلۇغ كىشى بار ئىكەن. تۇڭگانلار شۇ كىشىنىڭ يولىدا مېڭىپ، ئاخىر زامان پەيغەمبىرىنىڭ ۋاقتىدىن تارتىپ بارلىققا كەلگەن، دېيىلىدۇ.

يەنە بىر رىۋايەتتە، پۈتۈن تۇڭگانلار يۇقىرىدا بايان قىلىپ ئۆتۈلگەن 48 نەپەر كىشىنىڭ ئەۋلادىدىن تارالغان، يۇرت-يۇرت، شەھەر-شەھەرلەردىكى خىتاي خەلقى يوشۇرۇن ھالدا ئىسلام دىنىنى قوبۇل قىلىپ، مۇسۇلمان بولغان. تۇڭگانلار ئىسلام دىنىنى تاشلاپ بالدۇرقى خىتاي دىنىغا قايتىمىغان. شۇڭا تۇڭگانلارنىڭ سانى ناھايىتى كۆپ، دېيىلىدۇ. ھەقىقىي ئەھۋال-نى بىلىگۈچى خۇدانىڭ ئۆزىدۇر.

بەخت - دۆلەتلىك خاقانى چىن مۇسۇلمانلىق شەرىپىگە ئىگە بولغاندىن كېيىن «ھەر كىشى ئىسلام دىنىنى قوبۇل قىلىپ مۇسۇلمان بولسىمۇ ئىختىيارى، ئاتا-بوۋىلىرىمىزنىڭ دىن-يوسۇنلىرىدىن چىقمايمىز دەپ مۇسۇلمان بولمىسىمۇ

ئىختىيارى» دەپ، يۇرت - يۇرتقا، شەھەر - شەھەرگە يارلىق چۈشۈرۈپتۇ.

خاقانىي چىنىنىڭ بۇرۇندىن تارتىپ ئىجرا قىلىپ كېلىۋاتقان قائىدە - قاتۇنى شۇنداق ئىدىكى، ئۆزىگە تەۋە پۇقرالىرى قايسى دىندا بولسا، ئۇنىڭ بىلەن كارى يوق بولۇپ، ئۇلارنى ئۇياكى بۇ دىنغا تەكلىپ ۋە دەۋەت قىلمايتتى. ھەر كىم ئۆز دىن ۋە ئۆز مىللىتىدە مەھكەم تۇرۇپ يۈرۈۋەرسە بولاتتى.

خاقانىي چىن ئۆز دۆلىتىگە كەلگەن مۇسۇلمان مۇساپىر - لارنى رام قىلىش ئۈچۈن، بېيجىڭدا تۇرۇپ قېلىشقا كۆپ تىرىشچانلىقلارنى كۆرسىتىپتۇ، نۇرغۇن يەرلىك ئەر - ئايال، ياش - قېرىلارنى يىغىپ ئۆز رەسىم - قائىدىسى بويىچە چوڭ ئويۇن - تاماشا ئۆتكۈزۈشكە يارلىق چۈشۈرۈپتۇ. مۇسۇلمانلارغا بولسا: «مۇشۇ ئويۇن - تاماشىغا كەلگەن چوڭ - كىچىك خوتۇن - قىزىلاردىن قايسىسى سىلەرنىڭ كۆڭلۈڭلارغا يارىسا، شۇنى سىلەرگە بۇيرۇپ بېرىمىز. سىلەرگە يارىغاننىڭ ئېرى ياكى بالىسى بولسىمۇ مەيلى» دەپتۇ.

مۇسۇلمانلار خاننىڭ ئەمرى بويىچە كۆڭلىگە يارىغاننى ۋە ئۆزى خالىغاننى تۇتۇپتۇ، ئىسلام شەرىئىتى بويىچە ئەمرىگە ئېلىپ ئۆي تۇتۇپ ئولتۇراقلىشىپ قاپتۇ. شۇنىڭ بىلەن بۇلار «تۇڭگان» دەپ ئاتىلىپتۇ. لېكىن ئېرى بار ئايال، يېشى كىچىك قىزىلارنى ئۆز ئەمرىگە ئالغانلىقىغا خىتاي پۇقرالار نارازى بولۇپ: «بۇلار «سۇ خۇي خۇي» ئىكەن» دەپتۇ. بۇ سۆزنىڭ مەنىسى «يۈزى يوق» (يۈزسىز) دېگەن بولۇپ، شۇنىڭدىن تارتىپ خىتايلار بىلەن تۇڭگانلار جېدەل - ماجىرا قىلىشىپ قالسا «سۇخۇي خۇي» دەپ دەشنام - ھاقارەت قىلىدىغان بولۇپتۇ. 50 خىتاي پۇقرانى بىر تۇڭگان بىلەن تەڭ كۆرۈپتۇ، بىر تۇڭگان 50 تۇرلۇك گۇناھ ئۆتكۈزۈمگۈچە جاۋابكارلىققا تارتماپتۇ. تۇڭ -

گانلارنىڭ چوڭچىلىق قىلىپ، خىتايلارنى كۆزىگە ئىلمىغا ئېلىقنىڭ سەۋەبى تۇڭگانلارغا ئاشۇنداق يۈز - خاتىر قىلمىغانلىقتىن بولغانىكەن.

خان بىرنەچچە يىلدىن كېيىن ئۇ دۇنياغا سەپەر قىلىپتۇ. ئوغلى ئۇنىڭ ئورنىدا خانلىق تەختىدە ئولتۇرۇپتۇ. بىرنەچچە ئەۋلادقىچە ئىسلام دىنىنىڭ راۋاجى بىلەن ئۆتۈپتۇ. ئەمما ئاخىرىغا كېلىپ خان توغرا يولدىن ئېزىپ ئەسلىدىكى دىنغا يېنىپ كېتىپتۇ، ۋەققاسمۇ ئالەمدىن ئۆتۈپتۇ (مازىرى مەشھۇر). شۇنىڭ بىلەن بىرنەچچە يۈز يىل ئۆتكۈچە تۇڭگانلار ئەركىن ئۆتۈپتۇ. كېيىنكى چاغلاردا «شىسەنغۇ» دېگەن ئۇيلايتىنىڭ كىچىكرەك شەھىرىدىكى تۇڭگانلار مەدرىسكە ئوخشاش خانىقا بىنا قىلىپتۇ. بىرمۇنچە بىنام زېمىنىنى خاندىن سوراپ ئېلىپ، سۇ چىقىرىپ، تېرىلغۇ يەرلەرگە ئايلاندۇرۇپ خانىقاغا ۋەخپە قىلىپتۇ. ھوسۇلنى شۇ مەدرىسىدە ئوقۇغان تالىپلارغا بېرىپتۇ. بۇ ۋەخپە يەرگە تېرىغان زىرائەتلەرگە خىتايلارنىڭ توڭگۇز - لىرى كىرىپ چەيلەپ بۇزۇپتۇ. بىرنەچچە قېتىم ھەيەپ چىقىرىپتۇ. جېدەل - ماجىرالارمۇ بولۇپتۇ. ئاخىر بۇغداينى خامان قىلىپ تېپىپ چەش قىلغاندا، يەنە توڭگۇزلار كىرىپ چەشنى يەپتۇ. توڭگۇزلارنىڭ ئىگىلىرى بىلەن تۇڭگانلار ماجىرا قىلىشىپ بىر - بىرىنى ئۇرۇپ يىقىتىپ قويۇپتۇ. توڭگۇز ئىگى - لىرىگە يەنە بىرمۇنچە خىتايلار يار - يۆلەك بولۇپتۇ. تۇڭگانلارغا مەدرىسىدە ئوقۇۋاتقان تالىپ تۇڭگانلار يار - يۆلەك بولۇپ جېدەل چوڭىيىپتۇ. ۋەقەنى شەھەر باشلىقى ئاڭلاپ، جېدەلنى پەسەيتىپ قويۇپ، ئۆزىنىڭ كاتتىسىغا: «بۇ ۋەخپە يەرنى نەچچە يىلدىن بېرى تېرىپ ھوسۇلنى ئالدى. ئەمدى يەرنى خېتى - باجغا ھېسابلاپ ئېلىپ، سېتىپ پۇلنى خەزىنىگە ئالساق» دەپ خەت يېزىپتۇ. ئادەم چىقىپ ئۆلچەپ نەزىخ توختىتىۋاتقاندا

مەدرىسىدىكى موللار ۋە تۇڭگانلار قوزغىلىپ چىقىپ، يەر ساتقىلى چىققان مەنەسپدار ۋە خىزمەتچىلەرنى قوغلاپ چىقىرىپتۇ. شەھەرگە يېتىپ كەلگەن ھامان شەھەرنىڭ دەرۋازىسىنى ئېتىۋېلىپ، ئىككى ئوتتۇرىدا ئۇرۇش - جەڭ بولۇپتۇ. تۇڭگانلار گۇرۇھى ناھايىتى كۆپ بولۇپ، ئىچىدە «ما فۇلوڭ» دېگەن ئاتاقلىق بىر ئۆلىمىسى بار ئىكەن. ئۇنى «خان»لىققا تەيىن قىلىشىپتۇ. تۇڭگانلار «چىڭ جۇفۇ» (كىنجاپ) دېگەن كاتتا بىر شەھەرنى بىنا قىلىپ، خانى شۇ شەھەردە پادىشاھلىق تەختىدە ئولتۇرغۇزۇپ، ھەر تەرەپكە ھۆكۈمرانلىق يۈرگۈزۈپتۇ.

بۇ چاغ خاقانى چىننىڭ مەملىكىتىگە ئىسكىلىز ناسارالار تاجاۋۇز قىلىپ كېلىپ، بېرما ۋىلايىتى ۋە 72 شەھەرنى بېسىۋېلىپ ۋەيران قىلغان، بىر تەرەپتە «ۋۇ سۇڭگۇي چىن موزا» خانلىق تالىشىۋاتقان، بىر تەرەپتە تۇڭگانلار جېدەل چىقىردى. ۋاتقان ۋاقىت ئىكەن.

ئاقىۋەت تۇڭگانلار چىڭ جۇفۇدا تۇرالماي چەت ياقا يۇرتلارغا كېتىشنى مەسلىھەت قىلىشىپ، غەرب تەرەپكە يۈزلىنىپتۇ. بۇ ئىش خانغا مەلۇم بولغاندىن كېيىن خان غەرب تەرەپتىكى ۋىلايەتلەرنىڭ باشلىقلىرىغا: «تۇرغۇن تۇڭگانلار نەسەت قىلساقمۇ ئۇنىماي، ئىتائىتىمدىن چىقىپ، ئۆزىنىڭ ئەيىبى ۋە بىئەدەبلىكىدىن قورقۇپ تۇرالماي غەرب تەرەپكە ماڭدى. ئۇ تەرەپكە بارسا، شۇ ۋىلايەتلەردىكى تۇڭگانلارمۇ ئۇلارغا قوشۇلۇپ، پۇقرالارغا زىيان كەلتۈرۈش ئېھتىمالى بار. مۇشۇ يارلىقنى كۆرگەندىن كېيىن شەھەر - شەھەرلەردىكى تۇڭگانلارنى ئۆلتۈرۈپ ماڭا ئۇچۇرمنى بېرىڭلار»، دەپ يارلىق چۈشۈرۈپتۇ. ئىلىنىڭ جاڭجۇنى (گېنېرالى) بۇ يارلىقنى تاپشۇرۇۋالغاندىن كېيىن ھەيران بولۇپ: «تۇڭگانلار نۇرغۇن خەلق، ئۇلارنىڭ خۇي - پەيلىمۇ باشقىچە بولۇپ قالدى. خاننىڭ يار -

لىقىنىڭ ئازراقلا پۇرىقىنى ئالسا، بىز ئاخشامدا يوقتىمىز دېگۈچە، ئۇلار ئەتىگىنى قوزغىلىشى مۇمكىن. ئىچكىرىدىن كېلىدىغان تۇڭگانلارنىڭ مەنزىلى ئۇزۇن، ئۇنىڭغىچە تۇڭگانلارنى قىچقىرىپ كېلىپ، مۇلايىم سۆزلەر بىلەن پەند - نەسىھەت قىلىپ توختام تۈزۈشسەك، ئۇلارنىڭمۇ كۆڭلى خاتىرجەم بولۇپ پۇقرادار - چىلىقىنى قىلىدۇ» دەپتۇ. شۇنىڭ بىلەن تۇڭگانلارنىڭ چوڭ - لىرىدىن بىرنەچچە كىشىنى قىچقىرىپ كېلىپ زىياپەت بېرىپ پەند - نەسىھەت قىلىپتۇ ھەم ئەھدى پەيمان، ۋەدە - توختاملار تۈزۈشۈپتۇ. لېكىن تۇڭگانلار خاتىرجەم بولالماي كېچىلىرى ئۇخلىماپتۇ. ھازارلاردا تۇنەپ، نەزىر قىلىشىپتۇ، بىر ئايدا بىر قېتىم غۇسۇل - تەرەت قىلمايدىغانلىرىمۇ ھەركۈنى نەچچە قېتىم غۇسۇل تەرەت قىلىپ كۈندىن - كۈنگە غەم - ئەندىشىسى كۆپىيىپ كېتىپتۇ.

جاڭجۇن تۇڭگانلارنىڭ خۇي - پەيلىگە قاراپ خاننىڭ يارىلىقىنى ئىجرا قىلماقچى بولۇپ، شەھەر - شەھەرنىڭ ئامباللىرىغا: «پالانى كۈنى پالانى سائەتتە تۇڭگان تائىپىسىنى قەتلىئام قىلىپ ئۆلتۈرۈڭلار» دەپ بۇيرۇق چۈشۈرۈپتۇ.

ئۈرۈمچىدە سۇ دالوۋىيە دېگەن تۇڭگان خىتايلار ئىچىدە مەنەسەپدار بولۇپ، ئۇنىڭ ئوغلى ئۆتەڭدە كاتىپ ئىكەن. بۇ كاتىپ قەتلىئام قىلىش بۇيرۇقىنىڭ مەزمۇنىدىن ۋاقىپ بولۇپ دادىسىغا خەۋەر بېرىپتۇ. دادىسى شەھەر - شەھەرلەردىكى تۇڭگانلارنىڭ چوڭلىرىغا جاڭجۇننىڭ بۇيرۇقىنىڭ مەزمۇنىنى مەلۇم قىلىپ خەت ئەۋەتىپ، جاڭجۇننىڭ بۇيرۇقىنى بېسىپ قويۇپتۇ. سۇ - دالوۋىيەنىڭ خېتىنى تاپشۇرۇۋېلىش بىلەن ئەڭ كۈچادىكى تۇڭگانلار بۇزۇلۇپ، خىتايلار ئۆلتۈرۈۋالغان جايدا ئوت قويۇپ خىتايلارنى ئۆلتۈرۈپتۇ.

خاقانى چىنىنىڭ دۆلىتىگە زىيان - زەخمەت يەتكەنلىكىنىڭ

يەنە بىر سەۋەبىلىرى ھەققىدە مۇنداق رىۋايەت قىلىنىدۇ:
داۋگۇڭ خاننىڭ خانلىق زامانىدا خاقانى چىن مەملىكىتى
ناھايىتى تىنىچ، ئاۋات، مەمۇرچىلىق بولغانىكەن. ئۇنىڭدىن
كېيىن شەنغېڭ خان تەختكە چىققاندىن كېيىن زاۋاللىققا يۈز
تۇتۇپتۇ. پەرەڭلەر* نۇرغۇن شەھەرلەرنى ئېلىپ، تاراچ- پاراچ
قىلىپ خوجايىن بولۇۋاپتۇ. يەنە بىز تەرەپتىن، قارا خىتايلار
خانلىق تالىشىپ خاقاندىن يۈز ئۇرۇپ، جەڭ- جېدەل توختىماپ-
تۇ. تۇڭگانلار ئۆز ئىچىدىن خان تەيىنلەپ خاقانى چىنغا
بوي سۇنماپتۇ. ئەتراپتىكى قوشنا پادىشاھلارمۇ ھەربىي بىر
تۈرلۈك سۆز پەيدا قىلىپ خاقانى چىننى ئارامدا قويماپتۇ.
شۇنىڭ بىلەن خاقانى چىن مەملىكىتى ۋە ئۇنىڭ پۇقرا- خەلقلەردە
نىڭ بېشى تىنىچ ۋە خاتىرجەم بولماپتۇ.

خاقانى چىن بۇ تەرەپتىكى شەھەرلەرنى كۆۋەي (قاچىننىڭ
سىرتى) دەپ ئاتايدىكەن. يۇقىرىقىدەك پاراكەندىچىلىك بىلەن
كۆۋەيدىن خەۋەر ئالالماپتۇ، بەلكى كۆۋەيگە تەۋە يۇرتلاردىكى
مەنسەپدار - چېرىكلەرگە: «بۇندىن كېيىن <كۇلياڭ> يەنى
تەمىنات ئەۋەتمەيمەن. نەچچە يىللاردىن بېرى خەزىنىدىن
تەمىنات ئەۋەتىپ بېرىپ، نۇرغۇن خەزىنىلەرنى سەرپ ئېتىپ
كۆۋەيدىكى مەنسەپدار - چېرىكلەرنى باقتىم. ئەمما خەزىنىگە
ھېچقانداق مەنپەئەت - پايدا يەتمىدى. كۆۋەينى تاشلاپ قايتىپ
كېلىڭلار» دەپ يارلىق چۈشۈرۈپتۇ. ئەمما بۇ تەرەپتىكى خىتاي-
لارنىڭ چوڭى جاڭجۇن، مۇسۇلمانلارنىڭ چوڭى قۇمۇل ۋاڭى
ئەھمەت ۋاڭ بەگ قاتارلىق كاتتا مەنسەپدارلار مەسلىھەت
قىلىشىپ خانغا: «بۇ تەرەپتىكى شەھەرلەرگە ئۇلۇغ خاننىڭ
خەزىنىسىدىن تەمىنات كەلمىسىمۇ، كان تېپىپ ئۆز كۈچىمىز

* بۇ يەردە، ياۋروپالىقلار كۆزدە تۇتۇلغان - مۇھەررىردىن.

بىلەن ئالتۇن، كۈمۈش، مىس كولاپ چېرىكلەرنى باقىمىز. بىز ئاتا-بوۋا ئەجدادلىرىمىزدىن تارتىپ ئۇلۇغ خاننىڭ خىزمىتىنى قىلىپ، دۆلىتىنى كۆرگەن. يارىلىققا ئەمەل قىلىپ كۆۋەپنى تاشلاپ كەتسەك، ئۇلۇغ خاقانىي چىنىنىڭ شەنىگە ئوبدان بولماسمىكەن» دەپ خەت يېزىپتۇ. خەتكە يەنە خاننى ماقۇل دېگۈزىدىغان بىرمۇنچە سۆزلەرمۇ كىرگۈزۈلۈپتۇ. ئەرزنى خاقانىي چىن كۆرۈپ: «جۇنلى (تەستىقلىدىم). ئۇنداق بولسا، ئۆزۈڭلار كان تېپىپ چېرىكلەرنى بېقىڭلار. ئۇششاق پۇقرالارغا جەبىر-زۇلۇم بولىدىغان ئىشنى زادى قىلماڭلار»، دەپ يارىلىق چۈشۈ-رۈپتۇ. شۇنىڭ بىلەن شەھەر-شەھەرلەردىكى مەنسەپدارلار پۇقرالارنى ھاشاركەشلىككە ئېلىپ بېرىپ تاغۇ تاغ، دەشتىمۇ دەشت كان ئىزدەپ، تاغ باغرىلىرىنى چاشقان ئەشكەندەك ئۆتمىتۈشۈك قىلىۋەتتى. ئەمما كان تاپالمىدى. تاپسىمۇ پۇقرالارغا ناھايىتى جەبىر-جاپا بولۇپ كەتتى، ئىشلىگەنلەرگە ھەق بېرىلمىدى. ئېچىلغان كانلارمۇ كېيىن تاشلىنىپ كەتتى. نەچچە تۈرلۈك باج پەيدا بولدى، پۇقرالاردىن «تۈز پۇلى» دەپ پۇل ئېلىندى، ھەر ئايدا يەنە ئادەم بېشىغا «چوقا پۇلى» دەپ پۇل ئېلىندى.

گەپنىڭ قىسقىسى، ئالۋان-ياساق كۆپىيىپ تىنچلىق ۋە ئاراملىق يوقالدى. پۇلى بار كىشىلەر خىمتايلازغا ۋە كاتتا بەگلەرگە پارا بېرىپ ئۇلارنىڭ ھىمايىسىگە كىردى. پۈتۈن ئالۋان-ياساق پۇلى يوق، غېرىب-بىچارىلەرنىڭ ئۈستىگە چۈشتى. ئۇلار كۆتۈرەلمەي يەر-سۇ، ئۆي-سەرەمجان، ئات-ئۇلاغلىرىنى خىمتايلازغا گۆرۈ قويۇپ، كۆزلىرىدىن ياش تۆكۈپ تەڭرىنىڭ دەرگاھىغا سېغىنىپ يىغا-زارە قىلىشتى.

كۈنلەرنىڭ بىرىدە شەھەردىكى چېرىكلەر داقا-دۇمباقلىرىنى چېلىشىپ مەنسەپدارلارنىڭ ئىشىكىگە كېلىپ: «بىزلەرنىڭ

مائاش تەمىناتلىرىمىزنى بەرسۇن! بولمىسا يۈرتىمىزغا قايتىپ كېتىمىز ياكى مەنەسەپدارلارنىڭ ئۆيلىرىنى بۇلاپ - تالايىمىز» دەپ غەلۋە قىلدى. مەنەسەپدارلار غەمگە چۈشۈپ ئۆزىدىن قورقۇپ «ھەرقانداق پۇلى بار ئادەم كۈمۈش پۇل سوۋغات قىلسا مەنەسەپ بېرىمىز» دەپ بازار - گۈزەرلەرگە ئېلان چاپلىدى. بۇنى كۆرۈپ بەزى بېخىل، تۇراقسىز ئادەملەر مەنەسەپ تەمە قىلىپ پۇل بېرىپ ئەمەل تاپتى. پۇقرالار زۇلۇم - جاپا تارتتى. ھەرقانداق نامى - نىشانى يوق، ئوغرى - قىمارۋاز، سەرگەردانلار بولسىمۇ پۇل بەرسە ئۇنىڭغا مەنەسەپ بېرىلدى. پۇقراغا ۋاپال بولىدىغانلىقى مەنەسەپدارلارنىڭ خىيالىغىمۇ كەلمىدى. چەبىر - زۇلۇم كۈندىن - كۈنگە زىيادە بولدى. خىتاي مەنەسەپدارلارغا ئەر ز بېرىلسە: «چەنىتۇ (يەرلىك خەلىق - ئۇيغۇر) نىڭ ئىشىنى ھاكىمبەگ بىلىدۇ» دەپ سورىمىدى ۋە ئۆز مەقسەتلىرى بويىچە ئۆزى خالىغاننى قىلدى. شۇنىڭ بىلەن ھېچكىم قورقۇپ ئەر ز بەرمىدى. تۇڭجى - تىلماچلار دەللالغا ئوخشاش، مەنەسەپنى سودىلىشىپ باھا قويۇپ، كۈمۈش پۇلغا ئاشكارا ساتىدىغان بولدى. بۇرۇندىن تارتىپ خاقانىنىڭ خىزمىتىنى قىلىپ ئاتا - بوۋا ئەجدادلىرىدىن تارتىپ يۇرت سوراپ ئابروي تاپقان بەگ ۋە بەگزادىلەر خار بولۇپ ئېتىبارسىز قالدى.

يەنە مۇنداق رىۋايەت قىلىنىدۇ: يەكەنگە ئەپرىدۇن ۋاڭ بەگ ھاكىم، بىلى مۇھەممەد ئىمىن ۋاڭ بەگ ئىشىكتاغا ئىدى. بىر گۇناھ قويۇپ ئەپرىدۇن ۋاڭنى يەكەننىڭ ھاكىملىقىدىن ئېلىۋېتىپ، خوتەنلىك رۇستەمبەگدىن 2000 يامبۇ ئېلىپ يەكەنگە ھاكىم قىلدى. رۇستەمبەگ دېگەن مۇھەممەد ئىمىن ۋاڭنىڭ ئالدىدا قول قوشتۇرۇپ، يۈگۈرۈپ يۈرۈپ خىزمەت قىلىدىغان خىزمەتچى ئورنىدىكى ئادەم ئىدى. ئۇنى پۇل بەردى دەپ ۋاڭنىڭ ئۈستىگە ھاكىم قىلىپ، ۋاڭنى ئىشىكتاغا -

لىق مەنەسەپكە چۈشۈرۈپ قويغانلىقىغا مۇھەممەد ئىمىن ۋاڭ نومۇس قىلىپ: «مۇنداق تىرىكلىكتىن ئۆلگىنىم مىڭ ياخشى» دەپ ئۆزىنى ھالاك قىلدى.

كۇچالىق ئازاقبەگ ۋە ئەھمەت ۋاڭ بەگلەرنىڭ ئالدىدا خىزمەتكار بولۇپ كەلگەن كۇچالىق قۇتلۇقبەگ قەشقەرگە ھاكىم بولدى. ئىنىسى سايىتبەگ 1500 يامبۇ بېرىپ ئاقسۇغا ھاكىم بولدى. بۇرۇنقى بەگلەر بىكار بولدى، بىكار پۇقرالار بەگ بولۇپ يۇرت سورىدى، ياخشى پەزىلەتلىك كىشىلەرنى كۆزگە ئىلىندى، پۇقرالارنىڭ كۆز يېشىدىن ئېھتىيات قىلماي، «ئۇۋال بولار» دېگەننى يادىغا كەلتۈرمىدى، مەنسەپ ئارزۇ-ھەۋىسى ۋە بەرگەن پۇل - كۈمۈشلىرىنى ئۇندۇرۇۋېلىشنىڭ غېمىدىن باشقىسىنى خىيالىغا كەلتۈرمىدى. كۆرۈنۈشتە ئۇلۇغ خانغا خىزمەت قىلىپ، چېرىكلىرىنى بېقىپ يۇرتقا ئىگىدارچە-لىق قىلغاندەك بولسىمۇ، ئەمەلىيەتتە دۆلەتنىڭ بىخ-يىلتىزنى كېسىپ قۇرۇتۇشقا سەۋەب بولدى. پەزىلەتلىك ياخشى كىشىلەر، بەگزادە، ئېسىل ئادەملەر چەتكە چىقىپ بۇلۇڭ-پۇچقاقتا قالدى. ئاجىز پۇقرالارنى ئاتىنى بالغا، بالىنى ئاتىغا قوشماي ئالۋان-ياساق، ھاشارغا ھەيدىدى. ئاجىز پۇقرالارنىڭ چىندىغۇچىلىكى قالماي، پۇلنىڭ ۋە جاننىڭ ئاچچىقىدىن تەڭرىنىڭ دەرگاھىغا سېغىنىپ كۆزلىرىدىن قەترە-قەترە، بەلكى دەريا-دەريا ياش ئاققۇزدى. بۇنداق ئاچچىق ياش دۆلەت دەرىخىنىڭ يىلتىزىغا تەسىر قىلىپ، بۇ دەرىخىنىڭ قۇرۇشىغا سەۋەب بولدى. شۇنىڭ بىلەن ئۇزۇنغا بارماي خىتاي مەنسەپدارلىرى ۋە يۇرتنىڭ ھاكىملىرى زاۋال تېپىپ يەر بىلەن يەكسان بولدى. مەۋلانا جالالىددىن رۇمىنىڭ ئېيتقانلىرى يۇقىرىقى ئىشلارنىڭ راست-لىقىغا گۇۋاھ بولالايدۇ.

مەسنەۋى

تا دىلى مەردى خۇدا نايەد بەدەرد،
ھېچ مەردىرا خۇدا رەسۋانىكەرد*.

دېگەندەك، دىلى ئاگاھ، غەپلەتتە ئەمەس بىرەر كىشىنىڭ سەھەر قوپۇپ قىلغان نالە-پەريادى، ئاھۇ زارى ھەممىگە كۈچى يەتكۈچى، رەھىم-شەپقەتلىك ئۇلۇغ تەڭرىنىڭ دەرگاھىدا ئىجابەت بولغان بولۇشى مۇمكىن. پۈتۈن ئالەمنىڭ تەڭرىسى ئۆز كۈچ-قۇدرىتى بىلەن «پادىشاھلىقىنىڭ تاجىنى خالىسا بىراۋغا بېرىدۇ، خالىسا بىراۋدىن ئالىدۇ» دېگەن ئايەتنىڭ مەزمۇنى بويىچە، ئۆزىگە خاس سۈپىتىنى ئاشكارا قىلغانلىقتىن، بۇ موغۇلىستان شەھەرلىرى نام-نشانسىز مۇسۇلمان ۋە تۇڭگانلارنىڭ قولىغا ئۆتكەن بولۇشى مۇمكىن.

توختالغۇسى يوق، ۋاپاسىز پەلەك ئۆزىنىڭ رەڭگۈزلىقىنى ئىشقا سېلىپ، ھەممىشە بىر گۇرۇھ كىشىلەرنى پەس ۋە خار قىلسا، يەنە بىر گۇرۇھ كىشىلەرنى ئۈستۈن ۋە ئەزىز قىلىدۇ. ئاقىل ۋە دانا كىشىلەر بۇنداق ئاجايىپ ئىشلاردىن تەجرىبە ھاسىل قىلىپ، چوڭقۇر نەزەرلىرى بىلەن قاراپ، ئىبرەت ئېلىپ، ئېزىلگۈچىلەرنىڭ كۆز يېشىدىن ئېھتىيات قىلىپ، ئاجىز بىچارىلەرنىڭ ھال-ئەھۋالىغا يېتىپ، ئادالەت بىلەن ئىش قىلسا، ئۇلۇغ تەڭرى ئۇنداق كىشىلەرگە كاتتا ئەجىر بېرىدۇ، كىشىلەرمۇ ئۇلارنى چىرايلىق نام، ياخشى سۈپەت بىلەن ماخ-

* كىشىنىڭ دىلى بۇزۇق بولمىسلا، تەڭرى ئۇنى رەسۋا قىلمايدۇ.

تايدۇ. «ئادىللىق بىلەن قىلىنغان بىر سائەتلىك ئىش پۈتۈن
ئىنسان ۋە جىنلارنىڭ قىلغان ئىبادىتىدىن ئۈستۈن تۇرىدۇ»
دېگەن ئايەتنىڭ مەزمۇنىغا مۇۋاپىق، ئىبادەتنىڭ مۇشۇنداق
ئۇلۇغ، كاتتا ساۋابىغا پەقەت پادىشاھ، ھاكىم، يۇرت چوڭلىرىلا
مۇيەسسەر بولالايدۇ؛ باشقىلارنىڭ مۇيەسسەر بولۇشى مۇمكىن
ئەمەس. ئۇلۇغ تەڭرىم! ئۆز قۇدرىتىڭ بىلەن پادىشاھ، ھاكىم،
يۇرت چوڭلىرىغا ئىنساپ ئاتا قىلىپ، ئۇلارنىڭ يۈزىگە ئادا-
لەتنىڭ ئىشكىنى ئىسچىپ، زۇلۇمنىڭ دەرۋازىسىنى ياپقىن.
ئىككى ئالەم پەيغەمبىرىنىڭ ھەقىقىي-ھۈرمىتى ئۈچۈن، ئامىن!

بىرىنچى داستان

ئۇلۇغ تەڭرىنىڭ رەھىم - شەپقىتى بىلەن ئىسلام قۇياشى كۇچا شەھىرىنىڭ ئۈستىدە نۇر چاچقانلىقى؛ راشىددىن خوجىنىڭ خانلىق تەختىدە قولتۇرۇپ غەرب ۋە شەرق تەرەپلەرگە لەشكەر ماغدۇر - غانلىقى ۋە شۇ ئارىدا بولغان ۋەقەلەر

پۈتۈن ئالەمنى ياراتقان ھېكمەتلىك ۋە مەغ-پىرەتلىك ئۇلۇغ تەڭرىنىڭ قۇدرىتى، پاك - خاسىيەتلىك ئەرۋاھلارنىڭ مەدەت ۋە ياردىمى بىلەن قەدىمدىن بۇ ئالتە شەھەرگە مۇسۇل - جان خانلىرى ھۆكۈمرانلىق قىلىپ كەلگەنىدى.

ئۇنىڭدىن كېيىن 140 ياكى 150 يىلچە بېيجىڭ خانلىرىغا تەۋە بولدى. بۇ چاغلاردا پۇقرالار يۇرتىنىڭ ئالۋان - ياساقلىرى دەستىدىن خار - زار، زالىم خىتاي مەنسەپدارلىرى ۋە بەگلەرنىڭ جەبىر - زۇلمىدىن خانىشۋەيران بولۇپ، چىدىغۇچىلىكى قالمىدى. پۇقرالار زار - زار يىغلاپ تەڭرىگە سېغىنىپ مۇسۇلمانلارنىڭ نىجاتلىقى، كاپىرلارنىڭ زاۋاللىقىنى تىلەپ دۇئا ۋە ئىلتىجا بىلەن تۇرغان بىر ۋاقىتتا، كۇچادىكى تۇڭگانلار خۇددى ئاسمان - دىن چۈشكەندەك ئۇشتۇمتۇت قوزغىلىپ، شەھەرگە ئوت قويۇپ، خىتايلارنى تۇتۇپ ئۆلتۈرۈشكە كىرىشتى. ئېلىيىار بەگ باشلىق بىرمۇنچە دەردمەن مۇسۇلمانلارمۇ تۇڭگانلارغا قوشۇلۇپ يار - يۆلەكتە بولدى.

مۇسۇلمانلار ۋە تۇڭگانلار بىردىل - بىرنىيەتتە ئىتتىپاقلىشىپ، ئامبال ۋە چېرىكلەرنىڭ يامۇلىغا باستۇرۇپ كىرىپ، ئوت قويۇپ،

تاڭ ئاتقۇچە نۇرغۇن كاپىرلارنى يوقاتتى. كۈن چىقىشى بىلەن تەڭ خىتاي مەنەسەپدارلىرى بىرمۇنچە چېرىكلەرنى توپلاپ تاقابىل تۇرۇپ سوقۇشقان بولسىمۇ، تەڭ كېلەلمەي مەغلۇب بولدى ۋە ئاخىر قېچىشقا مەجبۇر بولدى.

مۇسۇلمانلار ۋە تۇڭگانلار ئۈستۈنلۈككە ئېرىشىپ غەلبە قازاندى. بۇ دەل ھىجرىيەنىڭ 1281-يىلى*، يىلان يىلى، مۇھەررەم ئېيىنىڭ بىرى، شەنبە كېچىسى بولۇپ، يەكەننىڭ بۇرۇنقى ھاكىمى ئەھمەت ۋاڭ بىرەر جىنايەت ئۆتكۈزگەنلىكى ئۈچۈن خاننىڭ پەزىلىتى بىلەن ھاكىملىقتىن ئايرىلىپ ئەسلى يۇرتى بولغان كۇچا شەھىرىگە كېلىپ تۇرۇۋاتقان ۋاقىت ئىدى. مۇسۇلمان ۋە تۇڭگانلار يىغىلىپ ئەھمەت ۋاڭغا ئىلتىماس قىلىپ: «سلى ئاتا-بوۋىلىرىدىن تارتىپ يۇرت سوراپ كەلگەن. ھۆكۈمدارلىقنىڭ قائىدىسى، سىياسەت يۈرگۈزۈشنىڭ ئۇسۇلى ئۆزلىرىگە مەلۇم. بىزگە باش بولۇپ ئاتىدارچىلىق قىلىپ، ھاكىمىيەت ئورنىدا ئولتۇرۇپ بەرسىلە، بىزىلەر جان-تېنىمىز بىلەن خىزمەتلىرىنى قىلىپ، بۇيرۇقلىرىغا بويسۇنۇپ، ئۆزلىرىنى خان ئورنىدا كۆرىمىز» دېيىشتى. ئەھمەت ۋاڭ بولسا: «سىلەر ئاز، خىتايلار ناھايىتى كۆپ، ئۇلارغا تەڭ كەلگىلى بولمايدۇ. مېنىڭ ئاتا-بوۋام ئۇلۇغ خاننىڭ خىزمىتىنى قىلىپ چوڭ مەنەسەپكە ئېرىشكەن، خان نۇرغۇن يەر-سۇلارنى ئىلتىپات قىلىپ بېرىپ، ئەۋلادىمىدىن-ئەۋلادىمغىچە بەھرىمەن بولۇشۇمغا پەرمان بەرگەن. ئۇنىڭ ئۈستىگە، خاننى ئۆز كۆزۈم بىلەن كۆرگەن. ئاتا-بوۋا، ئەجدادىمىدىن تارتىپ خاننىڭ دۆلىتىنى كۆرگەنلىكىم ئۈچۈن، ئەمدى يۈز ئۆرۈپ تۇزكۈرلۈك قىلمايمەن. خان دىنىسىز

* ھىجرىيەنىڭ 1281 - يىلى مىلادىنىڭ 1864 -، 1865 - يىللىرىغا توغرا كېلىدۇ.

كاپىر بولسىمۇ، ئۇنىڭ تۈز ھەققىگە ھۈرمەت قىلىش پەرز، دەپ قارايمەن. مەن قېرىدىم، يېشىم 70 كە يەتتى. كۆرىدىغان دۆلەتنى كۆرۈپ بولدۇم. كىمنى باش قىلساڭلار قىلىڭلار، مەن باش بولمايمەن» دېدى.

بۇنى ئاڭلىغان خالايسىڭىز ھەممىسى غۇلغۇلا قىلىشىپ، ئەھمەت ۋاڭنى ئۆيىدىن سۆرەپ ئېلىپ چىقىپ، كۇچانىڭ ھاكىمى مۇھەممەد قۇربانىيەگ باشلىق سەككىز بەگنى قوشۇپ ئولتۇرۇپ، مال - مۈلكىنى تالان - تاراج قىلدى.

كۇچادىكى مەۋلانا ئەرشىددىن ۋەلىمىنىڭ مازىرىدا ئىنسانىي ھەۋەسلەردىن كېچىپ، دەرۋىشلىك يولىغا كىرىپ، دۇئا - ئەلەپ بىلەن ياتقان مۇسۇلمان ۋە تۇڭگانلارنىڭ ئىشەنچ ۋە ئىخلاسىغا ئىگە بولغان راشىددىن خوجا دېگەن بىر كىشى بار ئىدى. بۇلار بۇ كىشىنى ئىبادەتخانىسىدىن ئېلىپ چىقىپ: «بۇرۇن تارتىپ بىزگە پېشىۋا بولغان، ھېلىمۇ باشلامچى بولۇپ خانلىق مەقامىدا ئولتۇرۇپ ھاكىمىيەت يۈرگۈزۈپ بەرسە» دەپ، پادىشاھلىق قائىدىسى بويىچە ئاق كىمىزگە ئولتۇرغۇزۇپ كۆتۈرۈپ خانلىق تەختىدە ئولتۇرغۇزدى ۋە توختى ئىشىكىغا بەگنى ۋەزىر قىلدى. ھەممە كىشى پەرمانغا بويسۇندى.

بۇ ۋەقە بولۇپ ئىككىنچى كۈنى، راشىددىن خوجا بۇرھانىددىن خوجام (مەشھۇر بولغان ئىسمى خېتىپ خوجام) نى ئەسكەرلەرگە باش (قوماندان) قىلىپ، بايلىق موللا ئوسمان ئاخۇنۇمنى ئەسكەرلەرگە قازى قىلىپ، بۇرھانىددىن خوجىنىڭ كىچىك ئوغلى مەھمۇدىن خوجىنى قوشۇپ، 150 ئەسكەر، 40 نەپەر تۇڭگان ئەسكەر بىلەن سەككىز دانە زەمبىرەك - نى بېرىپ غەرب تەرەپكە يۈرۈش قىلىشنى بۇيرۇدى. ئۇ مۇنداق دېدى: «بىراقىچە ئون يىللاردىن بېرى مۇسۇلمانلار دىنىسىز كاپىرلار ۋە ئەزگۈچى زالىم بەگلەرنىڭ قولىدا خار - زار بولۇپ،

نەرلەر خوتۇنلىرىدىن، بالىلار ئاتا-ئانىسىدىن ئايرىلىپ، قۇل ئورنىدا جاپا چەكتى. ئۇلار خاھى يېمەك-ئىچمەكنىڭ لەززىتىنى، خاھى كىيىم-كېچەكنىڭ راھىتىنى كۆرمەي، ئالۋان-كەشامەك بىلەن ئۆمرىنى ئۆتكۈزدى.

رەھىم-شەپقەتلىك تەڭرى بىز مۇسۇلمانلارغا يار-يۆلەك بولۇپ، ئورنىمىزدىن دەس تۇرۇشقا كۈچ-قۇدرەت بەردى. كاپىرلارنىڭ بېشىدا قىلىچ ئويىنىتىپ نۇرغۇنلىرىنى دوزاخقا ئۇزاتتۇق، <كاپىرغا ياردەم بەرگەن كىشىمۇ كاپىر بولىدۇ> دېگەن ھەدىسنىڭ مەزمۇنىغا مۇۋاپىق، زالىم بەگلىرىنىمۇ يوقاتتۇق. بۇنىڭ شۇكرانىمى ئۈچۈن جېنىمىز چىقىپ كەتكۈچە، قالغان ئۆمرىمىزنى غازات يولىغا سەرپ قىلىشىمىز لازىم ۋە زۆرۈر. ئەھمىيەتلىك غازاتلارنى قىلىش پەرزىدۇر، شۇنداقلا پەيغەمبەر-رىسزىنىڭ سۈننىتى ۋە كەسپىدۇر.

خۇداۋەندە كىرىم ئۆزىگە خاس ھېكمىتى بىلەن بىر مەزگىل مۇسۇلمانلارنى كاپىرلارنىڭ قول ئاستىدا مەھكۇم قىلغان بولسا، ھازىر يەنە ئۆز قۇدرىتى بىلەن مۇسۇلمانلارنى ئەزىز قىلىپ، دىنىمىز كاپىرلارنى يەر بىلەن يەكسان قىلدى. ئۇلۇغ تەڭرىم <پادىشاھلىقنىڭ تاجىنى خالىسا بىراۋغا بېرىدۇ، خالىسا بىراۋدىن ئالىدۇ> دېگەن ھېكمەتلىك سۈپىتىنى ئەمەلىيەتتە كۆرسەتكەن بولۇشى مۇمكىن. گەپنىڭ قىسقىسى، سايرام ۋە باينى ئېلىپ، بىرمۇنچە ئەسكەر توپلاپ ئاقسۇغا بېرىڭلار، ئۇ تەرەپتە مۇسۇلمان تولا، كاپىر ئاز. سىلەر بارغۇچە (يەرلىك) مۇسۇلمانلار بىلەن تۇڭگانلار بىرلىشىپ، كاپىرلارنى يوقىتىپ ئالدىڭلارغا چىقىشى مۇمكىن. مۇبادا كاپىرلار قارشىلىق كۆرسىتىپ، ئىككى ئوتتۇرىدا جەڭ-ئۇرۇش بولۇپ قالسا، <دىنىمىزلا قەيەردە بولسا، شۇ يەردە ئۆلتۈرۈڭلار> دېگەن ئايەتنىڭ مەزمۇنىغا لايىق، ئىككىلەنمەي تىخ تارتىپ يوقىتىڭلار.

چۈنكى <جەننەت قىلىپىنىڭ ساپىسى ئاستىدا>. بۇ ھەدىسنىڭ مەزمۇنى جارى بولسۇن. ئاقسۇ، قەشقەر، يەكەن، خوتەنلەرنى قولغا كىرگۈزۈش ئىشىنى تۈگەتكەندىن كېيىن، قوقەن ۋە بۇخارانىڭ پادىشاھلىرى دوستلۇق رەسىم - يوسۇنىنى بەجا كەلتۈرۈپ، بىزگە تەۋە بولىدىغانلىق ئىشەنچىنى بىلدۈرسە ناھا - يىتى ياخشى. ئۇنداق قىلىمىسا، دەرھال ياردەم ئەۋەتىمىز. بارلىق كۈچۈڭلار بىلەن غەرب ئەرەپتىكى يۇرتلارنى بويسۇندۇ - رۇڭلار! مەملىكەت ۋە ھۆكۈمەتدارلىق ئىشىنىڭ پۈتۈن ئىختىيارىنى سىلەرگە بەزدىم دەپ ئەمىر قىلدى. راشىددىن خوجا يەنە ئىسھاق خوجىنى باش (قوماندان) قىلىپ سىدىق داداخا، مەمۇر باتۇر، توختى مۇھەممەت يۈز بېشىلارنى قوشۇپ 180 يەرلىك مۇسۇلمان ئەسكەر، 50 نەپەر تۇڭگان ئەسكەر بىلەن 12 دانە زەمبىرەكنى بېرىپ يۇقىرىدا بايان قىلىنغان بۇرھانىدىن خوجامغا بەرگەن بۇيرۇقىنى قايتا - قايتا چۈشەندۈرۈپ، شۇ بويىچە ئىش قىلىشنى تاپمىلاپ، دۇئا - تەگبىر بىلەن شەرق تەرەپكە يولغا سالدى.

راشىددىن خوجىنىڭ نەسەبى

راشىددىن خوجا نىزامىددىن خوجىنىڭ ئۈچىنچى ئوغلى. نىزا - مىددىن خوجا بولسا مەۋلانا ئەرشىددىننىڭ نەۋرىسى. مەۋلانا ئەر - شىددىن بولسا مەۋلانا جالالىددىن كەتىكىنىڭ ئوغلى. مەۋلانا جالالىد - دىن كەتىكى خوجا. ئەبۇ ھاپىز كەبىر بۇخارىنىڭ ئەۋلادى ئىدى. چىڭگىزخان ھۇجۇم قىلىپ كېلىپ بۇخارانى ئالغان چاغدا، خوجا ھاپىز كەبىر بۇخارىنى شېھىت قىلىپ، بالا - چاقا، ئۇرۇق - ئەۋلادلىرىنى كەتىك شەھىرىگە پالىغانىدى. شۇنىڭدىن كېيىن يەتتە ياكى سەككىز ئەۋلاد ئۆتۈپ، مەۋلانا جالالىددىننىڭ ۋاقتىغا كەلگەن

دە، كەتىك شەھىرى تەڭرىنىڭ غەزىپىگە دۇچار بولۇپ، ئاسماندىن ياغقان قۇم بالاسىنىڭ ئاستىدا قالدى. مەۋلانا جالالىددىن تەڭرىنىڭ ئىلھامى بىلەن كېچىچە ئۇخلىماي، بىرنەچچە مۇرىت ۋە مۇخلىسلىرى بىلەن يول يۈرۈپ ئاقسۇ ۋىلايىتىنىڭ ئايكۆل دېگەن يېرىگە كەلدى. بۇ چاغدا ئاقسۇغا تۇغلۇق تېمۇر خان بولۇپ، ئۇ 16 - 17 ياشتا ئىدى. مەۋلانا جالالىددىن تۇغلۇق تېمۇر بىلەن كۆرۈشۈپ بىرمۇنچە ۋەز - نەسىھەت قىلدى. تۇغلۇق تېمۇر تەسرلىنىپ: «سىزنىڭ سۆزلىرىڭىز قولىقىمغا تولمۇ ئوبدان ئاڭلاندى. ئىلىغا قايتىپ بېرىپ پادىشاھلىق تەختىدە ئولتۇرغىنىمىدىن كېيىن قېشىمغا بېرىڭ، شۇ چاغدا سىزنىڭ دىنىڭىزغا كىرىمەن. ھازىر قېشىمدا كاتتا سەركەردىلەردىم يوق. ئەلنىڭ تولىسى ئۇ تەرەپتە قالدى. بۇ يەردە دىنىغا كىرگىنىم بىلەن ياخشى بولمايدۇ» دەپ ھەدىيە - ئىنئام بېرىپ ياندۇردى. تۇغلۇق تېمۇر چىڭگىزخاننىڭ يەتتىنچى ئەۋلاد ئەۋرىسى ئىدى. مەۋلانا جالالىددىن ۋاقىت چىقىرىپ ئىلىغا بارغۇچە ئەجەل پۇرسەت بەرمەي ئاقسۇدا ۋاپات بولدى ۋە ئايكۆل يېزىسىغا دەپنە قىلىندى. مەۋلانا جالالىددىن ۋاپات بولۇش ئالدىدا ئوغلى مەۋلانا نۇرشىددىنگە: «مەن بىر چىراغقا پىلىك سېلىپ، ياغ قۇيۇپ تەييار قىلغانىدىم. ئەمما ئوت يېقىپ ياندۇرۇش پۇرسىتىگە مۇيەسسەر بولالمىدىم. مېنىڭدىن كېيىن سەن ياندۇرساڭ، بۇ چىراغ پۈتۈن شەرقنى يورۇتسا ئەجەب ئەمەس» دەپ ۋەسىيەت قىلغانىدى. بىرنەچچە يىلدىن كېيىن ئاتىسىنىڭ ۋەسىيىتىگە ئەمەل قىلىپ ئىلىغا بېرىپ تۇغلۇق تېمۇر بىلەن كۆرۈشتى. «ئاتىڭىز قېنى؟» دەپ سورىغاندا ئۇ: «ئاتام ۋاپات بولدى. مەن ئاتامنىڭ ۋەسىيىتىگە ئەمەل قىلىپ ھۇزۇرىڭىزغا كەلدىم» دېدى. تۇغلۇق تېمۇر قوبۇل نۇتۇپ مۇسۇلمان بولدى. يېنىدىكى ئېل بىكە باشلىق سەركەردە - قوماندانلىرىنى بىر - بىرلەپ

چاقىرىپ كىرىپ، نەسەت قىلىپ مۇسۇلمان قىلدى. شۇ چاغدا 70 مىڭدىن ئوشۇق موڭغۇل مۇسۇلمان بولغان دەپ رىۋايەت قىلىنىدۇ.

بۇ چاغدا ھىجرىيەنىڭ 756 - يىلى * بولۇپ، شۇنىڭدىن ئېتىبارەن موڭغۇللار ئارىسىغا ئىسلام دىنى تارقىلىشقا باشلىدى. تۇغلۇق تېمۇر مەۋلانا ئەرشىددىنكە: «قايسى شەھەرنى خالىسىڭىز شۇ يەردە تۇرۇڭ» دەپ يارلىق قىلدى. مەۋلانا ئەرشىددىن كۇچاغا بېرىپ تۇرۇشنى ئىختىيار قىلدى. تۇغلۇق تېمۇر رۇخسەت قىلىپ، ئۈچ ئېرىق سۇنى ھەدىيە قىلىپ بەردى. شۇنىڭ بىلەن مەۋلانا ئەرشىددىن كۇچاغا بېرىپ ئۆيلۈك - ئوچاقلىق بولۇپ تۇرۇپ قالدى. ئاخىر ئەجەل شارابىنى ئىچكەندىن كېيىن كۇچاغا دەپنە قىلىندى. مازىرى مەشھۇردۇر.

نزامىددىن خوجىنىڭ بىرىنچى ئوغلى نەزىرىددىن خوجا، ئىككىنچى ئوغلى جامالىددىن خوجا، ئۈچىنچى ئوغلى راشىددىن خوجا، تۆتىنچى ئوغلى جالالىددىن خوجا، بەشىنچى ئوغلى پەخرىددىن خوجا ئىدى. جامالىددىن خوجا ئاقسۇغا ھاكىم بولۇپ شۇ يەردە ۋاپات بولدى. راشىددىن خوجا ۋە قالغان ئاكا - ئۇكا بولۇپ تۆت خوجا ئائىلىق غازى (ياقۇببەگ) نىڭ قولىدا يوق قىلىندى. بۇرھانىددىن خوجا، ئىسھاق خوجىلارمۇ نزامىددىن خوجىنىڭ بىر تۇغۇقىنى ۋە تاغلىرىنىڭ پەرزەنتى ئىدى.

* ھىجرىيەنىڭ 756 - يىلى مىلادىنىڭ 1355 - ، 1356 - يىللىرىغا توغرا كېلىدۇ.

سەيدىخېتىپ خوجام (بۇرھانىددىن خوجا) كۆز نۇرى مەھمۇددىن خوجا بىلەن ئاقسۇ شەھىرىنى ئېلىش ئۈچۈن يۈرۈش قىلىپ، مەقسەتكە يېتەلمەي ئارقىسىغا يانغانلىقى ۋە نۇرغۇن مۇسۇلمانلار قۇربان بولۇپ شېھىتلىك شارابىنى ئىچكەنلىكى

مۇھەببەتلىك بۇرادەرلىرىمىزگە مەلۇم بولسۇنكى، راشىددىن خوجام بۇرھانىددىن خوجىنى غەرب تەرەپكە يۈرۈش قىلىشقا ئەمىر قىلغاندىن كېيىن، بۇرھانىددىن خوجا خوشلىشىپ كۇچادىن چىقىپ، قىزىل يېزىسىغا كېلىپ چۈشتى. ئۇ يەردىن سايرامغا كېلىپ، تۆت كىشىنى دارغا ئاستى، بايغا كېلىپ ئىككى كۈن تۇرۇپ ئالتە ئادەمنى دارغا ئاستى، بۇلار پىتىنە - پاسات بىلەن يامان يوللاردا يۈرگەن ئادەملەر ئىدى، شۇڭا جازاسىنى تارتتى. راشىددىن خوجام ئەكرەم شاھ ئەلەمنى سايرامغا، موللا ئاپاق ئەلەمنى بايغا ھاكىم قىلدى، ئۇ يەردىن چىقىپ ياقا ئېرىقىغا كەلدى، روزى تۆرە دېگەن كىشىنى 50 ئەسكەرگە باش قىلىپ: «مۇز داۋانىنىڭ يولىنى بۇزۇپ، ئۆتەڭ - قورۇللاردىكى خىتايلارنى ئۆلتۈرۈپ، چارشەنبە كۈنى جامغا يېتىپ كېلىڭلار. بىز بۇ تەرەپ - تىن، سىلەر ئۇ تەرەپتىن ھۇجۇم قىلىپ، جامدا يىڭىڭاڭ (گازارما) ساقلاپ ياتقان خىتايلارنى يوقىتىمىز» دەپ يولغا سالدى.

سايرام ۋە باي ئەتراپىدىكى ئادەملەر ھەممىسى دېگۈدەك قارا كالتەك بولۇپ يۇقىرى ئاۋازدا «ئاللاھ - ئاللاھ» دەپ تەگىپ ئېيتىشىپ: «بىزمۇ ئاقسۇغا بېرىپ، جەبىر - زۇلۇم قىلغان كاپىرلاردىن ئىنتىقامىمىزنى ئېلىپ، ھايات قالساق غازىلىق دەرىجىسىنى تاپىمىز، ئەجىللىمىز يەتسە شېھىتلىك شەرىپىنى

ئىچىپ جەننەتكە سازاۋەر بولىمىز» دەپ ئاتا بالىغا، بالا ئانىغا قارىماي، بەزىلىرى پىسيادە، بەزىلىرى ئاتلىق، ئوزۇق - تالقالىرىنى ئېلىپ بۇرھاندىدىن خوجىنىڭ تۇغ - ئەلەملىرىگە ئەگىشىپ يولغا چىقتى. بۇرھاندىدىن خوجا بىرقانچە قېتىم: «سىلەر ئۇچۇن غازاتنى بىز قىلايلى، قايتىپ كېتىڭلار» دەپ نەسەت قىلسا، ئۇلار: «جەبىر - زۇلۇمغا چىدىغۇچىلىكىمىز قالمىدى. مۇنداق ياشىغۇچە، يا جان بېرىمىز، يا جان ئالمىز» دەپ يىغىلىشىپ ئۇنىمىدى. بۇلارنى 7000 كىشى دەپ ئەخمىن قىلىشقا بولاتتى.

بىرەر پادىشاھ، بىرەر ھاكىمنىڭ پۇقرالىرىغا قىلغان جەبىر - زۇلۇملىرى ھەددىدىن ئېشىپ كەتسە، پۇقرالار شېرىن جانلىرىدىن كېچىپ، تەڭرىنىڭ دەرگاھىغا كۆز ياشلىرىنى تۆھپە قىلىپ، چىن دىلى بىلەن يىغىلسا، ئىنتىقام ئېلىپ بەرگۈچى تەڭرىنىڭ رەھىمى كېلىپ، بىچارە - ئاجىز، قوزال - ياراقسىز بەندىلىرىنى كۈچلۈك پادىشاھلار ئۈستىدىن غالىب كېلىپ، ئۇلارغا پادىشاھلىق تەختىنى ئاتا قىلىپ، ئۇلۇغ، سەلتەنەتلىك پادىشاھلىقنىڭ دەرىجە مەرتىبى ۋىلىرىنى بەرسە، ئۆزىنى ھەممىدىن ئۈستۈن چاغلاپ، تەكەببۇرلۇق قىلغان زالىم پادىشاھلارنى قەھرى - غەزەپ بىلەن مەغلۇپ قىلىپ توزۇتۇۋەتسە تەڭرىنىڭ دەرگاھىدا ئەجەبلىنەرلىك ئىش ئەمەس. چۈنكى ئالەمنىڭ ئىگىسى ھەممە ئىشقا كۈچى يەتكۈچى، ھەممە ئىشقا قادىردۇر. «تەڭرى خالىغان ئىش بولىدۇ، ئەمىر قىلغان ئىش بولماي قالمايدۇ، بۇ ھەممىگە كۈچى يەتكۈچىدۇر» دېگەن ئايەت بۇنىڭغا دەلىل بولالايدۇ.

نەزم

گادايىنى شاھ ئېتەردىن يوق ھەر ئاسان،
ئاڭا شاھنى گاداي قىلماق ھەم ئاسان.

بۇرھاندىدىن خوجا ئەسكەرلىرى بىلەن ياقا ئېرىقتىن ئاتلىنىپ ناماز بامدات ۋاقتىدا قارا يۇلغۇنغا كېلىپ بىرنەچچە خىتاي قورۇلچىسىنى تۇتۇپ سولىدى. ئەتىسى جامغا بېرىشقا بەلگىلەنگەن كۈن ئىدى. تاڭ ئاتقاندا يولغا چىقىمىز دەپ تۇرۇشىغا، ھاۋا بۇزۇلۇپ يامغۇر ياغدى ۋە شىۋىرغان چىقتى. بۇرھاندىدىن خوجا باشلىق ئەمەلدارلار ئۆيگە كىرىپ ئۇخلايدى. ئەسكەرلەرمۇ دەرەخ ياكى تامنىڭ دالدىسىنى پاناھ قىلىپ ئېگەر-جابدۇقلىرىنى بېشىغا قويۇپ غەم-ئەندىشىسىز ئۇيقۇغا كەتتى. شۇ ھالەتتە ئاقسۇنىڭ ھاكىمى سايىتتېگ باشلىق جامدىكى نۇرغۇن خىتاي چىرىكلىرى بېسىپ كېلىپ زەمبىرەك ئاتقاندىن كېيىنلا ئويغىنىشتى، قارىسا دۈشمەن چىرىكلىرى قورشاپ بو-لۇپتۇ. شۇنىڭ بىلەن مۇسۇلمان ئەسكەرلىرىگە قورقۇش-ئالاقرا-دىلىك چۈشۈپ، ئۈلگۈرگەنلىرى ئاتلىرىنى ئېگەرلەپ مىنىدى، ئۈلگۈزمىگەنلىرى ياۋىداق مىنىدى، ھەتتا بەزىلىرى پىدادە ئارقىلىرىغا يېنىپ قاچتى. خىتاي چىرىكلىرى چاپ-چاپ قىلىپ نۇرغۇن مۇسۇلمانلارنى شېھىت قىلدى، بۇلارنىڭ «ئەجەل شارابى-نى ئىچسەكمۇ مەيلى» دېگەن ئارزۇ-ھەۋەسلىرى تەڭرىنىڭ دەرگاھىدا قوبۇل بولغان بولۇشى مۇمكىن. ۋاپات بولغانلارنى 2900 دىن كۆپرەك دەپ مۆلچەرلەشتى، شۇنىڭ بىلەن مۇسۇل-مان ئەسكەرلەر پاراكەندە بولۇپ چېچىلىپ كەتتى. ئەسكەرلەرنىڭ قازىسى موللا ئوسمان ئاخۇنۇم ئەسىر چۈشتى. بۇرھاندىدىن خوجا قاتارلىقلار كۇچاغا قاراپ قاچتى.

ئاقسۇنىڭ ھاكىمى سايىتتېگ ئۇلارنى ئۇتۇۋالدىمىز دەپ ئارقىسىدىن قوغلاپ ئالتە پۈتتەي يەرگە بارغاندا، خىتاي چىرىكلىرىنىڭ باشلىقى: «قاچقان دۈشمەننى قوغلاش قائىدە ئە-مەس. ئارقىسىغا يانسۇن» دەپ خەۋەر ئەۋەتتى. شۇ ئارىدا «روزى تۆرە جامنى بېسىۋاپتۇ» دېگەن خەۋەر كەلدى. خىتاي

ئەسكەرلىرى بۇ يامان خەۋەرنى ئاڭلاپ جامغا كەلسە، روزى تۆرە ۋەدە قىلىشقان ۋاقىتتا كېلىپ جامدا گازارما ساقلايدىغان، ئات باقىدىغان، جەڭگە بارمىغان خىتايلارنى ئۆلتۈرۈپ، جامنى قولغا كىرگۈزۈپ بولغان. بۇ چاغدا «خىتاي چېرىكلىرى قارا يۇلغۇنىدا بۇرھانىددىن خوجىنى مەغلۇپ قىلىپ قاچۇرۇپ، مۇسۇلمان ئەسكەرلىرىنىڭ بەزىلىرىنى ئۆلتۈرۈپ، بەزىلىرىنى ئەسىر قىلىپ يېنىپ كېلىۋاتىدۇ» دېگەن شۇم خەۋەر تارقالدى. روزى تۆرە بۇ خەۋەرنى ئاڭلىغاندىن كېيىن ئەندىشىگە چۈشۈپ، جامنى تاشلاپ قاچتى. ئۈستەڭ بويىغا كەلگەندە ئۇنى تۇتۇۋېلىپ خىتايلارغا تاپشۇردى، خىتايلار ئۇنى شېھىت قىلدى. بۇ يەردە شۇنى ئېيتىپ ئۆتمەكچىمەن، خاقالى چىنىنىڭ چوڭلۇقى پۈتۈن يەر يۈزىگە قۇياشتەك ئايدىڭ. كۇچا دېگەن كىچىك بىر شەھەردىن مۇسۇلمانلار باش كۆتۈرۈپ چىقىپ، سايرام، بايغا ئوخشاش كىچىك بازار - ئۆتەڭنى قولغا كىرگۈزۈپلا خۇددى خاقالى چىنىدەك كاتتا ئىمقلىم ئۈستىدىن غەلبە قىلغاندەك بولۇپ كەتتى. ئۇلار غەم - ئەندىشىسىز، بۇرھانىددىن خوجا بىر مەپىگە، ئوسمان ئاخۇنۇم بىر مەپىگە چۈشۈپ، قونالغۇغا كەلگەندە خۇشال - خۇرام كىيىم - كېچەكلىرىنى سېلىپ يېتىپ ئۇخلاپ، ئەسكەرلەرنىڭ ھالىدىن خەۋەر ئالماي، دۈش مەننىڭ خەۋىپ - خەتىرىدىن ئەندىشە قىلمىغانلىقتىن نۇرغۇن مۇسۇلمانلارنىڭ جېنىغا زامىن بولدى.

نەزم

قادالسا بىر تىكەن، يا چۈشسە بىر قىل،
ئىرادىسىز ئەھەس ھېچ ئىش يېقىن بىل.

ھەرقانداق ئىش ۋە ھەرقانداق ھادىسە، مەيلى چوڭ،

ھىلى كىچىك بولسۇن، تەقدىر ئىرادىدىن تاشقىرى بولمايدۇ.
گەپنىڭ قىسقىسى شۇكى، ئاقسۇنىڭ ھاكىمى سايىتبەگ
مۇندىن بۇرۇن قازى ئەسكەر موللا ئوسمان ئاخۇنۇمغا شاگىرت
بولغانىكەن. شۇ سەۋەبتىن سايىتبەگ خىتاي مەنەسەپدارلىرىغا:
«موللا ئوسمان ئاخۇنۇمنى ئۆلتۈرمەي نەزەربەند قىلساق،
كېيىنچە نېمە ئۈچۈن مۇشۇنداق قوزغىلاڭ قىلىدىڭلار، دەپ
سوراق قىلغىلى لازىم بولىدۇ» دەپ ئەقىل كۆرسەتتى. مەنەسەپ-
دارلار قوبۇل كۆرۈپ تۇرمىگە تاشلاپ، بىرنەچچە چېرىكنى
ساقلىغىلى قويدى.

بۇرھانىددىن خوجا ساددا كۆڭۈل، رەھىمدىل، تەجرىبىسى
كەم ئادەم ئىدى. كۇچاغا قېچىپ بارغاندىن كېيىن، خىجالەت-
چىلىكتىن زادى بېشىنى كۆتۈرەلمەي، ئارىدىن بىر ئاي ئۆت-
كەندىن كېيىن، قايتىدىن ئەسكەر توپلاپ ھۇجۇم قىلىپ كېلىپ
ئاقسۇ شەھىرىنى ئالدى.

«موللا ئوسمان ئاخۇنۇم سايىتبەگ تەرەپكە ئۆتۈپ كېتىپتۇ»
دېگەن گەپ - سۆزلەر تارقالغانىدى. ئەمما ئاقسۇ پەتھ قىلىن-
غاندىن كېيىن، ئەسكەرلەر خىتايلارنى قوغلاپ بىر ئۆيگە كىرسە
موللا ئوسمان ئاخۇنۇمنىڭ پۇتىدا كىشەن، بوينىدا تاقاق،
زەنجىرى بىلەن سولاقلق تۇرۇپتۇ. موللا ئوسمان ئاخۇنۇمنى بۇرھانىد-
دىن خوجا ئالدىغا ئېلىپ چىقىپ، كىشەن - زەنجىرىنى چېقىپ
تازاد قىلدى. موللا ئوسمان ئاخۇنۇم پىتىنە - مالاھەتتىمۇ قۇتۇلدى.
موللا ئوسمان ئاخۇنۇمنى ساقلىغان خىتايلار شەھەر قولىدىن
كەتكەنلىكىنى بىلگەندىن كېيىن بەزىلىرى ئېسىلىپ ئۆلۈۋالدى.
باشقىلىرىمۇ ھەر تۈرلۈك ئۇسۇللاردا ئۆلۈپتۇ. موللا ئوسمان
ئاخۇنۇمغا ھەرگىز دەخلى يەتكۈزمەپتۇ. چۈنكى ئۇلار چوڭلىرى-
نىڭ سۆزلىرىنى قۇلاقلىرىدا ناھايىتى مەھكەم تۇتىدىكەن.
ئېمىلا بولمىسۇن، ئۇلار بىر مۇسۇلمان دۈشمەننى ئۆلتۈرۈپ،

ئاندىن مەن ئۆلەي، دېمەپتۇ.

3

ئىككىنچى قېتىمدا جامالىدىن خوجىنىڭ ئاقسۇغا ئاتلانغانلىقى
ۋە ئاقسۇنى پەتە قىلىپ مەقسىتى ھاسىل بولغانلىقى

شۇ چاغدا كۇچادا تەرتىپ-ئىنتىزام ئورنىتىلىپ، راشىددىن
خوجا پادىشاھلىق تەختىدە ئولتۇرۇپ، قامىتىگە ھۆكۈمرانلىق
لىباسلىرىنى كىيىپ، بېشىغا پادىشاھلىق تاجىنى كىيىپ، ھەر-
قايسى يۇرت، يېزا-كەنتلەرگە، چوڭ-كىچىك پۇقرالارغا «روسۇ-
لىلاننىڭ ئەۋلادى، غالىب، يېڭىلىمەس راشىددىن خان غازى
خوجا» دېگەن نام-ئۇنۋان بىلەن يارىلىق يۈرگۈزگەنىدى. شۇ
ھالەتتە بۇرھانىددىن خوجىنىڭ قارا يۇلغۇندا زەربە يەپ قېچىپ
كەلگەنلىك يامان خەۋىرىنى ئاڭلاپ غەزىپى ئۆرلىدى. بىرنەچچە
بىگۇناھ كىشىلەرنى سىياسەت يۈزىسىدىن دارغا ئېسىشقا بۇي-
رۇپ ئاچچىقىنى پەسەيتتى. ھەممە چوڭ-كىچىك پۇقرالار
قورقۇنچىتىن ئىتائەت قىلىپ بويسۇنغانلىقىنى بىلدۈرۈشكە مەج-
بۇر بولدى.

راشىددىن خوجا ئاكىسى جامالىدىن خوجىنى لەشكەر-
كەشلىكتە، سىياسەت يۈرگۈزۈشتە، پۇقرالارنى ئىدارە قىلىشتا
قابىلىيىتى بار دەپ بىلىپ، «بىرمۇنچە توپ-زەمبىرەك بىلەن
800 ئەسكەرنى باشلاپ ئاقسۇ تەرەپكە يۈرۈش قىلسۇن» دەپ
يارلىق چۈشۈردى.

دەرۋەقە جامالىدىن خوجا چارە-ئەدبىرلىك، ئېغىر-

بېسىق، ئەمگىن، غەيرەت - شىجائەتلىك، تىبابەتچىلىك ئىلمىدا لايقەتلىك كىشى ئىدى.

جامالىددىن خوجا كۇچادىن چىقىپ باي ۋە سايرامنى ئالدى. بۇ يەردىن ئىشقا يارايدىغان، ساغلام، كۈچلۈك، جۈرئەتلىك، پالۋان ئادەملەرنى تاللاپ، 2000 دىن كۆپرەك ئەسكەر قوبۇل قىلدى. يول-يولدا قاراۋۇل-خەۋەرچىلەرنى قويۇپ بارلىق ئېھتىيات قىلىش، سەگەك بولۇشنىڭ چارە-تەدبىرلىرىنى بەجا كەلتۈرۈپ، قارا يۇلغۇنغا ئىلىنىڭ يولى بىلەن كېلىپ ھۇجۇم قىلىشنى كۆزلەپ، چوڭ يولنى تاشلاپ ئاراشو دېگەن مەنزىلىگە كېلىپ چۈشتى. بۇ يەردە 20 كىسەن تۇرۇپ، ئەسكەر-لەرنى تەرتىپكە سېلىپ، قورال-ياراقلارنى تۈزەشتۈرۈپ، ئات-لىرىدىن ياخشى خەۋەر ئالدى؛ دۈشمەن ئەھۋالىنى تىڭلاپ، مۆلچەرلەپ، يەر شارائىتىنى تەكشۈرۈپ ئوبدان مۇلاھىزە قىلدى.

مۇشۇ كۈنلەردە ئاقسۇ، قەشقەر، يەكەن، خوتەن قاتارلىق جايلاردىن ئىلىغا ئەۋەتىلىدىغان سوۋغات ۋە باجلار يۇرتلاردا پاراكەندىچىلىك يۈز بەرگەنلىكتىن، مۇز داۋانغا بېرىپ توختاپ قالغانىكەن.

بىز بۇ يەردە ئىلىغا ئەۋەتىلىدىغان سوۋغات ۋە باج ھەققىدە توختىلىپ ئۆتەيلى: بۇنىڭدىن بۇرۇن مۇسۇلمان خانلىرىدىن ئىسىملىك خان ئۆزىگە قارشى چىققۇچىلار بىلەن ئۇرۇشۇپ تەڭ كېلەلمەي ئىلىغا چىقىپ، قالماقلارنىڭ كاتتىسى جايىساڭ دېگەنگە: «مەن ئالتە شەھەرنىڭ پادىشاھى ئىدىم، دۈشمەنلىرىم پادىشاھلىق مىراسىمنى تارتىۋېلىپ قوغلىۋەتتى، پادىشاھلىقىمنى تارتىۋېلىشىمغا ياردەم بەرسىڭىز» دەپ ھال ئېيتىپ ئىلتىجا قىلدى. قالماقلارنىڭ كاتتىسى جايىساڭ ماقۇل بولۇپ، بىرمۇنچە

قالماق چېرىكليرىنى ئۇنىڭغا قوشۇپ بەردى، ئىسمائىلخان بۇلارنىڭ ياردىمى بىلەن ئالتە شەھەرنىڭ پادىشاھلىقىنى قايتۇرۇۋالدى. شۇنىڭ بىلەن ياردەمگە كەلگەن قالماق چېرىكليرى ئىلىغا قايتماقچى بولدى. «بۇلار بىزگە نۇرغۇن خىزمەت قىلدى. قۇرۇق قايىتىپ كەتسە ياخشى بولمايدۇ» دەپ، ئىسمائىلخان ئالتە شەھەردىن نۇرغۇن ماتا يىغىپ قالماقلارغا سوۋغات قىلىپ قايتۇردى. ھەر يىلى شۇ پەسىلگە كەلگەندە يەنە تەلەپ قىلدى، بەرمەي ئىلاجى بولمىدى. شۇنىڭدىن تارتىپ تاشقىدىن خوجا زامانلىرىغىچە ھەر يىلى ئىلىغا ماتا چىقىرىپ تۇردى. ئۇ چاغلاردا بۇ يۇرتلاردا ماتادىن بۆلەك نەرسە يوق ئىكەن، پۇلمۇ يوق بولۇپ، ئېلىش-سېتىش ئىشلىرىدا پۇل ئورنىدا ماتانى لازىم قىلىدىكەن، «قالماققا بۆز (ماتا)، خىتايغا سۆز» دېگەن تەمسىل شۇ چاغدىن قالغانىكەن.

ئەمدى ئەسلى ۋەقەگە كەلسەك، مۇز داۋاندا توختاپ قالغان سوۋغات، ماتالارنى جامالىدىن خوجا ئۆز ئەسكەرلىرىگە ئۆلەشتۈرۈپ بەردى. جامالىدىن خوجا باشلىق پۈتۈن ئەسكەر-لەر كىپەنگە يۆگەنگەندەك ۋە ئېھرام باغلىغاندەك ئاق ما-تاغا يۆگىنىپ، بېشىغا ماتانى سەللىدەك ئوراپ تەڭرىنىڭ دە-گاھىغا سېغىنىپ، يىغا-زار قىلىشىپ، ھىممەت ۋە جۈرئەت كەمىرىنى بېلىگە باغلىشىپ، ئاپئاق قوي پادىسىدەك بولۇپ تەييار بولدى. بىر كېچىدە ئاراشودىن چىقىپ، مۇز داۋان يولى بىلەن تاڭ ئاتقۇچە جامغا كېلىپ، قورغان ساقلاپ خەۋەرسىز، غەپلەتتە ياتقان چېرىكلەر ئۈستىگە ئاسماندىن چۈشكەن بالا-قازادەك ئۇشتۇمتۇت ھۇجۇم قىلدى. مەيلى خىتاي چېرىكى بولسۇن، مەيلى ياردەمگە كەلگەن مۇسۇلمان چېرىكى بولسۇن، ھەممىسىنى قىرىپ-چېپىپ، يەر بىلەن يەكسان قىلدى، ناھايىتى ئاز ساندىكىلىرى جېنىنى ئېلىپ قۇتۇلدى، سايىتپەگ قەش-

قەرگە، تۆمۈر خەزىنىچىبەگ خوتەنگە قېچىپ كەتتى. تاماخ قارغان خىتايلار ئاقسۇغا قېچىپ كەلدى. جامالىددىن خوجا ئارتقەسىدىن قوغلاپ كېلىپ سەپەر ئېيىنىڭ 12- كۈنى ئاقسۇنى پەتھ قىلدى. ئاقسۇدىكى خان مۇپەتتىشى، دارىن باشلىق ھەممە مەنسەپدارلار بۇ ئەھۋالنى كۆرۈپ بالا- چاقىلىرى بىلەن ئوردىغا يىغىلىپ، ئەتراپىغا (پارتلىغۇچ) دورا قويۇپ، بېيجىڭ تەرەپكە قاراپ ئۆز زۇۋانلىرىدا بىر نەرسىلەر دېيىشىپ يىغلاپ، چېكىۋاتقان غاڭزىسىدىكى تاماكنىڭ ئوتىنى دورىغا تاشلىدى. شۇ ھامان دورا پارتلاپ ھەممىسى يەر بىلەن يەكسان بولدى. مۇسۇلمانلارنىڭ تەنتەنە ئاۋازلىرى پەلەككە يەتتى، بۇنىڭ بىلەن مۇسۇلمانلارغا خۇشال- خۇراملىق، دۈشمەنلەرگە غەم- قايغۇ يۈز- لەندى. جامالىددىن خوجا غالىب سۈپەتتە پادىشاھلىق تەختىدە ئولتۇرۇپ، خىتايلاردىن ئالغان ئولجىلارنى ئەسكەرلەرگە سوۋغات قىلىپ ئۈلەشتۈرۈپ بەردى. ھەر كىشى ئۆز قۇدرىتى ۋە ئۆز دەرىجىسىگە لايىق مال- مۈلۈككە ئىگە بولۇپ دۇنيالىقتىن ھاجەتسىز بولدى.

كۇچالىق ئابدۇراخمان دىۋان بېگىنى دادخاھ، ئاقسۇلۇق قاسىم قازىبەگىنى ئەمىر لەشكەر (باش قوماندان) قىلدى. بۇرۇنقى ئەلەم، مۇپتى، قازى قاتارلىقلارغا ئاۋۋالقى مەنسەپلىرىنى بەردى. جامالىددىن خوجا جامىدىن ئاقسۇغا قاراپ ماڭغان چاغدا، بۇرھانىددىن خوجىنىڭ ئوغلى ھامىددىن خوجىنى 150 ئەسكەر بىلەن مۇز داۋانىنى توسۇشقا ئەۋەتكەنىدى. دەزۋەقە، ئىلى چاڭجۇ- نى ئاقسۇنىڭ ئامبىلىغا ياردەم بېرىش ئۈچۈن 7000 خىتاي، 3000 قالماق ۋە سولۇن بولۇپ جەمئىي 10 مىڭ چېرىكىنى يېتتەرلىك ئوت- دورا بىلەن ئەۋەتكەنىدى. بۇلار مۇز داۋانغا كېلىپ، ھامىددىن خوجا توسۇپ ياتقانلىقى ئۈچۈن ئۆتەلمەي، 50 كۈن يېتىپ نائىسلاج ئىلىغا قايتىپ كەتتى. شۇنىڭدىن كېيىن

ھامىددىن خوجا ئۆز ئورنىدا باشقا كىشىنى قويۇپ ئاقسۇغا قايتىپ كېلىپ دادىسى بىلەن كۆرۈشتى.

جامالىددىن خوجا ئاقسۇنىڭ ئىشلىرىنى بىر تەرەپ قىلىپ خاتىرجەم بولغان بولسىمۇ، ئۇچتۇرپان ۋە قەشقەر تەرەپتىن خاتىرجەم ئەمەس ئىدى. چۈنكى ئۇچتۇرپان شەھىرىنىڭ سېپىلى مۇستەھكەم، چېرىكلىرى كۆپ ئىدى. شۇڭا جامالىددىن خوجا ئالدى بىلەن بۇرھانىددىن خوجا ۋە ئۇنىڭ ئوغلى ھامىددىن خوجىلارنى ئۇچتۇرپانغا ئەۋەتىشنى قارار قىلدى.

4

بۇرھانىددىن خوجا ۋە ئوغلى ھامىددىن خوجىلارنىڭ ئۇچتۇرپان شەھىرىگە قاراپ يۈرۈش قىلغانلىقى ۋە غالىبىيەت شامىلى يار بولۇپ مەقسەت كۈلى ئېچىلغانلىقى

بۇرھانىددىن خوجا ۋە چوڭ ئوغلى ھامىددىن خوجىلار باش بولۇپ، كۇچالىق تالى خەلىپە، توختى خەلىپە، ئاقسۇلۇق تاھىر دىۋان بېگى، موللا قاسىم مىراپ قاتارلىق ئىش بىلىدىغان، زاماندىن خەۋىرى بار، قابىلىيەتلىك بەگلىرىنى ھەمراھ قىلىپ، ئاقسۇنىڭ قازىسى موللا ئابدۇللا قازىنى قازى ئەسكەر قىلىپ 600 نەپەر ئەسكەر، 16 زەمبىرەك بىلەن ئۇچتۇرپاننى پەتە قىلىش ئۈچۈن سەپەر ئېيىنىڭ 14 - كۈنى يولغا چىقتى. ئۇلار ئاقسۇنىڭ ئارال، ئاقيار دېگەن يېزىلىرىدىن پەھلىۋان، قارىغا ئېتىشىغا ئۇستا ئادەملەرنى تاللاپ ئەسكەرلىككە ئېلىپ، تۆتىنچى كۈنى ئۇچتۇرپانغا تەۋە ئاچا تاغ دېگەن يەرگە كېلىپ چۈشتى.

ئۇچتۇرپاندىكى خىتاي مەنەسپدارلىرى ئۇچتۇرپان ھا-

كىمى توختىبەگنى نۇرغۇن ئادەم بىلەن ئاچا تاغدا قورۇلچى قىلىپ توختاتقاندى. بۇرھانىددىن خوجا يېتىپ كېلىشى بىلەن توختىبەگ پۈتۈن ئادەملىرى بىلەن كېلىپ بۇرھانىددىن خوجىغا ئىتائەت قىلىپ خىزمەتكارلىق قىلىدىغانلىقىنى بىلدۈردى. ئۇچتۇرپان خەلقىمۇ تۈركۈم - تۈركۈملەپ كېلىپ، خوجىلارنى زىيارەت قىلدى، شۇنىڭ بىلەن ئۇچتۇرپاننىڭ خىتاي شەھىرىنى قولغا كىرگۈزۈشنىڭ مەسلىھەت ۋە تەرەددۇتىغا كىرىپ شىپ كەتتى. بۇرھانىددىن خوجا باشلىق ھەممە ئەسكەرلەر خىتاي شەھىرىنى قورشىۋالدى. خىتايلار سېپىلدىن مىللىتىق، زەم - بىرەك ئېتىپ نۇرغۇن ئادەملەرنى زاپە قىلدى. مۇسۇلمان ئەسكەرلەر مۆلچەر تېغىنىڭ كەينىدىن لەخمە (ئاكۇپ) كولاشنىڭ تەرەددۇتىنى قىلىۋاتقان چاغدا خىتايلارنىڭ ئوق - دورا ئامبىرىغا ئۇشتۇمتۇت ئوت كېتىپ، مەيلى ئادەم، مەيلى ئوق - دورا، قو - رال - ياراق، ئۆي - ئىمارەت، بۇتخانا، ھەتتا مۆلچەر تاغ قوشۇ - لۇپ توپا - توزانغا ئايلىنىپ ھاۋاغا كۆتۈرۈلۈپ، جاھاننى قارا تۈتەك قاپلاپ، كىشىنى كىشى تونۇمىغۇدەك ھالەتتە قاراڭغۇ بولۇپ كەتتى. پارتلىغان دورىنىڭ كۈچى بىلەن خىتايلارنىڭ قول - پۇتلىرى بىر تاش*، ھەتتا ئىككى تاش يىراقلىققا بېرىپ چۈشتى، بەزىلىرىنىڭ باش ياكى تەنلىرى دەرەخنىڭ شاخلىرىغا ئىلىنىپ قالدى.

گەپنىڭ قىسقىسى، شۇ يوسۇندا ئۇچتۇرپان شەھىرى بەتە بولدى. بۇرھانىددىن خوجا غالىب دەرىجىسىگە ئىگە بولۇپ، كىشىلەرنىڭ بۇنىڭدىن بۇرۇن قىلغان گۇناھلىرىنى ئەپۇ قىلىپ، ئۆزىنىڭ پادىشاھلارچە ئىنئام ۋە شەپقەتلىرىنى كۆرسەتتى. بۇرۇنقى موللا ئاناتۇللا ئەلەمنى يەنە ئەلەم، باي مۇھەممەد

* تاش - ئۇزۇنلۇق ئۆلچىمى.

قازىبەگنى قازى، توختىبەگنى يەنە ھاكىم قىلىپ، باشقىلارنىڭمۇ ئەمەل-دەرىجىلىرىنى بېرىپ، ھەممىنى خۇشال-خاتىرجەم قىلدى. دوستلار شاد، دۈشمەنلەر غەمكىن بولدى. خۇشاللىق تەن-تەنە سادالىرى پەلەككە يەتتى. بەزى پايھىشە خوتۇنلارغا ۋە كاپىرلارنىڭ خۇي-پەيلىنى ئادەت قىلىۋالغان يامان ئادەم-لەرگە ئۆز جازاسىنى بەردى.

بىلىملىك دانىشمەن كىشىلەرنىڭ رىۋايەتلىرىدىن تارقىلىپ كەلگەن خەۋەرلەرگە قارىغاندا، ئىلىگىرىكى زاماندا خاقانىي چىن بۇ ئالتە شەھەرنى قولغا كىرگۈزگەن چاغدا، ئۇچتۇرپاندىن ئاپتاپ مەسەللىك ساھىبجامال بىر ئايال ئەسىرگە چۈشكەننىكەن، خىتاي مەنەسەپدارلىرىنىڭ كۆزى بۇ ئايالغا چۈشۈپ، خاقانىي چىنغا بۇنىڭدىن لايىقراق ۋە بۇنىڭدىن ياخشىراق سوۋغات تېپىپ-مايدۇ دەپ ئويلاپتۇ. باشقا تارتۇق، پىشكەش، سوۋغا-سالاملار بىلەن بىرلىكتە بۇ ئايالنىمۇ خاقانى چىننىڭ ھۇزۇرىغا ئېلىپ بېرىپتۇ. خاقان چىن ناھايىتى خۇشاللىق بىلەن قوبۇل قىلىپتۇ. ئۇنى باشقا خانىش، مەلىكىلىرىدىن ياخشىراق كۆرۈپتۇ. كۈنلەر-نىڭ بىرىدە خاقان كىرىپ كەلسە، بۇ ئايال يىغلاپ ئولتۇرۇپتۇ. يەر يۈزىدە مېنىڭدىن چوڭ پادىشاھ بولمىسا، نېمە ئۇ-چۈن يىغلايدىغاندۇ، دەپ ئويلاپ، سەۋەبىنى سوراپتۇ. ئايال «مېنىڭ يۇرتۇمدا يوپۇرمىقى كۈمۈشتىن، مېۋىسى ئالتۇندىن، يېلىنى ئەتىردىن بىر خىل دەرەخ بارئىدى. شۇنى سېغىنىپ يىغلايمەن» دەپتۇ. خان بۇنى ئاڭلاپ دەرھال: «ئۇچتۇرپاندىن شۇ خىل دەرەخ ئېلىپ كېلىنسۇن. مۇنداق دەرەخ مېنىڭ بېشىمغا لايىق ئىكەن» دەپ يارلىق چۈشۈرۈپتۇ. ئۇچتۇرپاندىكى خىتاي مەنەسەپدارلىرى يارلىقنى تاپشۇرۇۋالغاندىن كېيىن، ئۇچتۇرپان

ھاكىمى رەھىمتۇللا ① بەگكە: «جىگدە كۆچمىنى يەلتىزى بىلەن قومۇرۇپ پۇقرالارغا كۆتۈرتۈپ، ئۆزۈك باش بولۇپ بېيجىڭغا يەتكۈزۈپ خاننىڭ ئىلتىپاتىنى كۆرۈپ قايتقايسەن» دەپ ئەمىر قىلىپتۇ. رەھىمتۇللا بەگ ئائىلاچ بۇيرۇقنى ئىجرا قىلىپ، نۇرغۇن پۇقرا-لارغا جىگدە كۆچمىنى كۆتۈرتۈپ، خىتاي چېرىكلەرنىڭ قوغداپ نازارەت قىلىشى بىلەن بېيجىڭغا قاراپ يولغا چىقىپ، تۆت پوتەي يەرگە بارغۇچە ناھايىتى كۆپ جەبىر-چاپا چېكىپتۇ. بۇ ئەھۋالنى كۆرۈپ جىگدە كۆچمىنى كۆتۈرگەن ھاشارچى پۇقرالار بىرلىشىپ: «جىگدە كۆچمىنى بېيجىڭغا ئېلىپ بارغۇچە نۇرغۇنلىرىمىز نابۇت بولۇپ ئۆلۈپ كېتىدىكەنمىز. قارشىلىق كۆرسىتىپ جىگدە كۆچمىنى ئېلىپ بېرىشتىن قۇتۇلمىساق بولمايدىكەن» دەپ مەسلىھەت قىلىپ، رەھىمتۇللا بەگنى خەۋەردار قىلىپتۇ. رەھىمتۇللا بەگمۇ قوبۇل تۇتۇپ، جىگدە كۆچمىدىن كالتەك ياساپ، ئالدى بىلەن نازارەت قىلىپ بىللە ماڭغان خىتايلارنى ئۇرۇپ ئۆلتۈرۈپتۇ، ئاندىن ئارقىسىغا يېنىپ ھۇجۇم قىلىپ، ئامبال ② باشلىق مەنەپ-دارلارنى ئۆلتۈرۈپ، شەھەرنى قولغا ئاپتۇ. رەھىمتۇللا بەگ مۇستەقىل ھاكىم بولۇپ توققۇز ئاي ئۇچتۇرپاننى سورايتتۇ ③.

① رەھىمتۇللا بەگ 1765-يىلى 3-ئاينىڭ 15-كۈنى ئۈچ-تۇرپاندا پارتلىغان مەشھۇر «جىگدە يېغىلىقى» نىڭ رەھبەرلىرىدىن بىرى. شۇچاغدا، ئۇچتۇرپانغا قۇمۇل ۋاڭىنىڭ ئەۋلادلىرىدىن ئابدۇللا بەگ ھاكىم ئىدى. رەھىمتۇللا بەگ ئۇنىڭ سىناھلىرىدىن بىرى ئىدى — مۇھەررىردىن.

② شۇ چاغدا ئۇچتۇرپانغا سۇچىڭ ئامبال ئىدى — مۇھەررىردىن.

③ 1765-يىلى 3-ئاينىڭ 15-كۈنى ئۇچتۇرپاندا پارتلىغان مەشھۇر «جىگدە يېغىلىقى» قوزغىلىڭى كۆزدە تۇنۇلدى. بۇ قوزغىلاڭنىڭ جەريانى مۇنداق: 1765-يىلى 2-ئايدا، سۇچىڭ ئامبالنىڭ ئوغلى

بۇ ۋەقە خاقانىي چىن بۇ شەھەرلەرنى بېسىۋېلىپ 17 يىلدىن كېيىن يۈز بېرىپتۇ. بېيجىڭغا خەۋەر بارغاندىن كېيىن خاننىڭ ئەمرى بىلەن لەنجۇنىڭ بۇ تەرىپىدىن ھەددى - ھېسابسىز چېرىكلەر كېلىپ ئۇچتۇرپاننى ئىككىنچى قېتىم قولغا ئېلىپ، مۇسۇلمانلارنى قەتلىئام قىلىپتۇ. ئۆلۈمدىن قۇتۇلۇپ قالغان ئادەملەرنى ئۇ تەرىپى قۇمۇل، ئىلىغىچە، بۇ تەرىپى يەكەنگىچە بولغان يول ئۈستىدىكى ئۆتەڭلەردە تۇرۇشلۇق، ئۆتەڭ ساقلايدىغان، خەت توشۇيدىغان خىتايلارنىڭ خىزمىتىنى قىلىشقا تۆت ئۆيلۈك - تۆت ئۆيلۈكتىن تۇتۇپ بېرىپتۇ. ھازىرغىچە شۇ كىشىلەرنىڭ ئەۋلادى ئۆتەڭلەردە بار بولۇپ، ئۇچتۇرپانلىق دەپ ئاتىلار ئىمىش.

مەن موللا موسا سايرامى شۇ زامانلاردىن قالغان بىرنەچچە كونا كىتاب، قورال - ياراق، ئېگەر - توقۇم، بوغۇسا، لىڭگىر چاق قاتارلىق نەرسىلەرنى ئۆز كۆزۈم بىلەن كۆردۈم ۋە بۇ نەرسىلەرنىڭ ۋەقەسىنى سوزسام، كىشىلەر: «رەھىمتۇللا بەگنىڭ قوزغىلىڭىنى بېسىقتۇرغاندا، خىتايلار بۇ نەرسىلەرنىڭ ئىگىلىرىنى ئۆلتۈرۈپ، نەرسە - كېرەكلىرىنى چىننايەتچى قىلىپ يىغىۋالغانىدى. ئەسلىدە

بىر دېھقاننىڭ قىزىغا زورلۇق قىلىپ، يامۇلغا ئەپكىرىۋېلىپ، بىمىر ئايغىچىلىك چىقىرىپ بەرگىلى ئۇنمايدۇ. 3 - ئايىنىڭ 15 - كۈنى، خاننىڭ يارلىقى بويىچە، 300 تۇڭغا ئورنىتىلغان جىگدە دەرىخىنى ئېلىپ ماڭغان ھاشارچىلار ئۇچتۇرپاننىڭ يامانسۇ دېگەن يېرىگە كەلگەندە بىر دېھقان ماڭالماي قالدۇ. ھاشارچىلارنى ئېلىپ ماڭغان چىرىك ئۇنى قاتتىق ئۇرۇپ ئۆلتۈرۈۋېتىدۇ. غەزەپلەنگەن ھاشارچىلار ئاكا - ئۇكا رەھىمتۇللا بەگ، ئەسلىمۇللا بەگلەرنىڭ رەھبەرلىكىدە قوزغىلىپ، مانجۇ چېرىكلىرىنى ئۆلتۈرىدۇ. شۇنىڭ بىلەن دۇنياغا مەشھۇر «چىڭدە يىغىلىقى» پارتلايدۇ - مۇھەررىردىن.

ناھايىتى كۆپ بولۇپ، ئوق-دورا ئامبىرىغا ئوت كېتىپ پارت-لىغاندا يوقالغان. بۇلار ھازىرغىچە ساقلىنىپ قالغان شۇ نەرسە-لەرنىڭ بىر نەمۇنىسى» دەپ جاۋاب بېرىشتى.

خاقانى چىن ئىلگىرى يەتتە شەھەرنى ئۆزىگە قاراتقان چاغدا، ئۇچتۇرپاننى پايتەخت قىلىپ، ئامبالنى شۇ يەردە تۇرغۇزغان بولۇپ، ئالتە شەھەر ئۇچتۇرپانغا قاراشلىق ئىكەن. زەھمىتۇللا بەگنىڭ قورغىلىڭى بولغاندا، خاقانى چىننىڭ غەزىپى كېلىپ، ئۇچتۇرپان ئادەملىرىنى ئۆلتۈرۈپ، ھەممىدىن كىچىك شەھەر قىلغانىكەن ۋە خان ئامبال يەكەندە تۇرسۇن دەپ يارىلىق قىل-غانىكەن. ئۇچتۇرپاندا ئادەم قالماي، تۇرپاندىن ئادەم كۆچۈرۈپ كېلىپ ئاۋات قىلغانلىقى ئۈچۈن، ئاۋۋالقى ئىسمى «ئۈچ» قا «تۇرپان» نى قوشۇپ «تۇرپانلىق كۆچمەنلەر ئۆلتۈراقلاشقان جاي» دېگەن مەنىدە «ئۇچتۇرپان» دەپ ئاتىلىدىغان بولۇپتۇ. شۇنىڭدىن ھازىرغىچە 200 يىل مىقدارى ۋاقىت ئۆتتى*. ئالەمنىڭ ھەقىقىي پادىشاھى بولغان ئۇلۇغ تەڭرىم بۇ يەتتە شەھەرنى ئۆزىگە خاس قۇدرىتى بىلەن ھىمايە قىلىپ ئاسراپ مۇھاپىزەت قىلىپ، ئۇچتۇرپان مۇسۇلمانلىرىنىڭ بېشىغا كەلگەن دىك ھادىسىلەردىن ساقلىدى.

پۈتۈن دۇنيانىڭ تەزىيە تەجىسى ۋە مۇھاپىزەتچىسى بولغان ئۇلۇغ تەڭرىم! ھەر يۇرت، ھەر شەھەر خەلقىنى زالىم پادىشاھ-لارنىڭ غەزىپىدىن، جەبىز-زۇلۇم قىلغۇچىلارنىڭ جەبىز-زۇلمىدىن ئۆز پاناھىڭدا ساقلىغايسەن.

بۇرھانىددىن خوجا ئۇچتۇرپاننى قولغا ئالغاندىن كېيىن زۇلۇمنىڭ ئىشىكىنى ئېتىپ، ئادالەتنىڭ دەرۋازىسىنى كەڭ ئېچىپ،

«ئۇچتۇرپان» جىگدە يېغىلىقى» يۈز بېرىپ، مۇئەللىپ مۇشۇ ئەسەرنى يازغانغا قەدەر ئارىلىقتا 100 نەچچە يىل ئۆتكەن — مۇھەررىردىن.

پەيغەمبەرىمىزنىڭ شەرىئىتىنىڭ راۋاج تېپىشى، پۇقرالارنىڭ تىنىچ - ئامانلىقى ئۈچۈن نۇرغۇن تىرىشچانلىقلار كۆرسەتتى. ھەممە خوجايىدىلارغا نىسبەتەن ھۆكۈمرانلىق سىياسىتىنى يۈرگۈزۈشتە ئادالەتنى ئۈستۈن قويدى. شۇڭا ھەممىدىن چوڭ ئىززەت - ئابرويغا ئىگە بولدى. ئەمما پەلەكنىڭ چاقى تەتۈر چۆگمەپ ئۈشتۈمىشۈت نەسلىك يۈز بەردى.

ئۇلۇغ تەڭرىم پەيغەمبەر ۋە ئەۋلىيالارغا، ھەشىمەتلىك ئۇلۇغ پادىشاھلارغا ئۆزىگە يېقىنلىق دەرىجىسىنى بېرىپ، شانۋ شەۋكەت ئاتا قىلماقچى بولسا، ئۆزىگە خاس ھېكمەت قۇدرىتى بىلەن ئىلگىرى ياكى كېيىن جۇدالىق، دەرد - ئەلەملەرگە دۇچار قىلىدۇ، جاھاننىڭ ئىسسىق - سوغۇقلىرىنى كۆرسىتىپ، جاپا - مۇشەققەتنىڭ ئاچچىق - چۈچۈكلىرىنى تېتىتىدۇ، ئاھۇ نادامەتنىڭ لايلىرىغا يۇمىلىتىپ، پۇشايماينىڭ ئوچاقلرىدا پىشۇرىدۇ. خارلىق ۋە ئېتىبارسىزلىقنىڭ كوچىلىرىنى ئايلاندۇرۇپ، ئاندىن دەرىجىمۇ دەرىجە، بالداقمۇ بالداق ئىززەت ۋە ھۆرمەتنىڭ يۇقىرى پەللىسىگە ئېلىپ چىقىدۇ. ئۆزىگە يېقىنلىق دەرىجىسىنى بېرىپ، بەزىلىرىنى ئۆزىنىڭ دوستى قىلىدۇ (پەيغەمبەر قىلىدۇ)، بەزىلىرىنى پادىشاھلىق تەختىدە ئولتۇرغۇزىدۇ. ئىززەت ۋە مەرتىبە ئۈستىنى پەلەكتىن ئۈستۈن قىلىپ، ئۇلۇغلۇق سۈپىتىنىڭ سايىسىدە ئەڭ ئالىي دەرىجە ئاتا قىلىدۇ، زۇلۇم ۋە مۇشەققەتنىڭ زىندانىغا گىرىپتار بولغانلارنى دۆلەت سىياسىتىنىڭ نۇرى بىلەن قۇتۇلدۇرۇپ پەرۋىش ھەم تەربىيەت قىلىدۇ. شۇ سەۋەبتىن، پۈتۈن پادىشاھلار قوي باقىدىغان پادىچىغا ئوخشاش دېيىلىدۇ. بىر پادىچى ئۆزىگە تاپشۇرۇلغان قوينى ئوبدان بېقىپ، ياخشى خەۋەر ئالسا، قويلار كۆپىيىدۇ، پادىچىنىڭ قوي ئىگىسى ئالدىدا مەرتىۋىسى يۇقىرى بولىدۇ؛ ئەگەر ياخشى باقماي بىپەرۋالىق قىلسا، قوي ئىگىسى قويلرىنى باشقا پادىچىغا بېرىپ ئىلگىرىكى پادىچىنى ھەيدىد.

ۋېتىمدۇ. ھەرقانداق پادىشاھ پۇقرالارنىڭ ھالىدىن ياخشى خەۋەر ئالسا، دۆلىتى زىيادە، مەرتىۋىسى ئۈستۈن بولىدۇ، يۇرت ۋە مەملىكەتتىكى ئاۋات، كەڭرى، باياشات بولىدۇ؛ مۇبادا ياخشى خەۋەر ئالماي بىپەرۋالىق قىلىپ، پۇقرالارنى زالىم - قانخور ئەمەلدارلارغا تاشلاپ قويسا، پادىشاھلارنىڭ پادىشاھى بولغان ئۇلۇغ تەڭرىم يۇرت ۋە مەملىكەتنى يەنە بىر پۇقراپەرۋەر پادىشاھقا تاپشۇرىدۇ. چۈنكى بىر زالىم مىڭ بۇرىدىن يامان ۋە بەتتەردۇر. يۇرت ۋە مەملىكەت ئادالەت بىلەن ئاۋات ۋە خاتىرجەم بولىدۇ، زۇلۇم بىلەن خاراب ۋە ۋەيران بولىدۇ.

گەپنىڭ خۇلاسىسى شۇكى، بۇرھانىددىن خوجا ئۇچتۇرپاندا ئۈچ ئاي تۇرغاندىن كېيىن، «قەشقەردە سىدىقپەگ قىپچاق باش كۆتۈرۈپ قەشقەرنى قولغا كىرگۈزدى» دېگەن خەۋەرنى ئاڭلاپ، قەشقەرگە بېرىشنى قارار قىلدى.

5

بۇرھانىددىن خوجامنىڭ ئوغلى ھامىددىن خوجا بىلەن قەشقەرنى پەتھ قىلىش ئۈچۈن ئاتلانغانلىقى؛ ساددىلىقتىن سىدىقپەگ قىپچاقنىڭ قولغا چۈشۈپ قالغانلىقى ۋە كېيىن قۇتۇلۇپ ئۆز ئورنىغا قايتىپ كەلگەنلىكى

بۇرھانىددىن خوجا قەشقەرنى قولغا كىرگۈزۈش مەقسىتىدە جامادىيە ئەۋۋەلنىڭ ئون ئىككىنچى كۈنى* شەھەردىن چىقىپ، چېدىر - بارگاھلىرىنى ئوت بېشى دېگەن يەرگە تىكىپ تەيىناتار

* «تارىخىي ھەممىدىيە» دە جامادىيە ئاخىر، دەپ ئېلىنغان —

مۇھەررىردىن.

بولدى. ئوغلى ھامىددىن خوجىنى غەيرەتلىك، تاللانغان 2000 ئەسكەر بىلەن ئالدىن يولغا سالدى. ئۆزى ئىككى كۈندىن كېيىن 1500 ئەسكەر، مەھرەم - خىزمەتچى، ياساۋۇل - مۇھاپىزەتچىلىرى بىلەن يولغا چىقتى. مەنزىلەمۇ مەنزىل يۈرۈپ قارىبۇلاق دېگەن يەردىن ئۆتۈپ كېتىۋاتقاندا، نادان قىرغىزلار نىيىتىنى بۇزۇپ ئالدىنى تۈسۈشقا ئۇرۇندى، ئەمما جازاسىنى تارتتى.

جىھادىكى جەڭدە جېنىنى قۇتۇلدۇرۇپ قېچىپ كەتكەن سايىتپەگ قەشقەرنىڭ ھاكىمى بولغان ئاكىسى قۇتلۇقپەگنىڭ قېشىغا بارغانىدى. ئۇ ئاكىسى قۇتلۇقپەگنىڭ مەسلىھىتى، خىتايلارنىڭ يوليورۇقى بىلەن، خوجىلارغا قارشى ئىلىدا تۇرۇشلۇق جاڭجۇندىن ياردەم ئېلىپ كېلىش ئۈچۈن قاخشال يولى بىلەن كېتىۋاتقاندا، سايىتپەگنى بىرنەچچە قىرغىز تۇتۇۋېلىپ ھامىددىن خوجىنىڭ ئالدىغا ئېلىپ كەلدى. ئۇنى ئۆلتۈرمەكچى بولۇپ تۇرغاندا، ھامىددىن خوجىنىڭ قول ئاستىدىكى ئەمەلدار، ئەربابلار ئۇنىڭ خۇنىنى تىلەپ تۇرۇۋالدى. ھامىددىن خوجا ئەپۇ قىلىپ سايىتپەگنىڭ گۇناھىدىن ئۆتۈپ، ئۆز قوشۇنىدا تۇتۇپ قالدى، ئەمما ئىسمائىل كاتىۋال دېگەن تەرجىماننى تۇغقان قان قىلىپ ئۆلتۈردى. ئۇنىڭدىن كېيىن ئەسلى مەقسىتى بويىچە ئالدىغا قاراپ نۇرغۇن يول مېڭىپ، ئۈستۈن ئاتۇشقا كېلىپ قوندى، ئەنسى يولغا چىقىپ «بۈگۈن قەشقەرگە كېرىمىز، قۇتلۇقپەگ بولسا ئۆز كۇچالىقىمىز، يۇرتداشلىقىمىزنىڭ يۈز خاتىرى بار. قۇتلۇقپەگ ئۇ تەرەپتىن، بىز بۇ تەرەپتىن ھۇجۇم قىلىپ سىدىقپەگنى يوقىتىمىز» دېگەن خام خىيال بىلەن كېتىۋاتقاندا، قەشقەر تەرەپتىن كاتتا بىر تۇغ كۆرۈندى. سەپسىلىپ قارىسا نۇرغۇن قوشۇننىڭ كېلىۋاتقانلىقى ئاشكارا بولدى. ئائىلاج ئىككى ئوتتۇرىدا ئۇرۇش - جەڭ بولدى. ھەر

ئىككى تەرەپتىن بىر مۇنچە ئادەم ھالاك بولدى. شۇنداق ھا -
لەتتە سىددىق بەگ «خوجاملار بىلەن ئۇزۇشماي، ياخشىلىق بىلەن
شەھەرگە باشلاپ كېلىڭلار، نېمە بولسا بولسۇن، ئىسلام ئاچقان
غازىلار يۇرتىمىزغا كەلگەن مېھمان» دەپ تەكلىپ قىلغان بولۇپ
ئالدىغا كىشى چىقىرىپ، ئىززەت - ھۆرمەت بىلەن باشلاپ كېلىپ،
ئۇلارنى خۇش ھاۋالىق كەڭرى بىر باغقا چۈشۈردى. كەڭ زىيا -
پەنك بېرىپ مۇلايىملىق بىلەن خىزمەتكارلىق رەسمىيىتىنى بەجا
كەلتۈردى. ئەمما خوجاملارنىڭ چېدىر - بارگاھ، ئەسكەرلەرنىڭ
ئات - ئۇلاغ، قورال - ياراق، خۇرجۇن - قاچىلىرىنى بىرىنى قوي -
ماي يىغىۋالدى، نېمە دېسە شۇنى دەرھال تەييارلاپ ياخشى
كۈتۈۋالدى. ئەمما ئۇلارنى ئاتلىنىپ تالا - تۈزگە چىققىلى
قويمىدى، كىشىلەر بىلەنمۇ كۆرۈشتۈرمىدى. سىددىق بەگ بىر
قېتىم كېلىپ كۆرۈشكىنىچە يەنە كەلمىدى. مۇشۇنداق ھالەتتە
توققۇز كۈن ئۆتتى. ئاخىر قەشقەرنىڭ ياخشىلىرىدىن بىر
نەچچە كىشى ئوتتۇرىغا چۈشۈپ سۈلھ قىلدى. خوجاملار قەشقە
قەرگە دەخلى قىلمايدىغان، سىددىق بەگ ئاقسۇ تەرەپكە قول
ئۇزاتمايدىغان بولۇپ ۋەدىنامە تۈزۈشۈپ ئىتتىپاقلاشتى. خوجا
چاملار بىلەن سىددىق بەگ باشقىدىن كۆرۈشۈپ، نۇرغۇن گەپ -
سۆزلەرنى ئوتتۇرىغا سېلىشىپ، ماقۇل بولۇشۈپ دوستلۇق قائىدە
دىلىرىنى بەجا كەلتۈردى. خوجاملارنىڭ چېدىر - بارگاھلىرىنى
بېرىپ، لايىقىدا تون، كىيىم - كېچەك سوۋغات قىلىپ ئۆزى ئېيتتى.
ئەسكەرلەرنىڭ ئات - ئۇلاغ، قورال - ياراق، خۇرجۇن - قاچىلىرىنى
بەرگەننىڭ سىرتىدا يول خىراجىتىمۇ بېرىپ، چوڭ يول بىلەن
ئاقسۇ تەرەپكە يولغا سېلىپ ئۆزىنى قويدى. خوجاملار ئامان -
ئېسەن قۇتۇلغىنىغا كۆپ شۈكرى قىلىپ، رەجەپ ئېيىنىڭ يېگىرمە
سەككىزىدە ئەسلى چىققان جايى ئۇچتۇرپانغا يېتىپ باردى ۋە
قىشنى ئۇچتۇرپاندا چىقاردى. بۇرھانىددىن خوجا يۇرتدارچە -

لىق ئىشىنى ئوغلى مەھمۇدىن خوجىغا تاپشۇرۇپ بېرىپ، ئا-
خېرقى ئۆمرىنى ئىبادەت بىلەن ئۆتكۈزدى.

6

بۇرھانىددىن خوجا، ئوغلى ھامىددىن خوجا ۋە سەيدىن شەيخ
نەزىددىن خوجىلارنىڭ يەكەننى پەتھ قىلىش غازىتىغا ئاتلان-
غانلىقى؛ غەلبە گۈلى جامالىنى كۆرسەتكەن بولسىمۇ، زامان
ھادىسىلىرىنىڭ توسقۇنلۇقىدىن بىر گۈل ئۈزەلمەي ئۆز جايىغا
قايتقانلىقى

ئەزىز بۇرادەرلىرىمىزگە ئاشكارا بولغايكىم، راشىددىن خوجا
كۇچادىن شەيخ نەزىددىن خوجىنى باش قىلىپ، ھاجى خە-
زىنىچى بەگ، ياقۇپ دىۋان بېگى، سىدىق مىراپ باشلىق بىر
نەچچە بەگلىرىنى ھەمراھ قىلىپ، 4000 ئەسكەر بىلەن يە-
كەننى پەتھ قىلىش غازىتىغا بېرىشقا يارلىق چۈشۈردى.

ئۇچتۇرپاندىن بۇرھانىددىن خوجا، ئوغلى ھامىددىن
خوجىلار 2500 ئاتلىق ئاقسۇ ۋە ئۇچتۇرپان ئەسكىرى بىلەن
قوشۇلۇپ نۇرغۇن يوللارنى بېسىپ، مارالبېشىغا باردى. مارالبې-
شىدا 2000 چېرىك بار ئىكەن. بۇلار بارلىق قورال-
لىرىنى تاپشۇرۇپ، ئىتائەت قىلىپ بويسۇنىدىغانلىقىنى ۋە ئىمان
ئېيتىپ مۇسۇلمان بولىدىغانلىقىنى بىلدۈرۈشتى. خوجىلار چې-
رىكلەرگە شاھادەت كەلىمىسىنى ئۆگىتىپ، مۇسۇلمان قىلىپ قورال-
ياراقلارنى تاپشۇرۇۋالدى. ئامباردىكى ئاشلىقلارنى ئەسكەرلەرگە
تەقسىم قىلىپ بەردى. يېڭى مۇسۇلمانلارغا ما دالويە ناملىق كە-
شىنى باشلىق قىلىپ تەيىنلىدى. شۇنىڭ بىلەن مارالبېشىدىن
خاتىرجەم بولدى.

خوجاملار ئەمەلدارلىرى بىلەن ئەسكەرلىرىنى باشلاپ، مارال-
 بېشىدىن ئاتلىنىپ يەكەنگە باردى. يەكەننىڭ بىر تەرىپىدە
 ئابدۇراخمان ھەزرىتىم ھۆكۈمرانلىق قىلىۋاتقان بولسا، يەنە بىر
 تەرىپىدە تۇڭگانلارنىڭ ئىمامى ھۆكۈم - يۈرگۈزۈۋاتاتتى. بىر-
 نەچچە كۈندىن كېيىن خوجاملار بىلەن ئابدۇراخمان ھەزرىتىم-
 نىڭ ئوتتۇرىسىدا جەڭ - چېدەل بولدى. ئەسلىدىمۇ تۇڭگانلار بىلەن
 بەزىدە ئىتتىپاق بولۇپ، بەزىدە ئىتتىپاق بولالماي تۇرۇۋاتقا-
 نىدى. شۇ ئەسنادا يەكەن بەگلىرىدىن نىيازبەگ دېگەن كىشى
 بىرنەچچە كاتتا بەگلىرنىڭ نامىدىن، قەشقەردىكى ياقۇپ*
 قوشبېگىنى تەكلىپ قىلىپ نامە يېزىپ ئەۋەتتى. ياقۇپ قوشبېگى
 خەتنى تاپشۇرۇۋېلىپ نۇرغۇن قوشۇننى باشلاپ، چوڭ ئۈمىد
 بىلەن يەكەنگە كەلدى. بۇ چاغدا خوجاملار تۇڭگانلار بىلەن
 ئىتتىپاقلىشىپ ئابدۇراخمان ھەزرىتىمگە قارشى جەڭ قىلىپ بىر-
 نەچچە قېتىم غەلبە قىلىپ، بىرنەچچە قېتىم مەغلۇب بولغا-
 نىدى. ياقۇپ قوشبېگى ئۇشتۇمتۇت كېلىپلا يەكەن شەھىرىنى
 ئالدى. بۇنى كۆرۈپ ھامىدىدىن خوجىنىڭ غەيرەت - شىجائەتلىرى
 ئۆزلەپ شەھەرگە ھۇجۇم قىلىپ نۇرغۇن ئادەملەرنى ئابۇت
 قىلدى. ياقۇپ قوشبېگىنىڭ ئەمەلدار، ئەسكەر باشلىقلىرى چىداش-
 لىق بېرەلمەي سېپىل ئۈستىدىن ئات سەكرىتىپ قاچتى.
 نۇرغۇنلىرىنىڭ پۇتى ۋە بوينى سۇنۇپ، ھالاك بولدى. بىرمۇند-
 چىلىرى زەخمە يەپ مېيىپ، ئەينىنەق بولدى. شەھەرنىڭ بىر
 دەۋازىسىنى بوشراق بولۇپ، شۇ يەردىن ياقۇپ قوشبېگى قېچىپ
 چىقىپ قۇتۇلدى. قوشبېگى ئۆزى مېنىدىغان قارا ئارغىماق
 ئېتىنى ئېگەر - جابدۇقلىرى بىلەن ھامىدىدىن خوجا ئولجا ئالدى.
 ھامىدىدىن خوجىنىڭ بۇ جەڭدە نامايان قىلغان غەيرەت - جۈز-

① ياقۇپ قوشبېگى - ياقۇپبەگنىڭ ئەسلىدىكى نام - ئەسلى.

ئەتىلىرىگە خالايدىق: «ئاندىن ئوغۇل تۇغۇلسا، ھامىددىن خو - جىدەك بولسا» دەپ ئاپىرىمىن ۋە تەھسىنلەر قىلىشتى.

خوجاملار تۇڭگانلار بىلەن بىرلىشىپ يەكەننىڭ خىتاي شەھىرىنى ئېلىشقا تىرىشتى. ئەمما شەھەر ئىچىدىكى خىتايلار ھېچكىشىنى باش چىقارغىلى قويمىي، كۆرۈنگەننى ئېتىپ نابۇت قىلدى. خىتايلار ئاتقان ئوق ھەرگىز زاپە كەتمىدى. مۇسۇلمانلار ئاتقان ئوقنى سېپىلنىڭ خوخىملىرى توسۇۋېلىپ تەگمىدى. مۇشۇنداق ئەھۋالدا ئەتراپتىكى باغ - ۋاراق، ئېتىز - ئېرىقلاردىكى خاھى مېۋىلىك، خاھى مېۋىسىز دەرەخلەرنى مەجبۇرىي كېسىپ كېلىپ سېپىل بىلەن تەڭ قىلىپ، بىرنەچچە يەرگە پەشتاق باغلاپ ئۈستىگە چىقىپ ئوق ئاتتى. بىرنەرسەدىن لەخمە (ئاكۇپ) كولاپ يەر ئاستى بىلەن بېرىپ سېپىلنىڭ ئاستىغا دورا كۆمۈپ پارتلاتتى. بۇنىڭ بىلەن سېپىلنىڭ ئون - يىگىرمە غۇلاچ يېرى پارتلاپ ھاۋاغا كۆتۈرۈلۈپ كەتسە، چېرىكلەر توپا - قۇم توشقۇ - زۇپ تەييارلاپ قويغان تاغلارنى تىزىپ يەنە بۇرۇنقىدەك ئېگىزلىكتە ئېتىۋالدى. نۇرغۇن مۇسۇلمانلار نابۇت ۋە زاپە بولۇپ تەڭلىكتە قالدى. لېكىن شەھەر ئىچىدىكى خىتايلارنىڭ ئوق - دورا، ئاشلىق - تۈلۈكلىرى تولا بولۇپ تەڭلىك تارتىمىدى، بەلكى كۈندىن - كۈنگە تېخىمۇ قاتتىق قارشىلىق كۆرسەتتى. مۇشۇنداق ئەھۋالدا سەككىز ئاي ئۆتتى.

بەزى ئىش كۆرگەن، ئۆتمۈشتىن خەۋىرى بار پاراسەتلىك كىشىلەر، بۇ يەتتە شەھەر خاقانى چىنغا ئەۋە چاغلىرىدا شەھەر - شەھەردىكى ئادەملەرنى تىزىملاپ سانىنى ئالغانىكەن. شۇ ھېسابتا يۈكەن 32 مىڭ نوپۇس، ئاقسۇ 6000، كۇچا 3000، قەشقەر 16 مىڭ، خوتەن 2 مىڭ نوپۇس ئىكەن. يەكەندىكى خىتايلارمۇ 32 مىڭ بەلكى ئۇنىڭدىن كۆپرەك مۇسۇلمانلارنى نابۇت قىلىپ ئاندىن ئۆزلىرى ھالاك بولدى، دەپ رىۋايەت قىلىنىدۇ. بۇ رىۋا -

يەت ھەقىقەتەن راست بولۇپ، ئىشەنمەك لازىم. گەپنىڭ قىسقىسى شۇكى، خىتايلار ئىلاجىسىزلىقتىن تەسلىم بولۇپ، شەھەر پەتھ بولدى. ئامباردىكى ئاشلىق ۋە ئوق - دورىلار مۇسۇلمانلارنىڭ قولىغا چۈشتى. تەبىرىك ۋە تەنتەنە ئاۋازلىرىدىن قۇلاقلار پۈتۈپ كەتتى. ناغرا - دۇمباق، سۇناي - كانايىلارنىڭ شادىيانە سادالىرى پەلەككە يەتتى. ئەمما يەنىلا تۇڭگانلار بىلەن پۈتۈشەلمىدى. يەنە بىر تەرەپتىن ئابدۇراخمان ھەزرەت، يەكەندىكى باشقا ھەزرەت ئىشانلار، قاغىلىقتىكى جامالىددىن خوجا قاتارلىقلارنىڭ ھەممىسى يەكەن ھاكىمىيىتىنى ئۆز قولىغا ئېلىشنى تەمە قىلغانلىقتىن، ئۆزئارا مۇرەسسەگە كېلەلمەي ئىتتىپاقلىشىپ قالدى. خوجىلار يەكەننى ئىدارە قىلىپ ئۆز قولىدا تۇتالمىدى. يەكەندىكى مىرغىياسىددىن ئىشاننىڭ نەۋرىلىرىدىن بولغان مىرزاخان ھەزرەتنى بۇرھانىددىن خوجا، ئابدۇراخمان ھەزرەت تىن قاقچۇرۇپ مەخپىي ئۇچتۇرپانغا ئەۋەتتى. ئۇنداق قىلىمىسا ناھەق خۇن تۆكۈلۈشنىڭ ئېھتىمالى بار ئىدى.

شۇ چاغدا ئۇزۇندىن بېرى كۈھىستان تەرەپتە ياشاپ كەلگەن مۇھەممەد ئېلىخاننىڭ ئوغلى مۇزەپپەرخان، بۇ تەرەپتىكى ئىتتىپاقسىزلىق ۋە پاراكەندىچىلىكنى ئاڭلاپ ۋاقىتىنى غەنىمەت بىلىپ، ھاكىمىيەت تەمەسى بىلەن كەشمىردىن چىقىپ، تىمەت داۋىنى ئارقىلىق يەكەنگە كەلدى. ئۇزۇمنىڭ نام - نەسەبلىرىنى ئاشكارا قىلغاندىن كېيىن ھەممە ئاگا ئىززەت - ھۆرمىتىنى بەجا كەلتۈرۈپ، لايىقىدا جاي، ئورۇن - دەرىجە، مائاش - تەمىنات بەلگىلىدى. ئەمما مۇزەپپەرخاننىڭ ھەرىكەتى باشقىچە بولۇۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ، بۇرھانىددىن خوجا «بىزنىڭ ئۇلۇغىمىز كۇچادا، كۇچاغا بېرىپ كۆرۈشۈپ، شۇ كىشىنىڭ يارلىقى بويىچە ئىش قىلسىلا» دەپ ئادەم قوشۇپ كۇچاغا يولغا سالدى. كۇچاغا بارغاندىن كېيىن راشىددىن خان خوجا، مۇزەپپەرخاننىڭ ئىز -

زەت - ھۆرمىتىنى قىلىپ قوبۇل قىلدى. ئورۇن - ۋەزىپە تەيىن-
لىپ، مۇناسىپ جايدىن خوتۇن ئېلىپ بېرىپ، ئۇنى خۇشال-
خۇرام قىلدى. ئۇ كۆڭلى خالىغان يەرلەردە ئويۇن - تاماشا
قىلىپ بىرنەچچە كۈن تۇردى. ئاندىن «كورلىغا بارسام» دەپ
رۇخسەت ئېلىپ كورلىغا كەتتى. ياقۇپ قوشىپىگى كۇچانى ئال-
غاندا، كورلىدىن تۇرپانغا كەتتى. مۇزەپپەر خاننىڭ باشقا ۋەقەلىرىنى
كېيىنكى بابلاردا سۆزلەيمىز.

ئاقىۋەت خوجاملار تۇڭگانلار بىلەن ئىتتىپاق بولالماي،
يەكەننى قولدا تۇتۇپ تۇرالماي ئۆز جايلىرىغا قايتىپ كەتتى.
بۇنىڭ سەۋەبلىرى مۇنداق ئىدى: يەكەندە تۇڭگانلاردىن 25
مىڭ كىشى بار ئىدى. شۇڭا خوجاملار: «ئاز ئادەم بىلەن
كەپتۇق، ياخشىسى پۇختا ئەييارلىق قىلىپ كۆپ ئادەم بىلەن
كېلىشىمىز لازىم ئىكەن» دەپ ئويلىدى. يەنە بىرى نەزىرىدىن
شەيخ خوجىنىڭ مەجەزى تۇرالغۇسىز، تۇتالغۇسى يوق، يېنىڭ
تەبىئەتلىك بىر كىشى ئىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۆزىنى «ئەمىر
تېمۇر كوراگان ئىككىنچى» چاغلاپ يەكەندىكى ھەزرەت، ئىشان
ۋە تۇڭگانلارنىڭ باشلىقلىرىنى، يۇرتىنىڭ ئېسىل - ئابروي-
لۇق كىشىلىرىنى كۆزىگە ئىلماي ئادەم ئورنىدا كۆرمىدى.
بۇرھانىددىن خوجا بولسا كۆڭلى يۇمشاق، خۇش-خۇي، خۇش
خۇلق كىشى ئىدى.

نەزم

ئەگەر پادىشاھ بولسا مۇلايىم سۇخەن،
كى مۇشكۈلنى ئاسان ئەيلىگەي ھاپىز ھەي*.

* پادىشاھ مۇلايىم، يۇمشاق سۆزلۈك بولسا، تەڭرى ئۇنىڭ
قەيىن ئىشىلىرىنى ئاسان قىلىدۇ.

سەيىد جامالىدىن خوجامنىڭ يەكەن بىلەن قەشقەرنى قولغا كىرگۈزۈش ھەۋىسى، يەنى بىر ئوق بىلەن ئىككى كىمىكىنى ئوۋلاش نىيىتى بىلەن يۈرۈش قىلغانلىقى؛ بىرنى قولغا كىرگۈزۈپ يەنە بىرىگە قەدەم قويۇشى بىلەن ھەر ئىككىسىنى قولدىن چىقىپ كېتىپ، باشقا بىر چەۋەنداز ئوۋچىنىڭ قولىغا چۈشۈپ كەتكەنلىكى؛ نەتىجىدە مەيۋىس بولۇپ ئۆز جايلىرىغا قايتىپ كەتكەنلىكى

دوستلارنىڭ پاك قەلبى ۋە روشەن مۇلاھىزىلىرىدىن مەخپىي قالىمغايكىم، خوجاملار يەكەننى ساقلاپ قالالماي يېنىپ كەلگەندىن كېيىن، ئاقسۇنىڭ ھاكىمى سەيىد جامالىدىن خوجامنىڭ ھىممەت ۋە قەھرىمانلىقى قايناپ، غەيرىتى جۇش ئۇرۇپ: — ئۆزۈم ئاتلىنىپ بېرىپ يەكەن ۋە قەشقەرنى پەتھ قىلىپ، ياقۇپ قوشىپكى دېگەننى تىرىك تۇتۇپ باغلاپ، بېشىغا ئىنسان كۆرمىگەن خارلىقلارنى سېلىپ، ئەتىۋارنى قويماي، ئېتىمىنىڭ تۇمشۇقىدا ھەمىشە پىيادە ئېلىپ يۈرىمىسەم نىزامىدىن خوجامنىڭ ئوغلى بولماي قالاي، — دەپ ئاچچىق، يامان سۆزلەر بىلەن قەسەم ئىچتى. ئۇنىڭ ھەممە دۆلەت ئەركانلىرى ۋە خۇشامەتچىلەر «ۋاي شۇنداق بولماي، يۇرتىدىن قېچىپ كەلگەن يالغۇچ بۇلاڭچىنىڭ نېمە ئەتىۋارى بولسۇن» دەپ، ھەددىدىن زىيادە خۇشامەت قىلىپ ئاشۇرۇۋەتتى. قىشچە ئەسكەر، قورال-ياراق تەرەددۇتى، ئوزۇق-تۈلۈك، ئات-ئۇلاغ غېمى بىلەن باھارغا ئۇلاشتى.

يەردىن كۆك چىقىپ باھار باشلانغان مەۋسۈمدە جامالىدىن خوجا ئۆز ئورنىدا ئىنىسى جالالىدىن خوجامنى ۋاقىتلىق

ئولتۇرغۇزۇپ قويۇپ، يەكەن تەرەپكە ئاتلىنىشىنى قارار قىلدى. بۇچاغدا كۇچانىڭ ئۇلۇغ پېشىۋاسى 50 يىل ئەلەملىك مەنسەپىنى قولىدا تۇتۇپ، ئىسلام شەرىئىتىنىڭ راۋاجلىنىشىغا تىرىشچانلىق كۆرسەتكەن سېدىق خوجا ئەلەم ئاخۇنۇمنىڭ باشچىلىقىدا كۇچا، شاپار ئەسكەرلىرى يېتىپ كەلدى. بۇرھانىددىن دىن خوجا ۋە ھامىددىن خوجىلار ئەسكەرلىرىنى باشلاپ ئۇچتۇرپاندىن كەلدى.

ئاقسۇدىن موللا باقى مۇپتى ئاخۇنۇم، قاسم قازىبەگ، باقەش مىراپ، مۇھەممەد شېرىپ ئۆتەڭ بېگى، سابىر مىراپ؛ كۇچا بەگلىرىدىن ھاجى خەزىنىچى بەگ، ياقۇپ دىۋان بېگى، موللاش مىراپ؛ ئۇچتۇرپان بەگلىرىدىن ئاقبەگ، مۇسابەگ، قۇربان مىراپ قاتارلىق كارغا يارايدىغان، ئىشىنىڭ ھۆددىسىدىن چىقالايدىغان، ۋۇجۇدىدا ھىممەت ۋە غەيرىتى بار بەگ ۋە بەگزادىلەرنى ھەمراھ قىلىپ يەكەن تەرەپكە قاراپ يۈرۈش قىلدى. قوشچى، پىلىتىرچى، بازارچىلاردىن باشقا نوقۇل ئەسكەرنى 26 مىڭ، دەپ رويخەتكە ئالدى.

خوجىلار يولغا چىقىپ نۇرغۇن يوللارنى بېسىپ، يەكەن شەھىرىگە ئۈچ مەزىل قالغاندا، يەكەننىڭ ۋالىي ئالىيلىرى، ھەزرەت ۋە تۇڭگانلارنىڭ ئىماملىرى، ئۆلىما ۋە پازىللىرى، چوڭ - كىچىك پۇقرالىرى سوۋغا - سالاملار بىلەن ئالدىلىرىغا چىقتى. يۈزلىرىنى خوجىلارنىڭ غالىب ئۈزەڭگىلىرىگە سۈرتۈپ، قوللىرىنى دۇئاغا كۆتۈرۈپ، ئەگرىنىڭ دەرگاھىغا ئاجىز ۋە بىچارىلىكىنى شەپقى كەلتۈرۈپ، خوجام پادىشاھلارنىڭ ئۆمرىنىڭ ئۇزۇن، دۆلىتىنىڭ زىيادە بولۇشىغا ئايەتلەر ئوقۇپ، باشلىرىنى تۆۋەن سېلىپ خىجالەتچىلىك تەرلىرىنى ئاققۇزۇپ، ئۆزلىرىنىڭ ئىلگىرىكى قىلغان ئىشلىرىنىڭ پۇشايمىنىغا غەرق بولۇپ تۇرغان چاغدا، خوجىلار پادىشاھلارچە ئىنتام، سېخىيلارچە مەرھەمەت

لېرىنى كۆرسىتىپ، ھەممىنىڭ گۇناھلىرىنى تەپس قىلىپ، دىن-كەشلىك بىلەن خۇشال-خۇرام قىلدى. ئاندىن كاتتا داغ-دۇغا، ھەشمەت بىلەن يەكەن شەھىرىگە كىرىپ پادىشاھلىق تەختىدە ئولتۇردى. خاھى تۇڭگانلار، خاھى ھەزرەت ئېشىنلار، خاھى باشقا ھەرقانداق كىشىنىڭ بىرەر نەرسە دېيىشكە ھەددى بولمىدى. پۈتۈن ئەمەلدار، مەنەسپدارلار ئىستائەت كەمىرىنى بېلىگە مەھكەم باغلىدى. ناغرا-دۇمباق، كاناي-سۇنايلارنىڭ ساداسى، گۈرۈھ-گۈرۈھ، توپ-توپ بولۇپ تەبرىك لەشكە كەلگەن خالاپىقلارنىڭ ۋازاڭ-چۈزۈڭ غوۋغاسى پەلەكتىن ئاشتى. خوجام پادىشاھ ئىستام-ئېھسان ۋە سې-خىيلىقنىڭ ئىشىكىنى يوغان ئاچتى. ئادالەتنىڭ قانىتىنى كەڭ يايىدى. نەتىجىدە قوي بىلەن بۆرە بىر كۆلچەكتە سۇ ئىچتى، لاچىن بىلەن كەپتەر بىر جايغا ئۇۋا تۇتتى. ئىنسان گۈرۈھى ھەتتاپۈتۈن مەخلۇقات ئارىسىدىمۇ ئىتتىپاقسىزلىق، دۈشمەنلىك ۋە ئاداۋەت تۈگىتىلىپ، دوستلۇق ۋە مۇھەببەت، ئىشەنچ ۋە ساداقەتنىڭ قائىدىلىرى قۇياشقا ئوخشاش نۇر چاچتى. مۇشۇ يول بىلەن ھەممىنى خۇشال-خۇرام، خاتىرجەم-باياشا، پاراۋان، بىخەم قىلىپ ھۆكۈمرانلىق قىلدى.

ئۇلارنىڭ بۇنىڭدىن كېيىنكى نىشانى ۋە مەقسىتى قەشقەرنى پەتھ قىلىش بولغانلىقتىن، يول راسخوتى تەييارلاش كويىغا چۈشتى. يەكەن ۋىلايىتىدىن نۇرغۇن ئەسكەر توپلاپ ياخشى كۈنلەرنىڭ بىرىدە قەشقەرگە يۈرۈش قىلىشنى قارار قىلدى.

يەكەننىڭ ھۆكۈمىتىنى كۇچالىق سېدىق خوجا ئەلەم ئاخۇنۇمغا تاپشۇرۇپ، مەملىكەت ئىشىنىڭ پۈتۈن ئىختىيارىنى بەردى. قەشقەرگە بېرىشقا ئەيىنلەنگەن خاھى مۇسۇلمان، خاھى تۇڭگان ئەسكەرلەرنىڭ ھەممىسىنى تىزىملاپ زويىخەتكە

ئالدى. قوشچى، پىلىتېرچى، بازارچىلاردىن باشقا 72 مىڭ لەشكەر، چەۋەندازنى ساناق ۋە ھېسابقا ئالدى. ياخشى پەسىل ۋە ئوبدان كۈنلەرنىڭ بىرىدە، پىل قۇيرۇقى بولۇپ ئاتلىنىپ، يەكەن شەھىرىدىن چىقىپ، چېدىر - بارگاھلىرىنى قەشقەر يولىغا تىكتى.

ئەسكەرلەرنىڭ كۆپلۈكىدىن پوش - پوش ئاۋازى، كوچا - بازارلاردا تاماشا قىلىخۇچىلارنىڭ غوۋغاسى، ئەسكەرلىككە ماڭغانلارنىڭ ئۇزىشىپ خوشلاشقان ۋاراڭ - چۇرۇڭى، كاناي - سۇناي، ناغرا - دۇمباقلارنىڭ ساداسى، نەغمىچىلەرنىڭ ساز - مۇقام، ناخشا - غەزەللىرىنىڭ ئاھاڭلىرى، ئەسكەرلەرنىڭ ئاتلىرىنىڭ ئايغىدىن چىققان توپا - تۇپراقنىڭ چاڭ - توزانلىرى پەلەككە ئۇرلىدى. كۆرگۈچىلەرنىڭ كۆزلىرى كۆرمەس، ئىشىتىكۈچىلەرنىڭ قۇلىقى ئاڭلىماس بولدى. ئەقىل - ئىدراكىن تاشقىرى ھەشىمەتلىك داغدۇغا ھاسىل بولۇپ، گويا قىيامەت قايم بولغاندەك بىر مەنزىرە پەيدا بولدى. خوجاملار دەۋرىدە مۇنداق كۆپ ئەسكەر جەم بولۇپ ئاتلانغان ئەمەس ئىدى. ئۇنىڭدىن كېيىن - مۇ بولمىدى.

ھەممىنى ياراتقۇچى ئۇلۇغ تەڭرىنىڭ قۇدرەت ئىنايىتى بىلەن جامالىدىن خوجا ئىسپان شەمشىرىنى ئېسىپ، رەڭگا - رەڭ تون - سەرۇپايىلارنى كىيىپ، پادىشاھلىق تاجىنى بېشىغا قويۇپ، ياخشى ئارغىماق ئاتقا مىنىپ، تولۇق جابدۇنۇپ، نۇر - غۇن تەبىرىك، مەدھىيە - ماختاش سادالىرى ئاستىدا مەخسۇس تەييارلانغان شاھانە - بارگاھلىرىغا كېلىپ چۈشتى.* بۇ يەردە ئىككى كۈن تۇرۇپ، چوڭ - كىچىك ئەسكەرلىرىگە قەدىر -

* ھىجرىيەنىڭ 1283 - يىلى جامادىيە ئەۋۋەلىنىڭ 2 - كۈنى يەنى مىلادى 1865 -، 1866 - يىللىرى 9 - ئاينىڭ 12 - كۈنى.

ئەھۋال خىراجەت، ئۆز لايىقىدا كىيىم - كىچىك بېرىپ، ئۈچىنچى كۈنى كۆزلىگەن نىشانغا قاراپ ئاتلاندى. ئاستا - ئاستا مېڭىپ خانئېرىق يېزىسىغا كېلىپ چىدىز - بارگاھلىرىنى تېكىپ چۈشتى. ئەسكەرلەرنىڭ ئالدى - ئارقىسىنى تەڭشەپ ۋە دەڭسەپ كۆرۈپ مۇلاھىزە قىلدى: «ياقۇپ قوشىبېگى مۇنداق نۇرغۇن قوشۇن كەلگەنلىكىنى بىلسە ھەرقاچان قەشقەر ئىقلىمىدا بىر - دەممۇ تۇرماي قېچىپ، ئۆزىنى تاغنىڭ ئۇ تەرىپىدە كۆرىدۇ، لېكىن قەشقەر خەلقى ئاتنىڭ ئايىغىدا قالىدۇ» دەپ ئەس - كەللىرىنىڭ كۆپلۈكىگە تەمەننا قىلدى. «قەشقەرنى ھايال بول - مايلا ئالمىز» دېگەن خىيال بىلەن ئەنجانلىقلار بىلەن قىر - غىزلارنى بەنت قىلىپ باغلىغىلى تۆت ھارۋا كىشەن، زەنجىر ئېلىپ كەلدى. ئەمما ئالەمنىڭ ئىگىسى بولغان ئۇلۇغ تەڭرىنىڭ قۇدرىتىگە ئىشىنىش ۋە يۆلىنىشى ئۇنتۇلدى. بۇ توختالغۇسى يوق پەلەك ئۇنى ئويلاشقا يول قويمىدى. مۇنداق ئۇچىغا چىققان ھەشىمەت ۋە داغدۇغىنىڭ زاۋاللىققا يۈز تۇتىدىغانلىقىنى بىلمىدى.

شۇ ئەسنادا يېڭىسار تەرەپتىن ئۇشتۇمتۇت چوڭ تۇغ نامايان بولدى. تۇغنىڭ ئارقىسىدا ئەلەم - بايراق كۆرۈندى. قارىسا، ياقۇپ قوشىبېگىنىڭ قوشۇنى كېلىۋاتقانلىقى مەلۇم بولدى. ئەتراپقا قويغان قاراۋۇل خەۋەرچىلەرمۇ ئارقا - ئارقىدىن كېلىپ، كۆرگەن - بىلىگەنلىرىنى مەلۇم قىلىپ، يۇقىرىقى مۇلاچەز - نىڭ توغرىلىقىنى تەستىقلىدى. جامالىددىن خوجا ئۆز ئەسكەر - لىرىنى كۆپ، ياقۇپ قوشىبېگىنىڭ قوشۇنىنى ئاز دەپ قاراپ، ئۆز ئەسكەرلىرىنىڭ بىرمۇنچىسىنى سول تەرەپكە بۇيرۇپ: «ئەجدىھاغا ئوخشاش ئىككى تەرەپتىن تەڭ باش تارتىپ يۇمىلاق چەمبەر بولۇپ، ياقۇپ قوشىبېگىنىڭ قوشۇنلىرىنى ئوتتۇرىغا ئېلىپ تاش سېپىلدەك قاتتىق قوزشاڭلار، ھەر -

قانداق ئادەم قولغا چۈشسە تىرىك تۇتۇپ ئالدىمغا ئېلىپ كېلىڭلار، - دەپ بۇيرۇق بېرىپ، ئۆز كۆڭلىدە غەم - ئەندەشسىز خاتىرجەم بولۇپ، چېدىر - بارگاھلىرىدىن چىقىمىدى. دەرۋەقە خوجىلارنىڭ ئەسكەرلىرىگە قارىغاندا، ياقۇپ قوشىپىگىنىنىڭ قوشۇنى تولىمۇ ئاز ئىدى. ياقۇپ قوشىپىگىنىنىڭ قوشۇنىنى ئاسماندىكى ئۆكەرگە مىسال قىلسا، خوجىلارنىڭ ئەسكەرنى يەتتە قەۋەت ئاسماندىكى پۈتۈن يۇلتۇزچە بار، دەپ پەرەز قىلسا بولاتتى. مۇشۇ چاغدا، كولاپىنىڭ ئۇلۇغى ھەمراخان دېگەن كىشى 250 زەبەردەس پالۋان ئەسكەرنى قورال - ياراقلىرى بىلەن ئېلىپ ياردەمگە كەلسە، خوجىلار، بىزگە غەيزىي پۇرتىنىڭ ئادەملىرى كېرەك ئەمەس، دەپ قوبۇل قىلمىدى. ھەمراخان ئانۇمىد بولۇپ قايتىپ بېرىپ ياقۇپ قوشىپىگىگە قوشۇلدى.

ياقۇپ قوشىپىگى خوجىلارنىڭ ئەسكەرلىرىنىڭ كۆپلىكى، ئۆزلىرىنىڭ ئاز ۋە ئاجىزلىقىنى كۆزدە تۇتۇپ تەڭرىگە تەۋەككۈل قىلدى. قەيەردە غېرىب - مۇساپىر بولسا، دۇئاسىنى ئېلىپ تەڭرىگە سېغىنىدى. خوجىلارنىڭ ئەسكەرلىرى ئوڭ ۋە سولغا بېرىپ سەپلىرىنى راسلاپ بولغۇچە، ياقۇپ قوشىپىگىنىڭ قوشۇنىدىن ئابدۇللا پانسان ناملىق بىر باتۇر ئۆز يىگىتلىرى بىلەن ئۇشتۇمتۇت ئاسماندىن چۈشكەن بالادەك، خوجىلارنىڭ چۇۋالچاق، تەرتىپسىز ئەسكەرلىرىگە ھۇجۇم قىلدى. يەنە بىر تەرەپتىن غازىبېك پانسان، ئېزىبېگ ۋە چاپارمەنلەر سول تەرەپكە ھۇجۇم قىلدى. ئىككى ئوتتۇرىدا ئۇرۇش - جەڭلەر ئەۋجىگە چىقتى. ئارقىدا يوشۇرۇنۇپ تۇرۇپ ئاتقان توپ - زەمبىرەكلىرىمۇ ياقۇپ قوشىپىگىنىنىڭ قوشۇنىنى توسۇۋالالمىدى. ئاقىۋەت خوجىلارنىڭ ئەسكەرلىرى بەرداشلىق بېرەلمەي «جەڭدە تەڭ كېلەلمىسە ئارقىغا چېكىنىش، پەيغەمبەرلەرنىڭ سۈننىتى»

دېگەن مەشھۇر سۈرىنىڭ مەزمۇنىغا مۇۋاپىق توپ - زەمبىرەك،
قورال - ياراق، ئوزۇق - تۈلۈك، چېسىدىر - بازگاھلىرىنى ئاشۇ
لاپ، بىر ئات، بىر قامچا بولۇپ، ئاقسۇ يولىغا قاراپ قاچتى.
«خۇدانىڭ ئەمرى بىلەن ئازچىلىقمۇ كۆپچىلىك ئۈستىدىن
غەلبە قازىنالايدۇ» دېگەن ئايەتنىڭ مەزمۇنى مۇشۇ ۋەقەدە
ئەينەن ئاشكارا بولدى.

پارچە

پاراكەندە لەشكەر قولىدىن ئىش كەلمىگەي،
ئىككى يۈز جەڭچى مەردانە ياخشىراق يۈز مىڭدىن.

دېمەك، ئاقسۇ، ئۈچتۈرپان، كۇچا، شاپار، يەكەننىڭ ئىككى
يىللىق خىراجىتى ۋە مۇسۇلمانلارنىڭ قان - تەرى بىلەن تەپپار
بولغان نۇرغۇن قورال - ياراق، ئوق - دورىلار بىلەن شۇنچىلا
ئەسكەر ئىككى سائەتلىك جەڭگە بەرداشلىق بېرەلمەي تۈزغاقتى.
ئەنە شۇ ئۈزۈپ كەتتى.

رۇبائى

خۇدايىمىڭم ئېرۇرلەر مالىكۇلمۇلك،
كى ھەر كىمگە بەرسە توتىمبەلمۇلك.
نە ھەد بولغاي كىشىگە مۇلك ئالماق،
شەھىنشاھى كى ئولدۇر تەنزىمۇلمۇلك*

* تەڭرى پۈتۈن ئالەمنىڭ پادىشاھى. ئۇ پادىشاھلىقنى خالىسا
بىراۋغا بەردى، خالىسا بىراۋدىن ئالدى. بەندىنىڭ مەملىكىتىنى ئېلىپ
پادىشاھ بولمىقى مۇمكىن ئەمەس.

خوجاملار ياقۇپ قوشىپىگىنى ئاجىز كۆرۈپ نېمىلەرنى دېگەن بولسا، ئۆز باشلىرىغا يېنىپ بالا بولدى. «ئورنىنى كىم كولىسا، ئۆزى چۈشىدۇ» دېگەن ھەدىس بۇ ئىشلارغا دەل مۇۋاپىق كەلدى. بىرمۇنچە ئادەملەر ئۆلۈپ نابۇت بولدى. نەچچىسى ئەسىر چۈشتى. نۇرغۇنلىرى ئات - ئۇلاغ، ئىككى ئاياغلىرىدىن ئايرىلىپ، يالىڭاچ، سۇسىز، تاماقسىز، چۆل - جەزىرىلەردە ئاچ - زار بولۇپ ھالاك بولدى؛ بەزىلىرى ئاران - ئاران جېنىنى قۇتۇلدۇرۇپ، ئۆز يۇرتلىرىغا ئۇلىشىۋالدى. بۇ كۈنى خوجاملارغا گويا قىيامەت ئاشكارا بولغاندەك بولدى. ئۇلار جانلىرىدىن بىزار بولۇپ، چۈشى ياكى ئوڭى ئىكەنلىكىنى پەرق ئېتەلمەي، بەك چېكىپ بېشى ئايلانغان بەگىدەك، كۆكنار سۈيى ئىچىپ خىيالغا كەتكەن كۆكنار - چىلاردەك كۆڭۈللىرى پەرىشان، تىللىرى كېكەچ، ئۆزلىرى مالال بولۇپ، جانلىرى تۇمشۇققا كېلىپ، ئۆز قارارگاھلىرىغا يېتىپ باردى. پەلەكنىڭ سېھىرىگەلىكى، زامانىنىڭ تەتۈرلۈكى، رەڭگۈز - لىق ھۈنلىرىنى ئاشكارا قىلدى.

سەيىد ئەلەم ئاخۇنۇم پايتەخت يەكەندە ھۆكۈمرانلىق قىلىۋاتاتتى. خانىرىقتىن قېچىپ بارغانلاردىن بولغان ئەھۋاللارنى ئاڭلاپ خاتىرجەم بولالماي «قەشقەرگە بارىمەن» دېگەن باھانە بىلەن يەكەندىن قۇتۇلۇپ چىقىپ، ئاقسۇ تەرەپكە قاراپ راۋان بولدى. بىر قېتىمدا ئىككى چوڭ شەھەرنى بىكارغا بەردى. قەشقەرنى ئالىمەن، دەپ يەكەندىن قۇرۇق قالدى.

نەزم

خۇدا بەرگەنگە سەن ھەرگىز ئۆچەشمە،
ئاتا ئەيلەپ ئۆزى بەردى خۇداۋەندە*.

* تەڭرى بەرگەنگە غەدىنىڭ - پەدىنىڭ قىلما، چۈنكى تەڭرى ئۆزى

بىلىپ بېرىدۇ.

تۇڭگانلار ئۆكەرگە ئوخشاش توپ بولۇۋېلىپ، تا ئامازشامغىچە مىلىتتى، توپ-زەمبىرەكلەردىن ئوت ئېچىپ قارشىلىق كۆرسەتتى. تولا ئادەملەر ئابۇت بولدى. ياقۇپ قوشبېگنىڭ يونسغا ئوق تېگىپ ھۇجۇم قىلىشتىن توختاپ قالدى. ئاقسۆەت تۇڭگانلار بىلەن سۈلھ-توختامنامە تۈزۈپ قەشقەرگە ئېلىپ بېرىپ، توپ-زەمبىرەكلەرنى ئايرىپ قېلىپ، ھەر بىرىگە ئۆز لايىقىدا تون-سەرۇپاي، سوۋغا-ئەمەللەر بېرىپ، ئۆزىگە تەۋە ۋە رام قىلىپ قايتۇردى. ياقۇپ قوشبېگى چېدىر-بارگاھ، ياراق-ئەسلىھە، خەزىنە-دەپنە، شاھانە كىيىم-كېچەك قاتارلىق نۇرغۇن مال-مۈلۈكلەرگە ئىگە بولۇپ، خۇشال ۋە پاراۋان بولدى.

نەزم

ھەرچە خالىق خالىغانىن ئول بولۇر،
ئانچە مەخلۇق خالىغان قايدا بولۇر.①

8

بۇرھاندىدىن خوجامنىڭ ۋۇجۇد بېغىنىڭ غۇنچە نەۋباھارى، كۆڭۈل نەدبىنىڭ دۇررى مارجانى يەنى مەھمۇدىن خوجام پادىشاھنىڭ ئەۋكۇمرانلىقىنىڭ ئەھۋالى؛ مەن كەمىنە ② نىڭ سەرگۈزەشتىلىرى؛ غەيرىي سۈلۈكتىكى ③ گۇرۇھلار ۋە ئۇلارنىڭ ئېتىقادى

ھۈرمەتلىك دوست ۋە بۇرادەرلەرنىڭ روشەن كۆڭۈللىرىدىن

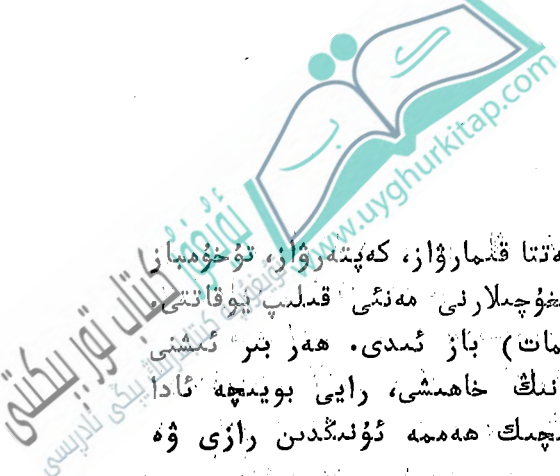
① تەڭرى نېمىنى خالىسا شۇ بولىدۇ، بەندىنىڭ خالىغىنى بويىچە بولمايدۇ.

② مەن كەمىنە — ئاپتور ئۆزىنى دېمەكچى.

③ سۈلۈك — يول، سوفىزمنىڭ تارماق مەزھىبى.

مەخپىي قالمىغاچكى، بۇرھانىددىن خوجام كىچىك ئوغلى مەھمۇدىن خوجامنى ئۆز ئورنىدا ئۇچتۇرپاننىڭ ھۆكۈمرانى قىلىپ، ئۇچتۇرپاننىڭ ئىلگىرىكى ھاكىمى توختىبەگ ۋە كۇچالىق تەلەي دادىخانى ئۇنىڭ خىزمىتىدە قويدى.

مەھمۇدىن خوجام ئۇچتۇرپان ھۆكۈمىتىنىڭ پادىشاھلىق تەختىدە ئولتۇرغاندىن كېيىن «ئىسلام ئۆتكەن ئىشلارنى تەكرارلىمايدۇ» دېگەن ھەدىسنىڭ مەزمۇنىغا مۇۋاپىق ئىلگىرىكى مەنەسپدار، زالىم ئەمەلدارلارنىڭ قائىدىلىرىنى يوق قىلدى، خاھىشى پادىشاھلىق قائىدىسى، خاھى يۇرتىدا چىلىق ئىشلىرىدا شەرىئەت ھۆكۈمى بويىچە ئىش ئېلىپ باردى. ئۈچ يىل بىر ئاي ئۆتكۈچە ھېچكىم دەخلى قىلالمىدى. مەھمۇدىن خوجام ھەممە خوجاملاردىن ياشتا كىچىك بولسىمۇ، پەم - پاراسەتتە، ئىلىم - دىيانەتتە ۋە پەزىلى - كامالەتتە ھەممىدىن ئۈستۈن ئىدى. ئۇچتۇرپاندا ئۇزۇندىن بېرى كاپىرلارنىڭ قائىدە - قانۇنى، زالىم بەگلىرىنىڭ رەسىم - يوسۇنلىرى جارى بولۇپ، «سۆھبەتتىكى قانداق بولسا سەنمۇ شۇنداق بولسەن» دېگەن دەك، ئەل ئارىسىدا يامان ئىشلار ئۈچ ئېلىپ، ياخشى بىلەن يامان پەرقلىنىدۇرۇلمىگەنىدى. مەھمۇدىن خوجام خالايقىنىڭ قەلبىگە ئورنىشىپ كەتكەن يامان ئىشلارنى تازىلاپ چىقىرىپ، ئۇنىڭ ئورنىغا پەيغەمبىرىمىزنىڭ سۈننەتلىرىنى تىكىپ ئولتۇرغۇ - زۇپ، سىياسەت شەمشىرىنىڭ سۇ ۋە تۇپرىقى بىلەن پەرۋىش قىلىپ كۆكەرتىپ، گۈل - گۈلىستان قىلدى. دېمەك، «جەننەت - قىلىچىنىڭ سايىسىنىڭ ئاستىدا» دېگەن ھەدىسنىڭ توغرىلىقى ئىسپاتلاندى. شەھەر - سەھرالاردىكى مەسچىتلەرگە ئىمام، مەزىن تەيىنلەپ، بەش ۋاق نامازنى جامائەت بىلەن ئادا قىلدۇردى. ئىسلام شەرىئەتلىرىنى كىتاب ۋە پەيغەمبىرىمىزنىڭ سۈننەتلىرى، ساھابىلەرنىڭ رىۋايەتلىرىگە مۇۋاپىق جارى قىلىپ، ھېچقانداق

كىشىگە يۈز - خاتىر قىلىندى. ھەتتا قىمارۋاز، كەپتەرۋاز، تۇخۇمىياز قاتارلىق ھەممە يامان ئىش قىلىنۇچىلارنى مەنى قىلىپ پوقاننى ئەمما ئۆزى شەترەنجى (شاھمات) باز ئىدى. ھەر بىر كىشى شەرىئەت ھۆكۈمى ۋە پۇقرالارنىڭ خاھىشى، رايى بويىچە ئادا قىلغانلىقى ئۈچۈن چوڭ - كىچىك ھەممە ئۇنىڭدىن رازى ۋە خۇشال ئىدى.

مەن كەمىنە مۇئەللىپ ① مەھمۇدىن پادىشاھنىڭ ھۇزۇرىدا ئولتۇرۇپ - قوپۇشتا دائىم بىللە بولىدىغان سىردىشى ۋە ئۆلپەت - دىشى ئىدىم. خاھى ئۆلما، خاھى پازىل، خاھى ھاكىم، خاھى دادخاھ ② بولسۇن، مېنىڭ مەسلىھەتتىمىز بىر ئىش قىلالمايتتى. چۈنكى مەن كۇچادا مەھمۇدىن خۇجام بىلەن بىر مەدرىس، بىر ھۇجرىدا يەتتە - سەككىز يىل بىللە يېتىپ قوپقان ھەم قۇرداش ③، ھەم ساۋاقداش ئىدىم.

شۇ كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئۇچتۇرپانلىق باي مۇھەممەد قازد - بەگ مېنى ئىپتىئارغا تەكلىپ قىلدى ھەم: - ئىپتىئار قىلىپ بولۇپ قونۇپ ئەتىسى قايتىپ كەتسىلە، پادىشاھتىنمۇ شۇنداق رۇخسەت ئالسىلا، - دەپ تەكىتلىدى. باي مۇھەممەد قازىبەگنىڭ ھويلىسى شەھەرنىڭ سىرتىدا ئىدى. چۈنكى مەن پادىشاھتىن رۇخسەتسىز بىرەر كېچە باشقا يەردە قونۇپ قالالمايتتىم. بۇنىڭ سەۋەبى پادىشاھلىق ئوردىدا بەش ۋاق نامازغا ئىمام، چۈمە نامىزغا خېتىپ ئىدىم. پادىشاھنىڭ ھەممە مەخپىي گەپ - سۆز، خەت - ئالاقىلىرىگە سىر - داش ئىدىم. ئوردىغا كىرىدىغان توققۇز قاراۋۇل (پوس) غا

① مۇئەللىپ - مۇشۇ كىتابنى يازغان ئاپتور.
 ② دادخاھ - سوتچى، سوراقچى، كىشىلەرنىڭ دادىغا يەتكۈچى.
 ③ قۇرداش - تەڭ ياشلىق، بىر دېمەتلىك.

مەن مەسئۇل ئىدىم. مېنىڭ رۇخسەتسىز ھېچقانداق كىشى قاراۋۇلدىن ئۆتەلمەيتتى.

مەھمۇدىن خوجا پادىشاھلىق تەختىدە ئولتۇرغاندا مۆھۈر ئويدۇرۇش لازىم بولۇپ، مۆھۈرگە ئويدىغان سۆزنى ھەركىم ھەر نەرسە دەپ «سەجى» ① قىلدى. شۇ قاتاردا مەنمۇ:

ياقەت ئىززەت زى ھەزرىتى مەئىبۇد،
ئىپنى بۇرھاندىن خوجا مەھمۇد ②.

دەپ «سەجى» قىلدىم. ئاخىر يازغىنىم ياراپ قېلىپ قوبۇل قىلدى. شۇنىڭ بىلەن مېنى مۆھۈر ئويدۇرۇشقا مەسئۇل قىلدى. مەن مۆھۈر ئويدۇرۇشقا قېشىدا تۇرۇپ ئويدۇرۇپ تەييار قىلدىم. مېنىڭ بۇ خىزمىتىم ناھايىتى ئەرزىگەنلىكتىن مەھمۇدىن خوجا تولىمۇ خۇرسەن ۋە خۇشال بولدى. مېنى مۆھۈردار يەنى مۆھۈر تۇت-قۇچى قىلىپ بەلگىلەپ مۆھۈرنى ماڭا تاپشۇردى. ھەرقانداق يارلىق، ئەمىر-پەرمان، قانۇن-دەستەكلەرنى ماڭا تاپشۇراتتى. مەن مۆھۈر باسقاندىن كېيىن كۈچكە ئىگە بولاتتى.

خىتايلاردىن ئولجىغا قالغان بۇغداي ئامبىرى، ئۇن ئامبىرى، ئارپا ئامبىرى قاتارلىق ئۈچ خىل ئاشلىق ئامبىرىنى مېنىڭ باشقۇرۇشۇمغا تاپشۇرغانىدى. بۇ ئاشلىقلارنى ئوردىنىڭ مەخسۇس ئالىي ئاشخانىسى، ئاتخانىسى ۋە خاس خىزمەتچى مەھرەملەرنىڭ ئاتلىرىغا ئىشلىتەتتى. مەن ئۆز ئورنىمدا ئاشلىق ئامبارلىرىنى باشقۇرۇش ئۈچۈن ئىنىم مۇھەممەد خەلىپىنى قويدۇم. ئەمما ھەممە نەرسىنى بەلگىلىمە، ئۆلچەم، بۇيرۇق بىلەن سەرپ قىلاتتى. مەخسۇس ئالىي ئاشخانىغا لازىم بولىدىغان گۆش-

① سەجى — قاپىيەلەشتۈرۈش، شېئىر تۈزۈش.

② مەنىسى — تەڭرىنىڭ ئىززەت - ھۆرمىتىگە ئىگە بولغان

بۇرھاندىن خوجىنىڭ ئوغلى مەھمۇد.

ياغ، گۈرۈچ، سەۋزە - پىياز، چاي - تۇز، ئوتۇن قاتارلىقلارغا ئامباردىكى ئاشلىقنى سېتىپ خىراجەت قىلاتتى. ئامباردىكى ئاشلىقلار شۇ قەدەر تولا ئىدىكى، ئىككى يىلدىن كېيىن كىرىپ قاراپ باقسام، تۆت ھەسسەنىڭ بىر ھەسسەسىمۇ تۈگىمەپتۇ. ئۆزۈمگە بەلگىلەنگەن ئۆلچەمدىن تاشقىرى بىر سەر ئاشلىقنىمۇ ئارتۇق ئالمىدىم. ئىنىم مۇھەممەد خەلىپە بىلەن بىر ھويلىدا بولغانلىقىم ئۈچۈن، بەزى چاغلاردا چىراغ يېغى ياكى شام لازىم بولۇپ قالسا بازار نەرخى ھېسابلاپ پۇل بېرىپ ئالاتتىم. ئاشخانا ۋە ئاتخانىلارغىمۇ ئۆلچەمدىن تاشقىرى كەڭرى ئىشلەتمەيدۇق ياكى سېتىپ پۇلنى يانچۇقىمىزغا سالمىدۇق. بۇ مېنىڭ پەر- ھىزكار ۋە تەقۋادارلىقىمدىن بولغان ئىش بولۇپلا قالماي، بەلكى ئىنساپ، ئېھتىيات ۋە دىيانىتىمدىن بولدى. يەنە توققۇز ئامباردا لىقمۇ لىق ئاشلىق بار ئىدى. بۇلار كېيىن ئاتلىق ① غازىنىڭ قولىغا چۈشتى.

دېمەك، مەن مەھمۇدىن خوجىدىن مۇھەممەد قازىبەگىنىڭ دېگىنىدەك رۇخسەت ئېلىپ ئىپتىئارغا باردىم. كەڭرى نازۇ نېمەتلەر بىلەن ئىپتىئار قىلىپ ئاندىن ناماز تاراۋىسىنى ئادا قىلدۇق. تاراۋىدىن يېنىپ مەخسۇس ھازىرلانغان مېھمانخانىغا كىردۇق. كۆڭۈلنى مەپتۇن قىلىدىغان نەغمە - ساز، ناخشا - ناۋا بىلەن مەشرەپ بولدى. مەشرەپ ۋە مېھماندارچىلىق قائىدىسىنى ھەددىدىن ئاشۇرۇپ بەجا كەلتۈردى. ۋاقىت يېرىم كېچە بولغاندا يالغۇز مېنى چاقىرىپ يەنە بىر خاس مېھمانخانىغا ئېلىپ كىردى. بۇ ئۆيىدە ئۇچتۇرپاننىڭ كونا بەگلىرىدىن قۇربان خەزىنىچى بەگ، موللا ئىمىن شەيخ ۋە موللا تۆرە ②، مېھمانبەگ

① ئاتلىق غازى — ياقۇپبەگ يەنى بەدۆلەتنى كۆرسىتىدۇ.

② «تارىخى ھەممىدبەگ» دە: «موللا نۇر» دەپ ئېلىنغان — مۇھەررىردىن.

باشلىق 15 كە يېقىن كىشىلەر ئولتۇرغانىكەن. مەن كىر -
گەندىن كېيىن يەنە زىياپەت قائىدىلىرى تەلتۆكۈش ئادا قىلىنغان-
دىن كېيىن يۇرت ئۇلۇغلىرى مۇنداق دېدى: «بۇرھانىددىن
خوجامنىڭ كۆڭلى يۇمشاق ياخشى كىشى. ھامىددىن خوجام بولسا
ناھايىتى غەيرەتلىك، غەزىپى زىيادە، ئاچچىقى يامان كىشى
ئىكەن. مەھمۇددىن خوجام ھازىر ناھايىتى ياخشى سوراۋاتىدۇ.
ئۇنىڭدىن چوڭ - كىچىك، ھەممە خەلق رازى. شۇنىڭ ئۈچۈن،
بۇرھانىددىن خوجام، ھامىددىن خوجاملار يۇرتدارچىلىق ئىشىغا
ئارىلاشماي تىنىچ يېتىپ ئىبادەت بىلەن شۇغۇللانسا، مەھمۇددىن
خوجام ھۆكۈمرانلىق ئىشى بىلەن مەشغۇل بولسا ياخشى بولىدۇ. مۇبادا
خوجاملارنىڭ ھەممىسى يۇرتدارچىلىق ئىشىغا ئارىلىشىپ دەخلى
قىلسا ئوبدان بولمايدۇ. بىزنىڭ شۇ ئىلتىماسىمىزنى ئۆزلىرى
يەتكۈزۈپ ماقۇل قىلىپ، توختام قىلىپ بەرسە، بىز ناھايىتى
خۇرسەن بولىمىز. ئەگەر بۇ ئىلتىماسىمىز ماقۇل كۆرۈلمىسە
ئىش يامان بولىدۇ، ۋەسسالام» دەپ گەپنى تۈگەتتى.

ئەتىسى، مەن قايتىپ كېلىپ ئۇلارنىڭ غەرەز - مۇددىئا -
سىنى مەھمۇددىن خوجامغا بىر - بىرلەپ ئىزھار قىلىپ يەتكۈزدۈم.
مەھمۇددىن خوجام «بۇ گەپنى مەيلى دادام، مەيلى ئاكامغا مەلۇم
قىلىمىسلا، ئۆزۈم يولى بىلەن ئېيتىپ ماقۇل قىلىمەن» دېدى.
ئۇنىڭغىچە ئۈچ كۈن ئۆتۈپ كەتتى. تۆتىنچى كۈنى كېچىسى
بولغاندا ئۇچتۇرپان خەلقى قوزغىلىپ قارا كالتەك بولۇپ مەھ -
مۇددىن خوجامغا ئىتائەت قىلىشتىن باش تارتىپ مازار تېرەك دېگەن
جايغا توپلاندى. بۇ خەۋەر يېتىپ كەلگەندىن كېيىن بۇرھانىد -
دىن خوجام موللا توختى مۆھتەسەپ دېگەن كىشىنى، مەھمۇددىن
خوجام مېنى (ئاپتورنىڭ ئۆزىنى) ئەلچىلىككە تايىن قىلدى.
ئەتىسى ئىككىمىز ئەلچىلىك سۈپىتىدە شەھەردىن چىقىپ كۈن
چىققان چاغدا مازار تېرەككە يېتىپ باردۇق. يىراق -

يېقىندىكى خالايسىق بىرلىشىپ مەھمۇدىن خوجىدىن يۈز
ئۆرۈپ مىرزاجان ھەزرەت دېگەن كىشىنى ئۆزلىرىگە ئۇلۇغ
قىلىپ سايلاپتۇ.

ھاۋا سوغۇق بولغاچقا ئۇلار بىزنى ئۆيگە باشلاپ كىردى.
ئەلچىلىك سۈپىتىدە تۇرۇپ ئېيتتۇڭكى:

— خوجاملار، كىچىك - چوڭ يۇرت ئەھلى بۇ خىل سۆز-
ھەرىكىتىدىن يانسۇن، يۇرتدارچىلىققا قايسى ئىش توغرا بولمىغان
بولسا ئۇنى ئۆزگەرتىشنىڭ ئىلاجىنى قىلايلى. ئەگەر كۆڭلى
ئاغرىغان بولسا، تون كىيىدۈرۈپ، چاي قۇيۇپ كۆڭلىنى ئالايلى،
دەپ بىزنى چىقاردى، — دېدۇق. بىزنىڭ بۇ گېپىمىزنى ئاڭلاپ
مىرزاجان ھەزرەت باشلىق كاتتىلار باشلىرىنى تۆۋەن سېلىپ
نېمە دەپ جاۋاب بېرىشنى بىلەلمەي تۇرغانلىرىدا، ئىمىن شەيخ
قوپۇپ:

— قىرغىز، قازاقلارمۇ ئۆزىنىڭ يۇرتىنى ئۆزى سوراۋاتىدۇ.
بىزمۇ قىرغىز، قازاقلاردىن قالغۇچىلىكىمىز يوق. ئۆزىمىزنىڭ
يۇرتىنى ئۆزىمىز سورىساق نېمە بوپتۇ. خوجاملار ھەرقانچە جاپا -
مۇشەققەت تارتقان بولسا، ئۇنىڭ ئەجىرى قولىغا تەگدى.
ياراق - جابدۇقتىن باشقا ھەرقانداق نەرسىلىرى بولسا ئۆزلىرى
ئېلىپ كەتسە، ئات - ئۇلاغ تەييارلاپ يولغا سالىساق، ئەگەر
مۇنداق بولمايدىكەن كىيىگەن تونىمىز كىيەن، ئىچىدىغان
چىيىمىز ئەجەل شەرىپى بولىدۇ، سۆز تامام، — دېدى. شۇنىڭ
بىلەن موللا توختى مۇھتىسەپكە بىر ئادەم قوشۇپ شەھەرگە
كىرگۈزدى. مېنى كىرگۈزگەن ئادىمىنىڭ ئورنىغا بارمىتاي
قىلىپ تۇتۇپ قالدى. شۇ كۈنى جۈمە كۈنى بولۇپ، توپلانغان
قوزغىلاڭچىلار مازار تېرەكتىكى مەسچىتتە جۈمە نامىزىنى ئادا
قىلغاندىن كېيىن مىرزاجان ھەزرەتنى ئاق كىيىم ئۈستىگە ئولتۇر-
غۇزۇپ ئۆزلىرىگە پادىشاھ تىكلەپ يىغا - زار بىلەن شەھەر

تەرەپكە قاراپ راۋان بولدى. ئەمما ئاق كىگىز ئۈستىدىن مىرزا جان ھەزرەت يىقىلىپ چۈشتى، نەسلىك باشلاندى. شۇ ماڭغىنىچە بېرىپ بىر دەرۋازىنى ئېچىپ كىرىپ يەنە بىر دەرۋازىغا بارغۇچە ھامىددىن خوجا توپ - زەمبىرەك ئېتىپ، قوزغىلاڭچىلار - نىڭ بىرمۇنچىسىنى ئۆلتۈرۈپ، قالغانلىرىنى قوغلاپ چىقىرىپ دەرۋازىنى ئېتىۋالدى ۋە سېپىلىنىڭ ئۈستىگە چىقىپ ئوق ئېتىپ ھېچ كىشىنى يېقىن كەلتۈرمىدى. قوزغىلاڭچىلار مېنى بىر ئۆيگە قاماپ قويۇپ بىرنەچچە كىشىنى ساقلاشقا قويدى. قوزغىلاڭچىلار بەش كېچە - كۈندۈز پۈتۈن كۈچى بىلەن جەڭ قىلغان بولسىمۇ شەھەرنى ئالالمىدى. نۇرغۇن ئادەم زايە بولدى. يەتتىنچى كېچىسى بولغاندا مىرزا جان ھەزرەت مېنى قاماپ قويغان ئۆيدىن ئېلىپ چىقىپ، ئۇچتۇرپاننىڭ ۋە قىرغىزلارنىڭ چوڭ - كىچىك بەگلىرى، تۇڭگانلارنىڭ چوڭلىرىنىڭ ئالدىدا:

— ئۆزلىرى بىز تەرەپكە خوجامنىڭ ئەلچىسى بولۇپ چىقتىقان، ئەمدى بىز تەرەپتىن خوجامغا ئەلچى بولۇپ بېرىپ ئىككى تەرەپنى ئەپلەشتۈرۈپ قويسىلا. يۇرت ئەھلىگە مەن پەندە - نەسەت قىلدىم. ئىلگىرىكىدەك خوجاملار پادىشاھ، بىز يۇرت ئەھلى پۇقرا بولىدىغان بولدۇق، — دېدى.

مېنىڭ مېنىپ چىققان ئېتىمىنى سابىت يۈز بېگى ئولجا قىلىۋالغانىكەن. تېپىپ چىقىپ قايتۇرۇپ بەردى. مېنىڭ كەينىمدىن خوجاملار سەمەرقەندلىك موللا قەلەندەر ئاخۇن دېگەن مۆتۈەر كىشىنى ئەلچى قىلىپ چىقارغانىكەن. ئۇ كىشىمۇ مېنىڭ بىلەن بىر ئۆيدە قاماپ قويۇلغانىدى. ئۇنىمۇ سوراپ ئېلىپ ئۆزۈمگە ھەمراھ قىلىپ شەھەرگە قايتتىم. بىزگە قوزغىلاڭچىلارنىڭ دەخلى قىلماستىقى ئۈچۈن تۆت بەگنى قوشقاندى. ئەسلىدە تۇمشۇق تاغدىن ئۆتكۈزۈپ قويۇپ قايتىپ كەتمەكچىدى. تۇمشۇق تاغقا كەلگەندىن كېيىن قوشۇلۇپ كەلگەن بەگلەردىن نورۇز -

بەگنىڭ بېگى قۇلىقىمغا ئاستا مۇنداق دېدى: «مېنى پالاكەت بېسىپ بۇلارغا قوشۇلۇپ قاپتىمەن. ئۆزلىرى بىلەن شەھەرگە كىرىپ كەتسەم زاپە قىلىۋېتەرمۇ؟» دەپ سورىدى. مەن دەرھال ئەھۋالنى مۆلچەرلەپ ئاشكارىلاپ:

— مېنىڭ بىلەن شەھەرگە بىللە كىرسىلە ھەرقانداق شارائىتتا قۇتۇلدۇرۇپ قالىمەن، بۇ توغرىدا مەن كېپىل، — دېدىم. باشقا بەگلەرمۇ ئاڭلاپ:

— بىزمۇ بىللە كىرسەك، — دېيىشتى. ئۇلارغىمۇ كېپىل بولۇپ شەھەرگە ئېلىپ كىردىم.

ئۈچ دەرۋازىغا ئۈچ خوجام مۇئەككەل ئىكەن. مەن ھامىددىن خوجام بار دەرۋازا بىلەن كىردىم. ئۇلار بىلەن كۆرۈشكەندىن كېيىن ۋەقەنى بىر - بىرلەپ بايان قىلدىم. ھامىددىن خوجام ناھايىتى خۇشال ۋە مېنىمەتدار بولۇپ سەللە - كۇلاھ*، تون - سەرۋىپاي ئىنتىم قىلدى. موللا قەلەندەر ئاخۇن باشلىق بەگلەرنى ئېلىپ كىرىشكە ئادەم بۇيرۇدى. شۇ ئەسنادا بىر كىشى كېلىپ مېنى بۇرھانىددىن خوجامنىڭ ھۇزۇرىغا ئېلىپ باردى. ئەھۋالنى بىر - بىرلەپ بايان قىلغىنىمىدىن كېيىن ھەددىدىن زىيادە خۇشال بولۇپ، كۆزلىرىدىن يامغۇردەك ياش تۆكۈپ يىغىلاپ تۇرۇپ دۇئا قىلدى. چۈنكى شۇ كۈنلەردە خوجاملار قورشاۋدا قېلىپ، تاقەتلىرى تاق بولۇپ، شەھەردىن قېچىپ كېتىدىغاننىڭ ئىلاجىنى تاپالماي ھەم قوزغىلاڭچىلارنىڭ ئەھۋالىنى بىلەلمەي كېلىدىغان بالا - قازاغا رازى بولۇپ تۇرۇشقانىكەن.

شۇ كۈنى ئىمپىئارغا يېقىن ھامىددىن خوجام توپ - زەمبىرەك بىلەن يىگىت - سەركەردىلىرىنى باشلاپ مازار تېرەككە بېرىپ،

*كۇلاھ — سەللە يۆگەش ئۈچۈن يىپ ياكى يىپەك رەختىمىن تىكىلگەن بۆك.

مىرزاجان ھەزرەتنىڭ ھويلىسىنى قورشىۋېلىپ ئىككى تەرەپتىن زەمبىرەككە تۇتتى. قوزغىلاڭچىلار ئىپتار بىلەن بولۇپ خەۋەرسىز قالغاچقا ئۇلارنى ئۆلتۈرۈپ، مىرزاجان ھەزرەتنى تىرىك تۇتۇپ باغلاپ شەھەرگە ئېلىپ كىردى. شۇ كېچىسى مەيلى ياخشى، مەيلى ياماننى ئۇچرىغان يەردە ئۆلتۈردى. ئۇچتۇرپاننىڭ بۇرۇنقى ھاكىمى توختىبەگ، ئىنىسى ئاقبەگ، باي مۇھەممەد قازى، قۇربان خەزىنىچى باشلىق نۇرغۇن مۇنتەۋەر كىشىلەر تىرىك قولغا چۈشتى. قىرغىز بەگلىرى باشلىق بىرمۇنچە كىشىلەر قەشقەرگە كەتتى. بۇلارنىڭ بەزىلىرىنى يولدا قىرغىزلار تالان-تاراج قىلىپ يوق قىلدى. بەزىلىرى سوغۇقتا توڭلاپ نابۇت بولدى. ئىمىن شەيخ باشلىق بىرمۇنچە ئادەملەر ئىلى تەرەپكە قېچىپ بېرىپ چۆل - جەزىرىلەردە ھالاك بولدى. ئاتا - بالىدىن، بالا ئاتىدىن خەۋەرسىز گۇيا قىيامەت بولغاندەك ھەممە ئۆز ھالى بىلەن ۋەيران ۋە سەرگەردان بولدى. ئۆلگەنلەرنىڭ سانىنى 2000 دىن زىيادە دەپ ھېسابقا ئېلىشتى. بۇنىڭدىن باشقا تەرەپ - تەرەپكە تارقىلىپ چۆل - باياۋاندا ئۆلگەنلەرنىڭ ھېسابى يوق.

خوجاملار ئۇچتۇرپان شەھىرىنى قولغا كىرگۈزگەندە ھاراق - خانىنىڭ ھاراق قاينىتىدىغان چوڭ قازىنى ئولجا چۈشكەندى. بۇ قازىنى خوجاملار قۇتلۇق مازازغا ۋەخپە قىلىپ بەرگەندى. قوزغىلاڭچىلار بۇ قازىنى مىرزاجان ھەزرەتنىڭ ھويلىسىغا ئېلىپ بېرىپ غىزا قىلىپ يېيىشكەنىكىن. ھامىددىن خوجام كېلىپ زەمبىرەككە ئوت ياققان چاغدا، بۇ قازاندىن ئۇماچ ئۇسۇپ بېرىۋاتقان ئىككى كىشى قازانغا چۈشۈپ كېتىپ ئۇماچقا مىلىنىپ ھالاك بولۇپتۇ.

ھامىددىن خوجام، قوزغىلاڭچىلاردىن تىرىك قولغا چۈشكەنلەرنى بىر - بىرلەپ سوراق قىلىپ، ھەر كېچىسى ئۆلتۈرۈپ

قۇدۇققا تاشلاتقۇزدى. مۇشۇنداق ئەھۋالدا يەتتە قۇدۇق ئادەم ئۆلۈكى بىلەن لىقمۇلىق تولىدى. ئاغزىنى كۆمۈۋۈۋەتتى. دېمەك، قوزغىلاڭچىلارنىڭ بېشىغا بۇ ئالەمدە بولىدىغان بالا - قازا، ئازاب - ئوقۇبەتلەرنىڭ ھەممىسى كەلدى. بۇنى بىر - بىرلەپ بايان قىلسام، ئاڭلىغۇچىلارنىڭ تەبىئىيىتىگە ئېغىر كېلىشى مۇمكىن.

بۇ قوزغىلاڭچىلارنىڭ مۇنداق ھالاكەتلەرگە دۇچار بولۇشىدا سەۋەب بار ئىدى. سەۋەبىمىز بۇنداق ئىشلارنىڭ يۈز بېرىشى مۇمكىن ئەمەس. بۇ سەۋەب شۇكى: ئۇچتۇرپان ئەھلى ناھايىتى ئېتىقادلىق مۇسۇلمان، شەرىئەت ھۆكۈمىگە قاتتىق رىئايە قىلىدىغان بولسىمۇ، يەنە غەلىتە ئېتىقادىدىكى كىشىلەرمۇ بار ئىدى. بۇلارنىڭ بەزىلىرى ئۆزىنى كەبىرۇيە سۈلۈكىدا دېسە، يەنە بەزىلىرى ئىس - ھاقىيە، نىمىتىيە، رەبۇدىيە، دۇۋانىيە* سۈلۈكىدا بىز دەپ خىلمۇ خىل سۈلۈكلەرنىڭ ئېتىقادچىلىرى ئىكەنلىكىنى بىلدۈرۈ - شەتتى. ھەتتا بەزىلىرى خوجاملارغا بولغان ئىخلاسلارنى ھەددىدىن زىيادە ئاشۇرۇپ «ئاللا خوجام» دەپ تەڭرى بىلەن خوجاملارنىڭ ئارىسىغا ھېچقانداق كىشىنى سىغدۇرمايتتى. خوجاملار يېڭى بارغان چاغدا «بىز تەلەپ قىلغان كۆڭلىمىزدىكى خوجىمىز مۇشۇ» دەپ ئەقىدىلىرىنىڭ كۈچلۈكلۈكىدىن ئاتلىرىنى يىلقىسى بىلەن، قويللىرىنى قوتىنى بىلەن، كالىلىرىنى ئېغىلى بىلەن ھەدىيە قىلىپ بېرىپ دۇئاسىنى ئالغانىدى. ئەمما خوجاملار ھەممە خالايدىق ئوخشاش پۇقرا دەپ قاراپ، ئۇلارغا باشقىچە كۆز قاراشتا بولمىدى. بۇ گۇرۇھ مۇشۇ توغرىدىن ئاغرىنىپ:

— بىز دېگەن خوجا بۇ ئەمەسكەن، — دەپ ئاخىر يۈز

* كەبىرۇيە، ئىسھاقىيە، نىمىتىيە، رەبۇدىيە، دۇۋانىيە دېگەنلەر - نىڭ ھەممىسى سۈفۈزىمىدىكى خىلمۇ خىل سۈلۈك - يوللارنىڭ نامى.

ئۆرۈدى. باشقىلار ئۇلاردىن:

— «ئاللا خوجام» دەپ ئاتايدىكەنسىز، زادى ئىسمى
نېمە؟ — دەپ سورىغاندا، ئۇلارنىڭ خەلىپە ۋە ماشايىخلىرى:
— بىز خوجامنىڭ مۇبارەك ئىسىملىرىنى ئاغزىمىزغا ئالالمايمىز،
ئاتا - بوۋىلىرىمىزمۇ ئاللا خوجام، دەپ كەلگەنلىكى، بىزمۇ ئاللا
خوجام دېسەك خوجاملار ئۆزلىرى تېپىۋالىدۇ. بىز تېخى ئىسمىنى
ئاڭلاپ باقمىغان، — دېگەندى.
سوپى ئاللىلار ئۆزىنىڭ «سۇباتىل ئاجىزىن» دېگەن
كىتابىدا مۇنداق يازغان:

بولۇپتۇر ھەم تەقى بىر پىرقە پەيدا،
ئاتى مۇئىن ۋەلى نەپسىگە شەيدا.
يىغارلەر پارەنى بويىنى يوغانى،
سالۇرلەر ئوتراغە قىزۇ - جۇۋانى.
ئالىپ بارسا كىشى ئەھلى ئايالىن،
كۆتەرۈر بەھىمەتلىك ۋە يالىن.
ھارام ئىشنى كى تائەت بىلىسە ئىنسان،
ئېرۇر بول ئېتىقادى نا مۇسۇلمان.
بۇ ئەيىغان پىرقە كىم زال مەسەلدۇر،
شەرىئەت ئەھلى بۇ ئەلدىن خىجىلدۇر.

بۇ شېئىر مۇشۇلارنىڭ شەنىگە لايىقتۇر.
يەنە بىر سەۋەب، بۇ گۇرۇھتىكى كىشىلەر، ئەر - خوتۇن
بىر ئۆيگە يىغىلىپ، يوغان قازانغا چىق كۆكچاي سېلىپ، نەچچە
قاچا - تاۋاقلاردا قايماقنى قۇيۇپ قايىتىدىكەن. ئىناۋەتلىك مۆتىۋەر
ئادەمدىن بىرىنى ئۇسۇپ بېرىشكە تەيىن قىلىدىكەن. ئۇ كىشى
غۇسۇل تەرەت ئېلىپ چۆمۈچنى تۇتۇپ قاچا - قاچىلارغا ئۇسۇپ

تەۋەررۇك - تەۋەررۇك دەپ بېرىدىكەن. باشقىلار تەزىم - تەۋەرزۇ بىلەن ئېلىپ ئىچىدىكەن. شۇنىڭ بىلەن نەغمە باشلىنىپ كەت - خوتۇن ئۇسسۇلغا چۈشىدىكەن. گاھى يىقىلىپ، گاھى قوپۇپ، مەست ۋە بېھوش بولۇپ، ئاغزىدىن كۆپۈك كېلىپ ھۇزۇر قىلىشىدىكەن. بۇلار «ھۇزۇرۇم» دەپ بىر مۇقام ئىختىرا قىلغانىكەن. (سازەندىلەر ھازىرمۇ بەزى يىغىلىشلاردا «ھۇزۇرۇم» مۇقامىغا ئوينايدۇ).

شۇنداق قىلىپ بىرنەچچە سائەتتىن كېيىن ئۇلار ھوشلىرىغا كەلگەن بولۇپ «ئۇھ» تارتىشىپ، كۆزلىرىنى ئېچىپ ئولتۇرۇشىدىكەن. مۇنداق قىلىقنى «كەبىرۇيە سۈلۈكى» دەپ ئاتىشىدىكەن. ئەمەلىيەتتە بولسا، بۇ پۈتۈنلەي شەرىئەتكە خىلاپ ھەرىكەت. بىر كۈنى بۇ گۇرۇھنىڭ ئۇلۇغ خەلىپىسى خوجاملارنىڭ ھۇزۇرىغا كېلىپ تەۋەررۇك كۆكچاي ئىلىپ ئالغاندىن كېيىن: — بىزگە دۇئا قىلىپ بەرگىلى ئۆزلىرىدىن بىر ئادەم تىلەيمىز، — دەپ ئىلتىجا قىلدى.

خوجاملار مەن كەمىنە يازغۇچىنى بۇيرۇدى. مەن ئۇلارنىڭ سۆھبەتلىرىنىڭ ئۈستىگە بېرىپ ئەھۋالنى ئۆز كۆزۈم بىلەن كۆردۈم. ئاۋۋال باشلاپ خوتۇنلار بىلەن ئۇسسۇلغا تەكلىپ قىلىپ: — تەۋەررۇك قىلىپ باشلاپ بەرسىلە، — دەپ ئىلتىماس قىلدى.

— مەن تېخى ياش، — دەپ ئۆزرە ئېيتىپ، بىر پېشقەدەم كىشىنى ئۆز ئورنىمدا تەكلىپ قىلدىم. سۆھبەت ئاياغلاشقاندىن كېيىن ئۇلار «ئۆزلىرى بىزنىڭ سۈلۈكىمىز بىلەن كەم شۇغۇللانغاندەك تۇرىلا» دېۋىدى، مەن: «ھازىر مەن پەيغەمبىرىمىزنىڭ شەرىئەت سۈلۈكلىرىنى تولۇق ئادا قىلالىمىدەم. ئادا قىلىپ بول - خاندىن كېيىن سىلەرنىڭ سۈلۈكىڭلارغا ئىشتىراك قىلساممىكىن»، دەپ جاۋاب بەردىم.

خوجاچايلار مېھنى بىلىمەستىن سۇلۇكلىرىنى ئىزھار قىلغانىكەن ھەم ئۇقۇشماي تەۋەزۈك چايلىرىغا باشلاپ چىققانىكەن. بىزنى ئۆز سۇلۇكىمىدە دەپ گۇمان قىلغانلىرىغا كېيىن پۇشايمان قىلىشتى، ئەمما پايدىسى بولمىدى.

شەرىئەتنىڭ ھىمايىچىسى بولغان خوجام پادىشاھ بۇ گۇرۇھ-ئىككىلەرنىڭ ناتوغرا يولنى توغرا يول دەپ تونۇپ، بىندئەتنى ① سۈننەتتىن ② پەرقلەندۈرمىگەنلىكىنى بىلىپ، پەيغەمبىرىمىزنىڭ شەرىئەتلىرىگە تەتبىقلاپ مەشھۇر ئۆلىمالاردىن پەتمۇئا ③ ئېلىپ پەتمۇئانىڭ مەزمۇنىنى خالايدىققا ئېلان قىلدى ۋە جاكار قىلىپ «ھەممە ئىشتا ئەسەھەت ۋە توغرىلىقنى تۇتۇشنىڭ ئۆزى دىن دېمەكتۇر» دېگەن ھەدىسنىڭ مەزمۇنىغا مۇۋاپىق ياخشى سۆز، شېرىن گەپلەر بىلەن ۋەز-ئەسەھەت قىلغان بولسىمۇ پايدىسى بولمىدى. يەنە بىلگەن ئەز-خوتۇنلار بىرىەرگە يىغىلىپ سۆھبەت قىلغانلىقلىرىنى ئاڭلاپ، چاقىرتىپ كېلىپ شەرىئەت قانۇنچىسى بىلەن دەررە ئۇرۇپ قاتتىق جازالىدى. ئۇلار بۇنىڭدىن ئاغرىنىپ ئاداۋەت تۇخۇمىنى تېرىپ، خۇسۇمەت تىكىنىنى چاچتى. دۈشمەنلىك ئاداۋىتى ئۆزلەپ ئالىتىۋېتىلاڭ كۆتۈردى. ئاقىۋىتى جەڭ-جېدەلگە ئايلاندى. كۆيۈپ تۇرغان چىراغقا پەرۋانە ئۆزىنى ئۇرغاندەك ئۆزىنى ئۇرۇپ ھالاك بولۇپ تۈگەشتى.

① بىندئەت — ئىسلام دىنىنىڭ قائىدىسىگە كىرمەيدىغان ئىشلار بىندئەت دېيىلىدۇ.

② سۈننەت — پەيغەمبىرىمىزنىڭ قىلغان ئىشلىرى، ئادەتلىرى سۈننەت دېيىلىدۇ.

③ پەتمۇئا — بىر ئىشنىڭ توغرا ياكى ناتوغرىلىقىنى ئىسلام شەرىئىتى بويىچە ئىسپاتلاپ چىقىرىلغان ھۆكۈم پەتمۇئا دېيىلىدۇ.

نەزم

چىراغنىكى ھەق ياندۇردى قويدى،
كىشىكىم «پۇن» دېدى ساقالى كۆيدى.*

دېمەك، بۇ گۇرۇھتىكىلەرنىڭ ئەھۋالى مۇشۇ شېئىرنىڭ
مەزمۇنىغا مۇۋاپىق بولدى.

9

خوتەن بىلەن ئىلىغا ئەۋەتىلگەن ئەلچى، مەكتۇپلار ۋە
ئۇ نەزەرەپتىن كەلگەن ئەلچىلەرنىڭ ۋەقەلىرى

كۇچاش ھەسرەتدە قوزغىلاڭ بولۇپ راشىددىن خوجامنىڭ غەلبە
قازانغانلىقى توغرىسىدىكى خەۋەر ئالتە شەھەرنىڭ چوڭ - كىچىك
ئاهالىلىرىگە ھەتتا ئەتراپ ئالەمگە تارقىلىپ كەتتى. شەھەردىكى
مۇسۇلمانلار ۋە تۇڭگانلار ئىسلام ئېچىش مۇددىئاسى بىلەن
كاپىرلارنىڭ بېشىغا تىغ تارتىپ، كاپىرلارغا ئىتائەت قىلىشتىن
باش تارتتى. جۈملىدىن ئىلىدىكى تارانچى ۋە تۇڭگانلارمۇ
كاپىرلارغا ئىتائەت قىلىشتىن يۈز ئۇرۇپ، موللا شەۋكەت ئەلەم
ئاخۇنىمنى ئۆزلىرىگە باشلىق قىلىپ سايلىدى. خوتەن خەلقىمۇ
كاپىرلارغا بويسۇنۇشنى رەت قىلدى. يەكەن ۋە قەشقەر ئاھا -
لىسىمۇ غەيرىي دىندىكىلەرنىڭ ھۆكۈمرانلىق زەنجىرىنى ئۇزۇپ
تاشلىدى. چۈنكى، كۇچا شەھىرى، بۇ ئالتە شەھەرنىڭ دەرۋا -

* سوپى ئاللايارنىڭ «سۇباتىل ئاجىزىن» دېگەن كىتابىدىن
ئېلىنغان بېيىت.

زۇسغا ئوخشاش بولۇپ، بېرىش - كېلىش ئۈچۈن كۇچادىن ئۆتمەي بولمايتتى. شۇنىڭ ئۈچۈن، بۇ شەھەرلەر قوزغىلىپ ھەرقايسى ئۆزلىرىگە يېڭىدىن باشلىق ۋە ھاكىم سايلاپ ئالدى. بولۇپمۇ خوتەن خەلقى ئىتتىپاقلىشىپ، داموللا ھاجى ھەبىبۇللا مۇپتى دېگەن پەرھىزكار ۋە شەرىئەتپەرۋەر بىر كىشىنى ئۆزلىرىگە باشلىق قىلىپ، دىنىسىزىلار ئۈستىگە تىغ تارتىپ، پات - پۇرسەتتىملا غەلبە قازاندى. تۇڭگانلارنىمۇ دىنىسىزىلار بىلەن ئوخشاش، دەپ ھېسابلاپ، ئۇلارنىمۇ يوقاتتى.

شۇ كۈنلەردە نەزىرىدىن خوجا ھاجى خەزىنىچى بەگنىڭ ھەمراھلىقىدا كۇچادىن كېلىپ يەكەننى قولغا كىرگۈزگەنىدى. ھايال بولمايلا نەزىرىدىن خوجا ھاجى خەزىنىچى بەگكە 700 مۇسۇلمان، 300 تۇڭگان جەمئىي 1000 نەپەر ئەسكەرنى قوشۇپ خوتەنگە بېرىشنى بۇيرۇپ مۇنداق دېدى:

— ھەبىبۇللا ھاجى سىلنىڭ بارغانلىقلىرىنى ئۆزىگە ئابروي دەپ بىلىپ، ئىتائەت كەمىرىنى بېلىگە باغلاپ، قىلىچى بويىغا ئېسىپ ئالدىلىرىغا چىقىپ، سىلنى ئىززەت - ئىككىرام بىلەن شەھەرگە باشلاپ كىرىپ پادىشاھلىق تەختىدە ئولتۇرغۇزۇپ خىزمەتكارلىق قاندىدە - رەسمىي بەجا كەلتۈرسىغۇ ناھايىتى ياخشى. ئەگەر ئۇنداق قىلماي كەينىگە تارتىپ ھايال قىلسا ئۇ چاغدا ئىككىلەنمەيلا كۈچ ۋە زورلۇق بىلەن خوتەننى قولغا كىرگۈزۈپ، ھەبىبۇللا ھاجىنى ئەھلى ئەۋلاد، بالا - چاقىلىرى بىلەن قوشۇپ مېنىڭ ھۇزۇرۇمغا ئەۋەتسىلە، — دەپ بىرمۇنچە ئاچچىق - ئورۇنسىز گەپلەرنى قىلىپ يولغا سالدى.

ھاجى خەزىنىچى بەگ يەكەندىن چىقىپ، يۇرتىمۇ يۇرت، مەنزىلۇ مەنزىل يول يۈرۈپ سانجۇغا يېتىپ باردى ۋە مە - رۇرانە خەت قىلىپ خوتەنگە كىرگۈزدى. ھەبىبۇللا ھاجى پادىشاھ بۇ خەتنى تاپشۇرۇۋېلىپ مۇلاھىزە قىلىپ كۆرگەندىن

دېيىن: — بۇ خەتتىن دوستلۇقنىڭ پۇرئى كەلمەي، خۇسۇستە ناغرىسىنىڭ ساداسى كېلىۋاتىدۇ. بۇنىڭ لايىقىدا ئالدىغا ئادەم چىقىرىشىمىز لازىم، — دەپ ئويلاپ، چوڭ ئوغلى ئىبراھىمخان سۇدۇرنى باشى قىلىپ 2000 ئەسكەرنى ھاجى خەزىنىچى بەگنىڭ ئالدىغا ئەۋەتتى. ئىككى ئوتتۇرىدا ئۇرۇش بولۇپ، ئىبراھىمخان سۇدۇرغا ئوق تېگىپ ۋاپات بولدى. ئاخىردا ھاجى خەزىنىچى بەگنىڭ ئەسكەرلىرى بەرداشلىق بېرەلمەي ئار-قىسىغا قازاپ قاچتى. ھاجى خەزىنىچى بەگ مەغلۇپ بولۇپ نۇرغۇن ئەسكەرلىرىدىن ئايرىلىپ ئازغىنا ئادەم بىلەن يەكەنگە قايتىپ كەلدى. ھەبىبۇللا ھاجى پادىشاھنىڭ ئەسكەرلىرى غالىب بولۇپ خۇشال - خۇرام خوتەنگە ياندى.

بۇنىڭدىكى سەۋەب شۇ ئىدىكى، ھاجى خەزىنىچى بەگ خوجاملارغا ئانا جەمەت ئۇغقانچىلىقى بار، خىتاي مەنەسپدارلىرىغا ئۇڭچى بولۇپ كەلگەن قەدىمىي بەگزادىلەردىن ئىدى. ئۇ يەكەندە تۇرۇشلۇق خان ئامبىلىغا ئۇڭچى بولۇپ مەنسەپ تۇتقان، خىتايچە سۆزنى ياخشى سۆزلەيلىغان، خىتايچە كىيىم - كىچەك كىيىشكە ئادەتلەنگەن كىشى ئىدى. ھەبىبۇللا ھاجى پادىشاھ: «خوجاملاردىن بىرنى ئەۋەتمەي، مېنىڭ ئۇستۇمىگە ھاجى خەزىنىچى بەگدەك خىتاي يېتىمى ئەۋەتكىنى نېمىسى، ھېچ بولمىغاندا ئىسلام شەرىئىتى ئىچىدە مۇسۇلمان كىيىمى بىلەن ئۆمرىنى ئۆتكۈزگەن، دىندار مۇسۇلمان تېپىلمىدىمۇ؟» دەپ ئويلاپ، ھاجى خەزىنىچى بەگنى ئەۋەتكەنلىكىنى ئۆزىگە ئومۇس بىلىپ، ئۆز ئىشلىرىغا مۇستەھكەم بولۇپ قاتتىق قارشىلىق كۆرسەتتى. يەنە بىرى، ئىلىنىڭ تارانچىلىرى كاپىرلاردىن يۈز ئۆرۈپ، ئىككىنچىسىنىڭ بارىچە زور تىرىشچانلىقلارنى كۆرسىتىپ جان پىدالىق بىلەن جەڭ قىلدى. كاپىرلارنىڭ چوڭى چاڭبۇن

كۈرەدە تۇراتتى. كۈرەلى تارانچىلار قولغا ئالالمىغانىدى. مۇشۇ پەيتتە ئىلى مۇسۇلمانلىرىنىڭ چوڭى موللا شەۋكەت ئاخۇن ئۆزىنىڭ ئەتراپىدىكى چوڭلارغا مەسلىھەت سېلىپ: «كاپىرلار بىلەن جەڭ قىلىپ بىرمۇنچە ئادەملىرىمىز قۇربان بولدى. نۇرغۇن كاپىرلارمۇ يوقىتىلدى. ئەمما ئۇستىمىز دە تۇرۇپ دۇئا قىلىپ بەرگىلى ئەۋلادى روسۇلىلادىن بىر ساھىبى دۇئا* لازىم ئىدى. ئاۋۋال كۇچادىن باشلاپ ئىسلام ئېچىلىپ شۇلارنىڭ مەدەت ۋە ئىلھامى بىلەن بىزلەرگە كۈچ - قۇۋۋەت ھاسىل بولۇپ، ئىلىدىكى كاپىرلارنىڭ بېشىغا تىغ تارتتۇق. ھېلى - ھەم بولسا راشىددىن خان خوجامنى «بۇرەكلەپ، ئەمىر - پەرمان - لىرىغا بويسۇنىدىغانلىقىمىزنى، بىر مىللەت، بىز مەزھەپتە بولغانلىقىمىز ئۈچۈن، ئىتتىپاقلىشىپ بىر ياقىدىن باش چىقىرىپ، بىرەر مۇشكۈل ئىش يۈز بەرسە ئۆزئارا مەدەت ۋە ياردەمدە بولۇپ، مۇسۇلمانلارنىڭ راھىتى، يۇرتلىرىمىزنىڭ ئاۋاتلىقى ئۈچۈن تىرىشچانلىق كۆرسىتىدىغانلىقىمىزنى بىلدۈرۈپ نامە بىلەن ئەلچى ئەۋەتسەك قانداق؟» دېدى.

بۇ مەسلىھەت ھەممە چوڭلارغا ماقۇل كەلدى. ئۇلار بىر - لىكتە ئىتائەتنامە يېزىپ، بىر ساھىبى دۇئا ئەۋەتتى. ئىلتىماس قىلىپ، قۇربان خېتىپ ئاخۇنۇم باشلىق قىرىق كىشىنى ئەلچى قىلىپ نۇرغۇن سوۋغا - سالاملار بىلەن كۇچاغا يولغا سالدى. بۇ ئەلچىلەر ئىلىدىن چىقىپ تېز سۈرئەت بىلەن يول يۈرۈپ ئۇچتۇرپانغا كەلدى. ئۇچتۇرپاندىكى خوجاملار ئەلچىلەرنىڭ ئالدىغا كىشى ئەۋەتىپ قارشى ئالدى ۋە ئۆز لايىقىدا ئورۇن تەييار - لاپ كۈتۈۋالدى ۋە راشىددىن خان خوجامغا ئەھۋالنى بىر - بىرلەپ

* ساھىبى دۇئا - دۇئا قىلغۇچى، ئالادىن ياخشى تىلەكلەرنى تېلىگۈچى.

مەلۇم قىلىشتى. بىرنەچچە كۈندىن كېيىن راشىددىن خوجامدىن: «ئەھۋالدىن خەۋەر تاپتىم، ئەلچىلەر كۇچاغا كەلسۇن» دەپ يازلىق كەلدى. ئۇچتۇرپاندىكى خوجاملار ياخشى خىزمەتچى، ئىشەنچلىك مۇلازىمىلارنى قوشۇپ ئەلچىلەرنى كۇچاغا يولغا سالدى. راشىددىن خوجا ئەلچىلەرنى كۇچادا ئىككى ئاي توختىتىپ، ھەممىسىگە ئۆز لايىقىدا ئىنئام - سوۋغاتلارنى بېرىپ، قايتىپ كېتىشكە رۇخسەت قىلدى. شۇنىڭ بىلەن بىللە خوجا باھاۋىددىن خوجامنىڭ ئوغلى سايىت خوجامنى باش قىلىپ، ئاللايار ئاخۇننى ئۇنىڭغا ھەمراھ قىلىپ، 150 لەشكەرگە تۇغ - ئەلەم، بايراقلارنى كۆتۈر - كۆتۈرۈپ ئىلىغا ماڭدۇردى. بۇلار مىڭبىر جاپا - مۇشەققەت بىلەن مۇز داۋاندىن ئۆتۈپ مىڭبىر مۇشەققەتلەر بىلەن تىكەشكە يېتىپ بارغاندا، ئۇشتۇمتۇت ئالدىدىن بىرنەچچە ئاتلىق قالماقلار چىقىپ ئالدىلىرىنى توستى ۋە «سىلەر نېمە ئادەم، نەدىن كەلدىڭلار؟ قەيەرگە بارسىلەر؟» دېگەن بولۇپ بۇلارنىڭ ئاز - كۆپلۈكىنى بىلىۋالغاندىن كېيىن، قالماقلارنىڭ چوڭى مۇنداق دېدى: «بۇ يەردە باشباشتاق يامان ئادەملەر بار. ئادەم قوشۇپ بەرسەم سىلەرنى تىنچ - ئامان ئۆتكۈزۈپ زۇپ قويسا مەنمۇ خىزمەت كۆرسەتكەن بولىمەن» دېدى ۋە ئادەملىرىگە قاراپ: «بۇ خوجاملارنى پالان يەرگىچە ئۆزىتىپ بېرىپ ئۆتكۈزۈپ قويۇڭلار، بىرەر ئادەم زىيان - زەخمەت يەتكۈزۈپ قويسا، بىزلەرگە ئوبدان بولمايدۇ» دەپ يالغان، ئىككى يۈزلىنىشلىك گەپلەرنى قىلىپ، ئۇلارغا ئۈچ - تۆت ئادەمنى قوشۇپ يولغا سالدى. سايىت خوجاملار، تەڭرىم بۇ ئەندىشىمىزنىمۇ ئامان قىلدى، دەپ ئويلىشىپ خۇش بولۇپ ئىككى مەنزىل يەزگە بېرىپ چۈشتى. ئات - ئۇلاغلىرىنى ئوتقا قويۇپ، ئۆز - لىرى ئاش - تاماقلارنى يەپ بولۇپ، غەم - ئەندىشىمىز يېتىپ ئۇيقۇغا كەتتى. بۇ پۇرسەتنى غەنىمەت بىلىپ بىللە

كەلگەن قالماقلار ئۆز ئادەملىرىگە خەۋەر يەتكۈزدى.
نۇرغۇن قالماقلار ئاسماندىن چۈشكەن بالا - قاراغا ئوخشاش ئۇشتۇمبۇت باستۇرۇپ كېلىپ، خوجىلارنىڭ بىر مۇنچىلىرىنى ئۆلتۈرۈپ، بىر مۇنچىلىرىنى ئولجا قىلىپ ئەسىر ئالدى. يەنە بەزىلىرى ئىسسىق كۆل تەرەپلەرگە قېچىپ كېتىپ جېنىنى قۇتۇلدۇردى. ئەمما سايت خوجام ئاچ - يالڭاچ، يېرىم جان ھالەتتە مىڭبىر مۇشەققەتلەر بىلەن ئىلىنىڭ يېزىلىرىدىن بىرىگە يېتىشىۋالدى. يېزىنىڭ چوڭى كىيىم - كېچەك بېرىپ ئىلىنىڭ سۇلتانى بىلەن كۆرۈشتۈردى. سايت خوجام باشلىرىغا كەلگەن ھادىسىلەرنى بىر - بىرلەپ بايان قىلغاندىن كېيىن، ئىلىنىڭ سۇلتانى مۇناسىپ تون - سەرۋپاي، كىيىم - كېچەك، تەمىنات بەلگىلەپ، مۇۋاپىق جاي - ماكان قىلىپ ئورۇنلاشتۇردى. موللا ئاللايار ئاخۇنۇمۇ بىر شاگىرتى بىلەن كېلىپ سايت خوجامغا قوشۇلدى، ئەمما ئىلى خەلقى سايت خوجامغا ئىشەنچ ۋە ئېتىقاد بىلدۈرمىدى. بەلكى «يالڭاچ خوجام» دېگەن نام بىلەن مەشھۇر بولدى. چۈنكى بۇلار بار - غۇچە ئىلىدا قوزغىلاڭ كۆتۈرگەن ئالامانلار، موللا شەۋكەت ئاخۇنغا بىر گۇناھنى قويۇپ سۇلتانلىقتىن ئېلىپ تاشلاپ قاپقا سولاپ تىرىكلا دەرياغا تاشلىۋېتىپ، ئورنىغا باشقا بىر كىشىنى سۇلتانلىققا ئولتۇرغۇزغانىدى. يېڭى بولغان سۇلتاننىڭ سايت خوجاملار بىلەن كارى بولمىدى. شۇنىڭ بىلەن سايت خوجام ئىلىدا تۇرۇپ قېلىپ، ياقۇپبەگنىڭ زامانىسىگە كەلگەندە ئاندىن ئۆز يۇرتلىرىغا قايتىپ كەلدى.

ھەبىبۇللا ھاجى پادىشاھ كۇچالىق ھاجى خەزىنىچى بەگنى مەغلۇپ قىلىپ قايتقاندىن كېيىن خۇشال بولغان بولسىمۇ، يەنە بىر تەرەپتىن ياخشى ئىش بولمىدى دەپ ئويلاپ كۆڭلى غەش بولدى. بىرنەچچە كۈن مۇلاھىزە قىلغان

«بىز ئىككى تەزەبىلا مۇسۇلمان، بىر دىن ۋە بىر مىللەت كىشىلىرى. ھەر قانچە ئىش بولغاندىمۇ ئىستىپاق بولۇپ، ئەپ ئۆتسەك ياخشى بولاتتى» دېدى. شۇنىڭ بىلەن خوتەننىڭ ياخشى، ئېسىل ماللىرى، ئات، قورال - ياراق قاتارلىق نەرسىلىرىدىن سوۋغا - سالاملارنى تەييارلىدى ۋە دوستلۇق ئىپادىسى بەلگى ئىتائەت قىلىش ئالامىتىنى بىلدۈرۈپ، ئۆز - لىرىدىن ئۆتۈلگەن ئىشلارغا ئۆزى ئېيتىش ئۈچۈن، ئەھمەت مىراپ ناملىق ئىشەنچلىك بىر بەگنىڭ باشچىلىقىدا 50 كىشىنى ئەلچى قىلىپ نۇرغۇن سوۋغا - سالاملار بىلەن يولغا سالدى. بۇ ئەلچىلەر ئاقسۇغا يېتىپ كەلگەندە ئاقسۇدىن ئادەم قوشۇپ كۇچاغا ماڭدۇردى. كۇچاغا بىر مەزىل يول قالغاندا، كۇچادىن ئالدىلىرىغا ئادەم چىقىپ تارتۇق، سوۋغا - سالاملارنى تاپشۇرۇۋالغاندىن كېيىن ئەھمەت مىراپ باشلىق ھەممە ئەلچىلەرنى ئات - ئۇلاغ، ئوق - ياراقلىرىدىن ئايرىپ، ھەر بىر ئادەمنى بىردىن ئۆيۈككە چۈشۈرۈپ، ئۇلارنى قاچۇرۇپ قويماي ياخشى مۇھاپىزەت قىلىشقا تاپشۇردى.

ئەلچىلەر سايرام يېزىلىرىدا ئىككى يىلغىچە تۇرۇشتى ۋە بۇ يەرلەرگە ياقۇپبەگنىڭ قەدىمى يەتكەندىن كېيىنلا ئۆز يۇرتلىرىغا قايتىپ، بالانداۋا قىلىرى بىلەن جەم بولۇشتى.

ئۇلۇغ تەڭرىنىڭ ئىستىپاقى بىلەن ئىسھاق خوجامنىڭ شەرق تەرەپكە قاراپ يولغا چىقىپ، ئۇششاقتا ئادا نۇرغۇن خىتاي چېرىكلىرىنى يوقا قىلدى ۋە قاراشەھەرنىڭ بەتە قىلمىغانلىقى

راشىدىن خان خوجام كۇچادا خانلىق پايىتەختىدە ئولتۇرغاندىن كېيىن قاراشەھەر ۋە تۇرپاندىكى كاپىرلاردىن

ئەندىشە قىلىپ خاتىرجەم بولالماي، «خۇدانىڭ يولىدا جېنىنى پىدا قىلىپ غازات قىلىدىغان، شېھىتىلىك دەرىجىسىنى ئارزۇ قىلىدىغان باتۇر بارمۇ؟» دەپ جاكار قىلدى. شۇ چاغدا توختى مۇھەممەد يۈز بېشى كېلىپ، «شۇ دەرىجىنى مەن ئارزۇ قىلىمەن. خىزمەتلىرىنى بەجا كەلتۈرىمەن» دەپ ئۆزىنى مەلۇم قىلدى. راشىددىن خوجام توختى مۇھەممەد يۈز بېشىغا 100 لەشكەرنى قوشۇپ ئۇلارغا باھاۋىدىدىن خوجا، ئايدىن خوجىلارنى باشلىق قىلدى ۋە ئۇلارنى دىنىسىزىلار بىلەن جەڭ قىلىش ئۈچۈن يولغا سالدى. بۇلار بۈگۈرگە يېتىپ كەلدى. بۈگۈردە 100 گە يېقىن خىتاي چېرىكى بار ئىدى. ئۇلارنى يوقىتىپ بۈگۈرنى قولغا ئالدى. شۇ ئەسنادا ئارقا تەرەپتىن ئىسھاق خوجام، سىدىق دادخاھ، مەنۇر خەلىپە باشلىق 150 ئەسكەر ياردەمگە كەلدى. بۈگۈردىن دۇئاپى خەلىپە، سۇمۇللا دېگەن تۇڭگان باشلىق 100 كىشى كېلىپ قوشۇلدى. شۇنىڭ بىلەن پۈتۈن لەشكەر قوشۇلۇپ بىرلىكتە كورلىغا يېتىپ بېرىپ كورلىنى قولغا كىرگۈزدى. كورلىدىن يەنە نۇرغۇن ئادەم قوشۇلۇپ چوڭ قوشۇن ھاسىل قىلدى. ئۇلار تۇغ - بايراق، ئوق - ساغداق، مىللىتىق - زەمبىرەك، نەيزە - ياراق، ناغرا - سۇناي، داقا - دۇمباقلار بىلەن زور داغدۇغا ئىچىدە قاراشە - ھەرگە قاراپ راۋان بولدى. مۇشۇنداق زور ھەشىمەت بىلەن دەريا لېۋىگە يېتىپ بارغاندا، كاپىرلار كېمىنى تارتىۋېلىپ مىللىتىق، زەمبىرەك ئېتىپ ئۇلارنى ئۆتكىلى قويىمىدى. ئائىلاج بولۇپ تۇرغان چاغدا، كورلىدىن قوشۇلغان باتۇرلاردىن ئىسلام خەلىپە مەسلىھەت كۆرسىتىپ: «چوڭ يول بىلەن قاراشەھەرگە كىرگىلى بولمايدىغان ئوخشايدۇ، باغراش كۆلىنىڭ ئايىغى بىلەن ئۆتۈپ، ئۇششاققالغا چىقىپ، ئاندىن ئارقىمىزغا يېنىپ كېلىپ قاراشەھەرنى ئالساق»، دېدى. خۇددى تەڭرىنىڭ

ئىلھامى بىلەن كۆرسىتىلگەندەك ناھايىتى ياخشى مەسلىھەت بولدى، دەپ ھەممە قوبۇل قىلدى ۋە ئارقىلىرىغا يېتىپ كورلىغا كېلىپ، باغراش كۆلىنىڭ ئايىغى بىلەن ئايلىنىپ ئۆتۈپ توققۇز كۈندە ئۇششاققالغا چىقتى. بۇ يەردە ئۈرۈمچىدىن چىققان 18 مىڭ خىتاي چېرىكى پامغۇر يېغىپ ماڭالماي، توپ-زەمبىرەك لىرىنى ھۆل بولۇپ كەتمىسۇن، دەپ قۇمغا كۆمۈپ قويۇپ، ئۆزلىرى بىپەرۋا ئارام ئېلىپ ياتقانىدى. شۇ ھالەتتە ئىككى لەشكەر ئۇچرىشىپ ئۆز ئارا جەڭگە كىرىشىپ كەتتى.

مۇندىن ئىلگىرى جاھانگىر خوجام ئالتە شەھەرنى قولغا كىرگۈزگەن چاغدا، بېيجىڭ تەرىپىدىن «ئاي جاڭجۇن» دېگەن كاتتا مەنەسپدار كېلىپ ئالتە شەھەرنى تارتىۋېلىپ، جاھانگىر خوجامنى تۇتۇپ بېيجىڭغا ئەۋەتكەن بولۇپ، شۇ خىزمىتى ئۈچۈن بېيجىڭنىڭ خېنى ئاي جاڭجۇننى ئالتە شەھەرنىڭ «تەربىيەتگەردىسى»* قىلىدىم دەپ يارلىق چۈشۈرۈپ كەن ۋە ئۇششاققالدا ئاي جاڭجۇنگە ئاتاپ بۇتخانا ياساپ ھەيكىلىنى توختىتىپ قويغانىكەن. ئۈرۈمچىدىن چىققان 18 مىڭ خىتاي چېرىكلىرى بەرداشلىق بېرەلمەي، شۇ بۇتخانىنىڭ ئىچىگە قېچىپ كىرىۋېلىپمۇ قۇتۇلالماي ئاخىر ھەممىسى نابۇت بولدى. بېيجىڭ تەرىپىگە بىرەر نىمۇ قېچىپ كېتەلمىدى، ئەمما قاراشەھەر تەرەپكە ئازراق قېچىپ كەتتى.

مۇشۇ پەيتتە تۇرپان تەرەپتىن ئىككى ئاتلىق خىتاي بىغەم چىقىپ كېلىۋاتقانىكەن. قالماقلار ئۇلارنى تۇتۇۋېلىپ خوجامنىڭ ئالدىغا ئېلىپ كەلدى. ئاخشۇرۇپ قارىسا يېنىدىن خەت چىقتى. بۇ قاراشەھەرنىڭ ئامبىلىغا يېزىلغان خەت بولۇپ، «خاننىڭ يارلىقى بىلەن، سىلەرگە ياردەم ئۈچۈن 24

* تەربىيەتگەردىسى — باققۇچى، قوغدىغۇچى، باشپاناھ بولغۇچى.

مىڭ چېرىك، 470 زەمبىرەك، 300* ھارۋا ئوق - دورا
 بىلەن كەلدۇق، ئۈچ كۈندە ئۇششاققالغا يېتىپ بارىمىز، ئالدىن
 بىزغا نۇرغۇن ئوزۇق - تۈلۈك چىقىرىڭلار» دېگەن مەزمۇندا
 يېزىلغانىكەن. خەتنىڭ مەزمۇنىنى پۈتۈن قوشۇنغا جاكارلاپ،
 چۆلىنىڭ ئاغزىنى، سۇنىڭ بويىنى توسۇپ تەييار بولۇپ تۇردى.
 ئۈچ كۈن ئۆتكەندىن كېيىن تۇغ نامايان بولدى. تۇغنىڭ
 كەينىدىن چېرىكلەر كۆرۈندى. ئىسلام ئەسكەرلىرىنى كۆرۈپ
 ئۇلار: «بىزنىڭ ئالدىمىزغا چىققان چېرىكلەر ئوخشايدۇ»، دەپ
 بىنپەرۋا، غەم - ئەندىشىسىز يېقىنلاپ كەلدى. شۇ ئەسنادا بىر
 تەرەپتىن ئىسھاق خوجام، توختى مۇھەممەد خەلىپە، بىر
 تەرەپتىن باھاۋىددىن خوجام، مەمۇر خەلىپە، يەنە بىر تەرەپتىن
 ئايدىن خوجام، دۇنئايى خەلىپە، سۇمۇللا تۇڭگانلار يۇقىرى
 ئاۋاز بىلەن تەكبىر ئېيتىپ چېرىكلەرنىڭ ئۈستىگە ئات سېلىپ
 بېزىپ جەڭگە كىردى. باھاۋىددىن خوجام، مەمۇر خەلىپىلەر
 تەزىپى ئاجىز كېلىپ قاچقىلى تۇردى. ئىش يامان تەرەپكە
 يۈزلىنىۋاتقان چاغدا، ئىسھاق خوجام ئەھۋالدىن خەۋەر تېپىپ
 لەشكەرلەرگە قاراپ دۇئا قىلىپ «(تەڭرىگە) شېرىك كەلتۈرگۈ -
 چىلەرنى ئۆلتۈرۈڭلار» دېگەن ئايەتنىڭ روھى بويىچە ئەسكەر -
 لەرنى چىڭ تۇرۇشقا دالالەت قىلدى. ھەممە بىردەك يىغا -
 زار بىلەن جەڭگە كىرىپ گاھى ئوڭنى سولغا، گاھى سولنى
 ئوڭغا سۈرۈپ، ئەتىگەندىن كەچكىچە، كېچىدىن تاڭ ئاتقۇچە
 جەڭ قىلدى. ئىچ - چاپ - ئاۋازى، توپ - زەمبىرەك، مىللىق
 ساداسى قوشۇلۇپ پەلەكتىن ئاشتى. دېمەك، غەلبە ئىشكى
 ئىسھاق خوجام تەرىپىگە ئېچىلدى. كاپىرلار بىلەن تولۇق بىر

* «تارىخىي ھەممىدىيە» دە 200 دەپ ئېلىنغان

كېچە ئىككى كۈندۈز ئۇرۇشتى. ئۇلارنىڭ ئونىنى ئۆلتۈرگىچە 30 ى ئۆزىنى ئۆزى ئۆلتۈرۈپ ھالاك قىلىدى. ئۇلارنىڭ ئادىتىدە دۈشمەن قولىدا ئۆلۈشنى ئۆزى ئۈچۈن نومۇس دەپ بىلىدىكەن، ئەگەر كاپىرلار ئۆزىنى ئۆزى ھالاك قىلىشىپ بەرمىگەن بولسا، بەش كېچە - كۈندۈز دېمۇ ئۆلتۈرۈپ تۈگەتكىلى بولمايتتى. چۈنكى ئىسلام لەشكەرلىرى 2000 غا يەتمەيتتى. كاپىرلارنىڭ چېرىكى بولسا 24 مىڭ كىشى ئىدى. بۇلاردىن 1000 دەك ئادەم جېنىنى ئېلىپ قېچىپ قۇتۇلدى. قالغانلىرى ھالاك بولدى. بۇ چاغلاردا ئىسلام لەشكەرلىرىگە سۇ ئىچكىلى، تاماق يېگىلى پۇرسەت بولمىغانىدى. ئەمدى بىر ئاز خاتىرجەم بولۇپ تاماق يېيىشكە مەشغۇل بولۇپ تۇرۇشقا، قاراشەھەردىن 7000 خىتاي، 3000 قالماق چېرىكى، 56 ھارۋىدا توپ - زەمبىرەك، مىلىتىق، 150 تۈگىدە ئوق - دورا بىلەن تېۋىلغا ① دېگەن مەنزىلگە كېلىپ چۈشتى. دېگەن خەۋەر كەلدى. شۇنىڭ بىلەن ئۇلار يەۋاتقان تاماقنى تاشلاپ، ھەممە ئىتتىپاقلىشىپ جەڭ قىلىش، ئۆزىنى قوغداپ جېنىنى مۇھاپىزەت قىلىش نىيىتى بىلەن بىزدەك ئاتلىنىپ قاراشەھەر تەرىپىگە قازاپ راۋان بولدى. ئۈچ پۈتەي ② مىقدارى يول يۈرۈپ چۇققو دېگەن يەردە خىتاي چېرىكلىرى بىلەن ئۇچراشتى ۋە ئىككى ئوتتۇرىدا جەڭ باشلىنىپ كەتتى. كاپىرلار ئۆگىلىرىنى چۆكتۈرۈپ، ھارۋىلىرىنى قاتار قىلىپ ئۇنىڭ دالدىسىدا ئىسلام لەشكەر - لىرىگە ئوق ئېتىپ يېقىن كەلتۈرمىگەنلىكىنى كۆرۈپ، ئىسھاق

① خۇشۇت ناھىيىسىدە تېۋىلغا بىر چاتقاننىڭ نامى - مۇھەررىر -

دىن.

② پۈتەي - ئۇزۇنلۇق ئۆلچىمى، بىر پۈتەي تەخمىنەن تۆت كىلو -

مېتىرغا تەڭ كېلىدۇ. 300 مىڭ كىلوگرام ئېغىرلىقىدا بولىدۇ.

ھوجام ئۈجمە چوماقلىرىنى قولغا ئېلىپ داڭدار باتۇر ۋە پالۋانلارنى ھەمراھ قىلىپ دۈشمەن ئۈستىگە ئات سالىدى. بۇنى كۆرگەن كاپىرلار ئىش يامان بولدى، دەپ تۈگىدىكى ئوق - دورىلارغا ئوت قويدى. نۇرغۇن ئوق - دورا پارتلاپ، نۇرغۇن تۈگە، ئادەم، قورال - ياراقلارنى ئاسماننىڭ قەزىگە ئېلىپ كەتتى. دورىنىڭ ئىسمى، ئاتلارنىڭ ئايىغىدىن چىققان توپا - چاڭ زېمىن يۈزىنى قاپلاپ، قۇياش نۇرىنى خىرلەشتۈرۈپ، كېچىنى كۈندۈزدىن، كۈندۈزنى كېچىدىن پەرقلەندۈرگىلى بولمايدىغان، گويا قىيامەت بولغاندەك غەلىتە ئەھۋال يۈز بەردى. نەتىجىدە كاپىرلار ئاجىز كېلىپ قاچتى. خوجاملار چاپ - چاپ قىلىپ قوغلاپ تېۋىلغا دېگەن جايغا بېرىپ چۈشتى. غىزا - تاماق يەپ بىر كېچە قونۇپ ئارام ئالغاندىن كېيىن ئەتىسى قالماقلارغا يول باشلىتىپ قاراشەھەرگە قاراپ يولغا چىقتى. قاراشەھەرگە يېقىن بارغاندا چارلىغۇچى خىتاي - لاردىن ئىككىسىنى تۇتۇۋالدى. بۇلارنى سوراق قىلغاندا، چوڭ يولنىڭ ئۈستىگە توپ - زەمبىرەك قۇرۇپ قويدى، دېدى. قالماقلارنىڭ مەسلىھىتى بىلەن چوڭ يولنى تاشلاپ سول تەرەپ بىلەن يۈرۈپ قاراشەھەرنىڭ كۈنچىقىشى تەرىپىدىن ئايلىنىپ ئۆتۈپ، غەرب تەرىپىدىكى تېرەكلىك دېگەن جايغا بېرىپ چۈشتى.

تېرەكلىك دېگەن جاينىڭ بىر تەرىپى دەريا، بىر تەرىپى تاغ، بىر تەرىپى شەھەر بولۇپ، يەنە بىر تەرىپىدە چوڭقۇر ئېرىق بار ئىدى. شۇ كۈنى شەھەر ئەتراپىدىكى يېزا - قىشلاق بازارلارنى تامامەن ئىگىلەپ، ئوت قويغۇدەككە ئوت قويۇپ، ھەددىدىن زىيادە جەڭ - جېدەللەر بولدى. كاپىرلارنىڭ ئۆلۈكىنىڭ تولىقىدىن ماڭغىلى يول قالمىدى. ئۇرۇش بولغان

يەردە ئىككى چوڭ ئۆستەڭ بولۇپ، چوڭقۇرلۇقى بىر نەيزە بويى* كېلەتتى. ئىككى ئۆستەڭ كاپىرلارنىڭ ئۆلۈكى بىلەن توشۇپ كېتىپ، سۇلىرى ئاقالماي ھەر تەرەپكە تېشىپ، سۈيىنىڭ رەڭگى قانغا ئوخشاش قىيىقىزىل بولۇپ كەتتى. بىراق شەھەر سىرتىدىكى دۈشمەنلەر يوقىتىلغان بولسىمۇ، شەھەرنىڭ ئىچىدىكى كاپىرلار دەرۋازىنى ئېتىۋېلىپ، سېپىلنىڭ ئۈستىدىن ئوق ئېتىپ، تاش - كېسەكلەرنى تاشلاپ يېقىن بارغىلى قويمىدى، بۇ چاغدا ئىسلام لەشكەرلىرى ھارۋىلارنى ئەكىلىپ قاتار قىلىپ، ئۈستىگە تۆگىنىڭ چومىنى سۇغا چىلاپ بېسىپ، ئاستىغا تاللانغان باتۇرلارنى كىرگۈزگەن پېتى ھارۋىنى ئىتتىرىپ بېرىپ دەرۋازىغا ئوت قويدى. بۇنى كۆرگەن كاپىرلار ئەس - ھوشىنى يوقىتىپ، ئەقلىدىن ئازدى، كۆزىگە يورۇق جاھان قاراڭغۇ كۆرۈندى. قول - پۇتى پالەچ بولۇپ، مىلىتىق، قوراللىرى يەرگە چۈشتى. ئۆلۈك ياتىرىكلىكىنى بىلەلمەي ھاڭۋې قىلىشتى.

خوجەك قازى دېگەن كىشى قالماقلارغا تەرجىمان ئىدى. خوجەك قازى ئۇلارغا: «خوجاملار ئۇلۇغ كىشىلەر، ئۇلارغا ئوق ئاتماڭلار، دۇئايى بەد قىلىۋەتسە، ھەممىڭلارغا ئوت كېتىپ، كۆيۈپ تۈگەيسىلەر»، دېدى. قالماقلار: «بىز جاھانگىر خوجا زامانىسىدىن تارتىپ خاننىڭ يارلىقى بىلەن قەشقەرگە بىرقانچە قېتىم بېرىپ خوجاملارغا ئوق ئېتىپ جەڭ قىلغان، ئەمما بىزگە ياخشىلىق بولمىدى. ئارىمىزغا كېسەل تارقاپ نۇرغۇن ئادەملىرىمىز ئۆلۈپ كەتتى. چارۋا - ماللارغا چېچەك چىقىپ قىرىلىپ كەتتى. ئەمدى خوجاملارغا ئوق ئاتمايمىز».

* نەيزە بويى — ئۇزۇنلۇق ئۆلچىمى بولۇپ، تەخمىنەن ئىككى مېتىرغا تەڭ.

دەپ چىتتە چىقىۋالدى. ئىسلام لەشكەرلىرى شەھەرگە كىرىپ
شەھەرنى ۋەيران قىلىپ كاپىرلارنى تارمار قىلدى.

نەزم

شاھقا ئەگەر بولسىلەر دۆلەت، بەخت يار،
بولۇر پەتە نۇسرەتلەر شاھقا دۇچار. ①

مەنسەپدارلار، ئادەتتىكى چېرىكلەر ۋە چوڭ - كىچىك
پۇقرا بولۇپ بىر ھەپتە ئىچىدە 200 مىڭدىن ئارتۇق كاپىر
يوقىتىلدى. بۇ جەرياندا ئىسلام لەشكەرلىرىدىن 150 چە
كىشى قۇربان بولدى. 300 دەك كىشى يارىدار بولدى. ئۇلۇغ
تەڭرىنىڭ ئىلتىپاتى بىلەن ئىسھاق خوجام غالىبىيەت قازاندى.
ھەممەيىلەن خۇشاللىققا چۆمدى. شادلىق سادالىرى، غالىبىيەت
ئاۋازلىرى پەلەككىن ئاشتى. تارىخ كىتابلىرىدا بايان قىلىنغان
جەڭ - غاراتلاردا بۇنداق نۇرغۇن چېرىكلەرنىڭ نابۇت بولغان -
ئىقىمى ھېچكىم كۆرمىگەن ۋە ئىشىتمىگەن. «رەۋزە تۇسسەفا»،
«ئاتەشكەدە»، «تارىخىي رەشىدى»، «شەھىرى خىيە» ② ۋە
باشقا تارىخ كىتابلاردىكى خاتىرىلەرگە قارىغاندا، بىر زامانلاردا
بۇنىڭدىنمۇ كۆپ مۇسۇلمانلار ھالاک بولۇپ كاپىرلار غالىب
بولغان ۋە قەلەرمۇ كۆرۈلگەن. ئەمما بۇ قېتىمقى جەڭدە كاپىرلار
مەغلۇپ بولۇپ، مۇسۇلمانلار غالىب بولدى. شۇنداق قىلىپ
بارلىق مۇسۇلمانلار، قالماقلار ۋە باتۇر، پالۋان ئىسلام لەشكەر -

① پادشاھقا بەخت - دۆلەت كەلسە، غەلبە - مۇۋەپپەقىيەتمۇ
قوشۇلۇپ كېلىدۇ.

② «رەۋزە تۇسسەفا»، «ئاتەشكەدە»، «تارىخىي رەشىدى»،
«شەھىرى خىيە» - مەشھۇر تارىخىي ئەسەرلەرنىڭ نامى.

سورالنى ئىمتىنپا قىلىشىپ، ئىسھاق خوجامنى ئۆزلىرىگە ئەمىر لەشكەر قىلىپ اسايلاپ، ناغرا - كاناي، داپ - دۇمباق سادالىرى بىلەن تەنتەنە قىلىشتى. ھەممە بىلەن قوللىرىنى كۆكسىگە قويۇپ، تەزىم بىلەن ئۆزلىرىنىڭ خوجامغا ئىتائەت قىلىدىغانلىقىنى بىلدۈرۈشتى.

نەزم

مەسنەدى شاھلىققا ئولتۇردى سەئادەت كۈنلىرى،
تەختكە چىقتى ئاچىلىپ غۇنچە يەڭلىغ باغلىرى.

نەتىجىدە يەتتە پۇشتىدىن تارتىپ جىنازىغا ئوخشاش ئورۇق ئاتقا ياغاچ لىڭگىرچاق توقۇپ، ياغاچ ئۈزەڭگە، شوينا قۇشقۇن سېلىپ مېنىپ كەلگەن سەھرا ئىقلا، ئارغىماق - توپچاق ئاتلارغا، 100 سەر كۈمۈشكە ئەرزىدىغان قىممەت باھالىق بېيجىڭ ئېگەرلىرىنى توقۇپ، ئالتۇن - كۈمۈشتىن ھەل بېرىلگەن ئۈزەڭگە، قۇشقۇن سېلىپ مېنىدىغان بولدى، ياز كۈنلىرى بېشىغا تۈزۈككەنە دوپچىپا، قىش كۈنلىرى ئىسسىقلىقتا ئېرە تۇماق كىيمىگەن، ماتا چاپاندىن باشقىغا قۇدرىتى يەتمىگەن، بەش تەڭگە پۇلنى ئېشىنىپ خېراجىتى، ئۈچۈن يېنىغا سالالەپمىغان كىشىلەرمۇ، ئېسىل، قىممەت باھالىق تۇماققا، تۈلكە، سۈلەيسۈن تېرىندىن قىلىنغان ئالىي جېۋۇنلارغا ئېرىشىپ، تاۋار - دۇردۇنلاردىن پايتىما قىلىشىپ، خۇرچۇن - خۇرچۇنلاردا ئالتۇن، كۈمۈش، تاغار - تاغارلاردا تاۋار - دۇردۇنلارغا ئېگە بولدى. ئەسكەر باشلىقلىرى، پانسات، يۈز بېشى، ئون بېشى قاتارلىقلار ئىگە بولغان ئالتۇن - كۈمۈش، ئات - ئۇلاخ، ئىككىن - ئاياغلارنىڭ ھېسابى يوق ئىدى.

قاراشەھەر ئېلىنىپ، يۇرت ئىسچلانغاندىن كېيىن ئىسھاق خوجا جەڭ ۋەيرانچىلىقى، ئوت ئاپىتىدىن قۇتۇلۇپ قالغان

مىللىتىق، توپ - زەمبىرەك، ئوق - دورا، قورال - ياراق، مال - مۈلۈكلەرنى، ھەرىمىي پۇرۇشتە ھېرىپ - چارچاپ ياكى اجارەھەتلىنىپ سەپتىن چۈشۈپ قالغانلارنى يىغىپ ئېلىپ كېلىش ئۈچۈن ئۇششاققالغا مەخسۇس قوشۇن ئەۋەتتى. بۇلار ئۇششاققالغا بېرىپ قارىغۇدەك بولسا ئەسلىدىكى ئۇششاققالنىڭ شەرق تەرىپىدىكى كەڭ قارا ساي كاپىرلارنىڭ خۇنى بىلەن خۇددى قىزىل كىگىز يايغاندەك قىزىللىققا پۈركىنىپتۇ. پەرھات قەبرىسىنىڭ ئۈستىدىكى لالزار گۈل - گۈلىستانلىقتىنمۇ زىيادە بەرق ئۇرۇپتۇ. ئۇلار بۇ مەنزىرىنى سەيلە - تاماشا قىلىپ، تەڭرىنىڭ ئىلمىياتىغا شۈكرى - سانا ئېيتىپ قورال - ياراق، ئالتۇن - كۈمۈش، مال - مۈلۈكلەرنى ئېلىپ قايتىپ كەلدى.

ئىسھاق غازى خوجام خۇش خۇي، مۇلايىم، ئادىل، كۆڭلى - كۆكسى كەڭ، ساددا، چىقىشقاق، سېخىي، پۇقرالارنىڭ غېمىنى يەيدىغان، غەيرەتلىك بىر ئادەم ئىدى.

«پادىشاھ قايسى دىن، قايسى ئېتىقادتا بولسا خالايمىمۇ شۇنداق بولىدۇ» دېگەن ھەدىسنىڭ مەزمۇنىغا مۇۋاپىق، شۇ چاغدىكى لەشكەرلەرنىڭمۇ كۆڭۈللىرى ساپ، نىيەتلىرى توغرا ئىدى. «نىيىتى قانداق بولسا ھەرىكىتىمۇ شۇنداق بولىدۇ» دېگەندەك، نىيەتلىرى توغرا بولغانلىقى ئۈچۈن ھەممىلىرى غازىلىق دەرىجىسىگە مۇشەررەپ بولۇشتى. پەرز، ۋاجىپ، سۈننەت ۋە مۇستەھەپ* ئەمەللىرىنى ئورۇندىغاندا نىيەت توغرا بولمىسا، ئۇنىڭ ساۋاب ۋە نەتىجىسى بولمايدۇ. غازات بولسا ئۇلۇغ پەرزلەرنىڭ بىرى بولۇپ، غازات قىلىش ئۈچۈن ئەلۋەتتە

* پەرز، ۋاجىپ، سۈننەت، مۇستەھەپ - ئىسلام شەرىئىتى بويىچە مۇسۇلمانلار ئورۇنداشقا تېگىشلىك بولغان ۋەزىپىلەرنىڭ دەرىجىسى ۋە ناملىرى.

ياخشى نىيەت، ئوغرا مەقسەتنىڭ بولۇشى لازىم ۋە زۆرۈر،
ئىسھاق خوجام باشلىق باتۇرلار ۋە پۈتۈن لەشكەرلەرنىڭ ئولجا
ئالاي ياكى باتۇر دېگەن نام كۆتۈرەي ۋە ياكى شۇ باھانە بىلەن
بىرەر مەملىكەتكە ھاكىم، پادىشاھ بولاي دېگەندەك يامان خىيال،
ئاتوغرا غەرەزلىرى يوق ئىدى. ھەممىسىنىڭ بىردەك كاپىرلارنى
تازىلاش قىلماق، ئەجەل يەتسە تەڭرى يولىدا جېنىمنى پىدا
قىلماقتىن باشقا مەقسىتى يوق ئىدى. ئۇلۇغ تەڭرىم ئۆزىنىڭ
پەزىلى - كەرىمى بىلەن ھايات قالغانلارغا غازىلىق بەختى دۆلىتىنى،
ئۆلگەنلەرگە شېھىتلىكىنىڭ ئالىمى دەرىجىسىنى بەردى. ھازىرغىچە
روسۇلىلانىڭ سۈننەتلىرىگە مۇۋاپىق غازات قىلغان گۇرۇھ
بەلكى مۇشۇ بولۇشى مۇمكىن. ھەقىقىي ئەھۋالنى تەڭرىنىڭ
ئۆزى بىلىدۇ.

ئەي ئۇلۇغ خۇدا: ئۆز قۇدرىتىڭ بىلەن ھەممىگە ئىنساپ،
ياخشى نىيەت، خالىس ئەقىدە ئاتا قىلغىن. جىمى ئالەمنىڭ
پەيغەمبىرى — مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ ھۆرمىتى ئۈچۈن
دۇئالىرىمنى ئىجابەت قىلغىن، ئامىن!

تەڭرىنىڭ ئەنئىتى بىلەن سىيىت ئىسھاق خوجام تۇرپان غازى -
تىغا يۈرۈش قىلىپ، تۇرپاننى قولغا كىرگۈزگەندىن كېيىن يەنە
بىرنەچچە شەھەرلەرنى پەتھ قىلغانلىقى ۋە نۇرغۇن قارا خىتاي
ئەھلىنىڭ نابۇت بولغانلىقى

دۆلەت ئۇلۇغلىرى ۋە پاراسەتلىك ئەربابلارغا ئاشكارا
بولغايدىكەن، ھوقۇق ۋە ئۇلۇغلىقنىڭ ۋارىسى بولغان سىيىت
ئىسھاق خوجام، قاراشەھەردىكى «كاپىر» قالمىقلارنىڭ جېنىمدىن

پارىخ بولغاندىن كېيىن، ئەمىر - ئۇمرا، باھادىر، دادخاھلارنى چاقىرىپ كونا تۇرپاننى پەتھ قىلىش نىيىتىنى ئۇلارغا بىلدۈردى. ھەممە ئەر-بايلار بىر ئېغىزدىن: «تۇرپان يولىنىڭ قاتتىق - لىقى ھەممە ئىنسانلارغا قۇياشتەك روشەندۇر. بۇ توغرىدا ئارغىنبۇلاق دېگەن جايدىكى تاغنى سىتىن بىلەن ئويۇپ خەتتى جەللى ① شەكلىدە مۇنداق مەزمۇندا خەت پۈتۈلگەن: «بىرىنچى قېتىم بۇ يولدا ماڭغان كىشى بىلمەسلىكتىن، تىجارەت ۋە نەپەقە، ئەھلى ئايال دەپ نادانلىق بىلەن ماڭغان بولغاي، ئىككىنچى قېتىم ماڭغانلار ناھايىتى زۆرۈرلۈكتىن ياكى ئەسھابۇل كەھەبىي زىيارەت قىلىش نىيىتى بىلەن ماڭغاندۇر، ئۈچىنچى قېتىم ماڭغانلارنىڭ ئۆزى كاپىر، خوتۇنى تالاق». بۇ خەتنىڭ قايسى زاماندا، قايسى ۋاقىتتا پۈتۈلگەنلىكىنى ھېچ كىشى بىلمەيدۇ. شۇنىڭغا لايىق نان - توقاچ، ئوزۇق - تۈلۈك، قورال - ياراق، ئات - ئۇلاغ راسلاپ ئاندىن يولغا چىقساق ياخشى بولۇرمىكەن» دەپ مەسلىھەت بېرىشتى. بۇ مەسلىھەت ھەممىگە ناھايىتى يىلقى. نۇرغۇنلىغان ھارۋا، تۆگە، ئات - ئېشەكلەرگە ئوزۇق - تۈلۈك، قورال - ياراقلارنى ئارتىپ ياخشى كۈن، ياخشى سائەتتە غەلىبە ئۈچۈن ئاتلاندى. تارىخىي ھىجرەت يېنىنىڭ 1281 - يىلى ② رەبىئۇلئاخىرنىڭ 18 - كۈنى يولغا چىقىپ، تېۋىلغا دېگەن مەنزىلگە كېلىپ چېدىر - بارگاھلىرىنى تىكىپ ئارام ئالدى. غەلىبە قازانغان بۇ لەشكەرلەر نۇر - غۇن «كاپىر» لارنى ئۆلتۈرۈپ يۈرەكلىرى توختىغان، كۆزلىرى قىزارغان، ئاجىزلىرى كۈچلۈك، كۈچلۈكلىرى باتۇر بولغانىدى.

① خەتتى جەللى - خەتتاتلىقتىكى بىر خىل ھۆسن خەت شەكلى.

② ھىجرەت يېنىنىڭ 1281 - يىلى مىلادىنىڭ 1864 - ، 1865 -

يىللىرىغا توغرا كېلىدۇ.

شەھەر بىرى ئۆزىنى گويىا ئىسپەندىيار، رۇيىنئەن، قەھرىمان تەھمەتەن اچاغلان، رۇستەم ۋە بەرزۇ دىنمۇ پالۋانلار دەپ ئويلايتتى.

شۇڭا، ئۇلۇغ خۇدانىڭ ئىنسانىيەتكە ئۆزىنى ئاتاپ، خالىس ئىپەت بىلەن تەڭرىگە تەۋەكىكۈل قىلىپ، «دىنغا ياردەم بەرگەن كىشىلەرنى غالىب قىل، دىننى خار قىلغان كىشىلەرنى مەغلۇپ قىل» دېگەن دۇئانى توختىماي تەكرارلاپ يۇقىرى ئاۋاز بىلەن تەكبىر ئېيتىشىپ يولغا راۋان بولدى. ئەمما كاناي - سۇنايمىش ساداسى، نەغمە - ناۋانىڭ ئاۋازى، لەشكەر - لەرنىڭ ھەيۋەتلىك تاماشىسى، ئوق - ساغداق، نەيزە - قىلىچ، تۇغ - ئەلەملەرنىڭ دەيدەلمىسى، پوش - پوش غوۋغىسى كۆك ئاسماندىن ئۆتۈپ يۇقىرىقى ئالەمدىكىلەرنىمۇ پاراكەندە قىلدى. ئۇششاققالغا يېتىپ بېرىپ قارىغۇدەك بولسا كاپىرلارنىڭ ئۆلۈك - لىرى يولىنىڭ ئۈستىدە دۆۋە - دۆۋە بولۇپ يېتىپتۇ. بىر تەرىپى تاغ باغرى، بىر تەرىپى سۇنىڭ قىرغىقى بولغانلىقتىن مېڭىشنىڭ ئىمكانىيىتى قالماپتۇ. چۈنكى ئېتىزلىقتىكى دېھقانلار ئورۇپ يىقىتىپ قويغان زىرائەتتەك، بەلكى سايىنىڭ تېشىدەك پۈتۈن دەشت - باياۋان ئۆلۈك بىلەن توشۇپ كەتكەنىدى. ھاشار - مەدىكار سېلىپ ئۆلۈكلەرنى بىر تەرەپكە تارتىپ يول ئېچىپ ماڭدى. كېيىنكى قېتىم يەنە خىتاي چېرىكلىرى كەلگۈچە بۇ ئۆلۈكلەر يول ئۈستىدە قۇرۇپ - چېرىپ ياتتى. ئەمما ھاۋانىڭ ئىسسىقلىقىدىن ئۆلۈكلەرنىڭ تېرىلىرى قۇرۇپ تارتىشىپ بەزدە - لىرى باش ئۇرۇۋاتقاندەك، بەزىلىرى چاڭىكال سالغاندەك، بەزىلىرى سوراچى ئالدىدا يۈكۈنۈپ ئولتۇرغاندەك قىياپەتتە

* ئىسپەندىيار، رۇيىنئەن، تەھمەتەن، رۇستەم، بەرزۇ دېگەنلەر قەدىمكى ئىران ئەپسانىلىرىدىكى پالۋانلارنىڭ نامى.

بولۇپ قالغانىدى،

كېيىنكى چاغلاردا بۇ يول بىلەن يۈرگەن يولۇچىلارنىڭ ئات - ئۇلاغلىرىغا ئۆلۈكلەرنىڭ ئۈستىخانىلىرى سايىنىڭ تېشىدەك پۈتلىشىپ تۇراتتى. بۇنى كۆرگەن مۇسۇلمانلار ئىسھاق خوجام ۋە ئۇنىڭ لەشكەرلىرىنىڭ غەيرىتىگە ئاپىرىن ئېيتىپ دۇئا قىلىشاتتى.

كېيىنكى چاغلاردا* ئاتلىق غازى ھاكىمىيەتنى ئالغاندىن كېيىن سىمىت ئىسھاق خوجامنى كۇچادىن يەكەنگە ئېلىپ بېرىپ مۇھەممەد يۇنۇس داداھاقتا تاپشۇردى. ئۇنىڭ ھەر كۈنلۈك تەمىناتى ئۈچۈن بىر دانە قىزىل تىللا، ھەر ھەپتىدە ئۆز لايىقىدا تون - سەرۋاپاي، ھەر يىلىدا 2000 چارەك ئاشلىق بېرىشنى تەيىنلەپ يارلىق چۈشۈرگەنىدى. بىرنەچچە ۋاقىتتىن كېيىن مۇھەممەد يۇنۇس دادخان ئاتلىق غازىغا مۇنداق دەپ ئەرز يازدى: «مەرھەمەت پاناھ ئاتلىق غازى، يارلىق قىلغان تەمىناتنى ئىسھاق خوجىغا بىرنەچچە يىلدىن بېرى بېرىپ تۇردۇم. ئەمدى يېرىمىنى بېرىپ، يېرىمىنى توپلاپ ئالىيلىرىنىڭ نۇسرەتلىك قوشۇنلىرىغا يەتكۈزۈپ بەرسەم دېگەننى ئويلاۋاتىمەن. يەكەن ئىچى ئەرزانچىلىق بولغانلىقتىن شۇمۇ يېتەتتى...»

ئاتلىق غازى بۇ ئەرزنى كۆرگەندىن كېيىن كايىشلىق بىلەن قايتا غەمخورلۇق يارلىقى چۈشۈرۈپ: «خەسسى، بەخىلى - لىقىدىن ئىسھاق خوجىغا تەمىناتنى ئاز تەيىن قىلغانىكەنمەن، بۇ ئالىي يارلىقنى تاپشۇرۇۋالغاندىن كېيىن بۇرۇن تەيىن قىلغان تەمىناتنى ئىككى ھەسسە ئاشۇرۇپ بېرىپ، ئالىي دۆلە -

* «تارىخىي ھەممىدىيە» دە «بۇنىڭدىن ئىلگىرى» دەپ ئېلىنغان - مۇھەررىردىن.

تىمىز ھەقىقىگە دۇئا ئالغايىسىز. ئىسھاق خوجىنىڭ ئۇششاققالدا قانداق جەڭ قىلغانلىقىنى بىلىمەكچى بولسىڭىز، ئۇ يەردىكى كاپىرلارنىڭ ئۇلۇكلىرىنىڭ ئۈستىدە خاھىشلىرىنى كۆرسىتىش بولدى. مېنىڭ ئورنىمدا سىز بولسىڭىز، ئىسھاق خوجىنىڭ داستانىدا خانىغا پۈتۈن يەكەننى يېزا - قىشلاقلارنى بىلەن ئىنتام قىلىپ بەرگەن بولاتتىڭىز» دەپ ئىسھاق بىلەن ئەمىر قىلدى. بۇ ئەھۋال ئاتىلىق غازىنىڭ ناھايىتى دىيانەتلىك كىشى ئىكەنلىكىگە، ئىسھاق خوجامنىڭ غەيرەتلىك ۋە باتۇرلۇقلىرىغا گۇۋاھ بولالايدۇ.

ئەمدى ئەسلىدىكى قىسسىمىزگە كەلسەك، سىنىپ ئىسھاق خوجام پۈتۈن لەشكەر، ھەممە باتۇر، پالۋان، توپ - زەمبىرەك - چىقىرى بىلەن ئوت - بوغۇز، نان - توقاچلىرىنى ئېلىپ ئۇششاق - تالدىن يولغا چىقىپ دۆڭدىڭىزدا دېگەن مەنزىلگە كېلىپ چۈشتى. بۇ يەردىن چىقىپ قارا قىزىلدا قونۇپ ئاندىن كۈمۈش دېگەن قونالغۇغا يېتىپ باردى. كۈمۈشتە 30 - 40 ئۆيلۈك كىشى بالا - چاقىلىرى بىلەن تەسلىكتە كۈن كۆچۈرگۈدەك ئازغىنا يەر - سۇ بولۇپ، ئۇ يەر ئوت - خەشەك ھەتتا چىش كۈلۈڭۈدەك ياغاچ تېپىلمايدىغان جاي ئىدى. كۈمۈشتىن چىقىپ ئۈچمە دەڭگە باردى. ئۇ يەردىن چىقىپ ئارغىيۇلاق مەنزىلىگە چۈشتى. بۇ يەردىمۇ ئازراق سۇ بولۇپ، ئاتلارنى ئوۋەت بىلەن سۇغارسا ئاران يېتەتتى. بۇ يەردىن چىقىپ سۇبېشىغا كەلدى. بۇ يەردىن ئۈتۈپ توقسۇنغا يېتىپ باردى. توقسۇن خېلى كاتتا يۇرت بولۇپ، ئەتراپىدىكى يېزا - قىشلاقلارمۇ كەڭرى ئىدى. بۇ يەردىن ئۆتسىلا تۈر -

* «تارىخى ھەممىدە» دە «قارا قېرىن» دەپ ئېلىنغان - مۇھەررىردىن.

پانغا يېتىپ باراتتى. گەپنىڭ قىسقىسى، مۇشۇنداق ئەھۋالدا مىڭبىر جاپا - مۇشەققەت بىلەن تۇرپانغا يېتىپ باردى. تۇرپاندا تۇرۇۋاتقان سايراملىق خوجىلاردىن مەسۇمخان خوجا ئاتلىق بىر ئۇلۇغ كىشى بولۇپ، سىنىپت ئىسھاق خوجامنىڭ لەشكەرلىرى يېتىپ بارغۇچە ئۇ تۇرپانلىق قاسىم جەڭچى، ۋايىت خەلىپە، خوجا زايىت خەلىپە، ھاجى باقى خەلىپە دېگەنلەر بىلەن بىرلىشىپ، تۇرپاننىڭ سەھرا - قىشلاقلىرىدىكى چېرىك، ئېلىپ - ساتار خىتايلىرىنى ئۆلتۈرۈپ، بىر - ئىككى قېتىم شەھەرگە ھۇجۇم قىلىپ جەڭ قىلغان بولسىمۇ، ئەمما ئۇلارغا تەڭ كېلەلمىگەن، خىتايلىق شەھەر دەۋازىسىنى ئېتىۋېلىپ قامىۋالغانىكەن. تۇرپانغا قاراشلىق سەھرالاردا توققۇز ئورۇندا چېرىك ۋە ئۆلتۈرۈۋالغان خىتايلىق بولۇپ، بەزى ئورۇندىكىلىرىنىڭ سانى 7 - 8 مىڭ، بەزى ئورۇندىكىلىرى 3 - 4 مىڭ كېلەتتى. بۇلارنىڭ ئۆلگەنلىرى ئۆلۈپ، قالغانلىرى شەھەرگە كىرىۋالغانىدى. شۇنداق ھالەتتە خوجا ئىسھاق خوجام ھەشىمەتلىك لەشكەرلىرى بىلەن يېتىپ كېلىپ شەھەر ئەتراپىغا چېدىر - بارگاھلىرىنى تىكىپ ئورۇنلاشتى. ھەر تەرەپكە قاراۋۇل خەۋەرچىلەرنى قويۇپ ھوشيار تۇردى. تۇرپان شەھىرىنىڭ سېپىلى مۇستەھكەم، بېكىنىۋالغان خىتايلىق سانى كۆپ ئىدى. كۈن ئارىلاپ ھەر ئىككى تەرەپ توپ - زەمبىرەك ئېتىپ سوقۇشۇپ تۇردى. نۇرغۇن خىتايلىق نابۇت بولدى. ئىسھاق خوجامنىڭ لەشكەرلىرىدىنمۇ بىر مۇنچە كىشى شېھىت بولدى. ئەمما شەھەر پەتە بولمىدى، ئاقسۆت بىرنەچچە يەرگە ئېگىز «شەببە»* باغلاپ، ئۈستىگە بىرنەچچە باتۇرلار چىقىپ شەھەر ئىچىگە ئوق ئېتىپ كاپىرلارنى

* شەببە - سېپىلنىڭ تېشىدا تۇرۇپ ئىچىگە ئوق ئېتىش ئۈچۈن ياغاچتىن ياسالغان ئېگىز لاپاس.

باش چىقارغىلى قويغىدى. مۇشۇ ھالەتتە ئۈرۈمچىدىكى سۇ دالۋىيە، داۋۇت خەلىپە ① لەردىن كىشى كېلىپ «ئۈرۈمچىنىڭ سەھىرلىرى» دىكى خىتايلارنى قوغلاپ شەھەرگە قامىدۇق. بىزگە مەدەت ۋە ياردەم بېرىپ خوجاملاردىن بىر كىشىنى باشلىق قىلىپ لەشكەر ئەۋەتسىلە دېگەن خەۋەرنى يەتكۈزدى. ئىسھاق خوجامى بۇ خەۋەرنى ئاڭلىغاندىن كېيىن دەرھال باھاۋىدىدىن خوجامى 1000 لەشكەر بىلەن، مەسۇمخان خوجامغا ۋاپىت خەلىپە، زاپىت خەلىپىلەرنى قوشۇپ 2000 لەشكەر بىلەن، تۇڭگان مانۇر خەلىپە، ئېلى خەلىپىلەرگە توپ - زەمبىرەك، ئوق - دورىلار بېرىپ، ئۇلارنى 1000 تۇڭگان لەشكەر بىلەن ماڭدۇردى. ئارقىدىنلا يەنە رەھمەت باتۇر، ھاجى باقى خەلىپىلەرنى 1000 لەشكەر بىلەن ئۈرۈمچىگە يولغا سالدى. بۇلار يېتىپ بېرىپ ئۈرۈمچىنى پەتھ قىلدى. بۇ جەرياندا 30 مىڭدىن كۆپرەك كاپىر يوقىتىلدى. ئۇ يەردىن ئۆتۈپ جىمىسارنى ئالدى. بۇ يەردە 16 مىڭ كاپىرنى يوقاتتى. ئۇ يەردىن «گۈچۈڭزى» غا باردى. گۈچۈڭزى ناھايىتى چوڭ كاتتا شەھەر بولۇپ، كاپىرلارمۇ تولا ئىكەن. «گۈچۈڭزى» دېگەن خىتايچە «ئىت قۇرتى» يەنى، «ھېسابى يوق» دېگەن بولىدىكەن. سەھرا - قىشلاقلرىمۇ كەڭرى بولۇپ، ھەممىسىدە خىتايلار بار ئىكەن. ئۆيلىك ھېسابدا تەخمىنەن ئىككى لەك ② ئۆيلىكتىن كەم ئەمەس دېيىشىدۇ. دېمەك، ئۇلارنىڭ ھەممىسىنى يوقاتتى (بۇ يەرگە قاراشلىق بىرقانچە يېزا - قىشلاقلار بولۇپ، ئۇ يەرلەردە ئەسلا مۇسۇلمان ئەۋلادى يوق، دېيىشىدۇ. ئەمما يىراق تاغ باغرىغا ئورۇنلىشىۋالغانلىرى قۇتۇلۇپ قالغان بولۇشى

① داۋۇت خەلىپە — خەنزۇچە مەنبەلەردە «تۇدېلىڭ، تۇمىن» دېگەن كىشى — مۇھەررىردىن.

② ئىككى لەك — 200 مىڭ.

مۇمكىن). ئۇ يەردىن سەنتەيگە باردى. ئۇ يەردىمۇ 15 مىڭغا يېقىن كاپىرغا ھالاكەت يەتتى. ئۇ يەردىن فۇكاڭغا بېرىپ 12 مىڭ كاپىرنى يوقاتتى، ئۇ يەردىن يۈرۈپ جەبەكۇغا بېرىپ 30 مىڭچە كاپىرنى نابۇت قىلدى. ئاندىن قاراباسۇنغا يېتىپ بېرىپ 15 مىڭچە كاپىرنى ھالاك قىلدى. ئۇ يەردىن ماناسقا باردى. ئۇ يەردە 60 مىڭ كاپىرنى يوقاتتى، جىڭدا قاتتىق جەڭ بولغان بولسىمۇ، كەرەملىك تەڭرىم يەنە غەلبە ئاتا قىلدى. خەلىپىلەر، ئەسكەر باشلىقلىرى ئولجا - غەنىمەتلەرگە تويۇپ كەتتى. شۇنىڭ بىلەن تۇرپانغا قايتىپ كەلدى. بۇ شەھەرلەرنى ئىككى ئاي ئىچىدە قولغا كىرگۈزۈپ، بىر تەرەپ قىلغان بولسىمۇ، ھەممىسى ۋەيران بولۇپ ھۇقۇشقا ماكان بولدى.

شۇ كۈنلەردە ئابدۇددىن خوجامنى باش قىلىپ، لۇكچۈنلۈك ھەسەن قاسىم باتۇر، تۇڭگان خۇ خەلىپە، كۇچالىق توختى مۇھەممەد خەلىپە، شايارلىق موللا ئوسمان شەيخ باتۇر، ئىدىرىس خەلىپە، موللا يولداش مىرزا، ئاقسۇلۇق ئوشۇر خەلىپە، ھىدايەت تۇلسا خەلىپە، مۇسا مىڭ بېگى، قەشقەرلىك قۇربان خەلىپە، مۇسا خەلىپىلەرنىڭ بەزىلىرىنى 700 - 800، بەزىلىرىنى 1000 ئادەمگە باش قىلىپ، مورى تەرىپىگە چوڭ يول بىلەن يولغا سالدى. ئۇلار بەش مەنزىل يول يۈرۈپ چىقىم دېگەن جايغا يېتىپ بارغاندىن كېيىن چوڭ يولنى تاشلاپ، سول تەرەپ تاغ ئارىسى بىلەن يۈرۈپ داۋاندىن ئېشىپ تازبۇلاق دېگەن يەرگە يېتىپ باردى. ئۇ يەردىن ئۆتۈپ، يىسەنگا جىڭزە دېگەن يەردىكى خىتايلار بىلەن ئۇرۇشۇپ 10 مىڭدەك كاپىرنى نابۇت قىلدى. ئۇ يەردىن يىبا جىڭزىغا يېتىپ بېرىپ 12 مىڭچە كاپىرنى ھالاك قىلدى. ئۇ يەردىن ئۆتۈپ تاللىق دېگەن يەر بىلەن مورىغا يېتىپ باردى. مورى سېپىلى يوق شەھەر بولۇپ، ئەتراپىدىكى يېزىلىرى ناھايىتى چوڭ ئىدى. بۇ يەردە خىتايلار

شېسابسىز دېگۈدەك كۆپ ئىكەن. بۇ يەردىمۇ نۇرغۇن قېتىم جەڭ بولۇپ، كاپىرلارنىڭ كۆپچىلىكى ھالاك بولدى. ئازراقلىرى مۇسۇلمان بولۇپ جېنىنى قۇتۇلدۇرۇپ قالدى. مورىدىن چىقىپ دۆڭكەجىن شەھىرىگە يېتىپ باردى. ئۇ يەردىمۇ ناھايىتى كۆپ جەڭ - جېدەللەر بىلەن 40 - 50 مىڭ كاپىر ئۆلدى. ئەمما شەھەر پەتھ بولمىدى. ئاقۋەت خىتايلار ئالغىلى كەلدى. ئىسلاھام لەشكەرلىرى سوغۇقنىڭ قاتتىقلىقىدىن قىيىنلىپ بەرداشلىق بېرەلمەي تۇرپانغا يېنىپ كەلدى.

بۇ چاغدا تۇرپان شەھىرى تېخى پەتھ بولمىغانىدى. بۇ ئارىلىقتا نۇرغۇن ۋەقەلەر يۈز بەردى. بۇ ۋەقەلەرنىڭ بىرى شۇكى، سۇ خەلىپە دېگەن كىشى بۈگۈردە قالغانىدى. كېيىن كېلىپ تۇرپاننىڭ پەتھ بولمىغانلىقىنى كۆرۈپ: «تۇرپان شەھىرىنى پەتھ قىلىپ قولغا كىرگۈزمىگۈچە ھېچ نەرسە يېمەيمەن» دەپ قەسەملەر قىلىپ ئادەملىرى بىلەن شەھەرگە قاراپ ئات سالىدى. خىتايلارنى قوغلاپ ئۇلار بىلەن ئارىلىشىپ شەھەرگە كىرىپ كەتتى. ئۇلار كاپىرلارنىڭ باشلىرىنى كېسىپ، تاشنى ئاتقان دەك سېپىلدىن ئارتىلىدۇرۇپ شەھەرنىڭ سىرتىغا ئاتاتتى. ئاقۋەت ئەزەل ئوقى كېلىپ تەگدى. كاپىرلار قورشاپ ئېلىپ سۇ خەلىپىنى ئۆلتۈرۈپ، كىيىم - كېچەكلىرىنى سالدۇرۇپ ئاخشۇردى. يانچۇ - قىدىن مۆھۈرى چىقتى. بۇنى كۆرگەن كاپىرلار ئۇنى چوڭ باشلىق ئىكەن دەپ ئويلاپ، ئوت قالاپ ئۆلۈكىنى كاۋاپ قىلىپ بىر لوقمىدىن يېيىشتى.

تۇرپاننىڭ شەھەر ئىچىگە كىرىۋالغان كاپىرلار ئامباردىكى ئاشلىقلىرىنى باھاردا پۇقرالارغا ئوتتە بەرگەندى. شۇڭا ئاشلىق تۈگەپ ئاچارچىلىقتىن ئات، ئىت - ئېشەك، ھەتتا كىچىك بالا، قېزىلىرىنى يەپمۇ يەنلا ئاچارچىلىققا چىدىماي ناھايىتى بىتاقەت بولدى. چۈنكى تۆت ئايدىن بېرى شەھەر پەتھ بولماي

قاسىلىپ قالغانىدى،

بىر كۈنى ئىسھاق خوجام ئۇرپان شەھىرىنىڭ بول ئېرىق ① تەرىپىدىكى دەرۋازىسىنى توسۇپ ياتقان ئەسكەرلىرىنى ياندۇرۇپ كېلىپ: «خىتايلار بېيجىڭ تەرىپىگە كەتسۇن، يول بېرىمىز» دەپ جاكار قىلدى.

ھەممە خىتايلار يولغا چىقتى. ئۇلارنىڭ ئالدى بول ئېرىققا يېتىپ بېرىشى بىلەن ئىسلام لەشكەرلىرى قوغلاپ كېلىپ چاپ-چاپ قىلىپ ئۆلتۈرۈپ، تىرىك قالغانلىرىنى ئەسىر قىلىپ، لەشكەر-لەرنىڭ خىزمىتىگە سالدى. شەھەر ئىچىدىكى ئوق-ياراق ۋە ھەممە جەڭ ئەسلىھەلىرىنى غەنىمەت ئېلىپ، مۇسۇلمانلار شاد-خۇرام، كاپىرلار غەم-پەرىشان بولۇشتى. شۇنداق قىلىپ تۇر-پان شەھىرى ئىچىدىكى چېرىكلەر ۋە ئون توققۇز يېزىدىكى خۇرجا ② مەيمەچىچىلەر ③ بولۇپ 130 مىڭدىن كۆپرەك كاپىرلار ھالاك بولدى. مۇسۇلمانلاردىن 400 چە كىشى شېھىت بولدى.

تۆت ئايدىن ئارتۇقراق ۋاقىت ئىچىدە بۇ تەرىپى ئۇرۇمچى، ئۇ تەرىپى مورى ۋە دۆڭكېچىن بولۇپ، تۆت لەكتىن كۆپرەك كاپىرلار ھالاك بولدى. بۇ ھەرگىزمۇ مۇبالىغە ئەمەس. مۇبادا خۇش خۇيلۇق بىلەن قەلەمنىڭ تىزگىنىنى مۇبالىغە تەرىپىگە مايىل قىلىپ، بولغان ۋە ئۆتكەن ۋەقەلەرنى تەپسىلىي بايان قىلسام ئوقۇغۇچى ۋە ئىشىتكۈچىگە مالالىق يېتىپ، مۇددىئا

① بول ئېرىق — ھازىر بۇلبۇق دەپ ئاتىلىدۇ.

② خۇرجا — يېزىدا ئولتۇراقلىشىپ دېھقانچىلىق بىلەن شۇغۇللىنىدىغان خەنزۇلارنى دېمەكچى.

③ مەيمەچىچى — سودا-سېتىق بىلەن شۇغۇللىنىدىغان خەنزۇلار شۇنداق دەپ ئاتىلاتتى.

ۋە مەقسەتتىن يىراقلىشىپ قالارمەنمىكىن دەپ، مىڭدىن يۈزىنى،
يۈزدىن ئونىنى، ئوندىن بىرىنى ئىلغاپ - تاللاپ بۇ كىتاب
سەھىپىسىگە چۈشۈردۈم. گەپنىڭ خۇلاسىسى شۇكى، بۇ موغۇ -
لىستان يۇرتىغا كۆپۈرلۈقنىڭ* قاراڭغۇلۇقى تەسرىقىلىپ، ھەممە
ئادەم قاراڭغۇ زۇلمەت ئىچىدە قالغانىدى. ئىسلام شەمشىرى ۋە
خەنجەرلىرىنىڭ قۇياشتەك چاقىشى بىلەن مۇسۇلمانلار غەلبە
قازىنىپ، قايتىدىن روشەنلىككە ئىگە بولدى. ئەي ئۇلۇغ خۇدا؛
مۇسۇلمانلارغا تىنچلىق ۋە ئاسايىشلىق ئاتا قىلغايىسەن. ئامىن!

12

خوجا ئىسھاق خوجامنىڭ ئىككىنچى قېتىم مورىغا لەشكەر ماغدۇر -
غانلىقى ۋە مەقسىتىگە يېتەلمەي قايتىپ كەلگەنلىكى؛ قۇمۇلدىن
ئېسىل ھەدىيەلەرنىڭ كەلگەنلىكى ھەم لۈكچۈننىڭ يەنە بىر
قېتىم پەتھ بولغانلىقى

ياخشى نىيەتلىك بۇرادەرلەرگە ئاشكارا بولغايىكى، ئابىدىدىن
خوجام ئىسلام لەشكەرلىرى بىلەن دۆڭكېچىدىن يېنىپ تۇرپانغا
قايتىپ كەلدى. ئىككىنچى قېتىم باھاۋىددىن خوجامنى باش
قىلىپ تۇڭگان خۇ خەلىپە، توختى مۇھەممەت خەلىپە قاتارلىق
نامدار، باتۇر، پالۋانلارنىڭ ھەر بىرىنى ئۆزىگە قاراشلىق مىڭ -
دىن ئارتۇق لەشكەر، توپ - زەمبىرەك، ئوق - ياراق ئەسلىھەلەر
بىلەن جابدۇپ، جەمئىي 15 مىڭ لەشكەرنى دۆڭكېچىدىن غازى -
تىغا يولغا سالدى. باھاۋىددىن خوجام باشلىق ئىسلام لەشكەر -

* كۆپۈرلۈق - دىنسىزلىق دېگەن مەنىدە.

لىرى نۇرغۇن يوللارنى بېسىپ مورغا يېتىپ كەلدى. مورنىڭ ئەتراپىدىكى يېزا - قىشلار دىن نۇرغۇن «كاپىر» لار توپلىشىپ قارشىلىق كۆرسەتتى. ئىككى ئوتتۇرىدا قاتتىق جەڭلەر بولۇپ، نۇرغۇن كاپىرلار ھەم مۇسۇلمانلار نابۇت بولدى. ئاقبۇت يەنە كاپىرلار غالىب كەلدى. ئاخىر ئىسلام لەشكەرلىرى تۇرپانغا قايتىپ كەلدى.

شۇ چاغلاردا قۇمۇل ۋاڭىنىڭ ئاشلىقى تۈگەپ كەتكەنلىكى ئۈچۈن سۈپۈرگە بەگ دېگەننى 50 ھارۋا، 100 تۈگە بىلەن گۇجۇڭدىن ئاشلىق ئېلىپ كېلىشكە ئەۋەتكەنىدى. سۈپۈرگە بەگ يول ئۈستىدە ئىسلام لەشكەرلىرى بىلەن ئۇچرىشىپ قالدى، ئىسلام لەشكەرلىرى سۈپۈرگە بەگنى تۇتۇپ تۇرپانغا - ئىسھاق خوجامنىڭ ھۇزۇرىغا ئېلىپ كەلدى. ئىسھاق خوجام گەپ - سۆز سوراپ ئەھۋالنى بىلگەندىن كېيىن، سۈپۈرگە بەگنى كۇچاغا - راشىددىن خان خوجامنىڭ ھۇزۇرىغا ئەۋەتتى. سۈپۈرگە بەگ قۇمۇلنى ئېلىشقا ياردەم بېرىدىغانلىقى ھەققىدە ۋەدە بەردى. راشىددىن خوجام ئىلتىپات قىلىپ سۈپۈرگە بەگنى ئىسھاق خوجامنىڭ ئالدىغا ياندۇردى. سۈپۈرگە بەگ يېتىپ كەلگۈچە قۇمۇلنىڭ ئەلەمى* بىرنەچچە كىشى بىلەن نۇرغۇن ئارتۇق، سوۋغا - سالاملارنى ئېلىپ ئەلچى تەرىقىسىدە تۇرپانغا يېتىپ كەلدى. سوۋغا - سالاملار ئىچىدە ھەرخىل، ھەرتۈرلۈك نەرسىلەر كۆپ ئىدى. جۈملىدىن جاھانگىر خوجام خىتايلارغا ئەسىر چۈشكەندە كىيىگەن زەر تون ھەم مەپسۇ بار ئىدى. زەر توننىڭ ئىككى جەينىكى، ئىككى تىزى، كۆكسىنىڭ ئىككى تەرىپى ۋە ئۇچا (دۈمبە) سىدە چىنىنىڭ ئاغزىدەك يەرگە

* ئەلەم - دىنىي ئەمەل، مەنەپ نامى.

ئالتۇن قۇببە ① ئورنىتىپ، ئۇنىڭغا ئايەت پۈتۈلگەنىدى. ھەربىر قۇببە قۇياشتەك يالتىراپ تۇراتتى. مەپىنىڭ پۈتۈن جابدۇقلىرىغا ئالتۇندىن ھەل بېرىلگەنىدى. زەرتون ۋە مەپىنى قۇمۇل ۋاڭى تەۋەرىۋك، دەپ ئۆز خەزىنىسىدە ساقلىغان بولۇپ، بۇ قېتىم سوۋغات ئورنىدا ئەۋەتكەنىدى. ئىسھاق خوجام ئەلەم ئاخۇنۇمنى ئېلىپ كەلگەن سوۋغاتلىرى بىلەن كۇچاغا — راشىددىن خان خوجامنىڭ ھۇزۇرىغا ئەۋەتتى. بۇلار بېرىپ راشىددىن خان خوجامغا مۇلاقات ② بولدى. بىرنەچچە كۈن تۇرغاندىن كېيىن راشىددىن خان خوجام قۇمۇل ۋاڭىغا ئالتۇن تالالىق سەللە، كىمخاپ تون، ئۆتكۈر خەنجەرلەرنى ئىنتىم قىلىپ، ئەلەم ئاخۇنۇم باشلىق ئەلچىلەرگە باشتىن — ئاياغ كىيىم — كىچەك بېرىپ ياندۇردى.

سۇپۇرگە بەگ تۇرپانغا قايتىپ كەلگەندىن كېيىن ئىسھاق خوجام ئۇنىڭغا موللا تۆمۈر خەلىپە، توختەم باتۇر باشلىق 12 مۇسۇلمان، ئالتە تۇڭگاننى قوشۇپ قۇمۇلغا ئەلچىلىككە ئەۋەتتى. بۇلار قۇمۇلغا يېتىپ كېلىپ، قۇمۇل ۋاڭى بىلەن كۆرۈشتى. قۇمۇلدىكى كاپىرلارغا ھېچكىم تەگمىگەن ۋە دەخلى قىلمىغانىدى. ئەلچىلەر قۇمۇل ۋاڭىغا «كاپىرلارنى بىزلەر يوقاتساق» دېگەن تەكلىپنى بەردى. قۇمۇل ۋاڭ قوبۇل كۆردى، ئەمما ئۆزى بىلمەس بولۇۋېلىپ، خەزىنىسىدىن 500 كىشىلىك چاپان، ساۋۇت بۇلپاق ③، دۇبۇلغا ④ قاتارلىق جەڭ كىيىمى، ئوق — يازاق ئەس —

① قۇببە — يۇمىلاق شەكىللىك زىننەت ئۈچۈن ئورنىتىلغان قاپارتما

نەقىش.

② مۇلاقات — كۆرۈشۈش، ئۇچرىشىش.

③ بۇلپاق — ئۇماق؛ باش كىيىم.

④ دۇبۇلغا — پولات ياكى تۆمۈردىن ياسالغان، ئىخ ئۆتمەيدىغان

باش كىيىم.

لەھەلەرنى چىقىرىپ بەردى. تۇرپاندىن بارغان ئەلچىلەر ئادەم
يىغىپ، كاپىرلار بىلەن ئۇرۇشۇپ قۇمۇلنى پەتە قىلدى.
دۆڭكېچىن تەرىپىدىن ئىسلام لەشكەرلىرى ئىككى قېتىم
مەغلۇپ بولۇپ يېنىپ كەلگەندىن كېيىن لۈكچۈننىڭ خوجىلىرى
ۋە بەگزاڭلىرىدىن ئىبراھىمخان، ئابدۇۋاپىتخان، ھىپزۇللاخان،
يولۋاسخان، شامەھرەم بەگ قاتارلىق يۇرت كاتتىلىرى جەم بولۇپ
مەسلىھەت قىلىشىپ، مورغا خەت ئەۋەتىپ 5 - 6 مىڭ خىتايىنى
قىچقىرىپ كېلىپ بىر تەرەپتە توختىتىپ قويدى. ئاندىن ئىبراھىم-
خاننى «خان» قىلىپ، ئىسھاق خوجامغا قارشى دۈشمەنلىك
دۈشمىنىنى چالدى ۋە خوجا زايىت خەلىپە، ۋايىت خەلىپىلەرنى
ئۆزلىرىگە رام قىلدى. ۋاڭنىڭ بىر قىز نەۋرىسىنى زايىت
خەلىپىگە تارتۇق قىلدى. بۇنىڭ خۇشلۇقىدا زايىت خەلىپە
ھەر بالا بولسا ھۆددىسى ماڭا، دەپ جەڭگە تەييار بولۇپ
ئۆردى.

خوجا ئىسھاق خوجام تۇرپاندىن ئاسىرىدىن خوجامنى
باش قىلىپ، تۇختى مۇھەممەت خەلىپە، دۇئايى خەلىپە، مولىلا
ئوسمان شەيخ، بەختىمەت دۆبىپىكى، سايراملىق مۇھەممەد ئېلى
خەلىپە، قەشقەرلىك مۇسا خەلىپە، قۇربان خەلىپە، ئاقسۇلۇق
ھىدايەت خەلىپە قاتارلىق بىرنەچچە باتۇرلارنى لەشكەرلىرى
بىلەن لۈكچۈنلۈككە قارشى جەڭگە ئەۋەتتى. ھەر ئىككى تەرەپ
ئۆزلىرىنىڭ كۈچىنى نامايان قىلىپ ئۇرۇشتى. نۇرغۇن ئادەم
زايە بولدى. ئاخىردا ئىسھاق خوجامنىڭ لەشكەرلىرى چىداش-
لىق بېرەلمەي ئائىلاج تۇرپانغا قېچىپ كەلدى.

لۈكچۈنلۈكنىڭ غەربى بولسا، ئىسھاق خوجىنى يېڭىپ
تۇتۇۋالسا، يۈرتىمىزنى ئۆزىمىز سورىساق، مۇبادا ئىچكىرىدىن
خىتاي چېرىكلىرى چىقىپ قالسا، خوجىلارنى شۇلارغا تارتۇق

قىلىپ خىزمەت تاپساق، دېگەن يامان خىيال بىلەن نۇرغۇن مۇسۇلمانلارنىڭ جېنىغا زامىن بولدى. يەنە لۈكچۈندە 400 ئۆيلىك ئۇڭگانلار بار ئىدى. ئۇلارنىڭ ئۆي-جايلىرىغا ئوت قويۇپ، خوتۇن، بالا-چاقىلىرىنىمۇ قويماي ئۆلتۈردى. ئۈرۈمچىدىكى سۇدالۇبە، داۋۇت خەلىپىلەر بۇ ھادىسىلەرنى ئاڭلاپ غەزەپ ۋە غەيرەتلىرى چۈش ئۇرۇپ 3000 تۇڭگانى ياردەمگە ئەۋەتتى.

بۇ كۈنلەردە مۇشۇ سانادەتلىك زاماننىڭ پادىشاھى، ياخشى ئەخلاقنىڭ ھامىيىسى بولغان خوجا ئىسھاق ئۆزى باش بولۇپ لەشكەر تارتىپ، ئىككىنچى قېتىم لۈكچۈنگە ئاتلاندى. 15 مىڭدىن ئارتۇق لەشكەر بىلەن ئاۋات دېگەن مەنزىلگە كېلىپ چۈشتى. تۇرپاننىڭ ئادەملىرى ھەر ئىككى تەرەپكە يان باسماي ئوتتۇرىدا قاراپ تۇردى. نۇرغۇن لۈكچۈن ئادەملىرى قېچىپ كېلىپ قارىنىمۇ قارشى سەپ تۈزۈپ جەڭگە كىرىشتى. نەچچە قېتىم ئاللىب ۋە مەغلۇپ بولۇشتى. ئاقمۇەت ئىسھاق خوجامنىڭ لەشكەرلىرى تەرىپىدىن غەلبە شامىلى نامايان بولدى. لۈكچۈن-لۈككنىڭ جېنىنى خەس-خەشەكتەك دەشت-باياۋانلارغا ئۇچۇرۇۋەتتى. دۈشمەنلەر يوقىتىلدى. ۋايىت خەلىپە ئىشنىڭ ئۆزى ئويلىغىنىدەك بولماي ئەكسى تەرىپىگە يۈزلەنگەنلىكىنى مۇلاھىزە قىلىپ، لۈكچۈنلۈككنىڭ كاتتىلىرىدىن بىر مۇنچىسىنى تۇتۇپ باغلاپ ئېلىپ كېلىپ، ئىسھاق خوجامغا كېۋرۈنۈش قىلدى. ئىسھاق خوجام ۋايىت خەلىپىنىڭ گۇناھىدىن ئۇتۇپ ئەپۇ قىلىپ تون-سەرۋاپاي ئىنتام قىلدى. ئەسكەرلەر شەھەر دەرۋازىلىرىنى ئېچىپ كىرىپ نۇرغۇن ئادەملەرنى ئۆلتۈردى. شەھەر ۋە سەھرالارنى تالان-تاراج قىلدى. خوجا ئىسھاق خوجام پەند-نەسەت، ئەمىر سەرۋاپ قىلىپ لەشكەرلەرنى بۇلاڭ-تالاڭدىن ئاران توختاتتى. لۈكچۈننىڭ چوڭلىرىدىن بىر مۇنچىسىنى دارغا

ئاستى. يەنە بىر مۇنچىلىرى قۇمۇل، بارىكۆل تەرەپلەرگە جېنىنى ئېلىپ قېچىپ كەتتى. ئاخىر تۇرپان، لۈكچۈننىڭ ئىشلىرىدىن پۈتۈنلەي خاتىرجەم بولدى. لۈكچۈننىڭ ھاكىملىقىنى ھاشىر تاجىبەگكە ئىستىپات قىلدى. تۇرپاننىڭ ھاكىملىقىنى چوڭ غازىغا مەرھەمەت قىلدى. خوجا ئىسھاق خوجام ئۆزى ئەسھابۇل كەھب ۋە باشقا ئۇلۇغ مازارلارنى زىيارەت قىلىپ، كەڭرى ئەزىزلەرنى ئۆتكۈزۈپ، غېرىب - مەسكىنلەرنى تويغۇزدى. خەتمە قۇرئان ئوقۇتۇپ، شۈكرى - سانا بەجا كەلتۈرۈپ دۇئا ۋە ئېلىتجا بىلەن بولدى.

سىمىت ئىسھاق خوجىنىڭ قۇمۇلغا يۈرۈش قىلىش قارارىغا كېلىپ، بېيجىڭغا قاراپ يولغا چىققانلىقى؛ چىڭخۇاڭ خانىنىڭ ئىسھاق خوجامنىڭ ئىستىقبالىغا چىققانلىقى؛ قۇمۇلنىڭ پەتە قىلىنىشىغا ئىسھاق ۋە ناتوغرا يارلىق كېلىپ قالغانلىقى

تارىخىي ھىجرىيەنىڭ 1282 - يىلى ① زۇلھەججە ئېيىنىڭ 18 - كۈنى ②، ياخشى سائەت، قۇتلۇق ۋاقىتتا ئەخلاق - پەزىلەتنىڭ ئىگىسى بولغان سىمىت ئىسھاق خوجام، بايراق - ئەلەم، سوناي - كاناي بىلەن خۇشال - خۇرام ھالدا ئۆزى باش بولۇپ، خىللانغان 16 مىڭ لەشكەرنى ھەمراھ قىلىپ قۇمۇل تەرەپكە قاراپ

① ھىجرىيەنىڭ 1282 - يىلى مىلادىنىڭ 1865 -، 1866 - يىللىرىغا توغرا كېلىدۇ.

② «تارىخىي ھەممىدىيە» دە: «ماھى مۇھەررەمنىڭ 18 - كۈنى دېيىلگەن - مۇھەررەردىن»

پۈرۈش قىلدى. بۇچاغدا قۇمۇلدىكى مۇسۇلمانلار شەھەرنى خىتايلار -
 دېن تازىلاپ خوجاملارنىڭ كېلىشىگە مۇنتەزىر بولۇپ تۇرغانىدى.
 تۇرپان بىلەن قۇمۇلنىڭ ئارىلىقى 18 مەنزىل بولۇپ،
 كۆپ مەنزىلەردە ئوت - چۆپ، سۇ يوق ئىدى. خوجاملار مەنزىلمۇ
 مەنزىل يول يۈرۈپ، قۇمۇلغا 8 مەنزىل قالغاندا قۇمۇل ۋاڭى
 ئەۋەتكەن تۆگە، ھارۋىلارغا يۈكلەنگەن نۇرغۇن چۈشكۈن -
 قونالغۇ* يېتىپ كەلدى. ئارقىسىدىن چىڭۋاڭ خان ئۆزى
 يېتىپ كېلىپ سىيىت ئىسھاق خوجام بىلەن كۆرۈشتى. خوجامنىڭ
 ھەممە لەشكەرلىرىنى ئاش - تاماق، يەل - يېمىشلىر بىلەن
 تويغۇدەك زىياپەت قىلدى. ئۇنىڭدىن كېيىن ھەددىدىن زىيادە
 تارتۇق، سوۋغا - سالاملارنى بەنى - خۇسۇسەن 400 يامبۇ، 8000
 ئاختا ئات قاتارلىقلارنى تارتۇق قىلدى. مۇشۇلاردىنلا قالغان
 سوۋغا - سالاملارنىڭ قانچىلىك ئىكەنلىكىنى مۆلچەرلەشكە بولىدۇ.
 سوۋغاتلارنى تەقدىم قىلىپ بولغاندىن كېيىن خوجاملارغا
 يول باشلاشقا ئادەم تەيىنلەپ قويۇپ، چىڭۋاڭ خان ئۆزى
 ئالدىدا قايتىپ كەلدى. سىيىت ئىسھاق خوجام ۋە خالىپ
 لەشكەرلەر مەنزىلمۇ مەنزىل يول يۈرۈپ قۇمۇل شەھىرىگە يېقىن
 بارغاندا چىڭۋاڭ خان يەنە ئىسھاق خوجامنىڭ ئالدىغا چىقىپ
 قارشى ئالدى. ئۇلارنى شەھەرگە باشلاپ كىرىپ، ئالىي ئوردىغا
 چۈشۈردى. قالغان خەلىپە، لەشكەر بېشى، باتۇرلارغىمۇ ئۆز
 لايىقىدا ئىنئاملارنى بەردى. ئادەتتىكى لەشكەرلەردىن ھەر
 تۆت كىشىگە تۆت كۈندە بىر قوي، تۆت چىڭ چاي كېيىتمەي
 بېرىپ تۇردى. چوڭلارغا ئەلۋەتتە ئۇنىڭدىن كۆپ بەردى.
 سىيىت ئىسھاق خوجام قۇمۇلدا ئۈچ ئاي بەلكى ئۇنىڭدىن

* دوستلۇقنى ئىپادىلەپ كېلىمۇاتقان ئەسكەرلەرنىڭ ئالدىغا
 ئەۋەتمەلىكەن ئاش - ئوزۇق، يەم - بوغۇز قاتارلىقلارنى كۆرسىتىدۇ.

ئۇزۇنراق ۋاقىت تۇرغان بولسىمۇ، شۇ مىقداردا بېرىپ تۇردى.
قۇمۇل ۋاڭىنىڭ مەنسىپى ناھايىتى چوڭ، مال - دۇنياسى
نۇرغۇن ئىدى. چىڭخۇاڭ تارتۇق قىلغان ئاتلارنى، سىپىت
ئىسھاق خوجام لەشكەرلەرگە ئىنئام قىلىپ ئۈلەشتۈرۈپ بەرگە -
ئىدى. ئاقلارنىڭ چىشىلىرىنى كۆرۈپ، ياشلىرىنى ھېسابلاپ كۆرسە،
20 ياشتىن ئۆۋەن ئات يوق ئىدى، بىۋىنىڭ سەۋەبلىرىنى
سۈرۈشتۈرسە، يەرلىك خەلق «چىڭخۇاڭ خاننىڭ يىملىقلىرى
ناھايىتى كۆپ، سانىنى بىز بىلمەيمىز، ئەمما قويلارنى 260
قوتان بولۇپ، ھەر قوتاندا 700 دىن 1200 گىچە قوي بار.
باش باھاردا بىز بەگ، ئۈچ مىرزا ئاتلارنىڭ تىزىمىنى ئالغىلى
بىز بەگ، ئۈچ مىرزا قويلارنىڭ تىزىمىنى ئالغىلى چىقىدۇ. ئالتە
ئايدا ئاران خەتلەپ كېلىپ مەلۇم قىلىدۇ. يايلاقلارنىڭ
كەڭلىكى شۇ قەدەركى، ئاخىرىغا بىر ئايدا ئاران يېتىپ بار -
غىلى بولىدۇ» دېيىشتى.

بىر رىۋايەتتە مۇنداق نەقىل قىلىدۇ: ئۈرۈمچىدىكى
دايەنشەي، شويەنشەي دېگەن تۇڭگانلار 30 مىڭ تۇڭگان
لەشكىرى بىلەن قۇمۇلغا باستۇرۇپ كېلىپ بۇلاڭ - تالاڭ قىلىشنى
قەستلىگەندە، قۇمۇل ۋاڭ 30 مىڭ تۇڭگان لەشكەرلىرىنىڭ
ھەر بىرىگە بىردىن ئاختا ئات، بىردىن يامبۇ بەرسەم، چوڭ
ئەمەلدارلىرىغا ئۆز لايىقىدا ئۇنىڭدىن چىق بەرسەم، يۇرتىنى
پاراكەندە قىلىشقا دەپ ئەلچى چىقاردى، ئەمما تۇڭگانلار قوبۇل
تۇتماي بۇلاڭ - تالاڭ قىلدى. چىڭخۇاڭ خاننى ئۆلتۈرۈپ
شېھىت قىلدى. كۆزى كۆرگەن، قولىغا چىققان نەرسىلەرنى
بۇلاپ - تالاپ ئېلىپ ئۈرۈمچىگە يېنىپ كەلدى.

يەنە بىر يازغۇچى مۇنداق دەپ يېزىپتۇ: «قۇمۇل
ۋاڭىنىڭ ئاغىچىسىنىڭ مەزۋايىتى، زۇمرەت، زەبەرچەت،
لەئەل - ياقۇت، قىممەت باھالىق تاشلار بىلەن بېزەل -

گەن ھەر چۆمبەلى* بولۇپ، بۇ چۆمبەل كۆچاللىق ئاق موللا باي دېگەن كىشىنىڭ قولىغا چۈشكەنىكەن. ئاقسۇغا ئېلىپ بېرىپ مەزغىلانلىق مەرمەھمۇد باي دېگەن كىشىگە 17 يامبۇغا ساتقانكەن، دېمەك، قۇمۇل ۋاڭنىڭ مال - دۇنياسىنىڭ كۆپلۈكىنى شۇنىڭدىن مۆلچەرلىسە بولىدۇ.

مەقسەتكە كەلسەك، يەرلىك خەلق ماۋۇلارنى بايان قىلىپ بەردى: «قۇمۇلدا 15 مىڭ ئۆيلۈكتىن كۆپرەك ئادەم بار. ھەممىمىز چىڭگۇاڭ خان ئۇچۇن ئىشلەيمىز. قىش - ياز خىتاي مەنسەپدارلىرىغا بىرنەرسە بەرمەيمىز. قۇمۇلغا ئەۋە يەرلەردىن خىتايىلار بىر كەتمەن توپا ئالسا چىڭگۇاڭ خاننىڭ خەزىنىسىگە كۆمۈش تۆلەيدۇ. خاقانىي چىنىدىن باشقا مەنسەپدارلارغا ئېگىلىمەيدۇ. خىتاي مەنسەپدارلىرىمۇ چىڭگۇاڭ خاننىڭ ئور - دىسىغا كېلىپ باش ئۇرىدۇ. 10 ئەۋلاد بەلكى ئۇنىڭدىنمۇ كۆپرەك ۋاقىتتىن ئىلگىرىلا خاقانىي چىن بىزلەرنى يارلىق بىلەن چىڭگۇاڭ خانغا بېرىۋەتكەنىكەن. شۇنىڭدىن بېرى قۇلدەك ئىشلىتىدۇ. چىڭگۇاڭ خان خاقانىي چىنىغا ھەر يىلى 360 قوغۇن، بىر توققۇزدىن توققۇز بىلەي تاش سوۋغات قىلىدۇ. بۇنىڭغا نۇرغۇن ئىنئام ئالىدۇ. ھەر يىلى ئۆزى 75 يامبۇ، ئاغىچىسى پۇجۇك خېنىم 36 يامبۇ، نەچچە توپ تاۋار - دۇردۇن ئالىدۇ. 3 يىلدا بىر قېتىم بېيجىڭغا بارىدۇ. بېرىپ - كەلگۈچە بولغان پۈتۈن خىراجىتى خاقانىي چىنىنىڭ خەزىنىسىدىن بولىدۇ. ھەر قېتىم بارغاندا ئاز دېگەندىمۇ 500 يامبۇ پايدا ئېلىپ كېلىدۇ»

* چۆمبەل - ئىسلام شەرىئىتى بويىچە ئاياللار ئۆزىنى يىت كىشىلەردىن يوشۇرۇش ئۈچۈن يۈزىگە تارتىدىغان پەردە. «تارىخىي ھەممىدىيە» دە «ھەمبەل» دەپ ئېلىنغان - مۇھەررىردىن.

دەپ كۆپتىن - كۆپ تەرىپلەپ بەردى. ئەمەلىي ئەھۋال، ئۇلار دېگەندىن زىيادە ئىكەنلىكىنى بىلدۈرۈپ تۇرىدۇ. خاقانىي چىنغا ئەۋەتۈلگەن مۇسۇلمان ۋاڭلارنىڭ ئىچىدە قۇمۇل ۋاڭىدىن چوڭى يوق ئىدى. گەپنىڭ خۇلاسسىسى شۇكى، سىيىت ئىسھاق خوجام قۇمۇلدا تۇرغان چاغدا ساجۇ تۇڭگانلىرىدىن: «بىز خىتايلار بىلەن سۆز قۇشۇپ، نۇرغۇن خىتايلارنى ئۆلتۈرۈپ، شەھەرنى ئالدۇق. ئەمما خىتايلار يەنە بىر دەۋرۋازىدىن قېچىپ چىقىپ بىزنى شەھەرگە سولىۋالدى. بىزلەر قامىلىپ قالدۇق، ياردەم بېرىشلىرىنى ئۈمىد قىلىمىز» دېگەن مەزمۇندا خەت ۋە ئەلچى كەلدى.

بارىكۆلگە تۇرپان ۋە ئۈرۈمچى قاتارلىق شەھەرلەردىن قاچقان خىتايلار قۇشۇلۇپ بىر لەكتىن كۆپىرەك خىتايلار توپلىشىپ قالغانىدى. قۇمۇلدىن قېچىپ بارغان خىتايلارنى بارىكۆلگە كىرگۈزمەي بىر مەنزىل پىراقلىقتا يىڭفاڭ* قۇرۇپ، ئاش - ئوزۇقنى يەتكۈزۈپ بېرىپ قاراۋۇلچى تەرىقىسىدە توختىتىپ قويغانىدى.

سىيىت ئىسھاق خوجام بارىكۆلنى پەتە قىلىش ئۈچۈن، خەلىپە، باتۇرلارنى باش قىلىپ 10 مىڭ لەشكەرنى ئەۋەتتى. بۇلار يېتىپ بېرىپ نەچچە قېتىم غالىب، نەچچە قېتىم مەغلۇپ بولۇپ، ئاقۋەت شەھەرنىڭ سىرتىدا يىڭفاڭ ساقلاپ ياتقان خىتايلارنى تارمار قىلىپ شەھەرگە قوغلاپ باردى.

شەھەرنىڭ بىر تەرىپىدە قالماقلار شەھەر بىنا قىلىپ ئولتۇرۇپ كەتكەنلىكى. بارىكۆل خىتايلارنى ناھايىتى باتۇر ئىكەن. خىتايلار ئۇرۇشقا چىقسا ھەممىسى ئاتلىرىغا ئەزىجانچە ئىگەر - جابدۇق توقۇپ چىقىدىكەن. بۇنىڭ سەۋەبىنى سۈرۈشتۈر -

* يىڭفاڭ — خەنزۇچە سۆز بولۇپ، ئەسكەر تۇرىدىغان جاي، گازارما دېگەن بولىدۇ.

بىك، بۇلار قەشقەر تەرەپكە نەچچە قېتىم قۇرۇشقا بارغانىكەن،
 جەڭ راسا قىلىپ، شەھەر پەتە بولىدىغان كۈن، ئاسالە
 لىق ۋە خۇشاللىق يۈز كەلتۈرىدىغان ۋاقىت يېتىپ كېلىپ،
 خوجاملارنىڭ دۆلەت قۇياشى تېخىمۇ يۇقىرى ئۆرلەۋاتقان،
 لەشكەرلەر جان بېرىپ، جان ئېلىپ جىددىي تىرىشچانلىق ۋە
 قەرىمانلىق كۆرسىتىۋاتقان چاغدا راشىددىن خان خوجامدىن
 يارلىق كەلدى. يارلىقنىڭ مەزمۇنى: «قىرغىز ۋە قىپچاقلار
 قەشقەر ۋە يەكەننى بېسىۋالدى. ئۇ يەردىكى خوجىلارنىڭ ھەممىسى
 قېچىپ كەلدى. نۇرغۇن لەشكەرلەر زايە بولدى. لەشكەرلەرنى
 ئېلىپ دەرھال يېتىپ كېلىپ، قىرغىز، قىپچاقلارنى ھەيدەپ
 چىقىرىپ قەشقەر ۋە يەكەننى ئاجرىتىپ ئالامىسلا، ۋاقىت
 ئۇزىراپ كەتسە، دۈشمەن كۈچلىنىپ كېتىدۇ. ئۇ چاغدا ئىشنىڭ
 ئاقىۋىتى ياخشى بولمايدۇ» دېگەندىن ئىبارەت ئىدى. بۇ
 خەۋەر لەشكەرلەر ئارىسىغا تارقالدى. ھەممىسى ئاتا-ئانا، ئۇرۇق-
 تۇغقان ۋە خوتۇن-بالىلىرىنى سېغىنىپ تۇرغاچقا، لەشكەرلەرنىڭ
 كۆڭلى ئۇرۇش-جەڭدىن پۈتۈنلەي سوۋۇپ، ئۆز يۇرتلىرىغا
 قايتىپ كېتىشنىڭ كويىغا چۈشتى. يۇرتىمىزغا بېرىپ بالا-
 چاقىلىرىمىزنى كۆرۈپ، يەنە ئالاھىدە ئايىم كېلىپ، قالغان
 شەھەرلەرنى پەتە قىلساق، دەپ چوڭ-كەچىك خوجاملارنىڭ
 ئاياغلىرىغا يىقىلىپ يىغلاشتى. بۇ غالىب، ئىنتىزاملىق لەشكەرلەر
 بىردەمدىلا پاراكەندە، چۇۋالچاق، بىسەرەمجان بولدى. خوجاملار
 ھەيران بولۇپ بىرنەرسە دېيىشكە ئامالسىز قالدى. بۇ بىۋاپا
 ئالەم، توختالغۇسى يوق جاھاندا ئەزەلدىن كۈندۈزگە كېچە،
 باشلىققا زاۋاللىق ھەمراھ بولۇپ كەلگەندى. مۇشۇنداق دۆلەت
 ۋە سائادەت يار بولۇپ، خۇرسەنلىك ۋە پاراۋانلىق يۈز كەلتۈر-
 گەن بىر يەتتە، لەشكەرلەر غەلىبە ۋە نۇسرەت بىلەن ھەممەت
 ۋە تىرىشچانلىق كۆرسىتىۋاتقان ھالەتتە، راشىددىن خوجامنىڭ

بايدىسىز، نامۇۋاپىق يارلىقى كېلىپ، ئەسكى تامدا ھۇقۇش سارىغىغا تەدەك، ئاۋۋال ئاخشامدا خوراز قىچقارغاندەك جەمئىيەتنى پاراڭكەندە قىلىپ، ئىستىقبال شامىنى ئۆچۈرۈپ، دۆلەت قۇياشنى زاۋاللىقنىڭ بۇلۇتى قاپلاپ، ئالەمنى قاراڭغۇلاشتۇرۇشقا سەۋەب بولدى.

شۇنداق قىلىپ ئۇلار بارىكۆلنى چالا تاشلاپ، قۇمۇلنى چىڭخۇاڭ خانغا تاپشۇرۇپ، ئۈرۈمچى قاتارلىق شەھەرلەرنى داۋۇت خەلىپە، سۇدالويىلارغا مەرھەمەت قىلىپ، تۇرپاننى ئابىددىن خوجام، سو يىنشى خەلىپىلەرگە ئىلتىپات قىلىپ، كورلىنى پەرەخشا خوجامغا سۇيۇرغال قىلىپ، بۈگۈرنى تاھىر قازى بەگكە ھاۋالە قىلىپ، ئەڭرىنىڭ ئىلتىپاتى بىلەن دۆلەتنىڭ پاسىبانى، باتۇر، ئەزىمەت ئىسلام لەشكەرلىرىنى يېتەكلەپ، داغدۇغا، داقا - دۇمباق، كاناي - سۇناي، نەغمە - ناۋا ساداسىنىڭ ھەيۋەت ۋە ھەشىمىتى بىلەن دارىسسەلتەنە - كۇچا تەۋەسىگە كىرىپ كەلدى. ئىستىقبال قىلىپ ئالدىغا چىققان ئاتا - بالا، قوۋم - قېرىنداش، يارۇ بۇرادەرلەرنىڭ ئۇچرىشىشى، ئەجەل شەرىپىتى تېپىپ شېھىتىلىك ماقامغا يەتكەنلەرنىڭ ئاتا - ئانا، بالا - چاقىلىرىنىڭ يىغا - زار ۋە ئالە - ئەفغانى، تاماشىچىلارنىڭ ھاي - ھۇي، غۇلغۇلا ئاۋازى يەتتە قات ئاسماندىن ئۆتۈپ پەرىش - تىلەر گۇرۇھىنى پاراڭكەندە قىلدى. خوجاملار ۋە لەشكەرلەر مۇشۇنداق ھەيۋەت ۋە ھەشىمەت بىلەن كۇچا شەھىرىگە داخىل بولۇپ، ئۆي - ماكانلىرىغا كېلىپ، ئاتا - بالا، ئەھلى ئايال، ئۇرۇق - تۇغقانلىرى بىلەن دەرەقەمەتە بولۇپ خۇشال - خۇرام بولۇشتى. ئاجىز، غېرىب - غۇرۇلارغا نەزىر - نۇزۇرات بېرىپ، ئۇرۇق - تۇغقان، يار - بۇرادەرلىرىگە كىيىم - كېچەك، ئۇستىباش، تىللا - تەڭگە، خەرجى - خىراجەت ئىنتىپام قىلىشتى.

گۈزەل ئەخلاق، ياخشى پەزىلەتلىك ئىسھاق خوجامنىڭ يەكەن، قەشقەر غازاتىغا بېرىشىنى قارار قىلغانلىقى ۋە ياقۇببەگ قوشىپىكى بىلەن ئەپلىشىپ قالغانلىقى

كۇچا دارىسسىلەتتە راشتىدىن خان خوجام ۋە ئىسھاق خوجاملار بىر - بىرىگە سوۋغا - سالاملارنى ئىنتىم قىلىپ، زىياپەت - مېھماندارچىلىقنىڭ قائىدە - يوسۇنلىرىنى ئادا قىلىپ بولغاندىن كېيىن، ئەسلىدىكى مۇراد - مەقسەتلىرىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش ئۈچۈن لەشكەرلەرنى سەرەمجانلاشتۇرۇپ، سەپەر ۋە جەڭ تەييارلىقلىرىنى پۈتكۈزۈپ، ياخشى كۈن، قۇتلۇق سائەتتە يەكەن ۋە قەشقەرنى قولغا كىرگۈزۈش نىيىتى بىلەن خۇشال - خۇرام يولغا چىقتى. تارىخىي 1283 - يىلى* مۇھەررەم ئېيىنىڭ 2 - كۈنى (پەيشەنبە) ئۇلار نۇرغۇن مەنزىلەرنى بېسىپ ئاقسۇغا يېتىپ كەلدى ۋە مەخسۇس تەييارلانغان جايغا چۈشۈپ ئورۇنلاشتى. قۇمۇلدىن خوجا ئىسھاق خوجامنىڭ تۇغ - ئەلەملىرىنى ئەگىشىپ بىللە كەلگەن لەشكەرلەرنىڭ تولىسى كۇچادا تۇرۇپ قالغانىدى. ئىسھاق خوجام بىلەن ئۆزىنىڭ خىزمەتچىلىرى، لەشكەر باشلىقلىرى، باتۇر ۋە كۆڭلى يېقىنلىرىدىن بولۇپ 3000 دىن كۆپرەك كىشى ھەمراھ بولۇپ كەلگەنىدى. چۈنكى ئاقسۇ ۋە ئۇچتۇرپان لەشكەرلىرىنى ھامىددىن خوجامنىڭ ئېلىپ بېرىشىغا

* ھىجرىيەتنىڭ 1283 - يىلى مىلادىنىڭ 1866 - 1867 - يىللىرىغا توغرا كېلىدۇ. «تارىخىي ھەمىدىيە» دە «ھىجرىيەتنىڭ 1282 - يىلى ماھى بارات...» دەپ ئېلىنغان - مۇھەررىردىن.

پارلىق چۈشۈرۈلگەندى.

خوجا ئىسھاق خوجام ئاقسۇدا ئون كۈندەك تۇرۇپ ئۇلۇغ مازار-
لارنى زىيارەت قىلىپ، ئاجىز، غېرىب - غۇرۇالارغا نەزىر - نۇزۇراتلار
بېرىپ ئۇلارنىڭ دۇئاسىنى ئالغاندىن كېيىن، توختى مۇھەممەت
خەلىپە، ئىبراھىم بانۇرلارنىڭ باشچىلىقىدا 2000 لەشكەرنى بىر
كۈن بۇرۇن ئالدىدا ماڭدۇردى. بىر كۈن كېيىن ئۆزلىرى
خاس مەھرەم ۋە خىزمەتچى مۇلازىملىرى بىلەن يەكەن تەرىپىگە
پۇرۇش قىلدى.

قورال - ياراقلىرىنىڭ خىللىقى، داغدۇغا ھەيۋەتلىرى، سۆلەت
ۋە شەۋكەتلىرى شۇنچىلىك ئىدىكى، بۇ موغۇلىستان پۇرتلىرىدا
ئۆتكەن پادىشاھلار بۇنداق ھەشەمەتكە مۇيەسسەر بولمىغان بولۇشى
مۇمكىن. لەئەل - جاۋاھىر بىلەن نەقىش قىلىنغان، ئالتۇن - كۈمۈش
بىلەن ئىسرىپىرىلگەن كانايىلارنى چېلىپ ئىككى كانايىچى ئالدىدا،
ئۇنىڭدىن كېيىن لەئەل - ياقۇت بىلەن نەقىشلىگەن بىر چۆپ
كاناي - سۇنايلار بىلەن ئىككى ئاتلىق كاناي - سۇنايچى، ئالتە ئاتلىق
ناغرىچى، ئۇنىڭدىن كېيىن يەنە ئىككى ئاتلىق كانايىچى ماڭاتتى.
كاناي، سۇناي، ناغرىچىلارنىڭ ھەممىسى 12 ئاتلىق بولۇپ، 12
كىشى بۇلارنىڭ ئاتلىرىنى يېتىلەپ ماڭاتتى. ئالدىدىكى كانايىنىڭ
ئاۋازى پەسرەك چىقسا، ئارقىدىكىسىنىڭ ئېگىز چىقاتتى. كاناي -
سۇناي ئاۋازىغا قوشۇلۇپ ئېيتىلغان مۇڭلۇق مۇقام، يېقىملىق
غەزەللىرىنىڭ ساداسى قوشۇلۇپ ھاسىل بولغان نەغمىنىڭ ئاللا-
بارىكالىسى جاھاننى قاپلاپ پەلەكنى قاپلايتتى.

بۇ ئەھۋالنى كۆرۈپ، ئانىسىنىڭ خىزمىتىدىن باش تارتقان،
ئانىسىنىڭ سۆزىگە گەدەنكەشلىك قىلغان شوخ، باشباشتاق
ياش يىمىكتىلەردىن ئۈچ - تۆت مىڭ كىشى ئۇلارغا ئەگىشىۋالدى.
ئۇلار خۇددى باغ سەيلىسى، قىزىلگۈل تاماشىسىغا بارىدىغاندەك
خىيال ۋە تەسەۋۋۇر بىلەن ئاتا - ئانىلىرىدىن خەۋەرسىز، خوتۇن -

بالا - چاقىلىرىدىن پەرۋاسىز، مەست - بەھوش بولغاندەك ئۈچ - تۆت مەنزىل يەرگىچە بىللە باردى. بەزىلىرى ئۆزىنى توختىتىپ ھوشىنى تېپىپ قايىتىپ كەتتى. بەزىلىرىنى ئاتا - ئانىلىرى بېرىپ قايتۇرۇپ كەلدى. بەزىلىرى ئاتا - ئانىلىرى مېنىپ بارغان ئاتلارنى مېنىپ لەشكەرلەرنىڭ ئارقىسىدىن بىللە ماڭدى. مۇشۇ خىل ئەھۋال بىلەن يەكەن تەۋەسىگە يېتىپ باردى.

سىمىت ئىسھاق خوجام مەنزىلمۇ مەنزىل يۈرۈپ يەكەنگە يېتىپ بېرىپ ئۆز سەلتەنىتىگە لايىق بىر ھويلىغا چۈشۈپ ئورۇنلاشتى. ئەمما ھامىدىدىن خوجامدىن ھېچقانداق خەۋەر يوق ئىدى. بۇنىڭدىن بۇرۇن جامالىدىن خوجام خانىپىرىقتا سەغلۇپ بولۇپ قېچىپ كەتكەندىن كېيىن، ئاتىلىق غازى يەكەننى

ئۆزىنىڭ ئىگىدارچىلىقىغا كىرگۈزۈپ، كىچىكخان تۆرەمىنى يەكەننىڭ ھاكىملىقىغا تەيىنلەپ قويغانىدى. سىمىت ئىسھاق خوجام يەكەنگە يېتىپ بېرىشى بىلەن، كىچىكخان تۆرەمىنى تۇتقانلار شەھەرگە ئېلىپ كىرىپ تاشقىرى چىقارماي، ئۆزلىرىگە ھەمراھ قىلىۋالدى. شۇنىڭ بىلەن يەكەننىڭ بىر تەرىپىگە خوجاملار، بىر تەرىپىگە تۇتقانلار ھۆكۈمرانلىق قىلىپ تۇردى.

خوجا ئىسھاق خوجامنىڭ يەكەنگە يېتىپ بارغانلىقىنى ياقۇپ قوشىپكى قەشقەردە تۇرۇپ ئاڭلاپ، ئۆزىنىڭ كۈچ - قۇدرىتىنى كۆرسىتىپ قويۇش نىيىتىگە كېلىپ نۇرغۇن لەشكەرلەرنى باشلاپ مارالبېشىغا باردى، بىر ئات چاپماقلىق بىلەن مارالبېشىنى قولغا كىرگۈزۈپ يەكەنگە يۈزلەندى. يەكەنگە يېتىپ بېرىپ ھەپتە مۇھەممەدخان بۇزۇكۋار* غا چېدىر - بارگاھلىرىنى

* مۇھەممەد ئاتلىق يەتتە كىشىنىڭ مازىرى دېگەن بولۇپ، بۇ جاي يەكەن شەھىرىنىڭ غەربىي - شىمالىغا جايلاشقان، ھازىر «ھەزرىتى پىر» دەپ ئاتىلىدۇ - مۇھەررىردىن.

تىكىپ ئورۇنلاشتى. قوشىپىكى شەھەرنىڭ تېشىدا، ئىسھاق خوجا يەكەن كونا شەھەرنىڭ ئىچىدە، كىچىكخان تۆرەم ۋە تۇڭگانلار يەكەن يېڭى شەھەرنىڭ ئىچىدە بىرنەچچە كۈنگىچە جەڭ - چېدەل قىلىشماي بىر - بىرىنى ماراپ تىپتىنچ يېتىشتى. ئاقشۈەت ئىسھاق خوجام بىلەن تۇڭگانلار مەسلىھەت قىلىشىپ، قوشىپىكى بىلەن ئۇرۇشماقچى بولۇپ جەڭ تەييارلىقلىرىغا كىرىشتى. بۇ ئەھۋالدىن نىياز ئىشىك ئاغا بەگ ۋاقىپ بولدى. ئۇ دەرھال بېرىپ قوشىپىكىگە: «پالانى كۈنى كېچىسى 7000 تۇڭگان، 2000 يەرلىك لەشكەر بىرلىشىپ قوشۇنىڭىزغا ھۇجۇم قىلماقچى بولدى. ئاگاھ بولۇپ تەدبىرىنى ئۆزىڭىز قىلغايسىز. بۇنىڭدىن باشقا خىزمەت مېنىڭ قولۇمدىن كەلمەيدۇ»، دەپ خەۋەر يەتكۈزدى. ھۇجۇم قىلىدىغان كېچىسى قوشىپىكى لەشكەر - لىرىنى تۆتكە بۆلۈپ، تۆت تەرەپكە يوشۇرۇن ئورۇنلاشتۇرۇپ، چېدىر - بارگاھلىرىنى قۇرۇق قويۇپ ھوشيار بولۇپ تۇردى، مۇشۇنداق ئەھۋال ئاستىدا تۇڭگانلار بىلەن ئىسھاق خوجامنىڭ لەشكەرلىرى قوشىپىكىنىڭ قوشۇنىغا توپ - زەمبىرەك، ئوق - ياراق بىلەن ھۇجۇم قىلدى. قارىسا لەشكەرلەردىن ئەسەر يوق. چېدىر - بارگاھلىرى قۇرۇق تۇرغان. مۇشۇنداق ھەيرانلىقتا تۇرغان پەيتتە، خۇددى ئاسماندىن بالا ياغقان دەك قوشىپىكىنىڭ يىگىتلىرى تۆت تەرەپتىن تۇڭگانلارغا ئۆزلىرىنى ئۇردى. كۆپچىلىك كىنى يەر بىلەن يەكسان قىلدى. 600 دەك تۇڭگان، 800 دەك يەرلىك مۇسۇلمانلار جانلىرىنى قۇتۇلدۇرۇپ ئامان قالدى. خوجا ئىسھاق خوجام، كىچىكخان تۆرەم ۋە تۇڭگانلار بۇ توقۇنۇشلارغا بەرداشلىق بېرەلمەي سۈلھ قىلىپ ئەپلەشمەكتىن باشقا ئىلاجنىڭ يوقلۇقىنى ھېس قىلىشتى ۋە ئىلاجسىز - لىقتىن سۈلھ قىلىپ ئەپلىشىش قارارىغا كېلىشتى. چۈنكى لەشكەرلەرنىڭ تولىسى چىقىم بولغان ۋە ئەسىرگە چۈشكەنىدى.

ئاقسۇت خوجا ئىسھاق خوجام قالغان لەشكەرلەرنى ۋە لەشكەر باشلىقلىرىنى باشلاپ قوشىپىكى تۇرۇشلۇق جايغا بېرىپ سۇلە تۈزۈپ ئەپلەشتى. قوشىپىكى خوجا ئىسھاق خوجامغا زىياپەتلەر بېرىپ مۇنۇگەپلەرنى ئارىغا سالدى: «ئۆزلىرى خىتايلار بىلەن نۇرغۇن جەڭ قىلىپ غازىلىق دەرىجىسىگە مۇشەررەپ بولدىلا. راشىددىن خوجام ئاقسۇنى سىلىگە بەرسۇن. ئاقسۇنى سىلى سورىدىلا. مارالبېشىنىڭ ئۇ تەرىپىنى سىلى، مارالبېشىنىڭ بۇ تەرىپىنى بىز سورايمىز. ئىتتىپاق بولۇپ ئارىمىزدا خەت، ئەلچىلەر يۈرۈشۈپ تۇرسۇن. مۇبادا قايسى بىرىمىزگە بىرەر تەرەپتىن دۈشمەن پەيدا بولسا ئۆزئارا مەدەت ۋە ياردەمدە بولايلى. ئەگەر راشىددىن خوجام ئاقسۇنى ئۆزلىرىگە بېرىشكە ئۇنىمىسا، ئۆزۈم راشىددىن خوجا ئۇستىگە لەشكەر تارتىپ بارىمەن. غەلىبە نۇسرەتنىڭ دەرۋازىسى قايسىمىز- نىڭ يۈزىگە ئېچىلسا بەخت- تەلپىمىزدىن كۆرىمىز»، دەپ ئۆزلايىقىدا ئالىي تون- سەرۇپاي ۋە ئېگەر- جابدۇقلىرى بىلەن ئارغىماق ئات ئىنىئام قىلدى. قوشىپىكى ئىسھاق خوجامنى قولتۇقىدىن يۆلەپ ئاتقا مىندۈردى. ئەسەر چۈشكەنلەرنى ئازاد قىلىپ، ئات- ئۇلاغ، ئوزۇق- تۈلۈك، يول خىراجىتى بېرىپ كۇچا تەرىپىگە ئۇزىتىپ قويدى.

ئىسھاق خوجام يەكەندە تۇرغان چاغدا، قوشىپىكى مارالبېشىنى بېسىۋالغاندىن كېيىن ھېكىمخان تۇرىنى ھاكىم قىلىپ تەيىنلەپ قويۇپ ئاندىن يەكەنگە بارغانىدى. بۇنىڭ بىلەن يەكەن تەرەپتىن ئاقسۇ، كۇچا تەرىپىگە بېرىپ- كېلىپ تۇرىدىغان كىشى بولمىغانلىقتىن، نېمە ئىشلار بولۇۋاتقانلىقىنى ھېچكىم بىلمەيدى. مۇشۇنداق ئەھۋالدا راشىددىن خوجامنىڭ يارلىقى بىلەن ھامىددىن خوجام ئۇچتۇرپان ۋە ئاقسۇ لەشكەرلىرىنى ئېلىپ مارالبېشىغا باردى. ئۇلارنىڭ غەربى مارالبېشىنى

ئېلىپ ئاندىن يەكەنگە بېرىپ ئىسھاق خوجامغا مەدەت ۋە ياردەم بېرىش ئىمدى.

ئاقسۇ لەشكەرلىرىگە مۇھەممەد شېرىپ ئۆتەك بېگى باش بولۇپ يولغا چىققانىدى. ھامىددىن خوجام 700 لەشكەر بىلەن ئۆتتۈر- پاندىن چىقىپ مارالبېشى تەرەپكە ئات سالدى. چارباغ ئۆتكىگە* ھېكمەخان تۆرەم بىرمۇنچە ئادەمنى قاراۋۇل قىلىپ قويغانىدى. ھامىددىن خوجام يېتىپ كېلىپ قاراۋۇللارنىڭ بەزىلىرىنى تۇتۇپ باغلاپ ئۆلتۈردى. بەزىلىرى قېچىپ بېرىپ ھېكمەخان تۆرەمگە خەۋەر يەتكۈزدى. ھېكمەخان تۆرەم مارالبېشىدىن نۇرغۇن لەشكەرلەرنى ئەكىلىپ ھامىددىن خوجام بىلەن جەڭ قىلدى. ھامىددىن خوجام مەغلۇپ بولۇپ قاچتى، لەشكەرلەرنىڭ ئۆلگىنى ئۆلدى، قالغىنى سەرسان بولۇپ پىيادە، ئاچ- يالىڭاچ، ئاۋارە ھالدا ئۆز ماكانلىرىغا قېچىپ كېلىپ سالامەت قالغانلىقلىرىغا شۈكرى قىلىشتى.

ئىسھاق خوجام قوشبېگىنىڭ قولىدىن ئامان- ئېسەن قۇتۇلۇپ چىقىپ، مەنزىلمۇ مەنزىل يول يۈرۈپ ئاقسۇغا يېتىپ كەلدى. ئاقسۇدىكى خوجاملار: «يەكەن بىلەن قەشقەرنى بىر ئەخمەققە سېتىۋېتىپ كەپتۇ»، دەپ تاپا- تەنە قىلىپ خاپا بولۇشتى. قۇمۇلدىن ئىسھاق خوجام بىلەن بىللە كەلگەن لەشكەرلەرنى «ھامىددىن خوجام بىلەن ئېلىپ بارىدۇ»، دەپ كۇچادا ئېلىپ قېلىپ، ئىسھاق خوجامغا ئاقسۇدىنمۇ لەشكەر قوشماي ئازغىنا لەشكەر بىلەنلا يولغا سالدى. مارالبېشىنى قوشبېگى بېسىۋالغانلىقتىن يول ئېتىلىپ قېلىپ مەدەت ۋە ياردەم ئۆز ۋاقتىدا يېتىپ بارالمىغانلىقىنى ۋە ئۆزلىرىنىڭ قىلغانلىرىنى ئۇنتۇپ قېلىپ، گۇناھنى ئىسھاق خوجامغا ئارتىپ

* چارباغ — مارالبېشىغا تەۋە بىر يېزىنىڭ نامى.

قوپۇشتى.

راشىددىن خان خوجام، ئىسھاق خوجامنىڭ ئارقىسىدىن 1500 لەشكەرنى يولغا سالغان بولسىمۇ يەكەنگە بارماي ئاقسۇدا تۇرۇپ قالغانىدى. بۇ لەشكەرلەر ئىسھاق خوجام قۇمۇل ۋە تۇرپاندىكى چاغلاردا خىزمىتىدە بولغان لەشكەرلەر ئىدى. ئىسھاق خوجامنىڭ كۆڭلى بىر ئاز رەنجىپ كۇچاغا قاراپ يولغا چىقىشقا تەييارلاندى. راشىددىن خان خوجام ئەۋەتكەن 1500 لەشكەر ۋە ئەسلىدە كۇچا، بۇگۇر، كورلىدىن بولۇپ ھازىر ئاقسۇدا تۇرۇۋاتقان نۇرغۇن لەشكەرلەرمۇ ئىسھاق خوجام بىلەن بىرلىكتە كۇچاغا قايتىپ كېتىشكە تەييار بولدى. جامالىددىن خوجام بۇ ئەھۋالدىن خەۋەر تېپىپ ئۆزى ئاتلىنىپ ئىسھاق خوجامنىڭ خىزمىتىگە يېتىپ باردى ۋە ھەممە گۇناھنى ئۆز ئۈستىگە ئېلىپ ئۆزرە ئېيتىپ ئەپۇ سورىدى. سوۋغا - سالام، تارتۇق - پىشكەشلەرنى ئالدىدا قويۇپ، زىياپەت بېرىپ، مېھماندارچىلىقنىڭ قائىدىسىدە - رەسمىيەتلىرىنى بەجا كەلتۈردى. ئىسھاق خوجامنىڭ يەنە بىر نەچچە ۋاقىت تۇرۇشىنى ئىلتىماس قىلدى ۋە يېڭىباشتىن ئىتىپاقلاشتى. ئىسھاق خوجام جامالىددىن خوجامنىڭ ئىلتىماسىنى قوبۇل قىلىپ لەشكەرلەرنىڭ مەسلىھىتى بىلەن تاھىرىددىن خوجام، مۇللاش خەزىنىچى*، ئابدۇرايىت - بەگ، ئەيسابەگلىرنى باش قىلىپ 1000 لەشكەرنى جامالىددىن خوجامنىڭ ئىختىيارىغا تاپشۇردى. جامالىددىن خوجام خۇشال ۋە مېنىنەتدار بولۇپ، ھېلىقى لەشكەرلەرگە تون - سەرۋپاي، سەللە - كۇلا، پۇل ۋە تەڭگە بېرىپ ھەممىنى خۇرسەن قىلدى. لېكىن لەشكەرلەرنىڭ غەيزەت ۋە جەڭگىۋارلىقىغا زەخمەت يېتىپ

* «تارىخىي ھەممىيە» دە «ھوللاش خەزىنىچى» دېيىلگەن - مۇھەررىردىن.

زەئىپلىككە يۈزلەندى. دۆلەت ۋە ھاكىمىيەت ئاجىزلىشىپ
زاۋاللىققا قاراپ ماڭدى.

سىيىت ئىسھاق خوجام بولسا ھەشىمەت بىلەن ئاتىلىنىپ
كۇچاغا يېتىپ باردى. ئۇ: «ھەممىنى يوقىتىن بار ئەتكۈچى،
ھەممىگە كۈچى يەتكۈچى ئۇلۇغ تەڭرىنىڭ دەرگاھىدا بۇنىڭدىن
كېيىن نېمە ئىشلار يۈز بېرەركىن»، دېگەن پىكىر - خىيال
بىلەن دۇئا ۋە تەلەپتە بولۇپ، بەش ۋاق نامىزىنى ئادا
قىلىپ، يېتىم - يېسىر، غېرىب - غۇرۋالارغا نەزىر - نىيازىلار
بېرىپ، ئۇرۇق - تۇغقان، يار - بۇرادەرلىرىگە سەللە - سەرۇپاي،
تەڭگە - تىللالار ئىنتام - ئېھسان قىلىپ ئۆز - ئۆزىدىن مەمنۇن
بولۇپ ياتتى.

15

كۇچالىق خوجىلارنىڭ ئارىسىدا قارىمۇ قارشىلىق يۈز بەرگەنلىكى؛
مۇشۇنداق بەخت - ئامەتكە شۈكرى قىلمىغانلىقتىن ئۇلارنىڭ يامان
ئاقىۋەتلەرگە قالغانلىقى ۋە ئاتىلىق غازىنىڭ ھۆكۈمرانلىقى

سىيىت ئىسھاق خوجام پۈتۈن ئالەمنى ياراتقۇچى تەڭرى -
نىڭ ئىلتىپاتى بىلەن يەكەندە جانابىي ئاتىلىق غازى بىلەن
سۈلھ تۈزۈپ، ئاۋام خەلقىنىڭ تىنىچ - ئاسايىشلىقىنى كۆزلەپ،
ۋەدە - قەسەملەر بىلەن ئىشنى ئاخىرلاشتۇردى ۋە كۇچاغا يېنىپ
كېلىپ تائەت - ئىبادەتكە مەشغۇل بولدى. ئەمما راشىددىن خان
خوجام، جامالىددىن خوجاملار: «يەكەننى لىڭگىرچاققا ئوخشاپ -
دىغان بىر قارا ئەخمەققە سېتىپ كەپتۇ» دەپ تاپا - تەنە قىلىپ
ئىسھاق خوجامنى ئەيىبلەشكە باشلىدى.

راشىددىن خان خوجامنىڭ ئاكا-ئۇكىلىرى ۋە جامالىددىن خوجامنىڭ ئوغلى يەھىيا خوجام باشلىق چوڭ-كىچىك خوجام-لارنىڭ قىلغان-ئەتكەنلىرى ھېچقانداق مەزھەپ يامىللەتنىڭ ئۆرپ-ئادىتىگە ياكى پادىشاھلىقنىڭ قائىدە-يوسۇنلىرىغا مۇۋاپىق بولمىدى. ئۇلار خالىغىنىچە ئەسكى ئىشلارنى قىلىشقا باشلىدى.

ھامىددىن خوجام: «نەچچە يىلدىن بېرى يەكەن، قەشقەر-لەردە نەچچە قېتىم دۈشمەنلەرگە زەربە بەردىم، نەچچە قېتىم زەربە يەپ قېچىپ كەلدىم. تولا جاپا-مۇشەققەتلەرنى تارتتىم، ئاقپار يېزىسىنى مېنىڭ تەۋەلىكىمگە قوشۇپ بەرسە»، دەپ جامالىددىن خوجامغا ئەرز قىلدى. جامالىددىن خوجام ماقۇل كۆرمىدى. ئاخىر ھامىددىن خوجام ئۆز كۈچ-قۇۋۋىتىگە ئىشىنىپ ئاقپارنىڭ نۇرغۇن زېمىنلىرىنى ئۆزىگە تەۋە قىلىۋالدى، ئاقسۇدىن ئاقپارغا بارغان دورغا-مۇلازىملارغا قاتتىق جازا بېرىپ قايتۇرۇۋەتتى. ئاقسۇدە خوجام دۈشمەنلىك مەسلىھىتى، ئالدامچىلىق تەدبىرلىرىنى راسلاپ ئۇچتۇرپانغا خەت ئەۋەتتى؛ خەتكە: «ھامىددىن خوجام بولسا مېنىڭ ئىنىمدۇر، دەرۋەقە نۇرغۇن مېھنەت-مۇشەققەتلەرنى تارتتى. ئاقپارنى مەن سورىسام، دەپ ئەرز قىلغاندا ماقۇل كۆرمىگەندىم. ئويلىنىپ كۆر-سەم بۇ قىلغىنىم ياخشى ئىش بولماپتۇ. ھامىددىن خوجام ئۇ-كام ئۆزلىرى كەلسىلە، مەن بىرنەچچە كۈن تۇرغۇزۇپ زىيا-پەت قىلىپ ئۆز قولۇم بىلەن ئاقپارنى داستىخانلىرىغا تەقەب دىم قىلسام، ئۆزلىرى خالىغانچە ئىدارە قىلسىلا. بۇ ئىشلارنى يىراق-يېقىندىكى دوست-دۈشمەنلەر ئاڭلاپ قالمىسۇن. بىز-نىڭ ئىتتىپاقسىزلىقىمىز ئاشكارا بولۇپ قالسا ياخشى بولماس»، دەپ ھىيلە-مىكىر بىلەن توزاق قۇرۇپ مۇناپىقنە سۆزلەرنى يازغانىدى. ھامىددىن خوجام بۇنى پۈتۈنلەي راست دەپ

ئىشىنىپ، جامالىدىن خوجىنى ئۆزىگە دوست چاغلاپ، ئۇنىڭغا ئالدىنىپ، ئاقيارنى قولغا كىرگۈزۈش تەمەسىدە چىشىلىرىنى بىلەپ خاس مەھرەم، ئەمەلدار، مۇلازىملىرىنى ئېلىپ ھەيۋەت-داغدۇغا بىلەن ئاقسۇغا يېتىپ كەلدى.

جامالىدىن خوجام ھامىدىن خوجامنىڭ كەلگەنلىكىدىن خەۋەر تېپىپ، ئالدىغا ئادەم چىقىرىپ ئىززەت-ئىكرام بىلەن ئۆز ئوردىسىغا چۈشۈردى، ھامىدىن خوجامنىڭ ئادەملىرىگىمۇ ئۆز لايىقىدا چۈشكۈن جاي تەيىن قىلدى. زىياپەت، مېھماندار-چىلىقلار ئۆتكەندىن كېيىن جامالىدىن خوجام ئۆزىنىڭ مەھرەم-مۇلازىملىرىنى قوشۇپ: «سىلەر ئارام ئېلىڭلار. بىز ئاكا-ئۇكا ھەرقايسىمىز ھەر جايدا ئۇزۇندىن بېرى بىر يەردە بولۇپ مۇگدىشالمىغاندۇق، ھال-ئەھۋالىمىزنى بىر-بىرىمىزگە ئايدان قىلىپ، گەپ-سۆزلىرىمىزنى تۈگىتىپ ئاندىن ئۇخلايمىز»، دەپ رۇخسەت بەردى. مەھرەم، مۇلازىمىلار، ئاي بىلەن يۇلتۇز بىر يەردە بولغان ئوخشايدۇ، دەپ خاتىرجەم، غەم-ئەندىشىسىز چىقىپ ئۇخلىدى. ئەمما جامالىدىن خوجام ئون نەچچە ئادەمنى تەييارلاپ مۆكتۈرۈپ قويغانىدى. ھامىدىن خوجامنىڭ كۆزى ئۇيقۇغا بارغاندىن كېيىن جامالىدىن خوجام ئۆزىنى چەتكە ئالدى. مۆكتۈرۈپ قويغان ئادەملىر چىقىپ ھامىدىن خوجامنى ئۇيقۇ-ۇلۇقتا تۇتتى، ئادەملىرىنىمۇ زىياپەت ئۈستىدە تۇتۇپ تالان-تاراج قىلدى. ھامىدىن خوجامنى باغلاپ ئاتقا مىنىدۇ-رۇپ، ئۈچ مۇلازىمىنى قوشۇپ كۇچاغا ئېلىپ ماڭدى. ئۇنى بىر كېچە-كۈندۈزدە كۇچاغا ئېلىپ بېرىپ نەزەرىنى قىلدى. ھامىدىن خوجامنىڭ مۇسابەگ دېگەن ئاقسۇلۇق ئادىمىنى قۇمغا كۆمۈپ ئۆلتۈردى. بۇ ئەھۋاللاردىن قىرغىزلار ۋاقىپ بولۇپ دەرھال قەشقەردىكى قوشىپىگىگە يەتكۈزدى. قوشىپىگى خەۋەر يەتكۈزگەن قىرغىزلارغا تون-سەرۇپاي، ئات-ياراق ئىنتىم قىلىپ

بۇ ئىشتىن ناھايىتى خۇرسەن بولدى. ئاقسۇ، گۇچانى جەڭ جەيدەلسىزلا قولۇمغا كىرگۈزىدىغان بولدۇم، دەپ سۆيۈنۈپ كەتتى. يەنە بىر ۋەقەنىمۇ ئەسلىپ ئۆتەيلى: بۇنىڭدىن ئىككى ئاي بۇرۇن ئۈچتۇرپان خەلقى يۈزتىمىزنى ئۆزىمىز سورايىمىز دەپ توپىلاڭ كۆتۈرگەندە، نۇرغۇن ئادەملەر نابۇت بولغانىدى، بۇ ۋەقەنىڭ جەريانى يۇقىرىدا تەپسىلىي سۆزلىنىپ ئۆتتى. شۇ چاغدا جېنىنى ئېلىپ قېچىپ كەتكەنلەرنىڭ بىر قىسمى قەشقەر-گە بېرىپ قوشىپىگە ئەرز-ھالىنى ئېيتىپ، ياقۇپبەگنىڭ ھىساپىسىگە ئۆتۈپ، ئۇنىڭغا يول باشلاپ ئۈچتۇرپان، ئاقسۇ تەرەپلەرگە كېلىش ئارزۇسى بىلەن تۇرۇۋاتقانىدى. يەنە بىرى، ئاقسۇدىكى جامالىددىن خوجامنىڭ خىزمىتىدە كۇچالىق ئابدۇراخمان دادخاھ، ئاقسۇلۇق ئابدۇللا دىۋان بېگى دېگەن كىشىلەر بولۇپ، جامالىددىن خوجام مەملىكەتنى ئىدارە قىلىشنى شۇلارنىڭ ئىختىيارىغا تاپشۇرۇپ قويغانىدى. بۇلار خوجاملارنىڭ ئەھمىيەتلىكىنى مۆلچەرلەپ كۆرۈپ، ياقۇپبەگنىڭ كۈچ-قۇدرىتىنى ئۈستۈن چاغلانغان، جېنىنى مۇھاپىزەت قىلىش غەرىزى بىلەن ياقۇپبەگنى تەكلىپ قىلىپ ئۇنىڭغا مەخپىي خەت ئەۋەتتى.

كۇچادىكى باش ۋەزىر توختى ئىشىكىغا بەگمۇ يۇرتىنى ئېلىپ بېرىدىغانلىقىغا ۋەدە بېرىپ خەت ئەۋەتكەنىدى. بۇ خەتلەرنى بىر-بىرلەپ كۆرۈپ ياقۇپبەگ قوشىپىگىنىڭ غەيرەت تومۇرلىرى قاينىغىلى، مەملىكەتلەرنى بېسىۋېلىش تەمەلىرى مەۋج ئۇرغىلى باشلىدى.

ئەسلىدە بۇ خوجاملار كۇچادىكى مەۋلانا ئەرشىددىن ۋە-لىپۇللانىڭ مازىرىنىڭ شەيخلىق دەرىجىسىنى ئۆزىگە پەخرى-ئابروي بىلىپ، شۇ مازارنىڭ دائىرىسىگە سىغىپ كەلگەنىدى. ئەمدىلىكتە بۇ يەتتە شەھەر، ھەتتا پۈتۈن موغۇلىستان ئۆلكىسىگە سىغىشىمىدى. يېقىنلىق ۋە ئىتتىپاقلىقلىرى كېلىشەلمەسلىك، ئىتتى

تىپاقسىزلىق ۋە زىددىيەتكە ئايلاندى. ئىتتىپاقسىزلىق بارغان-
سېرى ئاداۋەت، خۇسۇمەت ۋە دۈشمەنلىككە ئايلاندى، ئۇلار
بۇ ئۇلۇغ دۆلەتنىڭ قەدىر-قىممىتىنى بىلمىدى، شۇكىرى قىلمى-
دى، مەغرۇرلۇق قىلدى. ئاخىر يەتتە شەھەرنى بىكاردىن-بىكار
بىر ئەنجانلىقنىڭ قولىغا تاپشۇرۇپ قويدى. بۇنىڭغا ئەپسۇس،
مىڭ، يۈز مىڭ ئەپسۇس.

مازارنىڭ ۋەخپە يەرلىرىدىن چىققان مەھسۇلانلارغا قانا-
ئەت قىلىپ، دېھقانلارنىڭ ئۆشرە-سەدىقە بېرىشىگە تەلۈمۈرگەن،
مازارنىڭ ھۇجرىلىرىدا بورىنىڭ ئۈستىدە يېتىپ-قوپۇپ، تائەت-
ئىبادەت بىلەن ئۆمرىنى ئۆتكۈزگەن، كىشىلەر بەرگەن بىر چۈپ
نان، بىر تاۋاق گۈلە-قاققا خۇش بولغان خوجاملار، ھەممىنى
پاراتقۇچى ۋە رىزقى ئاتا قىلغۇچى خۇدانىڭ مەرھەمەت ئىلتىياتى
بىلەن بىردەمدىلا پادىشاھلىق تەختىگە چىقىپ ھۆكۈمرانلىق
تاجىنى باشلىرىغا كىيگەنىدى. بۇ موغۇلىستاندا ھېچقانداق ئادەم-
زاتقا ئۆمرى ئىچىدە، يەتتە پۇشتى، ئابا-ئەجدادى ئارىسىدا
بۇنداق دۇنيانىڭ دۆلىتى مۇيەسسەر بولمىغانىدى.

خوجاملارنىڭ ھەر كۈنى ئەتىگەن ئاشتىلىقىغا تۇرلۇك-تۈر-
لۈك ھالۋا، يېمىش، قەنت-قەندالەت، قىسما-قىسما شەربەتلەر،
پاخلان گۆشىدە ئەتكەن كاۋاپ، سامسا، پەرمۇدە، مەزىزلىك
تاماق، خىلمۇخىل نازۇنپەت، يېمەك-ئىچمەكلەر ئالدىلىرىغا
كېلەتتى. بۇنىڭ بىلەن ئىلگىرىكى ئەھۋاللىرىنى ئۇنتۇدى. ئۆز
كۈچ-قۇۋۋىتىمىز بىلەن ئىسلام ئېچىپ پادىشاھلىقنى تاپتۇق،
دەپ ئويلاپ ئەتراپىدىكى پادىشاھلار بىلەن ياخشى-خوپ بو-
لۇپ ئەپلىشىپ ئۆتمىدى. ئۇلارغا تەڭ-باراۋەر مۇئامىلە قىلمى-
دى ۋە كۆزىگە ئىلمىدى. خوجا ھاپىز شىرازىنىڭ مۇنۇ شېئىر-
رىغا ئەمەل قىلمىدى:

ئاسايىشى دۇگىتى تەفسىرى ئىن دۇھەرى ئەست،
با دوستان مۇرۇۋەت، بادۇشمىنان مادارا ①.
دېگەن ئومۇمىي قائىدىگە ئەمەل قىلىمىدى. ئاكا - ئۇكا قېرىنداشلار
بىر - بىرى بىلەن ئىتتىپاق بولالمىدى. بىر - بىرىگە تەڭ - باراۋەر مۇئا -
مىلە قىلىمىدى، بىر - بىرىگە مېھىر - شەپقەت قىلىمىدى. دۇنيالىقتىن
ھاجەتسىز بولدۇق، بىزگە ھېچكىم تەڭ كېلەلمەيدۇ، دەپ مەغ -
رۇرلۇق - تەكەببۇرلۇق ناغرىسىنى چالدى.
«ئىنسان ھەممە نەرسىدىن ھاجەتسىز بولغاندا، ئۇنىڭ
ۋۇجۇدىدىكى ئىسيانكارلىق باش كۆتۈرىدۇ» دېگەن ئايەتنىڭ
مەزمۇنىچە ئىنسان زاتىنىڭ ۋۇجۇدىغا يوشۇرۇنغان ئىسيانكارلىق
ئاشكارىلاندى.

پارچە

ئۆزىگە سازاۋاردۇر كىرىيەمنى ②،
كى مۈلكى قەدىمدۇر زاتى غەنى.
بىرىنىڭ باشىغە تەختى - تاجنى قويۇپ،
بىرىن تاج - تەختىدىن ئېلىپ يەرگە ئۇرۇپ.

مۇشۇنداق بىر ئەھۋالدا ئاسماندىن بالا، تەڭرىدىن قازا
كەلگەندەك، مۇشۇك چاشقانى ئالغاندەك، قۇرغۇي قۇشقاچنى
سوققان دەك، بىر چەبدەس، چاققان پادىشاھ يەنى ياقۇپپەگ

① ئىككى ئالەمنىڭ خاتىرجەم ۋە خۇشاللىقى — «دوستۇڭغا ياخ -
شىلىق قىل، دۈشمىنىڭ بىلەن ئەپلىشىپ ئۆت» دېگەن ئىككى سۆزگە
ئەمەل قىلىشتا.

② مەنى — مەنمە ئىلىك.

ئاتلىق غازنىڭ شەرەپلىك قەدەملىرى يېتىپ كەلدى. خوجام-
لارنىڭ دۆلىتىنى ئۆزى بىلەن قوشۇپ تىرىپىرەن قىلىۋەتتى.
بۇ كاج پەلەكنىڭ چاقى ئۆزىنىڭ قەدىمكى ئادىتى بولغان ئالدام-
چىلىقىنى، يەنە ئاشكارا قىلدى. دېمەك، ئاقىل ۋە داناكىشىلەر
بۇ پانىي دۇنيانىڭ بەختى - دۆلىتىنى ۋە ئۇنىڭ زاۋال تېپىپ
يەر بىلەن يەكسان بولۇشىنى كۆزىگە ئېلىپ، غەم - غۇسسە،
شادلىق ۋە پاراۋانلىق، ئاقسۆز يەر بىلەن يەكسان بولىدۇ، دەپ
بىلىشى لازىم.

پانى ئول تاق كىسرائى ① گور خورنەق،

بۇ ئالەمدىن ئۇچۇپ كەتتى ھاۋالەق.

ئەگەر ياخشىلىققە يوق ۋە فايى،

ۋەرەق ئۆزى سۇخەن باردۇر ۋە فالىق ②.

ئەسلى ۋە قەگە كەلسەك، جامالىدىن خوجام، توختى خەلىپىنى

150 لەشكەرگە باش قىلىپ چىلان، يايىدى ③ قاتارلىق جايلارغا

قاراۋۇل قىلىپ قويغانىدى. بىر كېچىسى ياقۇپىگە قوشىپ كەتكەن

يىگىتلىرى ④ كېلىپ توختى خەلىپە باشچىلىقىدىكى قاراۋۇللارنى

تۇتۇپ باغلاپ قەشقەرگە ئەۋەتتى. ئەمما قاراۋۇللاردىن بىرى

① كىسرا - ئىراندا ئۆتكەن ساسانىلار سۇلالىسىنىڭ پادىشاھ -

لىرىنىڭ ئورتاق نامى.

② كىسرادەك پادىشاھلارنى گۆر يەپ كەتتى. ئۇنىڭ ھەشەمەت -

لىك ئايۋان - سارايلىرىمۇ يوقىلىپ ھاۋاغا ئۇچۇپ كەتتى. ئەسلىدە

ياخشىلىققا ياخشىلىق يوق. ئەگەر بار، دېيىلسە قەغەزگە يېزىلغان گەپ -

تىلا بار.

③ چىلان، يايىدى دېگەن ئاقسۇ بىلەن مارالبېشى ئارىلىقىدىكى

يېزىلارنىڭ نامى.

④ ياقۇپىگە كەتكەن لەشكەرلىرى شۇ چاغدا «يىگىت» دەپ ئاتالغان.

ئېتىنى سۇغارغىلى كەتكەنمىكەن. بۇ ئەھۋاللارنى كۆرۈپ قېچىپ بېرىپ جامالىدىن خوجامغا خەۋەر يەتكۈزدى. قوشبېگىنىڭ يىگىتلىرى يايىدىن چىقىپ ساي ئېرىقتا قونۇپ، ئاقسۇغا يېتىپ كەلدى. ياقۇپبەگ قوشبېگى چىلاندىن خوجا نەزەربەگ دېگەن كىشىنى 39 يىگىت بىلەن ئۇچ-تۇرپانغا ئەۋەتكەنىدى. بۇلار قۇرۇق ئۈزۈم يولى بىلەن ئاچا تاغقا كېلىپ چۈشكەندە، يولۇچىلار ئۇچتۇرپانغا خەۋەر يەتكۈزدى. خېتىپ خوجام خوجا نەزەربەگنىڭ ئالدىغا چۈش-كۈن، قونالغۇ چىقاردى ھەم ئاتلىق غازنىڭ يىگىتلىرى ئۇچ-تۇرپانغا يېتىپ كەلگەنلىكىنى مۇبارەكلەش ئۈچۈن، ياقۇپ خوجا ئىشان، مۇھەممەد ئېلى داداخاھلارنى تارتۇق - پىشكەشلەر بىلەن ئەۋەتتى. ئەتىسى خوجا نەزەربەگ ئادەملىرى بىلەن شەھەرنىڭ شىمالىي تەرىپىدىكى تۈگمەن بېشى دېگەن يەرگە كېلىپ چۈشۈپ، ئىككى ئادىمىنى شەھەرگە - خېتىپ خوجامنىڭ ئالدىغا كىرگۈ-زۇپ مۇنداق دېدى: «ئاشلىق، قورال - ياراق ئامبارلىرى ۋە خەزىنىنىڭ ئاچقۇچلىرىنى بەرسىلە. ئۆزلىرى بارلىق مەنسەپ-دارلىرى بىلەن بېرىپ جانابىي ئاتلىق غازى بىلەن كۆرۈشۈپ دۇئا ئېلىپ يانسىلا، ماڭا شۇنداق بۇيرۇق بېرىلگەن» دېدى. شۇنىڭ بىلەن ھەممىمىز شەھەردىن چىقىدىغان بولۇپ، ئاخىرقى پېشىن ۋاقتىدا شەھەرنىڭ دەرۋازىسىغا كەلدۇق. ئىككى خوجام-نى ①، موللا توختى مۇھەتتىسپ ② ئاخۇنۇمنى، مەن كەمەنە ياز-غۇچىنى ③، بىر مىراخورنى ④ دەرۋازىدىن چىقاردى. باشقىلارنى

① ئىككى خوجام - خېتىپ خوجام بىلەن بۇرھانىدىن خوجام.

② مۇھەتتىسپ - دىنىي ئەمەلنىڭ نامى.

③ ئاپتور ئۆزىنى كۆرسىتىۋاتىدۇ.

④ مىراخور - ئات باقار.

چىقارمىدى. شۇ چاغدا «زامان - زامان، ئاتىلىق غازىنىڭ زامانى» دەپ چار سېلىپ ناغرا - سۇناي چالغىلى تۇردى. بىز بەش كىشى خوجا نەزەربەگىنىڭ ئالدىغا كەلدۇق. بىزگە يىگىرمە ئاتلىق ئادەمنى قوشۇپ ئاقسۇغا ماڭدۇردى. ياڭخىدا قونۇپ ئەتىسى توشقان دەرياسىغا كەلگىنىمىزدە مۇھەممەد بابا يۈز بېشى ئۇچرىدى. بۇ ئارىدا ئاتلىق غازى ئاقسۇغا كىرىپ مۇھەممەد بابا يۈز بېشىنى ئۇچتۇرپانغا توقسابە ① ئىككە تەيىنلەپ بۇرھانىددىن خوجامغا يارلىق ئەۋەتكەنىكەن. مۇھەممەد بابا يۈز بېشى يارلىقنى بەزدى. بىز يارلىقنى ئوقۇپ ئاتلىق غازى تۇرغان تەرەپكە قاراپ دۇئا قىلىپ ئاقسۇ تەرەپكە قاراپ ماڭدۇق. مۇھەممەد توقسابە بولسا، ئۇچتۇرپانغا قاراپ راۋان بولدى. مەن بۇ مەرھەمەتلىك يارلىقنى كەم - زىيادە قىلماي تەلتۆكۈس ۋاراق يۈزىگە يازدىم:

ئىمنايەتنامە ②

سەيمىدلەرنىڭ باش پاناھى بۇرھانىددىن خوجام ئىشان ئوغلىغا! تۈگىمەس دۇئا، كۆپتىن - كۆپ سالامدىن كېيىن مەلۇم بولغايدىكەن، بۇ ياخشى زاماندا ئۇلۇغ تەڭرىنىڭ غەمخورلۇقى بىلەن ئىسلام ئېچىش، «جەننەت قىلىچىنىڭ سايىسى ئاستىدا» دېگەن ھە - دىنىنىڭ مەزمۇنىغا مۇۋاپىق. پەيغەمبىرىمىز شەرئىتىنىڭ قىلىچىنى چېپىشىنىڭ ياخشى نىيىتى بىلەن، بۇ يۇرتلارغا رىزقى، نېسىۋىمىز چۈشتى. گەپنىڭ قىسسىسى

① توقسابە — ناھىيە باشلىقىغا تەڭ ئەمەل.

② ئىمنايەتنامە — بۇيرۇق خېتى، تونۇشتۇرۇش خېتى.

قىسى شۇكى، مۇھەررەم ئېيىنىڭ 25 - كۈنى ئاقسۇ-
 نىڭ پادىشاھلىق تەختىدە ئولتۇرغان كۈنلىرىمىزدە
 ئىخلاسلىرىنىڭ زىيادىلىكى، دوستلۇقلىرىنىڭ يۇقىرى-
 لىقىدىن ياقۇپ خوجا ئىشان، مۇھەممەد ئېلى
 داداخالار ئارقىلىق ئىتائەت ۋە بويسۇنىدىغانلىقى-
 رىنى ئىزھار ئەتكەن ۋە «ئۇلۇغلىرىڭلارنىڭ ئەمرىگە
 بويسۇنۇڭلار» دېگەن ھەدىسىنىڭ مەزمۇنىغا ئەمەل
 قىلىپ ئەۋەتكەن خەتلىرىنى ياخشى سائەتتە تاپ-
 شۇرۇۋېلىپ مەزمۇنىدىن ۋاقىپ بولۇپ كۆپ خۇرسەن
 بولدۇم. ئۆزئارا بېرىش - كېلىش قىلىش قائىد-
 ىسى بويىچە تۆت ئات، بىر بوخچا كىيىم - كېچەك،
 بىر كالام شېرىپ* سوۋغات ئەۋەتكەن ئىكەنلا،
 ھەممىسى ساق - سالامەت تەگدى. بۇ يەردە جامالىد-
 دىن خوجا بەزى ئىشلاردىن ئەندىشە قىلىپ قاچ-
 قانىكەن، يىگىتلەر بېرىپ تۇتۇپ كەلدى. ئۆزۈم
 بۇرۇنقى قىلغان ئىشلىرىغا توۋا قىلدى. بىزمۇ
 «ئاچچىقىنى يۇتۇش ۋە خالايقىنىڭ گۇناھىنى ئەپۇ
 قىلىش ساۋابلىق» دېگەن ھەدىسىنىڭ روھىغا ئەمەل
 قىلىپ، بۇنىڭدىن ئىلگىرىكى گۇناھلىرىنى ئەپۇ قىلدۇق.
 ئۆز لايىقىدا كىيىم - كېچەك مەرھەمەت قىلدۇق.
 ئۆزلىرى بولسىلا بۇ ئەتراپتىكى سەيىدلەرنىڭ كۆزىگە
 كۆرۈنگەن پېشىۋاسى، نىيەتلىرىمۇ پاكىز ۋە ساپ،
 ئۆزلىرىگە تەۋە ھەرقانداق كىشىنىڭ گۇناھىنى
 ئەپۇ قىلدۇق. بۇ تەرەپتىن كۆڭۈللىرىگە گۇمان
 كەلمەسۇن. بىز بولساق ئۆزلىرىنى ھەممىدىن بۇرۇن

* كالام شېرىپ - قۇرئان.

تونۇغان، بىلگەن. مۇتلەق غەم - ئەندىشە قىلمىسلا.
بىزنىڭ بۇ دېگەنلىرىمىزگە تەڭرىم ئۆزى گۇۋاھ
بولغاي ۋەسسalam.

1284 - يىلى (ھىجرىيە) ①

بىز شۇ كۈنى ناماز پېشىن ۋاقتى بىلەن ئاقسۇغا يېتىپ
بېرىپ كونا ئۆتەڭ دېگەن يەرگە چۈشتۇق. ھايال بولماي
ھەمدەم باتۇر ئۆزى ئۈستىدە تۇرۇپ، نەچچە پەتنۇسلاردا قەنت،
ناۋات، قەندالات، پىستە - بادام، يېمىش مېغىزلار بىلەن كاتتا
داستىخان سالدى. ئارقىدىنلا يوغان قازانغا دۈملەنگەن پولىنى
قازان بىلەن كۆتۈرۈپ كىرىپ ئالدىمىزدا ئاغزىنى ئېچىپ
ئاش تارتتى. مۇشۇ تەرىقىدە راۋرۇس ئۈچ كۈن زىياپەت
ئۆتكۈزدى. 4 - كۈنى سارايدىن تون - سەرۇپاي، قەنت - ناۋات
ئېلىپ كېلىپ تارتۇق راسلاپ، مېنىپ كەلگەن ئاتلىرىمىزنى
يېتىلەپ بېرىپ ئاتىلىق غازى ئالىيلىرى بىلەن كۆرۈشتۈردى.
ئىككى خوجامنى خىمە خەرگاھ ② ئىچىگە ئېلىپ كىرىپ زىيا-
پەت قىلدى. بىزلەرنى بارگاھنىڭ ③ ئىچىگە ئولتۇرغۇزۇپ داس-
تىخان سېلىپ شاھانە زىياپەت قىلدى ۋە ئۆز لايىقىمىزدا
تون - سەرۇپاي، سەللە - كۇلا ئىستام قىلدى. تەكلىپ بويىچە
ئاقسۇ شەھىرىنى ئايلىنىپ ساياھەت قىلدۇق. پاتىھە قىلىدىغان
يەرلەرگە پاتىھە قىلىپ ئۆز ئورۇنلىرىمىزغا قايتىپ كېلىپ ئارام
ئالدۇق.

ئەمما بۇ چاغلاردا كۇچا تېخى پەتھ بولمىغانىكەن. چۈنكى

① ھىجرىيەنىڭ 1284 - يىلى مىلادىنىڭ 1867 - 1868 -

يىللىرىغا توغرا كېلىدۇ.

② خىمە خەرگاھ - پادىشاھلىق چېدىر، خاس چېدىر.

③ بارگاھ - چېدىر.

كۇچادىكى خوجاملار يۈسۈپ باتۇر، ئىبراھىم باتۇر، ئەلەي باتۇر،
ياقۇپ باتۇر قاتارلىقلارنى نۇرغۇن لەشكەر بىلەن ياقۇپبەگ
قوشىپىگىنىڭ ئالدىغا ئۇرۇشقا ئەۋەتكەن بولۇپ، بۇلار ياقۇپبەگ-
رىققا يېتىپ كېلىپ يولنى توسۇپ، سۈنى ئۆتكۈزمەي نۇرغۇن
جەڭلەرنى قىلغان. قۇشتېمى، جوغا، ياقۇپبېگ دېگەن يەرلەردە
قوشىپىگىنىڭ نۇرغۇن يىگىتلىرىنى يوقاتقان ۋە باتۇرلۇقلىرىنى
كۆرسىتىپ ۋاقتىنچە غەلبە قىلغانىكەن. بىراق ۋاقتىسىز قىلغان
باتۇرلۇقلىرى كارغا كەلمىدى. ئاخىردا ياقۇپبەگ قوشىپىگىنىڭ
يىگىتلىرى غالىپ كېلىپ، كۇچا لەشكەرلىرىنى قەھرى - غەزەپ
بىلەن سىياسەتنىڭ تىغىدىن ئۆتكۈزۈپ ھالاك قىلدى.

بۇنىڭدىن بىر ئاز ئىلگىرى، لۇكچۈنلۈكلەر كونا ئاداۋەت-
خۇسۇمەتلىرىنى يېڭىلاپ، ئۈرۈمچى تۈڭگانلىرىنى ئۆزىگە رام
قىلىپ، ئابىدىدىن خوجام باشلىق كۇچا لەشكەرلىرىنى تۇرپاندىن
ھەيدەپ چىقارغانىدى. تۇرپاننى ئۆزلىرى سورىغاندىن تاشقىرى
كۇچا تەرىپىگە يۈزلىنىپ، كورلا ۋە بۈگۈرنى قولغا ئالغان چاغدا،
راشىدىدىن خوجام ھامىدىدىن خوجامغا ياردەم قىلىپ، 4000 لەش-
كەرنى تۈڭگانلارغا قارشى ئەۋەتكەنىدى. بۇ 4000 لەشكەر
تۈڭگانلارنى قوغلاپ قاراشەھەر دەرياسىدىن ئۆتكۈزۈپ تۇرغان
چاغدا، راشىدىدىن خوجام ياقۇپبەگ ئائىلىسىنى ئاقسۇنى
بېسىۋالغانلىقىنى ئاڭلاپ، ھامىدىدىن خوجامنى قايتۇرۇپ كەلدى
ۋە ئۇنىڭغا كۆپتىن - كۆپ ئۆزى ئەيىتتىپ ناماقۇل بولۇپ، تون-
سەرۋاپاي ۋە نۇرغۇن ئىسنىمالارنى بېرىپ، ياقۇپبەگ قوشىپىگى
بىلەن جەڭ قىلىش ئۈچۈن 4000 لەشكەر بىلەن ئاقسۇغا ماڭ-
دۇرغانىدى. ھامىدىدىن خوجام لەشكەرلەرنى باشلاپ كۇچادىن
چىقىپ بايغا كېلىپ بىر ئوتلۇق، سۇلۇق يەرنى تېپىپ چۈشۈپ
ئارام ئالدى ۋە لەشكەرلەرگە ئىختىيار ئۆزۈڭلاردا دەپ جاكارلاپ
ئۇلار بىلەن كارى بولمىدى. ئاندىن بارلىق ۋەقەنى بايان

قىلىپ ياقۇپبەگ قوشىپىگە خەت ماڭدۇردى، خەتنى ئېلىپ بارغان كىشى ياقۇپبەگ قوشىپىگى بىلەن ياقائېرىقتا ئۇچراشتى. قوشىپىگى خەتنى كۆرگەندىن كېيىن خۇشال بولۇپ «ھامىددىن خوجام جانابىي ئالىيلىرى دەرھال كەلسۇن. بىز يولغا ئىنتىزار-دۇرمىز» دەپ ئالدىغا مەخسۇس خەۋەرچى ئەۋەتتى. ھامىددىن خوجام يېتىپ كېلىپ ياقۇپبەگ قوشىپىگى بىلەن كۆرۈشتى. ئۇلار ئۆزئارا بىر-بىرىنى تەبرىكلەشتى. قوشىپىگى ھامىددىن خوجامغا تون-سەرۋىپاي ۋە نۇرغۇن ئىنئاملارنى بەردى ھەم «بىز كۇچا-نىڭ ئىشىنى تۈگەتكۈچە قەشقەرگە بېرىپ تۇرسىلا»، دەپ يولغا سالدى. ھامىددىن خوجام قەشقەرگە بېرىپ تۆرىلەر قاتارىدا كاتتا سورۇنلارغا قاتنىشىپ مەئىشەت، كىيىم-كېچەكلەردە ھەممىنىڭ ئالدىدا بولۇپ، ياقۇپبەگ ئاتىلىق غازىنىڭ دۆلىتىدە بىر بەھرىمەن بولدى.

ياقۇپبەگ ياقائېرىقتىن ئاتلىنىپ مەنزىلمۇ مەنزىل يول يۈرۈپ كۇچاغا يېتىپ كەلدى. ياقۇپبەگنىڭ بىرنەچچە يىگىتلىرى كىرىپ راشىددىن خان خوجامنى تۇتۇپ چىقتى. قوشىپىگى خوجامغا ئۆز لايىقىدا تون-سەرۋىپاي ئىلتىپات قىلىپ ھويلىسىغا كىرگۈزۈۋەتتى. راشىددىن خان خوجام ئوردىسىغا كىرگەندىن كېيىن قولىغا قىلىچ ئېلىپ، ياقۇپبەگ ئاتىلىق غازىنىڭ بىر مەھرىمىنى چېپىپ ئۆلتۈردى. قولىغا مىللىتى ئېلىپ سېپىلىنىڭ ئۈستىگە چىقىپ «مېنىڭ باتۇرلىرىم قەيەرگە كەتتىڭلار! بۇ قىپچاق - ئەنجانلىقنى ئۇرۇپ ھەيدەپ چىقىرىپ ئۆلتۈرمەمسىلەر!» دەپ ۋارقىراپ يۈرگەن چاغدا، ئاتىلىق غازىنىڭ ئادەملىرىدىن بىرقانچىسى كېلىپ ئۇنى تۇتۇپ باغلىدى. شۇنىڭدىن كېيىن نېمە بولغانلىقىنى ھېچكىم كۆرمىدى ھەم بىلمىدى. تارىخىي

ھىجرىيە 1284 - يىلى * ماھى سەپەر ئېيىنىڭ 2 - كۈنى مانا شۇنداق بىر ۋەقە يۈز بەردى.

جامالىددىن خوجامنى يەكەندە يوقاتتى. شەيخ خوجام، جالالىددىن خوجام، پەخرىددىن خوجام ۋە باھاۋىددىن خوجام - لارمۇ يوقىتىلدى. خېتىپ خوجام ۋە ئۇنىڭ ئوغلى مەھمۇددىن خوجاملارنى قەشقەرگە ئېلىپ بېرىپ مەھمۇد خوجا ھەزرەتنىڭ خىزمىتىگە قويدى. بۇلار خوجا ھەزرەتنىڭ ئاشخانىلىرىدىن تاماق يەپ ۋە خوجا ھەزرەتنىڭ تون - سەرۇپاي، كىيىم - كېچەكلىرىنى كىيىپ ئون بىر يىل ئۆمۈر سۈردى. بېيجىڭ ئەھلى ئىككىنچى قېتىم ئاتا يۇرتلىرىغا ئىگە بولغاندا، بۇلارمۇ ئاتا يۇرتلىرىغا قايتىپ بېرىپ، ئۇرۇق - قاياشلىرى بىلەن كۆرۈشۈپ ئۇلار بىلەن بىللە قالغان ئۆمىرىنى ئۆتكۈزدى.

بۇ دەۋردە ئىسھاق خوجام، ھامىددىن خوجام، مەھمۇددىن خوجاملار سالامەت قالدى. كۇچالىق خوجاملار ئۈچ يىل بىر ئاي يەنى 37 ئاي پادىشاھلىق قىلدى. شەرق تەرىپى قۇمۇل بارد - كۆلگىچە، شىمال تەرىپى قالماق ئىچى يۇلدۇزغىچە، غەرب تەرىپى مارالبېشى - يەكەنگىچە، جەنۇب تەرىپى لوپنۇر، چەر - چەنگىچە ئۇلارغا تەۋە بولغانىدى. نۇرغۇن كاپىرلار ھالاك بولدى. بۇنىڭدىن باشقا بىرەر نەمۇنە، يادىكار بولغۇدەك ياخشى ئىشتىن خاتىرە قالمىدى. نۇرغۇن مال - مۈلۈك، خەزىنىلەر توپ - لانغان بولسىمۇ، بۇ مال - دۇنيانى ھېچ نەرسىگە سەرپ قىلالىم - دى. شۇ پېتى ئاتىلىق غازىنىڭ چاڭگىلىغا چۈشۈپ كەتتى.

كۇچالىق خوجاملارنىڭ قىلمىش - ئەتمىشلىرىگە بۇ تەتۈر

* ھىجرىيەنىڭ 1284 - يىلى مىلادىنىڭ 1867 -، 1868 -

يىللىرىغا توغرا كېلىدۇ. «تارىخىي ھەممىدە» دە «14 - كۈنى» دې - يىلگەن - مۇھەررىردىن.

پەلەك يار بەرمەي، ئەزەلدىن كونا ئادىتى بولغان ۋاپاسىز -
لىقنى نامايان قىلدى. يەتتە شەھەرنىڭ دۆلەت، ھۆكۈمرانلىقى،
ئىززەت - سەلتەنىتىنى ياقۇپبەگ ئاتىلىق غازىنىڭ قولىغا
تاپشۇردى.

ئەمدى بۇ قەلەم خۇشال - خۇرام كۇچالىق خوجاھلارنىڭ
قىسسە، داستانلىرىنى يېزىشتىن تىزگىنىنى قايتۇرۇپ جانا بېي
ئاتىلىق غازىنىڭ پادىشاھلىق سەلتەنەتلىرىنىڭ قىسسە، داستان -
لىرىنىڭ چەكسىز مەيدانلىرىدا جەۋلان قىلىش ئۈچۈن ئات
چاپتى. بۇ مەقسەتنىڭ ئەمەلگە ئاشۇرۇلۇشى ئۈچۈن ئۇلۇغ
تەڭرىنىڭ مەدەت - ياردەم بېرىدىغانلىقىغا ئىشىنىمەن.

ئىككىنچى داستان

ياقۇپبەگ ئاتىلىق غازىنىڭ موغۇلىستان مەملىكىتى ۋە يەتتە شەھەر ئەھلىنى ئىستېبال قىلغانلىقى ۋە بۇزۇكخان تۆرەمنىڭ پادىشاھلىق تەختىدە ئولتۇرغانلىقى

رىۋايەتلەرگە قارىغاندا، ياقۇپبەگ قوشىپىگىنىڭ ئەسلى يۇرتى تاشكەنت ۋىلايىتىنىڭ پىسكەنت دېگەن يېرى بولۇپ، شۇ يەردە تۇغۇلۇپ ئۆسكەنىكەن. ئۇ كىچىكىدىنلا ئەمەلدارلىق قائىدىلىرىنى ئۆگەنگەن ۋە باتۇرلۇق ئىلىملىرىنى مەشق قىلغانىكەن. شۇ چاغلاردا نارمۇھەممەد قوشىپىگى تاشكەنتكە ھاكىم بولغان بولۇپ، ياقۇپبەگنىڭ ھەمىشەسىنى نىكاھىغا ئالغانىكەن. شۇ سەۋەبلەر بىلەن ياقۇپبەگ نارمۇھەممەدكە مۇلازىم بولغانىكەن. ئۇنىڭدىن كېيىن تاشكەنتكە تاجىك قاناتەت شاھ ھاكىم بولغاندا، ياقۇپبەگ ئۇنىڭغا مۇلازىم بولغان ۋە مەھرەملىر قاتارىدا ياخشى خىزمەت قىلىپ كۆزگە كۆرۈنگەنلىكى ئۈچۈن مەھرەملىرگە يۈز بېشى قىلىپ تەيىنلەنگەنىكەن. ئاندىن ياقۇپبەگنىڭ دەرىجىسىنى ئۆستۈرۈپ ئۇنى ئاق مەسچىت دېگەن شەھەرگە مۇستەقىل ھاكىم قىلىپ تەيىنلىگەنىكەن. ئاق مەسچىت بولسا تاشكەنت ۋىلايىتى ۋە دەشتى قىپچاق ئىچىدىكى تونۇلغان مەشھۇر بىر شەھەر بولۇپ، تاشكەنت بىلەن ئاق مەسچىتنىڭ ئارىلىقى 12 مەنزىل يول ئىدى. ۇ چاغدا تارىخىي ھىجرىيىنىڭ تەخمىنەن 1265 - يىلى* بولسا كېرەك، بۇ چاغدا ياقۇپبەگ 22

* ھىجرىيىنىڭ 1265 - يىلى مىلادىنىڭ 1848 - ، 1849 -

ياشتا بولۇپ، بىرنەچچە يىل ئاق مەسچىتتە يۇرت سورىدى. شۇ كۈنلەردە روسىيىلىك ئادەملەردىن بىرقانچىسى بېرىش - كېلىش قىلىپ يۈرۈپ ياقۇببەگ بىلەن دوست بوپتۇ. ئۇلار ياقۇببەگكە: مۇشۇ دەريا* دىكى بېلىقلارنى بىزگە ساتسىڭىز، بىز تۇتۇپ قۇرۇ - تۇپ ئىچكى ئۆلكىلەرگە ئېلىپ كەتسەك، دەپتۇ. ياقۇببەگ قانائەت شاھقا مەلۇم قىلىپ قويۇپ، ئۇلارنىڭ دېگىنىگە ماقۇل بوپتۇ ۋە بېلىقلارنى 40 مىڭ قىزىل تىللاغا سېتىپ ھۈججەت - توختامنامىلەر تۈزۈشۈپتۇ.

يەنە بىر ئەھۋال شۇكى، ئاق مەسچىت ئەتراپىدىكى قىرغىز، قازاقلار بېرىشكە تېگىشلىك زاكات - باجلارنى ۋاقتىدا بەرمەي كەينىگە تارتىپ، زاكات - باجلارنى يىغقىلى چىققان ئادەملەرنى ئۇرۇپ ھەيدىدۇتەكەن، ھەتتا ئۇلارنى بۇلاپ - تالاپ، تالان - تاراج قىلغان. بۇنى ئاڭلىغان ياقۇببەگ نۇرغۇن قوشۇن بىلەن بېرىپ قىرغىز، قازاقلار بىلەن سوقۇشقانىكەن، ئاخىر ياقۇببەگ غەلبە قىلىپ قىرغىز - قىمچاق، قازاقلارنى باغلاپ ئەسىر قىلىپ، نۇرغۇن مال - مۈلۈك، ئات - ئۇلاغلارنى ئولجا ئېلىپ ئۆز جايىغا قايتىپ كەلگەنىكەن، شۇنىڭ بىلەن كۈندىن - كۈنگە دۆلىتى زىيادە، ئىستىقبالى ياخشى بولۇپتۇ.

شۇ كۈنلەردە ياقۇببەگ قوقەن پادىشاھلىق ئوردىسىغا: «مەن كەمىنە ئاجىز قۇللىرى خان ھەزرەت ئالىيلىرىنىڭ دىدارىنى كۆرۈپ، بوسۇغىلىرىنى تاۋاپ قىلسام، توپىسىنى سۈرمە ئورنىدا كۆزۈمگە س-ۋرتۇپ، خىزمەتكارچىلىقىمنى بىلدۈرۈپ يانسام دېگەن ئارزۇيۇمنى ئىزھار قىلدىم. قوبۇل قىلىشىڭىزغا مۇشەززەپ بولۇشنى ئۈمىد قىلىمەن»، دەپتۇ. خان ھەزرەت ياقۇببەگنىڭ تەلىپىنى ماقۇل كۆرۈپ «كەلسۇن» دەپ يارىلىق چۈشۈرۈپتۇ.

* سىر دەرياسىنى دېمەكچى.

ياقۇپبەگ يارلىقىنى تاپشۇرۇۋالغاندىن كېيىن، توققۇز - توققۇز قىرغىز، قازاق قىزلىرىنى رەڭمۇرەڭ ئېسىل كىيىم - كېچەك، زىبۇزىننەتلەر بىلەن، توققۇز - توققۇز ياش، بىساقال، بەرنا ئوغۇللارنى خىلمۇخىل ئالىي ئۈستىباش، ئۆتكۈر قىلىچ ۋە خەنجەر بىلەن ياساندۇرۇپتۇ. توققۇز قازاق ئېتىنى قالماق ئېگەر - جابدۇقلىرى بىلەن ياساپ - جابدۇپ، ئۇنىڭدىن باشقا ھەر تۈرلۈك مال - ماتا، ئېسىل رەختلەرنى ھازىرلاپ، تارتۇق - پىشكەشلەرنى تەييارلاپتۇ.

ياخشى سائەت، ئۇلۇغ كۈنلەرنىڭ بىرىدە يۇقىرىدا ئىزھار قىلىنغان تارتۇق - پىشكەشلەرنى ئېلىپ، قوقەن شەھىرىگە بېرىپ پادىشاھلىق ئوردىسىغا داخىل بولۇپتۇ. خان ھەزرەتلىرى تارتۇق - پىشكەشلەرنى كۆزدىن كەچۈرۈپتۇ. ياقۇپبەگنىڭ بۇنداق تارتۇق - پىشكەشلىرىگە خان ھەزرەت مەمنۇن بولۇپ، پادىشاھ - لارغا خاس سېخىيلىق بىلەن ئىنىئام - ئېمپىيانلارنى ئىلمىتىپ قىلىپ، ئۇنى ھەممە سەركەردە، قوماندان، ئەمەلدارلىرىدىن دەرىجىسىنى يۇقىرى قىلىپ، يۇرتىغا قايتىپ كېتىشكە رۇخسەت قىلىپتۇ. بۇ چاغغىچە دەشتى قىپچاق تەرىپىدىن باشقا ئەمەلدارلاردىن بۇ تەرىقىدە پىشكەشلەر كەلمىگەنكەن.

ياقۇپبەگ ئىناق مەسچىتنىڭ ھاكىملىقىغا تەيىنلەنگەندىن كېيىن، ھاكىم، ۋەزىر، قوماندان، ئەمەلدارلارنىڭ قىزغىنىش، كۆرەلمەسلىك ئاداۋەتلىرى قوزغىلىپ، ياقۇپبەگكە زەربە بېرىپ ئاجىزلىتىش، بەلكى ئۇنى يىقىتىشقا ھەرىكەت قىلىشقا باشلاپتۇ. ياقۇپبەگنىڭمۇ مۇشۇنداق تارتۇق - پىشكەشلەرنى ئېلىپ بېرىشتىكى غەرىزى تاشكەنتنىڭ ھاكىملىقىنى قولغا كىرگۈزۈش بەلكى تاشكەنتنىڭ ھاكىملىقىنى قولغا كەلگەندىن كېيىن غايىبىتىن غەلبە ئاتا قىلغۇچى ئۇلۇغ تەڭرى پادىشاھلىق تەختىنى قولۇمغا كىرگۈزۈشكە مۇيەسسەر قىلسا ئەجەب ئەمەس، دېگەن ئارزۇ

ئۇنىڭ دىلىغا تاشقا ئويۇلغاندەك چوڭقۇر ئورناشقاندىن كېيىنكى ئۇلۇغ تەڭرى ياقۇپبەگنى دەسلەپ ياراتقاندا زۇۋۇلىنى يوغان ئۇزۇپ، نىيەت ۋە خۇي - پەيلىنى ئۇستۇن قىلغانىدى. ئەمما ئوردا ئەمەلدارلىرى ۋە لەشكەر باشلىقلىرى:

«ياقۇپبەگنىڭ پادىشاھلىق ئالىي ئوردىغا ئېلىپ كەلگەن تارتۇقلىرى ئۆزى ئولجا ئالغان مال - دۇنيانىڭ 10 دىن بەلكى 100 دىن بىرىگە توغرا كېلىدۇ. ئۇنىڭ يىغىۋالغان ئولجا - غەنىمەتلىرى ھەددى - ھېسابسىز بولۇپ، ئۇنىڭ تاشكەنتكە ھاكىم بولۇش تەمىنى بار ئىكەن. مۇبادا خان ھەزرەتلىرى ئۇنىڭغا تاشكەنت ياكى بىرەر كاتتا يۇرتنىڭ ھاكىملىقىنى ئىلتىپات قىلىپ بەرسە، بۇ دۆلەتنىڭ بەخت - پاراۋانلىقىنى خاراب ۋە ۋەيران قىلىپ، ئۆزكۈرلۈك قىلىدىغانلىقى چىرايىدىن مەلۇم بولۇپ تۇرىدۇ»، دەپ خان ھەزرەتلىرىگە ئارقا - ئارقىدىن شىكايەت قىلىشقا باشلاپتۇ. خان ھەزرەت بۇ تۆھمەت - ھىيلىلەرگە ئىشىنىپ، «ئاق مەسچىتكە بېرىپ ياقۇپبەگنى تۇتۇپ، پۈتۈن مال - مۈلكى بىلەن قوشۇپ ئوردىغا ئېلىپ كېلىڭلار»، دەپ 40 ئاتلىق ياساۋۇلغا پەرمان بېرىپتۇ.

ياقۇپبەگ «ئىنسان - ياخشىلىقنىڭ قولى» دېگەن ھەدىسىنىڭ مەزمۇنىغا مۇۋاپىق خان ھەزرەتنىڭ قېشىدىكى خاس مەھرەم - لەردىن ئابدۇللا يۈز بېشى قاتارلىق بىرنەچچە كىشىگە ئىنتىم، ئېھسانلار بېرىپ ئوردىدا قانداق گەپ - سۆز ئۆتۈلسە ئۆزىنى خەۋەردار قىلىپ تۇرۇشقا ۋەدە ئېلىپ ئۆزىگە رام قىلىۋالغاندىن كەين، بۇ مەھرەملەر «ۋەدىگە ۋاپا قىلىڭلار» دېگەن ئايەتنىڭ مەزمۇنى بويىچە بۇ يامان خەۋەرنى ياقۇپبەگكە مەلۇم قىلىپتۇ. ياقۇپبەگ بۇ يامان خەۋەرنى ئاڭلىغاندىن كېيىن «ئوردىدىن مېھمان كېلىدۇ، سىلەر ئالدىغا بېرىپ، ئۇچرىغان يەردە توختىتىپ قويۇپ ماڭا ئۇچۇر بېرىڭلار. ئۆزۈم ئالدىغا چىقىمەن» دەپ

كىشى تەيىنلەپ ئۈچ مەنزىل يەرگە ئالدىدىن ئەۋەتىپتۇ.
بارغان ئادەملەر خان ھەزرەتنىڭ ياساۋۇللىرى بىلەن ئۇچرىشىپ
ئۇلارنى توختىتىپتۇ ۋە ئۇلارغا زىياپەتلەر بېرىپ ھايال قىلىپ
ياقۇپبەگكە ئۇچۇر بېرىپتۇ. ياقۇپبەگ قالغان ئەمەلدار،
يىگىت، مەھرەملىرىگە: «قوۋەندىن كەلگەن ياساۋۇللارنىڭ
ئالدىغا سىلەرمۇ بېرىڭلار. مەن يېرىم كېچىدە يولغا چىقىپ
ئارقاڭلاردىن يېتىپ بارىمەن»، دەپ ماڭدۇرۇۋېتىپ شەھەرنى
خالىي قىلىپ، ئۆزى كونا خىزمەتكارى ئالاشبەگنى ھەمراھ
قىلىپ، تەڭگە - تىللا، نەق ئالتۇنلىرىنى ئېلىپ بۇخارا شېرىپكە
قاراپ يولغا چىقىپتۇ.

ئەمما ياساۋۇللار ۋە يىگىتلەر ياقۇپبەگ چىقىمىدى،
قانداق ھادىسە يۈز بەردىكىن، دەپ شەھەرگە كىرسە، ياقۇپ-
بەگدىن ھېچقانداق نىشان ۋە ئەسەر يوق. ياساۋۇللار خان
ھەزرەتنىڭ غەزەپلىرىدىن قورقۇپ ياقۇپبەگنىڭ ئارقىسىدىن
سىر دەرياسىغىچە قوغلاپ بېرىپتۇ. ياقۇپبەگ بىرنەچچە ئۆچكىنىڭ
تېرىسىنى تۈلۈمچە سويۇپ ئېلىۋالغانىكەن. تۈلۈمنى پۈدەپ
ئىچىگە يەل تولدۇرۇپ، ئاغزىنى مەھكەم ئېتىپ سۇغا تاشلاپ،
ئۆزلىرى ئۈستىگە چىقىپ ئاتلىرىنى سۇ ئۈزدۈرۈپ بۇخەتەرلىك
دەريادىن بىخەتەر، ساق - سالامەت ئۆتۈپ كېتىپتۇ. ياساۋۇللار
ئۆتەلمەي، ئوق ئاتسا ئوق يەتمەي، ئاخىر ئائۇمىد بولۇپ
ئارقىسىغا يېنىپ كېتىپتۇ. ياقۇپبەگ تەنچ - ئامان بۇخاراغا
يېتىپ بېرىۋاپتۇ.

شۇ ۋاقىتلاردا مەلىكە خانمۇ بۇخاراغا بېرىپ بۇخارا
ئەمىرىنىڭ ھىمايىسى ئاستىدا تۇرۇۋاتقانىكەن. مەلىكە خان بىلەن
ياقۇپبەگ زامانىنىڭ ھادىسىلىرى، دەۋرنىڭ ئىنقىلاب ۋە ئۆزگە -
رىشلىرىنىڭ زىيان - زەخمەتلىرىدىن ساق - سالامەت قۇتۇلۇپ،
قوۋەنگە - پادىشاھلىق ئوردىسىغا قايتىپ بېرىپتۇ.

مۇشۇنداق ئادالەت ئورنىتىلغان زاماندا خۇدایارخاننىڭ دۆلەت قۇياشى غەرب تەرەپكە ئولتۇرۇپ، ھەلە خاننىڭ بەخت ئاپتىپى شەرق تەرەپتىن كۆتۈرۈلۈپ ئالەم يۈزىنى يورۇتقىلى تۇردى. بۇ كۈنلەردە ياقۇپبەگكە خوجەنتىنىڭ ھاكىملىقى نېسىپ بولدى.

ياقۇپبەگ خوجەنتتە خۇشال-خۇرام ھالدا زاماننىڭ ئەھۋالىغا يارىشا ھۆكۈمرانلىق سۈرۈۋاتقان چاغدا، بەزى زىددىيەتلىك كىشىلەر خانغا ياقۇپبەگنىڭ ئۈستىدىن شىكايەت قىلىپ ئىشەندۈردى. خان ھەزرەت ياقۇپبەگنى ئېلىپ كېلىپ سوراققا تارتىش مەقسىتىدە مۇلازىمىلارنى بۇيرۇدى. ئەمما بەخت-تەلەپلىك، دۆلەتمەن ياقۇپبەگ خەۋەر تېپىپ ئەۋەتىلگەن مۇلازىمىلار خوجەنت شەھىرىگە كىرىشى بىلەن تەڭ ئارقا ئىشىكىدىن چىقىپ، دەريادىن ئۆتۈپ ئامان-ئېسەن بۇخاراغا قېچىپ باردى. ياقۇپبەگ بولسا ئىشتا پۇختا، تۇرمۇشتا سىناغان، زاماننىڭ تەجرىبىلىرىدىن خەۋەردار ھوشيار كىشى ئىدى. خوجەنت شەھىرىنىڭ بىر تەرىپى دەريا بولۇپ، ئوردا دەريانىڭ لېۋىدىكى ئېگىزلىككە جايلاشقان ئىدى. ياقۇپبەگ بۇخارا تەرىپىدىكى يوللارغا ئادەم تەيىنلەپ ئاتلارنى بىلىتۈرۈپ تۇرغان ئىدى. شۇڭا ھايات بولمايلا بۇخاراغا يېتىپ باردى. ئەمما خان ھەزرەتنىڭ مۇلا-زىملىرى يارلىقىنى ئىجرا قىلالماي مەيۈس ۋە ئائۇمىد بولۇپ قوقەن پادىشاھلىق ئورنىغا يېتىپ بېرىپ بولغان ۋەقەنى بىر-بىرلەپ مەلۇم قىلدى. خان ھەزرەت ئەھۋالدىن خەۋەر تاپقاندىن كېيىن قاتتىق غەزەپلىنىپ بۇخارا ھاكىمىغا خەت يېزىپ ئەھۋالنى مەلۇم قىلدى. مەزمۇنى مۇنداق ئىدى:

«پىسىكەنتلىك ياقۇپبەگ نۇرغۇن گۇناھلارنى ئۆتكۈزۈپ بۇخاراغا قېچىپ كېتىپتۇ. نىيىتىنىڭ يامانلىقى ھەممە شەھەرگە مەلۇم ۋە مەشھۇر. ئەلۋەتتە»

ئۇنى تۇتۇپ زىندانغا ھۆكۈم قىلغايلا. مەسلىھەتتم
شۇكى، بۇنىڭ پەيتىدە - پاسات ۋە يامانلىقنىڭ زىيىنى
بۇخارا ئەھلىگە زەرەر كەلتۈرۈشتىن ئېھتىيات قىلىش
لىرى ناھايىتى مۇھىمدۇر».

بۇخارا ھاكىمى بۇنىڭ بۇ ئارقىلىق بولغاندىن كېيىن ياقۇپ -
بەگنى تۇتۇپ زىندانغا تاشلىدى.

ئالاشبەگ ۋە مۇھەممەد بابالار بۇ قېتىمىمۇ ياقۇپ بەگكە
ھەمراھ ئىدى. ئۇلار ئاش - نان توشۇپ بېرىپ ياقۇپ بەگدىن
خەۋەر ئالدى. زىندان باققۇچىلارغا ئەگگە - تىللا بېرىپ
دوستلۇق ئالاقىسى ئورناتتى. مۇشۇ تەرىقىدە يەتتە - سەككىز
ئاي ئۆتتى.

ئۇشتۇمتۇت بۇخارا ئەمىرى شەھىرى سەبىزگە لەشكەر
تارتىپ بارىدىغان بولدى. زىنداندىكى گۇناھكارلارنىڭ گۇناھىنى
ئەيۈ قىلىپ، زىنداندىن ئازاد قىلىپ ئۇلارنى ئۆز قوشۇنىغا
ياردەملەشتۈرىدىغان بولدى.

ياقۇپ بەگ بۇخارا ئىككى چوڭلىرىدىن بىرى بىلەن تىل
بىرىكتۈرگەنىدى. شۇ چاغدا بۇكىشى بۇخارا ئەمىرىگە ياقۇپ بەگنىڭ
ياخشى سۈپەتلىرىنى، كارغا ياراملىق ئادەم ئىكەنلىكىنى
مەلۇم قىلدى. بۇخارا ئەمىرى ياقۇپ بەگنى ئۆز بارگاھىغا
چاقىرتىپ كېلىپ، رەڭگىرۈپىدىن قابىلىيىتى بارلىقىنى
كۆرۈپ پائىسالىق دەرىجىسىدە كىيىم - كېچەك، ئات - ئۇلاغ،
قورال - يارق، ئەلەم - بايراقلارنى بېرىپ ياساندۇرۇپ، ئۇرۇشقا
قاتناشتۇردى. ئۇرۇشتا ياقۇپ بەگنىڭ مەردانە ۋە باتۇرلۇقى
ئاشكارا بولدى. ئۇنى ھەممەيلەن ماختاپ ئاپىرىپ ئوقۇدى.
شۇنىڭ بىلەن ئۇنىڭ قەدىر - قىممىتى ۋە مەرتىۋىسى ئۆستى.
ئۆزىمۇ خاتىرجەم ۋە خۇشال بولدى.

بۇ كۈنلەردە مەلىكە خان تەختىدىن چۈشۈپ خۇدايارخان

يۈككەنچى قېتىم قوقەننىڭ پادىشاھلىق تەختىدە ئولتۇرغانىدى.
ئەمما يۇرت سوراڭ، بۇيرۇق چۈشۈرۈش موللا ئالىم قۇل
قىرغىزنىڭ قولىدا ئىدى. ياقۇببەگ ۋاقىتنى غەنىمەت بىلىپ
«سەمەرقەنتكە بېرىپ ئۇلۇغلارنىڭ مازارلىرىنى زىيارەت قىلىپ
خەتمە قۇرئان قىلدۇرۇپ، كەمبەغەل - ئاجىزلارغا ھالىمغا
يارىشا نەزىر - سەددىقلەر بېرىپ، ئەمىر ھەزرەتلىرىنىڭ ھەققىدە
دۇئا ئېلىپ كەلسەم»، دەپ بۇخارا ئەمىرىدىن رۇخسەت ئېلىپ
سەمەرقەنتكە كەلدى. ئىككى كۈن تۇرۇپ ئېتىنى ھاردۇق
ئالدىرۇپ ئۇ يەردىن قېچىپ پەرغانە ۋىلايىتىدىكى موللا ئالىم
قۇلنىڭ قېشىغا كەلدى.

مۇشۇ چاغلاردا كۇچا بۇزۇلۇپ، راشىددىن خوجامنىڭ خانلىق
تەختىدە ئولتۇرغانلىقىنى شەھەر - شەھەرلەردىكى ھەممە ئادەم
ئاڭلىغانىدى.

قەشقەردە سىددىقبەگ قىپچاق باش كۆتۈرۈپ نۇرغۇن
قوشۇن توپلاپ، خىتاي چېرىنلىرىنى شەھەر ئىچىگە قامال
قىلغانىدى. سىددىقبەگ پەرغانىدىكى موللا ئالىم قۇلغا:
«خوجاملاردىن بىركىشى كېلىپ دۇئا قىلىپ بەرسە، مەن كەمبەغە
قەشقەرنى ئېلىپ قوقەنت پادىشاھلىقىغا ئىتائەت قىلدۇرسام»،
دېگەن مەزمۇندا ئېرز ئەۋەتكەنىدى.

بۇ ئېرز يېتىپ بارغاندىن كېيىن موللا ئالىم قۇل بۇز -
رۇكخان تۆرەمنى ئەيىن قىلىپ ھەمدەم باتۇر بېشى، ئابدۇللا
يۈز بېشى، غازى يۈز بېشى، ھېيت مۇھەممەد يۈز بېشى،
تۇراپ خوجا ياساۋۇل بېشى قاتارلىق 100 دەك ئادەمنى*
قوشۇپ قەشقەرگە يولغا سالدى. قوشۇن ئۇشقا كەلگەندە
ئۇلارغا ئېزىز جاللات، ياقۇپ كاناي باشلىق 150 ئادەم قوشۇلدى.

* بەزى كىتابلاردا 5۰ كىشى دېيىلىدۇ - مۇھەررىردىن.

شۇ ئارىدا بۇخارا ئەمىرىدىن موللا ئالىم قۇلغا خەت كەلدى. خەتتە:

«تاشكەنتلىك ياقۇببەگ ئەلە خانغا بىھۆرمەتلىك قىلىپ قېچىپ كەلگەنلىكىم، بىرنەچچە ۋاقىت تۈرمىگە قامىدىم. لېكىن يەنە مۇساپىر ئىكەن، دەپ مەرھەمەت قىلىپ قاماقتىن چىقىرىپ، ئىنئاملارنى بېرىپ ئۆزۈمگە يېقىن قىلدىم. ئەمدى ماڭمۇ ھەيلى ئىشلىتىپ قېچىپ كەتتى. سىلە تەرەپكە يېتىپ بارغان ھامان ھايال قىلماي بېشىنى تېنىدىن جۇدا قىلۇرلەر. مۇبادا ئارقىغا سۈرۈپ ھايال قىلىشىملا، ئەمىر ھەزرەتنى غالىبىيەت قازانغۇچى لەشكەرلىرى بىلەن پەرغانە ۋىلايىتىدە كۆرۈشىدىلا. ئاجىز بىچارە، پۇقرالار ئات ئايىمىدا قالسا، ئۇلارنىڭ ۋايالى سىلگە بولىدۇ. ۋەسسالام، سۆز تامام» دېيىلگەندى.

موللا ئالىم قۇل بۇ خەتنى كۆرۈپ ھەيران بولدى ۋە بىر كېچىسى ياقۇببەگنى ئالدىغا چاقىرتىپ كىرىپ بۇخارا ئەمىرىدىن كەلگەن خەتنى كۆرسىتىپ مۇنداق دېدى: «سىزنىڭ پەرغانە ۋىلايىتىدە تۇرۇشىڭىز ياخشى ئەمەستەك قىلىدۇ. مېنىڭ مەسلىھىتىم شۇكى، بۇزۇكخان تۆرەمنى سىدىقىبەگنىڭ ئىلتىماسى بويىچە قەشقەرگە ئەۋەتكەندىم، خوجىلار يۇرتدارچىلىقىنىڭ قائىدىسىنى ۋە ئەمەلدارلىق ئىشلىرىنى بىلمەيدۇ. سىز دەرھال بۇزۇكخان تۆرەمنىڭ ئارقىسىدىن قەشقەرگە بېرىڭ. مەن سىزنى قوشىپكى قىلىپ بەلگىلىدىم»، دەپ ياقۇببەگنى قەشقەرگە تاڭدۇردى ھەم بۇزۇكخان تۆرەمگە ئەھۋالنى مەلۇم قىلىپ خەت يېزىپ بەردى. ياقۇببەگ داۋاننىڭ ئۈستىدە بۇزۇكخان

تۆرەمگە يېتىشىپ بېرىپ ئۇنىڭ بىلەن ئۇچراشنى، بۇزۇكخان تۆرەم ناھايىتى خۇرسەن بولۇپ، ھەممە يىگىتلەرنى قوشىپكىنىڭ قوماندانلىقىغا تاپشۇردى.

بۇزۇكخان تۆرەم تۆرىلىك دەرىجىسىدە، قوشىپكى خىزمەتكار ئورنىدا تۇرۇپ مەنزىل مەنزىل يول يۈرۈپ قەشقەرگە يېتىپ كەلدى. بۇ ئارىسى ھىجرىيەنىڭ 1281 - يىلى ① جەددى ② پەسلى ئىدى.

سىدىق بەگ قىپچاق قوقەن خانلىقىغا خەت ئەۋەتكەنلىكىگە پۇشايمان قىلىپ، خاپا ۋە كۆڭلى غەش بولغان ھالەتتە بۇزۇكخان تۆرەمنىڭ ئالدىغا كىشى چىقاردى. ئائىلاج ئۆزىمۇ ئالدىغا چىقىپ كۆرۈشتى. قەشقەر خەلقى گۇرۇھ - گۇرۇھ، توپ - توپ بولۇپ، تۆرەمنىڭ ئىستىقبالىغا چىقىپ زىيارەت قىلىپ، خۇشال - خۇرام شەھەرگە باشلاپ كىرىپ، سىدىق بەگنىڭ ئوردىسىغا چۈشۈردى.

مۇشۇ چاغلاردا قەشقەر خەلقى ئىچىدىكى تۆرەملەرگە ئىخلاس قىلىدىغانلاردىن بىرى «تۆرەملەر كەلدى. قىپچاقلارنى ئۇرۇپ شەھەردىن قوغلاپ چىقىرايلى!» دەپ ۋارقىردى. بۇنىڭ بىلەن خەلق ئىچىدىكى ئالامانلار قىرغىز، قىپچاقلارنى تاياق - توقماقلار بىلەن ئۇرغىلى تۇردى. قىرغىز، قىپچاقلار قاچتى. سىدىق بەگمۇ تۇرالماي ئۆزىنى چەتكە ئالدى ۋە ئۆز يۇرتى پاراشقا ③ بېرىپ 6 - 7 - مىڭ ئادەمنى يىغىپ ئۇرۇشقا تەييارلاندى. ياقۇپ بەگ قوشىپكى ئۆز يىگىتلىرىنى ئېلىپ چىقىپ

① ھىجرىيەنىڭ 1281 - يىلى مىلادىنىڭ 1864 -، 1865 - يىللىرىغا توغرا كېلىدۇ.

② جەددى پەسلى - قىش پەسلى.

③ پاراش - ھازىرقى ئاقتۇ ناھىيىسىگە تەۋە بىر يېزىنىڭ نامى.

ئۇرۇشقا كىرىشتى. تۆرەملەرگە ئىخلاس قىلىدىغان بىرمۇنچە ئادەملەرمۇ بۇزۇكخان تەرەپ بولۇپ ئۇرۇشقا قاتناشتى. ئا - قىۋەتتە قىپچاقلار مەغلۇب بولدى. تۆرەم ۋە ياقۇپبەگلەر غالب بولۇپ، نۇرغۇن مال-مۈلۈكنى غەنىيمەت ئېلىپ غەلبە - تەنتەنە بىلەن ئۆز ئورۇنلىرىغا قايتىپ كەلدى.

ياقۇپبەگ قوشبېگى بۇزۇكخان تۆرەمنىڭ رۇخسەتسىز ھېچقانداق بىر ئىشنى قىلمىدى. بۇزۇكخان تۆرەم بولسا كاتتا ئوردىنى ئۆزىنىڭ ئارام ئالىدىغان ئورنى قىلىپ، كېچە - كۈندۈز نەغمە - ناۋا، ئوۋپۇن - كۈلكىنى دوست تۇتۇپ، خۇشال - خۇرام، كەڭ - كۈشادە، بىغەملىك بىلەن كۈن ئۆتكۈزۈشكە باشلىدى. ئەل - يۇرتنىڭ ئەھۋالى، ھاكىمىيەتنىڭ غەم - ئەندىشەسىنى يادىغا كەلتۈرمىدى.

ياقۇپبەگ قوشبېگى بولسا ئۆمەر ھاكىمىيەگە مەدرىسسىنى ئۆزىنىڭ تۇرىدىغان جايى قىلىپ، ھارماي - تالماي يىگىت (لەش - كەر) توپلاش ۋە تەربىيىلەشنىڭ ھەرىكىتى بىلەن، قورال - ياراق تەييارلاشنىڭ تەرەددۈتى بىلەن بولۇپ، ئاش - تاماقنى ۋە ئۇخلاش، ئازام ئېلىشنى يادىغا كەلتۈرمىدى. سىدىق بەگدىن قالغان خە - زىنىلەرنى ۋە يۇرت خەلقىدىن ئالغان غەللە - پاراقنى يىگىتلەرنى تەربىيىلەش، قورال - ياراق ھازىرلاشقا سەرپ قىلدى. يەرلىك بايلار ۋە باشقا جايلاردىن كەلگەن سودىگەرلەردىن خالىغان - خالىمىغانلىقىغا قارىماي، پۇل، يامبۇ - كۈمۈش، ئۆسۈمىسىز قەرز ئېلىپ يىگىت تەييارلاشتىن باشقا ئىشنى ئېسىگە كەلتۈرمىدى. بۇ چاغلاردا يەكەندىكى نىياز ئىشىكىغا غەبەگ يەكەننىڭ بىرنەچچە كاتتىلىرى نامىدىن قوشبېگىگە مۇنداق ئەرز خەت ئەۋەتكەنىدى:

«يەكەن خوجىلار بىلەن تۇڭگانلارنىڭ ئوت -

تۇرىسىدا تالاش - تارتىش، جەدەل - ماجىرا ئىچىدە

قېلىپ جاپا تارتىۋاتىدۇ. ئۆزلىرى 4-5 يۈز ئادەم بىلەن كەلسىلە، يەكەننى دەرھاللا قولغا كىرگۈز-گىلى بولاتتى».

بۇ خام-خىيال بىلەن قىلىنغان مۆلچەر ئىدى. ياقۇپبەگ قوشبېگى ئىشنى سەل چاغلاپ يەكەنگە باردى، خوجىلار بىلەن تۇڭگانلار ئىتتىپاقلىشىپ قارشىلىق كۆرسەتتى. ئوتتۇرىدا نۇرغۇن جەڭ-جېدەل، ئۇرۇش-ماجرالار بولۇپ، ئاخىرىدا ياقۇپبەگ قوشبېگى بەرداشلىق بېرەلمەي، چېدىر-بارگاھلىرىنى تاشلاپ، جېنىنى ئېلىپ قەشقەرگە قېچىپ كەلدى. قوشبېگىنىڭ ھەممە تەئەللۇقلىرى ھامىدىدىن خوجامنىڭ قولغا چۈشۈپ كەتتى.

ئەسلىدە نىياز ئىشىككاغا بەگنىڭ ھىيلىگەر، يالغانچىلىقىنى ھامىدىدىن خوجام سېزىپ قېلىپ سالامغا كەلگەن بىر كۈنى تۇتۇپ يالڭاچلاپ باغلاپ قويغانىدى ۋە سوراق سوراپ ئىقرار قىلدۇرۇپ گۇناھلىرىنى گەدىنىگە قويۇپ ئۆلتۈرمەكچى بولغاندا، ھامىدىدىن خوجامنىڭ دادىسى خېتىپ خوجام خەۋەر تېپىپ ئاجرىتىپ ئالغانىدى. ئۇنىڭ رىزقى - نېسىۋىسى تۈگىمىگەنلىكى. شۇڭا ئۆلۈمدىن قۇتۇلۇپ قالغانىدى. شۇ سەۋەبىدىن ئاچچىقىدا ياقۇپبەگ قوشبېگىگە خەت ئەۋەتكەنلىكى. ئەمما بۇ ئۇرۇشتا قوشبېگى مەغلۇپ بولۇپ قاچتى. نىياز ئىشىككاغا بۇنىڭدىن خىجالەت بولۇپ قوشبېگىنىڭ ئارقىسىدىن يېتىپ بېرىپ نۇرغۇن ئۆزىرە ئېيتىپ يەنە يەكەنگە قايتىپ كەلدى. ئۇنىڭ بۇ ئىشىدىن خوجاملار خەۋەرسىز قالدى.

بۇزۇكخان تۆرەم مۇشۇ كۈنلەردە ئېزىبەگ جاللاتنى يېڭىسارنى قامال قىلىپ بويسۇندۇرۇشقا ئەۋەتكەنىدى، ئېزىبەگ جاللاتتىن: «يېڭىسار شەھىرىنىڭ پەتھ قىلىنىشىغا ئاز قالدى، پەقەت بۇزۇكخان تۆرەم باشلىق ئۇلۇغلىرىمىزنىڭ قەدەم تەش-

رىپ قىلىشىغا قاراپ قالدۇق»، دېگەن مەزمۇندا خەت كەلدى. شۇنىڭدىن كېيىن بۇزۇرۇكخان تۆرەم ۋە قوشبېگى باشلىق چوڭ-لار يېڭىسارغا باردى. ئېزىز بەگنىڭ ئادەملىرى لەخمە كولاپ پارتلاتقۇچ دورىلارنى قويۇپ تەييارلاپ قويغانىكەن. ئۇلار پارتلاتقۇچقا ئوت يېقىشى ھامان دورا ئۇشتۇمىتۇت پارتلاپ شەھەرنىڭ سېپىل، پوتە يىلىرىنى ھاۋاغا ئۇچۇردى. غەلىبە قازانغۇچى قوشۇن بىردەك شەھەرگە قاراپ يۈگۈردى. دورىنىڭ پارتلىشىدىن ھاۋاغا كۆتۈرۈلگەن سېپىل، پوتە يىلەرنىڭ توپىلىرى يېنىپ چۈشۈپ خىتاي چېرىكلىرى ۋە يەرلىك ئاھالىدىن بولۇپ 1000 دىن ئارتۇق كىشىنى نابۇت قىلدى. بەزىلىرىنى توپىنىڭ ئاستىدىن ئېچىپ قۇتۇلدۇرۇلدى.

شۇنداق قىلىپ يېڭىسار شەھىرى پەتە قىلىندى. خىتاي چېرىكلىرىنىڭ تولىسى ھالاك بولدى. ئازراقى مۇسۇلمان بولدى، دوستلار خۇشال - خۇرام، دۈشمەنلەر ھەسرەت بىلەن غەمگە چۆمدى. غالب قوشۇن ئولجا - غەنىمەتلەرگە ئىگە بولدى.

بۇ غەلىبە خۇشاللىقىنى موللا ئالىم قۇلغا خەۋەر قىلىش زۆرۈر دەپ قارالدى. شۇڭلاشقا بۇزۇرۇكخان تۆرەم بىر توققۇز^① خىتاي زەمبىرىكى، بىر توققۇز نازىمىن باكىرە قىز^②، بىر توققۇز بەرنا ئوغۇل^③، بىر قانچە تاختا ئېسىل پۇراقلىق چاي، توققۇز - توققۇز بېيىچىڭ يامبۇسى، توققۇز - توققۇز قال

① بىر توققۇز - قەدىمدە موغۇلخاننىڭ ئەۋلادىدىن سەككىز خان ناھايىتى زور پادىشاھ بولۇپ جاھاندىن ئۆتۈپ، توققۇزىنچىسىغا كەلگەندە مەغلۇپ بولغان. شۇ چاغدا ئۆتكەن خانلارنى خاتىرىلەپ ھەر سەككىز سوۋغا - سالامنى بىر توققۇز دەپ ھېسابلىمىشەتتى.

② باكىرە قىز - ياش قىز بالا، تۇرمۇشقا چىقىمىغان قىز.

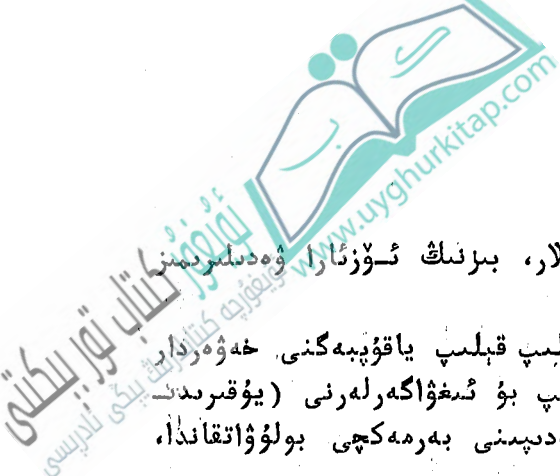
③ بەرنا ئوغۇل - ياش ئوغۇل بالا.

ماق ئېتى قاتارلىق تارتۇق، پىشكەشلەرنى راسلاپ ئىشەنچلىك مۇلازىم، خىزمەتچىلەر ئارقىلىق قوقەنگە ئەۋەتتى. بۇ تارتۇق - پىشكەشلەر ياخشى سائەت، قۇتلۇق ۋاقىتلاردا يېتىپ بېرىپ، موللا ئالىم قۇلنىڭ نەزەر - ئېتىبارغا ئېرىشىپ خۇرسەن قىلدى. ئۇ مەننەتدارلىق يۈزىسىدىن تارتۇق - پىشكەشلەرنى ئېلىپ بارغان مۇلازىم، خىزمەتچىلەرگە تون - سەرۇپاي، خىراجىتى ئۇچۇن تىللا ئىنتىم قىلدى. بۇزۇرۇكخان تۆرەمنى خانلىق دەرىجىسىگە كۆتۈر - رۇپ، ئالتۇندىن ياسالغان تاج، ئالتۇندىن ھەل بېرىلگەن ئېگەر - جابدۇقلار بىلەن جابدۇلغان توققۇز ئېسىل ئارغىماق ئات، ئىككى نەپەر شاتۇر*، توققۇز بوخچا مەخسۇس تەييارلانغان تون، ئالتۇن - كۈمۈش يالنىتىپ ياسالغان توققۇز مىلىتىق قا - تارلىق پىشكەشلەرنى ئىنتىم قىلىپ ھەددىدىن تاشقىرى ئىلى تىپاتلارنى ئىزھار قىلدى. بۇ سوۋغا - سالاملارمۇ ياخشى كۈن، قۇتلۇق سائەتتە يېتىپ كەلدى. بۇزۇرۇكخان تۆرەم پادىشاھلىق تاجىنى كىيىپ، ئېسىل ئارغىماق ئاتقا مىنىدى. چوڭ - كىچىك ھەممە خالاپىق كېلىپ ئۇنى مۇبارەكلىدى. تەبىرىكلەش، داغدۇغا سادالىرى پەلەككە كۆتۈرۈلدى. بۇزۇرۇكخان تۆرەم بۇرۇن ئۆتكەن پادىشاھلارنىڭ رەسىم - قائىدىلىرى بويىچە پادىشاھلىق تەختىدە ئولتۇردى. ئاتۇشلۇق مەھمۇتخاننى شاغاۋۇل قىلدى. ھۈدەيچى، پەرۋانچى، سالام ئاغىسى، ئىشىكتاغىسى قاتارلىق مەنەسپ - لەرگىمۇ ئۆز لايىقىدا كىشىلەرنى تەيىن قىلدى. ئۇلۇغ تەڭرىم ئىككىلا ئالەمنىڭ پەيغەمبىرىنىڭ ھەقىقى ھۈرمىتىدىن، دۆلەت قۇياشنىڭ نۇرىنى مۇسۇلمانلارنىڭ بېشىغا چاچقايسەن. ئامىن!

* شاتۇر - مەخسۇس تەربىيىلەنگەن، ئادەتتىن تاشقىرى تېز ما - كىدىغان، ئوردىدا خەۋەرچىلىك خىزمىتىنى ئۆتەيدىغان كىشىلەر.

جانابىي بۇزۇكخان تۆرەنىڭ ھۆكۈمرانلىقى ۋە ئۇلارنىڭ كۈچلىك خوجايلارنى بويىنىدۇرغانلىقى؛ پەرغانە ۋىلايىتىدىن چوغلارنىڭ قېچىپ كەلگەنلىكى؛ ياقۇپبەگ قوشىپىگىنىڭ ئەھۋالى ۋە قىپچاقلارنىڭ ۋەقەلىرى

پەيغەمبەر ئەۋلادىدىن بولغان جاھانگىر خان تۆرەمنىڭ ئوغلى بۇزۇكخان تۆرەم ئۆزى پادىشاھلىق تەختىدە ئولتۇرۇپ، قەشقەر ۋە يېڭىسارلارنىڭ ھاكىملىقىغا مۇناسىپ ئادەملەرنى تەيىنلىدى. ئۇلارنىڭ ھەرقايسىسىغا لايىقىدا تون - سەرۋاپاي، قورال - ياراق، تۇغ - ئەلەملەرنى بېرىپ، سېمىيلىق بىلەن پادىشاھلارچە ئىلتىپات كۆرسىتىپ خاتىرجەم بولدى. پاراكەندە زامانلار تىنچلىنىپ، تەرتىپ - ئىنتىزام جارى بولدى. ياقۇپبەگ قوشىپىگى لەشكەرتە يياراشنىڭ كويىغا چۈشۈپ، بۇزۇكخان تۆرەمگە ئىلتىماس قىلدى. بۇزۇكخان تۆرەم پۇقرالارغا جەبىر - زۇلۇم بولارمىكىن، دەپ ئانچە ماقۇل كۆرمىدى. قوشىپىگى بۇنىڭدىن خاپا بولۇپ كۈندىلىك ئادىتىگە قارشى ئەتىگەنلىكى سالامغەمۇ كەلمىدى. بىرنەچچە كۈن ئۆتتى. قوشىپىگى خاپا بولۇپ، «كېتىمەن» دەپ مېڭىشقا تەمشەلدى. بۇزۇكخان تۆرەم ئاڭلاپ ياندۇرۇپ كەلدى. بۇ چاغدا مۇغال، تېرىملىق مۇقەررەب شاھىبەگ، غازى يۈز بېشى، ئىبىز جاللات، موللا ئىبراھىم قا - تارلىق تۆت كىشى: «قوشىپىگىنىڭ ئەلپازى باشقىچە تۇردۇ. بۇ دۆلەت ئالىينى ئاياغ ئاستى قىلىپ، ئۆزى يالغۇز ھۆكۈم - رانلىق قىلىش غەربى بار. بىزگە يارلىق چۈشۈرۈلسە، بىز كەمىنە قۇللىرى قوشىپىگىنىڭ بېشىنى كېسىپ كېلىپ مۇبارەك ئاياغ - لىرىنىڭ ئاستىغا تاشلىساق» دەپ ئەرز قىلىشتى. ئەمما بۇز -

رۇكەخان تۆرەم: «سەۋر قىلىڭلار، بىزنىڭ ئۆزئارا ۋەدەلىرىمىز بار ئىدى» دېدى.

بىر مەھرەم بۇ سىرنى بىلىپ قېلىپ ياقۇپبەگنى خەۋەردار قىلدى. قوشىبېگى پۇرسەت تېپىپ بۇ ئىغۋاگەرلەرنى (يۇقىرىدىكى تۆت ئادەمنى) تۇتۇپ ئەدىپىنى بەرمەكچى بولۇۋاتقاندا، بۇزۇكەخان تۆرەم كېلىپ:

— بۇلارنىڭ ئورنىغا نېمە قىلىسلا مېنى قىلىسلا، — دەپ ئۇلارنىڭ گۇناھىنى تىلىدى. قوشىبېگى ماقۇل كۆرۈپ بۇ تۆت ئادەمنى قاماققا بۇيرۇدى. ئۇلار قىلغان ئىشىغا پۇشايمان قىلىپ بۇنداق ئىشلارنى قەتئىي قىلماسلىققا توۋا قىلغاندىن كېيىن ياقۇپبەگ قوشىبېگى مەرھەمەت قىلىپ ئۇلارنى تۈرمىدىن ئازاد قىلدى.

مۇقەررەب شاھبەگ ئۆز يۇرتىغا قېچىپ بېرىپ 1000 دەك ئادەمنى توپلاپ جەڭ تەييارلىقىغا كىرىشتى. بۇنىڭدىن خەۋەر تاپقان بۇزۇكەخان تۆرەم ۋە ياقۇپبەگ قوشىبېگىلەر ئۇنىڭ ئۈستىگە بېرىپ تالان-تاراج قىلىپ ياندى. مۇقەررەب شاھبەگ ئەڭ كېلەلمەي قېچىپ بېرىپ كۇچالىق خوجامىلارنىڭ ھىمايىسىگە كىردى. كۇچالىق خوجامىلار مۇقەررەب شاھبەگنىڭ كەلگەنلىكىنى ياخشىلىقنىڭ ئالامىتى، ياخشى پال دەپ پەخىرلىنىپ، مۇقەررەب شاھبەگنى ئۆزلىرىگە يېقىن قىلدى ۋە ئۇلارنىڭ ياقۇپبەگ قوشىبېگى بىلەن ئۇرۇش قىلىش نىيەتلىرى يېڭىنباشتىن قوزغالدى.

كۇچالىق خوجامىلار نۇرغۇن ئىنتىزامسىز، پاراكەندە لەش-كەرلىرى بىلەن خائىپلىققا بېسىپ كەلگەنىدى. بۇ ۋەقەلەرنى باشتا بايان قىلغانىدۇق. يەنە تەكرار بايان قىلىنسا ئوقۇغۇ-چىلارغا مالاللىق كەلتۈرۈشى مۇمكىن.

ياقۇپبەگ قوشىبېگى خوجىلارنىڭ كەلگەنلىكىنى ئاڭلاپ

تەڭرىنىڭ دەرگاھىغا تەلەپ ۋە ئىلتىجا قىلىپ: «ئالەمنىڭ پۈتۈن مەخپىي سىرلىرىنى بىلگۈچى ئۇلۇغ خۇدا، مەن كەمىنەنىڭ كۆڭلىدىكى ئارزۇ - ئارمانلىرى سېنىڭ دەرگاھىڭغا ئاشكارا. ئەگەر ھەقىقەت خوجىلار تەرەپتە بولسا ئۇلارغا پەتھ نۇسرەت ئاتا قىلغايسەن. ئەگەر ھەقىقەت بۇ بەندەڭنىڭ تەرىپىدە بولسا، زېمىن ئۈستىدىكى بارلىق پاك ئەرۋاھلار، ئاسماندىكى پەرىشتىلەر بەلكى پۈتۈن ئىنسان، جىن، دىۋە، پىرىلەرنى ماڭا مەدەت ۋە ياردەم بېرىدىغان قىلغايسەن»، دەپ مۇناجات قىلدى. ئۇلۇغ خۇدانىڭ زەپەر نۇسرەت ئاتا قىلىشىنى ئۈمىد قىلىپ لەشكەر تەييارلاپ، بۇرۇكخان تۆرەمنى باش قىلىپ جەڭگە ئاتلاندى. ئەمما لەشكەرلىرى 2000 كىشىگە يەتمىگەنىدى. مۇشۇ چاغدا كۇلاپ ھاكىمى ھەمراھخان 200 لەشكەر بىلەن كېلىپ قوشۇلدى. بۇنى ياقۇپبەگ قوشبېگى ئۆزى ئۈچۈن ياخشى پال، دەپ ھېسابلاپ خۇرسەن بولدى. شۇنىڭ بىلەن لەشكەرلىرىنىڭ سانى 1600 بولدى. خوجىلارنىڭ لەشكەرلىرى بولسا ھەددى - ھېسابسىز كۆپ ئىدى.

شۇنداق قىلىپ ئىككى تەرەپ لەشكەرلىرى ئۆزئارا جەڭگە كىرىشتى. كۇچا لەشكەرلىرى غالىب كېلىپ نەچچە قېتىم ياقۇپبەگ قوشبېگىنىڭ لەشكەرلىرىنى ئارقىغا چېكىندۈردى. ئابدۇللا پانسات، غازى پانساتلار كۇچا لەشكەرلىرىنىڭ بىر قانچىسىنى چېكىندۈردى. بىرنەچچە باتۇرلار غەيرەت قىلىپ كۇچا لەشكەرلىرىنىڭ قات ئوتتۇرىسىغا ھۇجۇم قىلدى. قاتتىق جەڭ بولدى. نۇرغۇن لەشكەرلەر چىقىم بولدى. قوشبېگىنىڭ يوتىسىغا ئوق تېگىپ چارھە تىلىنىپ بىئارام بولدى. ئۇ ئابدۇللا پانساتقا قازاپ: «مەن ئات ئۈستىدە ئولتۇرالمىدىغان بولدۇم» دەپ ئېغىز ئېچىشىغا ئابدۇللا پانسات: «ۋاي نامەرد، مۇشۇ چاغدا شۇنداق سۆزنى قىلامسەن. بىز كىم ئۈچۈن جان بېرىپ، جان ئېلىۋا -

تمىز؟ قايسى پادىشاھ، قايسى ئۇلۇغ جەڭگە ئۆزى كىرىشكەن؟
نېمە بولساڭمۇ ئاتتىن چۈشمەن دېمىگەن»، دەپ قوشىپكىگە
ناھايىتى كۆپۈنگەنلىكى ۋە دۆلەتكە خەيرخاھلىق كۆرسەتكەن -
لىكىدىن بىرمۇنچە قوپال گەپلەر بىلەن دەشنام بېرىپ ئۆزى
جەڭگە كىرىپ كەتتى. دەل مۇشۇ چاغدا ئۇشتۇمتۇت ياقۇببەگ
قوشىپكى تەرىپىدىن غەلبە شامىلى نامايان بولدى. كۇچا
لەشكەرلىرى ئارقىسىغا قاراپ قاچتى. قوشىپكىنىڭ لەشكەرلىرى
بىر - ئىككى تاش يەرگىچە ئارقىسىدىن قوغلاپ بېرىپ ئولجا،
ئەسىرلەرنى ئېلىپ قايتىپ كەلدى.

پارچە

گەر گاداي ۋە شاھقا كەلسە قازادىن چارە يوق،
تارتىماي بولماس، ئىلاج - دەفئىغە ئانىڭ چارە يوق.
سەختلىكىنى ئەھلى دۇنياغا مۇقەررەر قىلىدىلەر،
بېشىغا كەلسە بىناگاھ سەبرى قىلماي چارە يوق ①.

نەزم

لەشكىرى پارا كەندەدىن ئىش كەلمەگەي،
ئىككى يۈز مەردانە جەڭچى ياخشىراق يۈزمىڭدىن ②.

① مەيلى گاداي بولسۇن، مەيلى پادىشاھ بولسۇن، ئۇنىڭ بىر -
شىغا ئەجەل كەلسە قۇتۇلۇشقا چارە تاپالمايدۇ. ئۇنىڭغا تەن بەرمەس -
لىكتىن باشقا ئىلاجى بولمايدۇ. چاچا - مۇشەققەت كىشىلەرنىڭ پېشانىسىگە
پۈتۈلگەن. ئۇشتۇمتۇت كەلگەن قازاغا سەۋر قىلماقتىن باشقا چارە بولمايدۇ.
② ئىنتىزامسىز، چېچىلاڭغۇ لەشكەرنىڭ قولىدىن ئىش كەلمەيدۇ.
مۇنداق پارا كەندە لەشكەرنىڭ يۈز مىڭدىن ئىككى يۈز نەپەر جەڭگە
ۋازىر لەشكەر ياخشىراق.

كۇچالىق خوجاملارنىڭ لەشكەرلىرى قاتارىدا 12 مىڭچە تۇڭگان بار بولۇپ، توپ - زەمبىرەكلەر شۇلارنىڭ قولىدا ئىدى. بۇلار توپلىشىۋېلىپ توپ - زەمبىرەك ئېتىپ قاچماي تۇردى. قوشبېگى ئەلچىلەرنى ئەۋەتىپ نۇرغۇن ۋەدىلەرنى بەرگەندىن كېيىن ئۇلار ئۆزئارا تەپلىشىپ قېلىشتى. شۇنىڭ بىلەن بۇ تۇڭگانلارنى قەشقەرگە بىللە ئېلىپ قايتتى ۋە نۇرغۇن توپ - زەمبىرەك، قورال - ياراق، ئالتۇن - كۈمۈش قاتارلىق ھەددى-ھېسابسىز ئولجا - غەنىيمەتلەرگە ئىگە بولدى. بۇ ۋەقە تارىخىي ھىجرىيىنىڭ 1282 - يىلى ① جامادىيە ئاخىرىنىڭ 20 - كۈنى يۈز بەرگەندى.

شۇنىڭدىن كېيىن تەجرىبىلىك ئۇستا بىر جەرراھنى ② تېپىپ كېلىپ ياقۇپبەگ قوشبېگىنىڭ يوتىسىغا تۇرۇپ قالغان ئوقنى ئۇستىرا بىلەن يېرىپ ئالدى، بۇنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆر-گۈچلەر شۇنداق دېيىشىدۇ: قوشبېگى يوتىسىنى جەرراھ تىغ بىلەن يېرىپ ئوقنى ئېلىۋاتقاندا، ئالدىغا بىر مىرزانى ③ چا-قىرتىپ كېلىپ بۇيرۇقنامە ئېيتىپ يېرىپ تۇرۇپتۇ. مىرزا قوشبېگى ئېيتىپ بەرگەن بۇيرۇقنامىنى يېزىپ تۇرۇپتۇ. دېمەك قوشبېگى پەرۋايىغا ئالماپتۇ، رەڭگىمۇ ئۆزگەرمەپتۇ. مانا بۇنىڭدىن قوش-بېگىنىڭ غەيرەتلىك، جۇرئەتلىك ۋە چىداملىق ئىكەنلىكىنى كۆرۈشكە بولىدۇ.

بۇزۇكخان تۆرەم ۋە قوشبېگىلەر غەلبە ۋە مۇۋەپپەقىيەت.

①. ھىجرىيىنىڭ 1282 - يىلى مىلادىنىڭ 1865 - 1866 - يىللىرىغا توغرا كېلىدۇ. «تارىخىي ھەمىدىيە» دە: «يىگىرمە ئىككىنچى كۈنى» دېيىلگەن - مۇھەررىردىن.

② جەرراھ - خىرورگ، تاشقى كېسەل دوختۇرى.

③ مىرزا - پۈتۈكچى، كاتىپ.

قىيەتلەر بىلەن ھاكىمىيەتنىڭ پايتەختى بولغان قەشقەرگە قايتىپ كەلدى. مۇلايىم سۆز، تاتلىق گەپلەر بىلەن تۇڭگانلارنى ئۆزلىرىگە رام قىلىپ، جەڭ - جېدەل قىلمايلا تۇڭگانلارنىڭ قولىدىكى توپ - زەمبىرەك، قورال - ياراقلارنى تاپشۇرۇۋېلىپ، ئۇلارغا ئۆز لايىقىدا تون - سەرۇپاي، سەلمە - كۇلا، پۇل ۋە تىللالارنى ئىنتىم قىلىپ، ۋەدە، ئەھدى - پەيمانلار بىلەن كۆڭۈللىرىنى تىندۇرۇپ، خەۋپ - ئەندىشىدىن خاتىرجەم قىلدى.

بۇ چاغدا قەشقەرنىڭ خىتاي شەھىرى يەتتە قىلىنىمىغانىدى. ئۇ يەرنى بىرمۇنچە ئەسكەرلەر 13 ئايدىن بېرى قامال قىلىپ تۇرغانىدى. ئۇلارنىڭ ئوزۇق - تۇلۇكلىرى تۈگەپ، ئاچلىقنىڭ دەردىدىن ياشلىرى قېرىلىرىنى، چوڭلىرى كىچىكلىرىنى، ھەتتا ئىت - مۇشۇكلىرىنى ئۆلتۈرۈپ يەپ تۈگىتىپ، ھايات قالغانلىرى جۇددى قۇرۇق پانۇسقا ئوخشىشىپ قالغانىدى. شۇڭا جانلىرىغا رازى بولۇپ دەرۋازىنى ئېچىۋېتىپ، ئىمان ئېيتقانغا ئوخشاش بىر نېمىلەرنى دەپ يىغلىشىپ تۇردى. بەخت - تەلەپك پادىشاھ بۇزۇڭخان تۆرەم بۇ خىتايلىرى گۇرۇھىغا رەھىم - شەپقەت قىلىپ، ئىمان ئېيتىپ مۇسۇلمان بولۇشقا دەۋەت قىلغانىدى، خىتايلىرىنىڭ ھەممىسى ئىمان ئېيتىپ مۇسۇلمانلىق شەرىپىگە ئېگە بولدى. شۇنىڭدىن كېيىن ھەممىسىگە ئۆز لايىقىدا ئىنتىم - ئېھسانلارنى بېرىپ خاتىرجەم قىلدى.

خىتايلىرىنىڭ خۇدالىۋىيە* دېگەن بىر چوڭى بار بولۇپ، ئۇنىڭ ناھايىتى گۈزەل، كېلىشكەن، ياتلىق بولمىغان بىر قىزى بار ئىدى. بۇ قىزنى ياقۇپبەگ قوشبېگى ئۆز ئەمرىگە (خوتۇنلۇققا) ئالدى. خۇدالىۋىيەنى ھەممە خىتايلىرىغا باشلىق قىلىپ،

* يەنى خېيۇن، ئۇ مانجۇ چېرىكلىرىنىڭ قەشقەر يېڭىشەھەردىكى قوماندانلىرىدىن بىرى ئىدى. - مۇھەررىردىن.

قالغانلىرىنى خۇدالويىغا تاپشۇردى ۋە ئۇلارغا نۇرغۇن مەرى-
ھەمەت، ئىلتىپات بىلەن ئىنتىاملارنى بېرىپ ئۇلارنى رازى
قىلدى.

نەزم

شاھ ئەگەر بەخشەندە بولسا مۈلك ئالۇر.
بىرنى گەر بەرسە ئەگەر مىڭنى ئالۇر.*

قەشقەر شەھىرى پەتھ قىلىنىپ تېخى ھەپتە ئۆتمىگەندى.
موللا ئالىم قۇل تاشكەنتنىڭ يۇقىرىسىدىكى مىڭ ئۆرۈك دېگەن
جايدا ئورۇسلار بىلەن سوقۇشۇۋاتقان چېغىدا ئوق تېگىپ ۋاپات
بولدى. لەشكەرلىرى قوقەنگە خۇدايارخاننىڭ ئالدىغا بېرىشقا
يول تاپالماي چېچىلاڭغۇ ھالەتتە قەشقەرگە قاراپ يولغا چى-
قىشتى. چۈنكى لەشكەر باشلىقلىرى خۇدايارخاندىن يۈز
ئۆرۈپ موللا ئالىم قۇلغا ئەگەشكەندى. شۇ سەۋەبتىن
ئائىلاج ھەرقايسى گۈرۈھ بىر تەرەپكە قاراپ يولغا چىقىپ
جېنىنى قۇتۇلدۇرۇشنىڭ غېمىگە چۈشتى. بۇ ۋەقە بۇزۇكخان
تۆرەم قەشقەرگە كېلىپ يەتتە ئاي ۋاقىت ئۆتكەندە يۈز بەردى.
جۈملىدىن كاتتا خان تۆرەم، كىچىك خان تۆرەم، ۋە -
لىخان تۆرەم، ھېكىمخان تۆرەم، ئىسرائىلخان تۆرەم ۋە مىرزا
ئەھمەد قوشىبېگى، مۇھەممەد نەزەر قوشىبېگى، قادىر قۇلىبېگ،
ئۆمەر قۇلى باتۇر بېشى، تۇردى قۇل دادىشاھ، بەگ مۇھەممەد

* (تەڭرى) پادىشاھقا سېخىيلىق نى بېرىۋەتسە، ھەملىكەتنى
قولغا كىرگۈزىدۇ، تەڭرى بىرنى بەرگەن كىشىگە مىڭنىمۇ بېرىدۇ.

قۇرچى، تاشبای دادخاھ، ئەۋغان جامادار دادخاھ، خەيرى مۇ -
ھەممەد دادخاھ، توپچى دار قاتارلىق بىرمۇنچە مەشھۇر باتۇر -
لار، تەجرىبىلىك سەركەردىلەر باشلىق 7000 دەك قەھرىمان
لەشكەرلەر قوشۇلۇپ قەشقەر ۋىلايىتىگە يېتىپ كېلىشتى. بۇز -
رۇكخان تۆرەم ۋە قوشبېگىلەر بۇ خەۋەرنى ئاڭلاپ: «ئەگەر
ئىتائەت قىلىپ بۇيرۇقىمىزغا بويسۇنۇش غەرىزى بىلەن كەلگەن
بولسا، بىزگە ئۇچۇرىنى بېرىۋېتىپ ئالدىدا يول باشلا ئېلىپ
كېلىڭلار. مۇبادا باشقا نىيىتى بولسا ئالدىنى توسۇپ ئۆتكۈز -
مەي ئۇرۇش قىلىڭلار ۋە بىزنى خەۋەردار قىلىڭلار. بىز بېرىپ
مەدەت ۋە ياردەم بېرىمىز»، دەپ ئىككى پانساننى قول ئاستى -
دىكى لەشكەرلىرى بىلەن قوشۇپ ئۇلارنىڭ ئالدىغا ئەۋەتتى.
بۇلار قىزىلسۇ دەرياسىنىڭ بويىدا ئۇچراشتى. كاتتاخان تۆرەم
ۋە مىرئەھمەت قوشبېگىلەر ئېيتتىكى: «يۇرتىمىزنى ئورۇسلار
بېسىۋالدى. جېنىمىزنى مۇھاپىزەت قىلىش ھەم ئىسلام ئېچىشقا
ياردەم بېرىش ئۈچۈن كەلدۇق. خىزمەتكە سالساڭلار كۈچىمىزگە
لايىق خىزمەت قىلىمىز. خىزمەتكە سالمىساڭلار بىر ئامال قىلىپ
كۈن ئۆتكۈزەرمىز. سىلەردىن پاناھ تىلەپ كەلدۇق»، دەپ ئۆز -
لىرىنىڭ نۇرغۇن ۋەدە - قارارلىرىنى سۆزلىدى. پانسانلار ھوش -
يارلىقلىرىنى ئۆستۈرۈپ دەرھال بۇزۇكخان تۆرەمگە ئۇچۇر
بېرىۋېتىپ، ئۆزلىرى يول باشلاپ ئېلىپ كېلىپ ئۇلارنى ئۇچ -
راشتۇردى. ئۆزئارا نۇرغۇن ۋەدىلەر قىلىشتى. بۇزۇكخان
تۆرەم ھەممىسىگە ئۆز لايىقىدا تون، سەللە - كۇللارنى ئىنتىم
قىلىپ خۇرسەن قىلدى. لېكىن ۋەلىخان تۆرەم شەھەرگە كىر -
گەندىن كېيىنلا ھېچقانداق تارتىنماي: «زامان - زامان، ۋەلىخان
تۆرەمنىڭ زامانلىرى» دەپ كوچا - بازارلاردا چار سالدۇرۇپ،
شادىيانىگە ناغرا - سۇناي چالدۇردى. بۇ ئىشتىن ياقۇببېگ
قوشبېگى خەۋەر تاپقاندىن كېيىن ئىككى پانساننى يىگىتلىرى

بىلەن ئەۋەتىپ ۋەلىخان تۆرەمنى بارگاھلىرىغا ئەكەلدۈرۈپ
ئەيتىلەپ: «بىز بۇ يەردە خىتاي شەھەرلىرىنى پەتە قىلالماي
قانچىلىك رەنج - مۇشەققەتلەرنى چېكىپ، نېمە ئىشلارنى قىلدىم -
ۋاتىمىز. سىز بەش - ئون باشباشتا ئادەملەرنى تېپىپ كېلىپ،
ئۆزىڭىزچە پۇرتقا ئىگە بولۇشنى ھەۋەس قىپسىز. سىز بۇرۇن قەش-
قەرگە كېلىپ قامال قىلىپ شەھەرنى ئالالماي، مۇسۇلمانلارنى
ئۆلتۈرۈپ، ئادەم كاللىسىدىن مۇنارلارنى تۇرغۇزۇپ ناھەق
قان تۆكۈپ نۇرغۇن ئادەملەرنىڭ جېنىغا زامىن بولۇپ قېچىپ
كەتكەندىكىز. ئەمدى خىتايلار بىلەن ئۇرۇشۇپ نۇرغۇن جاپا -
مۇشەققەتلەرنى تارتىۋاتقان ۋاقتىمىزدا (مەن نېمە ئادەم) دېمەي،
شەھەرنى ئۆزىڭىزنىڭ قىلىۋېلىشنى قەستلەپسىز» دېگەندەك نۇر -
غۇن قوپال، يامان گەپلەرنى قىلدى ۋە غەزەپ ئوتلىرى
ئۆرلەپ ۋەلىخان تۆرەمنى چاپقىلى خەنجەرنى كۆتۈرگەندە،
كاتتاخان تۆرەم باشلىق ھەممە چوڭ باشلىقلار ھازىر بولۇپ
خەنجەرنى تۇتۇۋېلىپ ۋەلىخاننىڭ گۇناھىنى تىلىۋالدى. ئەمما
ئىككى ناغرىچى، ئۈچ مۇلازىمنى ئۆلتۈرگۈزدى. ۋەلىخان تۆ -
زەمنى يېڭىسارغا ئەۋەتىۋەتتى. كېيىن نېمە بولغىنىنى ھېچ
كىشى بىلمىدى.

گەپنىڭ قىسقىسى، خانئېرىقتىكى جەڭدە كۇچالىق خوجام -
لار زەربە يەپ قېچىپ كەتتى. يەكەنگە باشچىلىق قىلىۋاتقان
خوجاملارمۇ قورقۇپ يەكەندە تۇرالماي يەكەننى قەشقەرگە
قوشۇپ بېرىپ ئۆزلىرى كۇچاغا قېچىپ كەتتى.
ياخشى ئىشلارنى قىلغۇچى، بەخت - سائادەت يار بولغۇچىنىڭ
دۆلىتىنى تاماشا قىلماق كېرەككى، ئۇبىر ئوقتا ئىككى ئوۋنى
تاتتى. بىر زەربىدە ئىككى شەھەرنى قولغا كىرگۈزدى، ھاكىم
ۋە ھۆكۈمران بولدى.

يەكەننىڭ بوش قالغانلىقىنى ئاڭلاپ ياقۇپبەگ قوشىپكى

بۇزۇرۇكخان تۆرەم باشلىق تۆرەملەرنى ئېلىپ يەكەنگە راۋان بولدى.

يەكەندىكى تۇڭگانلار ئىتائەت قىلماي شەھەرگە كىرىۋېلىپ دەرۋازىنى ئاچمىدى. تۆرەم باشلىق ھەممە قوشۇن يەكەن شەھىرىنى قامال قىلىپ تۇرغان چاغدا، بەگ مۇھەممەد قۇرچى باشلىق بىرمۇنچە قىپچاقلار ئۇزۇنار تىل بىرىكتۈرۈپ، ئىتتىپاقلىقتىن يۈز ئۇرۇپ، پىتىنە - پاسات، ئىغۋالارنى پەيدا قىلدى. بۇزۇرۇكخان تۆرەمنى ئازدۇرۇپ ئۇنى قورال - يارقىسىز بىر كېچىدىلا ئېلىپ قېچىپ قەشقەر يېڭى شەھەرگە كىرىۋېلىپ دۈشمەنلىك دۈمبىقىنى چالدى. قوشبېگى بۇ پىتىنە - پاسات خەۋىرىنى ئاڭلاپ كاتتاخان تۆرەم ۋە جامەدار داداخانى قەشقەرگە ئەۋەتتى. بۇلار قايتىپ كېلىپ ئەھۋالنى ئۇققاندىن كېيىن يېڭى شەھەرگە ئەلچى كىرگۈزدى. ئىتتىپاق بولۇپ ئەپلىشىدىغانلىقىنىڭ ئەسىرى كۆزۈلمىدى. شۇنىڭ بىلەن ئىككى ئارىدا جەڭ بولدى. ئارىدىن 10 كۈن ئۆتسەيلا قوشبېگى يەكەنگە كىچىك خان تۆرەمنى باشلىق قىلىپ قويۇپ ئۆزى قەشقەرگە يېسىپ كەلدى. ھەركۈنى جەڭ - جېدەل بولۇپ تۇردى. ھەر ئىككى تەرەپتىن تۇرغۇن ئادەملەر چىقىم بولدى. قىش پەسلىنىڭ ئاخىرى بولغانلىقتىن سوغۇقنىڭ شىددىتى ۋە شىۋىر - غاننىڭ ئاپىتى دوست - دۈشمەن دەپ ئايرىماي، ياراتقۇچى ئۇلۇغ تەڭرىنىڭ قۇدىرىتى بىلەن ھەر ئىككى تەرەپنى ئوخشاش ئازابلىدى. مۇشۇ تەرىقە بىلەن 60 كۈن ئۆتتى. ئاقشۈەت چارە - تەدبىر ۋە ئېغىر - بېسىقلىق بىلەن ئىش قىلغۇچى ياقۇببەگ قوشبېگى سۈلھ قىلىپ ئىتتىپاقلاشتۇرۇش ئۈچۈن دۆلەت مەس - لىھەتچىلىرىدىن بىر كىشىنى ئەلچى قىلىپ بەگ مۇھەممەد قۇرچىنىڭ قېشىغا كىرگۈزدى. ئەلچى كىرىپ كېلىشتىكى مەقسەت، مۇددىئالىرىنى بىر - بىرلەپ بايان قىلغاندىن كېيىن، بەگ مۇھەممەد

قۇرچى: «ئارىمىزدىكى ئىتتىپاقلىق بۇزۇلدى. ئىككىنچى قېتىم ئەپلىشىپ بىرگە ئۆتۈشمىزنىڭ ئېھتىمالى تۈگىدى. مەسلەھەتنىڭ ياخشىسى شۇكى، قىپچاق ئاتالغان بىزلەرنىڭ ھەممىمىزگە بالا-چاقىلىرىمىزنى ئېلىپ يۇرتىمىزغا چىقىپ كېتىشكە رۇخسەت قىلسا، قوشىپكى بىزگە دەخلى-تەرۇز قىلمىسا» دېگەن جاۋابىنى بەردى. ئەلچى قايتىپ چىقىپ بەگ مۇھەممەد قۇرچىنىڭ جاۋابىنى ياقۇپبەگ قوشىپكىگە يەتكۈزدى. قوشىپكىمۇ بۇ تەلەپنى دەرھال قوبۇل كۆردى. قىپچاقلار جابدۇنۇپ دەرۋازىدىن چىقىشقا باشلىدى. چوڭلاردىن 200 دەك كىشى چىققاندىن كېيىن دەر-ۋازىنى ئېتىۋالدى. چىققىنى چىقتى، چىقالمىغانلىرى يەنە شەھەرگە قامىلىپ قالدى. بەگ مۇھەممەد قۇرچى باشلىق شەھەردىن چىقىپ كەتكەن كاتتىلارنىڭ بالا-چاقىلىرىمۇ قوشىپكىنىڭ قولىغا چۈشتى. بۇلارنىڭ بەزىلىرىنى ئۆلتۈردى، بەزىلىرىنى زىندانغا بۇيرۇدى. شۇنىڭ بىلەن پىتىنە-پاسات بىر تەرەپ بولدى. يۇرتتا خاتىرجەملىك پەيدا بولدى. بۇزۇكخان تۆرەم خىجالەت چىلىكتىن بېشىنى كۆتۈرەلمەي قالدى. قوشىپكى يىگىتلەرگە ئىنىئام-ئېھساننىڭ ئىشىكىنى ئېچىپ ئۇلارغا تون-سەرۇپاي-لارنى كىمىدۈردى، تىللا-تەڭگە ئۆلەشتۈردى. «ئىنسان-ياخشىلىقنىڭ قولى» دېگەن ھەدىسىنىڭ مەزمۇنىچە ھەممە يىگىتلەر ياقۇپبەگ قوشىپكىنىڭ ئەتراپىغا ئۇيۇشتى. بۇزۇكخان تۆرەمنىڭ 650 تەك يىگىتى بار ئىدى. قوشىپكىنىڭ ئىلتىپاتىنى كۆرۈپ ئۇلارنىڭ 600 ى قوشىپكى تەرەپكە ئۆتتى. بۇزۇكخان تۆرەم 50 چە يىگىتى بىلەن قالدى. دۆلەت ئاپتاپى خىرەلىشىپ، تەختى-سەلتەنەتنى تۆۋەنلەشتى. قوشىپكىنىڭ بەخت-دۆلىتى كۈندىن-كۈنگە ئۆستى.

ياقۇپبەگ بۇزۇكخان تۆرەمنى ئۆت-بەش مۇلازىم-خىزمەتچىلىرى بىلەن قوشۇپ يېڭىسارغا ئەۋەتتى. ئۇيەرگە بارغان

دىن كېيىن ياقۇپبەگ قوشىپىكى بۇزۇكخان تۈرەمنى مۇلازىمەتلىرىدىنمۇ ئايرىپ تەنھا قىلىپ، ئۆزىنىڭ ئىشەنچلىك ئادەملىرىنى تەيىنلەپ نەزەرىيەت قىلدى.

بەگ مۇھەممەد قۇرچى يېڭىشەھەردىن چىقىپ قوقەن شەھىرىگە قېچىپ باردى. قوقەن خانى بۇ ئىشتىن خەۋەر تاپقاندىن كېيىن: «سەن قىپچاقلار بۇ شەھەرلەرنى بىئارام قىلىپ، خەلقنى تىنچىتماي ئورۇسلارغا تۇتۇپ بەردىڭ ھەم قەشقەرگە قېچىپ بېرىپ قەشقەرنى پاراكەندە قىلدىڭ»، دەپ دەرغەزەپ بولۇپ بەگ مۇھەممەد قۇرچى باشلىق كاتتىلارنى بۇنىڭدىن بۇرۇن بارسا كەلمەس يولغا كەتكەن كارۋانلارنىڭ ئارقىسىدىن يولغا سالدى. شۇنىڭدىن كېيىن قوقەن تەۋەسىگە قەشقەر تەرەپتىن قىپچاقلار قېچىپ كەلمەيدىغان بولدى.

بەگ مۇھەممەد قۇرچى دەشتى قىپچاق ئىچىدىكى ناھايىتى چوڭ ئۆتكەن ۋە ئاتا-بوۋىلىرىدىن تارتىپ يۇرت سوراپ كەلگەن گۆر ئوغلى باتۇرنىڭ نەۋرىسى ئىدى. شۇ كۈندىن تارتىپ ھەممىلىرى گەدەنلىرىنى ئېگىپ ياقۇپبەگ قوشىپىكىنىڭ ئەمر-پەرمانلىرىغا بويسۇنۇشنى ئۆزلىرىگە زۆرۈر دەپ بىلىدىغان بولدى. بۇمۇ قوشىپىكىنىڭ بەخت-دۆلىتىنىڭ يۇقىرى بولۇشىغا سەۋەب بولدى.

ئەزم

شاھقا ئەگەر بولسىلەر دۆلەت - بەخت يار،
بولۇر پەتە نۇسرەتلەر شاھقا دۇچار*.

* پادىشاھقا بەخت-دۆلەت كەلسە، غەلبە-نۇسرەتمۇ ئۇنىڭغا ئۇچرىشىپ تۇرىدۇ.

جانابى ياقۇببەگ ئاتىلىق غازىنىڭ پادىشاھلىق تەختىگە چىققاندا -
 لىقى؛ قىزارىش-سېلىش قۇچىلارنى يوقاقتا ئىلچى؛ لەشكەر باشقۇرۇش
 ئۇسۇللىرى ۋە يەكەن، مارالبېشىلارنى قولغا كىرگۈزگەنلىكى

ياقۇببەگ ئاتىلىق غازى ھەممە پاراكەندىچىلىكلەرنى
 تۈگىتىپ قەشقەر ۋە يېڭىسارغا تەۋە يېزا-قىشلاقلارنى قولغا
 كىرگۈزدى. ئۇ جاي-جايلاغا ھاكىم ۋە سۇيۇرغاللارنى تەيىن-
 لىپ، پۈتۈن يىگىت ۋە باتۇرلارغا ئىنئام ۋە ئېھسانلارنى بېرىپ
 ئاندىن خاتىرجەم بولدى. كەرەملىك تەڭرىنىڭ مەرھىمىتى
 بىلەن يۇلتۇزلىرى ياخشىلىققا يۈز كەلتۈرۈپ، مۇراد-مەقسەتلىرى
 ھاسىل بولۇش تەرىپىگە جەزمەلەشتى. ئۇنىڭ كۆڭلىدە كېچە -
 كۈندۈز يىگىت راسلىماق ۋە سەرۋاز* تەييارلىماقتىن باشقا
 غەزەز ۋە ھەۋەس يوق ئىدى. مۇشۇنداق ھالەتتە «شەرق
 تەرەپتىكى كۇچالىق خوجىلاردىن ئىسھاق خوجا ھەددى-ھىساب-
 سىز لەشكەر بىلەن يەكەنگە يېتىپ كەلدى»، دېگەن خەۋەر
 ياقۇببەگ ئاتىلىق غازىغا يەتكۈزۈلدى. ئۇ دەرھال قوشۇن -
 سەرۋازلارنى خەتلەپ ھېسابىنى ئېلىشقا پەرمان چۈشۈردى.
 شۇنىڭ بىلەن 12 مىڭ يىگىت، 3000 پىيادە سەرۋاز تىزىمغا
 ئېلىندى.

3000 سەرۋازغا سەككىز پانسانى تەيىنلەپ، جامەدار
 دادخاھنى باش قوماندان قىلىپ، يېتەرلىك توپ-زەمبىرەك،

* ياقۇببەگ دەۋرىدە ئاتىلىق ئەسكەرلەرنى «يىگىت»، پىيادە
 ئەسكەرلەرنى «سەرۋاز» دەپ ئاتىغان.

جازايىل ①، تۇغ - بايراق، دۇمباق، كانايىلار بىلەن قوراللان-
دۇردى. يەنە 3000 يىگىتكە سەككىز پانساتنى تەيىنلەپ مىرزا
ئەھمەد قوشىپكىنى قوماندان قىلىپ، تۇغ - بايراق بېرىپ ئۆز
لايىقىدا قوراللىنىدۇردى. يەنە 3000 يىگىتكە سەككىز پانساتنى
تەيىنلەپ، ئۆمەر قۇل پانساتنى قوماندان قىلىپ، يەنە 3000
يىگىتكە سەككىز پانساتنى تەيىنلەپ ئابدۇللا پانساتنى قوماندان
قىلىپ، تۇغ - بايراق، قورال - ياراق ئىلتىپات قىلىپ قوراللان-
دۇردى. ئاتىلىق غازى يەنە سەككىز پانسات ۋە مەھرەم، ياساۋۇل،
مۇلازىملىرى قوشۇلۇپ 3000 يىگىتنى ئۆزىگە خاس قوشۇنلۇققا
قالدۇردى. شۇنداق قىلىپ ھەممە ئىش جاي - جايىدا تەييار
بولدى.

مۇشۇنداق سائادەتلىك، تەرتىپ - ئىنتىزاملىق كۈنلەردە،
قوماندان مىرزا ئەھمەد قوشىپكىگە قول ئاستىدىكى پانسات ۋە
يىگىتلىرىنى ئېلىپ بېرىپ مارالبېشىنى مۇھاسىرىگە ئېلىشقا
پەرىمان چۈشتى. قالغان قوماندانلارغىمۇ قىل قۇيرۇق بولۇپ
ئۆزۈلمەستىن يۈرۈش قىلىشقا يارلىق بېرىلدى. ھەممىدىن
كېيىن قوشىپكى ئۆزى پادىشاھلىق ھەشىمىتى بىلەن مەنزىلىمۇ
مەنزىل يول يۈرۈپ ئەركانى دۆلەتلەر ② قوشۇلۇپ مارالبېشىغا
يېتىپ بېرىپ بارگاھ تىكىپ ئورۇنلاشتى.

مارالبېشى شەھىرىنىڭ ئىچىدە تۇڭگانلار ۋە مۇسۇلمانلار
بولۇپ چوڭ - كىچىك 3000 چە كىشى بار ئىدى. ھەممىسى
كۇچالىق خوجىلارغا ئىتائەت قىلىپ خاتىرجەم كۈن كەچۈرۈ -
رۇۋاتقاندى. ئۇلار ئاتىلىق غازىنىڭ لەشكەرلىرى بېسىپ

① جازايىل — شۇ چاغلاردا ئىشلىتىلگەن ئوت چاچىدىغان قورال.

② ئەركان دۆلەت — پادىشاھنىڭ ۋەزىرلىرى، يېقىن، چوڭ ئەمەلدار

ۋە قوماندانلار ئەركان دۆلەت دەپ ئاتىلىدۇ.

كەلگەنلىكىدىن خەۋەر تېپىپ، شەھەرنىڭ دەرۋازىسىنى تاقىۋالدى، ئۆزلىرى سېپىل ئۈستىگە چىقىپ جەڭگە تەييار بولۇشتى. ئاقىۋەت ئىككى تەرەپ ئۆزئارا جەڭگە كىرىشىپ كەتتى. شۇ ئوتتۇرىدا بىر ھەپتە ۋاقىت ئۆتتى. ئاتىلىق غازىنىڭ يىگىتلىرى سېپىلنىڭ ئاستىدىن لەخمە كولاپ دورا قويۇپ ئوت ياقىتى. دورىنىڭ كۈچى سېپىلنىڭ بىر بۆلىكىنى ئاسمان قەرىگە ئېلىپ چىقىپ كەتتى. بۇ يەردىن بارلىق يىگىتلەر شەھەر ئىچىگە كىرىپ شەھەرنى قولغا ئالدى. تۇڭگانلاردىن مىڭدىن ئارتۇق كىشى، ئاتىلىق غازىنىڭ يىگىتلىرىدىن 800 چە كىشى ھالاك بولدى. ئەجەل يەتكەنلىرى ئۆلدى. قالغانلىرى ئامان قالدى. تۇڭگانلار ۋە مۇسۇلمانلارغا تۇڭگان مادالوینی باشلىق قىلىپ قەشقەرگە ئېلىپ ماڭدى. مارالبېشىنى ھېكىمخان تۆرەمگە ئىلتىپات قىلىپ بەردى. غالبىيەتچى قوشۇننى تەرەپ-تەرەپتىن مۇبارەكلەشتى. ھەممە خۇشال-خۇرام بولۇشتى. بۇ ۋاقىت ھىجرىيەنىڭ 1282 - يىلى ① (ئات يىلى)، زۇلھەججە ئېيىنىڭ 22 - كۈنى ئىدى.

جان دوست بۇرادەرلەر! بۇ پادىشاھنىڭ ② شەئىرەنچىباز-لىقىنى ③ تاماشا قىلىڭلاركى، «ئات» نى يۈرۈپ «كىشتى» بىلەن

① ھىجرىيەنىڭ 1282 - يىلى مىلادىنىڭ 1865 -، 1866 - يىللىرىغا توغرا كېلىدۇ. «تارىخىي ھەمىدىيە» دە: «تارىخ ھىجرى 1283 - يىلى رەبىئۇلئەۋۋەلنىڭ ئىككىنچى كۈنى» دېيىلگەن — مۇھەررىردىن.

② بۇ پادىشاھ — ياقۇپبەگنى كۆرسىتىدۇ.

③ شەئىرەنچىباز — شاھمات ئوينىغۇچى.

«شاھ» نى مات قىلدى. ①

دېمەك، ئىسھاق خوجام يەكەندە قالدى. ئاتىلىق غازى مارالبېشىنى قولغا كىرگۈزۈۋېلىپ كۇچانىڭ يولىنى توسۇۋالدى. يەكەن بىلەن ئاقسۇدىن كىشىلەر ئۆزئارا ئۆتۈشۈپ تۇرالماي-دىغان بولدى. بۇ غەلبىنىڭ بەختى قولغا كەلگەندىن كېيىن ئاتىلىق غازى پۈتۈن غەلبىگە قازانغۇچى لەشكەرلىرىنى ئۆزىگە ھەمراھ قىلىپ يەكەنگە بېرىپ ئىسھاق خوجا بىلەن جەڭ قىلىشنى قارار قىلدى.

بۇزۇرۇكخان تۆرەمنى نەزەربەنت تەرىقىسىدە قوغداپ لەش-كەرلەر بىلەن قوشۇپ ئېلىپ ماڭدى. مەنزىلىمۇ مەنزىل يول يۈرۈپ يەكەنگە يېتىپ باردى. يەكەننىڭ كونا شەھەر ۋە يېڭى-شەھەرنىڭ دەرۋازىسى ئالدىدىن ھەيۋەت ۋە داغدۇغا بىلەن ئۆتۈپ «ھەفتە مۇھەممەدان» ② دېگەن مازارنىڭ ئالدىدىكى چوڭ مەيدانغا چېدىر-بارگاھلىرىنى تىكىپ ئورۇنلاشتۇردى. ئىسھاق خوجام يەكەنگە يېتىپ كەلگەندە، تۇڭگانلار كىچىك-خان تۆرەمنى ئېلىپ يەكەن يېڭى شەھەر ئىچىگە كىرىۋېلىپ، دەرۋازىنى مەھكەم ئېتىۋالغانىدى.

شۇنداق قىلىپ يەكەن يېڭى شەھەردە تۇڭگانلار ھۆكۈمران-لىق قىلسا، يەكەن كونا شەھەردە ئىسھاق خوجام، شەھەر ئەتراپى-

① ئاتنى يۈرۈپ كىشى بىلەن شاھنى مات قىلدى دېگەن جۈملە ئارقىلىق، ئاپتور ياقۇپبەگنىڭ ئۇرۇش تاكتىكىسىغا ناھايىتى ماھىرلىقىنى تەسۋىرلىمەكچى بولدى.

② يەكەن كونا شەھەرنىڭ شىمالىي تەرىپىگە جايلاشقان مازار بولۇپ «چىلتەنلىرىم» مازىرى دەپمۇ ئاتىلىدۇ. «ھەفتە مۇھەممەدان» دېگەن مۇھەممەد ئاتىلىق يەتتە كىشىنىڭ مازىرى، «چىلتەنلىرىم» دېگەن 40 كىشىنىڭ مازىرى دېگەن بولدى.

دىكى يېزىلاردا بولسا ئاتىلىق غازى ھۆكۈمرانلىق قىلدى.

مۇشۇ چاغلاردا كۇچالىق خوجاملار ئاتىلىق غازىنىڭ مارال-بېشىنى بېسىۋالغانلىقىنى ئاڭلاپ ھامىددىن خوجامنى نۇرغۇن لەشكەرلەر بىلەن مارالبېشىغا ئەۋەتتى. ھېكىمخان تۆرەم ھامىددىن خوجامنىڭ كېلىۋاتقانلىقىنى ئاڭلاپ چارباغ دېگەن يەرگە بېرىپ ئالدىنى توسۇپ جەڭ قىلدى. ئون كۈن ئۆتكەندە ھېكىمخان تۆرەمنىڭ لەشكەرلىرى غالىب كەلدى. كۇچالىق خوجامنىڭ لەشكەرلىرى تەڭ كېلەلمەي ئارقىسىغا قاراپ قاچتى. ئەجەل يەتكەندىكىلىرى ئۆلدى. ئامان قالغانلىرى مىڭبىرچاپا - مۇشەققەتلەر بىلەن قۇرۇق جانلىرىنى ئېلىپ ئۆز يۇرت - ماكانلىرىغا بېرىۋالدى. ھېكىمخان تۆرەم نۇرغۇن ئولجا - غەنىمەتلەرگە ئىگە بولۇپ، ئۆز تەختى - بارگاھلىرىغا قايتىپ كەلدى. بۇ غالىبىيەت خۇش خەۋىرىنى نۇرغۇن تارتۇق - پىشكەشلەر بىلەن ئىناۋەتلىك خاس مۇلازىملار ئارقىلىق ئاتىلىق غازىنىڭ ھۇزۇرىغا مەلۇم قىلدى. ياقۇپبەگ ياخشى سائەت، سائادەتلىك كۈنلەردە يېتىپ كەلگەن بۇ خۇش خەۋەردىن ھەددىدىن تاشقىرى خۇرسەن ۋە مىننەتدار بولدى. مۇلازىملارغا ئۆز لايىقىدا تون - سەرۋىپاي، سەللە - كۇلا، تەڭگە - تىللا، ياراق - ئەسلىھەلەرنى ئىنتىم قىلدى. جانابىي ھېكىمخان تۆرەمگە ئۆزىگە خاس تون - سەرۋىپاي، ئېگەر - جابدۇقلۇق ئات، قورال - ياراق، تۇغ ۋە بايراق ئىلتىپات قىلىپ، پادىشاھلارغا خاس سېغىمىلىق بىلەن ئۇنىڭ مەرتىۋىسىنى ئۆستۈردى.

يەكەن شەھىرى پەتھ بولماي ئۇزۇنغىچە مۇھاسىرە ئىچىدە قالدى. ياقۇپبەگ تۇڭگانلارنى ھېچقانداق تەدبىر بىلەن سۈلھ قىلىپ ئەپلىشىشكە مايىل قىلالەمدى. چۈنكى تۇڭگانلار 25 مىڭ - دىن كۆپرەك بولۇپ، قورال - ياراقلارمۇ ناھايىتى كۆپ ئىدى. ئاخىر تۇڭگانلار ئىسھاق خوجاملار بىلەن بىرلىشىپ ئىتتىپاق بولدى. 6000 چە بىدەس چەۋەنداز تۇڭگان لەشكەرلىرى، 2000

باتۇر يەرلىك مۇسۇلمان لەشكەر جەمئىي 8000 كىشىنى توپ -
زەمبىرەك، ئوق - ياراقلار بىلەن قورالاندۇرۇپ بىر كېچىدىلا
تۇيۇقسىز ھۇجۇم قىلىش غەرىزى بىلەن تەييار قىلدى. ھوشيار
ئاتىلىق غازى بۇ ئەھۋالدىن خەۋەر تېپىپ شۇ كېچىسى غالىب
قوشۇنلىرىنى تىزىپ بۆلۈپ تۆت تەرەپكە مۆكتۈرۈپ قويۇپ،
چېدىر - بارگاھلىرىنى بوش - خالىي قالدۇرۇپ چىقىپ كەتتى ۋە
ئۇلۇغ تەڭرىنىڭ قۇدرىتى بىلەن قانداق ھادىسىلەر يۈز بېرىدىكىن،
دەپ دۇئا ۋە ئىلتىجا بىلەن كۈتۈپ تۇردى. تۇڭگان لەشكەر -
لىرى چۆمۈلىدەك ھەر تەرەپتىن ئۇشتۇمتۇت چىقىپ كېلىپ
ئاتىلىق غازىنىڭ چېدىر - بارگاھلىرىغا توپ - زەمبىرەك، مىلتىق
ئېتىپ، ئات سېلىپ بېسىپ كەلدى. خۇددى دىۋە - پەزىلەرنىڭ
ماكانلىرىدەك چېدىر - بارگاھلاردا ئادەمىزاتنىڭ نام - نىشانلىرى
كۆرۈنمىدى. بۇ ئەھۋالدىن تۇڭگان لەشكەرلىرى ھەيران بولۇپ
تۇرغان ھالەتتە، ئاتىلىق غازىنىڭ غالىب يىگىتلىرى تەرەپ -
تەرەپتىن يۇقىرى ئاۋاز بىلەن تەسگىر ئېيتىپ، پەلەكتىن
ئاشقان قىقاس - سۈرەنلەر بىلەن قورشاپ كېلىپ چاپ - چاپ
قىلغىلى تۇردى. تۇڭگانلارنىڭ جەسەتلىرى ئېتىزلاردا دېھقانلار
ئورۇپ قويغان زىرائەتلەرنىڭ ئۈلچىلىرىدەك دۆۋىلىنىپ كەتتى.
بۇ ئەھۋال كېچىدىن چاشكاغىچە داۋاملىشىپ، قارا تۇپراق
ئۆلۈكلەرنىڭ قېنى بىلەن بويىلىپ قېپىزىل گۈلزارلىققا
ئايلىغاندەك بولدى. تۇڭگانلاردىن ئاز بىر قىسمى مىڭبىر
مۇشەققەت بىلەن جانلىرىنى قۇتۇلدۇرۇپ قېچىپ كەتتى. ئەسەر
چۈشكەن تۇڭگانلارنىڭ چوڭلىرىنى ئۆلۈمگە ھۆكۈم قىلدى. بۇ
ئەھۋاللار يۈز بەرگەندىن كېيىن ئاتىلىق غازى تەرىپىدىن:
«2000 سەرۋاز (پىيادە ئەسكەر) يالىڭاچ بولۇپ سېپىلىغا

باستۇرۇپ بېرىپ شەھەرنى قولغا كىرگۈزسۇن ھەم قەتلىئام* قىلسۇن» دەپ يارىلىق چۈشتى.

بۇ چاغدا لەشكەر باشلىقى مىرزا ئەھمەد قوشبېگى قاتار - لىقلار يىغىلىپ ئاتىلىق غازىغا: «ھازىر سەرۋازلار يۈگۈرۈپ بېرىپ شەھەرنى ئالسا نۇرغۇن بىگۇناھ كىشىلەرنىڭ قېنى تۆكۈ - لىدۇ. ئالدى بىلەن ئەلچى كىرگۈزۈپ سۈلھ تۈزۈشكە دەۋەت قىلساق، ئەگەر قوبۇل تۇتمىغاندا ئاندىن باستۇرۇپ بېرىپ شەھەرنى ئالسا قىمۇ كېچىكمەيدۇ»، دەپ مەسلىھەت بېرىشتى. شۇ كۈنى جۈمە كۈنى ئىدى. ئاتىلىق غازى چوغلارغا: «بۈگۈن جۈمە نامىزىغىچىلىك سۈلھنى قوبۇل قىلىپ بارگاھىمىز ئالدىغا كەلسە جانلىرىغا ئامانلىق، مال - مۈلكىگە خاتىرجەملىك بېرىلىدۇ. مۇبادا، ئارقىغا سۆرەپ سۇسلۇق كۆرسەتسە، چوڭ - كىچىك، ئەر - ئايال ئات ئاستىدا قېلىپ ھالاك بولىدۇ. مال - مۈلكى تالان - تاراج بولىدۇ، گەپ تامام» دېگەن مەزمۇندا خەت بىلەن ئەلچى كىرگۈزدى. تۈڭگانلار ۋە كۇچالىق خوجاملار سۈلھنى قوبۇل تۇتماي ئىلاجى بولمىدى. ئۇلار پۈتۈن لەشكەر ۋە مۇلازىم - لىرى بىلەن ئاتىلىق غازىنىڭ بارگاھلىرىنىڭ ئالدىغا بېرىپ توپ - زەمبىرەك، ياراق - ئەسلىھە قاتارلىق پادىشاھلىققا لازىملىق ھەممە نەرسىلەرنى خەزىنە ئالىيلىرىغا تاپشۇردى. ئاتىلىق غازى ئىسھاق خوجام بىلەن يېقىن ئولتۇرۇپ كۆپ گەپلەرنى ئارىغا سېلىپ، ئىززەت - ئىكرام، ئۆزىگە لايىق شاھانە تون - سەرۋىپاي كىيدۈردى. ئۆزى مىنىدىغان خاس ئارغىماق ئېتىنى ئىگەر - جابدۇقلىرى بىلەن توقۇپ تەق قىلىپ، مەرھەمەت قىلىپ ئۆز قولى بىلەن يۆلەپ ئاتقا مىنىدۈرۈپ، كۇچا تەرەپكە يولغا سېلىپ

* قەتلىئام - قېرى - ياش، ئەر - ئايال دەپ ئايرىماي ھەممىنى قىرىپ ئۆلتۈرۈش، دېگەن مەنىدە.

قويدى. قالغان لەشكەرلەرگىمۇ ئۆز لايىقىدا ئون - سەرۋېاي، خەرچى - خىراجەت بېرىپ ئۆز يولىغا راۋان قىلدى. ھەممىسى - نىڭ كۇناھلىرىنى ئەپۇ قىلدى. بىرمۇنچە تۇڭگانلارنى قەشقەرگە ئېلىپ بېرىپ ما دالوپىنىڭ قومانىدانلىقىغا تاپشۇردى. ئاخىر يەكەننىڭ ھاكىملىقىنى مۇھەممەد يۇنۇس شاغاۋۇل داداخاھقا ئىلتىپات قىلدى. نىيازبەگ ئىشىكىئاغانى شاغاۋۇل، كىپەك قۇر - بېشىنى باتۇر بېشى، قازى زىيائىددىن داموللامنى قازى كالان قىلىپ يارلىق چۇشۇرۇپ ئۇلارنى رازى قىلدى. بۇنىڭ بىلەن يۇرتتا تىنچلىق ۋە خاتىرجەملىك ھاسىل بولدى. ئاتىلىق غازى بىرنەچچە كۈن تۇرغاندىن كېيىن خۇشال - خۇرام ھالدا پايتەخت قەشقەرگە قايتىپ كەتتى. بۇ تارىخىي ھىجرىيىنىڭ 1283 - يىلى* رەببىيە ئاخىر ئېيىنىڭ 20 - كۈنى (قوي يىلى) ئىدى.

4

جانابى ياقۇببەگ ئاتىلىق غازىنىڭ خوتەننى بېسىۋېلىش ئۈچۈن تەدبىر قوللانغانلىقى؛ ھەبىبۇللا ھاجى پادىشاھنىڭ مەغلۇپ بولغانلىقى ۋە غەلبە قۇشى خوتەن زېمىنىدا يۈز كۆرسەتكەنلىكى

جاھان ئىشلىرىغا تەجرىبىلىك ۋە ئەدبىرلىك جانابى ياقۇببەگ ئاتىلىق غازى يەكەن شەھىرىنى قولغا كىرگۈزۈپ خاتىرجەم بولغاندىن كېيىن پايتەختى قەشقەرگە قايتىپ كەلدى. يۇرتقا ئادالەت بىسائىتلىرىنى يېيىپ، زۇلۇمنىڭ ئىشىكىنى ياپتى.

* ھىجرىيىنىڭ 1283 - يىلى مىلادىنىڭ 1866 - ، 1867 - يىللىرىغا توغرا كېلىدۇ. «تارىخىي ھەممىدىيە» دە: «رەببىيە ئاخىرىنىڭ يىگىرمە بەشىنچى كۈنى» دېيىلگەن - مۇھەررىردىن.

خەلقپەرۋەرلىك پەرمانلىرىنى تۈزدى. يۇرت چوڭلىرىنىڭ شۇنداقلا پۈتۈن ئاددىي پۇقرالارنىڭ كۆڭۈللىرىنى ئېھسان ۋە ئىنتىم بىلەن ئۆزىگە رام قىلىپ، دۈشمەنلىك، خۇسۇمەت ۋە ئاداۋەت-لەرنى تۈگىتىپ يۇرتنى تىنچلاندۇردى. ئۇلۇغ مازارلاردا خەتمە-قۇرئان ئوقۇتۇپ، دۇئا ۋە پاتىھەلەرنى ئادا قىلدى. داش قازانلارغا ئۆزى ئوت قالاپ، سۇ قۇيۇپ، كەمبەغەل، تۇل خوتۇن، يېتىم ئوغۇللارغا كەڭرى نەزىر - نۇزۇراتلار بېرىپ، ھەددىيە - سەددىقلەر ئىنتىم قىلىپ ھەممىنى شاد - خۇرام قىلدى. ئەمما شەھەرلەرنى بويسۇندۇرۇش ھەۋىسى، يۇرت ئالماق داغدۇغىسى، بولۇپمۇ خوتەننى قولغا كىرگۈزۈش نىيىتى كۆڭلىنى ئارام تاپقۇزمىدى. لېكىن خوتەن خەلقىنىڭ ھاجى پادىشاھقا ئەقىدە - ئىخلاسلارنى ھەددىدىن زىيادە ئىدى. يەتتە ياشتىن - يەتتىمىش ياشقىچە ھەممە چوڭ - كىچىك پۇقرالار ئۆز ئىختىيارلىرى بىلەن جانىدا قىلىپ ئۇنىڭغا ئەسكەر بولغانىدى. ئاتلىق غازى بۇ ئەھۋالنى نەزەرگە ئېلىپ ئېيتتىكى: «پادىشاھنىڭ پۇقرالارغا ئىشەنچى، پۇقرالارنىڭ پادىشاھقا بولغان ئىخلاسى ۋە ئېتىقادى بىرلىشىپ ئىتتىپاق بولسا، بۇنداق شەھەرنى باشقا بىر بىگانە ئۆزىگە بويسۇندۇرۇش ئۈچۈن قول ئۇزىتىپ مۇراد غۇنچىسىنى ئۆزىگە ئىلىكى ھېچقانداق تارىختا كۆرۈلمىگەن. ئىتتىپاقلىق بار يەردە دۆلەت بار. دۆلەت بار يەردە ئىتتىپاقلىقنىڭ بولۇشى شەرت. رىۋايەت قىلىنىشىچە، بىر كىشى بىر تەرەپكە كېتىپ بارغانىكەن، يەنە بىر كىشى ئۇچراپ قەيەردىن كەلدىكى، قەيەرگە بارىسەن، ئىسمىڭ نېمە؟» دەپ سوراپتۇ. كېتىپ بارغان كىشى، «ئىسمىم دۆلەتتۇر، قايسى مەملىكەتتە ئىتتىپاقلىق ۋە بىرلىك بولسا شۇ يەرگە بارىمەن، قايسى مەملىكەتتە ئىتتىپاقلىق ۋە بىرلىك بۇزۇلسا ئۇ يەردىن يىراق كېتىمەن»، دەپ جاۋاب بېرىپتۇ، خوتەن شەھىرىدە ئىتتىپاقلىق، بىرلىك مەۋجۇت. ئۇنى زورلۇق كۈچى، توپ -

زەمبىرەك، قىلىچ - گۈزىغا تاپىنىپ قولغا كىرگۈزۈشكەن مۇمكىن ئەمەس. ئەمما ھاجى پادىشاھنىڭ يېشى 70 كە يېتىپ، ئومۇن قۇياشى غەرب تەرەپكە ئېگىشكەن، ئەقىل - پىكىرىگە قېرىلىق تەسىر قىلىشقا باشلىغان كىشى...» دېگەنلەرنى ئويلاپ، تەپەككۈر بېشىنى خىيال تىزىغا قويۇپ، چوڭقۇر نەزەر بىلەن مۆلچەرلەپ، «بىر تەدبىر قىلسام، تەدبىرىم تەقدىرگە مۇۋاپىق كېلىپ قالسا، خوتەن شەھىرىنى قولغا كىرگۈزۈشنىڭ ئىھتىمالى بولار...» دەپ ئويلىدى ۋە چازە - تەدبىر ئىزدەپ، ھىپلە - مىكىرگە قەدەم قويدى. توزاق، قاپقانلارنى كەڭ يايىدى. ئەنە شۇنداق ئەندىشە ئىچىدە چېكى يوق پىكىر دەرياسىغا غەرق بولدى. پىكىر دەر - ياسى ئىچىدە مۇراد گۈلى تەسەۋۋۇر ئالغىنىدا جىلۋە قىلغاندەك بولدى. ئاندىن خىيالدىن باش كۆتۈرۈپ غالىب لەشكەرلىرىگە نەزەر سېلىپ، «تەييار ۋە ھازىر بولۇڭلار. مازار شېرىپ زىيارىتىگە بارىمىز»، دەپ ئەمىر قىلدى. كاتتا تۇغ - ئەلەم، تۆت نەپەر قوماندان، 15 مىڭ يىگىت، سەرۋاز بىلەن ئاتلىنىپ، بۇزۇكخان تۆرەمىنى ئۆزىگە ھەمراھ قىلىپ، مەنزىلمۇ مەنزىل يول يۈرۈپ يەكەنگە بېرىپ چۈشتى. بۇ - تارىخىي ھەجرىيىنىڭ 1283 - يىلى ① بارا تەييارلىقنىڭ 8 - كۈنى ئىدى. ئۇلار يەكەندە بىر ھەپتە تۇرۇپ ھەممە يىگىت، سەرۋازلىرىغا كىيىم - كېچەك، ئات - يارق بېرىپ ھەممە تەييارلىقلىرىنى پۈتتۈرۈپ ھازىر بولدى. ئاندىن بۇزۇكخان تۆرەمنىڭ نامىدا ھاجى پادىشاھقا ئەۋەتىدىغان بىر پارچە خەتنى تەييار قىلدى. خەتنىڭ مەزمۇنى مۇنداق ئىدى:

«گەپنىڭ قىستىسى شۇكى، مەن قەشقەر زېمىنىغا

كەلگىلى خېلى ئۇزۇن بولدى. بۇ جايلاردىكى مازار -

① ھەجرىيىنىڭ 1283 - يىلى مىلادىنىڭ 1866 - 1867 -

يىللىرىغا توغرا كېلىدۇ.

ماشايىخلارنى قەدىر - ئەھۋال كەڭتاشا زىيارەت قىلدىم. ئەمدىكى ئارزۇيۇم ئىمام جەئفەرى سادىق رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ تەۋەررۇك قەبرىلىرىنى زىيارەت قىلىش ئىدى. ھاجى پادىشاھ ئاغام مەرھەمەت قىلىپ رۇخسەت ئەيىلەپ يول بەرسە، زىيارەت قىلىپ يانسام دېگەن ئۈمىد بىلەن مەقسىتىمنى ئىزھار قىلىپ بۇ نامنى يازدىم ۋە سسالام».

ئاتلىق غازى بۇ خەتكە بۇزۇكخان تۈرەمنىڭ مۆھۈرلىرىنى بېسىپ، ئىشەنچلىك مۇلازىملاردىن ئەۋەتتى ۋە ئارقىدىنلا ئۆزى خوتەنگە يۈرۈش قىلدى.

ئۇلار يەكەن زېمىنىنىڭ ئاخىرى، خوتەننىڭ باشلىنىش جايىغا چىقىپ - بارگاھلىرىنى تىكىپ ئورۇنلاشتى. ھاجى پادىشاھ بۇنى ئاڭلاپ ئوغلى نېمىتۇللاخاننى چۈشكۈن - قونالغۇ، تارتۇق - پىشكەشلەر بىلەن ياقۇپبەگنىڭ ئىستىقبالىدىغا چىقاردى. ئاتلىق غازىمۇ بۇنى ئاڭلاپ ئۇلارنىڭ ئالدىغا كىشى ئەۋەتىپ، ئۇلارنى ھەددىدىن زىيادە ئىززەت - ئىكرام بىلەن كاتتا زىياپەتلەر قىلدى. ئۇنىڭدىن كېيىن نېمىتۇللاخانغا ئالتۇن سەللە، كىمخاب تون، ئالتۇن يالىتىلغان يارقاق - ئەسلىمە، ئېگەر - جابدۇقلىرىغا ئالتۇن - كۈمۈش يالىتىلغان توپچاق ئارغىماق ھەدىيە قىلدى. بىللە كەلگەن يىگىت مەرھەملىرىگىمۇ تون - سەرۇپاي، خىراجەت تەڭگە - تىللا ئىنئام قىلىپ، ئاخىرىدا مۇنداق دېدى: «ئەلھەم - دۇلىللا، بۇ يەرگە كەلدىم. شاھزادەمنىڭ جامالىنى كۆرۈپ كۆزۈم - نى روشەن ۋە مۇنەۋۋەر قىلدىم. دېمەك، مۇرادىمغا يەتتىم. ئەمما يەنە بىر ئارزۇ - ھەۋىسىم شۇكى، ھاجى پادىشاھ دادامنىڭ جامالىنى كۆرۈش مۇيەسسەر بولۇرمىكىن. ئەگەر ھاجى پادىشاھ دادامنىڭ مۇبارەك قەدىملىرى مەن كەمىنە خىزمەتكارنىڭ چىقىپ - لىرىغا يەتسە، ئاياغلىرىمنىڭ توپىسىنى ساقلىم بىلەن سۇپۇرۇپ،

جان - دىلىم بىلەن خىزمەتكارچىلىقىمنى ئىزھار قىلىسام، مېنىڭ بۇ ئىلتىماسىمنى قوبۇل تۇتۇپ، ئەڭ تۆۋەن چاكىرى ئورنىدا كۆرۈپ مەرھەمەت قىلسا، بۇ توي - چاڭ باسقان خار بېشىم پەلەككە يەتكەن بولاتتى. مۇشۇ ئارزۇدىن باشقا تەلەپ مۇددىئا كۆڭلۈمدە يوق. ئەگەر ھاجى پادىشاھ دادام بۇ يەرگە قەدەم تەشرىپ قىلىشنى لايىق كۆرمىسە، ئۆزۈم ئالىي ئاستانىلىرىگە بېرىپ بوسۇغىلىرىغا يۈزۈمنى سۈرتۈپ، جامالىنى كۆرۈپ كۆزۈمنى روشەن ۋە مۇنەۋۋەر قىلىپ كەلمەسەم، ئەسلا ئىلاجىم يوق»، دەپ خۇشامەتلىق بىلەن شېرىن سۈخەن، مۇلايىم سۆزلەر بىلەن شاھزادىنىڭ كۆڭلىنى ئۈزىگە رام قىلىۋالدى ۋە شاھزادە نىمىتىۋىللا خانغا لەشكەر باشلىقى ئابدۇللا پانساننى قوشۇپ، قۇلاقلارغا كىشىنىڭ كۆڭلىنى مەھلىيا قىلىدىغان ئەپسۇننىما گەپلەرنى قىلىپ يولغا سالدى. بىر پارچە كىتابقا ئوخشىتىدىغان خىشىنى كالام شېرىپ (قۇرئان) سۈرىتىدە قىلىپ، ئۇسۇننى نەچچە قەۋەت تاۋار - ئەتلەسلەر بىلەن ئوراپ، كىمخاب جىلىتىكىگە سېلىپ، ئىززەت ۋە ھۆرمەت بىلەن لەشكەر باشلىقى ئابدۇللا پانسانغا بېرىپ مۇقىداق دېدى: «سىلەر بېرىپ مېنىڭ ئۈچۈن ھاجى پادىشاھ دادامنىڭ ھۇزۇرىدا مېنىڭ ئەقىدە - ئىخلاسىمنى بىر - بىرلەپ يەتكۈزۈڭلار. ئەگەر ئىشەنمىسە، مۇشۇ تەگۈرنىڭ كالامىنى (قۇرئاننى) تۇتۇپ مېنىڭ ئۈچۈن قەسەم ئىچىپ ئېلىپ چىقىڭلار، قالغان ئىسەرز - ئىخلاسىمنى شاھزادە مېنىڭ نامىدىن ئۆزى بايان قىلىدۇ»، دېدى.

بۇلار ھاجى پادىشاھنىڭ ھۇزۇرىغا يېتىپ بېرىپ مۇلاقات بولۇپ زىياپەتلەر تۇگىگەندىن كېيىن ئەمىرلەشكەر ئابدۇللا

* ئەپسۇن - كىشىنى قايىمۇقتۇرىدىغان ئېزىتقۇ گەپلەر. ئەپسۇن - لەمە - ئېزىتقۇغا، ئوخشاش، ئەپسۇندەك.

پانسات ئاتىلىق غازىنىڭ تاپشۇرۇقىنى كېمىتىمەي بەلكى ئۇنىڭدىن ئاشۇرۇپراق ھاجى پادىشاھقا يەتكۈزۈپ، ئەدەب بىلەن قولىنى كۆكسىگە قويۇپ، مۇلازىملار قاتارىدا پەگاغا چۈشۈپ قول قوش-تۇرۇپ تۇردى. سۈت بىلەن سۈنى ئارىلاشتۇرۇۋەتسە ئايرى-ۋالالمىغاندەك، بۇ سۆزلەرنىڭ راست ياكى يالغانلىقىنى پەرق ئېتەلمىگەن ھاجى پادىشاھ ھەيرانلىقتا قېلىپ، ۋەقەنى ئوغلدىن سورىدى. ئوغلى نېمىتۇللاخان بولسا پەلەككىنى ھىمىلىگەر، مەككارلىقنى تېخى كۆرمىگەن، زامانىنىڭ تەجرىبە - ساۋاقلرىنى تېتىمىغان، بالىلىق ئۇيقۇسىدىن ئويغانمىغان ياش بالا ئىدى. ئەمىرلەشكەر ئابدۇللا پانسات ھاجى پادىشاھنىڭ ئاتىلىق غازىنىڭ ئالدىغا چىقىشىنى بىر قېتىم تەكلىپ قىلغان بولسا، ياش - تەجرىبە - پىسىز شاھزادە تۈرلۈك تەرىپ - ماختاشلار بىلەن مىڭ قېتىم تەرغىپ - تەكلىپ قىلدى. گەپنىڭ قىسقىسى ھاجى پادىشاھنىڭ رايى بارىدىغانغا قارار تاپتى.

ئالەمنىڭ ئىگىسى بولغان ئۇلۇغ تەڭرىم يۈزىگە بەخت - دۆلەتنىڭ ئىشىكىنى ئېچىشنى ئىرادە قىلسا، ھەر باھانە، ھەر سەۋەب بىلەن ئۇنىڭغا دۆلەت ۋە ئىززەت ئاتا قىلىدىكەن. ئاتىلىق غازىنىڭ تەدبىرى، تەڭرىنىڭ تەقدىرىگە مۇۋاپىق كېلىپ قالدى. ئەپسۇن ۋە ئېزىتقۇ گەپلەرنىڭ تەسىرى مەلۇم بولدى. ھاجى پادىشاھقا بەخت - دۆلەتنىڭ ئىشىكى ئېتىلدى. زۇلۇم ۋە زالالەت - نىڭ پەنچىرىسى ئېچىلدى. ئەقىل كۆزى يېپىلدى. شاھزادە بىلەن پانسات گويا قازا ۋە قەدەرنىڭ ئىككى پىچارىمىندەك ھاجى پادىشاھ پىچارىنى زۇلۇم زىندانغا باشلاپ باردى. ھاجى پادىشاھ پىچارە ئۆز ئايىغى بىلەن ئازاب، ئاچلىق ۋە ئۇسسۇزلۇققا گىرىپتار بولدى.

ھاجى پادىشاھ: «چۈشۈم بۇزۇلۇپ قالغانىدى. تەڭرىمنىڭ قۇدرىتىدىن نېمە ئىشلارنىڭ يۈز بېرىشىنى بىلىگىلى بولمايدۇ»

دەپ ئېھتىيات قىلىپ، 1500 مەھرەم يىگىتلىرىنى ① ئۆزىگە ھەمراھ قىلىپ ئېلىپ بارغانىدى. ئۇنىڭ چېدىر - بارگاھقا كۆزى چۈشتى. ئاتىلىق غازى ئۇلارنى كۆرۈپ ئالدىغا يۈگۈردى. يېقىن يېتىپ بارغاندا ھاجى پادىشاھ ئاتتىن چۈشمەكچى بولدى. ئەمما ئاتىلىق غازى يۈگۈرۈپ بېرىپ ئۈزەڭگىسىنى يۈز - كۆزىگە سۈرتۈپ، تاۋاپ قىلىپ چۈشكىلى قويمىدى. تۆت پانسات ئاننىڭ چۇلۇۋۇرىنى بوپۇنلىرىغا سېلىپ تۆت ئەتراپىدا يۈگۈرۈپ مېڭىپ بارگاھنىڭ ئالدىغا كەلگەندە، ھاجى پادىشاھنى ئاتىلىق غازى كۆتۈرۈپ ئاتتىن چۈشۈردى. قولتۇقلىرىدىن يۈلەپ بارگاھقا ئېلىپ كىرىپ ئولتۇرغۇزۇپ ئېيتتىكى: «ھاجى دادام يەتتە يىل مەككە مۇكەررەمە، مەدىنە مۇنەۋۋەرە ئىستىقامەت قىلىپ مۇجاۋىر ② بولغان. ئۆلىمالاردىن ھاجى ياكى غازى بىلەن بىر قېتىم قۇچاقلىشىپ كۆرۈشكەنلىك پەيغەمبەر بىلەن مىڭ قېتىم قۇچاقلىشىپ كۆرۈشكەن بىلەن تەڭ، دېگەن ھەدىس شېرىپىنى ئاڭلىغانىدىم. ھاجى ئاتام بىلەن بىر قېتىم قۇچاقلىشىپ كۆرۈ - شۈشكە مۇيەسسەر بۇلارمەنمىكىن»، دەپ ئورنىدىن تۇرۇپ قول قوۋۇشتۇرۇپ تۇردى. ھاجى پادىشاھمۇ دەرھال ئورنىدىن قوپۇپ قۇچاقلاشتى. ئاتىلىق غازى ھاجى پادىشاھنى قۇچاقلىغان پېتى بارگاھ ئىچىدە ئالدىن تەييارلاپ قويغان چېدىر ئىچىگە كۆتۈرۈپ ئەكىرىپ كەتتى. ئۇ يەرگە مۆكتۈرۈپ قويغان مۇلا - زىملار ھاجى پادىشاھنى كۆتۈرۈپ يىقىتىپ، كىيىم - كېچەكلىرىنى سالدۇرۇپ باغلىدى. بۇنداق بولغانلىقىنى ھېچكىشى كۆرمىدى.

① «تارىخىي ھەمىدىيە» دە «1000» دېيىلگەن — مۇھەررىردىن.

② مۇجاۋىر — مەككە ياكى مەدىنەگە بېرىپ بىر نەزىمىل تۇرۇپ

قالغان كىشىلەر مۇجاۋىر، دېيىلىدۇ.

ھەي - ھەي! ماانا بۇنىڭدىن ئىنسان گۇرۇھى، ئادەم خەيلىنىڭ ھەيىلە - مىكىزلىرىنىڭ توللىقىنى تاماشا قىلىڭلار!

نەزم

ئىنسان ئەگەر ئاجسە تەلپىسىغە ئاغىز،
بىچارە بولۇر ئىبلىس لەئىن بى تەمىز*.

يۇقىرىدىكى نەزم ئاتىلىق غازىنىڭ قىلمىش - ئەتمىشلىرىگە نازا مۇۋاپىق كېلىدۇ.

ھاجى پادىشاھ ئاتىلىق غازىنىڭ بارگاھىنىڭ ئالدىغا ئون نەچچە مەرەم بىلەن بىللە كەلگەنىدى. ئۇلارنى باشقا چېدىرغا باشلاپ كىرىپ دەرھال پۇت - قولىنى باغلاپ تاشلىدى. قالغان يىگىتلەر ئاتىن چۈشمەي ھاجى پادىشاھنى مۇھاپىزەت قىلىپ بۇيرۇق كۈتۈپ تۇرغانىدى. ئاتىلىق غازى ھاجى پادىشاھنىڭ نامىدا:

«مەن ئۇكام ياقۇپبەگ قوشىپىگى بىلەن بىر كېچە قونۇپ مۇڭدىشىپ، ئەتە ئۆزۈم يول باشلاپ شەھەرگە ئېلىپ كىرىمەن. سىلەر قايتىپ كېتىپ خاتىرجەم ئۆز ئىشلىرىڭلارغا مەشىغۇل بولۇڭلار! ئوغلۇم نېمىتۇللاخان پالان - پالانلارنى ئېلىپ ئەتە ئالدىمىزغا چىقسۇن»، دەپ كارغا يارايدىغان پالۋان، سەرگەردىلەرنىڭ ئىسىملىرىنى سېلىپ خەت يېزىپ، ھاجى پادىشاھنىڭ مۇھۇرىنى بېسىپ يىگىتلەرگە يەتكۈزۈپ بەردى.

* ئىنسان ھەيىلە - مىكىزگە ئېغىز ئاچسا، ئۇنىڭ ئالدىدا شەبتانمۇ چارسىز قالىدۇ.

يىڭىتەلەر بۇ خەتنى كۆرۈپ ئېتىنىڭ بېشىنى قايرىپ شەھەرگە قازاپ كەتتى. ئەتىسى ئاتىلىق غازى خوتەن شەھىرىگە قازاپ يۈرۈش قىلدى. شەھەرگە بىر پۈتەي قالغاندا، شاھزادە نېمىتۇللاخان كارغا يارايدىغان، بىرەر ئىشىنىڭ ھۆددىسىدىن چىقالايدىغان، ياراملىق 20 - 30 يۇرت كاتتىلىرىنى ئېلىپ ئاتىلىق غازىنىڭ ئالدىغا چىقىپ كۆرۈشتى. ئاتىلىق غازى بۇلار بىلەن ئوبدان كۆرۈشۈپ «ھاجى دادام ئارقىمىزدىن كېلىۋاتىدۇ، سىلەرمۇ بېرىپ بىللە كېلىشىلسە» دەپ ئۆتكۈزۈۋەتتى. بۇلار ئۆتۈپ ياقۇپبەگنىڭ چېدىرىغا يېتىپ بارغان ھامان، ھەرقايسى - سىنى باشقا - باشقا چېدىرلارغا باشلاپ كىرىپ باغلاپ نەزەر - بەنت قىلدى. ئاتىلىق غازى خوتەن شەھىرىنىڭ يېنىغا بېرىپ چۈشۈپ چېدىر - بارگاھلىرىنى تىكىپ ئورۇنلاشتى. ئېزىز بەگ جاللاتنى يىڭىتەلەرى بىلەن قوشۇپ ھاجى پادىشاھنىڭ خەزىنى - دەپنىلىرىنى يىغىشتۇرۇپ كېلىشكە بۇيرۇدى. ئېزىز بەگ جاللات شەھەرگە كىرىپ ھاجى پادىشاھنىڭ بالا - چاقىلىرىنى ئوردىدىن ھەيدەپ چىقىرىپ، خەزىنى دەپنىلەرگە ئىگە بولۇپ ساقلاپ تۇردى. ئاتىلىق غازى ئەمىر لەشكەر، پائىسالىرىنى قىل قۇيرۇقى قىلىپ بىر - بىرلەپ، ئارقا - ئارقىدىن شەھەرگە كىرىشكە بۇيرۇدى. ئۇلار كىرىپ ھاجى پادىشاھنىڭ لەشكەر بېشى، يۇرت كاتتىلىرىنى بىر - بىردىن تۇتۇپ چىقىپ بەزىلىرىنى ئۆلتۈردى، بەزىلىرىنى نەزەربەنت قىلدى.

ھاجى پادىشاھنىڭ بالا - ۋاقىلىرى، لەشكەر، رەئىيە - پۇقرالىرى «ھاجى پادىشاھ ئاتىمىز قەيەردىدۇ، نېمە ئۈچۈن كەلمەيدىغاندۇ؟ بۇ ئەنجانلىقلار ئوردىنى بېسىۋالدى. نېمە ئىش

* «تارىخىي ھەممىدىيە» دە «ئىككى پۈتەي قالغاندا»، دېيىلگەن -

مۇھەررىردىن.

بولغاندۇ؟» دەپ ئىشنىڭ ماھىيىتىنى بىلەلمەي ھەيران ۋە سەرگەردان بولۇپ داڭقىسىپ تۇرۇپ قېلىشتى. ھەش-پەش دېگۈچە ئىككى كېچە - كۈندۈز ئۆتۈپ كەتتى. خالايمىق ھوشيار ۋە ئاگاھ بولۇشۇپ، شەھەر ئەتراپىدىن 10 - 15 مىڭ كىشى كالتەك - چوماقلار بىلەن قوراللىنىپ كېلىپ، «ھاجى پادىشاھ ئاتىمىز قېنى، شاھزادىمىز قېنى؟» دەپ، ئاتىلىق غازىنىڭ كوچا - بازارلاردا ئۇچرىغان ئاتىلىق غازىنىڭ يىڭىت، سەرۋازلىرىنى قوغلاپ، ئۇرۇپ، ئۆلتۈرۈپ، ھاقارەت - دەشنام قىلغىلى تۇردى. بۇلارنىڭ قوپال ھەرىكەتلىرى، قەبىھ سۆزلىرىنى يېزىشقا قەلەم ئاجىزلىق قىلىدۇ. خالايمىققا قانچە پەند - نەسىھەت قىلىسىمۇ كار قىلماي بارغانچە ئۆرلەپ كەتتى. بۇ ئالامانلارنىڭ بىر مۇنچىلىرى كالتەك - چوماقلىرىنى كۆتۈرۈپ ئاتىلىق غازىنىڭ بارگاھلىرىغا يۈگۈردى. ياقۇپبەگ بەرداشلىق بەرەلمەي «ئۇرۇڭلار، ئۆلتۈرۈڭلار!» دەپ بۇيرۇق قىلدى. بىرنى ئۆلتۈرسە، «غولى نېمە دەيتۈبۇ» دەپ يۈزى كەلدى. ئۇلار ئۆلۈكلەرنى دەسسەپ ئىلگىرىلەپ ئاتىلىق غازىنىڭ بارگاھىغا يېتىپ كەلدى. ئاتىلىق غازىمۇ چىداپ تۇرالماي ئېتىغا مىنىپ قەتلىئامغا يارلىق چۈشۈردى. ھەممە لەشكەرلەر قەتلىئامغا قول قويۇپ، چاپ - چاپ قىلىپ ھەممىنى قىردى.

ئەتىسى قارىقاشتىن 10 - 20 مىڭ ئالامان بويۇنلىرىغا تولۇمغا قاچىلانغان ئوزۇق - تالقانلىرىنى ئاسقان، قولدا چوماقلىرىنى كۆتۈرگەن ھالدا قارا كالتەك بولۇپ كەلدى. بۇلار - نىمۇ قەتلىئام قىلىپ ئۆلتۈرۈپ ئالدىدا كەتكەنلەرنىڭ قاتارىغا قوشتى. ئۇنىڭ ئارقىسىدىن چىرالماقلار ئوزۇقلىرىنى بويىنىغا ئېسىپ، كالتەك - چوماقلىرىنى كۆتۈرۈشۈپ قىل قۇيرۇق بولۇپ كېلىشىپ، كۆرۈپ - بىلىپ تۇرۇپ، كۆيۈۋاتقان ئوتقا ئۆزىنى ئۇرۇپ ھالاك بولدى. خوتەنگە ئالتە شەھەر قارايدىكەن. شۇ تەرىقىدە

ھەر شەھەردىن ئارقا-ئارقىدىن بەش، ئون مىڭلاپ قارا كالىنىڭ بولۇپ كەلدى. ئاتىلىق غازىنىڭ لەشكەرلىرى ئۇلارنى بىرنى بىرىگە ئۇلاشتۇرماي ئۆلتۈرۈپ يەر بىلەن پەكسان قىلدى. خوتەن ئەھلى بىزەر ئىشنى قىلىش نىيىتىدە ئاسانلىقىچە ئورنىدىن قوزغالمايدىكەن. مۇبادا ئورۇنلىرىدىن قوزغالسا شۇ ئىشنى بىر تەرەپ قىلماي توختىمايدىكەن. جېنىنى مۇھاپىزەت قىلىش ئۈچۈن ئۆزىنى دالدىغا ئېلىشنى ياكى قېچىشنى بىلمەيدىكەن. شۇڭا، ئۆز ماكانلىرىدىن قوزغالماي تىنىچ تۇرغانلىرى سالامەت قالدى. ماكانلىرىدىن قوزغىلىپ چىقىپ بۇ ئىشقا قەدەم قويغانلىرى شەھەرگە كېلىپ «ئاھ! ھاجى پادىشاھىم، ئاھ! ھاجى پادىشاھىم، پادىشاھىمىزدىن ئايرىلىپ تىرىك يۈرگىنىمىزدىن ئۆلگىنىمىز مىڭ ھەسسە ياخشى» دەپ زار-زار يىغىلىشىپ، ئۆزلىرىنى ھالاكەت چاڭگىلىغا ئاتتى. بۇلارنىڭ مۇنداق ھەرىكەتلىرى تامامەن نادانلىقتىن بولغانلىقى ئاشكارا كۆرۈنۈپ تۇرۇپتۇ. ئاتىلىق غازىنىڭ يىگىتلىرى، سەرۋازلىرى ئادەم ئۆلتۈرۈشتىن چارچىدى. قوللىرى قاپاردى. بۇ ئەھۋالنى ئاتىلىق غازىغا مەلۇم قىلدى. ئاتىلىق غازى قوشۇننى ئەگىشىپ كەلگەن قاسساپلارنى ۋە خوتەندىكى ياقا يۇرتتىن كەلگەن مۇساپىر قاسساپلارنى چاقىرتىپ كېلىپ ئادەم ئۆلتۈرۈشكە بۇيرۇدى. قاسساپلار خەندەكنىڭ لېۋىدە تۇرۇپ ئادەملەرنى بوغۇزلاپ خەندەككە ئىتتىرىۋەردى. خوتەندەك شەھەردىكى خەندەك ۋە ھەممە چوڭقۇرلۇقلار ئادەم ئۆلۈكى بىلەن لىقمۇلىق توشۇپ كەتتى. لەشكەر باشلىقلىرى، پائىساتلار شەھەرنىڭ دەرۋازىلىرىنى توسۇپ تۇردى. تۇتۇپ كەلگەن كىشىلەرنى ئۆلۈمگە بۇيرۇپ بىر كىشىنى بىردىن سەرۋازغا تاپشۇردى. بىر سەرۋاز بىردىن كىشىنى يېتىلەپ ئادەم ئۆلتۈرىدىغان يەرگە ئېلىپ ماڭدى. ئۇ يەرگە يېتىپ بارغۇچە ئۇلار ئۆلتۈرۈلىدىغان كىشىلەرگە «بىر نەرسەڭ

بولسا بەر، ئۆلتۈرمەي قويۇپ بېرەي» دېسە، بەزىلىرى ئۇلارنىڭ سۆزىنى ماقۇل كۆرمەي، ئۆلۈمنى لايىق كۆرۈپ ئۆلۈپ كەتتى. بەزىلىرى 100 تەڭگىدىن تارتىپ ئەقەللى بىر تەڭگىگىچە پۇل بېرىپ قۇتۇلۇپ قالدى. بەزىلىرى «ھازىر يوق ئىدى، ئۆيۈمدىن ئېلىپ كېلىپ بېرەي ياكى تېپىپ كېيىن بېرەي» دېسىمۇ نېسىگە ماقۇل دەپ قويۇپ بەردى. ياقۇپمەگىنىڭ ئادەملىرى تۆت تاش، بەش تاش پىراقلىقتىكى يېزىلارغا بېرىپ، بۇلاپ، ئالان - تاراج قىلىپ قايتىپ كەلدى. مۇشۇ ھال، مۇشۇ يوسۇندا ئۆلۈمنىڭ بازىرى ئۈچ كېچە - كۈندۈز بەلكى ئۇنىڭدىنمۇ ئۇزۇنراق ۋاقىت تازا قىزدى. خوتەن خەلقى پۈتۈنلەي ۋەيرانلىق، سەرسائىلىققا يۈز تۇتتى. مۇشۇ چاغدا «قەتلىئام توختىتىلسۇن!» دېگەن پەرمان چۈشۈرۈلۈپ قىرغىنچىلىق پەسەيدى. شۇنىڭدىنمۇ ئەجەل چاڭگال سالغانلىرى كەتتى. قالغانلىرى قۇتۇلۇپ قالدى.

تارىخ كىتابلىرىدا: «بىر جايدا بىرتۈمەن (10 مىڭ)، ئادەم ئۆلسە بىر مۇردا (بىر ئۆلۈك) قولىنى كۆتۈرىدۇ. ئىككى تۈمەن ئادەم ئۆلسە ئىككى مۇردا قولىنى كۆتۈرىدۇ. ئەگەر 10 تۈمەن ئادەم ئۆلسە بىر مۇردا ئورنىدىن دەس قويىدۇ» دەپ يېزىلىپتۇ. شۇ چاغدا خوتەندە تۆت ئۆلۈك قوللىرىنى ئېگىز كۆتۈرگەنىكەن. دېمەك، شۇ قېتىم 4 تۈمەن (40 مىڭ) ئادەم ھالاك بولغان بولسا كىرەك.

بەدۈلەت ئاتىلىق غازى مۇشۇنداق چارە ۋە تەدبىر قوللانمىغان بولسا خوتەننىڭ ئېلىنىشى مۇمكىن ئەمەس ئىدى. چۈنكى ھاجى پادىشاھقا خوتەن ئەھلى، پۇقرا ۋە رەئىيەلەرنىڭ ئەقىدە - ئىخلاسلرى ھەددىدىن زىيادە ئىدى.

شۇنداق قىلىپ ياقۇپمەگىنىڭ ئادەملىرى قەتلىئامنى توختىتىپ، ھاجى پادىشاھنىڭ خەزىنە - دەپنىلىرىنى رويخەتكە ئېلىپ ئاتىلىق غازىنىڭ خەزىنە ئالىيلىرىغا تاپشۇردى. ھاجى

پادشاھنىڭ خەزىنىلىرى قورال-ياراق، ئەسلىھىلىرى ناھايىتى نۇرغۇن ئىكەن. تىللا، يامبۇ، كۈمۈشتىن باشقا 16 قاب رەگ ئالتۇن ① توپلىغانىكەن. يىگىت، لەشكەرلىرىگىمۇ تۈزۈككىنە بىرنەرسە بەرمەي، ئۆزى ۋە بالا - چاقىلىرىغىمۇ پادشاھلىق ھەققىدىن بىر نەرسە خىراجەت قىلماي يىغىپ قويغانىكەن. ھاجى پادشاھ ئىككى يېرىم يىل پادشاھ بولغان بولسىمۇ، ئاشخا-نىلىرىغا ئانا - بوۋىلىرىدىن قالغان يەر-زېمىندىن كەلسەن مەھسۇلاتلارنى ئىشلىتىپ، ئاشقنىمى سېتىپ پۇلىغا ئۆزى، بالا - چاقىلىرى كىيىم - كېچەك ئېلىپ كىيىگەنىكەن. ئەزەلدىن سېتىپ ئالغان قۇللىرى تېرىپ، تىمكىپ تەييار قىلىپ تاپشۇرغان مەھسۇلاتلارنى سەرپ - خىراجەت قىلىدىكەن. يۇرتتىن شەرىئەتكە مۇۋاپىق ئېلىنغان باج ياكى بۇرۇنقى ھۆكۈمدار بەگلەردىن ئولجا تەرىقىسىدە قولغا چۈشكەن پۇل - ماللارنى بىر - بىرلەپ خەتلەپ، زاپە قىلماي خەزىنىلىرىدە ساقلىغانىكەن.

ئاتىلىق غازى بۇنداق ۋەقەلەرنى كۆرۈپ ھەيران قېلىپ: «ھاجى پادشاھنى مەن ئاتام دەپ ئاتا پۇزۇمگە ئاتا تۇتقانىدىم. راستىنلا ماڭا ئاتا بولغۇچىلىكى بار ئىكەن»، دەپ ئايرىن ئوقۇدى. بولۇپمۇ 400 نار تۆگىنىڭ چوم، ئوقۇم، ئوختا - چۇلۇۋۇرلىرىنى يىپەك - مەشۇتتىن، بويىنىغا ئاسقان بويۇندۇق پۆپۈكلىرىنى موۋۇتتىن ② ياساپ جابدۇغانىكەن. بۇ دىياردا ھېچقاچان، ھېچ كىشى تۆگىلەرنى مۇنداق ياساپ جابدۇمىغانىكەن. بۇ ئەھۋالنى كۆرگەنلەر ھەيران قالدى. بۇ تۆگىلەرمۇ ئاتىلىق غازىنىڭ قولىغا چۈشتى. ھاجى پادشاھنىڭ

① رەگ ئالتۇن - ساپ ئالتۇن، كىپەك ئالتۇن.

② موۋۇت - چۆپۈرسىز ئەڭ ئېسىل يۇمشاق يۇڭ - تىۋىت.

خەزىنە - دەپنىلىرىنى مۇشۇ تۆگىلەرگە ئارتىپ قەشقەرگە ئېلىپ كەتتى.

نەزم

شاھقا ئەگەر بولسىلەر دۆلەت بەخت يار،
بولۇر بەتھ نۇسرەتلەر شاھقا دۇچار ①.

ئەمىر لەشكەر، پانسات ۋە ئادەتتىكى يىگىت - سەرۋازلار -
نىڭ ھەممىسىگە تولۇق يېتىپ ئاشقۇدەك ئىنئام ۋە ئېھسانلارنى
بېرىپ رازى قىلىپ ھاجەتتىن چىقاردى. خوتەندە ياتقان
شېھت، مازار - ماشايىخلارغا ئىشەنچلىك كىشىلەرنى تەيىنلەپ،
كالا - قوي، ئۇن - گۈرۈچ، تىللا - پۇل ئەۋەتىپ، كەڭرى نەزىر -
نۇزۇراتلار قىلىپ ئاچ - يالساڭاچلارنى تويغۇزدى. خەتمە
قۇرئان ئوقۇتۇپ، ساۋابىنى مازارلارنىڭ روھلىرىغا بېغىشلىدى.
غېرىب - غۇرۇا، تۇل - يېتىملارنى يوقلاپ، ئۇلارغا تون - سەرۋاپاي،
كىيىم - كېچەك، پۇل - تىللارنى سەددىقە قىلىپ دۇئالىرىنى
ئالدى. بۇ ئىشلار تۈگىگەندىن كېيىن يەكەنلىك نىياز ئىشىكىغا
بەگ دېگەن كىشىنى خوتەننىڭ مۇستەقىل ھاكىمى قىلىپ،
خوتەنگە تەۋە ئالتە شەھەرنى ② 40 كۈنلۈك يىراقلىقتىكى يېزا -
قىشلاقلىرى بىلەن قوشۇپ ئىدارە قىلىشنى مەرھەمەت قىلدى.
ئاتىلىق غازىنىڭ نىياز بەگكە بۇقەدەر مەرھەمەت ۋە

① پادىشاھقا بەخت - دۆلەت يۈزلەنسە، غەلبە - مۇۋەپپەقىيەتمۇ
ئۇچرىشىپ تۇرىدۇ.

② گۇما، قاراقاش، ئىلچى، لوپ، كېرىيە، چىرالار كۆزدە
تۇتۇلغان بولسا كېرەك.

مېھرىبانلىق قىلىشىدا سەۋەب بار ئىدى. ئالدىنقى ئۆۋەتتە ئاتىلىق غازى يەكەنگە كېلىپ ھامىددىن خوجا بىلەن ئۇرۇشۇپ تەڭ كېسەلمەي يېڭىلىپ، چېدىر-بارگاھلىرىنىڭ قالغىنىغا قارىماي قەشقەرگە قاراپ قېچىپ كەتكەنىدى. شۇ چاغدا نىياز بەگ ئارقىسىدىن قوغلاپ يېتىپ بېرىپ ئىككى تاش مىقدارى يەرگىچە ئاتىلىق غازى بىلەن ئات ئۈستىدە يانمۇيان مېڭىپ نۇرغۇن تەسەللى ئېيتىپ، كۆپ مەسلىھەت تەدبىرلەرنى سەمىگە سېلىپ مۇڭداشقانىدى. ئاتىلىق غازىنىڭ غەرىزى بىر نېمە قىلىپ نىياز بەگنى قەشقەرگە بىلەلە ئەكىتىش ئىدى. بۇنى سېزىپ قالغان نىياز بەگ ئېتىنى سۇغارغان بولۇپ ئايرىلىپ قېلىپ، ئارقىسىغا يېنىپ ئېتىنى قامچىلاپ يەكەنگە قېچىپ كەتكەنىدى. ئاتىلىق غازى: «نىياز بەگ ناھايىتى ھوشيار ئادەم ئىكەن. بىزنىڭ يۈز-خاتىرىمىزنى قىلىپ بۇ يەرگىچە بىلەلە كەلدى. يەكەندىكى بالا-چاقىلىرىدىن ئەندىشە قىلىپ ئارقىسىغا ياندى. قولىدىن ئىش كېلىدىغان ياراملىق كىشىكەن»، دەپ ئايرىن ئوقۇپ، ياقىتۇرۇپ قالغانىدى؛ يەنە بىرى، تۇڭگانلار ئىسھاق خوجا بىلەن بىرلىشىپ 8000 لەشكەر ئەۋەتىپ بىر كېچىدە تۇيۇقسىز ھۇجۇم قىلماقچى بولغاندا نىياز بەگ ئاتىلىق غازىغا مەخپىي ئادەم ئەۋەتىپ «پالان كېچىسى 8000 لەشكەر ھۇجۇم قىلماقچى، بۇنىڭ چارە-تەدبىرىنى قىلسىلا، بۇنىڭدىن زىيادە خىزمەت مېنىڭ قولۇمدىن كەلمەيدۇ» دەپ خەۋەر يەتكۈزگەندى. شۇ چاغدا ئاتىلىق غازى بۇ ئىشتىن خەۋەر تاپقاچقا تاقابىل تۇرۇشنىڭ تەدبىرىنى كۆرۈپ، لاچىنىدەك ھوشيار تۇرغانلىقتىن غەلىبە قازانغانىدى. بۇ ۋەقەلەرنىڭ تەپسىلاتى يۇقىرىدا بايان قىلىپ ئۆتۈلدى؛ يەنە بىر سەۋەب، نىياز بەگ بىلەن ئاتىلىق غازى چارە-تەدبىردە كەسىپداش، ھىيىلە-مەكرىدە ساۋاقداش ئىدى. دۈشمەنلىرىگە قارشى تۇرۇشتىكى نەپىرەڭۋازلىقى

بىر - بىرىدىن پەرقلىنمەيتتى. يۇلتۇزلىرى پەلەكسىز بىر بۇرچىكىدىن چىققان، بەخت، تەلەپلىرى باراۋەرلىكتە بىر جايدىن ئورۇن تۇتقانىدى. شۇنىڭ ئۈچۈن نىياز بەگكە خوتەننى ئالتە شەھىرى بىلەن قوشۇپ بىر يولى ئىلتىپات قىلىۋەتتى. قانداق ئىدارە قىلىۋاتقانلىقىنى ئېغىزغا ئېلىپ سۈرۈشتۈرۈپمۇ قويمىدى. بەلكى كۆڭلىگىمۇ كەلتۈرمىدى. خوتەن ئالتە شەھەرنىڭ ئىختىيارى پۈتۈنلەي نىياز بەگنىڭ قولىدا بولدى. بۇنىڭلىق بىلەن نىياز بەگنىڭ ئاتىلىق غازىغا قارىتا نىيەتلىرى ئوغرا دېگىلى بولمايتتى. ئاخىر يامان ئاقىۋەتلەرنىڭ يۈز بېرىشىگە نىياز بەگنىڭ ئاق - قارىنى پەرق ئەتمەسلىكى سەۋەب بولدى. ئۇلۇغ تەڭرى مەدەت بەرسە، بۇ ئەھۋاللار كېيىن بايان قىلىنىدۇ.

گەپنىڭ قىسقىسى شۇكى، نىياز بەگكە خوتەننى مەرھەمەت قىلىش بىلەن خالىغان پانساننى لەشكەر قوماندانى، موللاجى تۇراپنى ئەسكەرلەرنىڭ قازىسى قىلىپ تەيىنلىدى. ھاجى پادىشاھنىڭ لەشكەر باشلىقى ۋە قازى لەشكىرىنى تۇتۇپ ئازاب ۋە قىيىن - قىستاققا مۇپتىلا قىلدى. بۇ چاغ تارىخىي ھىجرىيىنىڭ 1283 - يىلى ر (قوي يىلى)، شەۋۋال ئېيىنىڭ 18 - كۈنى ئىدى. ئاتىلىق غازى پۈتۈن ئەركان دۆلەت بىلەن پايتەخت قەشقەرگە قاراپ يۈزلىنىپ تىۋت مەنزىل يول يۈرگەندىن كېيىن ئېزىز جاللاتنى يوقاتتى. بۇنىڭ سەۋەبى شۇكى، ئاتىلىق غازى خوتەن شەھىرىگە ھاجى پادىشاھنىڭ خەزىنىلىرىنى قولغا كىرگۈزۈپ مۇھاپىزەت قىلىش ئۈچۈن ھەممىدىن ئىلىگىرى ئېزىز

* ھىجرىيىنىڭ 1283 - يىلى مىلادىنىڭ 1866 - 1867 - يىللىرىغا توغرا كېلىدۇ. «تارىخىي ھەممىدىيە» دە: «يىگىرمە سەككىزىنچى كۈنى» دېيىلگەن - مۇھەررىردىن.

جاللاتنى كىرگۈزگەنىدى. ئۇ لەشكەرلەرگە بېرىلىدىغان تەمىناتتىن خىيانەت قىلىپ 200 يامبۇ چۇغلىغانىكەن. يەنە بۇنىڭدىن ئىلگىرى ئاتلىق غازىغا قارىتا نىيىتى بۇزۇلۇپ بۇزۇكخان تۆرەمنى ھاكىمىيەتنى ئۆز قولىدا تۇتۇشقا دالالەت قىلغانىدى. ئېزىز جاللاتنى جاللات دېمەكنىڭ سەۋەبى شۇ ئىدىكى، ئاتلىق غازىدىن خېلى بۇرۇن ۋەلىخان تۆرەم قەشقەرگە كېلىپ مۇھاسىرە قىلىپ ئادەم كالىنىسى بىلەن مۇنار قوپارغان چاغدا، ئېزىزبەگ جاللات بولغانىكەن. ئۇ ئاتلىق غازى بىلەن بۇزۇكخان تۆرەم دەسلەپ قەشقەرگە قاراپ يۈرۈش قىلغاندا، ئوشتىن قوشۇلۇپ بىللە كېلىپ خىزمەت قىلغان بولۇپ، ئەسلى يېڭىسارلىق كىشى ئىدى. نىيەتنى بۇزۇپ يامان ئىش قىلىۋىدى، ئاخىر جازاسىنى تارتتى. ھەرقانداق بىر كىشى بۇ ئالەمنىڭ ئېتىزلىقىغا مەيلى ياخشىلىق ياكى يامانلىقنىڭ ئۇرۇقىنى تېرىغان بولسا، بۇ ئالەمدە ئۇنىڭ ھوسۇلىنى كۆرمەي، لەزىتىنى تېتىماي ئۇ ئالەمگە كەتمەيدۇ.

ئۇلۇغ تەڭرىم! ئۆز سېخىيلىقىڭ ۋە ئېلىتىپاتىڭ بىلەن ھەممە بەندىلىرىڭنى راست، توغرا يولغا باشلاپ، ئەگرى ۋە يامان يوللاردىن ساقلىغايىسەن. ئۇلارنى ئادالەتنىڭ سايىسى ۋە ھىمايىتىدە مۇھاپىزەت قىلغايىسەن، ئامىن! ئىككى ئالەمنىڭ پەيغەمبىرى — مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەقىقىي — ھورمىتىدىن بەندىلىرىڭنىڭ دۇئا ۋە تىلەكلىرىنى ئىجابت قىلغايىسەن.

* ئوش — سوۋېت قىرغىزىستانىدىكى بىر شەھەرنىڭ نامى.

ھاجى پادىشاھنىڭ ئەھۋالى ۋە بىرنەچچە ۋەقەلەر

ھاجى پادىشاھنىڭ ئەسلى ئىسمى موللا ھەبىبۇللا مۇپتى* بولۇپ، ئاتا-بوۋىلىرىدىن تارتىپ خوتەن ۋىلايىتىدە شەرىئەت خىزمىتىدە ئەمەلدار بولۇپ، شەرىئەت ھۆكۈمىنى ئىجرا قىلىپ، ئۇنىڭ راۋاجلىنىشى ئۈچۈن كۈچ چىقىرىپ كەلگەن كىشىلەر ئىدى. ئۆزى بولسا ئالىم، ئېھتىياتچان، ئادىل، ئۆمۈر بويى تەرەتسىز يەرگە دەسسەمىگەن، مەيلى شەھەردە ياكى سەپەردە بولسۇن ناماز ۋە ئىبادەتنى تاشلىمىغان، بېرىم كېچىدىن كېيىن كۆز يۇمۇپ ئۇخلىمايدىغان كىشى ئىدى. «ئۆزۈم ئەمگەك قىلىپ ھالال يەيمەن» دەپ ئاتا-بوۋىلىرىدىن قالغان زېمىنىنى ئۆزى كەتمەن چېپىپ تېرىپ، ئۆزى يىغىپ ئۇنىڭ ھوسۇلىنى يېمەك-ئىچمەك ۋە باشقا ئېھتىياجغا سەرپ قىلاتتى. مەيلى ئەمەلدار، ئاخۇن، بەگ ياكى پۇقرا بولسۇن ئۇلارنىڭ چاي-نانلىرىنى ئىچمەيتتى ۋە يېمەيتتى. بىر يەرگە بارسا، بىر خىزمەتچى بىر چۆگۈن چاينى كۆتۈرۈپ بىللە باراتتى. شۇ چاينى ئىچىپ ئۆز نېنىنى يەپ قايتىپ كېلەتتى.

بىر چاغلاردا ھاجى پادىشاھ بىر سەۋەب بىلەن ئاقسۇغا بارغان بولۇپ، ئۇ يەردە موللا، ئاخۇن، بەگ، يۇرت چوڭلىرىنىڭ ئۆيلىرىدە پاتىمە ئوقۇيتتۇ. ئۆزى بىر چۆگۈن چاينى كۆتۈرۈپ

* مۇپتى — دىنىي ئەمەلنىڭ نامى بولۇپ، دىنىي قانۇننى ئىجرا قىلغۇچى، بىرەر ئىشنىڭ شەرىئەت قانۇنىغا مۇۋاپىق ياكى مۇۋاپىق ئەمەسلىكىگە ھۆكۈم قىلغۇچى.

بېرىپ شۇ چايىنى ئىچىپ دۇئا قىلىپ يېنىپتۇ. شۇ زاماندا ئاق-
سۇدا ئىشانجان ھەزرىتىمنىڭ خەلىپە* لىرىدىن ئاقسۇلۇق ھادى
خەلىپەم ھەممىگە پېشىۋا ئىكەن. ھاجى پادىشاھ ھادى خەلىپەم-
نىڭ ئۆيىگە پائىدەگە بارغاندا، ئۆزىنىڭ چېيىنى ئىچىپ ھادى
خەلىپەمنىڭ چېيىنى ئىچمەپتۇ. كېيىن بەزىلەر: «ھادى خەلىپەم
پەرھىزكار، ئېھتىياتچان، تەقۋادار كىشى نۇرسا، نېمە ئۈچۈن
چېيىنى ئىچمىدىلەر؟» دەپ سورىغاندا، ھاجى پادىشاھ: «سىلەر-
نىڭ دېگىنىڭلار راست. ھادى خەلىپەم تەقۋادار كىشى ئىكەن.
ئەمما ئۆزى پېشانسىدىن تەر چىقىرىپ، كەتمەن چېيىپ ئۇنىڭ
ھوسۇلىنى يېمەيدىكەن، ھەرقانداق ئادەم نەزىر، ئۆشۈرە-زاكات،
دەپ بىرەر نەرسە ئەكىلىپ بەرسە شۇنى ئاشخانلىرىغا سەرپ
قىلىدىكەن. كىشىلەرنىڭ نەزىرىسىگە قاراپ تۇرغان ئادەم تەمەدىن
خالىي بولالمايدۇ. يەنە بىرى، ھادى خەلىپەم ئۆزىمۇ ئۆشۈرە-
زاكات بەرمەك ۋاجىپ ۋە زۆرۈر بولغان كىشى. ئۆشۈرە-زاكات
بەرمەك ۋاجىپ بولغان كىشىنىڭ باشقىلار بەرگەن ئۆشۈرە-زاكاتنى
يېيىشى توغرا ئەمەس. شۇ سەۋەبتىن چېيىنى ئىچمەي ئۆز
چېيىنى ئىچتىم»، دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. بۇنى ئاڭلىغان كىشىلەر
ئاپىرىن ئوقۇپتۇ. لېكىن ئۇ ئۆزى تەر تۆكۈپ ھوسۇل ئالغان
ۋە ئۆشۈرە-زاكاتلىرىنى شەرىئەتكە مۇۋاپىق ئايرىپ بەرگەن
دېھقانلارنىڭ ئۆيلىرىدە ئاش-تاماق بولسا ھېچبىر ئىككىلەنمەيلا
يەۋېرىدىكەن.

ھاجى پادىشاھ مۇپتى بولۇپ تۇرغان چاغلىرىدا ھەج قىلىش
نىيىتىگە كېلىپ، مۇپتىلىق ئەمىلىدىن ئىستېپا سوراپ بىكار

* خەلىپە - ئارقىسىدىن كەلگۈچى، ئەگەشكۈچى، ئورۇنباसार دېگەن

بولدۇ. ئاندىن ھەزەمگە بېرىپ ھاجى بولۇپ ئىككى ھەرەمدە ①
يەتتە يىل ئۇرۇپ ئىبادەت قىلىدۇ.

ھاجى پادىشاھ ھەزەمدىن قايتىش سەپىرىدە نۇرغۇن
شەھەرلەرگە بېرىپ سەيلە - تاماشا قىلغاچ، مازار - ماشايىخ،
ئۆلىما، پازىل، ئۇلۇغ كىشىلەرنى زىيارەت قىلىپ دۇئاسىنى
ئېلىپ ئۆز ۋەتىنى خوتەنگە قايتىپ كېلىدۇ.

دەل مۇشۇ چاغلاردا كۇچالىق خوجىلار قوزغىلىپ ئىسلام
ئېچىپ ھاكىمىيەتنى تارتىۋالدى. جامدا بولغان جەڭدە كۇچالىق
خوجىلار خاقان چېرىكىرىگە تەڭ كېلىلمەي مەغلۇپ بولىدۇ.
مەغلۇپ بولغانلار قاتارىدا خوتەننىڭ ھاكىمى ئېلىش ② ھاكىم
بەگىنىڭ ئوغلى تۆمۈر خەزىنىچى بەگمۇ بولۇپ، ئۇ خوتەنگە
قېچىپ كەلگەنىدى. خوتەن خەلقى كۇچادا بولغان ۋەقەلەرنى
تۆمۈر خەزىنىچى بەگدىن ئاڭلاپ ئۇلارمۇ ئىسلام ئاچماقچى بو-
لىدۇ. نەتىجىدە تەشكىللىنىپ قوزغىلىپ كاپىرلارنى يوقىتىدۇ.
يۇرت خەلقى، كىمنى باش قىلىمىز، دەپ مەسلىھەتلىشىپ ئاقىۋەت
ھەبىبۇللا ھاجى مۇپتىنى پادىشاھ قىلىشقا قارار قىلىدۇ. بۇرۇن ئۇ-
كەن پادىشاھلارنىڭ رەسىم - قائىدىلىرى بويىچە ھەبىبۇللا ھاجىنى
ئاق كىگىز ئۈستىدە ئولتۇرغۇزۇپ كۆتۈرۈپ پادىشاھلىق تەختىدە
ئولتۇرغۇزىدۇ. شۇنىڭ بىلەن ھاجى پادىشاھ پادىشاھلىق تەختىدە
ئولتۇرۇپ ھۆكۈم سۈرۈپ، پۇقرالارنىڭ ئاسايىشلىقىغا تىرىشچانلىق
كۆرسىتىپ تۇرغان چاغدا، يەكەندىكى شەيخ خوجا ھاجى خەزىنىچى
بەگىنى قاتتىق سۆزلەر بېرىلغان خەت بىلەن نۇرغۇن لەشكەر ۋە
ئۇڭگانلارنى قوشۇپ ھاجى پادىشاھنىڭ ئۈستىگە - خوتەنگە ئەۋە -

① ئىككى ھەرەم - مەككە بىلەن مەدىنە شەھىرىنى كۆرسىتىدۇ.

② «تارىخىي ھەممىدىيە» دە «ئەلمىش» دەپ ئېلىنغان -

ئىدۇ. شەيخ خوجىنىڭ خېتى ھاجى پادىشاھنىڭ كۆڭلىگە تېخىمۇ كېلىپ، نۇرغۇن لەشكەر بىلەن ئوغلى ئابدۇراخمان خان سودۇرنى ئۇلارغا قارشى چىقىرىدۇ. ئوتتۇرىدا نۇرغۇن جېدەل - ماجىرالار بولۇپ كەلگەن لەشكەرلەر مەغلۇپ بولىدۇ. كۆپ ئادەملەر چىقىم بولىدۇ ۋە ئابدۇراخمان خان سودۇرغا ئوق تېگىپ ۋاپات بولىدۇ.

شۇنىڭدىن كېيىن ھاجى پادىشاھ: «ئىنساب بىلەن ئېيتقاندا، بۇ يۇرتلاردا ئىسلامنىڭ جارى بولۇشىغا، بۇنداق كاتتا بەخت - دۆلەتكە مۇيەسسەر بولۇشىمىزغا كۇچالىق خوجاملار سەۋەب بولغانىدى. كۇچالىق خوجاملار ئىسلام ئاچمىغان بولسا بىزنىڭ ھەددىمىز ئەمەس ئىدى. ئەمما يەكەندىكى شەيخ خوجا خاقانى چىنىنىڭ ئوبدان، تىنچ پۇقرالىرىنى ئۆلتۈرۈپ، يامان ئادەملەر بىلەن شېرىك بولۇپ يۇرت سورايتتۇ. مۇشۇ سەۋەبتىن شەيخ خوجىغا ئىشەنچ قىلالماي بويىسۇنمىدىم» دېگەن مەزمۇنىدا نۇرغۇن سۆزلەرنى يېزىپ، ئەھمەد مېراپ بەگ باشلىق 50 نەچچە ئادەمنى خەت ۋە نۇرغۇن تارتۇق - پىشكەشلەر بىلەن كۇ - چادىكى زاشىدىن خان خوجامىنىڭ ئالدىغا ئەۋەتىدۇ. ئەمما راشىدىن خان خوجام بۇلارنى قوبۇل قىلمايدۇ.

بۇ ۋەقە يۈز بېرىشتىن ئىلگىرى، ھاجى پادىشاھ ئوغلى ئابدۇراخمان خاننى نۇرغۇن قىممەت باھالىق تارتۇق - پىشكەشلەر بىلەن مەدەت ۋە ياردەم تىلەپ قوقەن خانى خۇدايارخاننىڭ ھۇجۇرىغا ئەۋەتكەنىدى. ئابدۇراخمان خان قوقەنگە يېتىپ بار - غاندىن كېيىن خۇدايارخان ئىززەت - ئىكرام بىلەن قوبۇل قىلىپ بىرنەچچە كۈن نۇرغۇن زىياپەت ۋە مېھماندار چىلىق - لارنى ئۆتكۈزگەندىن كېيىن، ئابدۇراخمان خانغا «سودۇر» لۇق مەنسىپىنى مەرھەمەت قىلىپ ئات - يارق ۋە يارلىقلارنى بەردى. بىللە بارغان ئادەملەرگە تون - سەرۇپاي، تەڭگە - تىللا ئىنئام

قىلدى. ھاجى پادىشاھقىمۇ ھەم ئۆز لايىقىدا شاھانە سەررۇپايى، سەئىدە - كۇلا، ياراق - ئەسلىھەلەرنى سوۋغات قىلدى. مىرزا داداخانى* ئەمىرلەشكەر قىلىپ 200 يىگىتنى قوشۇپ، مىرزا بابا بەگ ھېسارنى مىرزا بەشى (باش كاتىپ) قىلىپ، 50 يىگىتنى قوشۇپ ئابدۇراخمان سودۇر خانغا ھەمراھ قىلىپ خوتەنگە ئۆزىنى قويدى. بۇلار قەشقەرگە كەلسە ياقۇپبەگ قوشبېگى يەكەندە ھامىددىن خوجام بىلەن ئۇرۇشۇۋاتقان چاغ ئىكەن. ئابدۇراخمان سودۇر خان يەكەندە قوشبېگى بىلەن كۆرۈشتى. قوشبېگى مىرزا داداخانى يىگىتلىرى بىلەن ۋە مىرزا بابا بەگنىڭ يىگىتلىرىنى ئېلىپ قېلىپ، پەقەت مىرزا بابا بەگنى ئىككى ئادىمى بىلەن ئابدۇراخمان خانغا قوشۇپ قوقەندىن ئېلىپ كەلگەن يارلىق ۋە سوۋغا - سالاملىرىنى ئۆزلىرىگە بېرىپ خوتەنگە يولغا سالدى.

مىرزا بابا بەگ خوتەنگە يېتىپ بارغاندىن كېيىن ھاجى پادىشاھ ئۇنى ياخشى قارشى ئالدى. مۇناسىپ جاي تەيىنلەپ چۈشۈرۈپ ھەر كۈنلۈك تەمىناتىنى بېكىتتى. ئىززەت - ئىكرامىنى بەجا كەلتۈرۈپ ئوبدان يەردىن ئۆيلەپ قويدى ۋە ئۆلپەت بولۇپ ياخشى ئۆتتى.

ھاجى پادىشاھ تەختكە چىققاندىن كېيىن قەدىمكى خىتاي شەھىرىنى ئەسكەر خانغا قىلىپ ئۆزىگە كاتتا ئالىي ئوردا بىنا قىلدۇردى. مەسچىت، خانىقالارنى ياساتتى. شەھەر ۋە سەھ - رادىكى چوڭ - كىچىك، ئەر - خوتۇنلارغا، پۈتۈن خوتەن ئەھلىگە شەرىئەت ھۆكۈمىنى جارى قىلدى. 10 كىشىگە بىر كىشىنى ئۇستاز قىلىپ بەلگىلەپ، خۇدانىڭ بىرلىك سۈپەتلىرىنى ھەم

* «تارىخىي ھەممىدىيە» دە «نارمۇھەممەد پەرۋانچى» دېيىلگەن —

99 پەرز، ناماز، روزا، زاكات، ھەج، ئىلمىي ھەيئەت - نىھاس قاتارلىق مەسىلىلەرنى تەلىم بېرىپ ئوقۇتۇپ ياد ئالدىردى. بۇ ھەقتە كۆپ تىرىشچانلىقلارنى كۆرسەتتى. 7 ياشتىن 70 ياشقىچە پۈتۈن خوتەن خەلقى خۇددى مەكتەپ بالىلىرىغا ئوخشاش ساۋاق ۋە مەسىلىلەرنى تەكرارلايتتى.

ھاجى پادىشاھ ھەر جۈمە كۈنى ئۆزىنى تەختىراۋاندا كۆتۈر - تۈپ جۈمە نامىزىنى ئوقۇش ئۈچۈن چوڭ مەسچىتكە باراتتى. نامازغا تۇرغان چاغدا ئىككى تەرىپىدە ئالتىدىن 12 ياساۋۇل چوڭ قىلىچلىرىنى يالىڭاچلاپ ھازىرلا بىر ئادەمنى چېپىۋېتىد - غاندەك ئەلپازدا ئۆرە تۇراتتى. ياساۋۇللار رۇكۇ ۋە سەجدە قىلماي نامىزىنى ئىمما - ئىنشارەت بىلەن ئوقۇيتتى. ھاجى پادىشاھ - نىڭ مۇنداق قىلىشى، ناماز ئۈستىدە بىرەر دۈشمەن قەست قىلىپ زىيان - زەخمەت يەتكۈزۈپ قويمىسۇن، دەپ ئېھتىيات قىلغانلىقىدىن بولۇشى مۇمكىن. شۇنىڭغا دىققەت قىلماق لازىمكى، شۇنداق ئېھتىياتكار پادىشاھ ياقۇپبەگ ئائىلىق غازىنىڭ بارگاھ - لىرىغا ئۆز ئايىغى بىلەن بېرىپ قانداق بالا ۋە ئاپەتلەرگە دۇچار بولغانلىقى يۇقىرىدا بايان قىلىندى.

ھاجى پادىشاھ خوتەننى «مىسىر» دەپ ھۆكۈم قىلىپ، ئىككى رەكەت جۈمە نامىزىنىلا ئوقۇيتتى، ئېھتىيات ئۈچۈن، بۇقۇلىدىغان پېشىم ۋە سۈننەت نامازلىرىنى ئوقۇمايتتى، ئۇنىڭدىن باشقا يەنە بىر تەرىپىگە «لائىلاھە ئىللەللا، مۇھەممەدۇن روسۇلىللا» يەنە بىر تەرىپىگە «زەربى خوتەن لەتىپ» دېگەن خەت ئويۇلغان بىر مىسقاللىق ئاق تەڭگە (كۈمۈش پۇل) سوق - تۇرۇپ تارقاتتى.

ئوغرىلىق قىلغان كىشى تۇتۇلۇپ قالسا، ھايال قىلماي ئۆلتۈرەتتى. بۇ توغرىدا مۇنداق مىساللارمۇ بار، بىر ئادەم سەھرادا بىر كەتمەننى ئوغرىلاپ تۇتۇلۇپ قالدۇ. بۇ ئوغرىغا

ھاجى پادشاھ مۇنداق جازا بېرىدۇ. يوغان زەمبىرەكنى ئاغزىنى ئاسمانغا قازىتىپ يەرگە كۆمىدۇ. زەمبىرەكنىڭ ئىچىگە دورا قويۇپ بەتلەپ، ئوغرىنى زەمبىرەكنىڭ ئاغزىدا ئولتۇرغۇزۇپ زەمبىرەكنىڭ پىلتىسىگە ئوت ياقىدۇ. ئوغرى دورىنىڭ كۈچى بىلەن ھاۋاغا كۆتۈرۈلۈپ خالايمىنىڭ كۆزىدىن غايىب بولىدۇ. بىر مەھەلدىن كېيىن تۆت پارچە بولۇپ يەرگە چۈشىدۇ. شۇ چاغ جۈمە كۈنى بولغاچقا نۇرغۇن خالايسىق بۇ ئەھۋالنى كۆرۈپ يۈرەكلىرى قېپىدىن چىقىپ ئىترىشىپ كېتىدۇ. يەنە بىر ئادەم سەھرادا قوناقلقتىن ئالتە باش چۈرۈچ قوناق (كۆكباش) ئۇزۇپ ئالغانىكەن. بۇ ئادەمنى ئەكەلدۈرۈپ، سوزاپ ئىقارار قىلدۇرغاندىن كېيىن دارغا ئاسىدۇ. ئازغىنا گۇناھ بىلەن بىرەر ئادەمنىڭ خۇنىنى تۆكمەك ھاجى پادشاھقا ھېچ گەپ ئەمەس ئىدى. ئۇ ئەسلىدە ئادەم ئۆلتۈرۈشنى خىيال قىلمايتتى. ئەمما ئۆزى قېزى بولغاچقا ئاغزىدا بىر تال چىشى يوق ئىدى. ئۇ لېۋىنى شۇنداق چىشلىگەن ھامان ھەرقانداق ئادەم بولسىمۇ ھايال قىلماي يوق قىلىناتتى.

ھاجى پادشاھ: «سەھرا - سەھرالاردا دېھقانچىلىق قىلىۋاتقان كىشىلەر ئىبتىزلىققا ئىشلەتكەن كەتمەن، ئورغاق قاتارلىق ئەسۋابلىرىنى تاشلاپ قويۇپ قايتىپ كېتىپ ئەتىسى يەنە بېرىپ شۇ جايدىن ئېلىپ ئىشلەتسۇن. پۇقرالار كېچىسى ئېشىكلىرىنى ئوچۇق قويۇپ ياتسۇن. دۇكاندارلار دۇكانلىرىنى ئەتمەيسۇن» دەپ يارلىق قىلدى. مەملىكەتنى ئىدارە قىلىش سىياسەتلىرىنى ھەددىدىن ئاشۇرۇۋەتتى. ئەگەر بۇخىل ئەھۋاللارنى بىر - بىرلەپ تەپسىلاتى بىلەن بايان قىلساق، ئوقۇغۇچى ۋە ئىشىتكۈچىلەرگە مالالىق يېتىشى مۇمكىن.

خوتەن ئەھلىنىڭ بېشىغا يۇقىرىقى ھادىسىلەر كېلىشتىن ئىككى ئايچە ئىلگىرى بىر كېچىدە ھاجى پادشاھنىڭ چۈشى

بۇزۇلۇپ قورقۇپ ئويغىنىپ ئورنىدىن تۇرۇپ كەتتى. ئاڭ ئېتىشى بىلەن سالام رەسمىيەتلىرىنى تۈگەتكەندىن كېيىن مۇتەۋە، ئۆلىمالارنى قىچقىرىپ:

— بۈگۈن كېچە خوتەن خەلقىنىڭ باشلىرى يوق، تەنلىرى بار چۈش كۆردۈم. بۇنىڭ تەبىرى قانداق؟ — دەپ كۆرگەن چۈشمى بايان قىلدى. ھەممە ھەيران بولۇپ تەپەككۈر بىلەن بىرنەرسە دېيەلمەي تۇرغاندا، ھاجى پادىشاھ ئۆزى:

— بۇ چۈشنىڭ تەبىرى — خوتەن ئەتراپىدىكى تامامى مېۋىلىك-مېۋىسىز دەرەخلەرنى ئادەم بويى قويۇپ، ئۈستىنى كېسىپ كالىكلىۋېتىلسۇن. بەلكى تەبىرى شۇ بولغاي، — دەپ ھۆكۈم قىلدى. بارلىق ئۆلىما، پازىللار ھاجى پادىشاھنىڭ پاراسىتىگە ئاپىزىن ئوقۇپ ھۆكۈمنى ئىجرا قىلدى. شۇنىڭ بىلەن خوتەن ئەتراپىدىكى مېۋىلىك-مېۋىسىز دەرەخلەرنى ئادەم بويى مىقدارى قويۇپ ئۈستىنى كېسىپ كالىكلىۋېتىتى.

ئەمما ھاجى پادىشاھنىڭ بۇ خىل تەبىرى ۋە تەدبىرلىرى، تەقدىرگە مۇۋاپىق كەلمەي ھاجى پادىشاھ ۋە خوتەن ئەھلىنىڭ باش كالىلىرىغا قانداق بالا ۋە ھادىسىلەرنىڭ يۈز بەرگەنلىكىنى يۇقىرىدا ئازغىنا بولسىمۇ بايان قىلدۇق.

ھاجى پادىشاھنىڭ ئاتا-بوۋىلىرى دەرۋىشلىكنى كەلتىپ قىلىپ، پەرھىزكار ئاتىلىپ ھەممىگە پېشىۋا ۋە مۇقتەدا بولغانىدى. يۇرتدارچىلىق ۋە سىپاگەرچىلىك ئىلمىدىن بىخەۋەر ئىدى. يەنە بىرى دەرۋىشلىك بىلەن سىپاگەرچىلىك بىر-بىرى بىلەن چىقىشالمايدىغان ئىش ئىدى. بۇزۇندىن تارتىپ بىرەر پادىشاھنىڭ خىزمىتىدە مۇلازىم بولۇپ سىپاگەرچىلىك ئىشىدىن تەجرىبە ھاسىل قىلغان بولسا، بەلكىم بۇ ھادىسىلەرگە تىرەر

* پېشىۋا ۋە مۇقتەدا — باشلامچى، يول باشلىغۇچى، يېتەكچى.

ئىلاج ۋە تەدبىر قىلغان بولاتتى.

تارىخ كىتابلىرىدا شۇنداق يېزىلغان: ئىلگىرىكى زامانلاردىمۇ، بۇرۇندىن تارتىپ ئۇلۇغ بولۇپ تەجرىبە ھاسىل قىلىپ، ھۆكۈم-رانلىق قىلىپ كەلگەن كىشىلەرنى ياكى ئۇلارنىڭ ئەۋلادلىرىنى تېپىپ پادىشاھلىق تەختىدە ئولتۇرغۇزۇپ، ئۇنىڭغا ئىتائەت قىلىپ بويىسۇنۇپ كەلگەنىكەن. ئۇلارنىڭ شەراپەت ۋە تەسىرىدىن پۇقرالارغا خاتىرجەملىك ۋە ئىتتىپاقلىق ھاسىل بولغان ۋە پادىشاھنىڭ دۆلەت ھاكىمىيىتىمۇ ئۇزۇن زامان جارى بولغانىكەن. ئۇلارنىڭ ئەۋلادلىرى ئۇزۇن زامانلاردىن بېرى پېقىرلىق، ئاجىز-لىق كوچىسىغا كىرىپ قالغان بولسىمۇ، بىرەر ھاكىمىيەت ۋە دۆلەتنىڭ بېشىغا چىقىسلا يۇرتدارلىق ئىشىنى ئوڭ-تەتۈر قىلماي دەل ئۆز جايىغا كەلتۈرىدىكەن ۋە باشقۇرۇپ كېتە-لەيدىكەن.

«ھەرقانداق شەيئى ئۆز ئەسلىگە تارتىدۇ»، دېگەن ئايەت-نىڭ مەزمۇنى مۇشۇنداق كىشىلەرنىڭ ئەھۋالىغا تەتبىق قىلىنسا مۇۋاپىق بولىدۇ. كونايلارنىڭ: «ئوۋنى ئوۋچى بىلەن ئوۋلا»، دېگەن سۆزىمۇ مۇشۇنداق ئەھۋالغا قارىتىپ ئېيتىلغان بولۇشى مۇمكىن. كىچىك بالىلار «دۈم-دۈم» ئويۇنى ئوينىغان چاغدا «ئاتاڭ نېمە ئىش قىلىدۇ؟» دېسە «دېھقانچىلىق قىلىدۇ» دەپ جاۋاب بەرسە «بېرىپ دېھقانچىلىق قىل» دەيدۇ. ئەگەر «ئاتام تۆمۈرچىلىك قىلىدۇ» دەپ جاۋاب بەرسە، «بېرىپ تۆمۈرچىلىك قىل» دەيدۇ. بۇ ھەرگىزمۇ بىكار ئېيتىلغان سۆز ئەمەس. بۇنىڭدىن شۇ نەرسە مەلۇمكى، ھەر بىر ئادەم ئۆزىنىڭ ئاتا-بوۋىلىرىنىڭ كەسىپ-ھۈنەرلىرىنى ئۆزىگە مۇۋاپىق كۆرۈپ، شۇ-نىڭ بىلەن شۇغۇللىنىشى، تەڭرى بەرگەن نازۇ نېمەتلەرنىڭ شۇكرانىسىنى بەجا كەلتۈرۈپ، ئۆز دەرىجىسى ۋە ئورنىدىن ئارتۇق ئىشلارغا قەدەم تاشلاشتىن ۋە ئۆز ھالىغا مۇناسىپ

بولمىغان سۆزلەرنى سۆزلىمەكتىن ساقلىنىشى ۋە ئېھتىيات قىلىشى لازىم. مۇبادا ئۆز مەرتىۋە - دەرىجىلىرىگە باقماي قەدەملىرىنى يوغان ئالسا، ئىلگىرىكى ھالىنى ئېسىدىن چىقىرىپ قويسا، ئۇنداق كىشىلەرگە ھاجى پادىشاھنىڭ بېشىغا كەلگەن ئىش كەلمەي قالمايدۇ.

نەزم

ئۆرگىنەي دەپ قاغا كەكلىك مېڭىشىم،
ئۆرگىنەلمەي ئۇنۇتتى ئۆز مېڭىشىم

ھاجى پادىشاھنىڭ ئابا - ئەجدادلىرىنىڭ تۇتقان يولى ۋە ئۆزىنىڭ دەرۋىشلىكى كەم - كۈتمىسىز دۆلەت، تۈگىمەس راھەت ئىدى. ئەمما قەدرىنى بىلمەي ئۆتكەن ئۆمرى ۋە بۇرۇنقى ئەھۋالنى نومۇس بىلىپ، پۇشايمان قىلدى. ئەمما كېيىن ئىز - دەپمۇ تاپالمىدى. كېيىن قولغا كەلگەن پادىشاھلىقنىڭ ۋاپاسىز - لىقىنى بىلمەي، ئۇنى ئۆز قامەت - سالاپىتىگە لايىق كۆرۈپ خۇرسەن بولدى ۋە كەتمەس دۆلەتكە ئۇلاشتىم، دەپ مەغرۇر - لىتىپ ئالدى.

ئاقىۋەت بۇ پادىشاھلىق چوڭ بىر بالا - قازا بولۇپ، ئەھلى ئايال، چوڭ - كىچىك، قەۋم - قېرىنداشلىرىغا بەلكى ئۆز جېنىمغا، خوتەن، قارىقاش، ھەتتا پۈتۈن خوتەندىكى ئالتە شەھەر خەل - قىنىڭ ھەممىسىنىڭ جېنىمغا زامىن بولدى.

جانابى بەدۆلەت ئاتىدىن غازى ئاقسۇ ۋە كۇچانى بويىسۇندۇرۇش ئۈچۈن ئات چاپتۇرغانلىقى؛ بىر زەربە بىلەن نەچچە شەھەرنى پەتە قىلغانلىقى؛ مۇراد باغچىلىرىدىن غۇلچىلارنى ئۇزۇپ، ئۆز قارارگاھ - لىرىغا قايتقانلىقى ۋە باشقا بىرمۇنچە ۋەقەلەر يۈز بەرگەنلىكى

جانابى بەدۆلەت ئاتىلىق غازى خوتەن، يەكەن، قەشقەر، يېڭىسار، مارالبېشى قاتارلىق شەھەرلەرنى بۇ جايلارغا تەۋە يېزا - سەھرالار بىلەن قوشۇپ ئۆزىگە بويىسۇندۇرغاندىن كېيىن، خوتەنگە نىياز بەگنى، يەكەنگە مۇھەممەت يۇنۇسخان شاغا - ۋۇلىنى، قەشقەرگە ئالاش بەگنى، يېڭىسارغا ئامىلخان تۆرەمنى، مارالبېشىغا ھېكىمخان تۆرەمنى مۇستەقىل ھاكىم قىلىپ تەيىنلەپ، بۇ تەرەپنىڭ ئىشلىرىدىن پارىغ بولۇپ، يىڭىت ۋە سەرۋازلارنى ھازىرلاش ۋە قورال - ياراق، ئەسلىمەلەرنى تەييارلاش بىلەن بولدى.

ئىشلار مۇشۇنداق ئۆز قائىدىسى بىلەن يۈرۈشۈپ كېتىدۇ. ۋاتقان بىر چاغدا، ئۇچتۇرپاندىن بىرنەچچە كىشى كۇچالىق خوجىلارغا ئىتائەت قىلىشتىن باش تارتىپ، ئاتىلىق غازىنىڭ ھەممايمىسىگە ئۆتۈشنى نىيەت قىلىپ، ئاتىلىق غازىنى ئاقسۇ تەرەپكە قاراپ يۈرۈش قىلىشقا دەۋەت قىلدى. ئاقسۇدىن ئابدۇراخمان دادخاھ، ئابدۇللا دىۋان بېگىلەر تەكلىپنامە ئەۋەتتى. كۇچادىن توختى ئىشىكىغا بەگ: «بۇ شەھەرلەرنى مەن ئېلىپ بەرسەم»، دەپ ھۆددە قىلىپ خەت ئەۋەتتى ھەم كۇچالىق

* نىياز بەگ - نىياز ھېكىمبەگنى كۆرسىتىدۇ.

خوجىلار ئارىسىدىكى ئىتتىپاقلىق دۈشمەنلىككە ئايلانغانلىق خۇش خەۋىرىنى ئاتىلىق غازىغا يەتكۈزدى. ئاقسۇ، كۈچەي ئۆزىگە قارىتىپ بويسۇندۇرۇشنىڭ ئاززۇ-ھەۋىسى ئاتىلىق غازىنىڭ كۆڭۈل سەھىپىلىرىدە يېڭىباشتىن پەيدا بولدى.

جانابىي ئاتىلىق غازىنىڭ ئۆزىگە خاس مەھرەم ياساۋۇللىرىنى قوشۇلۇپ 3000 يىڭىت، ئەمىرلەشكەر مىرزا ئەھمەد قوشىنىگىگە تەۋە 3000 يىڭىت، ئەمىر لەشكەر ئۆمەر قۇل داداخاھقا تەۋە 3000 يىڭىت، ئەمىر لەشكەر ئابدۇللا پاناسقا تەۋە 3000 ئەسكەر، جامەدار داداخاھقا تەۋە 3000 سەرۋاز ۋە جانىبالارنى دۇمباق، كاناي - سۇناي، توپ - زەمبىرەكلەر بىلەن جابدۇپ تەييار قىلدى ۋە ھەممە ئەمىر لەشكەرلەرگە: «مارالبېشى قورب غىنى بۇزۇلغان يېتى تۇرۇپ قالدى. ھەممە ئالىب قوشۇنلىرىمىز بىلەن بىللە بېرىپ تۇرۇپ كەلسەك قانداق؟» دەپ مەسلىھەت تەرىقىسىدە ئارىغا سالدى. ھەممە ئەمىر لەشكەرلەر بىرلىكتە ناھايىتى ياخشى بولىدۇ، دەپ بىجانبىل قوبۇل قىلدى.

تارىخىي ھەجرىيىنىڭ 1284 - يىلى * مايمۇن يىلى، مۇھەررەم ئېيىنىڭ ئىككىسى، ياقۇپبەگ شانۇشەۋكەت بىلەن ئاتلىنىپ مەنزىلمۇ مەنزىل يول يۈرۈپ، مارالبېشىغا يېتىپ كېلىپ، چېدىر - بارگاھلىرىنى تىكىپ تۇرۇنلاشتى. تۆت كۈن ئۆتتى. بۇ ئارىدا ھېچقانداق ئەمىر پەرىمان بولمىدى. ئاخىر ئاتىلىق غازى ئۆزى ئەمىر لەشكەرلەرنى قىچقىرىپ: «ئاقسۇ كۇچاغىچە بېرىپ ئۇلۇغ مازارلارنى زىيارەت قىلىپ كەلسەك نېمە دەيسىزلەر؟» دېدى. ھەممە يىلەن: «جان

* ھەجرىيىنىڭ 1284 - يىلى مىلادىنىڭ 1867 - 1868 - يىللىرىغا توغرا كېلىدۇ. «تارىخىي ھەممەدىيە» دە: «ئۆلتىنچى كۈنى» دېيىلگەن - مۇھەررىردىن.

دەلىمىز بىلەن خىزمەتلىرىدە،» دەپ خىزمەتكارچىلىقىنى ئىزھار قىلىشتى. ئەمىر لەشكەر مىرزا ئەھمەد قوشىپىگىنى ئىلگىرى ماڭ- مۇزدى. غازى پانسات بىلەن ھەمدەم باتۇرنى چىغاۋۇل قىلدى. ھەربىر ئەمىر لەشكەرگە 8 دىن پانسات تەيىن قىلدى. ئۇلارغا تۇغ- ئەلەملەرنى ئىنتام قىلدى. ھەربىر ئەمىر لەشكەرگە ئالتۇن جابدۇقلۇق ئىككى ياۋىداق ئات، كۈمۈش جابدۇقلۇق ئالتە ياۋىداق ئات، ھەربىر پانساتقا كۈمۈش جابدۇقلۇق ئىككى ياۋىداق ئات مەزھەمەت قىلدى. ئەمىر لەشكەر ۋە پانساتلار ئالتۇن جابدۇق ۋە كۈمۈش جابدۇقلۇق ياۋىداق ئاتلارنى ئال- دىلىرىدا سۆلەت ئۈچۈن يېتىلەپ، ھەربىر ئەمىر لەشكەر ۋە پانساتلارغا تەيىنلەپ بەرگەن مۇرەتتەپ قارىي ①، ئىماملار كالامۇنلانى بويۇنلىرىغا ئېسىپ ھەممىدىن ئىلگىرى ماڭدى.

ھەربىر ئەمىر لەشكەرنىڭ دەپدەبىسى گوپا كاتتا ئۇلۇغ پادىشاھقا ئوخشىماتتى. ئەمىر لەشكەر ۋە پانساتلارنىڭ تەرتىپ ۋە سۆلەتلىرىنى بىر- بىرلەپ بايان قىلىشقا قەلەم ئاجىز ئىدى. ئۇلار مۇشۇنداق سۆلەت ۋە ھەيۋەت بىلەن مارالبېشىدىن ئاتلىنىپ چىقىپ چىلاقتا كەلدى. ئۇ يەردە بىر دولاننى ② تۇتۇۋېلىپ: «يولدا خوجىلارنىڭ چېرىكلىرى بارمۇ؟» دەپ سورىدى. بۇ كىشى: «يايدى دېگەن جايدا 200، سايئېرىق دېگەن يەردە 50 چېرىكى بار» دەپ جاۋاب بەردى. غازى پانسات بۇ ئەھۋالنى ئۇققاندىن كېيىن، كېچىلەپ يايىدىنىڭ ئايىقى بىلەن ئاقسۇ تەرەپكە ئۆتۈپ، كۇچالىق خوجىلارنىڭ چېرىكلىرى خەۋەرسىز ياتقان ۋاقىتتىن پايدىلىنىپ ھەممىنى

① مۇرەتتەپ قارىي- قۇرئاننى باشتىن ئاياغ ئۆز تەرتىپى بىلەن يادلىمۇالغان كىشى.

② دولان- دولانلىق، يەرلىك كىشى.

تۇتۇپ باغلاپ، چېرىكلەرنىڭ چوڭى توختى خەلىپىنى ئۆلتۈردى. باشقىلارنى مارالبېشىغا ئەۋەتمەۋەتتى. بۇ چاغدا بىر چېرىك ئېتىنى سۇغارغىلىنى كەتكەنىكەن، ئۇ قېچىپ بېرىپ خوجىلارغا خەۋەر يەتكۈزدى. غازى پانسات ئۇ يەردىن مېڭىپ سايىمېرىقتىكى چېرىكلەرنىمۇ تۇتۇپ باغلىدى. ئاقسۇ ئاقسۇ دەرياسىنىڭ بويىغا كەلتى.

ئاقسۇدىكى جامالىددىن خوجا ئاتىلىق غازىنىڭ لەشكەرلىرى بېسىپ كەلگەنلىكىنى ئاڭلاپ ئوغلى يەھيا خوجىنى 3000 چېرىك بىلەن دەريا بويىغا چىقىرىپ: «كېمىنى تارتىۋېلىپ ئۇرۇشۇپ ئۇلارنى دەريادىن ئۆتكۈزمەڭلار»، دەپ يارىلىق قىلدى. ئاتىلىق غازىنىڭ يېڭىلىرى كېمىنىڭ بار-يوقلۇقىغا قارايمۇ قويماي قەيەر توغرا كەلسە شۇ يەردىن دەريانى كېچىپ ئۆتۈپ ھۇجۇم قىلدى. كۇچالىق خوجىلارنىڭ چېرىكلىرى بىر ھۇجۇم بىلەن ئارقىسىغا قاراپ قاچتى ۋە چېنىنى ئېلىپ ھەر تەرەپكە چېچىلىپ كەتتى. غازى پانسات بىلەن ھەمدەم باتۇر بېشى ئۇلارنى قوغلىغان پېتى ئاقسۇ شەھىرىگە كىرىپ ئوردىنىڭ ئۈستىگە چىقىپ: «زامان-زامان، ياقۇپ قوشىپىڭنىڭ زامانى، تىنچ بول، خاتىرجەم بول» دەپ ۋارقىراپ چار سېلىپ ناغرا چالدى. جامالىددىن خوجا بۇ ئەھۋالنى كۆرۈپ ئاغىچىسى بىلەن ئوردىنىڭ ئارقىسىدىن قېچىپ چىقىپ ئالتۇن بۇزرۇكۇرغا بېرىپ پاناھلاندى. ئاغىچىسىنىڭ پۇتى چىقىپ كېتىپ ماڭالمى بىر ئادەمنىڭ ئۆيىگە يوشۇرۇندى.

گۈزۇھ-گۈرۇھ، تۈركۈم-تۈركۈم غالىب قوشۇنلارنىڭ كاناي-سۇناي ساداسى ۋە ئۇلارنىڭ ئاللا-پارىكاللا غوغۇغىسى، سەرۋاز، جانبازلارنىڭ تاماشىسى بىلەن جانابىي ئاتىلىق غازى ئاقسۇ شەھىرىگە كىرىپ ئورۇنلاشتى. شۇ ھالەتتە جامالىددىن خوجىنى تۇتۇپ ئاتىلىق غازىنىڭ بارگاھىغا ئېلىپ كىردى.

ئاتىلىق غازى بىرە-ئۈچە دەشنام - ئازار بەرگەندىن كېيىن گۇناھىنى ئەپۇ قىلىپ يەكەنگە ئەۋەتىپ جامائىتىدىن خوجىنى ھاجى پادىشاھقا ھەمخانە*، ھەمسۆھبەت قىلىپ، بىر لەھەتكە كۆمدى. شۇنىڭ بىلەن ئاقسۇنىڭ پۇتۇن شەھەر - سەھراىلىرىنى بويسۇندۇرۇپ قولغا كىرگۈزۈپ خاتىرجەم بولدى. چىلانغا كەلگەندە خوجا نەزەربەگنى باش قىلىپ مۆمىن يۈز بېشىنى ئوتتۇز سەككىز يىگىتى بىلەن قوشۇپ «ئۇچتۇرپان ئەھلى خوجىلاردىن، خوجىلار ئۇچتۇرپان خەلقىدىن زېرىكىپتۇ. بۇرھانىدىن دىن خوجىنىڭ بىزگە خېلى ئىشەنچىسى بار. خوجىنى ئوغلى بىلەن ئازار بەرمەي، چىرايلىقچە مېنىڭ بارگاھىمغا ئەۋەتىپ، يۇرتتىن خەۋەر ئېلىپ تۇرۇڭلار» دېگەن پەرمايمىش بىلەن ئۇچتۇرپانغا يولغا سالدى. خوجا نەزەربەگ ئۇچتۇرپانغا يېتىپ بېرىپ قورال - ياراق، خەزىنە، ئاشلىق ئامبارلىرىنىڭ ئاچقۇچ - لىرىنى تاپشۇرۇۋالدى. ئاندىن مۆمىن يۈز بېشىغا بۇرھانىدىن خوجىنى ئوغلى ۋە ئۈچ نەپەر مەھرىمى بىلەن 20 نەپەر كۆچمەننى قوشۇپ ئاقسۇغا يولغا سالدى. ئاقسۇغا كەلگەندىن كېيىن ئۇلارنى ئۈچ كۈنگىچە مېھمان قىلدى. تۆتىنچى كۈنى بۇرھانىدىن خوجا، جانابىي ئاتىلىق غازىنىڭ دىدارىنى زىيارەت قىلىپ ھەققىگە دۇئا قىلساق، دەپ ئىلتىماس قىلدى ۋە قەدىر - ئەھۋال تارتۇق - پىشكەش راسلاپ ياقۇپبەگ بىلەن كۆرۈشتى. ئاتىلىق غازى ئۆز بارگاھىغا باشلاپ داستىخان سېلىپ كىمخاب تون، سەللە - كۇللار ئىنتام قىلدى.

ئاتىلىق غازى ئاقسۇغا بېرىپ ئىشنى سەرەمجانلاشتۇرغاندىن كېيىن، ھېكمەتخان تۆرەمنى ئاقسۇغا ھاكىم قىلىپ باي ۋە سايراملارغىچە سۇيۇرغال قىلىپ مەرھەمەت قىلدى. ھەمدەم

* ھەمخانە — بىر ئۆيدە ياكى يانداش ئۆيدە بىللە تۇرماق.

بائۇرنى باتۇر بېشى، خوتەنلىك موللا ئابدۇللا ئاخۇنى قازى كالان قىلىپ يارلىق چۈشۈردى. بۇرھانىددىن خوجىنى ئوغلى بىلەن قەشقەرگە ئەۋەتىپ مەھمۇد خوجا شەرزەتنىڭ خانىقاسىغا تاپشۇردى. تاش خوجا پانسانىنى بايغىچىلىك چىغاۋۇل قىلىپ 200 يىگىتى بىلەن ئالدىن ماڭدۇردى. بۇلار بايغىچە بىر يېرىم تاش مىقدارى كېلىدىغان سايىلەنگەر دېگەن يەرگە يېتىپ كەلگەندە كۇچا تەرەپتىن ئىبراھىم تۆرە، باقى تۆرە، تالى خەلىپە باشلىق 4000 لەشكەر كېلىپ قوشتام دېگەن يەردە تاش خوجىنى 160 ئادىمى بىلەن قوشۇپ ئۆلتۈرۈۋەتتى. ئىككى ئايدىن كېيىن تاش خوجا بىلەن يەنە بىر مۆتىۋەر كىشىنىڭ ئۈستىمەنلىرىنى تېپىپ دەريادا يۇيۇپ تازىلاپ خالىغا سېلىپ قەشقەرگە ئاپىرىپ ھەزرىتى ئاپاق خوجا مازىرىغا دەپنە قىلىشتى.

كۇچا لەشكەرلىرى شۇ تەرىقىدە ئاتىلىق غازىنىڭ يىگىتى - لىرىنى ئارقىسىغا ياندۇرۇپ جوغا دېگەن مەنزىلدىن ئۆتكۈزۈۋېتىپ ئۆزلىرى جوغادا چۈشكۈن قىلىپ ياتتى. نۇرغۇن لەشكەرلىرىنى ياقائېرىقتا توختىتىپ، تاغ ئىچىدىكى جىلغا، غارلارغا بۆكتۈر - مە قىلىپ قويۇپ ئۆزلىرىگە دۈشمەن بولغان نۇرغۇن ئادەملەرنى يوقاتتى. تىرىك قولغا چۈشكەنلىرىنى تېرەككە ئېسىپ، ئاستىدىن ئوت قالاپ كاۋاپ قىلىپ ئۆلتۈردى.

ئاتىلىق غازى بۇ ئەھۋاللارنى ئاڭلاپ غەزىپى ئۆرلەپ نۇرغۇن سەرۋاز، جانىبازلارنى قىل قۇيرۇق بولۇپ ھۇجۇمغا ئۆتۈشكە پەرمان قىلدى. ئارقىسىدىن ئۆزى پۈتۈن ئەركان دۆلەت بىلەن غەلىبە ئارغىماقلىرىنىڭ ئۈزەڭگىلىرىگە ئاياغ قويدى، ئەمەل لەشكەر، پانسان ۋە يىگىتلەر ئاتىلىق غازىنىڭ غەزىپىدىن قورقۇپ بىردەك ئات سالدى. ئۇلار شۇ مېڭىشىدا جوغانى ئېلىپ ياقائېرىققا يېتىپ باردى. سايىنىڭ لېۋىدە شۇنداق قاتتىق

جەڭ بولدىكى، ئۆلگەن ئۆلۈكلەرنىڭ مۇردىسى ساينىڭ تېشىدىن زىيادە پېتىپ كەتتى. ئاخىر يەنە نۇسرەتلىك قوشۇن غەلبە قىلدى. كۇچا لەشكەرلىرىدىن ئىبراھىم تۆرە باشلىق ئازغىنا كىشى جېنىنى ئېلىپ قېچىپ كەتتى. قالغانلىرىنى تۇتۇۋېلىپ بەزىلىرىنى سىياسەت قىلىچىدىن ئۆتكۈزدى. بەزىلىرىنى نەزەر - بەنت قىلىپ ئاقسۇغا ئەۋەتتى. كۇچا لەشكەرلىرىدىن 3000 دېن كۆپرەك كىشى ھالاك بولۇپ، ئاتىلىق غازىنىڭ يىگىتلىرىدىن 800 دىن ئارتۇق كىشى زاپە بولدى. بۇ چاغدا ئاتىلىق غازى چېدىر - بارگاھلىرىنى ياقا ئېرىق يېزىسىغا تىكىپ قارار تاپتى. كۇچا تەرەپتىن راشىددىنخان خوجام ھامىددىن خوجىنى باش قىلىپ يەنە 4000 لەشكەر ئەۋەتتى. ھامىددىن خوجام بايغا كېلىپ جەڭ قىلىشنىڭ غەرىزىدە بولماي بەلكى ئەل بولۇپ ئىتائەت قىلىشنى ئۆزىگە لازىم بىلدى ۋە ئاتىلىق غازىنىڭ ئالىي بارگاھلىرىغا ئۆز مەقسەتلىرىنى بايان قىلىپ خەت ئەۋەتتى. ئاتىلىق غازى ئەرزىنى كۆرۈپ ناھايىتى خۇشال بولۇپ دەرھال ھامىددىن خوجىنىڭ ئالدىغا مەھرەملەرنى چاپتۇردى. مەھرەملەر ھامىددىن خوجىنى ئېلىپ كېلىپ ئاتىلىق غازى بىلەن كۆرۈش - تۈردى. ئاتىلىق غازى ھامىددىن خوجامدىن ناھايىتى خۇش بولۇپ، تون - سەرۋاپاي، سەلە - كۇلا، تەڭگە - تىللالارنى ئىنتايىن قىلدى. ئاندىن كېيىن: «بىز كۇچانى سەرەمجانلاشتۇرۇپ تاپتۇقچە سىلى قەشقەرگە بېرىپ تۇرسىلا. بىر ئان تاپساق تەڭ يەيمىز»، دەپ ۋەدە - قەسەملەر قىلىپ، مۇلازىم خىزمەتچىلەرنى قوشۇپ ھامىددىن خوجىنى قەشقەرگە يولغا سالدى، ئىككى يىلغىچە ۋەدىسىگە ۋاپا قىلىپ ھامىددىن خوجىغا تۆرىلەر قاتارىدا ئورۇن، تەمىنات، سەرۋاپاي بېرىپ، ئىززەت - ئىكرامنى بەجا كەلتۈردى. كېيىن ئۇنىڭدىن كايىپ ھەزرىتى ئاپاققا تاشلىدى.

جانابىي ئاتىلىق غازى ياقا ئېرىقتىن ئاتىلىنىپ مەنزىلمۇ

مەنزىل يول يۈرۈپ قىزىل يېزىسىغا كەلدى. بۇ يەردىن خەيرى
 مۇھەممەد پاناسات توپىچىنى چىغاۋۇل قىلىپ كۇچاغا ماڭدۇردى.
 كۇچادىن راشىددىنخان خوجا يەنە بىرمۇنچە لەشكەرنى چىقار-
 ۋاندىكەن. خەيرى مۇھەممەد توپىچى بىر ھۇجۇم بىلەن ئۇلارنىڭ
 ئەدىپىنى بېرىپ، شۇ ماڭغىنىچە كۇچانى قولغا كىرگۈزۈپ،
 شامالباغ يېزىسىغا ئورۇتلىشىپ، ئۇ يەردىن ئاتىلىق غازىغا
 ئەھۋالنى بايان قىلىپ خەت ماڭدۇردى. ئارقىدىن جانا بىي
 ئاتىلىق غازى داغدۇغا بىلەن كۇچاغا يېتىپ كەلدى. ئاندىن
 شامالباغ يېزىسىدىكى بۇلاق بېشىغا چىدىر - بارگاھلىرىنى تىكتى
 ۋە مۇلازىم يىڭىتلىرىنى كىرگۈزۈپ راشىددىنخان خوجىنى
 تۇتتۇرۇپ چىقتى ۋە ئۇنىڭغا بىرمۇنچە غەزەپ، دەشنام -
 ھاقارەتلىرىنى قىلغاندىن كېيىن گۇناھىنى ئەپۇ قىلىپ ئۆز
 لايىقىدا تون - سەرۋاپايلارنى ئىنتىم قىلىپ، مۇلازىم يىڭىتلىرىنى
 ھەمراھ قىلىپ ئوردىسىغا كىرگۈزۈۋەتتى. راشىددىنخان خوجا
 ئوردىسىغا كىرگەندىن كېيىن قولغا قىلىچ ئېلىپ بىر مەھرەمنى
 چېچىپ تاشلىدى. ئاندىن قولغا مىلىتىق، قىلىچ ئېلىپ سېپىل -
 نىڭ ئۈستىگە چىقىپ «مېنىڭ لەشكەرلىرىم نەگە كېتىشتىڭ؟
 بۇ ئەنجانلىق قىپچاقلارنى ئۇرۇپ ئۆلتۈرۈپ شەھەردىن قوغلاپ
 چىقارمىسەن؟» دەپ ۋارقىراپ - چارقىراپ دىۋاننىڭ ئىتىدەك
 ھەر تەرەپكە يۈگۈرۈپ يۈردى. بۇ چاغدا لەشكەرلىرىنىڭ ھەممىسى
 جېنىنى ئېلىپ قېچىپ كەتكەنىدى.

ياقۇپبەگ بۇ ئەھۋالنى ئاڭلاپ يىڭىتلىرىنى كىرگۈزۈپ
 راشىددىنخان خوجىنى تۇتتۇرۇپ چىقىپ يوقاتتى. راشىددىن-
 خان خوجىنىڭ ئىنىسى جالال خوجا بىر كىشىنىڭ ئەقدى
 نىكاھىدىكى بىر خوتۇننى ئۆز ئەمرىگە ئالغانىكەن. پەخرىددىن
 خوجا بولسا شەرىئەتنىڭ ھۆكۈملىرىگە بويسۇنماي، قازى - مۇپتىلارنى
 ھاقارەت ۋە دەشنام قىلغانىكەن. ياقۇپبەگ بۇرۇن ئۆتكەن

پېشىمۇ ئالىملارنىڭ ھۆكۈمى بويىچە ئۆلىمالاردىن پەتىۋا ئېلىپ، پەتىۋانىڭ مەزمۇنلىرىنى خوجىلارغا بىلدۈرۈپ، ئۆز ئىقزارى بىلەن گۇناھلىرىنى گەدىنىگە قويايۇپ ئاممىغا ئىبرەت بولسۇن ئۈچۈن ئۇلارنى قەتلى قىلدى. ئىبراھىم تۈرىنىمۇ قەتلى قىلدى. ئىشەنچلىك مۇلازىم، خىزمەتچىلەرنى بەلگىلەپ خان خوجىنىڭ خەزىنە - دەپنە، ياراق - ئاسلەھە، توپ - زەمبىرەك ۋە پۈتۈن پادىشاھلىققا تەئەللۇق نەرسە - كېرەكلىرىنى خەتلىپ دۆلەت خەزىنىسىگە تاپشۇردى. قۇمۇلدىن تارتىپ بۇ ئائىلە شەھەر دېگىن خىتايلارنىڭ قورال - ياراقلرى، خەزىنىلىرى راشلىنىپ دىنخان خوجىنىڭ خەزىنىلىرىگە يىغىلغانىدى. ئۇنىڭ ھەممىسى جاناپى بەدۆلەتنىڭ خەزىنىلىرىگە كىرىپ كەتتى. ئۇ بۇلارنىڭ ھەممىسىنى قەشقەرگە ئېلىپ كەتتى.

ياقۇپبەگ كۇچانىڭ ئىشلىرىنى سەرەمچان قىلىپ تۈگىتىپ، ئىسھاق خوجامغا كۇچا، شاپار، بۇگۈرلەرنىڭ مۇستەقىل ھاكىمىلىقىنى مەرھەمەت قىلدى. كۇچادا ئىككى ئاي مىقدارى تۇرۇپ، ئۇلۇغ مازازلارغا نەزىر - ئۇزۇراتلار قىلىپ، غېرىب - غۇرۇلارغا بەدىقە - ئېھسانلار بېرىپ، خەتمە - قۇرئان قىلدۇرۇپ ساۋابىنى ئەرۋاھلارغا بېرىشلاپ، ياخشى كۈنلەرنىڭ بىرىدە قەشقەر دارىسى يەلتەنە^①گە قاراپ يولغا چىقتى، ئاقسۇغا كېلىپ بىر ئاي مىقدارى تۇرۇپ، ئاقسۇنىڭ كاتىبلىرىدىن باقى مۇپتى ئاخۇنۇم، مۇھەممەد ئابدۇللا ئىشىكئاغا بەگ، قاسىم قازى باشلىق 17 ئۆيلىك ئادەمنى ئاق ئۆيلىك^② قىلىپ يەكەنگە ماڭدۇردى.

جاناىپى ياقۇپبەگ ئاقسۇدىكى تەۋەرىرۈك مازازلارنىڭ ھەققىدە خەتمە - قۇرئان ئوقۇتۇپ، كەڭرى نەزىر - چىراغ، خەير -

① دارىسەلتەنەم — پادىشاھ ئوردىسى جايلاشقان شەھەر، مەركەزمە.

② ئاق ئۆيلىك — سۈرگۈن قىلىش، يات يەرلەرگە يېلاش.

سەدىقەلەرنى بېرىپ، داشلارنى قاينىتىپ، غېرىپ - غۇرۋالارنىڭ دۇئالىرىنى ئېلىپ ئۈچتۇرپانغا قاراپ ئاتلاندى. ئۈچتۇرپانغا يېتىپ بېرىپ 20 كۈندەك تۇرۇپ، مۇھەممەد بابا توقسانەگە ئالامىدىن بەگنى سەركار* قىلىپ تەيىنلەپ قويۇپ، ئۆزى قاقشال يولى بىلەن قەشقەرگە قاراپ راۋان بولدى.

ئاتىلىق غازىنىڭ قوشۇنلىرى مەنزىلمۇ مەنزىل يول يۈرۈپ، ئاتۇشقا يېقىنلىشىپ، سۇغۇن قورۇل دېگەن مەنزىلگە كەلگەندە تاغ باغرىدىكى تاشقىن سۇ ئاققان بىر جىلغىغا چۈشۈپ ئارام ئالدى. كېچىسى ھاۋا بۇزۇلۇپ، چاقماق چېقىپ ھاۋا گۈلدۈرلىگىلى تۇردى. شۇ ئەسنادا ئازغىنا يامغۇرمۇ ياغدى. بۇنىڭغا ھېچكىم پەرۋا قىلمىدى. يېرىم كېچە بولغاندا جىلغىغا تاشقىن سۇ كېلىپ خەزىنە - دەپنە، ئات - تۆگە، زەمبىرەك، سەرۋاز - جانبازارلارنىڭ تولىمىنى ئېقىتىپ كېتىپ چوڭ پالاكەت يۈز بەردى. زاپە بولغان خەزىنە، قورال - ياراق، يىكت - سەرۋازلارنى ئىزدەپ بەزىلىرى بىر كۈنلۈك ھەتتا ئىككى كۈنلۈك يەردىن تېپىپ كەلدى. كۆپلىرىنى تاپالمىدى. جانابىي ئاتىلىق غازىنىڭ بارگاھى ئېگىز يەرگە ئورۇنلاشتۇرۇلغانىكەن. سەلەب سۇ نەسىر قىلالمىدى. جانابىي ئاتىلىق غازى بۇ چوڭ ھادىسە تۇغرۇلۇق ھېچكىمگە بىلدۈرمىدى. ھايات قالغانلارغا تون - سەرۋاپاي، سەللا - كۇلا، ئات - ياراق ئىنتىم قىلدى.

كۈز پەسلىنىڭ باشلىرى ئىدى. ئۇلار قەشقەر تەرىپىدىن بىرنەچچە 100 ئېشەكتە قوغۇن - تاۋۇز، يەل - يېمىشلارنى ئېلىپ چىقتى. ئاتىلىق غازى قوغۇننى ئېلىپ، ئۆز قولى بىلەن پىچىپ بىر تىلىمنى يەپ، قالغىنىنى چوڭ - كىچىك يىمىكت، سەرۋاز، مۇلازىم، ياساۋۇللارغا مۇلايىم ۋە ياخشى سۆزلەر بىلەن

* سەركار - ئىش بېشى.

بىر تىلىمىدىن بېرىپ، ئۇلارنىڭ كۆڭلىنى ئۆزىگە رام قىلدى. بۇ مەنزىلدىن قوزغىلىپ ئاقسۇت پايئەخت قەشقەرگە يېتىپ بېرىپ پادىشاھلىق تەختىدە ئولتۇردى. بۇ چاغ تارىخىي ھىجرىيە 1284 - يىلى ① (مايمۇن يىلى) جامادىيە ئاخىرنىڭ 22 - كۈنى ئىدى.

ياقۇپبەگ قەشقەردىكى مازارلاردىمۇ نەزىر - سەدىقە ئۆتكۈزۈپ غەرب - غۇرۇ، تۇل خوتۇن - يېتىم ئوغۇللارنىڭ دۇئالىرىنى ئالدى. ئەمىرلەشكەر، پانسان، يۈز بەشى، يىگىت - سەرۋاز، چوڭ - كىچىك ھەممىسىگە مەنسەپ بېرىپ، تون - سەرۋاپاي، تەڭگە - تىللا - لارنى ھەددىدىن زىيادە ئىنتىم قىلدى.

شۇنىڭدىن كېيىن ئاتىلىق غازى بۇزۇركخان ئۆرەمگە 10 مىڭ تىللا بېرىپ بەدەخشان يولى بىلەن ئىككى ھەرەمنى زىيارەت قىلىش ئۈچۈن پەرغانىگە ئۆزىنى قويدى ②. 12 ئاي مىقدارى ۋاقىت ئىچىدە خوتەن، يەكەن، ئاقسۇ، ئۈچتۇرپان، كۇچا ۋە كورلىغىچە قولغا كىرگۈزۈپ بۇ موغۇلىستان مەملىكىتىنىڭ پادىشاھى بولۇپ ھەممىنى ئۆز بۇيرۇقى ئاستىغا ئالدى.

① ھىجرىيەنىڭ 1284 - يىلى مىلادىيەنىڭ 1867 - 1868 -

يىللىرىغا توغرا كېلىدۇ.

② بۇزۇركخان خوجا پەرغانىگە قايتىپ كەلگەندىن كېيىن، قاراۋۇل تۆپە دېگەن يەرنىڭ قاشتۈگمەن كەنتىگە يېقىن كونا ئېغىز كەنتىدە ياشىغان ۋە شۇ يەردە ۋاپات بولغان - مۇھەررىردىن.

ياقۇپبەگ ئاتىلىق غازىنىڭ يەتتە شەھەر ۋە موغۇلىستاننى ئۆزىگە بوي سۇندۇرغانلىقى؛ رۇم خەلىپىسىگە ئەلچى ئەۋەتىپ يارلىققا ئېرىش- كەنلىكى ۋە باشقا ئېچىندىشلىق ۋە قەلەرنىڭ يۈز بەرگەنلىكى

جانابىي ئاتىلىق غازى ئاقسۇ، كۇچالارنى بويسۇندۇرغاندىن كېيىن دارىسسەلتەنە قەشقەرگە قايتىپ بېرىپ خاتىرجەم بولدى. شۇنىڭ بىلەن موغۇلىستان زېمىنى ئىچىدە ئۆزئارا دۈشمەنلىك ۋە ئاداۋەت تۈگىتىلىپ، «پادىشاھلارنىڭ ئەمرىگە ئىتائەت قىلىڭلار» دېگەن ئايەتنىڭ مەزمۇنىغا مۇۋاپىق ھەممە ئادەم بەللىرىگە ئىتائەت كەمسىرنى مەھكەم باغلىدى. بۇ قىشنى ئۇلار مۇشۇ تەرىپ قىدە تىنچلىق ۋە خاتىرجەملىك بىلەن ئۆتكۈزدى. يىل ئۆرۈلۈپ باھار يېتىپ كەلدى. گۈل رەيھانلار كەڭ زېمىننىڭ قارا تۇپرىقىدىن باش كۆتۈردى.

ياقۇپبەگ ئاتىلىق غازى ئاقسۇ، يەكەن ۋە خوتەنلەردە ھەر تۈرلۈك ھۈنەرۋەنلىك ئىشخانلىرى قۇرۇشقا پەرمان چۈشۈردى. جۈملىدىن زەرگەرلەر ئالتۇن - كۈمۈشتىن كەمەر، ئوقدان، يۈگەن، قۇشقۇن قاتارلىق ئات جابدۇقلىرى ياسىدى؛ تۆمۈرچىلەر مىلىتىق، قىلىچ، شەمشەر، ئۆزەڭگە، يۈگەن قاتارلىق تۆمۈردىن ياسىلىدىغان نەرسىلەرنى تەييارلىدى؛ قازانچىلار چوڭ - كىچىك توپ - زەمبىرەك، چاچما ئوق قاتارلىقلارنى تەييارلىدى؛ كىيىم تىككۈ-چىلەر كىمخاب، تەتىللا، تاۋار، بەقەسەم، شايى، ئەتەس، بانارس*، چىت، چەكمەنلەردىن تون، يەكتەك، تامباللارنى

* بانارس — يوللۇق يىپ، رەخت.

ئىككىلى تۇردى؛ تۇماقچى ۋە تېرىپۇرۇشلار بۇلغۇن، سۈلەيسۈن، تۈلكە تېرىلىرى ۋە كۆرىپىلەردىن يۇمشاق جۇۋا چاپان، رۇمچە شاھانە تۇماق، تەلپەكلەرنى ھازىرلىدى؛ موزدۇز-سەرراچلار ① تۈرلۈك ئۆتۈك، توۋرا ②، يۈگەن، قۇشقۇن، ئۈزەڭگە بېغى، ئېپىل-تارتما ئىكتى. ياغاچچى، قونداقچى، مەخچى، قۇيمىچى قاتارلىق كاسىپلارمۇ ھۈنەرلىرىدە ئۆز ماھارەتلىرىنى نامايان قىلدى. يەنە قوقەن خانلىرىنىڭ ئىشخانلىرىدىن تەربىيىلىنىپ چىققان ماھىر، كامىل ئۇستىلارنى ئەكەلدۈرۈپ، مەللەخاننىڭ نامىدا تىللا سوقتۇردى. بىر ياقىدىن مىس پۇل قۇيۇشنىڭ تەرەددۇتىنى قىلىپ، ۋاڭ-خان نامىدا مىس پۇل قۇيۇۋردى. ھەرخىل كەسىپ ئۇستىدە، ئۇستى بېشى ۋە ھەممە ئۇستى بېشىلىرىنىڭ تۆپىسىدە ئىش بېشى تەيىنلىدى. ھەممە كاسىپ-ھۈنەرۋەنلەرگە مائاش بەلگىلىدى. ھېچقانداق بىز كىشىگە زورلۇق-زومبۇلۇق قىلمىدى. ھەر ئادەم ئۆز ئىختىيارى بىلەن كېلىپ، ئۆز ھۈنەرلىرىنى قىلىپ، قىلغان ئىشلىرىغا لايىق ھەقىقىتىنى ئالدى.

دېمەك، جانابىي ئاتىلىق غازى ئادالەتنىڭ ئىشىكىنى ئاچتى. زۇلۇم ۋە زورلۇقلار سۇمرۇققا ئوخشاش كۆھىنەپ تېغىغا يوشۇ-رۇندى. شۇڭا پۈتۈن پۇقرالار دۆلەتلىرىنىڭ زىيادە بولۇشى ئۈچۈن قوللىرىنى ئىختىيارسىز كۆتۈرۈپ ئاتىلىق غازىغا دۇئا قىلىشتى. ياقۇببەگ ئاتىلىق غازى ئېھتىياتچانلىق بىلەن سىياسەتلىرىنى ئادىل يۈرگۈزدى. لەشكەرلەر ۋە پۇقرالارنىڭ مېلى ياكى چېنىغا قول ئۇزىتىپ قالماسلىقى ئۈچۈن قاتتىق تەدبىرلەرنى يولغا قويدى. بىر قېتىم ئاتىلىق غازىنىڭ قوشۇنلىرى يەكەندىن قەشقەرگە كېلىۋاتقان

① سەرراچ-ئات جابدۇقلىرىنى تىمكىدىغان ئۇستا.

② توۋرا-ئاتقا بوغۇز بېرىدىغان تېرە قاپ.

چېغىدا چۆلدىن چىقىپ، ئاۋات بىر يۇرت ئىچىگە يېتىپ
 كېلىدۇ. بۇ يەردە بىر كەمپىر بىرنەچچە قاچا قېتىقنى يولغا
 ئاچىقىپ سېتىۋاتقانكەن. قوشۇن ئىچىدىكى بىر يۈز يېشى
 بىر قاچا قېتىقنى ئىچىپ پۇلىنى بەرمەي كېتىپ قالىدۇ.
 ئارقىدىن ئاتىلىق غازى بۇ يەرگە يېتىپ كەلگەندە ھېلىقى
 كەمپىر «بىر سىپاھ بىر قاچا قېتىقنى ئىچىپ پۇلىنى بەرمىدى»
 دەپ يىغلاپ ئەرز قىلىدۇ. ئاتىلىق غازى كەمپىردىن «قېتىق
 ئىچكەن سىپاھنى تونۇمسىز؟» دەپ سوراپدۇ. كەمپىر «تونۇيمەن»
 دەپ جاۋاب بېرىدۇ. كەمپىرنى قوشۇن ئىچىگە ئەكىرىپ كۆر-
 سىتىشكە ئەمىر قىلىدۇ. كەمپىر قوشۇن ئىچىگە بىر قۇر قاراپ
 چىققاندىن كېيىن قېتىق ئىچكەن سىپاھنى «مانا مۇشۇ» دەپ
 كۆرسىتىدۇ. بۇ سىپاھنى ئاتىلىق غازىنىڭ ھۇزۇرىغا ئېلىپ
 كېلىدۇ. ئاتىلىق غازى كەمپىرگە قاراپ: «ئەي ئانا! بۇ يىگىتنىڭ
 قورسىقىنى ھازىر يېرىپ كۆرىمەن. ئەگەر قورسىقىدىن قېتىق
 چىقمىسا سىزنى ئۆلتۈرىمەن. ئۇ چاغدا ۋاپال بولامدۇ، بولمامدۇ؟»
 دەيدۇ. كەمپىر «ۋاپال بولمايدۇ» دەپ جاۋاب بېرىدۇ. ئاتىلىق
 غازى دەرھال سىپاھنىڭ قورسىقىنى يېرىشقا بۇيرۇيدۇ. قارىغۇدەك
 بولسا قېتىق ھېچقانداق بۇزۇلماي ئۆز پېتى چىقىدۇ. ئاندىن
 ئۇنىڭ كىيىم - كېچەكلىرىنى كەمپىرگە بېرىدۇ.

يەنە مۇنداق بىر ۋەقە بولغان: ئاتىلىق غازىنىڭ قوشۇنلىرى
 ئاقسۇغا يېتىپ كەلگەندە قوشۇن ئىچىدىكى بىر يىگىت بىر ئادەم -
 نىڭ ئىككى باغ بېدىسىنى تارتىۋېلىپ ئېتىغا بەرگەنىكەن. بېدىنىڭ
 ئىگىسى ئەرز قىلغاندىن كېيىن بۇ يىگىتنىمۇ ئۆلۈمگە ھۆكۈم
 قىلىدۇ. شۇنىڭدىن كېيىن قوشۇن ئىچىدىكى يىگىت ۋە سەرۋازلار
 كىشىلەرنىڭ نەرسە - كېرەكلىرىگە زورلۇق قىلىشقا ياكى بازار

* يېڭىمۇ ھەر ناھىيىسىدىكى خانىپىرىق يېزىسى — مۇھەررىردىن.

نەرقىدىن تۆۋەن سوراپ قوپاللىق قىلىشقا ئەيىبنىدىغان بولۇشتى.
سودا - سېتىقتا ناھايىتى مۇلايىم، شېرىن سۇخەن بولۇپ، ئەدەب
بىلەن مۇئامىلە قىلىدىغان بولدى.

مۇنداق بىر ۋەقەمۇ يۈز بەرگەن: ياقۇببەگ ئاتلىق غازى
ئاقسۇغا يۈرۈش قىلغاندا قەشقەردىن چىقىپ مارالبېشىغا كېلىدۇ.
ئوغلى ھەيدەرقۇلىبەگ باشقا بىرنەرسىگە ئوق چىقارسا ئاتقان
ئوقى خاتا كېتىپ شۇ نەزەپتە ئوتلاۋاتقان بىر ئېشەككە تېگىپ
ئېشەك ئۆلۈپ قالىدۇ. ئېشەكنىڭ ئىگىسى ئەرز قىلىدۇ. تەكشۈرۈپ
كۆرسە بۇ ئىشنى سادىر قىلغان ئۆز ئوغلى ھەيدەر قۇلىبەگ
ئىكەن. ئاتلىق غازى قاتتىق غەزەپلىنىپ: «مەن ئاتلىق غازىنىڭ
ئوغلى دەپ سەۋەبسىز ئوق چىقىرىپ پۇقرالارنىڭ ئېشىكىنى ئېتىپ
ئۆلتۈرمەسەن؟» دەپ ئۇنى تاياققا تۇتۇپ ئەدەبىنى بەرگەننىكەن.
شۇ سەۋەب بىلەن ھەيدەر قۇلىبەگ ئۇزۇن ئۆتمەي ۋاپات
بولغان. بۇنى كۆرگەن ئەمىر لەشكەر، پانسات باشلىق چوڭ - كىچىك
ھەممىسىنىڭ دىللىرىغا قورقۇنچ چۈشۈپ يېڭىباشتىن توۋا - ئىستىغپار
ئېيتىشىپ ياقۇببەگكە بولغان ئىتائىتىنى تېخىمۇ زىيادە قىلغانىدى.
گەپنىڭ قىسقىسى شۇكى، پۈتۈن خالايق ۋە يىگىت - سەرۋازلار
ئىچىدە بىر - بىرىگە زورلۇق ۋە تەئەددى قىلىدىغان ئىشلار تامامەن
تۈگىدى.

جانابىي ئاتلىق غازى مەيلى بار بولسۇن ياكى يوق بولسۇن،
مەيلى يىراقتا ياكى يېقىندا بولسۇن، مەيلى كېچە ياكى كۈندۈزدە
بولسۇن ھېچبىر كىشى بانا - سەۋەبسىز ھېچقانداق ئىشنى قىلىشقا
جۈرئەت قىلالمىدى، بەلكى قىلىشنى يادىغىمۇ كەلتۈرەلمىدى.
جانابىي ئاتلىق غازى يوق بولسۇن ياكى يىراقتا بولسۇن خۇددى
ھازىر قاراپ تۇرغاندەك بىلدى ھەم يۈز بەرگەن چوڭ - كىچىك
ۋەقەلەرنى يېزىپ تۇرىدىغان كاتىپلارمۇ ھەر زامان، ھەر ماكاندا
تەييار ئىدى.

يىگىت ۋە سەرۋازلارنىڭ سانى 50 مىڭدىن ئاشتى. ئىشخاندە
لاردا مائاش ئالىدىغان ئۇستا-ھۈنەرۋەنلەر 50 مىڭغا يېقىنلاشتى.
خەزىنە-دەپنىلەرنىڭ سانىمۇ تولۇپ تاشتى. بۇ ۋاقىتتا ياقۇپبەگ
ئاتىلىق غازىنىڭ دۆلەت ھۆكۈمرانلىقى شەرق تەرەپتە ئۇشاشقا
ۋە كۈمۈشكىچە، شىمال تەرەپتە مۇز داۋان ۋە زوق داۋانغىچە،
غەرب تەرەپتە ئەركەشتام ۋە بەدەخشانغىچە جەنۇب تەرەپتە
قاراڭغۇ تاغ ۋە چەرچەنگىچە كېڭەيدى. بۇ چېگرا ئىچىدىكى
تاغ ۋە يايلاق، سەھرا ۋە قىشلاق، جاڭگال ۋە دەشت-تاشلىق
لارنى، خۇسۇسەن ئولجا ۋە «خېنى يەر-زېمىن»^{*} لارنى ئىشەنچلىك
مۇلازىم-خىزمەتچىلەرنى ئەۋەتىپ سېتىشقا كىرىشتى. بۇ ئىشنى
يېھىرىش ئۈچۈن ئاقسۇلۇق موللا ئابدۇللا دىۋان بېگىنى باشلىق
قىلىپ مۇھەممەد نەزەر قوشىپىگى، مىرزا قاسىم مېھتەر، مىرزا
ئېزىز بۇخارىلارنى ئاقسۇغا ئەۋەتتى.

بۇ يۇرتلارغا خىتاي ئەھلى ۋالىي بولغان چاغلاردا خاقانى چىن
تەزىنىدىن ئاقسۇنىڭ ھاكىمى ۋە ئىشكىئاھىسى باشلىق 46 بەگكە
پادىشاھلىق خەزىنىدىن بېرىلىدىغان مائاش تەمىنات ھېسابىغا چوڭ-
لىرىغا چىق، كىچىكلىرىگە ئازراق يەر-زېمىن تەقسىم قىلىپ بېرىل-
گەنىكەن. ئاقسۇغا ھاكىم بولغان كىشىگە 100 ئۆيلۈك، ئىشكىئاغا
بولغان كىشىگە 60 ئۆيلۈك، مەرتىۋىسىگە قاراپ ئەڭ تۆۋەن
بەگكە تۆت ئۆيلۈكتىن دېھقاننى بەگلەرنىڭ دېھقانچىلىقىنى قىلىپ
خىزمىتىگە سالىسۇن، دەپ ئىزنام قىلىپ يارلىق چۈشۈرگەنىكەن. تا
ئىسلامىيەتكەچە شۇ يارلىقنىڭ ھۆكۈمى بويىچە ھەرقانداق ئادەم بۇ
مەنسەپكە ئېرىشسە، مەنسەپ ئۈچۈن ئىزنام قىلىپ بەرگەن يەرنى
شۇ ئادەملەرگە تېرىتىپ ئۇلارنى خىزمىتىگە سېلىپ كەلگەنىدى.

* خېنى يەر-زېمىن — پادىشاھلىق يەر، دېگەن مەنىدە بولۇپ،
«بەگلىك يەر» دەپمۇ ئاتالغان.

بۇ قائىدە يەتتە شەھەرنىڭ ھەممەسىدە بېرىدە بىردەك جارى قىلىنغانىدى. بەگلەر ئىنىئام قىلىنغان بۇ ئادەملەرنى نەق پۇل بېرىپ سېتىپ ۋالغاندەك ياكى ئاتا مىراس قۇلدەك ھەقسىز ئىشلىتىپتتى. ئۇلارنى ئىشلىتىپ يەر تېرىتىپ، ئاشلىق ئالسا ئۇنى ئۆزىگە ھالال دەپ بىلەتتى. بۇنداق كىشىلەر ھەرقانچە پۇل سەرپ قىلىپ يۇرت خەلقىگە ئارىلاشسىمۇ ئەقەللىي كۆك بېشى، ئون بېشى ياكى مۇئەززىن، چارۋىپكەش ① قاتارلىق تازىلىق ئەمەللەرگىمۇ ئىگە بولالمايتتى. خەلق ئىچىدە «تامغىلىق يانچى» دەپ ئاتىلىپ، ھەرگىز ئېتىبارى يوق ئىدى. بەگلەرگە خاقانى چىن تەرىپىدىن ئىنىئام قىلىپ بېرىلگەن يەرلەرنى «خېنى زېمىن» دەپ ئاتايتتى. يەنە بۇ شەھەرلەر خىتايغا تەۋە بولغاندىن كېيىن خىتاي ئەمەلدارلىرى پۇقرالارنى ئىشلىتىپ سۇ چىقىرىپ ئاۋات قىلغان يەرلەرنىمۇ «خېنى زېمىن» دەپ ئاتايتتى. مۇشۇنداق خېنى يەر، قىشلاق ۋە يايلاقلارنى، ئىگىدارچىلىق قىلىپ تۇرغان كىشىلەرگە ۋە شۇ خېنى يەرلەر تەۋە بولغان مەھەللە كەنتلىرىنىڭ ئاھالىلىرىگە سودا قىلىپ سېتىپ پۇلىنى ئالىي خەزىنىگە تاپشۇردى. ئاقسۇغا تەۋە ئاقيار، كەلپىن، مىرزا تامە ئونباشقىچە بولغان جايلاردىن بەش لەك، 46 مىڭ تەڭگە ② پۇل ھاسىل بولدى. باي، سايرامدىن سەل كەم تۆت لەك تەڭگە پۇل كىرىم بولدى. قالغان ئالتە شەھەرنىڭ ئەھۋالىمۇ مۇشۇ تەرىقىدە بولدى.

ياقۇپبەگ ئاتىلىق غازىنىڭ بەخت-دۆلەتلىرى كۈندىن -

① چارۋىپكەش — مەسچىت-خانىقا قاتارلىق دىنىي مۇئەسسەسەلەرنىڭ تازىلىق خىزمەتچىسى.

② «تارىخىي ھەمىددىيە» دە «ئەللىك ئالتە مىڭ تەڭگە» دېيىلگەن.

كۈنگە يۇقىرى ئۆرلەپ ئەۋجىگە چىقتى. دۈشمەنلىرىنىڭ ئەھۋالى خارلىققا يۈزلەندى. مۇشۇنداق ئادالەت قانات يايدىغان، تەرتىپ ۋە ئىنتىزام راۋاج تاپقان كۈنلەردە ھەر تەرەپتىن ئەلچىلەر كەلگىلى تۇردى. جۈملىدىن تاشكەنتلىك قازىخان تۆرەم ئىككى ھەرەمنى زىيارەت قىلىپ شەرەپ بىلەن قەشقەرگە قايتىپ كەلدى. بۇ زات ئاتىلىق غازىنى «رۇم خەلىپىسى»* گە ئەلچى ئەۋەتىشكە دالالەت قىلدى. ئاتىلىق غازى بۇ پىكىرنى خۇشاللىق بىلەن قوبۇل قىلىپ، «رۇم خەلىپىسى بولسا مۆمىنلەرنىڭ پېشىۋاسى، روى زېمىنىنىڭ يېتەكچىسى. مېنىڭ ئۇ كىشىگە ئەلچى ئەۋەتىپ سالامىمنى يەتكۈزۈشكەم زۆرۈر» دېدى. بۇ چاغدا قازىخان تۆرەم مۇنۇلارنى يەتكۈزدى: «تاشكەنتنى ئورۇسلار بېسىد- ۋالغاندىن كېيىن يۇرتنىڭ ئۆلىما، پازىل، ئېتىقادلىق كىشىلىرى، بىزگە بۇ يۇرت ھارام بولدى، دەپ ئورۇسلارغا ئىتائەت قىلىشنى ئۆزلىرىگە نومۇس بىلىپ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سۈننەت- لىرىنى جارى قىلىپ ھىجرەت قىلىشنى ئىختىيار قىلدى. شۇ جۈملىدىن مەنمۇ ھىجرەتنى ئىختىيار قىلىپ ئىككى ھەرەمنى زىيارەت قىلغاندىن كېيىن قايتىپ رۇمغا كەلدىم. بىرنەچچە كۈن تۇرغاندىن كېيىن رۇمنىڭ ئەركان دۆلەت، ئۆلىما، پازىللىرى بىلەن ھەمسۆھبەت بولۇشقا مۇيەسسەر بولدۇم. ئۇلار: «بەرغانە ۋىلايىتىنى ئورۇسلار بېسىۋاپتۇ. خاقانى چىن ۋىلايەتلىرىدىمۇ بىرمۇنچە مۇسۇلمانلار خاقانى چىننىڭ ئىتائىتىدىن چىقىپ، ئىسلام ئېچىپ راۋاج تېپىپتۇ، دېگەن گەپلەرنى ئاڭلىدۇق» دېدى. شۇنىڭدىن كېيىن خەلىپە ھەزرەتلىرى شەرق تەرەپتىكى ئىسلام ئاچقان مۇسۇلمانلارنىڭ راۋاجى ئۈچۈن مەسچىت- مەسچىتلەردە بەش ۋاق نامازدىن كېيىن دۇئا قىلىنسۇن، دەپ يارلىق قىلدى.

* ئوسمانلى تۈرك خەلىپىلىكىنى دېمەكچى — مۇھەررىردىن.

ۋە ئۆزى باش بولۇپ شەرق تەرەپكە قاراپ دۇئا قىلدى. ئەمما ئىسلام ئېچىشقا باشچىلىق قىلغان ئۇلۇغلارنىڭ نامىنى ھاجىلاردىن سورىسا، بەزىلىرى خوتەن پادىشاھىنىڭ ئىسمىنى ئېيتتى. بەزىلىرى كۇچالىق خوجىلارنىڭ ناملىرىنى ئېيتتى. بەزىلىرى ئىلى سۇلتانىنىڭ نامىنى زىكرى قىلدى. باشلىق بولۇپ ئىسلام ئاچقان كىشىنىڭ نامىنى خەلىپە ھەزرەتلىرى بىلەلمىدى. زېمىن يۈزىدىكى مۇسۇلمانلارنىڭ پۇشتى پاناھى بولغان رۇم خەلىپىسى بولغاچقا، بىرەر جايدىكى مۇسۇلمانلار باش كۆتۈرسە، ئۇ خۇشال بولۇپ دۇئا قىلىدۇ. مۇبادا مۇسۇلمانلارغا زىيان - زەخمەت يەتكەنلىكىنى ئاڭلىسا، مالال ۋە غەمگىن بولۇپ، ئۇنىڭدىن قۇتۇلۇشقا دۇئا-تەگىپ قىلىدۇ. ھەر تەرەپتە تۈرلۈك يول بىلەن باش كۆتۈرگەن مۇسۇلمانلارنى بىلىپ دەپتەرگە خەتلەپ قويۇش ھەر زاماندىكى خەلىپىلەرنىڭ ۋەزىپىسى ئىكەن. بۇ موغۇلىستان يۇرتىنىڭ ھەممىسى جانابىڭىزغا قارايتۇ. ئەلۋەتتە ئۆزىڭىزنى مەلۇم قىلىپ رۇم خەلىپىسىگە خەۋەر قىلىشىڭىز لازىم» دېگەندە، بۇگەپلەر ياقۇپبەگ ئاتىلىق غازىغا ماقۇل كەلدى. خاقانى چىنىنىڭ مەرغۇب ماللىرىدىن تاۋار - دۇردۇن، پاكىز - ئېسىل چاي، چىنە، ئالتۇن، يامبۇ، بىر توققۇز قالماق ۋە قازاق ئېتى، بىر توققۇز باكىرە پاكىزە گۈزەل بەرنا قىز، بىر توققۇز نەۋ جۇۋان، زىبا ياش يىگىت قاتارلىق تارتۇق پىشكەشلەرنى راسلاپ ھاجى قازى خانىتۆرەمنى باش قىلىپ بىرنەچچە ئىشەنچلىك مۇلازىم، خىز - مەتكارلارنى ھەمراھ قىلىپ قۇتلۇق زامان، سانادەتلىك كۈنلەردە رۇمغا سالدى.

شۇ كۈنلەردە پەرغانە ۋىلايىتىدىن سەيىد پازىل ئەھرارخان تۆرەم، قوقەندىن سەيىد ئەردىلاتى داموللىلار قەشقەرگە كەلدى. كۇچالىق خوجىلارنىڭ زامانلىرىدا كەشمىر تەرەپتىن مۇھەممەد ئېلىخاننىڭ ئوغلى مۇزەپپەرخان يەكەنگە كەل-

كەندى. ئۇ يەردىن كۇچاغا بارغان ۋە كۇچادىن ئۆتۈپ كور-
لىغا بارغان چاغدا، ئاتىلىق غازى نۇسرەتلىك قوشۇنلىرى بىلەن
كۇچاغا يېتىپ كەلدى. مۇزەپپەر خان كورلىدىن ئۇرۇمچىگە
بېرىپ بىرنەچچە زامان غۇربەتچىلىك بىلەن ئۆمۈر كەچۈرۈپ
تۇرغان چېغدا، ئىلى تەرىپىدىن كەلگەن بەزى مۇساپىر بايلار
مۇزەپپەر خان باينى تونۇپ ئىززەت - ئىكرامىنى قىلدى. تۇڭ-
گانلارنىڭ ئۇلۇغى لورىنچا خەلىپىمۇ* خەۋەر تېپىپ ئۇنىڭ
كۆپ ئىززىتىنى قىلىپ نەچچە ساندۇق چاي ۋە كۇمۇش ھەدىيە
قىلدى، باشقا تۇڭگانلارمۇ قولىدىن كېلىشىچە ياردەم قىلدى.
مۇزەپپەر خاننىڭ قولىغا پۇل كىرگەندىن كېيىن ئەتراپىغا
ئادەملەر توپلاندى، مۇشۇ كۈنلەردە خوتەندىن قېچىپ كەلگەن،
مۇھەممەد ئېلىخاننىڭ خىزمىتىدە بولغان كونا سپاھلاردىن
مىرزا ئەھمەد قوشىپكى، مۇھەممەد بابا دادخاھ، غازى پانسات
قاتارلىقلار: «ئىلاج بولسا ئاقسۇ ۋىلايىتىگە، ھېچ بولمىغاندا
كۇچا تەۋەسىگە قەدەم تەشرىپ كەلتۈرسىلە، بىز ئۆزلىرىنى
ئىالتە شەھەرگە خان قىلاتتۇق. چۈنكى سىلى ھەممىمىزنىڭ
ئۇلۇغىمىز، مەۋلانىمىز ۋە خوجىمىز» دەپ ئارقا - ئارقىدىن
خەت ئەۋەتكىلى تۇردى. بۇنى كۆرۈپ مۇزەپپەر خاننىڭ ئابا ۋە
ئەجدادلىرىنىڭ كەسىپ - ھۈنەرلىرىنى قىلىپ، يۇرت سوراپ
پادىشاھلىق تەختىدە ئولتۇرۇش ئارزۇسى كۆڭۈللىرىنى بىئارام
قىلدى. شۇنىڭ بىلەن بىرنەچچە پاراكەندە - باشباشتاق تۇڭگان
ۋە مۇساپىر نەمەنگانلىقلارنى ئەتراپىغا توپلاپ جەمئىيەت
قۇردى. بىرنەچچە بايلار ھۆكۈمەت تۇتۇپ ئەمەلگە ئىگە بولۇش-
نى تەمە قىلىپ قولىرىدىكى دەسمايىسىنى قەرز بەردى ۋە
باشقىلاردىنمۇ قەرز ئېلىپ بەردى. بۇنىڭغا ئات - ياراق، قورال

* تۇدۇلىك (داۋۇت خەلىپە) نى دېمەكچى — مۇھەررىردىن.

ئەسلىھە تەييارلاپ بىردىنلا كورلىغا بېسىپ بېرىپ، ناغرا - كاناي چېلىپ كورلىنى قولغا كىرگۈزۈۋالدى. كورلىنىڭ ھاكىمى ھاجىبەگ قېچىپ كۇچاغا كېلىپ بولغان ۋەقەنى بايان قىلدى. كۇچادىن بۇ ۋەقەنى خەۋەر قىلىشقا كېيىنكىتەك چاققان بىر خەۋەرچىنى قەشقەرگە چاپتۇردى.

جانابىي ئاتىلىق غازى مۇزەپپەرخاننىڭ كورلىغا يېتىپ كەلگەنلىكىنى ئاڭلاپ، كونا سپاھ ۋە يىڭىتلەردىن ئەندىشە قىلدى. چۈنكى مۇزەپپەرخان خانزادە بولۇپ، ھەممىسىنىڭ چوڭى ئىدى. ئاتىلىق غازى دەرھال ئىسھاق خوجىغا قارىتىپ: «ئۆز يىڭىتلىرىڭىزنى ئېلىپ كورلىغا بېرىپ ئىلاج بولسا مۇزەپپە - پەرخاننى تىرىك قولغا چۈشۈرۈڭ، بولمىسا ھەر تەرىقە بىلەن يوقىتىپ، ماڭا مەلۇم قىلغايىسىز»، دېگەن مەزمۇندا نامە ئە - ۋەتتى. نامە يېتىپ كېلىشى بىلەن تەڭ ئىسھاق خوجام قېشىدا تەييار تۇرغان 2000 يىڭىتى بىلەن كورلىغا يېتىپ بېرىپ مۇزەپپەرخاننىڭ بارگاھلىرىنى قورشىۋالدى. بىرمۇنچە قالماق - لار مۇزەپپەرخانغا قوشۇلغانىكەن. ئۇلار قېچىپ ئۆزلىرىنى چەتكە ئالدى. مۇزەپپەرخان ئىنازغىنا ئادەم بىلەن قېلىپ ئىسھاق خوجىغا تەڭ كېلەلمەي چېدىرلىرىغا يوشۇرۇندى. ئىسھاق خوجىنىڭ باستۇرلىرى تەرەپ - تەرەپتىن ئوق ئېتىپ مۇزەپپەرخاننى خوجىنى ھالاك قىلدى. چېدىر - بارگاھلىرىنى غەلۋىدەك ئۆتمىتۈ - شۈك قىلىۋەتتى. بۇ ۋەقە تارىخىي ھىجرىيىنىڭ 1285 - يىلى* كۈز پەسلىدە بولغانىدى.

ئاقسۇنىڭ ھاكىمى ھېكىمخان تۆرەم بۇيرۇق بويىچە قىزىل يېزىسىغا بېرىپ قارا كۆرۈشتىپ ياردەم يەتكۈزۈپ تۇردى.

* ھىجرىيىنىڭ 1285 - يىلى مىلادىنىڭ 1868 -، 1869 يىللىرىغا توغرا كېلىدۇ.

مۇساپىر پانسات ① ۋە يىگىتلىرىنى كۇچاغا كىرگۈزۈشنى مەنئە قىلىشقا
 لىق غازى ناھايىتى ئېھتىيات قىلغانلىقىدىن شۇنداق قىلىشقا
 پەرمان چۈشۈرگەنىدى. مۇزەپپەرخان بىر تەرەپ بولمىغۇچە
 قەشقەردىكى ئەمەلەشكەر ۋە پانساتلارغىمۇ زادى بىلىندۈر-
 مىدى. ئۇ مۇزەپپەرخان بىلەن بىللە كەلگەن ئەمەلگەنلىق
 مۇسا كۇلال باي بىلەن يەنە ئىككى ئەمەلگەنلىقنى قەشقەرگە
 ئېلىپ بېرىپ يوقاتتى. شۇنىڭ بىلەن ياقۇببەگ مۇزەپپەرخاننىڭ
 ئۈستىدىن غەلبە قازىنىپ خاتىرجەم بولدى. ئۇنىڭغىچە قىش
 پەسلىمۇ يېقىنلىشىپ قالدى.

جانابىي ئاتلىق غازىغا تەۋە ۋىلايەتلەرنىڭ ھاكىملىرى،
 ھەر دەرىجىلىك ھۆكۈمەت باشلىقلىرى، ئەمەلدار، ئىش بېشىد-
 لىرى توقسان تارتۇق ② نىڭ تەرەددۇتىغا كىرىشتى. ھەرقايسى
 جان-دىلى، پۈتۈن كۈچى بىلەن بىسائىتلىرىدا بارلىكى نەرسە-
 لىرىنى ھەتتا ئۇنىڭ ئۈستىگە قەرز ئېلىپ، زور تىرىشچانلىقلارنى
 كۆرسىتىپ قەدىمكى خان، خاقان، پادىشاھ ۋە سۇلتانلارنىڭ
 رەسىم-قائىدىلىرىدىن تېخىمۇ ئاشۇرۇپراق سوۋغا-سالاملارنى
 تەييارلاپ پايتەخت قەشقەرگە ئاتلىق غازىنىڭ دەرگاھىغا
 قاراپ راۋان بولۇشتى.

شۇ جۈملىدىن خوتەننىڭ ھاكىمى نىياز ھېكمىيەگ،
 سەككىز چارەك كېپەك ئالتۇن، 1000 يامبۇ، 400 ئات (200
 ئاتنىڭ ئىگەر، ئەبەزەل، قامچىلىرىغىچە ھەممە جابدۇقلىرى
 تەييار) 400 ئاتتا سۈلەيسۈن، تۈلكە تېرىلىرى، كۆرپىدىن

① ئاپتور مۇساپىر پانسات دەپ ياقۇببەگكە ئەگىشىپ بەرگەن -
 دىن بىللە كەلگەنلىرىنى كۆزدە تۇتسا كېرەك.
 ② توقسان تارتۇق - ياقۇببەگنىڭ غەلبىسىنى تەبرىكلەش
 ئۈچۈن ئەمەلدارلار تەييارلىغان تارتۇقلارنى كۆرسىتىدۇ.

قىلىنغان تون، شىم، تۇھاق - تەلپەك؛ تەتىللا، كىمخاب، تاۋار،
بەقەسەم، شايى - ئەتەس، باتارس، چەكمەن، كىيىم - كىچەك؛
لازىملىق باغ - بۇغۇچ يانچۇقلىرى بىلەن؛ خۇرۇم، كۆن ئۆتۈك -
لەر پايىتمىلىرى بىلەن ۋە يەنە توققۇز - توققۇز نەقىشلىك
چۆگۈن، توققۇز - توققۇز ئاپتۇۋا - چىلاپچا، توققۇز - توققۇز
مىس قازان كەپكۈر - چۆمۈچلىرى بىلەن، توققۇز - توققۇز قىرمە
لىگەن قاتارلىق تارتۇقلارنى ئاتىلىق غازىنىڭ ئالىي نەزەرلىرىدە -
دىن ئۆتكۈزدى. قانچە كۈن تۇرغان بولسا شۇنچە كۈن ئەتە -
گەنلىكى ناشتا ۋاقتىدا بىر توققۇز يامبۇ، مەخسۇس تىكىلگەن
تونلارنى بوغچىلىرى بىلەن ئەكىرىپ ئاتىلىق غازىغا تەزىم تەۋا -
زۇئىلار بىلەن دۆلەتلىرىنىڭ ئەبەدىي بولۇشىغا دۇئالار قىلىپ
ياندى. ھەممە ئەركان دۆلەتلىەر بۇ ئىشلارغا ئاپىرىنلار ئوقۇ -
شۇپ، بارماقلىرىنى چىشىلىشىپ قالدى.

قالغان بارچە ۋىلايەتلىرىنىڭ ھاكىملىرىمۇ ئۇشبۇ تەرىقىدە
ئۆز ئەھۋاللىرىغا يارىشا تەييارلىغان تارتۇقلىرىنى ئارقا - ئارقىدە -
دىن ياقۇپبەگنىڭ نەزەرىدىن ئۆتكۈزدى. جانابىي ئاتىلىق غازى
ھەممە سەركەردىلىرىدىن خۇشال بولۇپ، ھەر بىرىگە نەچچە
قەۋەت تون، سەللە - كۇلا، قورال - ياراق، يارلىق، نىشانىلار
ئاتا قىلىپ شاھانە ئىنئاملارنى قىلىپ مەرھەمەتلىرىنى كۆرسەتتى.
ھاكىم ۋە سەركەردىلىەرگە ھەمراھ بولۇپ كەلگەن مەھرەم - مۇ -
لازىملارغىمۇ سەرۇپاي، خىراجىتىگە تىللالارنى بېرىپ ھەممىسىنى
رازى قىلىپ ئۆز يۇرتلىرىغا قايتىش ئۈچۈن رۇخسەت بەردى.
سوغۇق قىش يېڭى يىل قەدەم تەشرىپ قىلدى. باھار
كۈنلىرى يېتىپ كەلدى. زېمىن يۈزىدىن ئۆسۈملۈكلەر باش
چىقاردى. قۇشلار سايرىشىپ، گۈل ۋە رەيھانلار ئېچىلدى. ھەم -
مىگە خۇشاللىق يۈزلەندى. مۇشۇ تەرىقىدە ئۇلۇغ تەڭرىنىڭ
دەرياھىغا ھەمدۇ - سانا ۋە شۈكرىلەرنى قىلىپ دۇئا ۋە ئىلتىجا

بىلەن بولۇپ تۇرغان كۈنلەردە، ھاجى قازىخان تۈرۈم مۇمىن -
لەرنىڭ پادىشاھى رۇم خەلىپىسىنىڭ ھۇزۇرىدىن پايتەخت قەشقەرگە
قەرگە يېتىپ كېلىپ جانابىي ئاتىلىق غازى بىلەن كۆرۈشتى.
رۇم خەلىپىسى ئابدۇلشەرزخان ئاتىلىق غازى ئەۋەت -
كەن سوۋغاتلار ۋە ئەلچىلەرگە ھەددىدىن زىيادە خۇرسەن
بولۇپ، بۇ يەتتە شەھەرنى رۇمغا تەۋە قىلىپ، ئاتىلىق غازىغا
«مىراخور باشى»لىق ئەمەل بېرىپ، ئاتىلىق غازىنى كاتتا
پادىشاھلار دەرىجىسىدە كۆرۈپ، ئالتۇن تاج، ئالماس، ياقۇت،
جاۋاھىراتلارنى تىزىپ كۆز قويغان شاھانە تۇماق، چۆرىلىرىگە،
ياقا ۋە كۆكرەكلىرىگە ئالتۇن - ئالماس، ياقۇت، لەئەل جاۋاھىر
راتلار نەقىشلەنگەن رۇمچە نىمچا* باغ ۋە غىلاپلىرىغا ئالتۇن،
ئالماس، لەئەل - ياقۇت، قىممەت باھا تاشلارنى قاتار - قاتار
تىزىپ كۆز قويغان قىلىچ، سۈمبىلىرىگەچە ئالتۇن - كۈمۈش
بىلەن راسلانغان مىللىتىق قاتارلىق قىممەت باھالىق گۈزەل ۋە
مەرغۇب ئىنئاملار ۋە ئالەمشۇمۇل يارلىقلار بىلەن ئەلچىلەرنى
ياندۇرغانىكەن. ئەلچىلەر سائادەتلىك كۈنلەردە يېتىپ كېلىپ
رۇم خەلىپىسىنىڭ ئىنئاملارنى ئاتىلىق غازىنىڭ نەرە ئالىي -
لىرىدىن ئۆتكۈزدى.

ياقۇپبەگ ئاتىلىق غازى ھەددىدىن زىيادە خۇشاللىقىنى
ئىچىگە سىغدۇرالمىي غۇنچىغا ئوخشاش گۈلچەقەلىرى ئېچىلىپ
كەتتى. شاھانە ئالتۇن تاجنى بېشىغا، تەۋەررۈك نىمچىنى ئۈچ -
سىغا كىيىپ، قىلىچىنى بەللىرىگە ئېسىپ، مىللىتىقنى قوللىرىغا
ئېلىپ رۇم تەرەپكە قاراپ تەزىمىلەر بىلەن دۇئا قىلدى. گويا
ئاي بىلەن كۈن ھەتتا يەتتە قەۋەت ئاسماندىكى يۇلتۇزلار
ياقۇپبەگ ئاتىلىق غازىنىڭ ۋۇجۇدىدا جىلۋە قىلىپ نۇر چېچە -

* نىمچا - ئۇزۇن تون، ئۇزۇن چاپان.

ۋاتقاندىك بولدى. چوڭ - كىچىك ھەممەيلىن مۇبارەكلەش سادالىرىنى پەلەكتىن ئاشۇردى. جانابىي ئاتىلىق اغازى نەچچە كۈن توي - تاماشا ئۆتكۈزۈپ، ئۆلىما ۋە ئەمىلر - ئۇمرا، لەش - كەز - يىڭىت، سەرۋاز، چوڭ - كىچىكلەرنىڭ ھەممىسىگە ئون - سەرۋپاي ئاتا قىلىپ مەمنۇن قىلدى. ئاندىن كېيىن خەلىپە ئابدۇلئەزىزخاننىڭ ئىسىملىرىنى خۇتبىدا قوشۇپ ئوقۇيدىغان بولدى. ئابدۇلئەزىزخاننىڭ نامى چۈشۈرۈلگەن تىللا، تەڭگە، چاقا (مىس) پۇللارنى قۇيدۇرۇپ تارقاتتى. بۇ يەتتە شەھەرنى رۇم تەۋەسى دەپ ئاتىدى. بۇ چاغدا تارىخىي ھىجرىيىنىڭ 1286 - يىلى* ئىدى.

بۇ يىل ياز ۋە قىش شۇ تەرىقىدە خۇشال - خۇرام، غەم - ئەندىشىسىز، تىنچلىق بىلەن ئۆتتى.

8

ئۈرۈمچى تۇڭگانلىرىنىڭ كورلا ۋە كۇچا خەلقىنى بىسەرەمجان قىلغانلىقى؛ ئاتىلىق اغازى غالىب قوشۇنلىرى بىلەن تۇڭگانلارنى يوقىتىش غەربىدە شەرققە قاراپ يۈرۈش قىلغانلىقى ۋە مۇراد بېغدىن مەقسەت گۈل - غۇنچىلىرىنى ئۈزۈپ تەختى ئالىملىرىغا قايتقانلىقى

جانابىي ئاتىلىق غازىنىڭ بەخت - دۆلەتلىرى كۈندىن - كۈنگە تەرەققىي قىلىپ چىكىگە يەتتى. دۆلەت ۋە سەلتەنەتتە لەشكەر - كەشلىك ۋە سىياسەتتە گۇيا ئەمىر كەبىر ساھىبىقىران تېمۇر

* ھىجرىيىنىڭ 1286 - يىلى مىلادىنىڭ 1869 -، 1870 -

يىللىرىغا توغرا كېلىدۇ.

گوراگان ئىككىنچى بولدى ①، يىل ئورۇلۇپ باھار يېتىپ كەلدى، بۇ چاغ تارىخىي ھىجرىيىنىڭ 1287 - يىلى ② ئىدى. لەنشەي تۇرپان ۋە ئۈرۈمچىدىكى تۇڭگانلاردىن يەنشەي، لەنشەي يەنشەي باشچىلىقىدىكى 20 مىڭ تۇڭگان ئاتارمەن - چاپار - مەنلەر ئۇشتۇمتۇت كورلا تەۋەسىدە پەيدا بولدى.

بۇنىڭدىن بىر ئاي ئىلگىرى ئاتىلىق غازى پەرمان بېرىپ غازى مۇھەممەت بابا دادخاھ بىلەن ھاجى مىرزىنى كورلىغا ئەۋەتىپ ھاجى مىرزىنى كورلىغا زاكاتخانا ③ بىنا قىلىشقا مەسئۇل قىلغانىدى. غازى مۇھەممەت بابا دادخاھنى ئۇششاققال ئەتراپىغا چوڭ بىر قاراۋۇلخانا سېلىپ، قاراۋۇل بېگى بىلەن قاراۋۇلچى يىگىتلەرنى توختىتىپ، تۇڭگانلار بىلەن بولغان چېگىرنى ساقلاشقا بەلگىلەپ ئەۋەتكەنىدى، ئۇلارنىڭ يىگىتلىرى ئاز بولغانلىقى ئۈچۈن تەڭ كېلەلمەي، كورلىنىڭ ھاكىمى ھاجىبەگ باشلىق ھەممىسى كۇچاغا قېچىپ كېلىپ، بۇيامان خەۋەر - نى خۇددى پەلەكتىكى ئاقار يۇلتۇزلار دەك تېز ماڭىدىغان چاپار - مەندىن ئاتىلىق غازىغا يەتكۈزدى. خەۋەر يېتىپ بارغان ھامان ئاتىلىق غازى ھېكىمىخان تۆرەمنى ئالدىدىكى 1500 يىگىت، 500 سەرۋازلىرى بىلەن تۇڭگانلارغا ھۇجۇم قىلىشقا، ئىسھاق خان تۆرەمنى ئۇلارغا ياردەم بېرىشكە بۇيرۇدى. ھېكىمىخان تۆرەم يارلىقىنى كۆرۈش بىلەن تەڭ، ئاقسۇنى مىرزا بابابەگ زاكاتچى

① ئاپتور بۇ يەردە ياقۇببەگنى 1336 - يىلى تەختكە چىققان ئەمىر تېمۇر كوراگانغا ئوخشاتقان.

② ھىجرىيىنىڭ 1287 - يىلى مىلادىنىڭ 1870 -، 1871 - يىلى - مىرغا توغرا كېلىدۇ.

③ زاكاتخانا - خەلق تىنى يىغىۋالغان ئۆشەر - زاكات. باجلارنى ساقلايدىغان ئورۇن - مۇھەررىردىن.

بىلەن مۇھەممەت سەئىد قۇر بېشىغا تاپشۇرۇپ قويۇپ، يىگىت -
سەرۋاز، توپ - زەمبىرەكلىرىنى ئېلىپ كۇچاغا يېتىپ باردى.
ئۇلار كۇچادىن بىر پۈتەي يىراقلىقتىكى قارايغاچ دېگەن
مەنزىلەدە تۇڭگانلارغا دۇچ كەلدى. بۇ يەردە ئۇرۇش ۋە جەڭلەر
بولدى. ئاتلىق يىگىتلەر ۋە سەرۋازلارنىڭ غەيرەتلىرى ئۇرلەپ
توپ - توپ بولۇپ تەرەپ - تەرەپتىن ھۇجۇم قىلىپ زەربە بېرىپ
ۋاتقان چاغدا، ئۇشتۇمتۇت ئاتلىق سىپاھلار قاچتى. سەرۋازلار
بىر باغنىڭ ئىچىگە كىرىۋېلىپ پاناھلىنىپ توپلىشىپ جەڭ
قىلىپ تۇڭگانلارنى يېقىن كەلتۈرمەي تۇرغان چاغلىرىدا ئوقلىرى
تۈگەپ قالدى. شۇنىڭ بىلەن بۇلار ئىلاجسىز قالدى. بۇ چاغدا
تەرەپ - تەرەپتىن تۇڭگانلار قورشاپ كېلىپ سەرۋازلارنىڭ
ھەممىسىنى يوقاتتى. ئاقسۇت تۇڭگانلار كۇچانى بېسىۋالدى.
2000 غا يېقىن يىگىت ۋە سەرۋازلار چىقىم بولدى. ھېكمەتخان
تۆرەم ۋە ئىسھاق تۆرەم قاتارلىق باشلىقلار ئاتلىق قېچىپ ئاق -
سۇغا كېلەلمەي بايدا تۇرۇپ قالدى. كۇچا خەلقىنىڭ كۆپچىلىكى
بالا - چاقىلىرىنى ئېلىپ يۇلتۇز باغ، موقۇر بىلەن ئاقسۇغا
قېچىپ كەلدى. مىرزا بابا زاكاتچى كۇچادىن ئاقسۇغا قېچىپ
كېلىپ ئىغۋا پەيدا قىلغان بىرنەچچە ئادەمنى تۇتۇپ نەزەر -
بەند قىلدى. ئاقسۇدا يىگىت قالمىغانىدى. شۇنىڭ بىلەن ئاق -
سۇنىڭ ئىچىدە ئىككىلىنىش ۋە تەۋرىنىش كەيپىياتى پەيدا بولدى.
مىرزا بابا زاكاتچى مۇساپىر سودىگەرلەرنى ۋە ياش سودى -
گەرلەرنى يىغىپ كېلىپ، يىگىت قاتارىدا ياراق - ئەسلىھەلەرنى
بېرىپ كېچە - كۈندۈز يۇرتتىن خەۋەر ئېلىپ تۇردى. بۇ چاغدا
بىر ئادەم «ئاقسۇدىكى تۇڭگانلار بىرەر ئىش تېرىپ قويارمىكىن،
ھازىرلىق كۆرۈپ ھوشيار تۇرۇش لازىم» دېدى. مىرزا بابا
زاكاتچى بۇ گەپنى ئاڭلىغاندىن كېيىن «قەيەردە تۇڭگانلار
بولسا تۇتۇپ كېلىڭلار!» دەپ يىگىتلەرنى بۇيرۇپ، تېنىچ - ئامان

ئۆز ھۈنەر-كەسىپلىرىنى قىلمۇاتقان، ئۆز ئىشلىرىنىڭ ئاۋارد-چىلىكى بىلەن يۈرگەن 19 تۇڭگاننى ئەكەلدۈرۈپ بىر ئۆيگە سولاپ قويدى. سۈرۈشتۈرۈپ كۆرسە ئۇلار تىنچ تۇڭگانلار ئىكەن. سولاپ قويۇپ يەنە قويۇپ بېرىشتىن ئېھتىيات قىلدى. تۇتۇپ كەلمىسەك بوپتىكەن، دەپ پۇشايمان قىلدى. ئەمدى نېمە بولسا بولسۇن، ئېھتىيات ئۈچۈن قەشقەرگە ئەۋەتىپ ئاتىلىق غازغا «تىنچ تۇڭگانلار ئىكەن»، دەپ مەلۇم قىلساق، دېگەن مەسلىھەتنى ماقۇل كۆرۈشۈپ، ئۇلارنى ئىككى ھارۋىغا سېلىپ، ئىككى يىگىتنى قوشۇپ يولغا سالدى.

مۇشۇ كۈنلەردە ئاتىلىق غازنىڭ غەرىپى ئۆرلەپ قەشقەردىن يولغا چىقىپ قاراقلىچىن دېگەن يەرگە يېتىپ كەلگەندە ئاقسۇ تەرەپتىن ئېلىپ كېلىۋاتقان ئىككى ھارۋىدىكى تۇڭگانلار ئۇچرىشىپتۇ. ياقۇپبەگ: «نېمە تۇڭگانلار ئىكەن؟» دەپ سوراپتۇ. بىلەن ئېلىپ ماڭغان ايگىتلىەر: «ئاقسۇدىكى تۇڭگانلار ئىكەن، مېرزا بابا زاكاتچى قۇلىڭىز ئەۋەتتى»، دەپ مەلۇماتنامىنى تۇتۇپ بەرگۈچىلىك، بىر ھارۋىدىكى يولنىڭ ماۋۇ تەرىپىگە، بىر ھارۋىدىكى يولنىڭ ئاۋۇ تەرىپىگە ئاچىقىپ، سويىۋەت (ئۆلتۈر) دەپ پەرمان قىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن گۇناھسىز 19 تۇڭگاننى ئۆلتۈرۈپتۇ. ئەرز-مەلۇماتنى ئوقۇپ كۆرمەكتە يوق، ھەتتا قۇلىقىمۇ ئالماپتۇ. بۇ ۋەقەنى ھېكايە قىلىشتىن مەقسەت، پادىشاھنىڭ غەزەپ ئاتەشلىرىنى بايان ۋە مەلۇم قىلىش ئۈچۈندۇر. ئەزىز يارانلار، پادىشاھنىڭ غەزىپىدىن ھەزەر ئەيلەپ، يۈز قېتىم ۋە مىڭ قېتىم پاناھ تىلىمەك ھەممىمىزگە زۆرۈر ۋە لازىمدۇر. شۇنىڭغىچە، تۇڭگانلار كۇچادا توققۇز كۈن تۇرۇپ خەلقنى بۇلاپ-تالاپ، مۇسۇلمانچىلىقنىڭ دائىرىسىدىن تاشقىرى پۈتۈنلەي يامان ئىشلارنى قىلىپ، بىر كېچىدە چىقىپ تۇرپانغا قاراپ كېتىپتۇ. بۈگۈر ۋە كورلىنىمۇ شۇ تەرىقىدە بۇلاپ-تالاپ ئۆتۈپ كېتىپتۇ،

دېگەن خەۋەر كەلدى.

ئاتىلىق غازى مارالبېشىنىڭ ھاكىمى دەرۋىش مىراخورغا يىڭىتلىرىنى ئاپىرىپ ھېكىمخان تۆرەمگە ياردەم بېرىشكە پەرمان چۈشۈرگەنىدى. ئاقسۇلۇق ھېكىمخان تۆرەم ۋە دەرۋىش مىراخورلار كۇچاغا يېتىپ بېرىپ، ۋاپات بولغان يىڭىت - سەرۋازلارنى دەپنە قىلىش بىلەن بولدى. ئاتىلىق غازى بۇ كۈنلەردە ئاقسۇغا يېتىپ كەلدى ۋە تۇڭگانلارنىڭ يېنىپ كەتكەنلىك خەۋىرىنى ئاڭلاپ غەزەپ ئاتەشلىرى بىر ئاز پەسكويغا چۈشكەن بولسىمۇ، ئەمما تۇڭگانلار ئۆلتۈرۈپ ۋەيران قىلغان مۇسۇلمانلارنىڭ جان ۋە پۇل - ماللىرىغا ئىنچى كۆيۈپ ناھايىتى خاپا بولدى، ئاقسۇلۇق شەمسىدىن ئەلەم ئاخۇنۇم ۋە ئوغلى باھاۋىددىن ئاخۇن، ھادى خەلىپە، مۇھەممەد خېتىپ ئاخۇنۇم قاتارلىق كەشىپلەرنى ئاق ئۆيلۈك قىلىپ قەشقەرگە ماڭدۇردى. ئاقسۇنى موللا ھىيان مىرزا بېشىغا مەرھەمەت قىلىپ بەردى. ئاقسۇدا كاتتا ئالىي ئوردا بىنا قىلىشقا پەرمان چۈشۈردى ۋە بۇ يەردە ئون كۈن مىقدارى تۇرۇپ بىرنەچچە ئەمىرلەشكەرنى ئالدىن ماڭدۇرۇپ، ئارقىسىدىن غەلىبە ئارغىماقلىرىغا مىنىپ ئۆزى راۋان بولدى. ھېكىمخان تۆرەمگە كايىپ تۇرپانغا ئۆزى بىلەن بىللە ئېلىپ ماڭدى. ھەمدەم باتۇر بېشى، مىرزا با داداخالارغا غەزەپ قىلىپ تاپا قىلدى.

جانابىي ئاتىلىق غازى سەككىز ئەمىرلەشكەر، ھەر بىر ئەمىرلەشكەرگە تەيىن قىلىنغان سەككىزدىن پاناسات ۋە ئۇلارغا قاراشلىق يىڭىت - سەرۋازلار ئۆزىگە خاس مەرھەم - ياساۋۇللار قوشۇلۇپ تىزىمغا ئېلىنغان 25 مىڭ يىڭىت - سەرۋاز، توپ - زەمبىرە كېچى بولۇپ زەبەردەس چوڭ قوشۇن بىلەن يولغا چىقتى. قوشچى، پىلتىرچى، بازارچىلارنىڭ ھېسابى يوق ئىدى. ئەمىر - لەشكەرلەرنىڭ ھەربىرى گويى شائۇشەۋكەتلىك

پادشاهقا، پائىساتلارنىڭ سۆلەتلىرى بىر ۋىلايەتنىڭ ھاكىمىغا
 ئوخشاشاتتى. ئارقىلىرىدا قۇر بېشى، جاللاتلار، جازا ئىجرا قىلغۇچى
 يىگىتلەر، نەچچە ھارۋىدا گەدەنلىرىگە غۇل - زەنجىر سېلىنغان،
 تۆمۈر ھالقىلار بىلەن ھارۋىغا باغلانغان، سىم تورلۇق ھارۋىغا
 سولانغان ۋە بەزىلىرى پىيادە گۇناھكارلار، ئۇنىڭ ئەتراپىدا ئاي
 پالتىلىرىنى كۆتۈرگەن مىرشەپلەر ماڭدى. ئۇنىڭ ئارقىسىدىن بىر
 پائىسات، قوشۇن مىقدارى كېلىدىغان دىۋانە - قەلەندەر، بەگىگىلەر
 توپ بولۇپ ماڭدى. بۇ دىۋانلار توپى بايراق - ئەلەملىرىنى كۆتۈر-
 رۇپ قوشۇننىڭ ئارقىسىدىن يۈرۈپ، چۈشكۈن مەزگىلدە بىر چەت
 ياقىغا ئورۇنلىشىپ، ھەر ئەتىگەنلىكى قوشۇننىڭ ئارقىلىرىغا كىرىپ
 «شەيئى لىللاھ» دەپ ئاجىز - بىناۋالىقنى بىلىدۈرۈپ، خەير -
 سەدىقە ئېلىپ ئۆز جايلىرىغا قايتىپ ئۆز ئۇلۇغلىرىنىڭ ئىتتا -
 ئىتىدە بولاتتى. ئاتىلىق غازى بوش - ئازادە ۋاقىتلىرىدا بۇلارغى -
 حۇ جەندە كۇلا، تەڭگە، تىللا ئاتا قىلىپ ھەرقايسىسىغا ئۆز
 لايىقىدا خۇلقى - مۇھەببەت ئىزھار قىلىپ دۇئالىرىنى ئالاتتى.
 ئۇلار مۇھتىسپلارنىڭ تەكشۈرۈشلىرىدىن ئازاد قىلىنغانىدى.
 قوشۇنغا ئەگىشىپ يۈرىدىغان بازارچىلار چېدىر - بارگاھنى
 تىكىدىغان جايغا بىر كۈن بۇرۇن بېرىپ رەستە - بازارلارنى
 تۈزەيتتى. گۆش - ياغ، گۈرۈچ، يەم - بوغۇز، بېدە، نان - توقاچ،
 ھالۋا - مۇراببا، قەنىت - قەنداللات، كۆكتات - ئوتياشلار، نازۇ -
 نېمەتلەر، ھەر تۈرلۈك دورا - دەرمان، مەجۇن، شاراب - شەربەت -
 لەرنى تەييار قىلاتتى.

ئاتىلىق غازىنىڭ ئۆزى ئۈچۈن مەخسۇس ھارۋىلاردا
 توخۇ - تۇخۇم، نەچچە ھارۋا قوي يېغى، سۇ يېغى، نەچچە ھارۋا
 تونۇر، نەچچە ھارۋا كەتمەن، پالتا - كەكە، چىراغ - شامدان،
 نەچچە ھارۋا چوڭ - كىچىك سۈپۈرگە، نەچچە ھارۋا كاتتا تۇغ -
 ئەلەم قاتارلىق نەرسىلەر بىلەن ئېلىپ مېڭىلاتتى. ئەمىرلەشكەر،

پانساتلارنىڭ قوشۇلۇپ 200 مىشكاپچى ساقىلار يوغان مىشكاپ-
لاردا ① سۇنى ئاتقا يۈكلەپ ئېلىپ يۈرەتتى. مەيلى سەپەردە
ياكى جەڭدە، كۆلدە ياكى چۆلدە، مەيلى دەريا مەيلى دەشتتە
بولسۇن مىشكاپلاردا سۇ زادى كەم بولمايتتى. قاچان بارگاھ
تىكىلسە ئاشقان سۇنى بارگاھنىڭ ئالدىغا سېپەتتى. 4-5 مىڭ
قوي، سېغىن كالا، موزاي-توپاقلارنى بىللە ئېلىپ يۈرەتتى.
چوڭ باشلىقلارغا ھەر ئەتىگە ئىككى يېڭى قايماق بىلەن تەييار-
لانغان ئاشلىق مەزىلىك شىرى چاي ②، ئىسسىق نان، تاتلىق
توقچ، ھالۋا-رىشالە، تەملىك شېرىن تاماقلار، پاكىز خۇش بۇي
سىنچايلار بېرىلەتتى. چايخانا ۋە ئاشخانىلىرى ئىككى گۇرۇپپا ئى-
دى. ھەر مەزىلىگە يېتىپ بارغۇچە ئاشپەزلەر بىرنەچچە قازانلاردا
قوي يېغى بىلەن دۈملەنگەن ئاشلارنى (پولۇ) تەييارلاپ تۇراتتى.
ھەر كۈنى بىر گۇرۇپپا ئاشپەزگە نۆۋەت كېلەتتى. ئەمما ئاتىلىق
غازىنىڭ خاس ئاشخانىلىرىغا ھەر كۈنلۈكى 50 چارەك گۈرۈچ
سەرپ بولاتتى. مەزىلىگە يېتىپ بارغان ھامان ھەممە چوڭ-كى-
چىك، مەرەم-ياساۋۇللارغا باراۋەر ئاش تارتىلاتتى. ئەمىرلەش-
كەر ۋە پانساتلارنىڭ ئاشخانا-چايخانىلىرىمۇ شۇنداق قىلاتتى.
يۇرت ھاكىملىرى، ۋىلايەت ۋالىيلىرىدىن ھەر كۈنلۈكى
200—300 ئېشەكتە گۈرۈچ، 400—500 ئېشەك ياكى ھارۋىدا
ئۇن-بوغۇز ئۆكسىمەي كېلىپ تۇراتتى.

دۇنيانىڭ ئىشلىرىغا قابىل بولغان ياقۇپبەگ ئاتىلىق

① مىشكاپ-سەپەردە سۇ قاچىلاپ ئېلىپ يۈرىدىغان تېرىدىن
قىلىنغان قاپ-تاغار.

② شىرى چاي-سۈت قايماق بىلەن تەييارلانغان سۈتلۈك چايى
شىمالىي شىنجاڭدا «ئەتكەن چاي» دېسە، جەنۇبىي شىنجاڭدا «شىرى
چاي» دەيدۇ.

غازى مۇشۇنداق ھەيۋەت ۋە داغدۇغا بىلەن ئەنئەنىۋىي مەنزىل يول يۈرۈپ كۇچاغا يېتىپ كېلىپ، چېدىر - بارگاھلىرىنى تىكىپ ئورۇنلاشتى.

پەيغەمبىرىمىز مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ زامانىدىن تا ھازىرقى كۈنگىچە بۇ يەتتە شەھەر موغۇلىستان يۇرتىدا ئىسلام پادىشاھلىرىنىڭ بۇ تەرىقە ھەيۋەت، داغدۇغىلار بىلەن بۇ يوللاردا يۈرۈش قىلغانلىقىنى ئىنسان قۇلقى ئىشىتمىگەن، پەلەك كۆزى كۆرمىگەن بولۇشى مۇمكىن.

ياقۇپبەگ ئىسھاق خوجامنى كۇچانىڭ ھاكىملىقىدىن ئېلىۋېتىپ، تەئەللۇقاتلىرى بىلەن يەكەنگە ئاپىرىپ شاغۇۋۇل داداخاغا تاپشۇرۇپ مائاش بەلگىلەپ بەردى. توختى ئىشىكتاغا - بەگنى بىكار قىلىپ ئادەتتىكى يىگىتلەر قاتارىغا چۈشۈرۈپ قويدى. نارمۇھەممەد پەرۋانچىنى كۇچاغا ھاكىم قىلدى. ئاندىن ئۆيەردىن يۈرۈپ كورلىغا يېتىپ باردى. ھاجى مىرزىنى كورلىغا ھاكىم قىلىپ تەيىنلىدى.

مۇشۇنداق ئادالەت ۋە تەرتىپ - ئىنتىزام كۇچەيگەن كۈنلەردە كۇچا ۋە كورلىدا بۇلىنىپ - تالىنىپ، پۇل - ماللىرىدىن ئايرىلىپ پاراكەندىچىلىك كوچىسىغا كىرىپ قالغان سودىگەرلەر ياقۇپبەگكە يىغلاپ ئەرز - ھالىنى مەلۇم قىلدى. ئاتىلىق غازى مەرھەمەت قىلىپ بەزىلىرىگە تون - سەرۇپاي، بەزىلىرىگە پۇل - تىللا ياردەم قىلىپ: «سىلەرگە ئۇۋال بولغانلىقىنى ئاڭلىدىم. سەۋر قىلىپ تۇرۇڭلار، مەن مىرزا ئەۋەتمەن. شۇ چاغدا زىيانغا ئۇچرىغان دەسمايىلىرىڭلارنى راستى بىلەن تىزىملاپ بېرىڭلار، شۇنىڭغا قاراپ پۇلۇڭلارنى خەزىنىدىن بېرىمەن»، دېدى. پازىل زەينىلىئابىددىن مەخدۇمنى مىرزىلىققا بەلگىلەپ پەرمان قىلدى. سودىگەرلەرنىڭ تالانغان دەسمايىلىرىنى مىرزا زەينىلىئابىددىن سودىگەرلەرنىڭ ئاغزىدىن چىققىنى بويىچە تىزىملاپ ئاتىلىق

غازنىڭ كۆرۈپ چىقىشىغا سۈنىدى. بەزىلىرى راستى بىلەن خەتلەتتى. بەزىلىرى بىرنى ئون قىلىپ كۆرسەتتى. ئاتىلىق غازى رويخەتكە نەزەر سېلىپ بەزىلەرنىڭ يالغاندىن كۆپەيتىپ خەتلەتكەنلىكىنى بىلىپ، تۇرپان پەتھ بولغاندىن كېيىن بېرىمىز، دۇئا قىلىپ تۇرۇڭلار، دەپ پەرمان قىلدى.

شۇنداق قىلىپ تۇرپان پەتھ بولغاندىن كېيىن سودىگەر-لەرنىڭ قولىدىكى دۆلەت خەزىنىسىگە زاكات تاپشۇرغان خېتىمىنى كۆرۈپ ئۇلارنىڭ بەرگەن زاكاتلىرىنىڭ مىقدارىدىكى پۇلنى بەردى.

ئاتىلىق غازى تۇرپانغا قىزاراپ يۈرۈش قىلىپ ئۇششاق تالدىن ئۆتۈپ قازاقچىغا بارغاندىن كېيىن ئەمىرلەشكەر ئۆمەر قۇل لەشكەربېشىنى ئۆزىگە قاراشلىق پانسات ۋە يىگىتلى-رنى ئېلىپ ئارغىبۇلاق يولى بىلەن، ئەمىرلەشكەر ئابدۇللا لەشكەر بېشىنى ئىلانلىق يولى بىلەن توقسۇنغا بېرىشقا پەرمان قىلدى. ئىككى ئەمىرلەشكەر بىرلا ۋاقىتتا يولغا چىقىپ، ئىككى تەرەپتىن تەڭلا توقسۇندىكى تۇڭگانلارنىڭ ئۈستىدىن چۈشتى. ئىككى ئوتتۇرىدا جەڭ - چېدەللەر يۈز بېرىپ ئاخىر ئاتىلىق غازىنىڭ لەشكەرلىرى غەلبە قازىنىپ توقسۇننى ئالدى. توقسۇندا 2000 چە تۇڭگان بولۇپ، 200 چىسى قېچىپ تۇرپانغا كەتتى. قالغانلىرى ھالاك بولدى. جانابىي ئاتىلىق غازى يېتىپ كېلىپ چېدىر - بارگاھلىرىنى دادۇڭ دېگەن يەرگە ئىككى ئورۇنلاشتى. بىر - ئىككى كۈندىن كېيىن تۇرپاندىن 6000 تۇڭگان قورال - ياراق بىلەن يەمىشى دېگەن يەرگە چىقىپ ئۇرۇش باشلىدى. بۇ قېتىم ناھايىتى قاتتىق جەڭ بولدى. ئاخىر، تۇڭگانلار مەغلۇپ بولۇپ كۆپچىلىكى يوقىتىلدى. ئاز بىر قىسمى قېچىپ

* قارا قىزىل بولسا كېرەك - مۇھەررىردىن.

تۇرپان شەھىرىگە كىرىۋالدى.

دادۇڭ شامالىنىڭ كانى بولغانلىقتىن بۇ يەردە تۇرۇش مۇمكىن بولماي قالدى. شۇڭا ئاتىلىق غازى چېدىر - بارگاھلىق زىنى يار دېگەن جايغا يۆتكەپ تىكتى.

ئۈرۈمچىدىكى لاۋرىنجا خەلىپە ئاتاقلىق 17 مىڭ تۇڭگانى تۇرپاندىكى تۇڭگانلارغا ياردەم بېرىش ئۈچۈن ئەۋەتكەنىدى. تۆت كۈندىن كېيىن بۇلار يېتىپ كېلىشتى. تۇرپان شەھىرىدىكى تۇڭگانلارمۇ بۇ ئىشتىن خەۋەردار بولۇپ، 8000 تۇڭگان شەھەر-دىن چىقتى. تۇڭگانلار ئىككى تەرەپتىن ئاتىلىق غازىنىڭ غالىب قوشۇنلىرىنى قىستاپ ئوتتۇرىغا ئالدى. ئۆلمەرقۇل ئەمىر-لەشكەر بىلەن ئابدۇللا ئەمىرلەشكەر ئىككى قاناتقا ئۆتۈپ چەككە كىرىشتى. بارلىق پائىسات، يۈز بېشى ۋە يېڭىتىلەرنىڭ پەھىرىرى گويارۇستەمى داستان ۋە سام نەزىماندەك ① پالۋانلىق-بانۇزلۇق ھۈنەرلىرىنى كۆرسىتىپ غەلىبە قازاندى. ئىككى تەرەپ-تىن كەلگەن تۇڭگانلارنىڭ ئازغىنىسى جانلىرىنى ئېلىپ، كەلگەن يېرىگە قاچتى. كۆپىنچىسى غالىب قوشۇننىڭ قولىغا ئەسىر چۈشتى، ئۇلارنىمۇ ئالدىدا ماڭغانلارنىڭ ئارقىسىدىن بارسا كەلمەس يولغا ئۇزىتىپ قويدى. ياقۇپبەگ قوشۇنى ئۇ يەردىن ئۆتۈپ تۇرپان شەھىرىگە بەش يول مىقدارى يىمراقلىقتىكى جايغا چېدىر - بارگاھلىرىنى تىكىپ ئورۇنلاشتى. چېۋرە - ئەت-راپىنى خەندەك گولاپ سېپىل - قوختالار ②نى ياساپ، دەرۋازىلارنى ئورناتتى. چوڭ - كىچىك پۈتۈن قوشۇن شەھەرنىڭ ئىچىدە

① رۇستەمى داستان، سام نەزىمان غەقىدىمكى ئىمران رىۋايەت-لىمىرىدىكى داڭلىق پالۋانلارنىڭ نامى.

② خوقتا - سېپىلنىڭ ئۈستىگە بەلگىلىك ئارىلىقتا سىرتقا مىل-تىق، تۈپ - زەمبەرەك ئېتىشى ئۈچۈن ياسالغان كەڭ ئورۇن.

گە ئورۇنلاشتى. ھەر كېچىسى 500 ئاتلىق يىگىت شەھەرنى ئايلىنىپ پاسىبانلىق قىلدى. بىر قىسىم بازارچىلار شەھەرنىڭ ئىچىگە، تولىراقى قار - يامغۇر، بوران - چاپقۇن، سوغۇق - شۇبىر - غاندىن پاناھ بولغۇدەك ماكان تېپىپ شەھەرنىڭ سىرتىغا ئورۇنلاشتى. تۇرپان شەھىرى پەتە بولماي مۇھاسىرىسى ئۇزۇنغا سوزۇلۇپ كەتتى. ھەپتە - ئون كۈندە بىر قېتىم شەھەردىن نۇر - غۇن تۇڭگانلار چىقىپ، ئۇرۇشۇپ تەڭ كېلەلمەي، يەنە قېچىپ شەھەرگە كىرىپ كېتىپ تۇردى.

مۇشۇنداق ئەھۋالدا تۇرغان كۈنلەردە، لۇكچۇنلۇكلەر تۇڭگانلار بىلەن بىرلىشىپ ئاتلىق غازىغا ئىتائەت قىلىشتىن يۈز ئۆزۈدى. ئاتلىق غازى ئۆمەرقۇل ئەمىرلەشكەر بىلەن ئابدۇللا ئەمىرلەشكەرنى پانسان ۋە يىگىتلىرى بىلەن لۇكچۇنگە ئەۋەتتى. بۇلار يېتىپ بېرىپ قاتتىق جەڭلەرنى قىلىپ ئاخىر غالىپ كېلىپ لۇكچۇننى تارتىۋېلىپ خاتىرجەم بولدى ۋە ئەمدى غىزا - تاماققا ئېغىز تېگىپ تۇرغان چاغدا «ھايال بولماي دەرھال قايتىپ كېلىڭلار»، دەپ ئاتلىق غازىدىن پەرمان كەلدى. چۈنكى ئۆزۈم - چى تەرەپتىن 12 مىڭ تۇڭگان يېتىپ كەلگەنىكەن. ئەمىرلەشكەر، پانسانلار قايتىپ كېلىپ تۇڭگانلار بىلەن جەڭ قىلىپ ئاخىر غالىپ كېلىپ بۇ تۇڭگانلارنىمۇ يوقاتتى.

بۇ كۈنلەردە ئاۋغان خەيرى مۇھەممەد توپچىدار پانسان ئاتلىق غازىدىن يۈز ئۆرۈپ تۇرپان شەھىرىگە قېچىپ كىرىپ تۇڭگانلارغا قوشۇلۇپ كەتتى. تۇڭگانلارمۇ باتۇرلۇق ۋە پالۋانلىق بىلەن جەڭ قىلىپ نۇرغۇن ھەرىكەتلەرنى قىلىپ كۆردى. بىر كېچىدە خەيرى مۇھەممەد توپچىدار نۇرغۇن تۇڭگانلارنى ئۆزىگە ھەمراھ قىلىپ شەھەردىن چىقتى، ئۇلارنىڭ بەزىلىرى ئاتلىق غازىنىڭ چېدىر - بارگاھلىرىنىڭ ئەتراپىغا بىنا قىلغان سېپىل - نىڭ ئۈستىگە چىقىۋاتقاندا، جامەدار دادخاھ بىلىپ قېلىپ ئالدى -

راشلىقتا توپ-زەمبىرەكلەرگە (ئوق يېتىپ كەلگۈچە) ئاق تەڭگە، چاقا پۇللارنى سېلىپ ئېتىپ بىرمۇنچىسىنى ئۆلتۈرۈپ، بىرمۇنچىسىنى تىرىك قولغا چۈشۈردى. ئەمما خەپىرى مۇھەممەد توپچىدار قېچىپ تۇڭگانلار ئارىسىغا ئۆزىنى ئالدى. لېكىن بۇ قېتىم ئاتىلىق غازىنىڭ غالىب قوشۇنلىرىنى مەغلۇپ قىلىشقا يېلىقنى قالغانىكەن. كەرەملىك تەڭرىم ئۆز مۇھاپىزىتى بىلەن ئۇنى يەنە ساقلاپ قالغانىدى. ھەممىسى نەزىر - چىراغ، خەير - سە- دىقىلەرنى بېرىپ تەڭرىنىڭ ئىلتىپاتىغا شۈكردلەر قىلىشتى.

تۇرپاننىڭ ئېسىل ئادەملىرىدىن ئابدۇقارابەگ، خوجا ئابدۇللا بېگەر ئاتىلىق غازىنىڭ قوشۇنلىرىغا ئۆز مەھسۇلاتلىرىدىن نۇرغۇن ئاق - قارا ئاشلىق يەتكۈزۈپ بېرىپ چىقىۋاتتى. مەت قىلدى. بۇلارنىڭ خىزمىتى ئاتىلىق غازىنىڭ نەزەر ئىلتىپاتلىرىغا ئېرىشىپ، ھەر بىرىنى يارىلىق ۋە پەرمانلار بىلەن رازى قىلدى.

گەپنىڭ خۇلاسىسى، تۇرپان شەھىرى تولۇق توققۇز ئاي مۇھاسىرە ۋە قورشاۋدا بولدى. تۇڭگانلار قامال ئىچىدە قېلىپ ھالى تەڭ بولدى. ئۇلار ھەممىسى خانىقالىرىغا يىغىلىپ ئەھدۇ پەيمان، قەسەمىياتلار قىلىشىپ، ئاتىلىق غازىنىڭ قوشۇنلىرىغا پەرۋاندەك ئۆزلىرىنى ئۇرماقنىڭ مەسلىھىتىنى قىلىشىپ تۇرغاندا، جامەدار داداخاھ چاچما ئوقى قازاندەك كېلىدىغان، تۇرپاندا قۇيدۇرغان كاتتا توپقا ئوق سېلىپ شەھەرگە قارىتىپ ئاتقاندى. چاچما ئوق بېرىپ تۇڭگانلار مەسلىھەت قىلىشىپ تۇرغان خانىقانىڭ ئىچىگە ۋە ئۇ يەردىن ئۆتۈپ خانىقانىڭ ئەتراپىغا چۈشۈپ، نۇرغۇن تۇڭگانلارنى نابۇت قىلىپ، بىرمۇنچىلىرىنى يارىدار قىلدى. بۇنىڭ بىلەن تۇڭگانلارنىڭ دىللىرىغا قورقۇنۇش ۋە ئەندىشە چۈشتى. ئۇلار: «بۇ پادىشاھ ئۇلۇغ كىشى ئىكەن. بىزنىڭ يامان نىيەت بىلەن مەسلىھەت قىلىشىپ تۇرغانلىقىمىزنى

بىلىپ ئوپ ئاتتى، ئەمدى بولىدى، تامانلىق تىلەپ كىشى
 چىقرايلى» دەپ مەسلىھەت قىلىشتى ۋە مۇددىئالىرىنى بايان
 قىلىپ كىشى چىقاردى. ياقۇپبەگ ئۇلارنىڭ ئىستىماسلىرىنى
 قوبۇل قىلدى. تۇڭگانلارنىڭ ئۇلۇغى سۇيەنشەي باشلىق پۈتۈن
 تۇڭگانلار ئوقى - يارات، ئەسلىھەلىرىنى تاشلاپ ئاتلىق غازىنىڭ
 يارگاھىنىڭ ئالدىغا كەلدى. ئۇلارنى مەھرەم ۋە مۇلازىمەتلەر ئېلىپ
 كىرىپ جانابىي ئاتلىق غازى بىلەن كۆرۈشتۈردى. جانابىي ئات-
 لىق غازى سۇيەنشەي باشلىق ھەممە تۇڭگانلارغا زىياپەتلىرى
 بېرىپ، ئون - سەھرۇپاي، سەللە - كۇلالار ئېتىئام قىلىپ راۋى قىلدى.
 بۇنىڭ بىلەن تۇڭگانلارنى ئۆزلىرىگە مىراس قالغان قۇل - دېلە
 دەكلىرىدەك ئېتىئەتچان ۋە يەرمانبەردار قىلىۋالدى.
 ياقۇپبەگ ئۆز پانىنى قولغا كىرگۈزگەندىن كېيىن ھېكىمە
 خان تۆرەمنى ھاكىم، ھەيدەر قۇل پانسانىنى ئەمىرلەشكەرە
 تۇرپانلىق خوجا ئابدۇللا بەگنى سەركار، قازى سۇرخ ئابىنى
 قازى كالان قىلىپ تەيىنلەپ ئىشلارنى بىر قۇر رەتكە سالدى.
 تۇرپانلىق ۋايىت خەلىپىنىڭ ئەھۋالى يۇقىرىدا بىرىنچى
 داستاندا بايان قىلىنغانىدى. ئۇ تۇڭگانلارنىڭ ئىچىگە كىرىپ
 ئۇلارغا كۆپ خىزمەتلەرنى كۆرسەتكەن ۋە نۇرغۇن يىگىتلەرنى
 نابۇت قىلغانىدى. شۇ سەۋەبتىن ياقۇپبەگ ۋايىت خەلىپىنى
 گۇناھكار قىلىپ بايىنىڭ ھاكىمى ئەھمەد بەگكە ئەۋەتىپ «ۋايىت
 خەلىپە يېتىپ بارغان ھامان ئۆز قولۇڭ بىلەن يوقات!» دەپ
 بۇيرۇق بەردى. بۇيرۇق ئىچرا قىلىندى.

بىر كېچىسى ئەھمەد بەگ چۈشىدە ئۆلگەن ۋايىت خەلىپە
 قولغا پىچاق ئېلىپ قوغلاپ يۈرگەنلىكىنى كۆردى ۋە قورقۇپ
 ئويغىنىپ كەتتى. ئارىدىن يەتتە كۈن ئۆتكەندە ئەھمەد بەگمۇ
 ئۆلدى. ئاتلىق غازىنىڭ اپەرمان ئالىپلىرى بىلەن ئەھمەد
 بەگنىڭ خوتۇنى ئېرىنىڭ ئورنىغا ھاكىم بولۇپ باي بىلەن

سايرامنى 16 ئاي سوردى. ئۇنىڭدىن كېيىن بايغا مۇھەممەد ئىمىننىڭ توقسابە ھاكىم بولدى.

9

بەدولەت ئاتىلىق غازى ئۈرۈمچى تەرەپكە ئاتلىنىپ، ئۈرۈمچىنى پەتھ قىلغانلىقى ۋە نەنسەندىكى خىتاي شى شىكۇڭنىڭ ئۇنىڭغا ئىتائەت قىلغانلىقى؛ ئۈرۈش - جەدەللىرىنىڭ يۈز بەرگەنلىكى ۋە ئاخىر غەلبە بىلەن ئۆز پايىتىتىگە قايتىپ كەلگەنلىكى

جانابىي ئاتىلىق غازى تۇرپان ۋە لۈكچۈننىڭ ئىشلىرىدىن پارىغ ۋە خاتىرجەم بولۇپ، ئۇن ئاي تۇرپاندا تۇرۇپ قالدى. ئۈرۈمچىدىكى لاۋرىنىغا يەنى داۋۇت خەلىپە بولسا تۇڭگانلار ئارىسىدا ۋە ئۈرۈمچى، تۇرپان ۋىلايەتلىرىدە گويا شانۇ شەۋكەتلىك پادىشاھ ئىدى. ئاتىلىق غازى بىلەن بىر نەچچە قېتىم لەشكەر ئەۋەتىشىپ جەڭ ۋە ئۇرۇشلار قىلىشقانىدى. بىر نەچچە مەرتىبە ئۆزئارا خەت، ئەلچىلەر ئەۋەتىشىپ بېرىش - كېلىشىلەر مۇ بولغانىدى. شۇ مۇناسىۋەتتە بىر - بىرلىرىگە دوستلۇق ئالاقىلىرىنى ئىزھار قىلىشقانىدى. شۇ ئەسنادا ئاتىلىق غازى ئەزىم قۇل پانسات باشچىلىقىدا تۆت پانسات بىلەن 1500 يىگىتنى ئۈرۈمچىگە داۋۇت خەلىپىنىڭ ئالدىغا ئەۋەتتى. داۋۇت خەلىپە پانساتلارنىڭ ئالدىغا كىشى چىقىرىپ ئىززەت ۋە ھۆرمەت بەجا كەلتۈرۈپ شەھەرنىڭ سىرتىغا چۈشۈردى. قونالغۇ تەمىنات - لىرىنى كەڭرى چىقارتىپ خاتىرجەم قىلىپ قىيىپ، ناماز شام ئارىلىقىدا پانساتلارنىڭ ئۈستىگە ئوق - ياراقلار بىلەن قوراللانغان نۇرغۇن تۇڭگانلارنى چىقىرىپ تۇيۇقسىز تۇرغان يىگىتلەرگە ھۇجۇم قىلدى ۋە جەڭگە قول قويدى. نۇرغۇن يىگىتلەر ھالاك بولدى. پانساتلار 400 يىگىت بىلەن جانلىرىنى جايلاپ قوشۇنغا

ئاران قېچىپ كېلىۋالدى.

يەنە بىر ۋەقە، ئۈرۈمچى بىلەن يۇلتۇز ئارىسىدىكى نەنەسەن دېگەن جايدا 6000 ئۆيلۈكتىن كۆپرەك خىتاي بولۇپ، بۇلار كۇچالىق ئىسھاق خوجىنىڭ قەتلىئام قىلىشىدىن قۇتۇلۇپ قالغانىدى. بۇلارنىڭ چوڭىنى شى شىكۇڭ دەپ ئاتايتتى. ئۇ دائىم تۇڭگانلار بىلەن ئۇرۇشۇپ تۇراتتى، گاھى تۇڭگانلار غالىپ كېلىپ، گاھى شى شىكۇڭ غالىپ كېلىپ تۇرغانىدى. شۇ ئەسنادا شى شىكۇڭ ئاتىلىق غازىنىڭ تۇرپانغا كەلگەنلىكىنى ۋە تۇڭگانلارنى يوقاتقانلىقىنى ئاڭلاپ ئىنىسى ماشوېنىنى ھەمراھ قىلىپ قورال - يارات بىلەن قوراللانغان 2500 خىتاي چېرىكىنى باشلاپ ئاتىلىق غازىنىڭ ھىمايىسىگە ئۆتۈشنى ئارزۇ قىلىپ، 9000 قوي، 800 ئات، 800 كالا، نەچچە يۈز تۆگە، يامبۇ - كۈمۈش قاتارلىق سوۋغا - سالاملارنى ئېلىپ تۇرپانغا كەلدى. ئاتىلىق غازى بۇلارغا ھەددىدىن زىيادە مەرھەمەتلەر كۆرسەتتى. شى شىكۇڭ تۇرپاندا بىرنەچچە كۈن تۇرۇپ، ئىنىسىنى 1500 چېرىك بىلەن ئاتىلىق غازىنىڭ خىزمىتىدە قويۇپ، ئۆزى 1000 ئادىمى بىلەن نەنەسەنگە قايتىپ كەتتى. بۇ خىتاي چېرىكلىرى تۇرپاندىكى تۇڭگانلار بىلەن بولغان جەڭدە نۇرغۇن خىزمەت كۆرسەتتى. ئاتىلىق غازىنى ئۈرۈمچىگە يۈرۈش قىلىشقا كۆپ دالالەت قىلدى ھەم چىقى تىرىشچانلىقلار كۆرسەتتى. ئاتىلىق غازىمۇ تۇرپاننى بېسىۋالغان بىلەن ئۈرۈمچىنى قولغا كىرگۈزمىگۈچە ھېساب بولمايدىكەن، دەپ ئويلاپ ئۈرۈمچىگە يۈرۈش قىلىش قارارىغا كېلىپ يولغا چىقتى. بۇ تارىخىي ھەجرىيىنىڭ 1287 - يىلى، ماھى رەجەبىنىڭ 4 - كۈنى* قىش پەسلى ئىدى.

* ھەجرىيىنىڭ 1287 - يىلى مىلادىنىڭ 1870 -، 1871 - يىلى.

لىرىغا توغرا كېلىدۇ. «تارىخىي ھەممىدىيە» دە: «ئون ئۆتمىنچى كۈنى» دېيىلگەن - مۇھەررىردىن.

ئابدۇللا ئەمىرلەشكەرنى چىنخاۋۇل قىلىپ ئالدىدا ماڭدۇردى.
ئارقىسىدىن ياقۇپبەگ غەلىبە ئۈزەڭكىسىگە ئاياغ قويدى. داۋان
چىڭ تۇڭگانلىرى تارتۇق - پىشكەشلىرى بىلەن ئۇنىڭ ئالدىغا
چىقىپ ئىشەنچ بىلدۈرۈپ ئامانلىق تىلىدى. ئۇلار بۇ يەردىن
مېڭىپ ئۈرۈمچى تەۋەسىگە بېرىپ، ئۈرۈمچىگە سۇ كىرىدىغان
دەريانىڭ بېشىدىكى تاغ باغرىغا جايلاشقان «دەقيانئۇسنىڭ
شەھىرى» دەپ ئاتالغان جايغا ئورۇنلاشتى ۋە ئەتراپىغا سېپىل -
خەندەكلەر بىنا قىلىپ ياتتى. بۇ يەردىن ئۈرۈمچى شەھىرىگە
30 يول كېلەتتى. ئەمما قىش پەسلى بولغاچقا سوغۇقنىڭ
قانتىقلىقى، قار - شىۋىرغاننىڭ ئازابىدىن يىگىتلەر قىيىنچىلىقتا
قالدى. بىرنەچچە پىلىتىرچى، بازارچىلار ھالاك بولدى. مۇشۇ
ئەھۋالدا 27 كۈن ئۆتتى. لاۋرىنجا داۋۇت خەلىپىنىڭ يارلىقى
بىلەن 60 مىڭ تۇڭگان تەييار بولۇپ، كېچىسى تۇيۇقسىز ھۇجۇم
قىلىش نىيىتى بىلەن ناماز شام ۋاقتىدا ئاتىلىق غازىنىڭ قوشۇن
لىرى ئورۇنلاشقان تەرەپكە قاراپ يۈرۈش قىلدى. شۇ كېچىسى
قار يېغىپ كېچە ناھايىتى قاراڭغۇ بولدى. ئۈرۈمچى شەھىرى
بىلەن ئاتىلىق غازىنىڭ قوشۇنلىرى ئورۇنلاشقان جايىنىڭ ئارىلىقىدا
تاغ ۋە ئېدىرلار كۆپ بولغاچقا تۇڭگانلار يولدىن ئېزىپ بىر مۇنچە
سى بىر تاغنىڭ ئېغىزىغا، بىر مۇنچەسى يەنە بىر تاغنىڭ ئېغىزىغا
كىرىپ كېتىپ ئايلىنىپ يۈرۈپ يول تاپالماي ۋەيران بولدى. ئۇلار
ئۈچ ھەتتا تۆت بۆلەك بولۇپ ھەرقايسىسى بىر تاغنىڭ جىلغىسىغا
كىرىپ كەتكەچكە، شۇنچە ئۇزۇن كېچىدە 30 يول ئارىلىققا يېتىپ
بارالمىدى. بۇمۇ قۇدرەتلىك تەڭرىنىڭ ئىلتىپاتىدىن بولغان
بولۇشى مۇمكىن.

جانابىي ئاتىلىق غازى ناماز بامداتتىن يانغاندا تاغنىڭ
ئۈستىدىن ئەلەم - بايراقلار كۆرۈندى. قوشۇننىڭ ھەممىسى
ئاتلىنىپ بېرىپ ئۇرۇشۇپ تۇڭگانلارنىڭ ھەممىسىنى ئۆلتۈردى.

دەل شۇ چاغدا يەنە بىر تەرەپتىن بايراقلار كۆرۈندى. بۇلار بىلەن جەڭ قىلىپ تۇرغان چاغدا باشقا تەرەپتىن يەنە نۇرغۇن تۇڭگانلار بايراقلىرىنى كۆتۈرۈپ يېتىپ كېلىشتى. ناھايىتى قاتتىق جەڭ بولدى. بۇ چاغدا تۇيۇقسىزلا تۇڭگانلار غالىپ كېلىپ سەر-ۋازلار قاچقىلى تۇردى. ئاتىلىق غازىغا ھەمراھ بولۇپ بارغان 16 مىڭ يىگىت، سەرۋازلارنىڭ ھەممىسى جەڭگە كەتكەن بولۇپ، ئاتىلىق غازىنىڭ قېشىدا 100 نەپەر مەھرەم، 100 نەپەر ياسا-ۋۇل، 100 نەپەر يىگىت قالغانىدى.

ياقۇببېگ ئاتىلىق غازى تۇرپاندىكى چاغدا مىرزا ئەھمەد قوشبېگىنى نىسار مەسۇم ھەزرىتىم ئەكىلىپ ئاتىلىق غازىغا دۇئا قىلدۇرغانىدى. مىرزا ئەھمەد قوشبېگى ئاتىلىق غازىنىڭ قېشىدىكى يىگىتلەرنىڭ قاتارىدا ئاددىي يىگىت دەرىجىسىدە تۇراتتى. ئاتىلىق غازى قېچىپ كېلىۋاتقان سەرۋازلارنى كۆرۈپ مىرزا ئەھمەد قوشبېگىگە: «قېچىپ كەلگەن سەرۋازلارنى چاپ»، دەپ بۇيرۇق قىلدى. مىرزا ئەھمەد قوشبېگى دەرھال بېرىپ تۆت - بەش سەرۋازنى چېپىپ تاشلىدى. بۇنى كۆرۈپ قېچىپ كەلگەن مەيلى سەرۋاز، مەيلى يىگىت بولسۇن ئارقىسىغا يېنىپ بېرىپ تۇڭگانلار بىلەن جەڭ قىلىشقا كىرىشىپ كەتتى.

ئاتىلىق غازى ئۆز يېنىدىكى مەھرەم، ياساۋۇل، يىگىتلەرگە مىرزا ئەھمەد قوشبېگىنى باشلىق قىلىپ سوقۇشقا ئەۋەتتى. ئۇلار شۇنداق جەڭ قىلىدىكى، بۇ جەڭنى تەرىپلەپ تۈگەتكىلى بولمايدۇ.

تۇڭگانلارنىڭ تولىسى پىيادە ئىكەن. سوغۇقنىڭ قاتتىقلىقىدىن ئۇلارنىڭ ھالى خاراب بولدى. شۇنداق قىلىپ نۇرغۇن تۇڭگانلار ھالاك بولدى. بۇ جايدا بىر ئېگىز تاغ بولۇپ، بىر-مۇنچە تۇڭگانلار شۇ تاغنىڭ ئۈستىگە چىقىۋېلىپ تۆۋەنگە قارىتىپ ئوق ئاتقىلى تۇردى. يىگىت - سەرۋازلار تۆۋەندىن يۇقىرىغا

قارىتىپ ئاتتى. تۇڭگانلار تاغنىڭ ئۈستىدىن ئۆلۈكلەرنى يۈمە-
لىتىپ پەسكە چۈشۈرگىلى تۇردى. يىڭىت - سەرۋازلارمۇ تۇڭگان
لارنىڭ ئۆلۈكىنى دالدا قىلىپ ئۇرۇشۇپ ئۇلارنى پۈتۈلەي
يوقاتتى.

بۇنداق ئۇرۇش ئاتىلىق غازىنىڭ دەۋرىدە ئەسلا كۆرۈلۈپ
باقمىغانىدى. ھەممىگە قادىر ئۇلۇغ تەڭرى ئۆزىنىڭ قۇدرىتى
بىلەن ئاتىلىق غازىنى غالىب قىلىپ، دۈشمەنلىرىنى مەغلۇپ
قىلدى. ئاتىلىق تۇڭگانلارنىڭ ئازغىنىسى جېنىنى ئېلىپ لاۋرىنجا
داۋۇت خەلىپىنىڭ ھۇزۇرىغا ئاران ئۇلاشتى. قالغانلىرى ھالاك
بولۇپ قار ئاستىدا ئوڭلاپ قاتتى. بۇ غەلبىنىڭ شوھرىتى مىرزا
ئەھمەد قوشىپىگىگە بولدى. ئاتىلىق غازى مىرزا ئەھمەد قوش-
بېگىگە ھەددىدىن زىيادە ئىلتىپاتلار قىلدى.

ئۈرۈمچىدىن چىققان تۇڭگانلار «بارىمىز، ئالىمىز، ئۆلتۈنۈ-
رمىز، ئات - ئۇلاغ، ئالتۇن - كۈمۈش، يارق - ئەسلىھەلەرنى ئولجا
ئالىمىز» دەپ خام - خىيال بىلەن چىققانىكەن. ھەتتا بالا - چاقىم-
لىرىغا: «ئەتە ئات باغلايدىغان ئارغامچا ئېلىپ ئالدىمىزغا
چىقىڭلار»، دەپ يولغا چىققانىكەن. ئاتىلىق غازىنىڭ يىڭىت -
سەرۋازلىرى غالىب بولۇپ، قاچقان تۇڭگانلارنى قوغلاپ كېتىپ
بارسا، قوللىرىدا بىردىن، ئىككىدىن ئارغامچا تۇتقان ئون ياشتىن
15 ياشقىچە بولغان 10 مىڭدىن ئارتۇق تۇڭگان بالىلىرىنى
ئۇچراتتى. بۇ بالىلار دادىلىرى ئولجا ئالغان ئاتنى باغلاپ
مېنىپ كېلىش ئۇچ-ۈن چىققانىكەن. ياقۇپبەگنىڭ يىڭىتلىرى
بۇلارنىمۇ ئولتۇرۇۋەتتى.

لاۋرىنجا داۋۇت خەلىپە قېچىپ بارغان تۇڭگانلاردىن بولغان
ھادىسىلەرنى ئاڭلاپ، 10 مىڭدەك تۇڭگان ئوغۇل - قىز نارسىدە
مەكتەپ بالىلىرىغا قۇرئان شېرىپىنى كۆتۈرتۈپ غالىب قوشۇننىڭ
ئالدىغا چىقاردى. تۇڭگانلارنى قوغلاپ ئىلگىرىلەپ ئات چېپىپ

كېلىۋاتقان ئەمىرلەشكەر ئابدۇللا پانسان ۋە پەيزى يۈز بېشى باشلىق باتۇر يىگىتلەر بۇ نارەسىدە مەكتەپ بالىلىرىغا قارايمۇ قويماي ئۇلارنى ئاتلىرىغا دەسسەستىپ ئۆتۈپ، شەھەر دەرۋازىسىغا كېلىپ ئوق چىقىرىۋاتقان چاغدا، ئاتلىق غازىدىن «شەھەرگە كىرەلمەسۇن»، دەپ ئالىي پەرمان چۈشتى. بۇنىڭ بىلەن شەھەرگە كىرمەي ئاتنىڭ جىلاۋلىرىنى تارتىپ تارقىغا ياندى. بىزمۇنچە يىگىت - سەرۋازلار تۇڭگانلارنىڭ ئوغۇل - قىزلىرىنى ئولجا ئالغاندەكەن، ئاتلىق غازى بۇنى كۆرۈپ: «دۈشمەننىڭ بالىلىرىنى نېمە ئۈچۈن ئىرىك ئېلىپ چىقىشنى؟» دەپ غەزەپلىنىپ ئولجا ئالغان يىگىت - سەرۋازلارنى ئۆلۈمگە بۇيرۇدى. بالىلارنى بولسا ئۆلتۈرگۈزۈۋەتتى. شۇ باھانە بىلەن گۇناھلىق ۋە گۇناھسىز، چوڭ - كىچىك، رەسىدە ۋە نارەسىدە، ئوغۇل - قىز بولۇپ ناھايىتى كۆپ تۇڭگانلار قىرىلىپ كەتتى.

بۇ چاغدا داۋۇت خەلىپە يەنى لاۋرىنجا: «ياقۇببەگ پادىشاھ باشلىق غالىب قوشۇن شەھەر ئىچىگە كىرسە، خوتۇن، بالىلار چاقىملىرىمىز قوزقۇپ كېتىدۇ، بىز ياقۇببەگكە ئىتائەت قىلىپ بويىسۇنماق، ھەرقانداق يارلىق قىلسا بىجانمىدىل قوبۇل تۇتساق»، دەپ ئەلچى چىقاردى. ئاتلىق غازى ماقۇل كۆرۈپ ئۇلارنىڭ دېگىنىدەك قىلدى.

داۋۇت خەلىپە ئالتۇن - كۈمۈش، ئېسىل چاي، چىنە - قاچا، تاۋار - دۇردۇن قاتارلىق خاقانى چىمىدىن چىقىدىغان گۈزەل - نەپىس نەرسىلەر ۋە بارلىق خەزىنە - دەپنىلىرىنى تارتۇق قىلىپ ئاتلىق غازىنىڭ بارگاھى ئالىملىرىغا چىقاردى. ئەمما ئۆزۈزە بايان قىلىپ ئۆزى چىقىمىدى. ئىتائەت ۋە قۇللۇق كەمەر - لىرىنى بېلىگە مەھكەم باغلىدى. «ئەگەر سىياسەت ئىخىدىن ئۆتكۈزۈلمەن دېسىلە، جان ۋە مېلىم جانابى پادىشاھ ئۈچۈن پىندا بولسۇن ياكى كەمىنە كەمتەز، قېرى قۇللىرىغا ئەيۇ قەلىمىنى

سۈزۈسىلە. كەرەملىك پادىشاھ ئىختىيار ئۆز ئىكلىرىدە...»
دەپ ئەرز قىلدى. جانابىي ئاتىلىق غازى ئۇنىڭ شۇنچىلىك
قىلغىنىغا رازى بولۇپ ئامانلىق بەردى.

ئامانلىق غازى ئۈرۈمچى تەرەپكە يۈرۈش قىلغاندا، نۇرپان
دىكى تۇڭگانلارنىڭ چوڭى شاۋيەنشەينى ئۆزىگە ھەمراھ قىلىپ
بىللە ئېلىپ كەلگەنىدى. شاۋيەنشەي بۇرۇن قىلغان گۇناھلىرىنى
نىڭ بەدىلىگە ناھايىتى چوڭ خىزمەت كۆرسەتتى. شۇڭا جانابىي
ئاتىلىق غازى ئۇنىڭغا ئۈرۈمچىنىڭ داياەنشەيلىكىنى مەرھەمەت
قىلدى ھەم ئالتۇن كەمەر، مىلىتىق، ياراق - ئەسلىھەلەرنى
ئىنتىم قىلدى. ئۈرۈمچىگە قۇتۇبى، سانجى، ماناس، داۋانچىنىڭ
قانارلىق ئالتە شەھەر قاراشلىق ئىكەن. شاۋيەنشەيگە ھەممىنى
قوشۇپ بېرىپ رازى قىلدى. بۇ ئالتە شەھەرنىڭ ھەر بىرىگە
داياەنشەي كىمنى لايىق كۆرسە شۇنى يەنشەيلىككە تەيىنلەپ
يارلىق چۈشۈردى. يەنشەيلىكلەر داياەنشەينىڭ ئىتائىتىدە بولۇپ،
بۇيرۇقىغا بويسۇنۇپ پەرمانبەردارلىق قىلدى.

داياەنشەي: «مەن ئىسلام پادىشاھلىرىنىڭ رەسىم - قائىدە
دىلىرىنى بىلمەيمەن. جانابىيلىرىنىڭ ھۇزۇرىدىكى مۇلازىم، ئوردا
ئەمەلدارلىرىدىن بىرىنى تىلەيمەن. ئۇ كىشى ماڭا قائىدە -
قائۇنلارنى ئۆگىتىپ تەلىم بەرسە»، دەپ جانابىي ئاتىلىق غازىغا
مەلۇم قىلدى. ياقۇپبەگ ئۇنىڭ ئەرزىنى قوبۇل كۆرۈپ، مېرزا
بېشى ازەينىلىتايمىدىن مەخدۇمنى سالام تاغىسى قىلىپ تەيىنلەپ
داياەنشەينىڭ قېشىدا ئۈرۈمچىدە قالدۇردى. شۇ يىلى ئۈرۈمچىنىڭ
سوغۇقى ئادەتتىن تاشقىرى ناھايىتى قاتتىق بولغانىدى، شۇ قېشتا
نەنەندىكى شى شىكۇڭ ھەر كۈنلۈكى ياقۇپبەگنىڭ قوشۇنلىرىغا
ئۆز ئادەملىرىدىن 100 تۆگە، 50-60 ھارۋىدا تاشكۆمۈر
يەتكۈزۈپ بېرىپ ناھايىتى كۆپ خىزمەت قىلدى. ئىنىسىمۇ
چېرىكلىرى بىلەن ئالاھىدە خىزمەتلىرىنى كۆرسەتتى. مۇشۇ كۈن -

لەردە شى شىكۈك ئۆزىمۇ نۇرغۇن سوۋغا - سالاملار بىلەن كېلىپ ئاتىلىق غازىنى كۆپ خۇرسەن قىلدى. شۇڭا شى شىكۈككە كىمخاب تاشلىق نىمچا، جۇۋا قاتارلىق ئېسىل كىيىم - كېچەك، قىيىمەت باھا تۇماق، مېلىتىق - يازاق، كەمەر، ئالتۇن جايدۇقلۇق ئارغىماق ئات قاتارلىقلارنى ئىنتايىن قىلدى. ئىنتايىن شۇ تەرىقىدە غايەت زور ئىلتىپاتلارنى كۆرسەتتى. قالغان چېرىك - لەرگىلىۋ سۈلەيسۈن، تۈلكە، كۆرپە قاتارلىق ئېسىل تېرىلەردىن قىلىنغان كىيىم - كېچەكلەرنى ئېھسان قىلىپ خۇشال قىلدى. شۇنىڭ بىلەن شى شىكۈكنىڭ نەنەسىگە قايتىپ كېتىشىگە رۇخسەت قىلدى. دايەنشەي ئۈرۈمچىدىن 12 مىڭ تاغار ئاشلىق ئەۋەتتى.

مۇشۇنداق ئەھۋاللار بىلەن جانابىي ئاتىلىق غازى ئۈچ ئايدەك ۋاقىت ئىچىدە ئۈرۈمچى ۋىلايىتى ۋە ئۇنىڭغا تەۋە يۇرتلارنى ئۆزىگە قارىتىپ، ئىشلارنى سەرەمچان قىلغاندىن كېيىن غالىب قوشۇنىنى باشلاپ قايتماقچى بولدى. ئۇلار مەنەپ زىلمۇ مەنزىل يۈل يۈرۈپ باش باھاردا قاراشەھەرگە قايتىپ كەلدى. بۇ يەردە بىرنەچچە كۈن تۇرۇشنى ئىختىيار قىلىپ، قاراشەھەر دەرياسىنىڭ لېۋىدە بىرشەھەر بىنا قىلدۇردى. جانابىي ئاتىلىق غازى ئۆزى باش بولۇپ خىش كۆتۈرۈپ، خاك سوقۇپ ئەمگەك قىلدى. بۇنى كۆرگەن ئەمىرلەشكەر، ئۆلىما، ياش - قېرى ھەممە كىشى جىم تۇرالماي سېپىل سوقۇش قاتارلىق شەھەر قۇرۇلۇشىغا كىرىشىپ كەتتى. پات پۇرسەتتە شەھەر قۇرۇلۇشىنى پۈتكۈزۈپ تاماملىدى.

بۇ كۈنلەردە قالماقلارنىڭ خاقانى خوتۇنخان قاراشەھەرگە يېقىن قارامودۇن دېگەن بىر جايدا ئولتۇرۇش لۇق ئىكەن. ئاتىلىق غازى بۇلارنىمۇ ئۆزىگە ئىتائەت قىلدۇرۇپ بويسۇندۇرۇش نىيىتى بىلەن خوتۇنخاننى تەكلىپ قىلىپ ئادەم

چىقاردى. ئەلچىلەرنى، كۆزۈپ جۈتۈنغان ئۆزى قاراش ھەرگە، كېلىشكە ئېھتىيات قىلىپ لاما، گەيگەن* دېگەنلەرنىڭ باشچىسى لىقىدا بىرنەچچە مەنەسەپدارى بىلەن 500 قالماقنى ئاتىلىق غازنىڭ ھۇزۇرىغا ئەۋەتتى. ئاتىلىق غازى كەلگەن قالماقلارنى بىرنەچچە كۈن توختىتىپ چوڭ زىياپەت قىلدى. ھەركۈنلۈكى رىشالە، ھالۋا، قەند - شېكەر بىلەن تەييارلانغان نازۇنېمەتلەر، قوي يېغىدا ئەتكەن پۈلۈ، شويلا - شورپا قاتارلىق ئالىي يېمەك-ئىچمەكلەر بىلەن مېھمان قىلدى. قالماقلار ئۈچۈن سېرىق لانكا، سېرىق دابالاردىن قالماقچە تون، كىيىم - كېچەك تىك تۈرۈپ تەييارلاپ قويغانىكەن. ھەممىسىگە تون - سەرۋاپىلارنى ئىنتىقام قىلىپ قايتىپ كېتىشكە رۇخسەت بەردى.

شۇ ئارىدا بىر مۇنچە يېڭىلىرى بىلەن مۇھەممەت توقسابەنى ئەۋەتىپ خوتۇن خانىقانى ئەكەلدۈرۈپ باشقا يول بىلەن كورلىغا ئاپىرىپ ئاخۇن چىغاننىڭ ھويلىسىغا چۈشۈرۈپ شۇ يەردە تۇتۇپ قالىدى. خوتۇنغا تەلەپنى تارلىق بەلگىلەپ ئۇنى مۇھاپىزەت قىلىپ ساقلاشنى ھاجى مىرزىغا تاپشۇردى. ئاتىلىق غازىنىڭ ھۇزۇرىغا كەلگەن قالماقلار خوتۇنغا كورلىغا ئېلىپ كەت-كەلمىگەن ئىخەۋەرلىرى ئۆز يۇرتلىرىغا كەتتى.

ئىشۇر ئىشنادا ئۈرۈمچىدىن خەت كېلىپ: «نەنەندىكى شى شىكۇڭ ئۇزۇن چېرىك بىلەن ئۈرۈمچىگە بېسىپ كېلىپ دايەنشەي بىلەن ئۇرۇشۇپ، دايەنشەينى ئۆلتۈرۈپ، ئۈرۈمچى شەھىرىنى بۇلاپ تاللاپ يەنە ئۆز جايىغا قايتىپ كەتتى»، دېگەن يامان خەۋەر ئاتىلىق غازىنىڭ قۇلىقىغا يەتتى. بۇ خەۋەردىن سەل كېيىن، جىنايىتى زەيىتلىك بىددىن مەخدۇم مىرزا بېشى 50 تەك تۇڭگان بىلەن 30 تۆگە چاي، چىنە قاتارلىق تارتۇق-

* يەنى گەيگەن.

پەشكەشلەرنى ئەكىلىپ ئاتىلىق غازنى زىيارەت قىلىپ پاتىھە ئوقۇدى.

مەزكۇر مىرزا بېشى زەينىلىئابدۇددىن مەخدۇم، دايمە شەي تەزىپىدىن شى شىكۇڭغا ئەلچى بولغان ۋە شى شىكۇڭ ئانچە ماقۇل تۇتمىغانىكەن. مىرزا بېشى زەينىلىئابدۇددىن مەخدۇم شى شىكۇڭنىڭ ئالدىدىن يېنىپ كەلگەندىن كېيىن: «ماڭا ئۈرۈمچىنىڭ ئابى - ھاۋاسى ياقىمىدى، ئاتىلىق غازنىڭ خىزمەتلىرىگە ئارتۇق - پەشكەشلەرنى ئېلىپ بارغاچ دۇئا - پاتىھە ئوقۇپ يانسام»، دەپ دايمە نەشەيدىن روخسەت ئېلىپ سوۋغا - سالاملار بىلەن يولغا چىقىپ ئىككى كۈندىن كېيىن ھېلىقى ۋەقەلەر يۈز بېرىپتۇ. ۋەقەدىن مىرزا بېشىنىڭ خەۋىرى يوق ئىكەن. جانابى ئاتىلىق غازى ئۈرۈمچىدە دايمە نەشە بىلەن شى شىكۇڭنىڭ ئوتتۇرىسىدا بولغان ۋەقەلەرنى مىرزا بېشىغا مەلۇم قىلدى. تەڭرىم ئۆز قۇدرىتى بىلەن زەينىلىئابدۇددىننى مۇھاپىزەت قىلىپ، بىر باھانە - سەۋەب بىلەن خەتەردىن ساقلاپ سالامەت قايتىپ كېلىشىگە نېسىپ قىلغانلىقىغا شۈكۈرىلەر بەجا كەلمە تۈردى. مىرزا بېشى زەينىلىئابدۇددىن مەخدۇم موللا، ئەخلاق - پەزىلەتلىك، شائىر، ئىش بىلەرمەن، بىرنەچچە خان - پادىشاھلارنىڭ ھۇزۇرىدا مىرزا بېشى بولۇپ كۆپ ئىززەت - ئابروي تاپقان، ئاتىلىق غازىنىڭ ھۇزۇرىدىمۇ قەدىر - قىممىتى ئۈستۈن، كاتىبات ئىشلىرىدا لايىقەتلىك كىشى ئىدى، ئۆزىنىڭ تەبىئىي ئەقىل - پاراسىتى ۋە زېھىن - ئىدراكىنىڭ قۇۋۋىتى بىلەن «دېۋان فۇزۇلى» نىڭ ئۇسلۇبىدا مەھجۇرى* تەخەللۇسى بىلەن بىر توم شېئىرىي دىۋان يېزىپ چىققانىدى. دىۋاننىڭ مەزمۇنىغا نۇرغۇن پەند - نەسەھەت،

* مەھجۇرى - بۇلۇنۇپ كەتكەن، ئاچراغان، ئايرىلىپ كەتكەن

ھەقىقەت، مائارىپ ۋە مەرىپەتلەر كىرگۈزۈلگەنلىكى ئۈچۈن بۇ ئەسەر ھەممە پەزىلەتلىك كىشىلەرنىڭ يىغىلىش سورۇنلىرى ۋە مەرىكە - ئولتۇرۇشلىرىدا ئوقۇلاتتى. ئىشىتكۈچى ۋە كۆرگۈچىلەر ھەيرانلىق چىشلىرىدا تەئەججۈپ بارماقلىرىنى چىشلىشىشەتتى. مىرزا بېشى زەينىلئابدۇددىن مەخدۇمنىڭ پەزىلىتى ئۇنىڭ شېئىرى، ۋەزىن، قاپىمىلىرىگە ئىنساپ كۆزى بىلەن نەزەر سالسا ئاندىن مەلۇم بولىدۇ. تۆۋەندىكى مىسرا مەزكۇر دىۋاندىن بىر پارچىدۇر:

ئەزىم

گەر نەسىب ئولسا بۇ مەھجۇرە تەۋافى كەئبە،
باش ئۇرۇپ ئۆتكەن ئىشنى تەۋبە تەزەررۇئەيدەلىم*

جانابىي ئاتىلىق غازى: «ئۈرۈمچى يۈز ئۇرۇپ ئىتائىتىم سىزدىن چىقسا، لەشكەر ئەۋەتىپ ئىككىنچى قېتىم ئىتائەت قىلدۇرۇپ بۇيرۇقىمىزغا كىرگۈزگىلى بولىدۇ. داينىشەي ئۆلۈپ كەتسە يەنە بىر تۇڭگاننى داينىشەي قىلىپ تەيىنلەپ يارىلىق چۈشۈرسەك داينىشەي بولۇپ كېتىۋېرىدۇ. ئەمما سىز مىرزا بېشىغا خەتەر يەتسە سىزدەك كىشىنى تاپقىلى بولمايتتى» دەپ، مىرزا بېشىغا كۆپ مېھرىبانلىق كۆرسىتىپ ئېھسانلارنى مەرھەمەت قىلدى.

جانابىي ئاتىلىق غازى قاراشەھەر ۋە كورلىلاردا ئۇچ

* ئەگەر (تەڭرىم) مېنى كەئبىنى تىلداپ قىلىشقا مەۋجۇت قىلسا، ئۆتكۈزگەن گۇناھلىرىمغا بېشىمنى ئۇرۇپ تۇرۇپ توۋا قىلىپ يىغلايتتىم.

ئايىدەك تۇرۇپ قالدى. ئاندىن چوڭ ھەشەمەتلەر بىلەن قوزغىلىپ ئەرگان دۆلەتلەر بىلەن ئاقسۇغا يېتىپ كېلىپ يېڭىدىن بىنا قىلغان ئالىي ئوردىغا چۈشۈپ ئورۇنلاشتى. بۇ ئوردا پەرغانە ۋىلايىتىدىكى خانلارنىڭ ئوردىلىرىغا ئوخشىتىپ ياسالغانىدى. ئاتىلىق غازى يېڭى ئوردىدىن رازى بولۇپ، ئىش بېشى نىياز باقى ۋە قالغان ئۇستىلارغا نۇرغۇن ئىنئام ۋە مۇكاپاتلارنى بەردى. بۇ تارىخىي ھىجرىيىنىڭ 1288 - يىلى ياز پەسلىنىڭ ئاخىرى ئىدى.

جانابى ياقۇبىگ ئاتىلىق غازىنىڭ بەرمانى بىلەن ھېكمەتخان تۆرەم ئۈرۈمچى تۇڭگانلىرىنىڭ ئۈستىگە لەشكەر ئىشارتقانلىقى ۋە ياقۇبىگ ئۆز پەرزەنتى بېكقۇلىبەگنى ياردەم ئۈچۈن ئارقى - سىدىن ئەۋەتكەنلىكى، ھېكمەتخان تۆرەم مەقسەت كۆلىمى قولغا كەلتۈرۈپ قايتىپ، كېلىپ بارغانىنى تاۋاب قىلغانلىقى

جانابى ئاتىلىق غازى ئاقسۇغا يېتىپ كېلىپ سەلتەنەت - لىك ئوردىدىكى پادىشاھلىق تەختىگە چىقىپ ئولتۇردى. ئاقسۇغا ئىككى مەنزىل قالغاندا كورلىدىكى ھاجى مەرزىدىن: «بىر كېچىدە يازاق - ئەسلىمەلەر بىلەن قوراللانغان 2000 دەك قالماق كورلىغا بېسىپ كىرىپ سوقۇشۇپ 200 چە ئادەمنى ئۆلتۈرۈپ خوتۇنخاننى ئەپتىچىپ كەتتى»، دېگەن مەزمۇندا مەلۇمات كەلدى. ۋەقە مۇنداق بولغانىدى: ھاجى مېرزا قالماق -

* ھىجرىيىنىڭ 1288 - يىلى مىلادىنىڭ 1871 - 1872 -

يىللىرىغا توغرا كېلىدۇ.

لارنىڭ يامان نىيىتىنى بىلىپ قېلىپ قالماقلار كېلىدىغان يول ۋە تاغ جىلغىلىرىنى توسۇش ئۈچۈن ئادەم ۋە يىگىتلىرىنى ئېلىپ، 30 يول يېراقلىقتىكى «قالقىمان» دېگەن مەنزىلگە چىقىپ ياتقانىكەن. قالماقلار باشقا يول بىلەن كورلىغا كېلىپ خوتۇنخاننى ئېلىپ كېتىپتۇ.

يەنە بىر ۋەقە، نەنەندىكى شى شىكۇڭ لەشكەر تارتىپ ئۈرۈمچىگە بېرىپ داينەشەينى ئۆلتۈرۈپ، بۇلاپ - تالاپ چىقىپ كەتكەنلىك خەۋىرى ئاتىلىق غازىنىڭ قۇلىقىغا يەتكەنىدى. بۇ ۋەقەنىڭ سەۋەبى مۇنداق ئىدى: سۇ يەنشەي بىلەن شى شى كۇڭنىڭ ئارىسىدا قەدىمدىن تارتىپ ئاداۋەت بار ئىدى. شى شى كۇڭنىڭ نۇرغۇن چېرىكلىرىنى ئاپىرىپ ئاتىلىق غازىغا ياردەم بېرىپ خىزمەت كۆرسىتىشتىكى غەزىنى، سۇ يەنشەينى يوقىتىش ئىكەن. ئىش ئۇنىڭ مۇددىئاسىدەك بولماي ئاتىلىق غازى شاۋيەنشەينى ئۈرۈمچىگە داينەشەي قىلغانلىقى ئۈچۈن شى شى كۇڭنىڭ ھەسەت ۋە دۈشمەنلىكى تېخىمۇ ئاشقانكەن. يەنە بىرى، جانابىي ئاتىلىق غازى شى شىكۇڭدىن 10 مىڭ تاغار ئاشلىق ئېلىپ داينەشەيگە مەزھەمەت قىلغانىدى. شى شىكۇڭ داينەشەينى «ئاشلىقنى ھازىر بېرىسەن»، دەپ قىستىدى. داينەشەي: «ھازىر پۇقرالارنىڭ قولىدا ئاشلىق يوق. خامان ئالغاندا بېرىي»، دېسە ئۇنىماي ئىككى ئوتتۇرىدا ئۇرۇش - جېدەل يۈز بەرگەنىكەن.

بۇ چاغدا ئاتىلىق غازى كۇچادىكى نارمۇھەممەد پەرۋانچىنى ئەمىر لەشكەر دەرىجىسىدە 1500 يىگىتى بىلەن، كورلىدىكى ھاچى مىرزىنى 500 يىگىتى بىلەن ئۈرۈمچىگە بېرىشقا پەرمان چۈشۈردى. كورلىغا شۇ يەرلىك تاشلان قازىبەگىنى ھاكىملىققا تەيىنلىدى. تۇرپاندىكى ھېكمەخان تۆرەمگىمۇ ئۈرۈمچىگە يۈرۈش قىلىش ئۈچۈن پەرمان قىلدى.

ھېكىمخان تۆرەم، نارمۇھەممەد پەرۋانچى، ھاجى مىرزا، مەھمۇدبەگ ئۆرگەنجى، ھەيدەر قۇل دادخاھ قاتارلىقلار 8000 ئادەم بىلەن ئۈرۈمچىگە يېتىپ كەلدى. ئۈرۈمچىدىكى تۇڭگانلار داينەشەي ئۆلگەندىن كېيىن ئوغلى تالىپ ئاخۇننى ئۆزلىرىگە چوڭ قىلىپ ئۇنىڭ ئەمىر-پەرمانلىرىغا بويسۇنۇپ تۇرغانىكەن، جانابىي ئاتىلىق غازىدىن تالىپ ئاخۇننىڭ نامىغا داينەشەيلىك مەنسەپ ئۈچۈن يارلىق كەلگەنىدى. ھېكىمخان تۆرەم باشلىق سەركەردىلەر بىلەن تۇڭگانلار كېڭەش - مەسلىھەت قىلىشىپ ئىتتىپاق بولۇپ شى شىكۇڭدىن ئىنتىقام ئېلىش قارارىغا كەلدى ۋە قوشۇنلارنى باشلاپ نەنسەندىكى خىتايلارنىڭ ئۈستىگە بېسىپ بېرىپ جەڭگە كىرىشىپ كەتتى. خىتايلار تەڭ كېلەلمەي، كىچىك نەنسەننى تاشلاپ چوڭ نەنسەنگە قېچىپ كەتتى. ھېكىمخان تۆرەم باشلىق سەركەردىلەر نەنسەندە تۇرۇپ، بولغان ۋەقەنى جانابىي ئاتىلىق غازىغا مەلۇم قىلدى. ئاتىلىق غازىدىن: «نەنسەندىكى خىتايلار قاچقان بولسا كارىڭلار بولمىسۇن، ئەمدى ئۈرۈمچىگە كىرىپ قىمىشنى شۇيەردە چىقىرىڭلار»، دېگەن جاۋاب كەلدى.

بۇ كەچكۈز پەسلى ئىدى. پەرمانغا بىنائەن غالىب قوشۇن ئۈرۈمچىگە كەلسە، تۇڭگانلار تالىپ ئاخۇن داينەشەينى بىر ئۆيگە قاماپ قويۇپ، داۋۇت خەلىپە لاۋرىنجاننى ئۆزلىرىگە باش قىلىۋاپتۇ. شۇڭا ھېكىمخان تۆرەم باشلىق غالىب قوشۇننى ئۈرۈمچىگە كىرگۈزمىدى. ئىككى ئوتتۇرىدا ئۇرۇش بولۇپ ئاخىر تۇڭگانلار غالىب كەلدى. ئەھۋالنى ئاتىلىق غازىغا مەلۇم قىلىپ دەرھال مەلۇمات ماڭدۇردى. ئەمما قوشۇن ئىچىدىكى پەيزى يۈز بېشى، ئاسرانقۇل قىمپىچاق ۋە تاغايى قەر-شىقلار باتۇرلۇقتا رۇستەمى داستان ۋە سامى نەرىماندىن زىيادە

قەھرىمانلىقلارنى كۆرسەتتى. ئەگەر بۇ باتۇر پالۋانلار بولمىغان بولسا، قوشۇن ئىچىدىكى چوڭ - كىچىك ھەممىسىنىڭ جېنىنى ساقلاپ قېلىش ئاسان ئەمەس ئىدى.

مەلۇمات جانا بىي ئاتىلىق غازىنىڭ ھۇزۇرىغا يېتىپ بارغان ھامان، ئاقسۇدىكى ئۆمەر قۇل دادخاھ ئەمىرلەشكەر ۋە ئەزىم قۇل پانسات باشچىلىقىدىكى 7000 لەشكەرنى ھېكىمخان تۆرەم ۋە نارمۇھەممەد پەرۋانچىلارغا ياردەم بېرىش ئۈچۈن دەرھال ئاتىلىنىشقا يارلىق چۈشۈردى. بۇلار يېتىپ بېرىپ تۇڭگانلار بىلەن ئۇرۇشۇپ داۋۇت خەلىپە لاۋرىنجاننىڭ پايتەختى ئۈرۈمچىنى قولىغا كىرگۈزدى. داۋۇت خەلىپە بىر مۇنچە تۇڭگانلار بىلەن قېچىپ چىقىپ ماناسقا جېنىنى جايلىدى.

جانا بىي ئاتىلىق غازى ئاقسۇدا توققۇز ئايدەك تۇرۇپ ئاندىن پايتەختى قەشقەرگە قايتتى.

شۇ ئەسنادا لاۋرىنجان داۋۇت خەلىپە ماناستىن نۇرغۇن چېرىكىنى باشلاپ كېلىپ ھېكىمخان تۆرەم، نارمۇھەممەد پەرۋانچى، يېڭىدىن كەلگەن ئەمىرلەشكەر باشلىق ھەممە قوشۇننى ئۈرۈمچى شەھىرىنىڭ ئىچىگە قامىۋالدى. ئۈرۈمچى ۋە ئۇنىڭغا قاراشلىق ئالتە شەھەردىكى تۇڭگانلارنىڭ لاۋرىنجان داۋۇت خەلىپىگە ئەقىدە - ئەخلاسلىرى ناھايىتى زىيادە ئىكەن. 16 مىڭ تۇڭگان جەم بولۇپ كېلىپ ئۈرۈمچى شەھىرىنى قورشاپ تۆت ئاي قامال قىلىپ ئاتىلىق غازىنىڭ لەشكەرلىرىنى شەھەردىن تاشقىرى چىقارمىدى. ئەمما قامالدا قالغانلار تۈرلۈك ئىلاج ۋە تەدبىرلەرنى قوللىنىپ، بولۇۋاتقان ئەھۋاللاردىن ئاتىلىق غازىنى خەۋەردار قىلدى. ئاتىلىق غازى ئۆزىنىڭ مېھرىبان پەرزەنتى، دىل رىشتىسى بېكقۇلىبەگنى باش قىلىپ مۇھەممەد كېرىم دادخاھ، ئېلىبەگ پانسات، مۇھەممەد سىيىت پانسات، نورۇز پانسات، خالمان پانساتلارنى قوشۇپ 5000 يىگىتتى،

تۆرە قۇل ۋە مۇھەممەد رېھىم پالۋانلارنى باش قىلىپ 2000 سەرۋازنى، ئۆمەرخان ئىشانغا تۆت چوڭ توپنى، بېرىپ ھەممىسىنى قوشۇپ ئۈرۈمچىگە ماڭدۇردى.

بېكقۇلىبەگ دۆلەت ئىشلىرىنى ۋە لەشكەرگە شىك تەرتىپىنى جانابىي ئاتىلىق غازىنىڭ قانۇن - قائىدىلىرى بويىچە تەييارلاپ سەپ - سەپ بولۇپ داغدۇغا بىلەن تۇقسۇنغا يېتىپ باردى. توقسۇننىڭ ھاكىمى جاھان دادخاھ سوۋغا - سالاملار بىلەن ئالدىغا چىقىپ قونالغۇلارنى تەييارلاپ كۈچ - قۇدرىتىنىڭ يېتىشىچە خىزمىتىنى قىلدى. جانابىي بېكقۇلىبەگ بەش كۈن ئارام ئېلىپ، ئۇ تەرەپنىڭ ھال - ئەھۋالىدىن تولۇق خەۋەردار بولۇپ ئاندىن ئۈرۈمچى تەرەپكە ئاتلاندى.

داۋانچىڭلىقلارمۇ ئاتىلىق غازىدىن يۈز ئۆرۈپ داۋۇت خەلىپە لاۋرىنجاغا ئىتائەت قىلغانىكەن. داۋانچىڭنى ئالماي تۇرۇپ ئۈرۈمچىگە بېرىش مۇمكىن ئەمەس ئىدى. ئائىلاج داۋانچىڭنى قولغا ئېلىش جېڭىنى قىلىشقا مەجبۇر بولدى. قىرىق كۈن ئۆتكەندە ئاندىن غەلىبە شامىلى نامايان بولۇپ، مەقسەت گۈللىرى بېكقۇلىبەگنىڭ قولىغا كەلدى. تۇڭگانلاردىن 1500 دىن كۆپرەك ئادەم يوقىتىلدى. يىگىتلىرىدىن 200 چىسى ئۆلدى، بىرنەچچىسى يارىدار بولدى.

داۋانچىڭ ئېلىنغاندىن كېيىن ئۇلار ھېكمەخان تۆرەم ۋە ئارمۇھەممەد پەرۋانچىلارغا ياردەم بېرىش ئۈچۈن يۈرۈش قىلىپ ئۈرۈمچىگە يېتىپ باردى. بېكقۇلىبەگ شەھەرنىڭ تېشىدىن ھېكمەخان تۆرەم ۋە پەرۋانچىلار شەھەرنىڭ ئىچىدىن ھەرىكەت قىلدى. قاتتىق جەڭ ۋە سوقۇشلار بولدى. ئاخىر ياقۇببەگ قوشۇنى غالىب كېلىپ تۇڭگانلارنى مەغلۇپ قىلدى. بۇ تارىخىي

ھىجرىيەنىڭ 1289 - يىلى ① ئىدى. 15 مىڭدىن ئارتۇق ئۆزگەن ھالاك بولدى. 1000 دەك يىڭىت چىقىم بولدى. 400 چىسى يارىدار بولدى. بۇ ئۇلۇغ غەلىبە خەۋىرىنى «پەتھنامە» ① قىلىپ ياقۇپبەگنىڭ دەرگاھىغا ئەۋەتتى. جانابىي ئاتىلىق غازى ھېكمەتخان تۆرەم باشلىق ھەممىسىگە تون - سەرۇپاي، تەڭگە - تىللا، ئات - يازاق ئىنتىم قىلدى.

قوشۇن ئۈرۈمچىدە قامىلىپ تۇرغان كۈنلەردە يىڭىتلەر - نىڭ ئەھۋالى ناھايىتى ناچار بولۇپ كۆپ قىيىنچىلىقلارنى تارتتى. قىممەتچىلىكىمۇ چىكىگە يەتتى. بىر چىڭ ناننى بىر سەر كۈمۈشكە ئالدى. ھەتتا ئۈنىڭمۇ تېپىلمىدى. ئاتلارغا تامنىڭ سۇۋاقلىرىنى سويۇپ، سۇدا يۇيۇپ ساممىنى ئايرىپ بەردى. بۇنىڭ بىلەنمۇ ئىلاج بولماي ئاتلار ئۆلدى. ئۈرۈمچى قولغا كىرگۈزۈلگەندىن كېيىن، بېكقۇلىبەگ ھېكمەتخان تۆرەمگە ئۆز ۋەتىنى تۇرپانغا قايتىپ كېتىشكە رۇخسەت قىلدى.

بېكقۇلىبەگ قالغان ئەمىرلەشكەر، پانسانلار بىلەن ئىككى ئاي ئۈرۈمچىدە تۇرۇپ، ئۇنىڭدىن كېيىن كوماتىغا ③ ئاتلاندى. كوماتىدا چەڭ ۋە ئۇرۇشلار بولدى. بۇ ئۇرۇشتا خالىمىي پانسانقا ئوق تېگىپ شېھىت بولدى. تۇڭگانلار ئاقىۋەت تەڭ كېلەلمەي تارتۇق - پىشكەشلىر بىلەن چىقىپ ئەمىر - پەرمان - لارغا بويىۋىدىغانلىقىلىرىنى بىلدۈرۈپ ئامانلىق تىلىدى. بېكقۇلىبەگ قوبۇل كۆرۈپ يۇرتلىرىنى ئۆزلىرىگە بېرىپ بىر -

① ھىجرىيەنىڭ 1289 - يىلى مىلادىنىڭ 1872 - ، 1873 - يىللىرىغا توغرا كېلىدۇ.

② پەتھنامە - غالىمىيەت خېتى، خۇش خەۋەر يەتكۈزۈش خېتى.

③ يەنى گۇمۇدى، ھازىرقى مىچۈەن ناھىيىسى.

نەچچە كۈندىن كېيىن قايتتى،
بۇ كۈنلەردە جانابىي ئاتىلىق غازى قەشقەردىن ھەرغىلانى
لىق يەھيا يۈز بېشىنى مۇلايىم، شېرىن سۇخەن، قەنت -
ناۋاتىتەك تاتلىق گەپلەر بىلەن يېزىلغان خەت ۋە سوۋغاتلار
بىلەن ئەلچى قىلىپ ماناستىكى داۋۇت خەلىپە لاۋرىنجاننىڭ
ئالدىغا ئەۋەتكەنىدى. يەھيا يۈز بېشى داۋۇت خەلىپىنىڭ
ئالدىغا بېرىپ ئەلچىلىك رەسمىيەتلىرىنى بەجا كەلتۈردى.
ئەمما لاۋرىنجان ئەنجانلىقلارنىڭ گەپ - سۆزلىرىنى ئاڭلىمايمەن،
ئەلچىسىنىمۇ كۆرمەيمەن، دەپ غەزەپ ئاچچىقى ۋە جاھىل -
لىقىدىن يەھيا يۈز بېشىنى دارغا ئاستى. بىللە بارغان
ئۈچ ئادىمىنى يوقاتتى. ئاتىلىق غازى داۋۇت
خەلىپىنىڭ بۇخىل قىلمىشلىرىنى ئاڭلاپ، غەزەپى
ئۆرلەپ ئالابەگ پانسات، ھىسامىددىن پانسات، ئاخۇن پانسات،
باقى پانساتلارنى باش قىلىپ 2000 لەشكەرنى ماناسقا ماڭدۇر -
دى. بۇلار يېتىپ بېرىپ بېكقۇلىمبەگكە ئۇچرىشىپ ئۇلار بىر -
لىكتە ئاتلىنىپ ماناسقا يېتىپ بېرىپ شەھەرنى مۇھاسىرە
قىلدى ۋە جەڭلەر بولدى. ئۇلار نەچچە قېتىم مەغلۇپ، نەچچە
قېتىم غالىب بولۇپ ئۇرۇشتى. ئاقنۆۋەتتە ماناسمۇ ئېلىندى.
شۇ كۈنى داۋۇت خەلىپە زەھەر يەپ ئۆز جېنىنى ئۆزى
ئەزائىغا تاپشۇردى. پۈتۈن مال - مۈلكىنى غالىب قوشۇن
تاپشۇرۇۋالدى. بۇ ئۇرۇشتا 300 دىن كۆپرەك يېڭىت ئۆلدى.
2000 دىن ئارتۇق تۇڭگان يوقىتىلدى.

تۇڭگانلارنىڭ شەھەرلىرى ئىككىنچى قېتىم ياقۇپبەگ
ئاتىلىق غازىغا تەۋە بولدى. ئۈرۈمچىگە تەۋە ئالتە شەھەر -
دىكى پۈتۈن تۇڭگانلارنى چوڭ - كىچىك، باي - كەمبەغەل دەپ
ئايرىماي ھەممىسىنى بىر - بىرلەپ خەتلەپ، بايلىرىغا 1000
سەردىن كۈمۈش، ئۈنىڭدىن تۆۋەنرەكلىرىگە 800 سەز، ئەڭ

كەمبەغدىلىگە 10 سەردىن كۆمۈش سېلىق سېلىپ زورلۇق بىلەن يىغىۋالدى. شۇنىڭدىن كېيىن ھەممە تۇڭگانلار ئاجىز ۋە خارابىلىققا يۈز تۇتتى.

بېكقۇلىبەگ كەنجى ئاخۇن دېگەن بىر سالا تۇڭگاننى ھەممە تۇڭگانلارغا دايدىنشەي قىلىپ، ئۈرۈمچى ئالتە شەھەر تۇڭگانلىرىنى شۇنىڭغا تاپشۇرۇپ بۇ تەرەپنىڭ ئىشلىرىنى سەرەمجان قىلىپ ھەممە غالىب قوشۇنلار بىلەن تۇرپانغا قايتتى. تۇرپاندىكى مازار - ماشايىخ، شېھىتىلەرگە قۇرئان شېرىپىنى خەتمە قىلدۇرۇپ، ئاجىز - بىچارە، كەمبەغدىلىككە نەزىر - چىراق، سەدىقىلەرنى بېرىپ دۇئاسىنى ئالدى.

كورلا ھاكىمى ھاجى مەرزىا بىپەرۋالىدىق قىلىپ قالماقلارنىڭ خانى خوتۇنخاننى قولدىن چىقىرىپ قويدى ۋە بىرنەچچە ئادەملەر زايە بولدى. بۇگۇناھلەرنى گەدىنىگە قويۇپ كورلىنىڭ ھاكىملىقىدىن ئېلىۋېتىپ قەشقەرگە ئاپىرىپ ئۈچ يىل توختىتىپ قويدى. كورلىغا نىياز مۇھەممەد توقسابەنى ھاكىم قىلدى. ياقۇپبەگ نارمۇھەممەد پەرۋانچىنى كونا سىپاھ دەپ قاراپ ئىلگىرى ھېكىمخان تۆرەم ئىككىسىنى ئۈرۈمچىگە بۇيرۇغاندا نارمۇھەممەد پەرۋانچىنى ئەمىر - لەشكەر دەرىجىسىدە قىلىپ، مۇھىم ئۇرۇش ۋاقتلىرىدا ھېكىمخان تۆرەمنى نارمۇھەممەد پەرۋانچىنىڭ ئەمرىگە بويسۇ - نۇشنى بەلگىلەپ پەرمان چۈشۈرگەنىدى. ئۈرۈمچىگە بارغاندىن كېيىن نارمۇھەممەد پەرۋانچى دايەنشەپنىڭ ئوغلى تالىپ ئاخۇندىن بىر مۇنچە نەقدىنە ئالتۇن - كۈمۈشلەرنى مەخپىي ئېلىپ چانابىي ئاتىلىق غازىغا، «تالىپ ئاخۇننى ئۈرۈمچىگە دايەنشەي قىلىپ بېرىلسە، تۇڭگانلار تالىپ ئاخۇننى خالايدىكەن»، دەپ

* نەقدىنە - نەقۇل، ئالتۇن - كۈمۈش مەنىسىدە.

ئەرز بەرگەنلىكتىن تالىپ ئاخۇننى داينەنشەي قىلىپ يارىلىق چۈشۈرگەنىدى. ئەمما تۇڭگانلارنىڭ چوڭلىرى تالىپ ئاخۇنغا ئىتائەت قىلىشنى نومۇس بىلىپ ئىككىنچى قېتىم داۋۇت خەلىپەنى ئۆزلىرىگە باش قىلىپ ئاتىلىق غازىغا ئىتائەت قىلىشتىن باش تارتقانىكەن. شى شىكۈڭنىڭمۇ سۈيەنشەيگە قەدىمدىن تارتىپ ئاداۋىتى بولغانلىقتىن ئاتىلىق غازى تۇرپاندا سۈيەنشەي بىلەن سوقۇشۇۋاتقان چاغدا تۇرپانغا بېرىپ ئاتىلىق غازىغا ياردەم بېرىپ خىزمەت كۆرسەتكەنىدى. بۇ ۋەقە يۇقىرىدا بايان قىلىپ ئۆتۈلدى.

چوڭ - كىچىك پۈتۈن تۇڭگانلارنىڭ داۋۇت خەلىپە لاۋ رىزىچاغا بولغان ئەقىدە - ئىخلاسلارى ھەددىدىن زىيادە ئىدى. نارمۇھەممەد پەرۋانچى داۋۇت خەلىپىنى تۇڭگانلارغا چوڭ قىلىپ بېرىلسە، دەپ ئەرز قىلغان بولسا، ئاتىلىق غازى يارىلىق چۈشۈرۈپ داۋۇت خەلىپە تۇڭگانلارغا باشلىق بولغان بولسا، بۇ جېدەل - ماجىرالارنىڭ بولماسلىقى مۇمكىن ئىدى. يىڭىت ۋە تۇڭگانلارنىڭ خۇنلىرىمۇ تۆكۈلمەس ئىدى. جانابىي ئاتىلىق غازى، بۇ ئەھۋاللارنى بىلىپ، نارمۇھەممەد پەرۋانچىغا كايىپ قەش - قەرگە ئاپىرىپ سوغۇق ئۆيگە سولاپ قويۇپ مۇزلىتىپ ئۆلتۈردى. كۇچاغا ئامىلخان تۆرەنى ھاكىم قىلدى. ئۈرۈمچى ۋە ماناسلاردا باتۇرلۇق كۆرسەتكەن ئاسرانقۇلنى پائىت قىلدى. تاغايى قەرشىقنى ياساۋۇللارغا يۈز بېشى قىلدى. پەيزى يۈز بېشى ئۆزىنىڭ پائىتاتى مەھمۇد ئۆرگەنچىگە گەدەنكەشلىك قىلغانىكەن، شۇنىڭ ئۈچۈن كايىپ مۇز داۋانغا كەلگەندە ئەمىلىدىن بوشاتتى، پەيزى يۈز بېشى مۇز داۋاندىن قاچقاندى، تۇتتۇرۇپ كېلىپ گۇناھلىرىنى گەدىنىدە قويۇپ شۇ يەردىلا يوقاتتى. ئۈرۈمچىنى كەنجى ئاخۇنغا تاپشۇردى. يۈسۈپ ئاخۇن تۇڭگاننى يىڭىتلەرگە ياساۋۇل بېشى قىلىپ تەيىنلىدى. ئۈرۈمچى كونا شە -

ھەرگە تۇردى قۇلى داداخانى ئەمىرلەشكەر قىلىپ تۆت پاناسات بىلەن 1000 يىگىتنى قويدى. تۆت پاناسات ھەرىسىلى نۆۋەتتە بىلەن ئالمىشىپ تۇردى. تۇڭگانلار تىمىنچلىق ۋە خاتىرجەملىك بىلەن ئۆز ھۈنەر - كەسىپلىرىگە مەشغۇل بولدى. بۇ چاغ تارىخىي ھىجرىيىنىڭ 1290 - يىلى * ئىدى.

جانابىي بېكقۇلىبەگ غەلىبە بىلەن پايتەخت قەشقەرگە قاي - تىپ ئاتىلىق غازى بىلەن كۆرۈشتى. تۇڭگانلاردىن ئولجا ۋە ئالۋانغا ئالغان يامبۇ، كۈمۈش، چىنە، چاي قاتارلىق ئېسىل ماللارنى بىر مۇ بىر تىزىملاپ دۆلەتلىك خەزىنىگە تاپشۇرۇپ بەردى. تۇڭگانلارنىڭ شەھەرلىرىدە بولغان ۋە قەلەرنى ياقۇپمەگكە تەپسىلىي بەلۇم قىلدى. ئاتىلىق غازى خۇرسەن بولۇپ ماختاپ ئاپىرىنلار ئوقۇدى. بېكقۇلى بەگنى پۈتۈن غالىب قوشۇننىڭ ئۈستىگە ئەمىرلەشكەر، ئەمىرلەشۈمرا قىلدى. قالغان ئەمىرلەشكەر، پاناسات، يىگىت - سەرۋازلارغىمۇ ئۆز لايىقىدا ئىنتىملار قىلىپ ھەممىنى خۇرسەن ۋە رازى قىلدى. بۇنىڭ شۇكرانىسىگە چوڭ توي قىلىپ دۆلىمە، سەيىد ئەمىرلەشكەر، پاناسات، يىگىت - سەرۋاز، پۈتۈن ئاھالە، پۇقرا، بارلىق غېرىب - غۇرۋالارغا تون - سەرۋاپاي، ئىللالارنى بېرىپ، ئۇل خوتۇن - يېتىم ئوغۇللارغا نەزىر - چىراق، سەدىقلىرىنى بېرىپ بىرنەچچە قارىيىلار خەتمە - قۇرئان قىلىپ، بۇلارنىڭ ساۋابىنى ئەرۋاھلارغا بېغىشلىدى. ئاتىلىق غازى دەسلەپ تۇرپان، ئۈرۈمچىلەرنى ئېلىپ ياندى. ئىككىنچى قېتىم بېكقۇلىبەگ بېرىپ يېڭىباشتىن بويسۇندۇردى. بۇ ئارىدا تولۇق ئۈچ يىل ۋاقىت ئۆتتى. نۇرغۇن خەزىنە - دەپنە بايلىقلارغا زىيان بولدى. بۇ شەھەرلەرنىڭ باج - خىراجە - لىرى يەتمىدى. بولۇپمۇ نۇرغۇنلىغان قىممەت باھالىق كاتتا

ھىجرىيىنىڭ 1290 - يىلى مىلادىنىڭ 1873 -، 1874 - يىللىرىغا توغرا كېلىدۇ.

ئارغىساق ئاتلار ھالاك بولدى. قىممەتچىلىك بولۇپ كېتىپ يىگىت - سەرۋازلار ئات گۆشىنى يېگەنلىكتىن، قورساق ئاغرىقىغا گىرىپتار بولۇپ ئىچى سۈرۈش سەۋەبى بىلەن بىرمۇنچىسى ئۆلدى. تۇڭگانلاردىن قەھرىمانلارنىڭ تىغى، پادىشاھنىڭ سىيا-سىمىتى، بەلكى قۇدرەتلىك تەڭرىنىڭ ئىرادە - تەقدىرى بىلەن 200 مىڭدىن كۆپرەكى پالاكەت دەرياسىغا غەرق بولۇپ، ئۇ دۇنيانىڭ بازىرىنى ئاۋات قىلدى.

ئۇرۇش ۋاقتىدا ئۆلۈپ كەتكەن چوڭ - كىچىك، ئوغۇل - قىز نارەسىدە بالىلارنىڭمۇ ھېسابى يوق. خىتاي، قالماق ۋە تۇڭگانلارنىڭ بالىلىرىنى سودىگەرلەر ئولجا تەرىقىسىدە ئەسىر ئالدى. بەزىلىرىنى ئاتا - ئانىلىرى ئازغىنا ئاش - ئوزۇق، نىن - توقاچقا ساتتى. بەزىلىرىنى قورسىقىنى بېقىپ خىزمىتىگە سېلىش ئۈچۈن كىشىلەرگە بىكارغا بەردى. مۇسۇلمانلار ئۇلارنىڭ قىزلىرىنى چوڭ قىلىپ ئۆز ئەمرىگە ئالدى ياكى بىرىگە نىكاھ قىلىپ قويدى. شۇنىڭ بىلەن ئۆي - ئوچاقلىق، بالا - پەرزەنتلىك بولدى. بۇلار - دىن تۇغۇلغان بالىلار چوڭ بولۇپ ئادەم قاتارىغا كىرىپ مۇ - سۇلمانلار بىلەن ئارىلىشىپ كەتتى. بۇ بالىلارنى مەكتەپكە بېرىپ ئوقۇتۇپ خەت - ساۋادىنى چىقىرىپ موللا قىلدى. بەزىلىرىنى ھۈنەرگە بېرىپ كەسىپدار قىلدى. بەزىلىرى مۇرەتتەپ قازىي بولۇپ كامالەتكە يەتتى.

شۇ چاغلاردا بۇ ئالتە شەھەردىكى ھەربىر ئادەمنىڭ ئۆيىدە يېڭى مۇسۇلمان بولغان خىتاي، قالماق، تۇڭگانلارنىڭ بالى - لىرىدىن تۆت - بەشى، ئاز دېگەندە بىر - ئىككىسى بار ئىدى. بۇ ئالتە شەھەردىن ئېشىپ - تېشىپ پەرغانە ۋىلايىتى، بۇخارا، تۈركىستان، بەدەخشان ھەتتا رۇم، ھىندىستانلارغىچە ئەپكەتكەندى. ئۇلار مۇسۇلمانچىلىق قائىدىدە - يوسۇنلىرىدا چىڭ ۋە مۇستەھكەم بولۇپ، بارغان جايلىرىدا يەر - سۇ، جاي - مۈلۈك ئېلىپ ئۆمۈر ئۆتكۈزدى.

ئۇلۇغ مېھرىبان تەڭرىم: ئۆز قۇدرىتىڭ ۋە رەھىمىتىڭ بىلەن شۇ يېڭى مۇسۇلمانلارنىڭ ۋە «لائىلاھە ئىللەللاھۇ، مۇھەممەدۇن روسۇلىللاھ» دېگەن كەلىمە شېرىپىنى تىلغا جارى قىلغان ھەممە بەندىلىرىڭنىڭ چوڭ-كىچىك گۇناھلىرىنى ئەيۈ قىلغىن، «چىن ئىخلاسى بىلەن لائىلاھە ئىللەللاھۇ، مۇھەممەدۇن روسۇلىللاھ دېگەن كىشى جەننەتكە كىرىدۇ»، دېگەن ھەدىسنىڭ مەزمۇنى بويىچە قىيامەت كۈنى سوئال-سوراقسىز جامالىڭغا مۇشەررەپ قىلىپ، يۈزىمىزگە جەننەتنىڭ ئىشىكىنى ئېچىۋەتسەڭ، سېنىڭ دەرگاھىڭدا ھېچقانچە ئىش ئەمەس. چۈنكى سەن كەرەملىك سېخىمىسەن. بەندىلىرىڭگە مېھرىبان ۋە شەپقەتلىكسەن.

11

بەدۋەت ياقۇپبەگ ئاتىلىق غازىنىڭ ئىككىنچى قېتىم تۇرپانغا يۈرۈش قىلغانلىقى ۋە دۆلىتى ئالىيلىرىنىڭ زاۋاللىققا يۈز تۇتقانلىقى؛ بەلكى دۆلەت قۇياشنىڭ غەربكە قاراپ پەسلىگەنلىكى

تارىخىي ھىجرىيىنىڭ 1288-يىلى* (چاشقان يىلى) ياز پەسلىنىڭ ئاخىرىدا ياقۇپبەگ ئۈرۈمچى ۋە تۇرپاننىڭ جەڭلىرىدىن خاتىرجەم بولۇپ، ھەيۋەت ۋە سۆلەت بىلەن قايتىپ ئاقسۇ شەھىرىگە كەلدى ۋە موللاجىيان مىرزا بېشىنى گۇناھكار قىلىپ ئاقسۇدىن يۆتكىۋېتىپ، ئورنىغا كۇچالىق ئابدۇراخمان دادخاننى قوبۇپ، مۇھەممەد مۇسا توقسابەنى سالام ئا-

* ھىجرىيىنىڭ 1288-يىلى مىلادىنىڭ 1871-، 1872-يىللىرىغا توغرا كېلىدۇ.

غىسى قىلىپ ئەۋەتكەنىدى.

تارىخىي ھىجرىيىنىڭ 1289 - يىلى ① (كالا يىلى) باش باھار پەسلى پەرزەنتى بېكقۇلىبەگىنى ھېكىمخان تۆرمىگە ياردەم بېرىپ ئىككىنچى قېتىم ئۈرۈمچىنى بويسۇندۇرۇش ئۈچۈن ئەۋەتكەنىدى. بېكقۇلىبەگ ئۈرۈمچى تەۋەسىنى قولغا كىرگۈزۈپ 14 ئاي بولغاندا يەنى تارىخىي ھىجرىيىنىڭ 1290 - يىلى ② ياز پەسلىدە يېنىپ كېلىپ ئاتىلىق غازى بىلەن كۆرۈشكەنىدى. 1291 - يىلى ③ بىر يىل - يۇرت ئىچى تىنىچ، خاتىرجەملىك بىلەن ئۆتتى، ئەمما تارىخىي ھىجرىيىنىڭ 1292 - يىلى ④ قۇمۇل، لەنجۇ تەرەپلەردىن داخۇ، شياۋخۇ ⑤ ئىسىملىك ئىككى تۇڭگان (بۇلارنىڭ ئەھۋالى مۇشۇ كىتابنىڭ مۇقەددىمىسىدە بايان قىلىندى) 30 مىڭدىن كۆپرەك ئاتارمەن - چاپارمەن تۇڭگانلارنى باشلاپ تۇرپان تەۋەسىدە پەيدا بولدى. بۇلارنىڭ مەقسىتى ياقۇببەگ ئاتىلىق غازىنىڭ خىزمىتىگە كىرىپ ئۇنىڭغا ئىتائەت قىلساق ۋە ھەممىمىز ئىتتىپاقلىشىپ بېيجىڭ خىتايلىرىغا تاقابىل تۇرساق، دېگەندىن ئىبارەت ئىدى. ئەسلىدە بۇ داخۇ،

① ھىجرىيىنىڭ 1289 - يىلى مىلادىنىڭ 1872 - ، 1873 - يىللىرىغا توغرا كېلىدۇ.

② تارىخىي ھىجرىيىنىڭ 1290 - يىلى مىلادىنىڭ 1873 - ، 1874 - يىللىرىغا توغرا كېلىدۇ.

③ ھىجرىيىنىڭ 1291 - يىلى مىلادىنىڭ 1874 - ، 1875 - يىللىرىغا توغرا كېلىدۇ.

④ ھىجرىيىنىڭ 1292 - يىلى مىلادىنىڭ 1875 - يىلىغا توغرا كېلىدۇ.

⑤ شەنشى، نىڭشيا، گەنسۇ قاتارلىق جايلاردا 1862 - يىلى پارتلىغان خۇيزۇ خەلق قوزغىلىڭىنىڭ مەشھۇر يولباشچىسى بەي يەنە خۇ قاتارلىقلارنى كۆرسىتىدۇ - مۇھەررىردىن.

شياۋخۇ دېگەن تۇڭگانلار بېيجىڭ تەرەپتىن چىققان نۇرغۇن خىتاي چېبرىكلىرىگە ئەڭ كېلەلمەي قېچىپ بۇ تەرەپكە كەلگەنىدى. ھېكىمخان تۆرەم نۇرغۇن تۇڭگانلارنىڭ تۇرپان ئەۋەتىشىگە كەلگەنلىكىدىن ۋاقىپ بولۇپ، ئالدىغا نۇرغۇن قوشۇن چىقىرىپ، ئۇلارنى تۇرپانغا كىرگۈزمىدى ۋە تۇرپاننىڭ سىرتىدىنلا ماناس، ئۈرۈمچى تەرەپكە ئۆتكۈزۈۋېتىپ، ئۇلارغا شۇ ئەتراپتا تېرىقچىلىق قىلىپ ھوسۇل ئالغۇدەك كەڭرى زېمىن - يايلاقلارنى كۆرسىتىپ بەردى. ئۇلارمۇ دېھقانچىلىق قىلىپ كۈن كۆچۈرۈشنىڭ تەرەد - دۇتىغا كىرىشتى. بۇ تۇڭگانلار قۇمۇلنىڭ شەھەر - سەھرا لىرىدىكى ئاھالىنى بۇلاپ - تالاپ، ئۇلارنى ئەر - ئايال، خوتۇن - بالىلىرى بىلەن قوشۇپ ئۆز ماكانلىرىدىن ئايرىپ پىيادە، ئاچ - يالىنچاق ھالدا ئالدىنلىرىغا سېلىپ ھەيدەپ بىللە ئېلىپ كەلگەنىكەن. ھېكىمخان تۆرەم بۇ ئەھۋالدىن خەۋەر تېپىپ ئۇلارغا رەھىم - شەپقەتلىرى تۇتۇپ، بۇلار جايلاشقان سەھرالارغا ئاش - ئوزۇق چىقىرىپ بەردى. بۇنىڭدىن بۇرۇن يەنى تۇرپاننى ئاتىلىق غازى ئۆزىگە ئىتائەت قىلدۇرۇشتىن ئىلگىرى، ئۈرۈمچىدىكى دايەنشەي، سۈيەنشەي دېگەن تۇڭگانلارمۇ قۇمۇلغا 30 مىڭ تۇڭگان بىلەن بېرىپ، قۇمۇل ۋاڭىنى ئۆلتۈرۈپ، يۇرتنى تالان - تاراج قىلىپ بىزمۇنچە قۇمۇل خەلقىنى ۋاڭىنىڭ ئاغىچىسى بىلەن قوشۇپ ئېلىپ كەلگەنىدى.

جانابىي ئاتىلىق غازى بۇرۇن لوندونغا - پتەزەڭ مەلىكىسىگە دوستلۇق ئالاقىسىنى ئورنىتىش نەقستىدە نۇرغۇن تارتۇق - پىشكەتلىرى بىلەن ئابدۇسەمەت ئىشىكئاغىنى ئەۋەتكەنىكەن، بۇسۇۋغا - سالاملار پەرەڭ مەلىكىسىگە بەكمۇ يارىغانلىقتىن، ياقۇببەگكە 20 مىڭ پىمستانلىق مىللىق سوۋغات قىلغانىكەن. بۇ مىللىقلارنى ئاتىلىق غازى ئۆزىنىڭ يىگىت - سەزۋازلىرىغا تارقىتىپ بەرگەنىدى. يەنە بىر ۋەقە، ئەھراخان تۆرەم ۋە مۇھەممەدجان باي -

لارنى نۇرغۇن تارتۇق - پىشكەشلەر ۋە كۆپلىگەن تىللا - تەككىلەر بىلەن مىللىتى ئېلىپ كېلىش ئۈچۈن يەنە ئەۋەتكەنىدى. 40 مىڭ دوملە ① ۋە كالتوس ② مىللىتى، 100 ئاتتا ھەر شىرەسى 100 جىڭدىن كېلىدىغان 200 شىرە ئېسىل چاي ئەكىلىپ ئاتىلىق غازىنىڭ نەزەرىدىن ئۆتكۈزۈلگەنىدى. ئاتىلىق غازى بۇ 200 شىرە چاينىڭ شىرەلىرىنى ياردۇرۇپ ئوردىنىڭ سەھنىسىگە خامان قىلىپ تۆكتۈرۈۋىدى، يوغان بىر دۆۋە بۇلدى. بۇ چايلارنى ئەمەلشكەر، پانسات، يىگىت - سەرۋازلار، چوڭ - كىچىك ئەمىر - ئەمەلدار ھەتتا بالىلارغىچە دەرىجىسىگە قاراپ ئون لېگەن، بەش لېگەندىن ئەقەللى ئەڭ تۆۋەنلىرىگە بىر لېگەندىن ئىنتام قىلدى. مۇلازىمىلارنىڭ ھېچقايسىسى بۇ ئىنتامدىن قۇرۇق قالمىدى. بۇ چاي شۇنداق پۇراقلىق چاي ئىكەنكى، ئوردىدا ئىچى، بەلكى شەھەر ئىچىنى مۇشكى - ئەنەبەردەك خۇش بۇي قىلىۋەتتى.

مۇشۇ كۈنلەردە ئاتىلىق غازىنىڭ كۆڭلىدە يەنە بىر قېتىم سەپەر قىلىش ئارزۇسى پەيدا بولغانىدى. ئۇشتۇمتۇت پەرغانە ۋىلايىتىدىكى قىپچاق ئاپتاپەچىدىن «قورال - ياراق، توپ - زەمبىرەك بىلەن 2000 تۇڭگان ئەۋەتسىڭىز، ئورۇسلار بىلەن سوقۇشۇپ پەرغانە ۋىلايىتىنى ئورۇسلاردىن تارتىۋالسام» دېگەن خەۋەرنى ئېلىپ ئەلچى كەلدى. ئەسلىدە بۇ ئاپتاپەچى ئۆز ئەتراپىغا بىرمۇنچە قىپچاقلارنى يىغىپ روسىيىگە ئىنتائەت قىلىشتىن باش تارتىپ، چەت - ياقىلاردا كۈن ئۆتكۈزۈپ يۈرگەنىدى. ئاتىلىق غازىغا تەڭرىدىن تۇيۇقسىز بىشارەت بولغاندەك ئاپتاپەچىگە: «ماڭا ئۈرۈمچى تەرەپتىن دۈشمەن پەيدا بولدى. شۇڭا

① دوملە - قوشئاتار مىللىتى.

② كالتوس - ئاپانچا.

ئۆزۈم ئاتلانماقچى بولۇپ تەييارلانغانىدىم. خۇدا خالىسا پات-
يېقىنىدا قايتىپ كېلىپ نۇرغۇن قوشۇن بىلەن بېرىپ سىزگە
ئۆزۈم ياردەم بېرىمەي. 2000 ئادەم بىلەن روسىيىدەك بۇ
چوڭ يۈكنى كۆتۈرگىلى بولمايدۇ»، دېگەن تاتلىق گەپ، مۇلايىم
سۆزلەر بىلەن ئۇنىڭ ئەلچىلىرىنى يولغا سالدى.

جانابىي ئاتلىق غازىنىڭ دۆلەت ئاپتېمپىنىڭ نۇرى زاۋالغا،
بەخت - دۆلەتلىرى راۋاجلىقتىن چۈشكۈنلۈككە يۈز كەلتۈرگەنىدى.
ئۇ تارىخىي ھىجرىيىنىڭ 1292 - يىلى* كۈز پەسلىدە يېڭىسارغا
كەلدى. يولغا چىقىدىغان چاغدا؛ «خاقانى چىن تەرەپتىن نۇرغۇن
قارا چېرىك قۇمۇلغا كەپتۇ»، دېگەن خەۋەرمۇ كەلگەنىدى. بۇ
چاغدا ئۆمەر قۇل دادخاھ، جامەدار دادخاھلار باشلىق بىرنەچچە
سادىق، ياخشى نىيەتلىك كىشىلەر: «جانابىي ئالىي پايىتەختىدىن
قوزغالمىسا، ھەرقانداق خىزمەت بولسا بىز كەمىنە قۇللىرىغا
پەرمان بەرسە، بېرىپ بىجاندىل ئادا قىلىپ كەلسەك»،
دەپ ئىلتىماس قىلدى. ئاتلىق غازى: «سىلەر قەشقەردە
تۇرۇپ تۇرۇڭلار، ئۆزۈم بېرىپ كېلەي» دەپ قوبۇل
قىلىندى. بۇنىڭدىكى سەۋەب، ئۆمەر قۇل دادخاھ ۋە جامەدار
دادخاھلار «بىز بارماي ھېچقانداق شەھەر ئېلىنىغىنى يوق»
دېگەنىمكەن. مۇشۇ ۋەجىدىن بۇلارنى قەشقەردە بېكقۇلىبەگنىڭ
قېشىدا قويۇپ، ئۆزى ئاتلىنىپ ماڭغانىدى. ئۇ يېڭىساردىن
يولغا چىقىپ يەكەنگە كېلىپ چۈشتى. يەكەننىڭ قازى رەئىسى
موللا نىمەن ئاخۇن ئۆزىنىڭ ھوقۇق دائىرىسىدىن ئارتۇق
ئوشۇقچە ئىشلارنى قىلغانىكەن. خۇسۇسەن ئالىي ئوردا تەقلىدىدە
قىلىپ بىر كاتتا ھويلا - ئىمارەت ياساتقانىكەن. بۇ ئىش ئاتلىق

* ھىجرىيىنىڭ 1292 - يىلى مىلادىنىڭ 1875 -، 1876 -
يىللىرىغا توغرا كېلىدۇ.

غازنىڭ سەمى - قۇلىقىغا ئاڭلانغاندىن كېيىن بىر كېچىدە ئۆزى مەخپىي بېرىپ ئەينى ئەھۋالنى كۆرگەندىن كېيىن قازى رەئىسنى چاقىرتىپ كېلىپ ئەمىلىدىن ئېلىپ تاشلاپ نەزەرىدە قىلدى ۋە مال-مۈلكىنى دۆلەت خەزىنىسىگە تاپشۇرۇۋالدى. 200 سەرۋازغا مەزكۇر ئىمارەتنى چىقىپ-بۇزۇپ ئورنىغا تەرەتخانا سېلىشقا پەرمان بەردى. سەرۋازلار بۇ ئىمارەتنى 15 كۈندە ئاران - ئاران بۇزۇپ بولدى.

جانابىي ئاتىلىق غازى يەكەندە 20 كۈن تۇرغاندىن كېيىن يولغا چىقىپ ناھايىتى داغدۇغا ۋە ھەشىمەتلەر بىلەن ئاقسۇغا يېتىپ باردى. بۇ دەل كۈز پەسلى ئىدى. ئۇ بۇ يىلقى قىشنى ئاقسۇدا چىقاردى. ئەمما ئۈرۈمچى تەرەپكە ئارقا-ئارقىدىن لەشكەر ماڭدۇردى.

خوتەندىن نىياز ھېكىمىبەگ 90 تارتۇق ئېلىپ سالامغا كەلگەنىدى. ئۇنىڭغا جاۋاب بەرمەي توختىتىپ قويدى. قىش ئۇزاپ باھار كەلدى. بۇ چاغ تارىخىي ھىجرىيىنىڭ 1293 - يىلى* باھار پەسلى ئىدى.

ياقۇببەگ ئەمدى ئۆزىنىڭ ئەسلى مەقسەت ۋە نىشان تەرىپىگە يۈرۈش قىلىش قارارىغا كەلدى. نىياز ھېكىمىبەگنى ھەمراھ قىلىپ بىللە ئېلىپ ھەيدەر قۇل دادخاھ، كېرىمىباي مىرزا پانىسات، شاغاۋۇل دادخاھنىڭ ئوغلى ئىسھاقجان پانىسات، ئابدۇراخمان دادخاھنىڭ ئوغلى ھاپىزبەگ پانىسات باشلىق 10 مىڭ يىگىت، 3000 سەرۋاز ۋە توپ - زەمبىرەك قاتارلىق ئەسلىھە-لەرنى ئېلىپ ھەيۋەت ۋە داغدۇغىلار بىلەن ئارغىماقلىرىغا مىنىشىپ ئاستا - ئاستا كۇچاغا يېتىپ باردى. بىرنەچچە كۈن

* ھىجرىيىنىڭ 1293 - يىلى مىلادىنىڭ 1876 -، 1877 - يىلى.

تۇرغىنىدىن كېيىن ئۇ يەردىن كورلىغا باردى. شۇ چاغدا ئۈرۈمچىدىكى تۇڭگانلارنىڭ چوڭى كەنجى ئاخۇندىن: «خاقانى، چىن تەرىپىدىن بىرمۇنچە خىتايىلار چىقىپ گۇچۇڭغا كەلدى»، دېگەن مەلۇمات يېتىپ كەلدى. ئائىلىق غازى بۇ مەلۇماتنى كۆرگەندىن كېيىن راست - يالغانلىقىنى ئېنىقلاش ئۈچۈن، تاغاي ياساۋۇلنى ئۈرۈمچىگە ئەۋەتتى. تاغاي ياساۋۇل ئۈرۈمچىگە بېرىپ قايتىپ كەلگەندىن كېيىن: «بىرمۇنچە پاراكەندە، تېرىندى خىتايىلارنىڭ گۇچۇڭغا كەلگەنلىكى راست ئىكەن»، دەپ خەۋەر ئەكەلدى. ئۇنىڭغىچە ئائىلىق غازى كورلىدىن قوز-غىلىپ چىقىپ، قاراشەھەردىن ئۆتۈپ ئۇششاققالنى چۈشكۈن قىلىپ ئورۇنلاشقاندى. تاغاي ياساۋۇل: «پاراكەندە تېرىندى خىتايىلار ئىكەن»، دەپ مەلۇمات بەرگەنلىكتىن ئۇششاققالدىن چىقىپ ئۇدۇل توقسۇنغا بېرىپ چىدىر - بارگاھلىرىنى تېكىپ ئورۇنلاشتى.

ئائىلىق غازى كورلىدىكى چېغىدا ئاقسۇدىكى ئوغلى ھەققۇلىبەگكە: «پالانى - پالانى پانىساتلارنى ئېلىپ دەرھال يېتىپ كېلىڭ»، دەپ يارلىق ئەۋەتكەنىدى. ھەققۇلىبەگ يارلىق بويىچە مۇھەممەدكېرىم داداخا، ۋاللابەگ، باتۇر پانىسات، ئالىمباي پانىسات باشلىق 7000 يىگىت، 3000 سەرۋاز، جەمئىي 10 مىڭ لەشكەر بىلەن توقسۇنغا يېتىپ كېلىپ ئائىلىق غازى بىلەن كۆرۈشتى. ئاڭغىچە ئائىلىق غازى توقسۇندا بىر شەھەر بىنا قىلدۇرغانىدى. ھەققۇلىبەگنى يىگىت سەرۋازلىرى بىلەن شۇ شەھەرگە چۈشۈردى. بۇ يازنىڭ باشلىنىش ۋاقتى ئىدى.

ياقۇپبەگ تۇڭگان ما دالويمانغا ئەزىمقۇل پانىسات قاتارلىق تۆت پانىساتنى قوشۇپ، 1500 تۇڭگان لەشكېرى بىلەن ئۈرۈمچى كوماندىغا ئەۋەتتى. ئۇلار ئۈرۈمچىگە بارغاندىن كېيىن ئەزىمقۇل

پانسات يىگىسىرى بىلەن كوماتىغا باردى قالغان پانساتلار ئۈرۈمچىدە تۇردىمۇقۇل داداخانىنىڭ دېشىدا قالدى. مۇشۇ ئەھۋالدا گۇچۇڭ تەرەپتىن نۇرغۇن خىتاي چېرىكىلىرى كېلىپ، ئەزىمە - قۇل پانسات بىلەن ئۇرۇشۇپ ئۇلارنى شەھەرگە قامىۋالدى. ئەزىمۇقۇل پانسات بىرنەچچە كۈن قورشاۋدا قالدى. ئاخىر خىتاي چېرىكىلىرى غەلىبە قىلىپ كوماتىنى ئالدى. ئەزىمۇقۇل پانسات بۇ ئۇرۇشتا شېھىت بولدى. يىگىتىلىرىنىڭ تولىسى زايە بولدى. يارىدار بولغان يىگىتىلەر ئاتىلىق غازىنىڭ ھۇزۇرغا يېتىپ كېلىپ ئەھۋالنى مەلۇم قىلىپ، ياقۇببەگ بۇلارغا قىلچە ئەھمىيەت بەرمىدى. مادالويە تۇڭگان لەشكەرلىرىنى ئېلىپ ئەزىمۇقۇل پانساتقا ياردەم بېرىش ئۈچۈن ماڭغانىدى. چىداۋانغا بارغاندا خىتاي چېرىكىلىرى بىلەن توقۇنۇشۇپ قېلىپ نۇرغۇن جەڭلەرنى قىلدى. ئاخىر خىتايلارنى ئارقىسىغا چېكىندۈردى. مۇشۇ چاغدا ياقۇببەگدىن: «خىتايلار بىلەن ئۇرۇشماڭلار، مادالويە يېنىپ كەلسۇن»، دېگەن پەرمان يېتىپ باردى. شۇنىڭ بىلەن ياقۇببەگ مادالويىنى ئەكەلدۈرۈپ: «تۇڭگانلاردىن 5000 يىگىت تەييارلاپ تۇرۇڭ. ۋاقتى كەلگەندە پەرمان ئەۋەتىمەن. شۇنىڭغا قاراپ ئىش قىلغايىمىز»، دەپ 100 چە تۇڭگان يىگىتى بىلەن قەشقەرگە ئەۋەتمۈەتتى. نىياز مۇھەم - مەد توقسابە ۋە ھەيدەرقۇل داداخانى ئالتە پانسات بىلەن داۋانچىڭغا بېرىپ شەھەر بىنا قىلدۇرۇشقا ئەۋەتتى. تېز پۇرسەتتە شەھەر بىناسى پۈتۈپ ھەممە قوشۇنلار كىرىپ ئورۇنلاشتى. بۇ ۋاقىتتا داخۇ، شياۋخۇ دېگەن تۇڭگانلار ئۈرۈمچى ۋە ماناس تەرەپتىن كېلىپ ئاتىلىق غازىنى زىيارەت قىلدى. ئاتىلىق غازى بۇ تۇڭگانلارغا بىرنەچچە كۈن زىياپەتلەر قىلىپ ئۆز لايىقىدا تون - سەرۇپاي، تەڭگە - تىللا ئىنتام قىلىپ ھەممىسىنى رازى قىلىپ، كۆڭۈللىرىنى ئۆزىگە رام قىلدى.

شۇنىڭ بىلەن ئۇلارنى ئۈرۈمچى تەرەپكە ياندۇردى.
جانابىي ئاتىلىق غازى ئەمىر لەشكەر، پائىسانلارغا،
«خىتايلار بىلەن ئۈرۈشماڭلار!» دەپ پەرمان قىلىپ قايتا - قايتا
تەكىتلىدى. ئاتىلىق غازىنىڭ لەشكەرلىرى ئۈرۈشماي جىم تۇر-
سىمۇ خىتاي چېرىكلىرى ئۇرۇش باشلىدى. يىگىتلەر ئۆز
جېنىنى مۇھاپىزەت قىلىش ئۈچۈن نا ئىلاج ئۇرۇشۇپ ئۆزىنى
قوغدىدى. شۇنداق تۇرۇقلۇق ئاتىلىق غازى: «نېمە ئۈچۈن
ئۈرۈشسەن؟» دەپ كايىپ خاپا بولدى. مۇنداق قىلىشتىكى
سەۋەب، ئاتىلىق غازىنىڭ خاقانى چىن بىلەن يارىشىپ، سۈلە
قىلىپ ئەھدە - توختاملار تۈزسەم، دېگەن مەقسىتى بار ئىدى.
بۇ قېتىم خىتايلارنىڭ بىرمۇنچە چوڭ مەنەسپدارلىرى
قولغا چۈشكەن ئىدى. ئۇلارغا دەخلى - تەرۈز قىلماي ھەممىسىنى
ئاقسۇ، كۇچا، بايىنىڭ ھاكىملىرىغا ئەۋەتىپ بىرنەچچە زامان
ئوبدان ئاسراپ باقتى. كېيىن «بۇيرۇق كەلدى»، دەپ ئۇلارنى
يوقاقتى.

مۇشۇنداق ئەھۋالدا خىتايلارنىڭ ئەھۋالىنى بىلىپ كېلىش
ئۈچۈن ئىنىم خوجا ئىشاننى ئەۋەتتى. ئىنىم خوجا ئىشان،
«خىتايلار ھەددى - ھېسابسىز كۆپ ئىكەن، ئەلەم - بايراقلىرىد -
نىڭ نۇرغۇنلىقىدىن بېشى بىلەن ئايىغى زادى كۆرۈنمەيدۇ.
ئۇلار خاقانىي چىنىنىڭ پەرمانى بىلەن چىققان چېرىكلەر
ئىكەن»، دەپ مەلۇمات ئەكەلدى.

ھېكىمخان تۆرەنىڭ يىگىتلىرىدىن ئاقسۇلۇق باقىش بەگ
ۋە سېدىق بەگ، يۈسۈپ بەگ، باشلىق ئالتە شەھەرلىك يىگىتلەر -
نىڭ بىرنەچچىسى خىتايلارنىڭ ئىچىگە قېچىپ كىرىپ كەتتى.
تۇرپانلىق بەگلەردىن ئابدىقار بەگ، مۇقبۇلبەگ، شەھباز بەگ
قاتارلىق يۈز بېشىلار خىتايلارغا مەخپىي خەت ئەۋەتكەن ئىكەن،
قولغا چۈشۈپ قالدى. گۇمانلىق بولۇپ قالغان بۇ بەگلەرنى

ۋە يەنە خىتايىلار تەزىپىگە مايىل بىرمۇنچە ئادەملەرنى - ئۆيلۈك قىلىپ يەكەنگە ماڭدۇردى.

جانابىي ئاتىلىق غازى: «مۇبادا خىتايىلار بىلەن تۇرۇشۇپ غەلبە قىلسام ناھايىتى ياخشى ئىش بولىدۇ. ئەگەر ئۇنداق بولماي ئىش ئەكسىچە بولۇپ مەغلۇپ بولسام، ئۇنداق كۈنلەردىن تەڭرىم ئۆزى ساقلىمىسۇن، نەگىمۇ يېتىپ بارغىلى بولار؟ بۇ يوللار ساپ چۆل تۇرسا، نۇرغۇن مۇسۇلمانلارنىڭ جېنىغا زامىن بولۇشۇم مۇمكىن...»، دەپ توقسۇندى كورلىغا يېنىپ كەتتى. بۇ كەچكۈز پەسلى بولۇپ، بۇ قېتىم توقسۇندا تۆت ئايدەك تۇرغانىدى.

ئەسلىدە كورلىدىن قوزغالماي تۇرمىدى ①. ئۇنىڭ قىلغان تەدبىرلىرى تەقدىرگە مۇۋاپىق كەلمەي ئۆز ئايىغى بىلەن خەتەرلىك جايغا باردى. ئۇ ئەقىل - ئىدراك، پەم - پاراشەتتە شۇ قەدەر دانا ئىدىكى، بۇنداق خۇسۇسىيەت ھېچقانداق پادىشاھلارغا نېسىپ بولمىغان بولۇشى مۇمكىن. ئۇ بۇ يەتتە شەھەر، موغۇلىستان يۇرتلىرىغا 14 يىل پادىشاھلىق قىلدى. ھەممە ئىشنى ئۆزىنىڭ ئەقىل - پاراسىتى بىلەن قىلدى. ياكى بىر دىيانەتلىك ۋەزىر ساقلىمىدى، يا بىرەر كىشى ساداقەت بىلەن بىرەر مەسلىھەتنى ئۇنىڭ سەمىگە سالالمىدى. ئاتىلىق غازىنىڭ ھاكىمىيىتىدە بۇنداق ئىشلار ئەسلا بولمىدى.

گەپنىڭ قىسقىسى، دۆلەت - بەخت يۈز كەلتۈرگەندە ھەممە ئىش ئۆز - ئۆزىدىن تەييار بولىدىكەن. دۆلەت يانغاندا ئەبۇزەر جەمھۇر ② دەك دانا ۋەزىر ۋە تەدبىرلىك كىشى بولغان بىلەنمۇ

① ئەسلىسى شۇنداق. توقسۇن بولسا كېرەك - مۇھەررىردىن.

② ئەبۇزەر جەمھۇر - رىۋايەتلەردە ھارۇن رەشىد دېگەن داڭلىق پادىشاھنىڭ پاراسەتلىك ۋەزىرى دېيىلىدۇ.

بالا - قازا ئۆز ئىشىنى ئۆز جاھىشى بويىچە قىلىۋېرىدىكەن .
جانابىي ئاتىلىق غازى پەزەنتى ھەققۇلىمبەگنى يىگىت -
سەرۋاز، ئەمىرلەشكەر، پائىسات بولۇپ 10 مىڭ كىشى بىلەن
توقسۇندا قويۇپ ئۆزى كورلىغا قايتتى. ھېكمىخان تۆزەم ۋە
ھەققۇلىمبەگلەرگىمۇ: «خىتايلازغا ئوق چىقىرىپ ئۇرۇشمەن،
دېمەڭلار»، دەپ تاپىلاپ ئەكىتىلدى.

ئاتىلىق غازى توقسۇندىن يولغا چىققاندىن بىر كۈن
كېيىن يېڭىسارلىق ئۇشۇربەگ خەزىنىچى ① خەزىنىلەرنى
قوزغاپ ئېلىپ مېڭىش پۇرسىتىدىن پايدىلىنىپ، خەزىنىدىكى
ئالتۇنلارنى ئېلىپ، بىرمۇنچە ئادەملەرنى ئەگەشتۈرۈپ خىتاي
تايىلار تەرىپىگە قاراپ قاچتى. بىرمۇنچە يىگىتلەر ئارقىسىدىن
قوغلىدى. يېقىن بارغاندا ئۇشۇربەگ خەزىنىچى تىللا - تەڭگىلەرنى
يولغا چېچىۋەتتى. قوغلاپ بارغان يىگىتلەر تىللا - تەڭگىگە
ئولىشىپ يىغىۋېلىشنىڭ كويىدا بولدى. بۇ پۇرسەتتە ئۇشۇر -
بەگ ئۇزاق بېرىپ خىتايلىقلارنىڭ ئارىسىغا كىرۋالدى. ئاتىلىق
غازى باشلىق ھەممە ئەربابلار لەۋلىرىنى چىشىلىشىپ قالدى.
ئىلاجىنى تاپالمىدى. ئاخىر سەۋر قىلىپ پەسكويغا چۈشۈپ
قالدى. ئۇشۇربەگ خەزىنىچى خىتاي تۇغقانلىرىغا ئاتىلىق
غازىنىڭ ھەممە سىز - ئەسرارلىرىنى بىر - بىرلەپ ئېيتىپ بەردى
بۇنىڭ بىلەن خىتاي چېرىكلىرىنىڭ يۈرىكى يوغىناپ كۈچلەندى.
شۇ كۈنلەردە خىتايلىقلار داۋانچىڭغا يېتىپ كەلدى. مۇھەممەد
نىياز توقسابە نەچچە كۈن سەۋر قىلىپ ئوق چىقارمىدى.
ئاخىر بولمىدى. داۋانچىڭدا 2000 چە يىگىت بار ئىدى ②.

① باشقا مەنبەلەردە «ئۇشۇرخىتاي» دېيىلگەن - مۇھەررىردىن .

② شۇچاغدا، داۋانچىڭدا ئاتىلىق غازىنىڭ 3000 دەك ئەس -

كىرى بار ئىدى - مۇھەررىردىن .

بۇلارنىڭ 400 ى، دەرۋازىدىن چىقىپ مەشق قىلىۋاتقان كاپىرلارنى ئاتتى. ئازغىنا ۋاقىت ئىچىدە «ئىككى يېقىن خىتايىنى يوقاتتى. ئاتىلىق غازىدىن: «ئوق چىقارماڭلار»، دەپ ئارقا ئارقىدىن پەرمان كەلگىلى تۇردى. ئەمىرلەشكەر، پائىسات ۋە يىگىتلەرنىڭ كۆڭۈللىرى بۆلۈنۈپ، ئىشەنچلىرى سىۋاۋۇدى. ئاخىر خىتاي چېرىكلىرى كۆپلىگەن، تىلۇپ - زەھىپىزە كىلەر بىلەن ھۇجۇم قىلىپ داۋانچىڭنى تارتىۋالدى. ئەستىرا چۈشكەن لەردىن ئالتە شەھەرلىكلەرنى قورال - ياراقلارنى ئېلىۋېلىپ ئۆزىنى قويۇپ بەردى. نىياز مۇھەممەد، توقسابە باشلىق يەتتە پائىساتنى ۋە بىرنەچچە مۇساپىر يىگىت ۋە يۈز بېشىلارنى تۈرمىگە سالدى. بۇ چاغدا ھەققۇلىبەگ توقسۇندا ئىدى، ئۇ ئامباردىكى غەللە - ئاشلىق ۋە ئەكەتكىلى بولمايدىغان ئېغىر نەرسىلەرنىڭ ھەممىسىگە ئوت قۇيۇۋېتىپ كورلىغا قاراپ قاچتى. خىتاي چېرىكلىرى، تۇرپانغا 70 يول كېلىدىغان يەشى دېگەن جايغا كېلىپ ئورۇنلاشتى. ھېكمەخان تۆرم تۇرپاندا تۇرالماي توقسۇنغا يېنىپ چىقتى. شۇ كۈنى خىتايلار تۇرپاننى بېسىۋالدى. ئەگەر ئاتىلىق غازى ئۇرۇشمەن دېسە يېنىدا 30 مىڭ يىگىت بار ئىدى. تۇرپان، توقسۇندا 30 مىڭ يىگىتكە 30 يىل يەتكۈدەك غەللە - ئاشلىق يىغىلغانىدى. توقسۇندىكى ئاشلىقلار كۆيۈپ نابۇت بولدى. تۇرپاندىكىسى خىتاي چېرىكلىرىگە نېسىپ بولدى.

خىتاي چېرىكلىرى توقسۇننىڭ بىكار بولۇپ قالغانلىقىنى ئاڭلاپ بەش كۈندىن كېيىن توقسۇنغا بېرىپ ئورۇنلاشتى. ھېكمەخان تۆرم ۋە ھەققۇلىبەگ باشلىق ئەمىرلەشكەر، پائىسات، يىگىت - سەرۋازلار قارا شەھەرگە كەلدى. ئاتىلىق غازىدىن ئۇلارغا: «كسورلىغا كەلسۇن»، دەپ پەرمان كەلدى. ئۇلار قورقۇپ بارالماي، «پەرمان بېرىلسە غازات قىلساق»، دەپ

نەرز ئەۋەتتى. ئاتىلىق غازى ئائىلاج: «ئىلگىرى بىنا قىلىنغان شەھەر دەريانىڭ ئۇ تەرىپىدە بولۇپ قالغانىكەن. مەزكۇر شەھەرنى بۇزۇپ تاشلاپ، دەريانىڭ بۇ تەرىپىگە باشقىدىن شەھەر بىنا قىلىڭلار!» دەپ پەرمان قىلدى. پەرمانغا بىنائەن دەريانىڭ بۇ تەرىپىگە يېڭىدىن شەھەر بىنا قىلدى. ھېكمەتخان تۆرم ۋە ھەققۇلىبەگكە 30 مىڭ يىگىت ھەمراھ ئىدى. ئاتىلىق غازىنىڭ ئالدىدا 3000 يىگىت بار ئىدى. بۇ دەل باھار كۈنلىرى بولۇپ، ھېكمەتخان تۆرم ۋە ھەققۇلىبەگىلەر قارا شەھەردە ئىككى ئايدىن كۆپرەك تۇرۇپ قالدى.

ئاتىلىق غازى بارغانسېرى قاتتىق غەزەپلىنىشكە باشلىدى. بىر كۈنى موللا كامالدىن مىرزىغا كايىپ ئۇنى تاياققا باستى. ياساۋۇللار ناھايىتى كۆپ ئۇردى. ياقۇپبەگ غەزىپىنى باسال ھاي ئۆزى بېرىپ ئۇردى - تەپتى. چارچاپ كېتىپ ھالسىراپ، سوغۇق چاي ئىچمەن، دېدى. بىر مەھرەم سوغۇق چاي كەلتۈرۈپ بەردى. چايىنى ئېلىپ كۆتۈرۈپ ئىچتى. سوغۇق چاي ئىچمىدى، بەلكى ئەجەلنىڭ شەرىپىنى ئىچتى. شۇنىڭ بىلەن ئاتىلىق غازى يىقىلدى، قاتتىق ۋە زەڭگى كۆكەردى. بەدەنلىرى چاك-چاك يېرىلدى. «ئىننا لىللاھى ۋە ئىننا ئىللاھى راجىئۇن»^①. بۇ زور ھادىسە تارىخىي ھىجرىيە - 1294 - يىلى^② ياز پەسلى، رەبىئۇلتاخىر ئېيىنىڭ 14 - يەكشەنبە كۈنى يۈز بەرگەنمىدى.

بەزىلەر مۇنداق دېگەنمىدى: ئاتىلىق غازى نىياز ھېكمە -

① تەڭرى بىزنى يوقتىن بار قىلدى، يەنە تەڭرىنىڭ قۇدرىتى بىلەن بارلىقتىن يوق بولىمىز.

② ھىجرىيەنىڭ 1294 - يىلى مىلادىنىڭ 1877 - يىلىغا توغرا كېلىدۇ.

بەگدىن خاتىرجەم ئەمەس ئىدى. نىياز ھېكىمىيەگمۇ ئاتلىق
غازىدىن ئارتۇقراق تەشۋىشتە ئىدى. ئۇلار بىر-بىرىنى قەستلەپ
پەيتىنى تاپالماي يۈرۈشكە ئىدى. نىياز ھېكىمىيەگ چارە-تەدبىر-
نىڭ كۆپلۈكىدىن جېنىنى ساقلاپ كېلىۋاتقاندى. ۋاقىتىنى
غەنىمەت تاپتى.

نىياز ھېكىمىيەگ ئاتلىق غازىنىڭ يېقىن مەھرەملىرىدىن
بىرنەچچىسىگە: «ئىنسان، ياخشىلىقنىڭ قولى»، دېگەن ئايەت-
نىڭ مەزمۇنى بويىچە ئالتۇن، تىللارنى بېرىپ ئۆزىگە يېقىن
سىرداش قىلىۋالغاندى.

ئاتلىق غازىنىڭ مەھرەملىرىدىن تېگى پەس بىرى ئۆزۈن-
دىن بېرى نىياز ھېكىمىيەگدىن تەمىنات ۋە ئىتىھام ئېلىپ
كەلگەنىدى. ئۇ نىياز ھېكىمىيەگدىن ئاتلىق غازىنى يوقىتىلدىغان
تەدبىرلەرنى تەلىم ئېلىپ ئۆگەنگەن. نىياز ھېكىمىيەگ ئۇنىڭغا
نۇرغۇن تىللارنى بەرگەن ۋە: «بىر چىنە چايغا ئۆزۈڭ بىلەن
دىغان، ئاتلىق غازى كىشىلەرگە بېرىپ تەجرىبىدىن ئۆتىسكەن
زەھەردىن سېلىپ، ئارىلاشتۇرۇپ تەييارلاپ قوي. ئاتلىق غازىنىڭ
قاتتىق غەزىپى كەلگەندە ئاچىقىپ بەرسەڭ ئاچچىقىدا بىلەلمەي
ئىچىۋېتىدۇ. ئۇ مۇشۇ چارە بىلەن بىر تەرەپ بولسا ئەجەب
ئەمەس...»، دەپ ئۆگەتكەنىدى. ئۇ پۈتۈن ھىيلە-مىكىرنىڭ
پېشىۋاسى، يامانلىقنىڭ ئۈستازى نىياز ھېكىمىيەگدىن پىتىنە-
ئىغۋانى تەلىم ئېلىپ ئۆگەنگەنلىكى ئۈچۈن، ئاتلىق غازىنىڭ
غەزىپى ئۆرلەپ، ئاچچىقى كەلگەندە زەھەر ئارىلاشتۇرۇلغان
چاينى ئاچىقىپ بەردى. ياقۇپبەگ پەرق ئېتەلمەي ئىچتى.
شۇنىڭ بىلەن تۈگەشتى. يەنە بەزىلەر: شۇ چاغدا ياقۇپبەگ
چاينى قولغا ئالدى. ئەقىل-پاراسىتىنىڭ نۇرى بىلەن زەھەر
ئىكەنلىكىنى بىلدى. لېكىن قولىدا تۇتۇپ تۇرۇپ ئۈچ قېتىم
«ياروسۇلىللاھ» دەپ كۆتۈرۈپ بىر يولى ئىچىپ تۈگەتتى. ئادەتتە

چاي ئىچكەندە روسۇللىلاھنىڭ سۈننەتلىرىنىڭ قائىدىسى بويىچە ئۇچكە بۆلۈپ ئىچەتتى، دەيدۇ. مەيلى قايسى يول بىلەن بولسا بولسۇن، خاھى دۇنيانى تىترەتكەن شانۇ شەۋكەتلىك پادىشاھ، خاھى غەرب - بىچارە، خار - زار كىشى بولسۇن، ئەجەلنىڭ شەرىپىنى ئىچمەي، جان ئاچچىقىنى تېتىماي ئىلاجى يوق. ئەجەلنىڭ ۋاقتى يەتكەندە ھەممە ئوخشاش يەكسان بولىدۇ ۋە يوقىلىدۇ. «ئەجەل كەلسە، ئۇنىڭ ۋاقتى ھەرگىز ئىلگىرى ياكى كېيىن بولمايدۇ»، دېگەن ئايەتنىڭ مەزمۇنىغا مۇۋاپىق بولىدۇ. بىرەر باھانە - سەۋەب بىلەن بۇ ۋاپاسز ئالەمدىن ئۇ ئالەمگە كەتمەي قۇتۇلالمايدۇ. «پۈتۈن شەيئى ئۆز ئەسلىگە قايتىدۇ»، دېگەن ئايەتنىڭ مەزمۇنى ئەزەلدىن جارى بولۇپ كېلىۋاتىدۇ. بۇنىڭ ھەقىقىي سىرىنى قۇدرەتلىك ئەڭرىم ئۆزى بىلىدۇ. چۈنكى ئۇ «نېمىنى خالىسا شۇنى قىلىدۇ ۋە نېمىنى خالىسا شۇنىڭغا ھۆكۈم قىلىدۇ» (ئايەت).

رۇبايى

پادىشاھ ساپەئى لۇتغى ئىلاھ،
 يۈزى شەمىدىن پەلەك تېپىپ زىيا.
 تالىنى نۇرى تېپىپ ئەفسۇس زەۋال،
 كەتتى بۇ پانى جەھاندىن ئاھ - ئاھ*.

ئەزەلدىن بار بولغان، ھۈرمەت ۋە ئىبادەتكە لايىق بولغان

* پۈتۈن ئالەمنىڭ پادىشاھى بولغان ئۇلۇغ تەڭرىنىڭ لۇتېي ۋە مەرھىمىتى بىلەن ئەۋنىڭ نۇردىن بۇ دۇنيا يورۇدى. تەلپىمنىڭ نۇرى زاۋال تاپقانلىقتىن ئۇ بۇ پانى جاھاندىن كەتتى، ئىست!

ئۇلۇغ تەڭرىم — «خالغان كىشىنى پادىشاھ قىلىدۇ»، دېگەن ئايەت بويىچە ھەرقاچان، ھەر ماكاندا ئىنسانلاردىن بىر كىشىنى خالاپ ئۇنىڭ بېشىغا تاج كىيىدۈرۈپ پادىشاھلىق تەختىدىن ئورۇن بېرىپ: «بىز سىلەرنى زېمىنغا خەلىپە قىلدۇق»، دېگەن ئايەتكە مۇۋاپىق ئۇنى ئىنسانلارغا پادىشاھ قىلىدۇ. ئاقۋەت ئۇ پادىشاھنى مەملىكەتنى ئىدارە قىلىشقا قولى يەتمەيدىغان قىلىپ، «مەخسۇس چېدىرلار ئىچىدە ھۈرلەر بولغان» ۋە «ئاستىدا ئېرىق — ئېرىقلاردا سۇلار ئاقىدىغان»* ئالىي جايغا يەنى جەننەتكە ئاپىرىپ راھەت — پاراغەتكە سازاۋەر قىلىدۇ.

مەسنەۋى

ئۇمۇر كۆرمەك ئۇزۇن ئەمرى مەھالدۇر،
بۇ دۇنيانىڭ بەقاسى پات زەۋالدۇر.

ھەمىشە بولمىغايلار پادىشاھلىق،
ئۇمىد يوق مۈلكى دۇنيادىن ۋەفالىق.

ھەمىشە يوق تىرىكلىك ھېچ كىشىگە،
ۋەفا يوق دۇنيانىڭ نېئىمەتلىرىگە.

جاھان فانى دۇرۇر ئەي خوجە زىنھار،
كى سەن باقى تەسەۋۋۇر ئەتمە ئەي يار.

كى ھەق باقى دۇرۇر دۇنيا ئەرۋىسى،
ئېرۇر فانى نەچە كۆرگۈزسە ئانى.

* قوش تىرناق ئىچىدىكى سۆزلەر — ئايەتنىڭ تەرجىمىسى.

× × ×

مەسنەۋى

بىۋەفادۇر فەلەك بۇقەلەمۇن،
ساز ئاھەنگىگە يوق قانۇن.

يوق بەقا جاھ ئىلە شەۋكەتغە داغى،
يوق ۋەفا ئۇمر ئىلە دەۋلەتغە داغى.
كۆركى ھەر شەھكى يۈرۈپ ئالدى جەھان،
بارچە باردۇرمۇ قارا يەرگە نىھان.
ھەم كىيۇمۇرس ئىلە ھۇشنىك قانى،
ئىككىگە تاج ئەۋرەڭگى قانى.

قانى جەمىشىد، فەردۇن ئاخىر،

بىردىنى قويمادى گەردۇن ئاخىر.

نى كىيانى، بارۇنى، ساسانى

نى ئىسكەندەر داغى نى ئىشكانى.

قالمادى رۇستەم ئىلە سام داغى،

يەزدۇ جەرد ئۆتتى بەھرام داغى.

قانى خانلار خانى ئول چىڭگىزخان،

ئۇڭتاي قانى كىم ئىپردى قانان.

قانى تېمۇر شەھ ئىسلام پەناھ،

كى جەھان ئالدى چېكىپ خەيلى سىپاھ.

تا فەلەك بىلىدى تەئەددى فەئىنى،

قايسىدىن ئالمادى ئۆز بەرگەننى.

كىمگە بەردى قۇياش ئەۋجىغە نەشەسەت،

كىم يەنە قىلمادى تۇف قۇغە پەست.

كىمگە بىر نۇش ئىلە يەتكۈزدى بەھر،
كىم يانا تۇتمادى بىر ساغەر زەھر.
چۈن بۇ مەئنا بۇ سۇفەت تاپتى ئەدا،
كىم نە شەھ قالغۇسى باقى نە گەدا.
لۇتقى قىلغاي ئاڭا كىم ھەيىيى غەفۇرە
دۇنياۋى ۋە ئاخىرەتتىكى مەئۇرە.

12

يەتتە شەھەرنىڭ پادىشاھلى، دىننىڭ ھىمايەتچىسى ياقۇپبەگ ئاتىلىق
غازىنىڭ ياخشى ئەخلاقلىرى دۆلەتنىڭ گۈللەنەشىگە، يامان سۈپەت-
لىرى دۆلەتنىڭ بەختسىزلىكىگە سەۋەب بولغانلىقى

شەرىئەتنى راۋاجلاندۇرغۇچى، ئۆلىما ۋە دانالارنى دوست
تۇتقۇچى، پۇقرالارنىڭ تەربىيەتچىسى، يامان ئىش ۋە زۇلۇمنى
يوق قىلغۇچى، ئاھالىنىڭ شەپقەتلىك مېھرىبان ئاتىسى مۇھەم-
مەت ياقۇپبەگ ئاتىلىق غازىنىڭ ياتقان جايى ۋە قەبرىلىرى
تەڭرىنىڭ نۇرىغا تولسۇن.

تەڭرىم ئۆزىنىڭ ئۇلۇغ قۇدرىتى بىلەن ئاتىلىق غازىنى
ياراتقاندا ئەقىل - پاراسىتىنى يۇقىرى قىلغانىكەن. شۇڭا پەم -
پاراسەتتە، ئەقىل - ئىدراكتا تەڭدىشى يوق، ئېسىدە ساقلاش
قابىلىيىتىدە يەككە - يېگانە ئىدى. ھېچقانداق پادىشاھلارنىڭ
ۋۇجۇدىدا بۇنداق خۇسۇسىيەتلەر كۆرۈلمىگەنىدى. نۇرغۇن
كىشىلەر ئاتىلىق غازىنىڭ پەم - پاراسەتلىرىنى ئەۋلىيالارنىڭ
كارامەتلىرىگە ئوخشىتاتتى.

جانابىي ئاتىلىق غازى ئۆز قول ئاستىغا كىرگۈزگەن يۇرت-
لارنىڭ شەرق تەرىپى كومايدىن غەرب تەرىپى سېرىققۇلغىچە

بولۇپ 100 كۈنلۈك يول، شىمالىي چېگرىسى مۇز داۋانىدىن تارتىپ، جەنۇب تەرىپى قاراڭغۇ تاغقىچە بولۇپ 80 كۈنلۈك يول ئىدى. ئۇ بۇ چېگرا ئىچىدىكى يەتتە شەھەرگە تەۋە چوڭ - كىچىك 34 شەھەرگە 14 يىل مۇستەقىل ھاكىم بولدى. بۇ جەرياندا ئەسلىدىكى ئادەت ۋە مىجەزلىرىنى ئۆزگەرتىمىدى. ناھايىتى ئېغىر - بېسىقلىقى ۋە كەستەرتلىكىدىن، ئىلگىرىكى مەنسىپىگە «بەدولەت غازى» سۆزىنى قوشۇپ ئاتىغان. دىن باشقا ئۆزىنى يا پادىشاھ، يا سۇلتان، يا خان دەپ ئاتىمىدى. غەيرىي يول تۇتۇپ دۇمباقنى باشقا پەدىگە چالغان، ئۆزىدىن باشقا پادىشاھلارنى كۆزگە ئىلمىغان تۆت پادىشاھ ۋە خاننى ئۆز بۇيرۇقىغا كىرگۈزۈپ، ئۇلارنىڭ خەزىنىسىنى، سىپاھ، ئەمەلدار پۇقرالىرىغا ئىگە بولدى. ئالدى بىلەن ئۆزىنى چىڭ تۇتۇپ، ھەمىشە ئۆزىنى ئۆزى تەكشۈرۈپ، شەرىئەتنىڭ ئۆلچىمى ۋە مىزانى ئىچىدە تۇتتى. ئۇنىڭ خۇلق - پېشىلى تەقۋا - دانا ئىشان ياكى ئۆلىماغا ئوخشىماتتى. تون - سەرۋاپاي، كىيىم - كېچەكلىرى بىر سودىگەردىن پەرقى يوق ئىدى. ئات - ياراق، ئەسلىھىلىرى ئەللىك بېشىچىلىك بار ئىدى. ھەمىشە ئاق كىيىم جايىناماز ياكى بورا ئۈستىدە سەلىھە چاپان بىلەن نامازدا ئولتۇرغاندەك يۈكۈنۈپ ئولتۇراتتى. بېلىدىن كەمەرنى يېشىپ ئېلىنۇۋەتكەنلىكىنى، يا چازا قۇرۇپ ئولتۇرغانلىقىنى ھېچ كىشى كۆرمىگەنىدى. ئېگىز يەردە ياكى كارىۋات ئۈستىدە ئولتۇرمايتتى. تولا چاغلاردا چېدىر - بارگاھلىرىنىڭ ئالدىدا پەس يەردە ئولتۇراتتى. تەرەتسىز يەرگە دەسسەمەيتتى. «پادىشاھ قايسى دىندا بولسا، خالايمىمۇ شۇ دىندا بولىدۇ»، دېگەن ھەدىسكە مۇۋاپىق، ھەممە چوڭ - كىچىك ئەمىرلەر ۋە يىگىت - سەرۋاز - لارمۇ دائىم تەرەت بىلەن يۈرەتتى. نامازنىڭ ۋاقتى كېلىپ ئاتىلىق غازىنىڭ مەسچىتىنىڭ مەزىنى ئەزان ئېيتىشى بىلەن

ئەڭ ھەممە يەردە باراۋەر ئەزان ئېيتىلاتتى. ئاتىلىق غازى
 ھەر ۋاقىت سەپەر قىلسا ئاز دېگەندە 7000 چېغىدىر قوشۇن
 بىلەن يۈرەتتى. ھەر چېغىدا بىر ئادەم ئەزان ئېيتاتتى. ھەقىقەتتە
 بازارچىلار ئىچىدە ھەر بىر دۇكاندىن بىر ئادەم ئەزان ئېيتاتتى.
 شەھەر سەھرالاردىكى مەسچىتلەرنىڭ مەزىنلىرى بىرلا ۋاقىتتا
 ئەڭ - باراۋەر ئەزان ئېيتاتتى. ھەرگىز ئىلگىرى - كىيىن
 قىلمايتتى. مەزىنلەر پەشتاقلارغا چىقىپ ئاتىلىق غازىنىڭ
 مەسچىتىنىڭ مەزىنىنىڭ ئەزان ئېيتىشىغا ئىدىئىتتار بولۇپ
 قاراپ تۇراتتى. كېچىلىرى بولسا سەھەر قوپۇپ تەرەت بىلەن
 مەسچىتلەرنىڭ ئۆگزىلىرىگە چىقىپ سالاۋات ئېيتىپ، دۇئا ۋە
 توۋا ئىستىغپار بىلەن قاراپ تۇراتتى. چوڭ - كىچىك ھەرقاندا
 داق كىشى بىلەن يۈگىمەي كۈچلاردا يۈرەلمەيتتى. رەئىسلىرى
 كوچا - بازارلاردا ھەمىشە شەرىئەتكە خىلاپ ئىش - ھەرىكەتلەرنى
 سۈرۈشتۈرۈپ تەكشۈرەتتى. تۇماق ياكى دوپپا بىلەن يۈرگەن
 كىشىنى كۆرسە، تۇماق - دوپپىلىرىنى يىرتىپ ياكى قاپچا بىلەن
 كېسىپ پارچە - پارچە قىلىپ تاشلايتتى. شاراب، بوۋا،
 تاماكا ۋە نەغمە - ناۋا، ئۇسسۇل - ساما قاتارلىق ئىشلار مەنئىي
 قىلىنغانلىقتىن مەخپىي ياكى ئاشكارا كۆرگىلى بولمايتتى.
 بەلكىم خالايدىق ئارىسىدا مۇنداق ئىشلار تۈگىگەن ۋە ئۇنتۇلغان
 بولۇشى مۇمكىن. بويىسۇنمايدىغان، گەدەنكەشلىك قىلىدىغان
 ئادەملەر، پىتىنە - پاسات پەيدا قىلىپ، ئۇرۇش - تالاش قىلىدىغان
 خان باشباشتاقلار، ئوغرى، قىمارۋاز، لۈكچەك، كەپتەرۋازلارمۇ
 ئاتىلىق غازىنىڭ قەھرى - غەزەپ ۋە قىلىچلىرىدىن قورقۇپ توۋاب
 ئىستىغپار ئېيتىپ ئىبادەت بىلەن مەشغۇل بولاتتى. مۇبادا

* رەئىس - شەرىئەت قائىدىلىرىنى تەكشۈرۈپ، خىلاپلىق
 قىلغۇچىلارنى جازالايدىغان دىنىي ئەمەلدار.

تۇرۇش-تالاش قىلغان، يالغان تۆھمەت ۋە خۇسۇمەت قىلغان ئادەملەر ياقۇپبەگنىڭ ئالدىغا كېلىپ قالسا، دەرھال يۈز بېشى پاناساتلارغا ياكى خاللاتلارغا تاپشۇرۇپ قاتتىق جازالايىتى. ھەر كۈنى ئىككى قېتىم پۇقرالارنىڭ ئەرز-دادلىرىنى سورايتتى. تېكىشلىكلىرىنى ياساۋۇل يىگىتلەرنى قوشۇپ قازى مەھكىمىسىگە ئەۋەتىپ قېرەتتى. ھەرقانچە چوڭ جېدەل، چىرىماش دەۋا ۋە خۇسۇمەت بولسىمۇ شەرىئەتنىڭ ھۆكۈمى بويىچە بىر سائەتتە بىر تەرەپ بولاتتى. ئىلگىرىكى ۋاقىتتا بىر يىلدا تۈگىمەيدىغان دەۋالار ياقۇپبەگ زامانلىرىدا شەرىئەت ھۆكۈمى بويىچە بىر كۈندە تۈگەيتتى. تەكەببۇر ئەمەلدارلار، بەگ ۋە بەگزادىلەر، يانچى، كانچى، پۇقرا ۋە خالايىقلارنىڭ ھەممىسى تەڭ-باراۋەر ئىدى. شۇ زامانلاردا بۆرە بىلەن قوي بىر كۆلچەكتە سۇ ئىچتى. كەپتەر بىلەن لاچىن بىر دەرەختە چۈچە چىقاردى، دېيىشكە بولاتتى.

ئېتىبارلىق تارىخ كىتابلىرىدا بۇرۇن ئۆتكەن پادىشاھلار-ئىك - جۈملىدىن ئەمىر كەبىر تېمۇر ساھىبقىران كوراگان ۋە فىرزات سۇلتان ھۈسەيىن بىلەن بايقارا كوراگان (قەبرىلىرى ئەبۇرىنىڭ نۇرىغا تۈلسۇن) لارنىڭ تەرىپى ۋە ئەۋسىپلىرىنى بايان قىلىپتۇ. ئۇلارنىڭ يۇرتى ۋە لەشكەرلىرى كۆپ بولمىغاچقا يولغا ئىزدەپ، ئەمما دۆلەت ۋە ھەشمەتتە جانابىي ئاتىلىق غازى ھەرگىز ئۇلاردىن كەم ئەمەس ئىدى. مەزكۇر ئۆتكەن پادىشاھلار شاراپتىن خالىي ئەمەس ئىكەن، ھەتتا ھەقىقىي خەلىپە بولغان ئابداسسىيە خەلىپىلىرىمۇ شاراپقا ئوخشاش شەرىئەت مەنىسى قىلغان ئىشلارغا ئەھمىيەت بەرگەن ۋە ئۇنى دوست تۇتقانىكەن. لېكىن جانابىي ئاتىلىق غازىنىڭ ئۆزى ياكى پۇقرا-رەئىيەلىرىدە بۇنداق مەنىسى قىلغان ئىشلارنىڭ يۈز بەرگەنلىكىنى ھېچكىشى ئىشىكتەن ئەمەس. شۇ سەۋەبتىن ئاتىلىق غازىنى ئۆتكەن پادىشاھلاردىن يۇقىرى

ۋە ئۈستۈن تۇردۇ، دېيىلسە ھەرگىز مۇبالىغە بولمايدۇ. ئاتىلىق غازى ئىسلامنىڭ راۋاجىغا كۆپ تىرىشچانلىقلارنى كۆرسەتكەنلىكى ئۈچۈن، شەرىئەت ئۆلىمالىرى، ئەمىرلەر ۋە يىگىت - سەرۋازلار پەيغەمبىرىمىزنىڭ شەرىئەتلىرىگە ئازراقمۇ خىلاپلىق قىلمايتتى. ئەگەر ئۆلىمالار تەرىپىدىن سەل - پەن خاتالىق سادىر بولسا، قاتتىق ئازاب ۋە جازاغا مۇپتىلا بولاتتى. شەھەرلەردە كىمكى موللا - ئۆلىما، شەرىئەت قائىدىلىرىنى چوڭقۇر بىلىدىغان، ئېتىقادى مۇستەھكەم كىشى بولسا، ئۇنىڭ ئاتا - بوۋا، ئەجداد - نەسەبلىرىگە قارىماي، «ئۆلىمالار پەيغەم - بەزىلەرنىڭ ۋارىسلىرى»، دېگەن ھەدىسنىڭ مەزمۇنىغا مۇۋاپىق شۇ كىشىنى قازى ئەلەم، مۇپتى، رەئىس ۋە مۇدەررىس قىلىپ يارلىق چۈشۈرۈپ ئۇلارنى رازى قىلاتتى. قوشۇنلىرى ئىچىدىنمۇ ئالاھىدە قازى ئەسكەر، مۇپتى ئەسكەر، رەئىس، مۇھتەسەپ*لەر تەييار ئىدى. جەدەل - ماجىرالار كۆرۈلسە شەرىئەت ھۆكۈمى بويىچە كەسكىن بىر تەرەپ قىلىناتتى.

«ئىسلام دىنى ئۆزىدىن بۇرۇنقىلارنى ۋە يىران قىلىدۇ» دېگەن ھەدىسنىڭ مەزمۇنىغا ئەمەل قىلىپ، ئاتىلىق غازى بۇ يەتتە شەھەرنى بويسۇندۇرغاندىن كېيىن، بۇنىڭدىن يۇرۇن ئۇزۇن زامان كاپىرلارنىڭ ھۆكۈمرانلىقىدا ئۆتكەن چاغلاردا نۇرغۇن بىدئەت يامان ئىش، ناچار ئادەتلەر خالايمىنىڭ كۆزىگە ئوبدان كۆرۈنۈپ، ئادەتلىنىپ، خۇددى قىلمىسا گۇناھ بولىدىغان سۈننەت تەك قائىدە بولۇپ كەتكەنىدى. «كىم بىلەن ھەمسۆھبەت بولساڭ شۇنىڭ تەسىرىدە بولىسەن»، دېگەندەك، ئادەتكە ئايلىنىپ، خەلق ئارىسىدا جارى بولۇپ كېلىۋاتقان يامان ئىش، ناچار

* مۇھتەسەپ - جىڭ - ئۆلچەملىرىنى تەكشۈرۈپ، خاتالىق ئۆتە - كۆزگە ئېلىدىغان جازا لايىھىسى. ئەمەلدار.

ئەخلاقلارنى، شەرىئەت ۋە ئۇلۇغ ئۆلىمالارنىڭ سۆز - ھەرىكەتلىرىگە تەتقىقلاپ تامامەن يوقاتتى.

بۇ يەتتە شەھەردە ھاممام يوق ئىدى. ئائىلىق غازى قەشقەر، يەكەن، خوتەن، ئاقسۇدا ھاممام بىنا قىلدۇردى. زاكىرجان قارىيىنى مەككە مۇكەررەمگە ئەۋەتىپ يەتتە شەھەر نامىدا «تەكپەخانا» (مېھمانخانا) بىنا قىلىشقا تۇتۇش قىلغانىدى، پۈتكىچە ئۆمرى يار بەرمىدى. شەھەر - شەھەرلەردىكى ئەمەلدارلارغا بۇيرۇق بېرىپ، ئۇستا بېشىلارنى تەيىنلەپ، بۇ يەتتە شەھەر دائىرىسىدىكى ئۇلۇغ مازارلارنىڭ سەھنىلىرىنى كېڭەيتىپ، بىنالارنى يېڭىباشتىن ياسىتىپ چىقتى. مەسچىت - خانىقەلارنىڭ پەشتاقلىرىنى ئېگىز ۋە ھەيۋەتلىك قىلىپ كاهىش - رەڭلىك خىشلار بىلەن زىننەتلەپ، گۈل نەقىشلەرنى چىقىرىپ چۇلالىق قىلىپ ياساتتى. شەھەر ئىچىدىكى مەسچىت ۋە خانىقەلارنىڭ كۆپچىلىكىنى پۇختا، مۇستەھكەم خىشلار بىلەن قايتىدىن رېمونت قىلدۇردى. يوللاردىكى مەنزىل - ئۆتەڭلەرگە پۇختا خىشلار بىلەن ئالىي، گۈزەل ئىمارەتلەرنى ياسىتىپ، قورغان ۋە چۈشكۈنخانلارنى بىنا قىلدى. شۇ جۈملىدىن قەشقەردىكى ھەزرىتى ئاپاق خوجا يەنى ھىدايەتۇللا ئىشاننىڭ مازار، خانىقە مەسچىتلىرىنى ياساتتى. خۇسۇسەن گۈمبەزلىرىنى بۇزۇپ كېڭەيتىپ، پۇختا خىش، گۈزەل كاهىشلار بىلەن قايتىدىن گۈمبەز بىنا قىلدى. بۇ يەتتە شەھەر ئىچىدە بەلكى موغۇلىستان ئۆلكىسىدە بۇنداق ئالىي گۈمبەز ھېچ زاماندا ياسالمىغان بولۇشى مۇمكىن. ھەممە شەھەرلەردىكى مەسچىت، خانىقە، پەشتاقلارنى ياساپ پۇختا، مۇستەھكەم قىلدى. بۇنىڭدىن كېيىن قەرنە - قەرنە*، زامان - زامانلار - غىچە شۇنداق مۇستەھكەم تۇرۇشى ۋە بۇزۇلماسلىقى مۇمكىن.

* قەرنە - بىر قەرنە 30 يىل بولىدۇ.

جانابىي ئاتلىق گازىنىڭ دەيدەبە - داغدۇغىسى، سۆلەت ۋە ھەشىمەتلىرى كىشىلەرنىڭ كۆزلىرىدىن غايىب بولدى. ئەمما بىنا قىلغان ئىمارەتلىرى خالايقىنىڭ كۆز ئالدىلىرىدا ھازىر ۋە ئاشكارا تۇرۇپتۇ. ئاتلىق گازىنىڭ ئۇلۇغلۇقىغا بىنا قىلغان ئىمارەتلىرى گۇۋاھ ۋە شاھىتتۇر.

جانابىي ئاتلىق گازى ھەر شەھەرگە قەدەم تەشرىپ قىلغاندا، شۇ شەھەرگە بىر مەنزىل يېقىن قالغاندا ئىشەنچلىك بىر مەھرەمىدىن شۇ شەھەردىكى مەكتەپ ئوقۇتىدىغان موللارغا تون - سەرۋىپاي، بىزدىن قىزىل تىللا ھەدىيە كىرگۈزۈپ مەكتەپ بالىلىرىنى ئازاد قىلىشنى ۋە دۇئا قىلىشنى ئىلتىماس قىلاتتى، مەھرەم يېتىپ بېرىپ مەكتەپ موللىسىغا، ئاتلىق گازىنىڭ سۆۋغا - ھەدىيەلىرىنى تاپشۇرۇپ، مەكتەپ بالىلىرىنى ئازاد قىلدۇرۇپ، ئاتلىق گازى ھەققىدە دۇئا ئېلىپ ياناتتى. بۇ مەكتەپ موللىلىرى شەھەرنىڭ تېشىغا مەكتەپ بالىلىرىنى ئاچقىپ ئاتلىق گازىنى قارشى ئالاتتى ۋە دۇئا قىلاتتى. ئاتلىق گازى ئېشىدىن چۈشۈپ مۇلايىم خۇلق، ئوچۇق چىنراي بىلەن مەكتەپ بالىلىرىنى كۆرەكتىن ئۆتكۈزۈپ، بالىلارغا ئىككى تەڭگە، بەش تەڭگە، ئون تەڭگىدىن ئاق تەڭگە ئىنئام قىلاتتى. قۇرئان ئوقۇيدىغان بالىلارغا قۇرئان، ھەپتىيەك ئوقۇيدىغان بالىلارغا ھەپتىيەك ھەدىيە قىلاتتى. ئاندىن ئاتلىنىپ شەھەرگە ياكى بارگاھ ئالىيلىرىغا بېرىپ چۈشەتتى.

جانابىي ئاتلىق گازى ھەرقاچان غەلىبە ئۈزەڭگىلىرىگە ئاياغ قويۇپ سەپەرگە چىققانلىرىدا ئەمىر، مەھرەم، يىڭىت، سەرۋازلار بولۇپ ئاز دېگەندە 10 مىڭ كىشى بىلەن ئاتلىناتتى. ھەر قېتىم ئاتلانغاندا مەيلى كۈندۈز، مەيلى كېچە بولسۇن كاناي چېلىپ قوزغىلاتتى. مۇشۇنچە نۇرغۇن قوشۇندىن جاراڭ - جۇرۇڭ، ۋاراڭ - چۇرۇڭ ئاۋاز چىقمايتتى. قوشۇنى شۇ قەدەر قاتتىق ئىدارە

قىلاتتىكى، يىگىت - مەھرەملەر مەيلى پەس، مەيلى چىڭ ئاۋازدا
سادا چىقىرالمىيىتى. ھەتتا ئاتلارمۇ كىشىنەمەيتتى. ئائىلىق
غازى قوشۇنىنىڭ ھال - ئەھۋالىدىن بىر دەققىقە خەۋەرسىز ئەمەس
ئىدى. راھەت ۋە ئاسايىشنى ئۆزىگە ئەسلا راۋا كۆرمىگەنىدى.

ئەزم

گەر خاھىش ئەتسەڭ ئۆز ئاسايىشىڭ،
دىيارىڭدا ئارام ئالالماس ھېچ كىشىڭ.

بۇ ئەزم ئائىلىق غازىنىڭ ئەھۋالىغا تولمۇ مۇۋاپىق ئىدى.
ئۇنىڭ ھەممە ئىشلىرى شەرىئەتنىڭ ھۆكۈملىرىگە تەتبىق
قىلىنغانىدى. خۇسۇسەن چۈشۈرگەن يارلىق، پەرمان، بۇيرۇقلىرى
گويا خانقادا ئولتۇرغان ماشايىخ، پېشىۋالارنىڭ تەلىمى ۋە بىر
ئۇلۇغ ئۆلىماننىڭ ئەمىر - مەرۇپلىرىدەك ئاشتىن - ئاياغ نەسبەت،
ۋەز، شەرىئەتنىڭ راۋاج - روناقلىقىنى تەرغىپ ۋە تەشۋىق قىلىپ
دىغان ئىبارىلەر بىلەن تولۇپ تاشاتتى.

ئائىلىق غازىنىڭ يارلىقلىرى جۈملىسىدىن ئىككى پارچە
پارسچە، بىر پارچە تۈركىي يارلىقىنى مۇۋەپپەقىيەتلىك ھالدا
نەمۇنە ئۇچۇن كەم - زىيادە قىلماي، ئۆز ئەينى بىلەن، كېيىنكى
زاماندىكى ئادىل، ھەققانىيەتچى، دىنيانەتلىك تەتقىقاتچىلارنىڭ
دۇئا قىلىشىغا سەۋەب بولارمىكەن دېگەن ئارزۇدا بۇ سەھىپىگە
كۆچۈرۈپ يازدۇم.

پارسى تىل بىلەن يېزىلغان، خۇش پۇراق
چاچىدىغان ئىسنايەتنامە*

* ئىسنايەتنامە — بۇقتۇرۇش، تونۇشتۇرۇش خېتى؛ ئالاقە، تەقدىر -
نامە دېگەن مەنىلەردە.

دۇئاگۇيىمىز سەممىيى سادىق قازى ئەسكەرگە:
سالامدىن كېيىن مەلۇم بولسۇنكى، پادىشاھ ھەزرەت-
لىرىنىڭ داخاھلىرىدا بولۇۋاتقان گەپ - سۆزلەردىن
شۇنى مۆلچەرلەشكە بولىدۇكى، بەزى جايلاردا زۇلۇم-
نىڭ ئەۋج ئېلىۋاتقانلىقى، غەيرىي ئىشلارغا قەلەم
تەۋرىتىلىۋاتقانلىقى، بەزى ئىشلاردا تەڭرىنىڭ ئەمرى
ۋە شەرىئىتىنى تونۇشنىڭ يېتەرسىزلىكىدىن ئىبارەت.
شۇنىڭ ئۈچۈن بۇ ئىنايەتنامىنى كۆمىدىكى مۇھەممەد
ئەزىمبەگنىڭ ھۇزۇرىغا ئەۋەتىش لايىق كۆرۈلدى.
ئالىي پەزىلەتلىك، ئۆلۈكنى تىرىلدۈرگۈدەك خىسەلەت-
لىك مۇھەممەد ئەزىمبەگ ئىنايەتنامىنى خۇرسەند-
لىك بىلەن قوبۇل قىلغايلار.

بۇ دۇنيانىڭ پانىيلىقى ھەممىگە ئاشكارىدۇر.
زۇلۇم ۋە زۇلۇم قىلغۇچىلارغا تەڭرىم دائىم قاتتىق
قەھرى - غەزەپ قىلىدۇ. تەڭرىم بەندىلىرىنىڭ ھەر
زامان، ھەر ماكاندا قىلغان - ئەتكەنلىرىنى ئاشكارا
كۆرۈپ تۇرىدۇ. ھېچقانداق ئىش تەڭرىنىڭ نەزەرى-
دىن يىراق ئەمەس. بۇنى ئۇنتۇپ قېلىشقا بولمايدۇ.
ھەقىقەت ۋە راستچىللىق نىجاتلىقنىڭ سەۋەبچىسىدۇر.
ئۆلمەكلىك ھەق. ئۆلگەندە بىزنى پادىشاھ ھەزرەت-
لىرى بىلەن بىر گۆردە قويمايدۇ. زۇلۇمغا مادارا قىلىش
خەلققە ۋاپا قىلغانلىق بولمايدۇ. ھەقىقىي سۆزلەش، ھەقىقىي
ئىزدەش، ھەقىقەتكە ئەگىشىش تەڭرىنى رازى قىلىدۇ.
ئۆتكەن ئۇلۇغلارنىڭ ئىشلىرىنى راۋاجلاندۇرۇپ ھەر-
قانداق ئىش، ھەرقانداق ھەرىكەتتە زۇلۇمنى رەت
قىلىپ، ھەممىشە زۇلۇمدىن يىراق بولۇشقا ئەستايى-
دىل تىرىشچانلىق كۆرسىتىشلىرىنى، ساداقەت بىلەن

ئىش كۆزۈشلىرىنى ئەكىتەيمىز، ۋە سىلەر
ھىجرىيە 1289 - يىلى (مىلادى 1872 -
1873 - يىللار).

پارسى تىل بىلەن يېزىلغان ئىككىنچى ئىسنايەتنامە:

شەرىئەتنى قوغدىغۇچى موللا ئىبراھىم قازى
ئەسكەرگە: سانسىز سالاملرىمىزدىن كېيىن مەلۇم
بولسۇنكى، ياخشى زامان، كۈزەل ئىنتىزام روناق
تاپقان چاغدا، مۇھەممەد روسۇل مەرگەننىڭ ۋاسىتىسى
بىلەن سىيىت موللا تۆپە ئوغلى ۋە لۇتپۇللا ياساۋۇل-
لارنىڭ پۇقرا-رەئىيەلەرنى قائىدە-يوسۇن بويىچە
ياخشى ئىدارە قىلىۋاتقانلىقىدىن ۋاقىپ بولدۇق.
گۇما ①، زانگۇي ②، دوۋا ③، پىيالما ④ قاتارلىق
جايلارنىڭ پۇقرالىرى مەرھەمەتلىك ئۇقتۇرۇش، مۇبا-
رەك يارلىقلارنى ئاڭلاشنى ئارزۇ قىلىپ دۇئا ۋە تەلەپتە
تۇرۇۋاتقانلىقى مەلۇم. لايىقەتلىك قازى، ئىبراھىم
ئۆزىگە قاراشلىق جايلاردىكى پۇقرالارنىڭ ھەق ۋە
ھوقۇقلىرىنى جارى قىلىشنى مەسئۇلىيەتلىك بىلەن
ئىجرا قىلدى. ھەقى ھەق ئىگىسىگە يەتكۈزۈپ،
ئىككى تەرەپنى باسارۋەر رازى قىلدى. پۇقرالار
ئارىسىدىكى ھەق تەلەپ، خۇسۇمەت، ئاداۋەت،
جېدەل-ماجرالار ۋە كونا دەۋالار تامامەن تۈگى-
تىلدى. مۇھەممەد كېرىم مىرزا، لۇتپۇللا ياساۋۇلار
يەكەن شەھىرىنى ئوبدان مۇھاپىزەت قىلدى.

① ② ③ ④ — خوتەن تەۋەسىدىكى يۇرتلارنىڭ نامى.

ئىككىسى* تەۋەسىدىكى مۇھەممەد ئەزىم ئاتلىق
 بىر كىشى مۇنداق بىر ئەھۋالنى يەتكۈزدى: ئەھمەد پادىشاھ
 ئىشپىشى پۇقرالارغا جەبىر - زۇلۇم قىلغانلىقتىن،
 بۇ جايدىكى پۇقرالار پادىشاھ ھەزرەتلىرىگە ئىتائەت
 قىلىپ شەرىئەت ھۆكۈمىگە مۇۋاپىق تەكشۈرۈپ كۆر-
 رۈشلىرىنى ئىلتىماس قىلىپ ئەرزلىرىنى مەلۇم
 قىلىش ئۈچۈن يولغا چىقىپتۇ. ئۇلارنىڭ ياخشى
 سائەتتە يېتىپ كېلىپ پادىشاھ ھەزرەتلىرىنىڭ
 قوبۇل قىلىشىغا مۇيەسسەر بولۇشىنى ئۈمىد قىلىمىز.
 بۇ ئەرزنىڭ مەزمۇنىدىن ئالدىنلا خەۋەردار بولغاندا
 ئىشپىش ئۈچۈن چەكسىز خۇرسەن ۋە مەمنۇن
 بولىدۇ. چۈنكى جەبىر - زۇلۇمنى تۈگىتىش، پۇقرا-
 لارنى زۇلۇم ۋە ئازابتىن خالاس قىلىش تولىمۇ
 ئەھمىيەتلىك مۇھىم ئىشتۇر.

ئىككىنچى سۆزىمىز، شەرىئەتنىڭ راۋاجى
 ئۈچۈن داۋاملىق تىرىشچانلىق كۆرسەتمەكلىرى لازىم.
 ئەگەر بىر ئادەم شەرىئەتنىڭ راۋاجى ئۈچۈن ۋاپات
 بولسا، ئۇنداق كىشىنى چوقۇم شېھىتلىك دەرىجىسىگە
 مۇشەرزەپ بولىدى، دەپ تونۇماق كېرەك. غەيرەت
 ۋە ھىممەتنى سەرپ قىلغاندا ئاساسىي مەقسەتتىن
 چەتنىمەسلىك لازىم. باشتىن - ئاياغ شەرىئەت
 ھۆكۈمىدىن چىقماسلىق كېرەك. كىشىلەر شەرىئەتكە
 رىئايە قىلىشنى ئادەت ۋە كەسىپ قىلىشى لازىم.
 ئەرزنىڭ مەزمۇنىنى يەتكۈزگەن مۇھەممەد

* ئىككىسى - ھازىر پوسكام ناھىيىسىگە قاراشلىق بىر
 يېزىمنىڭ نامى.

تەزىمگە كىيىم-كېچەك، يول خىراجەت شەرىھەمەت قىلدۇق، ۋەسسالام.

ھىجرىيە 1289 - يىلى (ھىسلادى 1872 - ھ)

1873 - يىللار).

تۈركىي تىل بىلەن يېزىلغان ئىسپانچە تىنماھ

شەرىھەتنىڭ پاناھى بولغان ئابدۇللا قازى كالانغا: مەرھەمەتلىك ۋە سائادەتلىك سالاملىرىڭىزدىن كېيىن مەلۇم بولىۋاتتى، مۇشۇ كۈنلەردە بۇ ئىسلام دۆلىتىدە تەڭرىنىڭ پەزىلى بىلەن پۈتۈن ئائىلە تاۋابىئاتلىرىڭىزنىڭ خاتىرجەملىكىنى، دۆلەتنىڭ كۈچلۈك ۋە مۇستەھكەم، خەلقنىڭ ئىمتائەتسىز بولۇشىنى، مىللەتنى ھەر تۈرلۈك ئاپەت ۋە مەنبۇي بالالاردىن پاك ساقلاپ ئۇلارنىڭ ئىشلىرىغا غەلبە ئاتا قىلىشىنى تەڭرىگە ئىلتىجا قىلىپ، داۋاملىق بەش ۋاق نامازدىن كېيىن دۇئا ۋە تەلەپپە بولغانىمىز. لىقىمىڭىزنى ئىزھار قىلىش، غېرىب، ئاجىز، كۆڭلىنى سۇنۇق پۇقرالارنىڭ ھاجىتىنى راۋا قىلىپ، ئۇلارنىڭ كۆڭلىنى شەرىھەت ھۆكىمىنى ئىجرا قىلىش بىلەن خۇرسەن قىلىپ، ياخشى دۇئاسىنى ئېلىۋاتقاندا - لىقىمىڭىزنى، ئۆزىڭىزنىڭمۇ مۇسۇلمانلارنىڭ بېشىدىن بۇ دۆلەتنىڭ نۇرىنىڭ ئۆچمەسلىكىگە دۇئا ۋە تەلەپ بىلەن مەشغۇل بولۇۋاتقانلىقىمىزنى خەۋەر قىلىپ، خەت يېزىپ پادىشاھ ھەزرىتىڭىزنىڭ قوبۇللۇق نەزەرىگە مۇشەھەرەپ بولۇشىنى ئۈمىد ۋە ئارزۇ قىلىپ، ئىنىڭىز موللا ئابدۇكېرىمنى بىر بولغاچقا ۋە بىر ئات

بىلەن سالامغا، ئەۋەتكەن ئىكەنسىز. مۇھەررەم ئېيىنىڭ
يىگىرمە بەشىنچى كۈنى جۈمە نامىزىدىن كېيىن
سائادەت ۋە شاراپەت بىلەن قوبۇللىق نەزەرىگە
مۇشەررەپ بولدى. ئەزىزلىكىڭىزگە يېزىلغانلارنىڭ
ھەممىسىدىن ۋاقىپ بولۇپ قانائەت ھاسىل قىلدۇق،
ئۆپ خۇرسەن بولدۇق.

تەڭرىم دۇنيانىڭ ئەھۋالاتلىرىنى ھەممىشە
بىلىپ تۇرىدۇ. ئىنسان ۋە چىنلارنىڭ خوجىسى
بولغان پەيغەمبىرىمىزنىڭ شەرىئىتىنىڭ ئۆتكۈر ئۆزى
بۇ يەتتە شەھەر خەلقىنىڭ بېلىنىڭ ئۈستىدە يېنىپ
تۇرغان مەشەلدۇر. ئىتىقادلىق ۋە دىيانەتلىك
كىشىلەر، خۇسۇسەن شەرىئەت ئىلمىنىڭ ئۆلىمالىرى
بۇ دۆلەت ۋە شەرىئەتنىڭ راۋاجلىنىشى ئۈچۈن
دائىم دۇئا ۋە تەلەپتە بولۇشى، ئۆزلىرىنىڭ زۆرۈر
مەجبۇرىيىتى دەپ تونۇيدۇ. ئۇلاردا پەيغەمبىرىمىز
نىڭ شەرىئەتلىرىنىڭ راۋاجى، پۇقرالارنىڭ خاتىرە
جەم - پاراۋانلىقىدىن باشقا نىيەت ۋە مەقسەت يوق.
ئۆلمەتلىرىگە چەكسىز مېھرىبان پەيغەمبىرىمىزنىڭ
شەرىئەت نۇرلىرىنىڭ تېخىمۇ كەڭ تارقىلىشىنى
مەقسەت قىلىپ شەرىئەتنى راۋاجلاندۇرۇش ئۈچۈن
ھەممىشە مەشغۇل بولۇشىڭىز لازىم. بۇ نۇرنىڭ روناق
تېپىشىنىڭ خاسىيىتى ۋە نەتىجىسى پۇقرالارنىڭ
ئاسايىشلىقىغا سەۋەب بولىدىغانلىقىنى بىلىشىڭىز
لازىم. بۇ بەش كۈنلۈك ئالەم ئۆتۈپ كېتىدۇ،
قىيامەت كۈنى مۇشەققەتلىكتۇر. تاپشۇرۇلغان
مەجبۇرىيەتنى ياخشى ئادا قىلىپ ئاخىرەتلىكىڭىز
ئۈچۈن تىرىشچانلىق كۆرسىتىڭ.

دۆلىتىڭىزنىڭ زىيادە بولۇشى ئۈچۈن تەكرىم-
 نىڭ دەرگاھىغا ھەقىقىي سادىقلىق بىلەن دۇئا ۋە
 ئىلتىجاننى زىيادە قىلىشىڭىزنى ئۈمىد قىلىمىز.
 مۇللا ئابدۇكېرىمغا سەررۇپاي ۋە خىراجەت
 ئىلتىپات قىلدۇق. ئۆزلىرىگە كىيىم-كېچەك، سەللە-
 كۇلا، رومال مەرھەمەت قىلىپ ئەۋەتتۇق، ۋە سىئالام.
 ھىجرىيە 1294 - يىلى (مىلادى 1877 - يىلى).

يۇقىرىدا ھەربىر ۋەقەلەر بايان قىلىنغاندا جانابىي ئاتىلىق
 غازىنىڭ ياخشى ئەخلاقلىرى ئاز-ئولا زىكرى قىلىنغانىدى.
 بۇ يەردىمۇ ئازراق يازدۇق. تەپسىلىي يازساق ئوقۇغۇچى ۋە
 ئىشېتكۈچىلەرگە مالال كېلىشىدىن ئەنسىرەپ شۇنچىلىك زىكرى
 قىلىش بىلەن قانائەتلەندۇق.

ئەخلاقىي ھەممىدە ① بار يەردە ئەلۋەتتە ئەخلاقىي زەمىمە ②
 مۇبولىدۇ، پايدا بار جايدا زىيانمۇ بولىدۇ. گۈل تىكەنسىز، ھەسەل
 ھەرىسىز بولمايدۇ. ھەر بىر مەخلۇقاتتا ياخشى خىسەلەت بولغى-
 نىدەك، يامان ھەرىكەتمۇ ئۇنىڭدىن ئايرىلمايدۇ. ياخشىلىق
 بىلەن يامانلىق قوشىكېزەك بىر تۇغقان بولۇپ بىر-بىرىدىن
 ئايرىلماستىن ئادىتى ئەزەلدىن جارى بولۇپ كەلمەكتە.

ھاۋا گۈلدۈرلەپ چاقماق چېقىشى بىلەن رەھمەت يامغۇرىمۇ
 ئەلۋەتتە بىللە كېلىدۇ. بۇنداق بولغاندىن كېيىن، ئاتىلىق
 غازىنىڭ ئەخلاق زەمىمەلىرىنىمۇ ئازراق بايان قىلىپ ئۆت-
 سەك، ئىسكەنجىمىنىگە ③ ئوخشاش سۆزىمىزگە ئاچچىق-چۈچۈك-

① ئەخلاقىي ھەممىدە — ياخشى ئەخلاق، گۈزەل ئەخلاق.

② ئەخلاقىي زەمىمە — يامان ئەخلاق، ناچار ئەخلاق.

③ ئىسكەنجىمىن — شېكەرنىڭ قىيامى بىلەن ئۇزۇم سىركىسىنى

ئارىلاشتۇرۇپ ئېتىلىدىغان مۇز دۇغ.

لۈك تەشنى بېرىپ ئوقۇغۇچى ۋە ئىشىككۈچىلەرگە زوق ۋە لەززەت بېغىشلىشى مۇمكىن.

تارىخ كىتابلىرىدا ئىلگىرى ئۆتكەن مۇئەللىپ - ئاپتورلار - نىڭ بۇرۇنقى پادىشاھلارنىڭ ياخشى خىسەت، يامان سۈپەتلىرىنى بىر - بىرلەپ بايان قىلىشتىكى مەقسەتلىرى «كىيىنكى زاماندا ئۆتكەن پادىشاھلار ۋە ھاكىم ئەمەلدارلار، ياخشى ئىش قىلغان پادىشاھلارنىڭ ئۆمرى ئۇزۇن، دۆلىتى زىيادە بولۇپ، پەرزەنت ۋە نەۋرىگىچە دۆلىتى قولىدىن كەتمەي ئەل ئارىسىدا نامى ساقلىنىپ، خالايق ئۇلارنىڭ روھلىرىغا دۇئا قىلىدىكەن. يامان ئىشلارنى قىلىپ، كىشىلەرگە زۇلۇم - ئازاب قىلسا، ئۆمرى قىسقا، دۆلەتلىرى كۇتاھ* بولۇپ يەر يۈزىدە يامان سۈپەت بىلەن مەشھۇر بولىدىكەن. بۇنداق پادىشاھلارغا خالايق زامان - زامانلارغىچە لەنەت ئوقۇيدىكەن»، دەپ بىلىپ ئۆزلىرىنى ياخشىلىق يولىغا مايىل قىلىپ ياخشىلار قاتارىغا قوشۇلسا ئەجەب ئەمەس، دېگەندىن ئىبارەت بولۇشى مۇمكىن. شۇ ۋەجىدىن مەنمۇ ئاتىلىق غازىنىڭ يامان سۈپەت ۋە خالايق ھەرىكەتلىرىنى قازغىنا يېزىپ كۆرسىتىشىنى زۆرۈر دەپ بىلىدىم.

ئاتىلىق غازى شۇقەدەر ئۇلۇغ پادىشاھ بولغان بولسىمۇ، بىرەر دىيانەتلىك، سادىق، دانا، پەزىلەتلىك كىشىنى ئۆزىگە ۋەزىر قىلمىدى. مەملەكەتنى ئىدارە قىلىشنىڭ پۈتۈن ئىشلىرىنى ئۆزى يالغۇز قىلدى. ھېچقانداق كىشىگە ئىشەنمىدى. شۇنداق دۆلەتپەرۋەر، ھاكىمىيەت ئىشلىرىغا تەدبىرلىك كاتتاخان تۆرە ۋە كىچىكخان تۆرەلەرگە ئاخىرقى ئۆمرىدە ئۆزى ئىچكەن شەربەتتىن ئىلتىپات قىلدى. ئۇلار ئىچكەن ھامان تەسىر قىلىپ بۇ ئالەمدىن ئۇ ئالەمگە سەپەر قىلدى. ۋەلىخان تۆرەمنى

* كۇتاھ - قىسقا.

يېڭىساردا تامنىڭ ئاستىغا باستۇرۇپ ئۆلتۈردى. بۇزۇكخان تۆرەمنى بولسا دەسلەپ «مەن تۆرەمنىڭ ئەمرى بىلەن كەلگەن» دەپ ئۆزىگە ھەمراھ قىلىنىپ بىلەن ئېلىپ يۈرۈپ يەتتە شەھەرنى قولغا كىرگۈزگەندىن كېيىن، ھەجگە بېرىپ كەلسە، دەپ يۇرتتىن چىقىرىۋەتتى.

دەسلەپكى چاغلاردا، ئاتلىق غازى باشقىلار چوڭ گۇناھ ئۆتكۈزسە، نەسەت قىلىپ ئەپۇ قىلىنمىنى سۈرۈپ كەچۈرۈم قىلدى. ئاز خىزمەت قىلسا، كۆپ ئىنئام ۋە ئېھسانلارنى قىلدى. كېيىنكى ۋاقىتلاردا كىچىك گۇناھ سادىر قىلسىمۇ چوڭ غەزەپ قىلىپ ئېغىر جازا بەردى، بەلكى يوقاتتى. چوڭ خىزمەت كۆرسەتسە ئاز ئىلتىپات قىلدى، بەلكى بىرەر باھانىنى قويۇپ قاتتىق غەزەپ ۋە ئازاب قىلدى. ئىلگىرى بىر باغ بېدە، بىر تاۋاق قېتىق ئۈچۈن بىر ئادەمنى ئۆلتۈردى. كېيىن نەچچە - نەچچە ئادەملەر خانىۋەيران بولۇپ تۈگىشىپ كەتسە ھېچكىمنىڭ دادىغا يەتمىدى، ئىش بېشى، ھاكىم، ۋىلايەت ئەمەلدارلىرىنى قوللاپ، ئۆستۈرۈپ زۇلۇمنى راۋاجلاندۇردى، بىر تەرەپتىن مۇساپىر ۋە مۇجاۋۇر* سودىگەرلەر كەلسە ماللىرىنى دۆلەت ئوردىسىغا ئېلىۋالدى. مال ئىگىسى ئارغامچا - توقۇناق، ئورۇما، كىگىز، پالاسلىرىنى قولتۇقلاپ قالدى. قارقىسىدىن «زاكىتىنى بەر» دەپ زاكاتچى، مۇلازىم قوشۇپ قويدى. مال ئىگىسى، پۈتۈن مېلىنى ئوردىغا ئالدى، دېسە، مېلىنى ئوردىدىن ئال، ھازىر زاكىتىنى بەر، دەپ قىستىدى. ئائىلاج جازانىگە پۇل ئېلىپ زاكاتنى بېرىپ، ئۆزى قەرز ئېلىپ جېنىنى ساقلىدى. ئوردىدىن پۇلىنى بەرسە ئالدى، بەرمىسە شۇسە ۋەب

* مۇجاۋۇر - باشقا يۇرتتىن كېلىپ، شۇ جايدا ئولتۇراقلىشىپ قالغان كىشى.

بىلەن سەرگەردانلىق كوچىسىغا كىرىپ ۋەيران بولدى. يېزا - سەھرا، كەنت - قىشلاقلارغا غەلبە - تاناپنىڭ ① پۇلىنى يىغىش ئۈچۈن بارغان مۇلازىملار 10 مىڭ، 20 مىڭ پۇل بولسىمۇ، كېچە بارسا كېچە، كۈندۈز بارسا كۈندۈز تەخىر قىلماي يىغىۋالاتتى. ھەرگىز مۆھلەت ۋە پۇرسەت بەرمەيتتى. ئاتلىق غازىنىڭ ھۆكۈمىنىڭ ئىتتىكلىكى مۇشۇ دەرىجىدە ئىدى. خۇسۇسەن خوتەن خەلقىنى نىياز ھېكمىمەگ، ئاقسۇنى ئابدۇراخمان داداخاھ، باي ۋە سايرامنى مۇھەممەد ئىمىن توقسابە ناھايىتى خاراب قىلدى. «ھەر ياغاچنىڭ پانىسى ئۆزىدىن» دېگەن تەمسىل ھەممىگە مەشھۇر بولغىنىدەك، بۇ ھاكىملار پۇقرادىن پۇلنى ئېلىپ ئوردىغىمۇ بەردى، ئۆزىنىڭ پانچۇقلىرىغىمۇ سالىدى. لېكىن ئەيىبى ئاتلىق غازىنىڭ گەدىنىگە ئارتتى. ئاتلىق غازىنىڭ ئەيىبى شۇ ئىدىكى، كىرىم - چىقىمىنى ئەسلا سۈرۈشتۈرۈپ كۆرمىدى.

ھەر بىر ۋىلايەت ھاكىملىرىنىڭ 500 دىن، ئەڭ ئازلىرىدا 60 - 70، بىرەر 100 دىن دىۋانبەگلىرى ② بار ئىدى. ھەر يىلى ھەر بىر كەنتكە شۇ كەنت ئىچىدىن بىر باينى تۇتۇپ خالە - سۇن - خالىمىسۇن دىۋانچى قىلىپ يەلگىلەپ نىشان - دەستەك ③ پېرەتتى ۋە دەرھال دىۋانغا مۇلازىملارنى قوشۇپ پۇل، ئۆشۈر - زاكات يىغىشقا باشلايتتى. دىۋانچى بىر يىل تامام بولغۇچە ئۆشۈر - زاكات، دېھقانچىلىق بېجى قاتارلىقلارنى پۇقرالاردىن

① تاناپ - يەر ئۆلچىمى بولۇپ، ئىلىگىرى دېھقانچىلىق بېجى بىر تاناپ يەرنى بىرلىك قىلىپ بەلگىلەنگەن. بۇ يەردىكى تاناپ - دېھقانچىلىق بېجى دېگەن مەنىنى بىلدۈرىدۇ.

② دىۋانبەگ - ئۆشۈر - زاكات، باج يىغقۇچى.

③ نىشان - دەستەك - بۇيرۇق، خىزمەتكە تەيىنلەش بۇيرۇقى.

شەرىئەتكە مۇۋاپىق يىغىۋېلىپ، ئوردا خەزىنىسىگە تاپشۇرۇپ بېرىپ بولغاندىن كېيىن، بۇ پالاكەت باسقان دىۋانبەگلىرىنى تەھقىقلەپ تەكشۈرۈش ئۈچۈن جاللات سۈپەت مۇلازىم، زالىم مىرزىلارنى چىقىراتتى. بۇ مۇلازىم، مىرزىلار بىرنى ئون، ئوننى يۈز قىلىپ خەتلەپ «ھەقىقەتلەپ» تەكشۈرگەنلىكتىن، دىۋانبەگ-لىرىنىڭ زىممىسىگە 20 مىڭ، 30 مىڭ تەڭگە پۇل چۈشەتتى. ئات - ئۇلاغ، كىگىز - كېچەك، يەر - سۇ ھەتتا قازان - قوشۇققىچە سېتىپ مۇلازىم ۋە مىرزىلارغا تاپشۇراتتى. مۇبادا مال - مۈلكى چىقىشماي قالسا دىۋانبەگلىرى: «ئوردا خەزىنىسىگە مۇنچە مىڭ تەڭگىگە قەرزدارمەن» دەپ ھۇججەت بېرەتتى. دىۋانبەگلىرى پۇقرالاردىن يىغىۋېلىپ ئوردا خەزىنىسىگە تاپشۇرغان پۇللارنى «شەرىئەت توغرىسىدىن»، دەپ ئاتايتتى. دىۋانبەگلىرىنىڭ ئۆزىدىن ئالغان پۇلنى «ھەقىقەت توغرىسىدىن» دەپ ئاتايتتى. ئەرز - داد قىلسايەنە شۇ ھاكىم، مۇلازىم، مىرزىلارغا چىقىرىپ بېرەتتى. بۇلار ئۆزىنىڭ خاھىشى، قولىدىن كېلىشىچە قىلمىغان زۇلۇملىرىنى قىلىپ يەنە ئالاتتى، قازىلارنىڭ ئەھۋالىمۇ شۇنداق ئىدى.

ئىككىنچى قېتىم خىتايلارنىڭ كېلىشىنى ئۈمىد قىلىپ ئوتۇغات* ۋە قالپاقلارنى ساقلاپ كەلگەن، كۆڭۈللىرى دۈشمەن-لىك ۋە ئىنتىقام ئوتى بىلەن تولغان قەدىمىي بەگ ۋە بەگزا-دىلەرگە ئەجەلنىڭ ۋاقتى يېتىپ ئۆلۈپ كەتسە ئۇنى ئاتىلىق غازى ئۆزىنىڭ پاراسەت نۇرى بىلەن دەرھال بىلەتتى. ئۇلارنىڭ مىراس باجلىرىنى يىغىپ كېلىش ئۈچۈن زالىم، پەس تەبىئەت مىرزىلارنى چىقىراتتى. مىسال ئۈچۈن ئېيتقاندا، مىرزا قاسىم

* ئوتۇغات — مەنچىڭ خاندانلىقى دەۋرىدە يەرلىك ئەمەلدارلار كېيىدىغان، ئەمەل-دەرىجىلىرىنى ئىپادىلەيدىغان مەخسۇس باش كىيىم.

مېھتەر، مىرزا ئابدۇللا بۇخارىلارنى ئاقسۇلۇق ئابدۇللا دىۋان بېگىنىڭ مىراس بېجىنى تەكىلىشكە ئەۋەتتى. بۇ مىرزلار ئابدۇللا دىۋان بېگىنىڭ ئوتۇغات چەشمە دارىنى ① 5000 تەڭگە، دىك قالپاق خىتايىنى ② 10 مىڭ تەڭگە، دەپ باھا قويدى. بەنى بىر ئوتۇغات ۋە بىر قالپاقنىڭ باھاسى 15 مىڭ تەڭگە بولدى. قالغان مال - مۈلۈكلىرىنىمۇ مۇشۇ تەرىقىدە باھالىدى. 40 تەڭگىدىن بىر تەڭگىنى مىراس بېجى دەپ ھېسابلىغاندا 46 مىڭ تەڭگە بولدى، ئابدۇللا دىۋان بېگىنىڭ پۈتۈن مال - مۈلۈكلىرىنى پۇلغا سۇندۇرۇپ ھېسابلىغاندا 28 مىڭ تەڭگە بولدى. مىراس بېجىنىڭ قالغىنىنى ئۇرۇق - تۇغقان، بار - بۇرادەر، مۇلازىم، خىزمەتكارلىرىدىن قەرز ئېلىپ بەردى. ئابدۇللا دىۋان بېگىنىڭ قىزى ئالىي ئوردىدا خانىشلار قاتارىدا ئاتىلىق غازىنىڭ نىكاھىدا ئىدى. بەخت - دۆلەت يۈز ئۆرۈپ زاۋاللىققا يۈزلەنگەندە، پادىشاھ ۋە ئۇلۇغلارنىڭ پېشىل - خۇيلىرىمۇ يۆتكىلىپ قالىدىكەن. پۇقرا - رەئىيە، ئەمەلدار - سىپاھ، خىزمەتچى، چاكارلارنىڭمۇ ھال - ئەھۋالى ئۆزگىرىدىكەن. يىمىت - سەرۋاز، ئەمىر، سىپاھلار تون - سەرۋايى، كىيىم - كېچەكلىرىنى كىيىپ، ئاتلىرىنى مېنىپ، پۇللىرىنى خەجلەپ، ئاغىچە - خوتۇنلارنى ئېلىپ كۆڭۈللىرى خالىغان غىزا - تاماقلارنى ئېتىپ يەپ، ئېغىزلىرىدا چىشلەپ، چىشلىرىدا چاپىناپ تۇرۇقلۇق، ئاتىلىق غازىنىڭ شىكايىتىدىن تىللىرىنى ئەسلا يىغىمىدى. تۈز ھەققىگىمۇ يۈز خاتىرە قىلمىدى. ئاخىر جازاسىنى تارتتى.

-
- ① ئوتۇغات چەشمە دارى - قىممەت باھالىق تاشلاردىن كۆز قويغان، يەرلىك ئەمەلدارلار كېمىدىغان باش كىيىم.
- ② دىك قالپاق خىتايى - خىتاي نۇسخىسىدا ياسالغان ئەمەلدارلار كېمىدىغان تاج.

ئۇز كورلۇق قىلغاننىڭ نەتىجىسىنى كۆردى،
 شۇنداق نەقىل قىلىندۇ، قەشقەرنىڭ پەيزىۋات يېزىسىدا
 بىر ئادەم ئېتىزغا ئۇرۇق چېچىپ قوش ھەيدەۋاتقانىكەن.
 يەنە بىر كىشى كېلىپ، «ئەي بۇرادەر، نېمە تېرىدىڭىز؟» دەپ
 سورايتۇ. «نېمە تېرىماقچىدىم، خىتاي تېرىدىم»، دەپ جاۋاب
 بېرىپتۇ. بۇ جاۋابنى ئاڭلاپ سورىغۇچى كىشى ھەيران بولۇپ
 ئۇتۇپ كېتىپتۇ. ئالتە - يەتتە ئايغا قالماي، دېگەندەك خىتايلار
 كېلىپ ھېلىقى ئېتىزلىققا چۈشۈپ گازارما قىلىپ يېتىپتۇ. ئىككى
 پۇقرا بىر يەردە بولسا خىتايلارنىڭ كېلىدىغان خەۋەرلىرىنى
 ئېيتىشىپ، راست - يالغان سۆزلەرنى توقۇشۇپ ئۆزلىرىنى خۇش
 قىلاتتى. بۇ سۆزلەرنىڭ راستلىقىغا ئىسپات بولسۇن ئۈچۈن
 ئېسىمگە كەلگەن مۇنداق بىر ۋەقەنى بايان قىلىپ ئۆتەي: بۇرۇنقى
 چاغلاردا زاماننىڭ زاھىت، دەۋراننىڭ ئابىتىلىرىدىن، قىلغان
 دۇئالىرى ئىجابەت بولىدىغان ئۈچ زاھىت بىر تەرەپكە سەپەر
 قىلغانىكەن. بىر يەرگە بىلغاندا يول ئۈستىدە ياتقان بىر مۇنچە
 چىرىگەن ئۈستىخانلارغا كۆزى چۈشۈپتۇ. ئۇلار: بۇ كونا سوۋ-
 گەكلەر قانداق مەخلۇقنىڭ سوۋگىمىدۇ؟ ئەھۋالدىن ۋاقىپ بول-
 ساق، دېيىشىپتۇ. بىرى دۇئا قىلسا، شامال چىقىپ سوۋگەكلەرنى
 يىغىپ بىر - بىرىگە تۇتاشتۇرۇپتۇ. يەنە بىرى دۇئا قىلسا
 سوۋگەكلەك گۆش، پەي، تومۇز پەيدا بوپتۇ. ئۈچىنچىسى دۇئا
 قىلسا، سوۋگەكلەك جان كىرىپتۇ ۋە ئېچىپراق كەتكەن زور بىر
 شىر سەكرەپ قوپۇپتۇ. ئەسلىدە بۇ شىر ئاچلىقتىن ئۇلۇپ
 قالغانىكەن. تىرىلىگەندىن كېيىن ئۈچ زاھىتنى پارە - پارە قىلىپ
 يەپ كېتىپتۇ. تىلەپ تاپقان خىتايلار ھېلىقى قايتا جان كىر-
 گەن، ئاچ قالغان شىرغا ئوخشاش بولدى.

ئەزىز بۇرادەرلەر، تارىخ كىتابلىرىدا بۇرۇنقى ئۆتكەن
 پادىشاھلارنىڭ مېھىر - شەپقەت بىلەن قەھرى - غەزەپ، گۈزەللىك

بىلەن سەئىدىيە، ياخشى ئەخلاق بىلەن يامان ئەخلاقلىرىنى بىرلىكتە تەسۋىرلىنىپ بايان قىلىنىپ كەلدى. بۇنىڭدىن كېيىنكى پادىشاھ، ۋىلايەت ھاكىملىرىدىمۇ يۇقىرىقى سۈپەتلەر بولۇشى مۇمكىن. چۈنكى پادىشاھ، ۋىلايەت ھاكىملىرىنىڭ مېھىر - شەپقەت، ئېھسان ۋە ئىنتىم ئاتا قىلماي چارىسى يوق. غەزەپ ۋە سىياسەت ئىشلەتمەي يەنە ئىلاجى يوق. پادىشاھ بولغان كىشى ياۋاش، رەھىمدىل بولۇپ، سىياسەت ئىشلىتىشىنى ئۆزىگە لازىم ۋە راۋا كۆرمىسە، پۇقرالاردا بەخت ۋە خۇشاللىق، ھۇزۇر ۋە پاراۋانلىق ھاسىل بولمايدۇ. يۇرتتا بۆلۈنۈش، ئىتتىپاقسىزلىق پەيدا بولۇپ ھالاكەتكە يۈز تۇتىدۇ. ئەگەر پادىشاھ زالىم، قەھرى - غەزەپلىك بولۇپ، ئادالەت ۋە ھەقىقەتنى لازىم تۇتمىسا، پۇقرالاردا تىنچلىق ۋە ئاسايىشلىق بولماي زۇلۇم قىلىنىغۇچىلار - دىن بىرەر سەگەك، سەھەر قوپىدىغان كىشىنىڭ قىلغان دۇئاسى تەڭرىنىڭ دەرگاھىدا قوبۇل بولۇپ قالسا، ئۇنداق كىشىنىڭ ئاھ دەپ يىغلىغان كۆز ياشلىرى مەۋج ئۇرۇپ تۇرغان قانلىق دەرياغا ئايلىنىپ، ھېلىقىدەك زالىم پادىشاھلارنى، ئۇنىڭغا تەۋە خىزمەتچى - خادىم، چاكار - مۇلازىم، تۇغ - بايراق، كاناي ۋە ئەلەملىرى بىلەن قوشۇپ غەرق قىلىپ نابۇت قىلىشى مۇمكىن. بۇ ئالەمنىڭ ھادىسىلىرىدىن ۋە ئۆتمۈش ۋەقەلىرىدىن تەجرىبە ھاسىل قىلىپ ئىبىرەت ئېلىش لازىم. چۈنكى «ئەقىل - پاراسەت - نىڭ ئىگىلىرى، ئىبىرەت كۆزى بىلەن چوڭقۇر قاراڭلار!» دېگەن ئايەت بار.

پارچە

تەكشۈرۈپ قىلىمەن ئەي ئەزىزلەر دەۋلەتنى ئىلدامىغە
باش يانىڭدىن پات ئالۇرلەر دەۋلەتنى ئىقبالىنى.

يانتقۇزۇپ جىسمى لەتفەئىنى بۇ ئىپىرە خاك ئۇزە،
يوق ئېتىپ سەۋلەت ھەشەمنى پەس قىلۇرلەر ئاپىنى*،

كەرەملىك تەڭرىم، ئۆزىگە خاس قۇدرىتى ۋە ھېكمىتى
بىلەن دۆلەت ۋە نېمەت ئىگىلىرىدىن، ئۆزى بەرگەن دۆلەت ۋە
نېمەتلىرىنى ئېلىشنى ئىرادە قىلسا، ئالدى بىلەن ئۇلارنىڭ
خۇي - پېئىلىدىكى ياخشىلىقنى ئېلىپ تاشلاپ ئۇنىڭ ئورنىغا
ئالايىق ئىش، يامان ئەخلاقلارنى كىرگۈزۈپ، دۆلەت ۋە نېمەتتە
لەرگە شۈكرى قىلىشتىن ياندۇرۇپ، كۆپرانى نېمەت قىلىدىغان
قىلىپ، ئاندىن دۆلەتنىڭ ئاپتىپىنى قاراڭغۇلاشتۇرۇپ، بەخت -
تەلەينىڭ نۇرىنى خىرە قىلىپ بەلكى ئۇچۇرۇپ يوق قىلىدىكەن.
يەنە بىر دۆلەتكە لايىق كىشىنى بەلەن پەرۋاز قىلدۇرۇپ،
بېشىغا پادىشاھلىقنىڭ تاجىنى كىيىدۇرۇپ، ئۇۋەتنى ئۇنىڭغا
بېرىپ كاناي - سۇنايلىرىنى ساداغا كەلتۈرىدىكەن. ئۇلۇغ تەڭرىم،
خاھى پادىشاھ، خاھى گاداى بولسۇن بەش كۈنلۈك بۇ دۇنيادا
ياخشى ئىشلارنى بەرپا قىلىپ، ياخشى نام بىلەن كېتىشىنى
ئېسىپ قىلغايسەن، ئامىن.

پارچە

بۇ ئالەم ئىچىرە ياخشى ئەت ئىبارەت،
كى قالغاي نىك نام ھەم باقالىق.

* ئەي ئېزىزلار! تېز كەلگەن دۆلەتكە ئىشەنمە. چۈنكى
ئۇنداق بەخت - دۆلەت بېشىڭدىن پاتلا كېتىدۇ. نازۇك بەدەنلىرىڭنى
قارا تۇپراق ئۈستىگە يانتقۇزۇپ، سۆلەت - ھەشىمەتلىرىڭنى يوق قىلىپ،
قۇمۇشتەك پەس ۋە خار قىلىدۇ.

ۋەزەق ئىچىرە قېلىپتۇر ياخشى ئاتلار،
ئەگەر كىسىراغە ئوخشە قىلسە شەھلىق*.

13

يۇقىرى دەرىجىلىك ئەمىرلەر ۋە ئىشنىك ئاقمۇتىنى ھەل قىلدا-
لايدىغان لەشكەر باشلىقلىرىنىڭ ئىتتىپاقلىشىشى بىلەن سىيىت
ھېكمەتخان تۆرەمنى پادىشاھلىق تەختىدە ئولتۇرغۇزغانلىقى؛ لېكىن
بەلك يار بەرمىگە ئىلگىرىن ئۇلار «ۋەتەن سۆيۈش ئىمانىنىڭ
جۈملىسىدىن» دېگەن ھەدىسىنىڭ نەقەزىسى يويىچە ئۆز ۋەتەنىگە
قايتىپ كەتكەنلىكى

دېمەك، جانابىي ئاتلىق غازى پانىي دۆلەتنى تاشلاپ،
باقىي دۇنيانى خالاپ، جېنىنى ئەزرائىلغا، مال - مۈلكىنى ئو-
غۇللىرى بىلەن قىپچاقلارغا، بەلكى خىتاي بىلەن قالماقلارغا
تاپشۇردى.

نىياز ھېكمەت بەگ بىلەن ئەھرارخان تۆرەم ئاتلىق غازىنىڭ
جەستىنى ئىچكىرى ئەكىرىپ ياتقۇزۇپ قويۇپ قاراشەھەردىكى
ھەققۇلىبەگكە بولغان ۋەقەنى بايان قىلىپ تېزلىكتە خەت ماڭ-
دۇردى. ھەققۇلىبەگ ئۈچىنچى كۈنى قارا شەھەردىن يېتىپ
كەلدى. ئاڭغىچە نىياز ھېكمەت بەگ ئۆزىدىن ئېھتىيات قىلىپ،
ئەرز - داد بولسا ئاتلىق غازى ھايات ۋاقتىدىكىدەك ئەكىرىگەن
بولۇپ كىرىپ - چىقىپ، يارلىق - پەرمانلارنى بېرىپ تۇردى.

* بۇ ئالەمدە ياخشى ئىش قىلساڭ، ياخشى دېگەن نامنىڭ
مەڭگۈ ئۆچمەيدۇ، كىسىراغا ئوخشاش پادىشاھلارنىڭ نامى قەغەز
بۇزىدە قېپقالدى.

«جانابى ئالەينىڭ مەجەزىسى سەل خاپا ئەكەن، ئاز ۋاقىتتىن كېيىن چىقىدۇ»، دەپ كىشىلەرنى يېقىن بازغۇزماي ئۈچ كۈننى ئۆتكۈزدى. ھەققۇلىبەگنىڭ ئارقىسىدىن ھېكىمخان تۆرەم باشلىق ئەمىرلەشكەر، پانساتلارمۇ ئارقا - ئارقىدىن يېتىپ كەلدى، ئەھ - ۋالمۇ ئاشكارا بولدى.

ئىياز ھېكىمبەگ، مۇھەممەد كېرەم دادخاھ، تاشباي دادخاھ ۋە ئاتاى پانساتلار باشلىق ئەمىرلەشكەرلەر مەسلىھەتلىشىپ، بۇرۇنقى پادىشاھلارنىڭ رەسىم - قائىدىلىرى بويىچە ھېكىمخان تۆرەمنى ئاق كىگىز ئۈستىدە ئولتۇرغۇزۇپ «خان» قىلىپ كۆتۈردى. خەزىنىنىڭ ئىشىكلىرىنى ئېچىپ ئەمىر، دادخاھ باشلىق چوڭ - كىچىكلەرگە، يىگىت - سەرۋازلارغا تون - سەرۋاپاي، پۇل ۋە تىللا، ئات ۋە جابدۇقلارنى بەرگىلى تۇردى. مۇشۇ ئەھۋالدا يەتتە كۈن ئۆتتى. بىر كېچىدە ھەققۇلىبەگ ئاتلىق غازىنىڭ جەسەت - تاۋۇتىنى ئېلىپ ئاقسۇ تەرەپكە ناھايىتى تېز يۈرۈپ كەتتى.

دادخاھلار باشلىق چوڭلار «ھەققۇلىبەگ ئاتلىق غازىنىڭ جەسەتىنى ئېلىپ يۈرۈپ كەتتى. ئۇلار ئاقسۇغا بېرىپ خەزىنى - لەرنى قولغا ئېلىپ سەرەمجان قىلىپ، قەشقەرگە بېرىپ ئۇ يەردىكى خەزىنە - دەپنىلەرنى قولغا كىرگۈزۈپ، ئاندىن كېيىن بىزلەرگە قارىماي كەتتى، تاشكەنتلەرگە چىقىپ كېتىدۇ، خەزىنە بولمىسا بىز خىتايىلار بىلەن قانداق ئۇرۇشىمىز؟ ئۇلارنىڭ ئاز - قىسمىدىن قوغلاپ خەزىنىلەرنى بەرمەسلىكىمىز كېرەك»، دەپ ھېكىمخان تۆرەمنى ماقۇل قىلدى. كورلىنى داخۇ تۇڭگانغا تاپشۇردى. ئۇنىڭغا ئاقسۇلۇق كوچىر ۋاڭنىڭ ئوغلى ئاقنىياز بەگنى تۇڭجى ۋە ياساۋۇل بېشى قىلىپ، باي مۇھەممەد چارچى بېشىنى 500 سەرۋازغا باشلىق قىلىپ كورلىدا قويۇپ، ھېكىمخان تۆرەم باشلىق قۇشۇنلار ئاقسۇغا راۋان بولدى ۋە ئالدىراپ -

ھولۇقۇپ ئاقسۇغا يېتىپ كەلدى.

ھەققۇلىبەگ ئالدىدا يېتىپ كېلىپ، ئاقسۇدا ئىككى كۈن تۇرۇپ، بىرمۇنچە خەزىنىلەرنى يىغىشتۇرۇپ، يىگىت ۋە قىيىپ چاقلار بىلەن ئاتىلىق غازنىڭ جەستىنى ئېلىپ قەشقەرگە يۈرۈپ كەتكەنىدى. ھەققۇلىبەگ «دادامنىڭ جەسەت - تاۋۇتىنى قەشقەرگە ئاپىرىپ ھەزرىتى ئاپاق خوجام مازىرىغا دەپنە قىلىپ بولغاندىن كېيىن ئاكام بىلەن مەسلىھەتلىشىپ يا مەن كېلەر - مەن، يا ئاكام كېلەر. ئاندىن خىتايلار بىلەن غازات قىلارمىز»، دېگەن مۇستەھكەم نىيەت بىلەن يولغا چىققانىدى. ئەمما نىياز ھېكىمبەگ: «كىچىك بېگىم (ھەققۇلىبەگ) قەشقەرگە يۈرۈپ كەتتى. غەزىنى باشقىچىدەك قىلدۇ. ئەلۋەتتە ئېھتىيات قىلغاي - لار ۋە خەۋەردار بولغايىلار. ۋەسسالىم»، دەپ بىرنەچچە پىتىنە - پاسات گەپلەرنى يېزىپ مەخپىي ھالدا چوڭ بەگكە (بېكقۇلىبەگ) خەت ماڭدۇرغانىدى. چوڭ بەگ خەتنى كۆرۈپ مەزمۇنىدىن ۋاقىپ بولغاندىن كېيىن: «ھەققۇلىبەگنى ئۇچرىغان يەردە ئۆلتۈرۈپ كۆمۈۋېتىپ نەرسە - كېرەكلىرىنى ئەكىلىڭلار»، دەپ پەرمان بېرىپ مۇھەممەد زىيا پانسانىنى باش قىلىپ بىر - نەچچە مەھرەم، يىگىت - سەرۋازلارنى ھەققۇلىبەگنىڭ ئالدىغا چىقارغانىدى. بۇلار لونكۇ دېگەن يەردە ئۇچراشتى. ئاتتىن چۈشۈپ بىر پىيالە چاي ئىچىشكەندىن كېيىن ئاتلىرىغا مېنىپ يولغا چۈشتى. ھەققۇلىبەگ بولغان ۋەقەلەرنى بىر - بىر بايان قىلىپ سۆزلەپ بېرىپ، بۇلارنىڭ يامان غەرەزلىرىدىن خەۋەرسىز، خالىس، توغرا نىيەت بىلەن كېتىپ بارغان چاغدا، قەمبەر مەھرەم دېگەن ھەققۇلىبەگكە قارىتىپ ئوق چىقىرىدۇ. ئوق بۇ تەرەپتىن ئۇ تەرەپكە ئۆتۈپ كېتىدۇ. ھەققۇلىبەگ «بۇ نېمە پوق بېگىمنىڭ»، دەپ قىلىچلىرىنى تارتىپ چىقىرىپ چاپماقچى بولغاندا يەنە بىر يىگىت ئوق چىقىرىدۇ. ھەققۇلىبەگ ئاتتىن

يېقىلىپ جان بېرىدۇ. ئۇنى شۇ جايدىكى بىر جىلغىغا دەپنە قىلىدۇ. ئۇ جاي «ھەققۇلىبەگ جىلغىسى» دېگەن نام بىلەن مەشھۇر بولدى.

تارىخىي ھىجرىيەنىڭ 1294 - يىلى ① جامادىيە ئىككىنچى ھەپتە 2 - كۈنى ھېكمىخان تۆرەم ئاقسۇغا كېلىپ خانلىق تەختىگە چىقىپ ئولتۇردى. ھەممە يىگىت - سەرۋاز، قىرغىز - قىپچاق - لار ئاتىلىق غازىنىڭ ئاقسۇدىكى خەزىنە - دەپنىلىرىنى تالان - تازا قىلىپ بۇلاپ كەتتى. بۇنداق بۇلاڭ - تالاڭ «خان تاللىقى» دېيىلىدىكەن. مۇشۇنداق پاراكەندە كۈنلەردە نىياز ھېكمىبەگ بىرنەچچە مۇلازىملىرىنى ئېلىپ خوتەنگە قاراپ قېچىپ كەتتى. ھېكمىخان تۆرەم ئالاھىدە يارلىق - پەرمان بىلەن ئابدۇ - راخمان داداخانى ئاقسۇغا ھاكىم قىلدى. ئاممىلىخان تۆرەمنى كۇچانىڭ ھاكىملىقىدىن ئېلىۋېتىپ، كۇچانى مۇھەممەد رېھىمىخان تۆرەمگە سۇيۇرغال قىلىپ بەردى. ئۇچتۇر پاننى ھېكمى پانساتقا، باي ۋە سايرامنى مۇسامىس بېگىگە تاپشۇردى. مۇھەممەد مۇسا ئوقساي، ئاتا باي پانساتلارنى ھۈدەيجى ② قىلىپ يارلىق چۈ - شۇردى. بەچە باتۇر پانساتنى ھەممە لەشكەر ئۈستىدە ئەمىر لەشكەر قىلدى. كېرەم قۇل داداخا، موللا ئالىم قۇلىنىڭ ئوغلى شىر مۇھەممەد مېرزىنى ئەمىر لەشكەر قىلدى. كېپەك لاۋۇر ۋە مۇھەممەد ئەپەندىنى 2000 سەرۋازغا ئەمىر لەشكەر قىلدى. دېنەك، سەككىز ئەمىر لەشكەرگە يارلىق ۋە نىشان بېرىپ، ئوغ - بايراق، داپ - دۈمباق، قورال - يازاق، ئات - توپچاقلارنى

① ھىجرىيەنىڭ 1294 - يىلى مىلادىنىڭ 1877 - يىلىغا توغرا كېلىدۇ.

② ھۈدەيجى - چارچى، پادىشاھنىڭ ئەمر - پەرمانلىرىنى ئېلان قىلغۇچى، چاكار قىلغۇچى ئەمەلدار.

بېرىپ، پادىشاھلارچە مەرھەمەت، سېخىيلارچە ئىلتىپات كۆر -
سەتتى. شۇ پەيتتە قەشقەردىن «بېكقۇلىبەگ، جامەدار داداخاھ
ئۆمەر قۇل ئەمىرلەشكەر ۋە ئالاش داداخاھلار باشچىلىقىدا تۇر -
غۇن قوشۇن بىلەن ئاقسۇغا قاراپ يولغا چىقتى»، دېگەن يامان
خەۋەر يېتىپ كەلدى. ھېكمەتخان تۆرەم بۇ خەۋەرنى ئاڭلاپ
بەجە باتۇر ئەمىرلەشكەر باشلىق ھەممە لەشكەر بېشى، پاد -
سات، يىگىت - سەرۋاز بولۇپ جەمئىي 25 مىڭ قوشۇن بىلەن
ئاتلىنىپ، مەنزىلىنى مەنزىل يول يۈرۈپ ئاقسۇدىن تۆت مەنزىل
پىراقلىقتىكى يايىدى دېگەن جايغا يېتىپ كېلىپ چۈشۈپ
ئورۇنلاشتى.

بېكقۇلىبەگ قوشۇنىنىڭ چىغاۋۇلى ئالاش داداخاھ چۆل -
قۇدۇق دېگەن يەرگە كېلىپ ئورۇنلاشقاندى. ھېكمەتخان تۆرەم
مۇھەممەد سىمىت پانىسات، ھاپىز پانىساتلارنى پەرمان بىلەن
چىغاۋۇل قىلىپ ماڭدۇرغانىدى. ئىككى چىغاۋۇل تۇچرىشىپ
ئالاش داداخاھ ۋە ئۇنىڭ يىگىتلىرىنى ئارقىغا ياندۇرۇپ ۋە بىر -
نەچچە ئادەملىرىنى ئۆتۈپ باغلاپ ئەكەتتى. قەشقەرلىك ئاخۇن
پانىسات ھېكمەتخان تۆرەم تەرىپىگە قېچىپ ئۆتتى. ھېكمەتخان
تۆرەمنىڭ لەشكەرلىرى ئاخۇن پانىساتنى مۇبارەكلىدى. بۇنىڭ
بىلەن زور خۇشاللىق يۈز كەلتۈردى. ئۇلار شۇ كۈنى ئارام
تالدى. سىرتتا قاراۋۇل ۋە پايلاقچىلارنى قويدى. ئەتىسى بۇ
ئىككى خۇنخور چوڭ قوشۇن يۈزمۇيۈز بولۇپ سەپلىرىنى راسلاپ
جەڭگە كىرىشتى. ھەر ئىككى تەرەپتىن ئەسكەرلەر ئۆلۈشكە باش -
لىدى. ئەجەلنىڭ بازىرى جۇش ئۇرۇپ راسا قىزدى. ھېكمە -
خان تۆرەمنىڭ باتۇرلىرى بېكقۇلىبەگنىڭ يىگىتلىرىنى ئارقىغا
چېكىندۈرۈپ مەغلۇپ قىلىۋاتقان چاغدا، ئاتا باي پانىسات ھۈدەيچى
ھېكمەتخان تۆرەمدىن يۈز ئۆرۈپ يىگىتلىرىنى ئېلىپ بېكقۇلىبەگ
تەرەپكە قېچىپ ئۆتۈپ توپنى بۇزۇپ كىرىپ كەتتى. بۇنىڭ

بىلەن بېكقۇلىمبەگ ئەرەپكە كۈچ قوشۇلۇپ، ھېكمەخان تۆرەم ئاجىزلاشتى. مۇشۇ ئەھۋالدا ھۈسەيىن مەھرەمنىڭ بېشىغا ئوق تەگدى. ھېكمەخان تۆرەم ئارقىغا چېكىندى. كېرىم قۇل ئەمىر لەشكەر، كېرىم باي مىرزا ۋە ئېلىبەگ پاناساتلارمۇ ئارقىسىغا ياندى. مۇھەممەد مۇسا توقسابە، كېپەك لاۋۇر، مۇھەممەد رېھىم پالۋانلار كەلپىن قاشقال، قارابۇلاق بىلەن ئۆتۈپ ئەز-جانغا قاراپ راۋان بولدى. بۇلارغا يىڭىت - سەرۋازلار قوشۇلۇپ 1500 گە يېقىن ئادەم بولۇپ بىللە كەتتى. ئىككى قوشۇن ئالتە سائەت ئۇرۇشتى. 1500 چە لەشكەر چىقىم بولدى.

ئاتاباي پاناسات بېكقۇلىمبەگنىڭ ئالدىغا بېرىپ دۇئا قىلغاندىن كېيىن «يالايدىدا نۇرغۇن خەزىنە بار ئىدى. زايە بولۇپ كېتەرمىكىن»، دەپ مەلۇم قىلدى. بېكقۇلىمبەگ ئاتاباي پاناساتقا تون - سەرۋاپاي مەزھەمەت قىلىپ، «سىز ئىلگىرىلەپ بېرىپ خەزىنىنى مۇھاپىزەت قىلىڭ!»، دەپ پەرمان قىلدى. ئاتاباي پاناسات تېز بېرىپ خەزىنىنى ئۆز تەرىپىگە تارتىۋاتقاندا، ھېكمەخان مۇخ تۆرەم يېتىپ كەلدى. ئاتاباي پاناسات قاچتى. ھېكمەخان تۆرەم تۇتۇرۇپ كېلىپ «مەندىن نېمە يامانلىق كۆردۈڭ؟ سېنى ھۇدەبېچى قىلسام سەن ماڭا ئۈزگۈرلۈك قىلدىڭ. ئاتا - بوۋا ئەجدادىمنىڭ ئۇلۇغلىقىنى كۆردۈڭمۇ؟ سېنى ماڭا تۇتۇپ بەردى. ئۆزۈڭنىڭ تارتىشقا تېگىشلىك جازاسى»، دەپ يالىڭاچ - لاپ، شاش، توسۇن ئاتنىڭ قۇيرۇقىغا باغلاپ قويۇپ بەردى. ئۇ ئاتنىڭ كەينىدە دەشت - باياۋانلاردا سۆرۈلۈپ پارچە - پارچە بولۇپ يوقالدى. ھېكمەخان تۆرەم خەزىنىلەرنى تالان - تاراج قىلىشقا ھۆكۈم قىلدى. ئاخىر باشقىلار بۇلاپ تۈگەتتى.

تەزىم

تالە قىلما غەيرىدىن ئۆزۈڭ ئىشىدىن بول مولۇل،
كىم زەرەرنى تېرىپ ئەردىڭ ھەم زەرەر تاپتىڭ ھوسۇن ①.

شەمى پەرۋانەنى كۆيدۈردى،

كۆيگۈسى داغى ئۆز ئايغى بىلە. ②

ھېكىمخان تۆرەم ئايكۆلگە كەلدى. ئايكۆلدىن ئاراننى
ئارلاپ ئۆتۈپ ئۇچتۇرپانغا باردى. ئۇ يەردىمۇ تۇرماي بەدەل
داۋىنىدىن ئېشىپ ئىسسىق كۆلگە بېرىپ، ئۇ يەردىمۇ توختى-
جاي پەرغانە ۋىلايىتى، مەرغىلان شەھىرىگە تەۋە ئابا ۋە ئەج-
دادلىرىنىڭ قەدىمكى مەھەللىسى «ئەسكە» دېگەن جايغا بېرىپ
ئورۇنلاشتى. ھېكىمخان تۆرەم بىلەن مۇھەممەد توقسابە باشلىق
5000 دېن ئارتۇق ئاتارمەن - چاپارمەن يىمىكتىلەرمۇ بىللە چىقىپ
كەتتى. بەجە باتۇر باشلىق بىرنەچچە پانسات ۋە 10 مىڭدىن
ئوشۇقراق يىمىكتىلەر ھېچ تەرەپكە يۆتكەلمەي تۇرۇپ بېكقۇلە-
بەگكە ئىتائەت قىلدى. بېكقۇلىبەگمۇ بۇلارغا ئىستىپاتلار كۆر-
سەتتى. بېكقۇلىبەگكە ئىشەنچ ۋە ئىخلاسى يوق يىمىكتىلەر
ھەر تەرەپكە قېچىپ، سەرگەردان بولۇپ تاراپ كەتتى. شۇنىڭ
بىلەن ئىسلامدىن روناق كەتتى.

جانابىي ياقۇپبەگ ئاتىلىق غازىنىڭ لەقىمى «بەدۋەت»
ئىدى. بۇ لەقەم ئاسماندىن چۈشكەن، تەڭرى ئاتا قىلغان لەقەم

-
- ① باشقىلاردىن ئاغرىنما، ئۆزۈڭ قىلغان ئىشتىن خاپا بول، چۈن-
كى زەرەرنى تېرىغانىدىڭ، ئۇنىڭدىن ئالغان ھوسۇلۇڭمۇ زەرەر بولدى.
② شام پەرۋانىنى كۆيدۈرىدۇ، ئاقمۇت ئۆزىمۇ كۆيۈپ تۈگەيدۇ.

ئىدى. بەدۋەت كەتتى، ئىسلامنىڭمۇ دۆلىتى كەتتى. ئۇلۇغ تەڭرىم، مۇسۇلمانلارنىڭ كۆڭلىدىن ئىسلامنىڭ مۇھەببىتىنى يوق قىلىمىغايسەن. قىيامەت كۈنى مۇسۇلمانلار قاتارىدا باش كۆتۈرگىلى نېسىپ قىلغايسەن، ئامىن! ئىككىلا ئالەمنىڭ پەيغەمبىرى — مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەقىقىي — ھۈرمىتىدىن دۇئايمىزنى ئىچاپەت قىلغايسەن.

14

جانابىي بېكقۇلىبەگ ئىبنى مۇھەممەد ياقۇپبەگ ئاتىلىق غازىنىڭ ھۆكۈمەرانىلىقى؛ ئاقسۇ بىلەن خوتەننى بېسىۋالغانلىقى ۋە دۆلىتىنىڭ ئاخىرلاشقانلىقى

ھەققۇلىبەگ ئاتىلىق غازىنىڭ جەسىتىنى كورلىدىن قەش-قەرگە ئېلىپ ماڭغاندا، بېكقۇلىبەگ پىتىنە - پاسات گەپلەر ۋە يالغان ھەيئەلە - مىكىرلەرگە ئىشىنىپ ئۆزىنىڭ بىر قورساق بىگۇناھ ئىنىسىنى ئۆلتۈرۈپ قولىنى قانغا بويىپ، بۇ دۇنيا - ئاخىرەتتە مالاھەت ۋە تاپا - تەنىگە قالدى. بۇ ئىشتىن كېيىن ئۇ ئاقسۇغا بېرىپ ھېكىمخان تۆرەم بىلەن چەڭ قىلىش قازانغا كەلدى ۋە ئەمىر لەشكەر ئۆمدىر قۇل داخاھ جامەدار داخاھ ۋە ئالاش بى داخاھ - لار باشلىق 15 مىڭدىن كۆپرەك لەشكەرنى ئېلىپ تارىختى ھىجرىيەنىڭ 1294 - يىلى * جامادىيە ئاخىرنىڭ 18 - كۈنى سۆلەت ۋە ھەشىمەت بىلەن ئاقسۇغا قاراپ يۈرۈش قىلىپ، چۆل - قۇدۇق ۋە يايىدى دېگەن جايلاردا ھېكىمخان تۆرەم بىلەن

* ھىجرىيەنىڭ 1294 - يىلى مىلادىنىڭ 1877 - يىلىغا توغرا كېلىدۇ.

ئۇچراشتى. ئىككى ئارىدا ئۇرۇش - جەڭلەر بولدى. بېكقۇلىبەگ-
نىڭ ئادەملىرىدىن مۇھەممەد قابىل ياساۋۇل بېشى ۋە پوسەر
پانسات باشلىق مىڭغا يېقىن يىگىت نابۇت بولدى. جامەدار
دادخاھنىڭ باشمالتاق قولىنى ئوق ئۇزۇۋېتىپ قولى كېرەكتىن
چىقتى. شۇنىڭ بىلەن بېكقۇلىبەگكە مەغلۇبىيەت يۈز كەلتۈرۈپ-
ۋاتقان چاغدا، ھېكمەخان تۆرەم باشلىق يىگىت - سەرۋازلار
ئۆزلىرىنى چەتكە ئېلىپ ئارقىسىغا چېكىندى. بېكقۇلىبەگ غەلە-
پە قىلىپ ئاقسۇ، كۇچا، ئۇچتۇرپانلارنى قولغا كىرگۈزۈشكە مۇ-
يەسسەر بولدى ۋە ئىركانى دۆلەتلىرى بىلەن پايدىدىن چىقىپ
ئاقسۇغا يېتىپ بېرىپ ئاتا مىراسى تەخت بارگاھلىرىغا چىقىپ
ئولتۇردى. ئۇ ھېكمەخان تۆرەمگە تەۋە چوڭ - كىچىك يىگىت
سەرۋازلارغا كايىپ، ئەيىبلەپ بەزىلىرىنى نەزەبەند قىلدى. بەزى-
لىرىنى يەكەنگە ۋە قەشقەرگە ھەيدىۋەتتى. ئاقسۇنىڭ ئىشلىرى-
نى بىرتەرەپ قىلغاندىن كېيىن ئابدۇراخمان دادخاھنى ئاقسۇ-
غا ھاكىم قىلىپ يارلىق چۈشۈردى، مۇھەممەد رېھىمخان
تۆرەمنى كۇچانىڭ ھاكىملىقىدىن ئېلىۋېتىپ ئورنىغا قايتىدىن ئامىل-
خان تۆرەمنى بەلگىلىدى. ئۇچتۇرپاننى مۇھەممەد بابا توق-
سابەگكە، باي ۋە سايرامنى مۇسا مىس يېڭىگە تاپشۇردى، شۇنىڭدىن
كېيىن ئاقسۇدا بىر ئايدەك تۇرۇپ پايتەختنى قەشقەرگە قايتىپ كەلدى.
ئامىلخان تۆرەم كۇچاغا بېرىپ خاتىرجەم بولغاندىن كېيىن
كۇچالىق قادىر پانسات، شاپارلىق مەئمۇر پانسات، ئالاش دادخاھ
نىڭ ئىسمى يولداش بېگ پانسات قاتارلىق بەش پانساتنى
بۇگۈزگە بېرىپ تەكشۈرۈپ كېلىشكە ئەۋەتكەندى، بۇلار بۇگۈر-
گە بېرىپ جاھاننىڭ ئەھۋالىدىن خەۋەر تاپقاندىن كېيىن ھەم-
مىسى بىرلىشىپ مەسلىھەتلىشىپ مۇنداق قارارغا كېلىشتى:
«دەسلەپتە كۇچادىكى خىتايىلارنى بىز ئۆلتۈرگەندىق. ھازىر يەنە
خىتايىلار تۇرپانغا يېتىپ كېلىشتى. بۇگۈن - ئەتە كۇچاغا يېتىپ

كېلىش ئېھتىمالى بار، تۇڭگان داخۇ، شاۋخۇلار خاقالى چىنىنىڭ چوڭ دۈشمىنى ئىكەن. كۇچانى ئەنجانلىقلاردىن ئاجرىتىۋېلىپ ئۆزىمىز سوراپ تۇرساق ۋە داخۇ، شاۋخۇلارنى قوللىمىزغا كەل تۇرۇپ ئۇلارنى خىتاي مەنەسەپدارلىرىغا سوۋغات قىلساق، مۇشۇ سەۋەب بىلەن ئىلگىرىكى كۇنشاھلىرىمىزنى ئەپۇ قىلمۇ ۋە تەسە ئەجەب ئەمەس، دېيىشىپ بىر كېچىدە بۇزۇلۇپ، كۇچاغا قاراپ يولغا چىقتى. كۇچاغا بىر مەنزىل يىراقلىقتىكى ياقاق توقاي دېگەن دۆلەتكە كېلىپ، تاغ ئېرىق يېزىسىدىن 2000 ئالامانى يىغىپ تۆت تەرەپتىن قورشۇۋالدى. بۇ ئەھۋالنى ئامىلخان تۆرەمگە خەۋەر قىلسا ئۇ: «قادىر پانساننىڭ ھەددى ئەمەس، بىھۇدە، ئوشۇق گەپنى قىلماڭلار»، دەپ بىپەرۋالىق قىلىپ ئۇيغۇغا كىرىشىپ كەتتى. شۇچاغدا كۇچادا توپ، زەمبىرەكلىرى بىلەن 1000 تۇڭگان سەرۋاز بار ئىدى. قادىر پانسان تۇڭگانلارغا مەخپىي كىشى كىرگۈزۈپ ئۇلارنى ئۆزىگە قارىتىۋالدى. ئاڭغىچە تاڭ ئاتتى. ئامىلخان تۆرەم ئويغىنىپ، كۆزلىرىنى ئېچىپ قارىسا ئىش باشقىچە، شۇنىڭ بىلەن ئۇ ئۇرۇشقا تەييارلاندى. ئىككى تەرەپ ئوق چىقىرىشىپ جەڭ قىلىشتى. ئامىلخان تۆرەم تەرىپىدىن ئابدۇللا بەگ باشلىق 180 كىشى ھالاك بولدى. ئاخىر تەڭ كېلەلمەي ئامىلخان تۆرەم ئاقسۇغا قاراپ قاچتى. كۇچانى قادىر پانسان ئۆزىگە قاراتتى. شەخى بىر ئاي ئۆتمىگەن بىد، كورلىدىكى داخۇ، شاۋخۇلارنىڭ قوزغىلىپ كۇچاغا قاراپ كېلىۋاتقانلىقىنىڭ خەۋىرى كەلدى. قادىر پانسان 5000 ئادەم راسلاپ قارايغاچ دېگەن يەرگە ئالدىغا چىقىپ، تونۇپ جەڭ قىلدى. 300 ئادەم نايۇت بولدى. ئاخىر تۇڭگانلار غالىب كەلدى. قادىر پانسان باشلىق كۇچا لەشكەرلىرى ھەرتەرەپكە قاچتى.

ئۇلۇغ تەڭرىنىڭ ھېكمەت ۋە قۇدرىتىنى شۇنىڭدىن كۆ-

رۇڭلاركى، بىرئاي ئىچىدە كۇچانى ئامىلخان تۇرمىدىن قادىر پانسات ئالدى. قادىر پانساتتىن تۇڭگانلار ئالدى. تۇڭگانلار لاردىن خىتايىلار ئالدى.

نىياز ھېكىمىيەگ ئاقسۇدىن قاچقان پېتى خوتەنگە بېرىپ دۇشمەنلىك ۋە خۇسۇمەتلىك دۈشمىنىنى چېلىپ باشقىچە يول ئوتتى. بۇ خەۋەرنى بېكقۇلىيەگ ئاڭلاپ قەشقەرنىڭ ئىشلىرىنى سەرەمجان قىلغاندىن كېيىن نىياز ھېكىمىيەگنىڭ ئەدەپىنى بېرىش ئۈچۈن خوتەنگە يۈرۈش قىلىشقا تەييارلاندى. ئۇ ئۆمەرقلۇ داداخا ئەمىرلەشكەر، جامەدار داداخا، ئالىمىي پانسات، شىر - مۇھەممەت مىرزا پانسات، ئوبۇلقاسىم پانسات، مىرزا ئەھمەت قوشبېگى ئەمىرلەشكەر، ئۇنىڭدىن باشقا مالدو بەشلىق 2000 تۇڭگان قوشۇلۇپ توپ - زەمبىرەك، دۈمباق - كانايلىرىنى ئېلىپ 25 مىڭ يىڭىت بىلەن يولغا چىقتى. ئاتىلىق غازىنىڭ قائىدە ئۇسلۇبلىرىنى جارى قىلىپ، مەنزىل مەنزىل يول يۈرۈپ يەكەنگە كېلىپ چۈشتى. بېكقۇلىيەگ شاغۇۋۇل داداخانى يىڭىتلىرى بىلەن ئۆزىگە ھەمراھ قىلىپ يەكەندىن يۈرۈش قىلىپ خوتەن ۋىلايىتىگە تەۋە زابا دېگەن جايغا يېتىپ كەلدى. بۇ خەۋەرنى نىياز ھېكىمىيەگ ئاڭلاپ ئىشلىشى مۇھەممەد ئىمىن بەگنى ئەمىرلەشكەر قىلىپ توپ - زەمبىرەكلىرى بىلەن 10 مىڭ لەشكەر، 30 مىڭ پاراكەندە - ياشباشتاق چوماقچىلارنى ئەۋەتكەنىدى. ئىككى تەرەپتىن سەپ تارتىپ ئۇرۇش باشلىدى. تولا ئادەملەر نابۇت بولدى. ئاخىر بېكقۇلىيەگ غالىب كەلدى. مۇھەممەد ئىمىن بەگ مەغلۇپ بولۇپ قاچتى. نىياز ھېكىمىيەگمۇ تەييارلا تۇرغانىكەن. مۇھەممەد ئىمىن بەگنىڭ مەغلۇپ بولغانلىقىنى ئاڭلاپ كېرىپتە ۋە نىياز تەرىپىگە قاراپ قاچتى. ئوردا ئىچى ۋە خەزىنىلىرىنى يىڭىت - سەرزۈز، ئالامانلارغا بۇلاڭ - ئالاڭ قىلىشقا ئەمىر قىلدى.

بېكقۇلىبەگ چوڭ غەلبە قازاندى. ئۇ نىياز ھېكمىمەكنىڭ قاچقانلىقىنى ئاڭلاپ ئوبۇلقاسم پانسات، مىرزائېلى پانساتلارنى 880 يىمىگىت بىلەن نىياز ھېكمىمەكنى تۇتۇپ كېلىشكە بۇيرۇق بېرىپ يولغا سالدى. زابا (زاۋا) دېكى ئۇرۇشتا غەلبە قازانغاندىن كېيىن، بېكقۇلىبەگ مۇھەممەد يۇنۇس شاغاۋۇل دادخاھ، ئۆمەرقۇل ئەمىرلەشكەر، جامەدار دادخاھلارنى چاقىرىپ «ھازىر خوتەننى ئالدۇق، ئەمدى خىتايلار بىلەن ئۇرۇشساق، خوتەندىن كېرىيە يولى بىلەن ئاقسۇغا چىقىپ بارىمىزمۇ ياكى يەكەندىن ئۆتۈپ قەشقەرگە بېرىپ ئاندىن بارىمىزمۇ؟ قانداق مەسلىھەت بېرىسىلەر؟» دېدى. ھەممىسى باشلىرىنى تۆۋەن سېلىۋالدى، ھېچقايسىسىدىن بىرەر ئېغىز سۆز چىقىمىدى. ئاخىر مۇھەممەد يۇنۇس شاغاۋۇل دادخاھ: «خاقانى چىننىڭ ئىقلىمى ① بولسا ھەممە ئىقلىملاردىن چوڭ، دادىلىرىمۇ بۇنى بىلىپ خىتايلار بىلەن ئۇرۇشمىغان. نۇرغۇن ياخشى يىمىگىتلەر پايدى چېكىدىن كېيىنلا ئۆز يۇرتىغا كېتىپ قالدى. مەسلىھەتنىڭ ئوبدانراقى شۇكى، خاقانى چىن بىلەن ئۇرۇشمىز دېمەيلى، مۇسۇلمانلارنىڭ خۇنىغىمۇ زامىن بولمايلى، قەشقەردىن ئايىم - لارنى ② ئەكەلدۈرسە، ياركەنت بىلەن ئۆتۈپ خەلىپەئىسى زۇمىنىڭ ③ خىزمىتىگە بارساق ياكى ئىككى ھەرەمنى ④ زىيارەت قىلىپ كەلسەك» دېدى.

بېكقۇلىبەگ باشقىلارغا قاراپ: «سىلەر نېمە دەيسىلەر؟»

① ئىقلىم - دۆلەت، مەملىكەت دېگەن مەنىدە.

② ئايىم - ئايال، ئايالى، خوتۇنى.

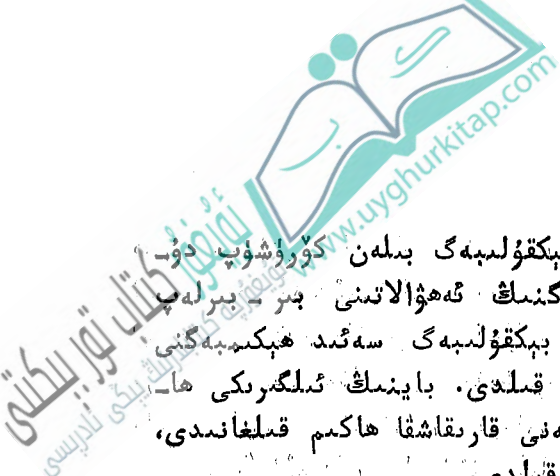
③ خەلىپەئىسى رۇم - شۇ زاماندىكى تۈركىيە سۇلتانى. «رۇم» ھا-

زىرقى ئىستانبۇل شەھىرى.

④ ئىككى ھەرەم - مەككە بىلەن مەدىنە.

دەپ سورىدى. ئۇلار: «داداخاھ ئاكىمىزنىڭ مەسئەلەھىتى ناھايىتى ياخشى مەسئەلەھەت بولدى، بىزلەرگىمۇ ماقۇل كېلىدۇ» دېدى. بېھقۇلىبەگ، «ئۇنداق بولسا بىز خوتەندىن يانغۇچە ئايمىق - لارنى يەكەنگە ئەكەلسۇن» دەپ مۇھەممەد سەركارنى قەشقەرگە ئەۋەتتى. ئۆزلىرى خوتەن شەھىرىگە كىرىپ ئورۇنلاشتى ۋە خوتەننىڭ ھاكىملىقىنى كۈچلىق سەئىد ھاكىم بەگكە بەردى. خوتەننىڭ ئىشلىرىنى بىرىتەرەپ قىلغاندىن كېيىن بارات ئېيىنىڭ 16 - كۈنى يەكەنگە كېلىپ چۈشتى. قەشقەر - دىن ئايمىقلارنىمۇ ئەكەلدى؛

قەشقەردىن بېھقۇلىبەگنىڭ بالاسى چاقىلىرىنى ئاچقىنى كەتكەندىن كېيىن، قەشقەردىكى يېڭى مۇسۇلمان بولغان خۇدا - لويە بېھقۇلىبەگكە ئىتائەت قىلىشتىن ياندى ۋە قاراۋۇللاردىكى يېڭى مۇسۇلمانلارنى شەھەرگە ئەكىرىپ، خەزىنە - دەپنە، ياراق - ئەسلىھە، ئايىم - ئاغىچىلارغا ئىگە بولۇپ، دۈشمەنلىشىشكە تەييار بولدى. نىياز ھېكىمبەگنى تۇتۇپ كېلىش ئۈچۈن بېھقۇلىبەگ زاباندىن ئوبۇلقاسىم، مىرزا ئېلى قاتارلىق پانسانلارنى يىگىتلىرى بىلەن ئەۋەتكەنىدى، بۇلار نىياز ھېكىمبەگنىڭ ئارقىسىدىن قوغلاپ تۆت كۈنلۈك يولنى بىر كۈندە بېسىپ 16 كۈنلۈك يېسراقلىقتىكى نىيە دېگەن شەھەردە ئۇلارغا يېتىشتى. نىياز ھېكىمبەگنىڭ ئىسمى مۇھەممەد ئىمىنبەگ لەشكەرلىرى بىلەن توختاپ تۇرۇپ قوغلاپ كەلگەنلەر بىلەن چەك قىلدى. ھەر ئىككى تەرەپتىن 200 دەك يىگىت چىقىم بولدى. مىرزا ئېلى پانسانمۇ ئەجەل شەرىپىتىنى ئىچتى. شۇنىڭ بىلەن قوغلاپ كەلگەنلەر كەينىگە يېنىپ كەتتى. نىياز ھېكىمبەگ ئىختىيار كېلىۋاتقان تەرەپكە قاراپ يۈرۈپ كەتتى. ئوبۇلقاسىم پانسان خوتەنگە يېنىپ كېلىپ سەئىد ھېكىمبەگنىڭ نىيىتىنىڭ بۇزۇلغانلىقىنى كۆردى. شۇنىڭ بىلەن ئۆيەردىمۇ تۇرماي يىگىتلىمە

ردىنى ئېلىپ يەكەنگە كېلىپ بېكقۇلمبەگ بىلەن كۆرۈشۈپ دۇ-
ئا قىلدى ۋە سەئىد ھېكمىمبەگنىڭ ئەھۋالاتىنى بىر-بىرلەپ
بايان قىلدى. بۇنى ئاڭلاپ بېكقۇلمبەگ سەئىد ھېكمىمبەگنى
خوتەندىن ئەكىلىپ نەزەربەند قىلدى. باينىڭ ئىلگىرىكى ھا-
كىمى مۇھەممەد ئىمىن توقسابەنى قارىقاشقا ھاكىم قىلغانىدى،
ئەمدى ئۇنى خوتەنگە ھاكىم قىلدى.

شۇنىڭ بىلەن جانابىي بېكقۇلمبەگ ئاقسۇدىكى ھەممە
يىگىتىلەرگە بەچە باتۇر پانسانىنى ئەمىرلەشكەر، پۈتۈن سەر-
ۋازلارغا ھاجى مىرزىنى ئەمىرلەشكەر قىلىپ توپ - زەمبىرەك-
لەر بىلەن جەمئىي 5000 لەشكەرنى بېرىپ، ئۆزى قەشقەرگە
قايتىپ كەلگەنىدى. كۇچادا قادىر پانسان يۈز ئۇرۇدى. كامىل
خان تۆرەم ئاقسۇغا يېنىپ كەلدى. مۇشۇنداق ئەھۋالدا، ئۇ
ئۇچتۇرپاندىكى مۇھەممەد توقسابەنى ئاقسۇغا چاقىرتىپ كېلىپ
«قادىر پانساننى تۇتۇپ، كۇچانى بويسۇندۇرۇش» نىڭ مەسلى-
ھىتىنى قىلىشتى. ھىسامىددىن پانسان قاتارلىق تۆت پانساننى
كىچىك يول بىلەن، يەنە تۆت پانساننى چوڭ يول بىلەن كۇچاغا
يولغا سالدى. بۇنىڭدىكى مەقسەت، ئىككى تەرەپلەپ كۇچاغا
بېسىپ كىرىپ، بويسۇندۇرغاندىن كېيىن قادىر پانساننى تۇتۇپ
ئەدەبىنى بېرىش ئىدى. مۇشۇ مەسلىھەت ئۈستىدە ئۇرۇۋاتقان
چاغدا خىتايلار كېلىپ كۇچانى بېسىۋالدى. ئۇڭگانلار سايرامغا
قېچىپ چىقتى. كۇچادىكى مۇساپىر پانسانلار ئۇڭگانلارنىڭ
ئالدىدىراق قېچىپ چىقىپ ياقائېرىقتىكى پانسانلار بىلەن ئۇچ-
راشتى. ھەممىسى ئىتتىپاقلىشىپ خىتايلار بىلەن جەڭ قىلدى.
خىتايلار غالىب كېلىپ چوڭ يول بىلەن ئاقسۇغا راۋان
بولدى. پانسانلار قىزىلبۇلاق يولى بىلەن ئاقسۇغا بالدۇرراق
كېلىپ، مۇھەممەد بابا توقسابە، بەچە باتۇر ئەمىرلەشكەرلەرگە
خەۋەر يەتكۈزدى. مۇھەممەد بابا توقسابە ۋە بەچە باتۇر ئە-

مىرلەشكەرلەر ئابدۇراخمان دادخاھتىن خاتىرجەم ئەمەس ئىدى. شۇڭا ئابدۇراخمان دادخاھنى ياساۋۇل بېشى بىلەن قوشۇپ ئۆتۈپ، مەھكەم باغلاپ قەشقەرگە ئەۋەتتى. بۇچاغدا بۇلار ھەربىي ئۈزلۈك مەسىلەھەتلەرنى قىلىشىپ باقتى، ئەمما ھېچ ئىشنىڭ باش - ئايىغىنى تاپالماي ھەيران قالدى.

بىپىكىۋىلىنىڭ ئاقسۇغا ناماز خۇپتەن بىلەن مۇقىمجان ئىش بېشىنى ھاكىم قىلدى. كېچىسى خەزىنىلەرنى خەتلەپ رويخەتكە ئالدى. تاڭ ئېتىشى بىلەنلا يىگىتلەر پاراكەندە بولغىلى تۇردى. ئەمىرلەشكەر ۋە پائىساتلار تۇڭگان ۋە خىتاي - لار بىلەن ئۇرۇشىمىز دەپ يولغا چىقتى. «تۇڭگانلار خىتاي - لاردىن قېچىپ كېلىۋاتىدۇ. خىتايىلار تۇڭگانلارنىڭ ئارقىسىدىن قەدەممۇ قەدەم ئىز بېسىپ قوغلاپ كېلىۋاتىدۇ»، دېگەندەك خەۋەرلەر ئۈزلۈكسىز كەلگىلى تۇردى. ئەمىرلەشكەر ۋە پائىسات - لار يولغا چىققان بولسىمۇ، يۇقىرىقىدەك خەۋەرلەرنى ئاڭلاپ ئۇلارغا ھۇجۇم قىلىشنىڭ پەيتىنى تاپالماي، ئائىلاج قەشقەرگە قاراپ يۈرۈپ كەتتى. چۈشكە يېقىن بولغاندا، تۇڭگانلار ئاقسۇغا گويا چۈمۈلىدەك بېسىپ كەلدى. بىپىكىۋىلىنىڭ ئادەملىرى شەھەردە تۇرالماي ئۇچتۇرپان تەرىپىگە ئۆتۈپ، ئاقسۇ شەھىرىدىن ئوتتۇز يول يىراقلىقتىكى بىر مەنزىلگە كېلىپ چۈشتى. شۇ كۈنى كېچىسى ئاقسۇنى تۇڭگانلار ئالدى. سۈبھى يورۇپ تاڭ ئاتقاندى. شەرق تەرەپتىن خىتاي چېرىكلىرى كۆرۈندى. تارىخىي ھىجرىيىنىڭ 1294 - يىلى* شەۋۋال ئېيىنىڭ 17 - كۈنى (چارشەنبە) خىتاي قارا چېرىكلىرىنىڭ ئاتلىرىنىڭ تۈ - ۋىقى ئاقسۇ شەھىرىگە دەسسەدى.

* ھىجرىيىنىڭ 1294 - يىلى مىلادىنىڭ 1877 - يىلىغا توغرا كېلىدۇ.

ئەمىرلەشكەر ۋە يىگىتلەر ئاقسۇدىن ئۆمىدىنى ئۆزۈپ،
ئەگرىنىڭ پەرمانىغا بويسۇنۇپ، بەزىلىرى ئۇچتۇرپان بىلەن
ئىسسىق كۆل تەرىپىگە ئۆتۈپ جېنىنى قۇتۇلدۇردى، بەزىلىرى
قەشقەرگە ۋە بەزىلىرى يەكەن تەرەپكە كەتتى.

جانابىي بېكقۇلىبەگ ئەھۋالدىن خەۋەر تېپىپ تۇرغان
چاغلاردا يەكەندىكى يىگىتلەر ئارىسىدا باشباشتاقلق، پارچى-
لىنىش پەيدا بولۇپ، بەزىلىرى يېڭىسارغا، بەزىلىرى قەشقەرگە
قېچىپ كەتتى. بۇنى كۆرۈپ بېكقۇلىبەگنىڭ غەزىپى ئۆرلەپ
ئۆزى ئاتلىنىپ يېڭىسارغا كەلدى. قاچقانلاردىن ئاخۇن پاناسىنى
ئۆلتۈردى. ئىككى مەھرەمنى دارغا ئاستى ۋە بىرنەچچە يىگىت-
لەرنى يوقاتتى. مۇشۇنداق قاتتىق تۇتقانلىقتىن يىگىتلەر ئىككىنچى
قېتىم يىغىلىپ جەم بولدى. بېكقۇلىبەگنىڭ مەسلىھىتى،
«ئالدى بىلەن قەشقەردىكى يېڭى مۇسۇلمان خۇدالويە تۈزكۈر-
لۇق قىلغانلىقتىن شۇنى بىر تەرەپ قىلىپ، ئاندىن خىتايلار
بىلەن جەڭ قىلىش» قارار تاپتى. شۇنىڭ بىلەن ئۇلار قەش-
قەرگە ئاتلاندى. قەشقەردە ئالاش داداخا خۇدالويەنى مۇھا-
سىرە قىلىپ ئۇرۇشۇپ تۇرغانىدى. بېكقۇلىبەگ باشلىق ھەم-
مەيلىن ئەمىرلەشكەر، يىگىت ۋە سەرۋازلار قەشقەرگە يېتىپ
بېرىپ بىجانىدىل جەڭگە كىرىشىپ كەتتى. چۈنكى خەزىنە،
توپخانا، لوندوندىن ئەكەلگەن نەچچە مىڭ قوش ئاتار، يەككە
ئاتار مىللىتى، چوڭ-كىچىك ئەمىر ۋە يىگىتلەرنىڭ خوتۇن-
بالا-چاقىلىرى، ئۆي تەئەللۇقاتلىرى ھەممىسى يېڭىشەھەردە
ئىدى. بۇلارنىڭ ھەممىسىگە خۇدالويە ئىگە بولۇۋالغانىدى.
شەھەرنى قولغا كىرگۈزۈش ئۈچۈن ھەممەيلىن بارلىق
چارىلەرنى قىلدى. شۇ تەرىقىدە 28 كۈن ئۆتتى. زۇلھەججە
ئېيىنىڭ توققۇزى ھارپا كۈنى ئىدى. «سېپىلنىڭ ئاستىغا
دورا كۆمۈپ تەييار قىلىپ ئەتىسى دورىغا ئوت يېقىپ سېپىلنى

بۇزۇپ شەھەرنى ئالغىنىز» دەپ مەسلىھەتلىشىپ تۇرغاندا، ئەندىسى خىتاي چېرىكلىرى قەشقەرگە يېتىپ كەلدى. سېپىل ياكى شەھەرگە قارىغىلى پۇرسەت بولمىدى. بېكقۇلىبەگ باشلىق ئەمىر، يېڭىت، سەرۋازلار ھېچنېمىگە قارىماي ئەنجان يولىغا قاراپ راۋان بولدى.

مىرزا ئەھمەد قوشىپىكى مىڭدىن ئارتۇق يېڭىت بىلەن كونا شەھەرنىڭ قۇم دەۋرۋازىسىدا تۇرۇپ، يېڭىت، سەرۋازلارنىڭ چېكىنىشىنى، بايلار ۋە مۇساپىر سۈدىگەرلەرنىڭ ئالامانلارنىڭ زىيان - زەخمەتلىرىگە يولۇقماي تىنچ - ئامان شەھەردىن چىقىۋېلىشىنى مۇھاپىزەت قىلىپ تۇردى. خىتاي چېرىكلىرى شەھەرگە كىرىشى بىلەن تەڭ مىرزا ئەھمەد قوشىپىكى يېڭىتلىرى بىلەن قوشۇلۇپ شەھەردىن ئايرىلىپ پەرغانە تەرىپىگە راۋان بولدى. خىتايلىق ئابا ۋە ئەجدادلىرىنىڭ مۈلكى - مىراسلىرىغا ئىككىنچى قېتىم ئىگە بولدى. شۇنداق سەلتەنەت ۋە شەۋكەتلىك پادىشاھتىن ئېغىزدىكى ھېكايەتتىن باشقا بىرەر نەمۇنە - نىشان يادىكار قالمىدى. «ئەقىل - ئىدراكىنىڭ ئىگىسى بولغۇچىلار ئىدى - رەت كۆزى بىلەن چوڭقۇر قاراڭلار»، دېگەن ئايەتنىڭ مەزمۇنى بويىچە ئەلۋەتتە ئىبرەت ئالماقلىق لازىمدۇر.

بۇ تارىخىي ھەجرىيىنىڭ 1294 - يىلى زۇلھەججە (قۇربان ھېيت) ئېيىنىڭ 10 - كۈنى قىش پەسلىنىڭ دەسلەپكە مەزگىلى ئىدى.

پارچە

خۇدايىكىم ئېرۇرلەر مالىكۇلمۈلك،
كى ھەركىمگە بەرسە تۇتىيەلمۈلك.
نە ھەد بولغاي كىشىگە مۈلك ئالماق،
شەھىنشاهىكى ئولدۇر تەزىمۇلمۈلك.

مەسنەۋى

گاداينى شاھ ئېتەردىن يوق ھەر ئاسان،
ئانگا شاھنى گاداينى قىلماق ھەم ئاسان.

نەزىم

ھەرچە خالىق خالىغانى ئول بولۇر،
ئانچە مەخلۇق خالىغان قايدا بولۇر.

دېمەك، ئىككىلا ئالەمنىڭ پادىشاھى بولغان ئۇلۇغ تەڭ-
رىمنىڭ غەزىپى قوزغالدى. بۇ يەتتە شەھەر ئاھالىسىنىڭ
باشلىرىدىن ئىسلام چىرىغىنىڭ نۇرىنى ئۆچۈردى. مەشرىق
تەرىپىدىن قارا چېرىكلەرنىڭ كۆپۈر-زۇلمىتىنىڭ ئىس-
تۇتەكلىرى ئۆرلەپ، گويا قارا پالاستەك يەتتە شەھەر ئەھلىنىڭ
باشلىرىغا يېپىلدى. ھەقىقىي مۇسۇلمان - دىيانەتكارلارغا بىرمۇ-
سىبەت، ئەلەم، غەم ۋە كۆڭۈلسىزلىك يۈز كەلتۈردى. لېكىن
مۇسۇلمان سۈرەتلىك مۇناپىقلارغا خۇددى بىر توي - مەرىكە،
شاد - خۇراملىق ھاسىل بولدى. ھەممىگە قادىر ئۇلۇغ تەڭرىم
تەقدىرىنىڭ ئەمىر - پەرمانى شۇ تەرىقىدە جارى بولغاندىن
كېيىن، ئۇنىڭغا بويسۇنماي ئىلاجىنىڭ يوقلۇقى ھەممە ئىنسان-
لارغا قۇياشنىڭ نۇرىدەك روشەن. شۇسەۋەبىتىن ئۇلۇغ
ئۆلىمالار، دىيانەتلىك مۆتىۋەرلەر بېلىنى مەھكەم باغلاپ ئۆز
خىزمەتلىرىگە مۇستەھكەم بولدى.

مەسىئەتلىك

خۇدا بەرگەنگە سەن ھەرگىز ئۆچەشمە،
ئانا ئەيلەپ ئۆزى بەردى خۇداۋەندە.

15

قارايۇز نىياز ھېكمىمبەگنىڭ ۋەقەلىرى، قىلمىش - ئەتمىشلىرى
ۋە ئاقىۋەت پۈتۈنلەي تۈگەشكە نامىكى

نىياز ھېكمىمبەگ ئەسلىدە يەكەنلىك ئاددىي بىر دېھقان
نىڭ ئەۋلادىدىن ئىدى. كىچىكىدىن تارتىپ خىتاي مەنەسەپدار-
لىرىغا خىزمەت قىلىپ كەلگەنلىكتىن، ئاتلارنىڭ «دوستۇك قارىغۇ
بولسا بىر كۆزۈڭنى قىس» دېگەن سۆزىنىڭ مەزمۇنىغا مۇۋاپىق،
خىتايلارنىڭ خۇي - پەيلىنى ئادەت قىلغان ۋە ئۇنىڭدىن مەنپە-
ئەت ئېلىپ، مەنەسەپ ۋە مەرتىۋىسى دەرىجىمۇ دەرىجە ئۆسۈپ
يەكەنگە ئىشىكتاغا بولغان. بۇ چاغدا يەتتە شەھەردە پاراكەند-
لىك يۈز بەرگەندى. بۇ ۋاقىتلاردا نىياز ھېكمىمبەگ
يەكەندە ئابدۇراخمان ھەزرىتىمنىڭ خىزمىتىنى قىلدى. ئۇنىڭ-
دىن كېيىن تۇڭگانلارنىڭ خىزمىتىدە بولدى. كۇچالىق خوجىلار
يېتىپ كەلگەندە، ئۇلارغا خىزمەت قىلدى. قەشقەردە ياقۇپبەگ
ئاتلىق غازى باش كۆتۈرگەندە، ئاتلىق غازىغا خىزمەت قىلدى.
ھەممىسىگە ئوخشاش مادارا قىلىپ ئاشكارا ۋە مەخپىي خىزمەت
ۋە خۇشامەت قىلىپ كەلگەندى. كۇچالىق ياقۇپ دىۋانبېگى
نىياز ھېكمىمبەگنىڭ قىلمىشلىرىنى بىلگەندىن كېيىن، «سىلى
ھەممە دەۋردىكى ئۇلۇغلار بىلەن كۆرۈشۈپ تۇرىدىكەنلا، بىرەر

ئۇلۇغنىڭ خىزمىتىدە مۇقىم بولمايدىغانلىقىنى بۇ ئىشلىرى ئۈزۈلۈپ
بولماپتۇ»، دەپ نارازىلىق بىلدۈرگەندە، نىياز ھېكمىمبەگ «بۇ
يۇرت كىمىنىڭ قولىدا تۇرىدىغانلىقىنى بىلمەيمەن. شۇ سەۋەب
تىن ھەممىسىگە خىزمەت قىلمەن. ئەگەر سىلى بىلمەن دېسە،
جەزم قىلىپ ئېيتىپ بەرسە، مەن شۇ كىشىنىڭ ئىشىكىدىن
بۆلەك ئىشىكىگە بارمايمەن» دەپ تىلىنى چاپناپ زەپپانە جاۋاب
بەردى. يۇقىرىقىلاردىن مەلۇم بولدىكى، نىياز ھېكمىمبەگنى پۈتۈن
ئالەمنىڭ ياراتقۇچىسى ئۇلۇغ تەڭرىم ياراتقان چاغدا ئۇنىڭ
ۋۇجۇدىغا تۈزكۈرلۈكنى قوشۇپ ياراتقانكەن. تۈزكۈرلۈكنىڭ
مۇكاپاتىنى بۇ دۇنيادا كۆردى. تەپسىلىي ئەھۋالى تۆۋەندە سۆز-
لىنىدۇ.

ئاتىلىق غازى يەكەننى قولغا ئالغاندىن كېيىن، يەكەن-
نىڭ ھاكىملىقىنى يۇنۇسجان شاغاۋۇلغا تۇتقۇزۇپ نىياز ھېكمىم-
بەگنى يۇنۇسجان شاغاۋۇلغا شاغاۋۇل قىلىپ بەردى. بۇنداق
قىلىشتىن مەقسىتى ئىسلامنىڭ قائىدىلىرىنى ئۆگىنىپ ئادەتلەن-
سۇن، دېگەندىن ئىبارەت ئىدى. ئاتىلىق غازى خوتەننى قولغا
كىرگۈزگەندىن كېيىن، نىياز ھېكمىمبەگنى خوتەنگە مۇستەقىل
ھاكىم، ئىنىسى مۇھەممەد ئىمىنمبەگنى ئەمىرلەشكەر قىلىپ،
سەككىز پائىساتنى قوشۇپ بەردى. نىياز ھېكمىمبەگ 12 يىل
خوتەنگە ھاكىم بولدى. ھاكىم بولغاندىن تارتىپ 12 يىلغىچە
ھەر جۈمە كۈنى جۈمە نامىزىدىن كېيىن نىياز ھېكمىمبەگنىڭ
بىر دوكلاتچىسى سەككىز يامبۇلۇق ئالتۇن ئەكىلىپ ئاتىلىق
غازىغا دۇئا قىلدۇراتتى. ھەر يىلدا ئىككى نۆۋەت چوڭ تارتۇق
قىلاتتى. قىلغان تارتۇقلىرىنىڭ خىلى ۋە سانىنى يۇقىرىدا
ئازراق بايان قىلىنغانلىقى ئۈچۈن بۇ يەردە تەكرارلىمايمىز.
ئاتىلىق غازىنىڭ زامانىدا خوتەندە ئىشخانا قۇرۇشقا ئەمىر
بولغانىدى. نىياز ھېكمىمبەگ بۇ پۇرسەتنى غەنىيمەت بىلىپ

كەقىل - پاراڭدا تىلپوننى ئۇچشقا سېلىپ نۇرغۇن ھۈنەر ۋە تەدبىر - لەرنى ئەمەلگە ئاشۇردى. خۇسۇسەن گىلەمچى ئۇستىلارغا ھېچ ۋاماندا بولمىغان يىپەك گىلەملەرنى توقۇتتى. ئاتىلىق غازىغا قىلىدىغان تارتۇق - پىشكەك شەرتىدىن ئاشۇرۇپ، ھەربىرى توققۇز مېھراپلىقتىن تۆت پارچە يىپەك گىلەم جايىناماز تەييارلاپ، ئۇلۇغ مەككە مۇكەررەمگە، ھەر بىرى توققۇز مېھراپلىقتىن تۆت پارچە يىپەك گىلەم جايىناماز تەييارلاپ مەدىنە مۇنەۋۋەرگە ھەدىيە قىلىدى. ھەر بىر پارچە گىلەمنىڭ ئېغىرلىقى يۈز جىڭدىن كەم ئەمەس ئىدى ۋە يەنە بىر پارچە توققۇز مېھراپلىق يىپەك گىلەم، بىر پارچە توققۇز مېھراپلىق بۈك جايىناماز گىلەم تەييار قىلىپ ئەسھابۇلكەبكە ھەدىيە قىلدى. خوتەندىكى پۈتۈن ئۇلۇغ مازار، مەسچىت، خانىقالارنىڭ پەشتاقليرىنى يۈزۈپ قايتىدىن ياساتتى. شەھەر ئىچىدىكى جامە، ھېيتگاھ، مەھەللە مەسچىتلىرىنى پۇختا خىش ۋە گەج بىلەن زىننەتلەپ ياسىتىپ چىقتى. خوتەنگە ئەۋەتۈنەك، مەنزىلەرگە كۆل كولاپ، قۇدۇق قېزىپ، توققۇز گۈم - پەزىلك مەسچىت، مېھمانخانا، ئاشخانا ۋە ئاتىخانلارنى بىنا قىلىپ، ئادەملەرنى ئولتۇرغۇزۇپ ئاۋات قىلدى. ئاتىلىق غازىمۇ نىياز ھېكمەتتە گىنى ئۆزىگە قاراشلىق ھەممە مەنسەپدار ۋە سەر - كارلاردىن ئارتۇق كۆرۈپ، ناھايىتى كۆپ ئىززەت - ئىكرامىنى قىلاتتى. گويا پەرغانە ۋىلايىتىدە ياقۇپبەگ ئاتىلىق غازى، موغۇلىستان زېمىنىدا نىياز ھېكمە ئىشكىئاغا بەگ تۇغۇلغاندەك، چارە تەدبىردە، مەسلىھەت ۋە پاراڭدا تەدبىر - بىرىدىن كەم ياكى زىيادە ئەمەس ئىدى. «ئادەم خىلى بىلەن، ھايۋان تۈرى بىلەن»، دېگەن كونايلارنىڭ سۆزى بۇلارنىڭ شەنىگە تەتبىق قىلىنسا دەل مۇۋاپىق ئىدى.

ئاتىلىق غازى بىلەن نىياز ھېكمەتتە بىر - بىرلىرىنى كۆرگەندە ھەسەل بىلەن سېرىق ياغىدەك كەمتەر ۋە مۇلايىم

بولۇشۇپ كېلەتتى. ئەمما ھەمىشە بىر - بىرىنىڭ قەستىدە يۈرەتتى.
ئاتلىق غازى بۇ يەتتە شەھەرنى قولغا كىرگۈزۈش، ئىدارە
قىلىش ۋە قوغداشقا ناھايىتى كۆپ كۈچ سەرپ قىلىپ، مەھ-
نەت - مۇشەققەتلەرنى تارتتى. بۇ ئەھۋاللارنى تەپسىلىي بايان
قىلىشقا بۇ ئىككى اتلىق قەلەم ئاجىزلىق قىلىدۇ. ئەمما ھەممە
دۆلەت ۋە راھەتنى، ئەيش - ئىشەرەت ۋە پاراغەتنى نىياز ھېكمە-
پەگ ۋە ئۇنىڭ بالا - چاقىلىرى كۆردى. گويا پەرغانە ۋىلايەت-
تىدىن ئاتلىق غازى نىياز ھېكمەبەگنىڭ ھالاۋىتى ئۈچۈنلا
كەلگەندەك ئىدى.

نىياز ھېكمەبەگ پۇختا خىشلار بىلەن 12 يەردە ئوردا -
ئىمارەت، كەڭرى باغ، كاتتا كۆل بىنا قىلدى. ھەر كۈنلۈكى
بالا - چاقىلىرى ۋە خاس مۇلازىم خىزمەتچىلىرى بىلەن بىر
باغقا چىقىپ سەيلە - تاماشا قىلىپ نەغمە - ناۋا بىلەن كۆڭۈل
ئېچىپ يېنىپ كېلەتتى. ئالاھىدە بىر باغ بىنا قىلدۇرۇپ
ئۇنىڭغا «چىكەتلىك ئوردا» دەپ ئات قويدى. ئىككى تاغار
ئۇرۇق چاققۇدەك يەرنى نەيزە بويى كولاپ توپىسىنى ئېلىپ
تاشلاپ پەسلىتىپ، ئەتراپىغا ئېگىز قورۇ تام سالدۇردى. شۇ باغ -
نىڭ چوڭلۇقىدا يىپەكتىن ئور توقۇتتى. ئېگىز تۈۋرۈكلەرنى قاداپ
ئۇتۈۋرۈكتىن بۇ تۈۋرۈككە يىپەك تاناپ - ئارغامچىلارنى تارتىپ
ئۈستىنى يىپەك ئور بىلەن ياپتۇردى. چەرەندە - پەرەندە، تۆت
ئايغ، ئۇچار قانات، ياۋايى ھايۋان، ئۆي ھايۋانلىرى دەپ
ئايىرماي پۈتۈن جان - جانىۋارلاردىن بىر جۈپ ئېلىپ كېلىپ
مەزكۇر باغنىڭ ئىچىگە سولىدى. مېۋىلىك، مېۋىسىز، باغدېكى،
چاڭگالدىكى، چۆلىدىكى يا يۇرتتىكى دەپ ئايىرماي، رەپھان،
سېرىن، رەنا، گۈلگىچە ھەتتا چىخ، تىكەن، يانتاققىچە پۈتۈن
گىياھ - ئۆسۈملۈكلەرنى باغنىڭ ئىچىگە كۆچەت قىلىپ تىكتى.
چاڭگال ۋە سەھرالاردا تېپىلمايدىغان دەرەخ ۋە گىياھلار بۇ

باغ ئىچىدىن تېپىلاتتى. ھەر كۈنلۈكى نەچچە تاغار ئاشلىقنى پەرەندە ئۇچار قاناتلارنىڭ ئوزۇقى ئۈچۈن چېچىمپ بېرەتتى. نەچچە ئىت - ئېشەكلەرنى يولۋاس، بۆرە، توڭگۇز، تۈلكە قاتارلىق چەرەندىلەرنىڭ يېمىكى ئۈچۈن بۆلتۈرۈپ تاشلاپ بېرەتتى. قاچان كۆڭلى خالىسا شۇ چاغدا چىقىپ تاماشا قىلىپ قايتىپ كېلەتتى. دېمەك، كۆڭلى خالىغاننى ئۆز مۇددىئا - مەقسەتلىرىدە دېگەندەك قىلدى.

ئىياز ھېكمىبەگ خوتەننى شۇنداق قاتتىق ئىدازە قىلدىكى، ھېچ كىشىنىڭ غىدىنىڭ - پىدىنىڭ قىلىشقا قۇدرىتى يوق ئىدى. ئەمما شۇنداق تەرىپلەشكە بولاتتىكى، ئەقىل - پاراسەتلىرى دانا ئاقىللاردىن، پىكىر - تەپەككۈرلىرى ھۆكۈما - پەي - لاسوپلاردىن ئۈستۈن ئىدى. ھەرقانچە تەدبىرلىك، ئىش بىلەر - مەن، يىراقنى كۆرەر، تەجرىبىلىك كىشى تەپەككۈر بېشىنى خىيال دەرياسىغا چۆمدۈرۈپ، جەۋلان قىلىپ ئۈزسىمۇ، ئۇنىڭ مۇراد قىرغىقى ۋە مەقسەت كانارىسىنى كۆرەلمەيتتى. بۇقەلەم دۈۋەت دەرياسىغا چۆمگىنىچە بېشىنى يۇقىرى كۆتۈرەلمەيتتى. ئىياز ھېكمىبەگنىڭ بېشىدا بار بولغان ئەقىل - پاراسەت، دۆلەتنىڭ ھەممىسى، ئاتىلىق غازىنىڭ دۆلەت ئاپتىپىنىڭ نۇرىدىن ھاسىل بولغان بىر نىشانە ياكى بىر زەررە ئىدى. ئاتىلىق غازىنىڭ ئىياز ھېكمىبەگكە بولغان ئېتىقاد ۋە ئىلتىپاتلىرى قانچە چوڭ بولسا، ئىياز ھېكمىبەگنىڭ ئاتىلىق غازىغا بولغان خىيانەت ۋە يامان نىيەتلىرى ئۇنىڭدىن يۈز ھەسسە زىيادە ئىدى. بۇنىڭ مىسالى شۇكى، ئىياز ھېكمىبەگ بىر تاغىسىنى لەنجۇ تەرەپكە خىتاي مەنەسەپدارلىرىدىن ھال سوراپ ئۇلارنىڭ ئەھۋال - ۋەزىيەتلىرىنى بىلىپ كېلىشكە، توغرىراقى، تەكلىپ قىلىپ ئەكىلىشكە ئەۋەتكەنىكەن. ئۇ ئادەم نەچچە ئاي يول مېڭىپ خىتاي مەنەسەپدارلىرى بىلەن كۆرۈشۈپ ئۇلاردىن خەت -

خەۋەر ئېلىپ يېنىپ كەلگەنلىكەن، نىياز ھېكمىمبەگ خەتنى كۆرۈپ ۋاقىپ بولۇپ ھەم تاغىسىنىڭ ئاغزىدىنمۇ ئاڭلاپ ئوبدان بىلىپ بولغاندىن كېيىن بىر ئۆيىنىڭ ئىچىگە قۇدۇق كولاپ، ئاغزىنى بىلىنىمگۈدەك قىلىپ يېپىپ، ئۈستىگە كىمىز سېلىپ قويغانىكەن. تاغىسىنى شۇ ئۆيگە تەكلىپ قىلىپ قۇدۇق تەرەپكە باشلاپتۇ. تاغىسى قەدىمىنى قويغان ھامان قۇدۇققا چۈشۈپ كېتىپتۇ. دەرھال زەمبىلىدە توپا - قۇم ئەكىلىپ قۇدۇقنى كۆمدۈرۈۋېتىپتۇ. بۇ ئەھۋالنى بىلىپ قالغان بىر مەھرەم ئاتىلىق غازغا ئەرز بېرىپ ۋەقەنى مەلۇم قىپتۇ. ئاتىلىق غازى: «پالانى مەھرەم شىكايىتىڭىزنى قىلىپ ئەرز بەرگەنلىكەن، مەن قۇلاق سالمىدىم. شۇ مەھرەمنىڭ جازاسىنى بەرگەيسىز»، دەپ نىياز ھېكمىمبەگكە ئىسنايەتنامە ئەۋەتىپتۇ. بۇ ئىسنايەتنامىنى كۆرگەن ھامان مەزكۇر مەھرەمنى يوق قىپتۇ. يەنە بىرى، ئاتىلىق غازى باقمى ئالەمگە سەپەر قىلغاندىن كېيىن نىياز ھېكمىمبەگ خوتەنگە قايتىپ كېلىپلا ئەسلى ۋۇجۇدىدىكى ئىسپانكارلىق مىجەزى باش كۆتۈردى. شۇنىڭ بىلەن دۈشمەنلىك، ئاداۋەت دۈمبىقىنى چېلىپ بىراقلا يۈز ئۇرۇدى. بېكقۇلىبەگ خوتەنگە بارغاندا 30 مىڭ لەشكەر بىلەن ئىنسى مۇھەممەد ئىمىشەبەگ ۋە ئوغلىنى چىقىرىپ بېكقۇلىبەگ بىلەن جەڭ قىلدى. بۇ لەشكەرلەر بېكقۇلىبەگكە تەڭ كېلەلمەي قاچتى. نىياز ھېكمىمبەگ قالغان لەشكەرلىرىنى توپلاپ، توپ - زەمبىرەكلىرىنى تەييارلاپ تۇرغان چاغدا، چىقارغان لەشكەرلىرىنىڭ مەغلۇپ بولۇپ قېچىپ كېلىدۇ - ۋاتقانلىق خەۋىرىنى ئاڭلىدى. توپ - زەمبىرەكلىرىنىڭ پىلتىسىغا ئوت يېقىپ پۈتۈن خوتەن ئەھلىنى ۋە قېچىپ كېلىۋاتقان لەشكەرلەرنى قەتلىئام قىلىشنى قەستلىدى. بۇ ئەھۋالدىن ئىشەنچ - ئىمان مۇلازىم ۋە ياخشى نىيەتلىك ئەمىرلەر خەۋەر تېپىپ قېلىپ، ھەممىسى يىغىلىشىپ بۇ پامان نىيەتتىن قايتىشنى ئىلتى

جاس قىلدى. نىياز ھېكمىمبەگ بۇنداق ئالاھىدى ھەرىكەتتىن قوللىنى تارتىپ «مەيلى لەشكەر ياكى پۇقرا بولسۇن خەزىنىلەرنى بۇلىۋالسۇن»، دەپ ئەمىر قىلدى. بۇنىڭ بىلەن پۈتۈن خالاھىدى تالان - تاراجقا كىرىشىپ كەتتى.

مۇشۇ ئەھۋالدا نىياز ھېكمىمبەگ مەخسۇس سانىدۇق، تۈلۈم - لارغا قاچمىلانغان ئالتۇن - كۈمۈشلەرنى ئېلىپ ئىشەنچلىك مۇلازىم ۋە ياساۋۇللىرى بىلەن خىتايلاردىن ياخشىلىق ئۈمىد قىلىپ كېرىيە يولى بىلەن كورلىغا قاراپ قاچتى. بۇ مەنزىلەلەردە بۇرۇنلا مەخسۇس ئاتلارنى قويۇپ بېقىپ تۇرغانلىقتىن، 16 كۈنلۈك يولنى تۆت كېچە - كۈندۈزدە بېسىپ يېتىپ باردى. مەنزىلگە يېتىپ بارغاندىن كېيىن مېنىپ بارغان ئاتلىرىنىڭ يېپىنى كېسىۋەتتى. قېچىپ كېتىپ بارغان يولدا مەيلى يىگىت - سەرۋاز، مەيلى سودىگەر بولسۇن پەرغانە تەرىپىدىن كەلگەنلا كىشى بولسا ئۇچرىغان يېرىدە يوقاندى. قاراۋۇلدا تۇرغان تاش بەچە باشلىق 30 دەك مۇساپىر يىگىت بار ئىدى. ھەممىسىنى ئۆلتۈرۈۋەتتى. ئوبۇلقاسىم پانسان ۋە مىرزا پانسانلار نۇرغۇن يىگىتلەر بىلەن كەينىدىن قوغلاپ بارغان بولسىمۇ، يول قۇە - لۇق بولغانلىقتىن ئاتلارنىڭ تولىسى ماڭالماي توختاپ قالدى. 200 چە يىگىت نىيە دېگەن يەردە يېتىشىۋالدى. خوتەن بىلەن نىيەنىڭ ئارىلىقى قاتتىق 16 كۈنلۈك يول ئىكەن. ئىككى ئوتتۇرىدا جەڭ ۋە جېدەل بولدى. ئىككى تەرەپتىن 150 تەك ئادەم زايە بولدى. قوغلاپ بارغان يىگىتلەر ئاز بولغانلىقتىن نىياز ھېكمىمبەگنى تۇتۇۋالامىدى. نىياز ھېكمىمبەگ قېچىپ كەتتى.

نىياز ھېكمىمبەگ مۇشۇ تەرىقە بىلەن كورلىغا بېرىپ خىتاي مەنەسەپدارلىرى بىلەن ئۇچراشتى. بۇ كۈنلەردە خىتاي مەنەسەپ-

دارلىرىنىڭ چوڭى لوشەي دارىن بايدا، زۇڭدۇ دارىن ئاقسۇدا ئىكەن. نىياز ھېكمىمبەگ كىرلىدىكى خىتاي تەمەلىدارلىرىغا ئاپارغان ئالتۇن - كۈمۈشلىرىنى بەردى. بۇلار لوشەي دارىن ۋە زۇڭدۇ دارىنلارغا خەۋەر يەتكۈزدى. ئۇلاردىن «كەلسۇن»، دېگەن پەرمان كەلدى. ئاڭغىچە زۇڭدۇ دارىن قەشقەرگە كەتكەنىدى. يەكەنگە دۇڭ دارىن كەلگەنىدى. نىياز ھېكمىمبەگ قەشقەرگە بېرىپ زۇڭدۇغا «مەن خوتەنگە 12 يىل ھاكىم بولغانىدىم. خوتەن ئەھلىنىڭ ئۇلۇغ خان چېرىكىگە بېرىدىغان 12 يىللىق غەللە - پاراق مەھسۇلاتىنى يىغىۋېلىپ مەخپىي ساقلاپ قويغانىدىم. ئىلگىرىكى پادىشاھقا پۇقرالاردىن ئارتۇق ئالغان قىسمىنى بېرىپ ئالداپ كەلگەنىدىم. شۇ مەخپىي ساقلىغان خەزىنىلەرنى ئېچىپ ئۇلۇغ خان چېرىكلىرىگە تاپشۇرسام»، دەپ مەلۇم قىلدى. زۇڭدۇ دارىن نىياز ھېكمىمبەگنى چاقىرتىپ كېلىپ: «سەن ھاكىم بولۇشتىن ئىلگىرى نېمە ئىش قىلغان؟» دەپ سورىدى. نىياز ھېكمىمبەگ «مەن يەكەندە تۆتىنچى ئىشكىئاغا بولغانىدىم» دەپ جاۋاب بەردى. زۇڭدۇ دارىن: «سەن نىيىتى يامان ئادەم ئىكەنسەن. سېنى ئادەم قىلىپ بىر چوڭ شەھەرگە 12 يىل ھاكىم قىلغان، تۈز بەرگەن ئۇلۇغۇڭغا خىيانەت قىمىسەن...» دەپ ئانچە ئېتىبار قىلمىدى. ئۇ ئاخىر خىتاي مەنەسپدارلىرىنى خوتەنگە باشلاپ ئاپىرىپ مەخپىي جايلاپ قويغان خەزىنىلىرىنى ئېچىپ بىر - بىرلەپ تاپشۇرۇپ بەردى.

نىياز ھېكمىمبەگنىڭ شەھەردىكى ئىزدا بېغىنىڭ بىر تەرىپىدە ئېگىز - پەس دۆڭلۈك زېمىن بار ئىدى. بۇ يەردە شېھىتىلەرنىڭ مازىرى بار ئىكەن، دەپ ئەتراپىغا ئېگىز قورۇ ئام سالدۇردى. تامنىڭ ئىچىگە مەسچىت، ھۇجرا، قارىيخانا، ئېتىكاپخانا،

* لىۋ جىنىئاڭ، ئۆۈمەندە «زۇڭتۇڭ» دەپمۇ ئېلىمىغان — مۇھەررىردىن.

ئاشخانا، ئاتخانا بىنا قىلدۇرۇپ يەنە ئىككى قەبرە بەرپا قىلدۇردى،
ھەر بىر قەبرىنىڭ ئىچىگە 1500 دىن يامبۇ، بىرنەچچە چارەكتىن
ئالستۇنى قاچىلاپ ئاغزىنى چاپلىدى. ئۈستىگە تۇغ - شەددە،
ئەلەم - بايراقلارنى قاداڭ كاتتا ئالىي مازار قىلدى. بىرمۇنچە
يەر - زېمىن، دۇكانلارنى ۋە خېمە قىلىپ ھوسۇلنى قارىي ۋە
ئېتىكاپ قىلىپ ياتقان كىشىلەرگە بېرىشنى تەيىن قىلدى. ھەر
دۈشەنبە، پەيشەنبە كۈنلىرى قويلارنى سويۇپ كەڭرى نەزىر -
نۇزۇراتلار قىلىپ غېرىب - غۇرۋا، مىسكىنلەرگە بېرىپ تۇردى.
مەيلى تۈركىستان ۋە ھىندىستان ياكى پەرغانە ۋىلايىتى ۋە
بەدەخشان تەرىپىدىن كەلگەن ئەپەندى ھەزرەت، شەيخ ۋە
ئىشانلارنى مەزكۇر مازاردا بىر ھەپتە، ئەقەللىي ئۈچ كۈن ئېتىكاپ
قىلىپ دۇئا تەلەپ قىلىشقا قوياتتى. ئۇنىڭدىن كېيىن ئۇلار
بىلەن كۆرۈشۈپ «بۇ مازار شېرىپنىڭ پەيزى - كارامىتى قانداق -
راق ئىكەن؟»، دەپ سورايىتتى. بۇ دۇئاگۇي تەمەخورلار:
«ناھايىتى ئۇلۇغ مازار ئىكەن. ھېچقانداق مازاردا بۇ مازار -
دىكىدەك پەيزى بولمىغانىدى. بۇ مازار مەخپىي بولۇپ كەلگە -
نىكەن. جانابىي ئالىملىرىنىڭ دۆلەتلىرىنىڭ ئالىملىقىدىن
ئاشكارا بولۇپ، نۇرغۇن كىشىلەرنىڭ ھاجىتى راۋا بولۇپ مۇرادى
ھاسىل بولدى»، دەپ جاۋاب بېرەتتى.

بۇ جايغا ئالتۇن - كۈمۈشلەرنى كۆتۈرۈپ ئاپىرىپ، يەرنى
كولاپ كۆمگەن ھاشارچى - مەدىكار، يىگىت - مەھرەملەرنىڭ
ھەممىسىنى ئالتۇن - كۈمۈشلەر بىلەن قوشۇپ كۆمۈپ يوق
قىلدى، بەلكى بۇ سىردىن ئازراق خەۋىرى بولغانلارنىمۇ
سۈرۈشتۈرۈپ تېپىپ يوقاتتى. شۇنىڭ ئۈچۈن بۇ خەزىنىنىڭ
ئىس - پۇرىقىنى ھېچكىم بىلمىگەنىدى. ئاقسۆت نىياز
ھېكىمىگە خىستاي مەنەسەپدارلىرىنى خوتەنگە ئۆزى باشلاپ
بېرىپ، مازارنىڭ تۇغ - شەددە، ئەلەم - بايراقلىرىنى يۇلۇپ

تاشلاپ، ئالتۇن - كۈمۈشنى كۆمۈپ قويۇپ «ئۇلۇغ مازار» دەپ خالايمىقىنى ئالداپ يۈرگەن. قەبرىنى ئېچىپ ئىچىدىن ئالتۇن - كۈمۈشلەرنى ئېلىپ «ئۇلۇغ خان چېرىكلەرنىڭ ھەققى» دەپ تاپشۇرۇپ بەردى.

نەزم

ئىنسان ئەگەر ئاچىسىلەر تەلىپىسىغە ئېغىز،
بىچارە بولۇر ئىبلىس لەئىن بىتەمىز.

مانا بۇ شېئىر نىياز ھېكمىمبەگنىڭ قىلمىشلىرىغا دەل مۇۋاپىق كېلىدۇ.

نىياز ھېكمىمبەگ يەنە بىر بېغىغا مىڭ يامبۇنى كۆمۈپ ئۈستىگە ئانار، ئۈزۈم، شاپتۇل كۆچەتلىرىنى تىكىپ باغ قىلد - ۋەتكەنىدى. بۇ كۆچەتلەرنىمۇ قومۇرۇپ ئېچىپ يامبۇنى ئېلىپ خىتاي، مەنسەپدارلىرىغا بەردى. باغدىكى كۆلنىڭ تېگىدىن بىر - مۇنچە پاكىز، چىرايلىق قاش تېشىنى سۈزۈۋېلىپ مەنسەپدار - لارنىڭ ئالدىدا قويدى. باغنىڭ يەنە بىر تەرىپىدىن 700 يامبۇنى كولاپ ئەكىلىپ «چېرىكلەرنىڭ ھەققى»، دەپ تاپشۇردى. مۇشۇ تەرىقىدە نۇرغۇن ئالتۇن - كۈمۈش ۋە خىتايىلار ياخشى كۆرىدىغان مەرغۇپ تاشلارنى يوشۇرۇپ قويغانىكەن. ھەممىنى تاپشۇردى. چوڭ - كىچىك خىتايىلار بۇنى كۆرۈپ خۇشال بولۇپ ماختاپ، ئۇنىڭغا ئاپىرىنلار ئوقۇدى.

نىياز ھېكمىمبەگنىڭ بۇنداق ئەقىدە - ئىخلاسلىرى ۋە خىزمەتكارچىلىقى تۈپەيلىدىن خىتايىلار ئۇنى يەكەنگە ھاكىم قىلدى. ئەمما نىياز ھېكمىمبەگ خىتاي مەنسەپدارلىرىنىڭ ناھايىتى چوڭ مەنسەپ بېرىشىنى كۆزلىگەنىدى. يەكەننىڭ

ھاكىملىقنى نەزەرىگە ئېلىمىدى. «مەن ئەقىدە ۋە ئارزۇ قىلغان خىتايىلار بۇ ئەمەسكەن»، دەپ نىيىتىنى بۇزۇپ كونا ئادىتىنى تەكرارلىدى. يەكەندە مەخپىي ئىشخانا قۇرۇپ، يوشۇرۇن قورال-ياراق تەييارلىدى. شەھەر، سەھرا لاردىن تونۇش-بىلىش-لىرىنى بىر-بىرلەپ قىچقىرىپ، مېھمان قىلىپ ۋەدە-قەسەملەر بىلەن خۇش قىلىپ ئۆزىگە تارتىپ ئۇمىددار قىلدى ۋە ۋاقىت-مۇددەتنى تەيىن قىلدى. پەيغەمبىرىمىزنىڭ «ئورنى كىم كولىسا ئۆزى چۈشىدۇ» دېگەن ھەدىسلىرى ئىچىرا بولدى. نىياز ھېكمىمەگىدىن بىر قونداقچى ئۈستىنىڭ كۆڭلى ئاغرىغانىدى. ئۇ بېرىپ ۋەقەنى دۇڭ دارىغا ئېيتىپ قويدى. دۇڭ دارىن كىشى ئەۋەتىپ مەخپىي تەكشۈردى. تەكشۈرگۈچى راستلىقىنى مەلۇم قىلدى. دۇڭ دارىن شۇ زامان بىر خان ئوقى بىلەن 20 چېرىكىنى ئەۋەتتى. خان ئوقىنى نىياز ھېكمىمەگ ئولتۇر-غان ئۆيىنىڭ ئىشىكىگە قاداپ قويدى. ئۆز ئۆيى ئۆزىگە گويا بىر زىندانغا ئوخشاش تۈرمە بولدى.

يەكەننى كۇچالىق قاندىر ئىشىكىغا بەگكە تاپشۇردى. شۇ ئارىدا 23 كۈن ئۆتتى. قەشقەردىن بىر مەنسەپدار كېلىپ نىياز ھېكمىمەگنى قۇرۇق ھارۋىغا سېلىپ خار ۋە ئېتىمبارسىز-لىق بىلەن قەشقەرگە ئېلىپ ماڭدى. نىياز ھېكمىمەگنىڭ مۇسۇلمانلارغا بولغان ئاداۋەت ۋە خۇسۇمەتلىرى ئەسلى زاتىدا بىللە يارىتىلغانىكەن.

نىياز ھېكمىمەگنىڭ قاراڭغۇ ۋۇجۇدى بۇ يورۇق ئالەمگە كېلىشتىن ئىلگىرى، مەرھۇم شائىر كارامەت قىلغاندەك بۇ شېئىرنى مۇشۇ بەگنىڭ ۋۇجۇدىغا مۇناسىپ يازغانىكەن:

نەزم:

گەر قارا توقۇلسا ئەزەلدە كىشىنىڭ گىلىمىن،
ئابى زەمزم بىرلە ئاقارماس ھەرقانچە يۇغان بىلەن ①
دېمەك، ئاۋۋال كۇچالىق خوجىلارنىڭ دۆلەت چىرىغىنىڭ
خىرە بولۇپ ئۆچۈشىگە ئىياز ھېكمىبەگ سەۋەبچى بولدى.
ئاندىن ئاتىلىق غازىنىڭ مېھرىبانلىق بىلەن قىلغان پەرىمانلىرى
بويىچە خوتەندەك ئالتە ھاكىملىق كاتتا يۇرتقا يۈز دىۋان ②، 40
كۈنلۈك سەھرا ۋە قىشلاقلىرى بىلەن قوشۇپ مۇستەقىل ھاكىم
قىلىپ ھۆكۈمرانلىق ھوقۇقىنى بەردى. خالىغىنچە بۇيرۇق بېرىپ
ئىش يۈرگۈزۈشكە ئىختىيارنىڭ تىزگىنىنى قولىغا تۇتقۇزدى.
شۇنداق ئۇلۇغ دۆلەت ۋە مەنەسەپكە قانائەت قىلماي، ئىسلاھ
دائىرىسىدە ئۆتكەن ئۆمۈر ۋە تۇرمۇشلىرىنىڭ قەدىر قىممىتىنى
بىلمەي، شۇكرانە نېمەتنى كۇپرانە نېمەتكە ئۆزگەرتىپ،
خىتايلاردىن مەنەسەپ تەمە قىلىپ ۋاپا ئۈمىد قىلغانلىقى،
ئۇنىڭ ناھايىتى ھاماقەت ۋە ئەقىلسىزلىكىنى ئاشكارا قىلدى.

نەزم:

نېمەتنىڭ ئارتار ئەگەر شۇكرانە نېمەت ئەيلىسەڭ،
قوللىرىڭدىن پات كېتەر كۇفرانە نېمەت ئەيلىسەڭ.

① بىر كىشىنىڭ گىلىمى ئەزەلدىن قارا توقۇلغان بولسا،
زەم-زەم سۈيى بىلەن ھەرقانچە يۇغان بىلەنمۇ ئاقارمايدۇ. دېمەك،
بىر كىشى ئەزەلدىن قارا كۆڭۈل، ئالانمەت يارىتىلغان بولسا، ئۇ
ھەرقانچە قىلغان بىلەن توغرا بولغا ماڭمايدۇ.
② دىۋان — ئۆشرە-زاكات، غەللە-پاراق يىغقۇچى.

بۇنىڭدىنمۇ ئاجايىپراقى شۇكى، بەخت-دۆلىتىگە سەۋەب بولغان ئۆز ئۇلۇغىغا خىيانەت قىلىپ يوقاتتى. بۇ ۋەقەلەر يۇقىرىدا بايان قىلىندى. يەنە بىرى، كىچىككە بەچە (ھەققۇلىمبەگ) نىڭ ئۇلۇشى ئۈچۈن ھىيلە-مىكىر ئىشلىتىپ، چوڭ بەگ بەچە (بېكقۇلىمبەگ) گە خەت يېزىپ ئۆز قېرىندەشنى ئۆلتۈرۈپ، ناھەق قان تۆكۈپ خالايقىنىڭ مالاھەت ئوقىغا نىشان بولۇشىغا سەۋەبچى بولدى.

نىياز ھېكمىمبەگ ئائىلىق غازغا بەرگەن زەھەردىن ئۈزۈكىنىڭ كۆزى ئاستىدا ئازغىنا مەخپىي ساقلىغانىكەن. خىتايلارنىڭ غەزىپىدىن قورقۇپ ئۈزۈكىدىكى ئاشۇ زەھەرنى چىقىرىپ ئازغىنا سالدى ۋە بۇ پانىي ئالەمدىن خوشلاشتى*. قىلغان يامان ئىش، يامان ھەرىكەتلىرىنىڭ جازاسىنى بۇ ئالەمدە ئاشكارا كۆردى.

نەزم

يامان قىلماق يامان پەيدا قىلۇر ھەم ياخشى ئىش يامان،
كى ئارپادىن ئۇنەر ئارپا، كى بۇغدايدىن ئۇنەر بۇغداي.

دېمەك، نىياز ھېكمىمبەگ ھوقۇق تۇتقان كۈنلىرىدە خالايقىنىڭ خۇنلىرىنى ناھەق تۆكتى. ھوقۇقى قولدىن كەت-

* نىياز ھېكمىمبەگنىڭ ئۆلۈمى ھەققىدە گەپ خىلمۇ خىل، «زوزۇڭتاڭ ھەزرەتلىرىنىڭ خانغا يوللىغان مەلۇماتنامىلىرى» دېگەن كىتابتا دېيىلمىشچە، ئۇ قەشقەرگە ئېلىپ كېلىنگەندىن كېيىن، زىندانغا تاشلانغان ۋە ئۆزىنىڭ گۆشىنى ئۆزىگە يېگۈزۈش جازاسى بېرىلىپ ئۆلتۈرۈلگەن — مۇھەررىردىن.

كەندىن كېيىن ئاقىۋەت ئۆزىنىڭ خۇنىنى ئۇرغۇلى بىلەن تۆكتى.

يەكەنگە مۇھەممەد يۇنۇس شاغاۋۇل دادخاھ 12 يىلدىن كۆپرەك مۇستەقىل ھاكىم بولدى. دۆلەتلىرى نىياز ھېكمىمەگە - نىڭ دۆلىتىدىنمۇ زىيادە ئىدى. شاغاۋۇل دادخاھ ئالىم، ئېتىقادلىق كىشى ئىدى. يۇرتدارچىلىق ئىشلىرى، غەللە - پاراق، باج - خىراج توغرىسىدا شەرىئەت ھۆكۈمىدىن قىلچە چىقمايتتى. ھەممىشە ھەرقانداق ئەھۋالدا مۇستاپا* نىڭ شەرىئەت - تىگە تولۇق رىئايە قىلىپ قاتتىق ئېھتىيات قىلاتتى. ئۆز ۋاقتىدا ھېچقانداق بىر كىشىگە زۇلۇم - تەئەددى قىلمىغانىدى. ئەمما بېيىچىنىڭ ئەھلى يېتىپ كەلگەندە قورقۇپ سېرىق قول تەرىپىگە نۇرغۇن ئەمىر ۋە سەركەردىلىرى بىلەن قاچتى. سوغۇقنىڭ يامانلىقىدىن داۋانغا قار يېغىپ يول توسۇلۇپ قالغاچقا، ئۆتەلمەي يەكەنگە يېنىپ كەلدى. بۇ چاغدا خىتاي مەنسەپدارلىرىنىڭ قولىغا چۈشۈپ قالدى. خىتايلار بىرنەچچە ئەمىر ۋە سەركەردىلەرنى شېھىت قىلدى. خىتاي مەنسەپدار - لىرى يۇنۇسخان شاغاۋۇل دادخاھقا ئىززەت - ئىكرام كۆرسىتىپ، «سىز تولا ئوبدان ئادەم ئىكەنسىز، ئەمما ئەيىبىڭىز <异人> ئىكەن يەنى يات كىشى - باشقا يۇرتنىڭ ئادىمى ئىكەنسىز. مۇشۇ يەردە تۇرىشىڭىز مائاش بەلىگىلەپ بەرسەم، يۇرتۇمغا كېتىمەن دېيىشىڭىز ئادەم قوشۇپ، يول خىراجىتى بېرىپ يولغا سېلىپ قويسام»، دەپ ئىلتىپات قىلغاندا، شاغاۋۇل دادخاھ يۇرتۇمغا كەتسەم، دېگەن ئەرزىنى بايان قىلدى. دۈشمەنلىكى شۇنداق ئاشكارا تۇرسىمۇ، زۇڭدۇ 500 سەر كۈمۈش ۋە ئات - ئۇلاغ بېرىپ، ئادەم قوشۇپ، ئىززەت - ئابروى بىلەن پەرغانە

* مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام.

ۋىلايىتىگە يولغا سېلىپ قويدى. ياراتقان تەڭرىم ئۇنىڭ قىلغان ياخشىلىقلىرىنىڭ نەتىجىسىنى بۇ ئالەمدە ئوچۇق كۆرسەتتى. بۇ ۋەقەلەرنى بۇ يەردە تەپسىلىي بايان قىلىشتىن مەقسەت، ۋىلايەت ۋە شەھەرلەرگە بۇنىڭدىن كېيىن ھاكىم بولغانلار ۋە مەملىكەتنىڭ پۈتۈن ئەمەلدارلىرىغا، نىياز ھېكمىمبەگ بىلەن مۇھەممەد يۇنۇسخان شاغاۋۇل داداخانىنىڭ ئەھۋالىنى ۋە ئۇلارنىڭ ئاقىۋەتلىرىنى بىلدۈرۈش زۆرۈر كۆرۈلدى.

مۇھەممەد يۇنۇسخان شاغاۋۇل داداخاھ بىلەن نىياز ھېكمىمبەگنىڭ ھەر ئىككىسى بىر پادىشاھنىڭ قول ئاستىدا بولۇپ، بىر دەۋردە ئوخشاش ئىككى چوڭ شەھەرنىڭ مۇستەقىل ھاكىملىرى ئىدى. ھەر ئىككىسىگە بۇيرۇق، پەرمان، يارلىق ئوخشاش چۈشەتتى. بۇلارنىڭ ھال-ئەھۋالى ۋە ئاقىۋەتلىرىنى مۇلاھىزە قىلىپ كۆرگەندە، بىرىگە قەدىمىي دۈشمەنلىرى سەمىمىي دوست بولۇپ، ئاسراپ، ئىززەت-ھۆرمەت-ئىتىپاق قىلىپ، مەقسەت ۋە ئارزۇلىرىغا يەتكۈزۈپ، جان ۋە ماللىرىغا ئامانلىق بېرىپ، ھەتتا ئالتۇن-كۈمۈش خىراجەت-لەرنى ئىنتايىن قىلىپ ئەل-يۇرتى، ئۇرۇق-تۇغقان ۋە قوۋم-قېرىنداشلىرىغا ئۇلاشتۇردى. يەنە بىرىنىڭ جان-دوستلىرى ۋە ئۇ دۇنيا-بۇ دۇنيالىق بۇرادەرلىرى دۈشمەن بولۇپ، ئىززەت ۋە ئېتىبارىدىن ئايرىپ، خار-زار قىلىپ، مال-مۈلۈكلىرىنى ئېلىۋېلىپ نا ئۈمىد قىلدى. ئۇنى ئەل-يۇرتى ھەتتا قوۋم-قېرىنداش، پەرزەنت-ئەقىربالىرىدىنمۇ جۇدا قىلىپمۇ جېنىغا ئامانلىق بەرمەي زېمىنىنىڭ ئاستىغا تاپشۇردى. دېمەك، پۇقرا-رەئىيەلەرنىڭ ئاسايىشلىقىنى كۆزلەپ، ئەدلى-ئادالەتنى ئۆزىگە لازىم تۇتقانلار ئۇنىڭ نەتىجىسىنى ۋە ئەجرىنى مۇشۇ ئالەمدىلا ئاشكارا كۆردى. پۇقرالارنىڭ پۇل-ماللىرىنى سەل چاغلاپ ئېلىۋېلىپ، جەبىر-زۇلۇم قىلغان،

پۇقرالارنىڭ كۆز يېشىدىن ئېھتىيات قىلىمغانلارمۇ ئەنئەنىسىنى مۇشۇ ئالەمدە ئاشكارا كۆردى. ئۇلۇغ تەڭرىم، بىزنى زەھىم شەپقەت قىلىپ توغرا يولغا باشلىغايسەن، ئامىن.

1-6

ئالىي مەرتىۋىلىك جانابىي ئاتىلىق غازىنىڭ دەۋرىدىكى مۇشتمىرى تەلىمات ① دىيىنەتلىك ئۆلچاملار، مۇكەممەل تەسۋىپىيە كۆرگەن كاتىپ - مەزىنلەر ۋە سۆھبەتلىك لەشكەر باشلىقلىرىنىڭ ئەھۋالاتى

بۇ يەتتە شەھەر ئىقلىمىدىكى ئالىي دەرىجىلىك مازار-لارنىڭ ئۇلۇغ روھلىرىنىڭ مەدەنىي ۋە ياردىمى، يەنەزىلەتلىك دۇئاگۇيىلارنىڭ ئىجابەتلىك دۇئالىرىنىڭ بەرىكىتىدىن ئاتىلىق غازى بۇ يەتتە شەھەر ئاھالىسىگە 14 يىل ھۆكۈمران بولدى. ئۇلۇغ ئەۋۋالارنىڭ مۇقەددەس روھلىرى، قۇتبۇل-ئەقتاب ② ۋە چىلتەنلەرنىڭ مەدەنىي بولمىسا بۇنداق دۆلەتكە مۇپەسسەر بولمىقى مۇمكىن ئەمەس ئىدى. «نەفھا-تۇلۇنۇس» ③ دېگەن كىتابتا مۇنداق دەيدۇ: «ئاسماندىن يامغۇرنىڭ يېغىشى، يەر-زېمىندا ئۆسۈملۈك-گىياھلارنىڭ

① مۇشتمىرى تەلىمات — چىرايى يۇلتۇزدەك نۇر چېچىپ تۇردى دىغان دېگەن مەنىدە.

② قۇتبۇلئەقتاب — يېتەكلىگۈچى، توغرا يولغا باشلىغۇچى دېگەن مەنىدە.

③ نەفھا تۇلۇنۇس — كىتابنىڭ نامى. سۆفۇزىنىڭ يېشىۋالىرىنى ۋە ئۇلارنىڭ سۈپەتلىرىنى بايان قىلىدىغان كىتاب.

ئۈنمەكلىكى، ئۇلۇغ ئەۋلىيالارنىڭ قەدەملىرىنىڭ بەرىكىتىدىندۇر. مۇسۇلمانلارنىڭ كاپىرلار ئۈستىدىن غەلبە قىلىشى ئەنە شۇ ئەۋلىيالارنىڭ ھىممەت ۋە مەدەت قىلىشىدىندۇر. بۇنداق زاتلار 4000 بولۇپ، ئالەمنىڭ ئىگىلىرى شۇلاردۇر. بۇلار بىر-بىرىنى تونۇمايدۇ. ئۆزلىرىنىڭ ئۇلۇغلىقىنى بىلمەيدۇ. پۈتۈن ئەھۋالى خالاقتىن مەخپىيدۇر. پۈتۈن چىگىشلىرىنى يەشكۈچى ۋە ھەل قىلغۇچى تەڭرىنىڭ دەرگاھىدا ئۇلۇغ سانالغۇچىلار 300 دۇر. بۇلارنى «ئەخبار» ①، دەيدۇ. بۇ زاتلاردىن 40 تەنى «ئابدال» ② ئاتايدۇ. يەنە يەتتە كىشىنى «ئەبرار» ③، تۆت كىشىنى «ئەۋتار» ④، ئۈچ كىشىنى «نەقبا» ⑤، بىر كىشىنى «قوتىب» ۋە يەنە بىرىنى «غەۋس» ⑥ ئاتايدۇ. بۇلار بىر-بىرلىرىنى تونۇيدۇ. ھەر بىر ئىشتا بىر-بىزلىرىنىڭ رۇخسەت قىلىشىغا ۋە ياردەم بېرىشىگە موھتاجدۇر، دەپ زىكرى قىلىدۇ. يۇقىرىدىكىلەرنى بايان قىلىشتىكى مەقسىتىمىز شۇكى، ئائىلىق غازىنىڭ دەۋرىدە سەئىد ⑦ پەزىلەتلىك ئۇلۇغ ئۆلىمالار تولا ئىدى. ئۇنىڭ غالىب قوشۇنلىرى 80 مىڭدىن ئارتۇق بولۇپ، لەشكەر باشلىقلىرى، تۆھپە ياراتقان كىشىلەر ئارىسىدا پازىل، ئالىم، ئىپتىقادلىق كىشىلەرمۇ بار ئىدى. بۇلارنىڭ

① ئەخبار — ئەڭ يېقىن دوست دېگەن مەنىدە.

② ئابدال — ئۆزگەرمەك ياكى ئۆزگەرتمەك.

③ ئەبرار — پاك - گۇناھسىز كىشى. گۇناھىنىڭ ئەپۇ قىلىنىشىغا

ياردەم بەرگۈچى.

④ ئەۋتار — مىق، قوزۇق، دۇنيانى تۇتۇپ تۇرغۇچى.

⑤ نەقبا — يېتەكچى، يول باشلىغۇچى، يول كۆرسەتكۈچى.

⑥ غەۋس — قوتۇلدۇرغۇچى، قۇتۇلۇشقا ياردەم بەرگۈچى.

⑦ سەئىد — پەيغەمبەر ئەۋلادى دېگەن مەنىدە.

قىلغان ئىبادەتلىرى ۋە تارتىقان رىيازەتلىرىنىڭ ئۈنۈمدىن بىرىنى شۇ زاماننىڭ ئۇلۇغ ماشايىمخلىرى ئادا قىلالمايتتى. ئەمما يامان ئادەملەرمۇ بار ئىدى. قىسقىسى، ئۇلۇغ سەئىدلەر، ئۆلىما ۋە ھەقىقەتپەرۋەر كىشىلەرنىڭ قاتارىدا ياكى لەشكەر باشلىقلىرى ۋە خىزمەت كۆرسەتكەن ئەمىرلەر گۇرۇھىدا ۋە ياكى پۇقرا-رەئىيەلەرنىڭ ئارىسىدا ئۇلۇغ ئەۋلىيا ئەخيارلار، ئۇلۇغ ئەبىرلار بولۇشى مۇمكىن. چۈنكى بۇنداق زاتلار مەخپىي ۋە يوشۇرۇندۇر. ئۇلۇغ تەڭرىم بۇنداق ئالىي دەرىجىنى خالىغان كىشىگە بېرىدۇ. بۇنداق كاتتا سائادەتنىڭ ئىشىكىنى خالىغان كىشىگە ئاچىدۇ. قۇرئان كەرىمدە: «ئاللاھ ئۆزى خالىغان كىشىگە پەزىلەت ئاتا قىلىدۇ»، دېيىلگەن. بۇنداق سەئىد، پېشىۋالار، پەزىلەتلىك، ئادالەتلىك ئۆلىمالار، شەرىئەت ئىلمى ۋە پەرمان - قائىدىلىرىنى مۇكەممەل ئىگىلىگەن زاتلارنىڭ بەزىسى، ئاتىلىق غازىنىڭ ھۆكۈمرانلىق دەۋرىدە ھاياتلىق بىلەن خوشلاشقان بولسىمۇ، بەزىلىرى ھاياتلىق دائىرىسىدە ياشاپ كېلىۋاتاتتى. شۇلاردىن بىرى جاھانگىرخان تۆرەمنىڭ ئوغلى بۇزۇرۇكخان تۆرەم بولۇپ، ئۇ بىرنەچچە يىل بۇ دىياردا تۇرغاندىن كېيىن پەرغانىگە قايتىپ كەتتى. بۇ توغرىدا يۇقىرىدا ئازغىنا بايان قىلىپ ئۆتۈلدى. ئۇنىڭدىن باشقا جانابىي كاتتاخان تۆرەم ئۇلۇغ تەڭرىنىڭ قىچقىرىشىغا بىنائەن ئۇ ئالەمگە سەپەر قىلىپ جەننەتكە مۇشەررەپ بولۇپ قەشە-قەردە دەپنە قىلىندى. ئىنىسى كىچىكخان تۆرەم ۋاپات بولۇپ ئاقسۇدا دەپنە قىلىندى. ئىسرائىلىخان تۆرەم كونا تۇرپاندا ۋاپات تاپتى. مۇھەممەد رەبىمخان تۆرەمۇ قايتىپ كەتتى. كاتتا خان تۆرەمنىڭ ئوغلى ھېكىمخان تۆرەم ئىدى، ئۇمۇ قايتىپ كەتتى. بۇ ھەقتىكى ئەھۋاللارنى يۇقىرىدا بايان قىلىپ ئۆتكەنىدۇق. ھېكىمخان تۆرەمنى تارىخىي ھېجرىيىنىڭ

1321 - يىلى ① بۇ ئالەمدىن باقىي ئالەمگە سەپەر قىلدى دېگەن خەۋەر قۇلىقىمىزغا يەتتى. بۇ سەئىدلەرنىڭ پەزىلەتلىرى پۈتۈن ئىنسانلارغا ناھايىتى ئاشكارىدۇر.

يەنە ئىشان تەبىقىلىرىدىن جانابىي مەھمۇد خوجام ھەز- رەت بولۇپ، ئۇ پەزىلى كامالەتتە ناھايىتى ئۈستۈن ئىدى. ئۇ ئاتىلىق غازىنىڭ پىرى بولۇپ، ئاتىلىق غازىنىڭ زامانىدىلا باقىي ئالەمگە سەپەر قىلىپ قەشقەرگە دەپنە قىلىندى. ئۇنىڭ- دىن باشقا يەنە ئەھمەد خوجا شەيخۇلىئىسلام دېگەن ناھا- يىتى پەزىلەتلىك كىشى بار ئىدى. ئۇ ئىككى ھەرەمنى زىيا- رەت قىلىشقا كەتتى. ئەكمەلخان تۆرەم بولسا پازىل، ئۆلىما، ئىنساپلىق بىر ئادەم بولۇپ، ئىسمى - جىسىمغا لايىق كامالەتكە يەتكەنىدى. سەئىد ئەردىلانى - چوڭقۇر بىلىم ئىگىسى ۋە زور ئۆلىما بولۇپ، ئۇ ھەزرىتى ئاپاقتا دەرس ئۆتۈپ نۇرغۇن ئوقۇغۇچىلارغا تەلىم بەرگەنىدى. يەنە سەئىدلەردىن جانابىي ئەھرارخان تۆرەم ناھايىتى پازىل، ئىبتىقادى مۇستەھكەم، تەۋادار كىشى ئىدى.

ھىندىستانلىق دىۋانە ئاتانا غەۋسۇلئەزەم ② تەرىقەت- لىرىدىكى ئاددىي، كەمتەر ۋە ياشانغان ئادەم بولۇپ ئاتىلىق غازىنىڭ پىرلىرىنىڭ قاتارىدىكى كىشى ئىدى. كىشىلەر ئۇنى؛ ئۇ ھازىر 114 ياشقا كىرگەن بولسىمۇ، ئۆزى ناھايىتى قۇۋ- ۋەتلىك بولۇپ، قاتتىق ئىبادەت، مۇشەققەتلىك تۇرمۇشقا ئادەتلەنگەن، دەپ تەرىپلىشىدۇ. ئۇ ھېلىمۇ ھايات بولۇپ،

① ھىجرىيەنىڭ 1321 - يىلى مىلادىنىڭ 1903 -، 1904 -

يىللىرىغا توغرا كېلىدۇ.

② قادىرىيە سۇلۇكىنىڭ پىرى ئابدۇلقادىر جىلانى قاتارلىقلارغا

بېرىلگەن نام - مۇھەررىردىن.

ئۇچتۇرپاندا غەۋسۇلئەزەمنىڭ داشلىرىنى قايتىشىپ، غەرب -
غۇرۇلارغا ئاش بېرىپ، تۇل خوتۇن، يېنىم ئوغۇل بىچارىلەرگە
باشپاناھ بولۇپ كېلىۋاتىدۇ.

ئاتىلىق غازىنىڭ زامانىدا نۇرغۇن مۇرەتتەپ قارىيلار
جەم بولغان بولۇپ، ھېچ زاماندا مۇنداق يىغىلمىغان بولغىدى.
شۇلارنىڭ جۈملىسىدىن قارىي موللا سالىھ پازىل، خۇش ئاۋاز،
ئېتىقادى كۈچلۈك ۋە مۆمىن مۇرەتتەپ قارىي ئىدى. يەنە
قەشقەرلىك ئۆلىمالارنىڭ ئۇستازى موللا مۇھەممەد شېرىپ
خەلىپىتىم 50 - 60 يىل مۇدەررىسلىك قىلىپ، تالىپ ۋە
ئوقۇغۇچىلارغا تەلىم بېرىش بىلەن ئۆمرىنى ئۆتكۈزگەن
كىشى ئىدى. نۇرغۇن تالىپلار ئۇنىڭدىن زور مەنپەئەت ئالغان
لىقتىن ئۇ «مەنپەئەتلىك ئۆلىما» دەپ نام ئالغانىدى.
ئۇنىڭ شاگىرتلىرىدىن 300 گە يېقىن كىشى خەتمە كەردىلىككە ①
ئېرىشىپ ئۆز ئالىدىغا مۇدەررىس بولۇپ دەرس ئۆتۈشكە
رۇخسەت ئېلىپ، قوللىرىغا شاھادەتنامە ئالدى. موللا مۇھەممەد
شېرىپ خەلىپىتىم 85 ياشقا كىرىپ تارىخىي ھىجرىيەنىڭ 1310 -
يىلى ② زامان ئېيىنىڭ 17 - كۈنى ۋاپات بولدى. يەنە
بىرى موللامىر مۇھەممەدى ئاخۇنۇم قازى كالان ③ ئۇ ئېتىقاد -
لىق، شەرىئەت ئىلمىنى پۇختا ئىگىلىگەن، ئىنساپلىق كىشى
ئىدى. يەنە بىرى موللا ئابدۇرىشىت ئاخۇن بەلەم ئۆلىما ۋە
مۆمىن كىشى ئىدى. يەنە موللا مۇھەممەدى ئاخۇن، ئالىم،

① خەتمە كەردە - ئىمتىھان بەرمەك، ئىمتىھاندىن ئۆتمەك.

② ھىجرىيەنىڭ 1310 - يىلى - مىلادىنىڭ 1892 -، 1893 -

يىللىرىغا توغرا كېلىدۇ.

③ قازى كالان - سوراقچىلار باشلىقى، سوتچىلارنىڭ چوڭى.

خۇش خۇي، شېئىر ۋە مۇئەممادا ① داڭلىق كىشى ئىدى، يەنە ئابدۇخالىق ئىشان دېگەن بىر زات بار ئىدى. ئۇمىر مۇھەممەدى قازى كالانىڭ ئىنىسى بولۇپ، غەۋسۇلسەزەم تەرىقىتىنىڭ يېتتەكچىسى، كەنتتە، ئاددىي - ساددا كىشى ئىدى. ئاتىلىق غازى ئۇنىڭغا بەك ئېتىقاد قىلاتتى. يەنە يەكەندىكى ئۆلىما - لارنىڭ ئۇستازى ۋە كاتتىسى زىيائىدىن دامۇللا قازى كالان ئىسلامنىڭ قائىدە - قانۇنلىرىغا مۇۋاپىق ھۆكۈم يۈرگۈزىدىغان، «ھۆكۈمى ھەممە ئىنسانلار ئارىسىدا ئىجرا بولىدۇ»، دېيىشكە بولىدىغان ئۇلۇغ كىشى ئىدى. ئۇ ئامان - ئېسەن ئۆز يۇرتىغا چىقىپ كەتتى. ئۇلاردىن باشقا يەنە موللا قاسىم ئاخۇن ئەلەم، موللا نېئمان ئاخۇن قازى رەئىسلەرمۇ بار ئىدى. ئىشانلاردىن، خۇددى زامانىنىڭ پادىشاھى، دەۋرنىڭ ھۆكۈمرانىدەك ئابرويلىق كەبىر ساھىب ھەزرەت ۋە مىسكىن شاھ ساھىب ② ھەزرىتىمىلەر بار ئىدى.

خوتەندىكى بالا ئىبراھىم قازى كالان ئاخۇنۇم، ئالىم، دىيانەتلىك، شەرىئەت ئىلمىدە ھەممە ئۆلىمالاردىن ئۈستۈن ۋە مۇكەممەل، شەرىئەت ھۆكۈمىنى ئىجرا قىلىشتا پۈتۈن قازىلارنىڭ ئالدىدا تۇرىدىغان غەيرەتلىك كىشى ئىدى. ئاقسۇدا خوتەنلىك موللا ئابدۇللا ئاخۇنۇم قازى كالان ئىدى. ئۇ مۆمىن، ئېتىقادلىق، ئىنساپلىق، دىيانەتلىك، ئىلمىي شەرىئەت ۋە ئادالەتتە تەڭدىشى يوق، شەرىئەت ھۆكۈمىنى ئۆزىدىن بۇرۇن ئۆتكەن ئەۋلىيا - مۇجتەھىتلارنىڭ ئېيتقانلىرى

① مۇئەممە - تېپىشماقلىق قوشاق، شېئىر.

② «تارىخىي ھەممىدە» دە: «كەبىر ساھىب ھەزرەت ۋە مىسكىن

ساھىب» دەپ ئېلىنغان - مۇھەررىردىن.

بويىچە ئىجرا قىلىدىغان، دۈشمەنلەشكەن ئىككى دەۋاگەر ئارىسىدىكى دەۋانى ئادالەت بىلەن سوراپ، ئۇلارنىڭ دۈشمەنلىكىنى يوقىتىدىغان قازىلىققا تولغۇمۇ مۇۋاپىق كېلىدىغان كىشى ئىدى. مەزكۇر موللا ئابدۇللا قازى ئاخۇنۇم تارىخىي ھىجرىيىنىڭ 1307 - يىلى ① پانىي ئالەمدىن باقىي ئالەمگە سەپەر قىلدى. يەنە موللا ھەسەن ئاخۇن ئەلەم ئۆز مەنسىپىگە مۇۋاپىق زور ئۆلىما ۋە پازىل ئادەم بولۇپ، ئۇ ئىلىمنىڭ ھەممە ساھە - لىرىدىن خەۋەردار، شەرىئەت ئىلمىنى چوڭقۇر تەتقىق قىلغان، زېھىن - پاراسىتى ئۆتكۈر، مۇلايىم ۋە كۆڭلى ئىنچىكە كىشى ئىدى. ئۇ تارىخىي ھىجرىيىنىڭ 1310 - يىلى ② رامزان ئېيىنىڭ 27 - كۈنى (پەيشەنبە) ۋاپات بولدى. يەنە موللا ئىسمائىل مۇپتى ئاخۇنۇم، ئىلمىي شەرىئەتتە كامىل، خۇش خۇي، مۇلايىم، گەپدان، ھەممە ساھەدىن خەۋەردار ئاممىباب كىشى ئىدى. يەنە موللا ئابدۇلىتىپ ھاجى، بۇخارادا ئوقۇغان، ئىلىم - پەنگە ماھىر، ھاياتىنى ئىلىمگە بېغىشلىغان، تالىپلارغا دەرس ئۆتكەن، ئەس - يىادى تەڭرى بىلەن ئاخىرەتنىڭ غەنىمىدە يۈرىدىغان كىشى ئىدى. يەنە موللا ئوسمان ئاخۇن ھاجى، ئۆز ۋاقتىدىكى ئۆلىمالاردىن، پېشقەدەم، ئىززەت ۋە ھۆرمەتكە سازاۋەر، ئىلمىي شەرىئەتنى پۇختا ئىگىلىگەن، پەرھىزكار كىشى بولۇپ، قىيىن مەسىلىلەرنى يېشىشكە كەلگەندە تەدبىر سىزىرەك ئىدى. ئۇ ئۆمرىنى دەرس ئۆتۈش، شاگىرتلارغا تەلىم بېرىش بىلەن ئۆتكۈزۈپ كەن بولۇپ، مەن كەمىنەنىڭ ئۇستازلىرى جۈملىسىدىن ئىدى.

① ھىجرىيىنىڭ 1307 - يىلى مىلادىنىڭ 1889 - ، 1890 - يىللىرىغا توغرا كېلىدۇ.

② ھىجرىيىنىڭ 1310 - يىلى مىلادىنىڭ 1892 - ، 1893 - يىللىرىغا توغرا كېلىدۇ.

ئاقسۇدىكى قەدىمدىن تارتىپ ئاخۇن ئەۋلادى، شەرئەتنىڭ ئىگىلىرى بولۇپ كەلگەنلەردىن، شەمسىددىن ئەلەم ئاخۇنۇم دېگەن كىشى بارئىدى. ئۇ مۆمىن، ساددا، ساھىبى ئىستىخارە^①، دۇئاسى ئىجابەتلىك، تۇتۇۋېلىش قابىلىيىتى يۇقىرى، ئاتىقلىقتا تەڭدىشى يوق كىشى ئىدى. ئۇ تارىخىي ھىجرىيىنىڭ 1295 - يىلى^② ۋاپات بولدى. يەنە، ھادى خەلىپەم ئىشانلىق بىلەن ئۆمۈر كەچۈرگەن ئادەم بولۇپ، مىرغىياسىددىن ۋەلىيۇللانىڭ نەۋرىلىرىدىن ئىشانخان ھەزرىتىمنىڭ مۇرىتى ئىدى. ئۇ ئاتىلىق غازىنىڭ دەۋرىدە قەشقەردە ۋاپات بولدى. يەنە موللا ئابدۇلھاقى ھاجى مۇپتى ئەقىل - پارسەتتە تەڭداشسىز، دانا، شائىرلىقتا يېتىشكەن كىشى ئىدى. ئۇ ئۆز ۋاقتىدا ئۇلۇغ پادىشاھلاردەك ئۆتكەن، دائىم نەغمە - ناۋا، بەزمە - مەشرەپ بىلەن ئۆمۈر كەچۈرگەن، گاھىدا بىرەر پىيالە ئۈزۈم شارابى بىلەن كۆڭۈل ئېچىپ روھىنى كۆتۈرىدىغان، خۇش خۇي، مۇلايىم، سېخىي، مۇساپىرپەرۋەر كىشى ئىدى^③. ئۇ تارىخىي ھىجرىيىنىڭ 1300 - يىلى^④ ۋاپات بولدى.

ئىشان تەبىقىلىرىدىن ئىمامى رەببىانى مۇجەددىدى ئەلپىسا - نىنىڭ نەۋرىلىرىدىن بىرى بولغان نىسار مەسۇم ھەزرىتىم، ئاقسۇ -

① ساھىبى ئىستىخارە - كەلگۈسىدىكى ياخشى - يامان ئىشلارنى ئالدىن بىلىدىغان كىشى.

② ھىجرىيىنىڭ 1295 - يىلى مىلادىنىڭ 1878 - 1879 - يىلىغا توغرا كېلىدۇ.

③ «تارىخىي ھەممىدە» دە: «مۇساپىر كىشى ئىدى» دېيىلگەن - مۇھەررىردىن.

④ ھىجرىيىنىڭ 1300 - يىلى مىلادىنىڭ 1882 - 1883 - يىلىغا توغرا كېلىدۇ.

دا ئولتۇرۇشلۇق بولۇپ، قارىي قۇرئان، چاپلىق ئىبادەت قىلىدىغان كىشى ئىدى. ئۇ تارىخىي ھىجرىيىنىڭ 1292 - يىلى قۇرئان بولۇپ ئاقسۇدا دەپنە قىلىندى ۋە يەنە ئىشان تەبىقە لىرىدىن ھەزرىتى كالانىڭ ئوغلى سادىق ھەزرىتىم قارىي قۇرئان، كېچىلىرى ئۇخلىمايدىغان، چاپلىق ئىبادەت قىلىدىغان، غەربىيەرۋەر، قەلەندەرگە ئوخشاش كىشى ئىدى. كېيىن ئۇ پەرغانە تەرەپكە چىقىپ كەتتى

پەرغانە تەرەپتىن كەلگەنلەردىن، موللا ئىبراھىم ئاخۇن قازى لەشكەر، دىندار، پەرھىزكار، مۆمىن ۋە يېتىشكەن ئۆلىما كىشى ئىدى. قىپچاق موللا نارقۇل ئاخۇن مۇپتى لەشكەرمۇ شەرىئەت ئىلىمىدە يېتىشكەن ئالىم، دىيانەتلىك، مۆمىن كىشى ئىدى. يەنە موللا سائادەت ئاخۇن، قازى رەئىس لەشكەر بار ئىدى ۋە يەنە موللا ئەكرەم شاقازى، باي ۋە ساپرامدا قازىلىق ئەمىلىدە بولغان ئىتىقادلىق، تەقۋادار، ئىككى قولى بىلەن ئەمگەك قىلىپ، پېشانىسىنىڭ تەرى بىلەن يەر تېرىپ، ھوسۇل ئېلىپ ئۆز - ئۆزىنى تەمىنلەيدىغان كىشى ئىدى. يەنە موللا يۈسۈپ ئاخۇن كۇچادا قازى كالان بولۇپ تۇرغانىدى. ئۇ نۇتۇق قابىلىيىتى ئۈستۈن، خۇش ئاۋاز كىشى ئىدى. ئەمما مىجەزى نازۇك، كۆرۈنۈشى سۈرلۈك ئىدى. ئىككى يىلىدىن كېيىن ئەمىلىدىن بىكار بولدى. كېيىن يەنە ئاقسۇدا قازى بولدى. كۇچاغا موللايار ئاخۇن قازى كالان ئىدى، ئۇ ئالىم، مۆمىن، ساددا، شەرىئەت ئىلىمىگە بويسۇنىدىغان، دىيانەتنى ئۆزىگە شوئار قىلغان، ئېغىر - بېسىق، تەمكىن كىشى بولۇپ، قازىلىقتا پەيغەمبەرنىڭ شەرىئىتىگە مۇۋاپىق ھۆكۈم قىلاتتى.

* ھىجرىيىنىڭ 1292 - يىلى مىلادىنىڭ 1875 - 1876 - يىلىرىدا توغرا كېلىدۇ.

ئۇ مەن كەمىدە يازغۇچىنىڭ ئۇستازى ۋە پېشقەدەم يېتەكچىسى ئىدى. موللا يار ئاخۇن ئىككى ھەرەمنى زىيارەت قىلىشقا بېرىپ قايتىشىدا ۋاپات بولدى، ئۇ يىلى تارىخىي ھىجرىيەنىڭ 1305 - يىلى ① ئىدى ۋە يەنە ئۇنىڭ بىر تۇغقان بۇرادىرى موللا ئېلى ھاجى كۇچاغا ئەلەم ئىدى. ئۇ خۇش خۇي، مۇلايىم، كەم سۆز كىشى ئىدى. موللا ئابدۇقادىر ئاخۇن كۇچاغا مۇپتى بولۇپ، خۇش تەبىئەت، چىقىشقاق، شەرىئەت ئىلىمىگە كامىل، شائىرلىققا ماھىر، بەزمە - مەشرەپ، كوڭۇل ئېچىشقا قابىل كىشى ئىدى. ئۇ ھازىر قازىلىق ئەمىلىدە، ھاياتلىق دۆلىتىدىن بەھرىمەن بولۇپ تۇرۇپتۇ، كورلىدا موللا ئەھمەد ئاخۇن قازى بولۇپ، ئۇنىڭ ئىلىمى ئازراق، ئىنساپ - دىيانىتى كۆپرەك كىشى ئىدى. قازى سۇرغ ئابى تۇرپانغا قازى كالان قىلىپ تەيىنلەندى. ئۇ موللا، شەرىئەت ئىلىمىگە پۇختا، ئەمما ئازۇك ۋە سىپايى مەجەز، غەيرەتلىك ۋە چەبەدەس كىشى ئىدى. يېقىندا ئۇ ئەمىلىدىن بىكار قىلىنىپ، ئورنىغا تۇرپانلىق موللا تۆمۈر ئاخۇن قازى كالانلىققا تەيىنلەندى. ئۇ ئېتىقادلىق، تەقۋادار، مۆمىن كىشى ئىدى. ئىككى ھەرەمنى زىيارەت قىلىشقا كېتىۋېتىپ سەمەرقەندتە ۋاپات تاپتى. يەنە موللا سابىت ئاخۇنلۇق ② دېگەن بىر كىشى بولۇپ، ئۇ ھەممە ئىلىمىگە ماھىر، ئەتراپلىق تەتقىقاتچى ئىدى. تالىپلىرى «بۇ كىشىگە ئىلىمنى ئەگرىم غايىمىتىن ئاتا قىلغان»، دەپ ئېتىقاد قىلاتتى. ئۇ

① ھىجرىيەنىڭ 1305 - يىلى مىلادىنىڭ 1887 - ، 1888 - يىللىرىغا توغرا كېلىدۇ. «تارىخىي ھەممىدە» دە: «تارىخىي ھىجرىيەنىڭ 1304 - يىلى» دېيىلگەن — مۇھەررىردىن.

② «تارىخىي ھەممىدە» دە: «موللا سابىت ئاخۇن» دېيىلگەن —

دائىم دەرس ئۆتۈش بىلەن مەشغۇل بولاتتى. يەنە كەسپ - بۆلگەھىپنىڭ شەيخلىرىدىن موللا پولات شەيخ ئىززەتلىك، مۆتىۋەر كىشى بولۇپ، ئۇ ئاقسۇغا ئاق ئۆيلۈك قىلىنغانىدى. دېمەك، بۇ يەتتە شەھەردە يۇقىرىدا زىكرى قىلىنغان ئۆلىما ۋە پازىللاردىن باشقا يەنە مۆتىۋەر ئۆلىما، پازىللىق بىلەن ياشىغان كىشىلەر تولا ئىدى. بۇكىتابتا شۇنچىلىك بايان قىلىندى.

بۇ يەتتە شەھەردە يۇرت سوراپ ۋىلايەتلەرگە ھاكىم بولغانلاردىن - قەشقەرگە ئالاش بى داداخا، يەكەنگە مۇھەممەد يۇنۇسخان شاغاۋۇل، خوتەنگە نىياز ھېكىمبەگ ھاكىم ئىدى. بۇلارنىڭ ئەھۋالى يۇقىرىدا قىسقىچە بايان قىلىندى. ئاقسۇغا دەسلەپ ھېكىمخان تۆرەم ھاكىم بولدى. ئىككى يېرىم يىلدىن كېيىن موللا جىيان مىرزا بېشى ھاكىم بولۇپ 18 ئاي سۈرىدى. ئاندىن كېيىن كۇچالىق ئابدۇراخمان داداخا ھاكىم بولدى. ئۇچتۇرپانغا مۇھەممەد بابا توقسابە، باي - سايرامغا مۇھەممەد ئىمىنبەگ ھاكىم بولدى. كۇچاغا ئىسھاق خوجام ھاكىم بولۇپ، ئىككى يېرىم يىلدىن كېيىن نارمۇھەممەد پەرۋانچى ھاكىم بولدى. ئۇنىڭدىن كېيىن ئامىلخان تۆرەم ھاكىم بولدى. كورلىغا ھاجى مىرزانى ھاكىم قىلدى. ئۇنىڭدىن كېيىن نىياز مۇھەممەد توقسابەنى ھاكىم قىلدى. تۇرپاننى جانابىي سىيىت ھېكىمخان تۆرەمگە ئىلتىپات قىلغانىدى.

جانابىي ئاتىلىق غازى مەملىكەتنىڭ پۈتۈن ئىشلىرىنى ئۆزى قىلاتتى. ئۇ پازىل، ئېتىقادلىق، بىرەر - ئىككى ئادەمنى ئۆزىگە ۋەزىر قىلمىدى. لېكىن ۋەزىرلىك خىزمىتى ۋە ۋەزىپىلىرىنى، مەملىكەتنى ئىدارە قىلىش، مەسلىھەتلەرنى ھەل قىلىش ئىشلىرىنى دىيانەتلىك، ھوشيار، تەجرىبىلىك مىرزا، باش كاتىپلارنىڭ مەسلىھىتى بىلەن قىلاتتى. پۈتۈن يۇرتنىڭ ئىچكى

ئىشلىرى، ئەمەلدار ۋە لەشكەرلەرنىڭ سانى، ئات - يارات
ئەسلىمەلەرنىڭ ھېسابى، خەزىنە ۋە ئىشخانلارنىڭ خىراجەتلىرى
مىرزا بېشى (باش كاتىپلار) نىڭ باشقۇرۇشىغا ھاۋالە قىلىندى.
مىرزا بېشى ھۆكۈمەت ئىشلىرىنى مىرزا بېشىلار بېجىرىپ
بولۇپ مەلۇم قىلىپ قوياتتى. ئەرز قىلغۇچى، ئەلچى ۋە قىيىن
ئىشلارنى مىرزا بېشىلارنىڭ رايى بويىچە ھەل قىلاتتى. ئاتلىق
غازنىڭ ھوقۇقىدىن قالسا، مىرزا بېشىلارنىڭ ھوقۇقى چوڭ ئىدى.
ئاتلىق غازى مىرزا بېشىلارنى ھەددىدىن زىيادە ھۆرمەت قىلاتتى.
ئەمما ئۇلار ئاتلىق غازىنىڭ غەزىپىدىنمۇ خالىي بولالمايتتى.
ئىلگىرى بۇزۇقخان تۆرەم ۋە ئاتلىق غازى كەلگەندە
ئۇلار بىلەن بىللە كەلگەن مىرزا ياقۇپ دېگەن كىشى مىرزا
بېشى بولغانىدى. ئۇ ئەقىل - پاراسەتتە ئەڭدىشى يوق كىشى
بولۇپ، ئۈچ يىلدەك مىرزا بېشىلىق بىلەن ئۆمۈر ئۆتكۈزدى.
ئاخىر كېسەل بولۇپ ۋاپات بولدى، ئۇنىڭدىن كېيىن مىرزا
بارات دېگەن كىشىنى مىرزا بېشى قىلدى. لېكىن ئۇ ۋەزىپىنى
ئوبدان بېجىرەلمىدى. ئۇنىڭدىن كېيىن موللا ئەيسا مىرزانى
مىرزا بېشى قىلدى. بۇمۇ ئىشنى راۋاج تاپتۇرالمىدى. ئاقىۋەت
قەشقەرلىك ھامىت ھاجى ئەلەم ئاخۇنۇمنىڭ ئوغلى مۇھىددىن
مەخدۇمنى مىرزا بېشى قىلدى. بۇ كىشى «مىرزا پەرسەخ»
نامى بىلەن مەشھۇر بولدى. چۈنكى ئۇ قەشقەردىن تۇرپانغىچە
ئارىلىقتىكى يوللارنى ئۆلچەپ، ھەر پەرسەخقە تاش توختىتىپ
چىققانىدى. ئۆزى ئىنتايىن ھوشيار، زېرەك، چەيدەس، قەلەمدە،
ئەلەمدە ۋە كاتىپلىقتا ھەممىگە كامىل يېتىشكەن كىشى ئىدى.
يەتتە خىل ئىل، ئالتە خىل يېزىق بىلەتتى. بۇخارالىق موللا
كامالىددىن مىرزا، كاتتا خوجا ئىشان مىرزا ۋە شادى مىرزانلار
ئۇنىڭ قېشىدا خىزمەت قىلاتتى. ئۇنىڭدىن كېيىن مەرغانلانىدىن
موللا زەينەلئابدۇددىن مەخدۇم كېلىپ مىرزا بېشى بولدى. بۇ

زاتنىڭ تەرىپى يۇقىرىدا قىسقىچە بايان قىلىندى. بېكقۇلىبەگ ھۆكۈمرانلىقىنىڭ ئاخىرقى باسقۇچلىرىدا موللا زەينىلىئاپىدىدىن مەخدۇمنى 40 ئاتلىق ئادەم بىلەن ئەلچى بولۇپ زۇڭتۇڭنىڭ ئالدىغا بېرىش ئۈچۈن ئاقسۇغا ماڭدۇرۇلغانىدى. بۇلار مازالبېشىدىن ئۆتكەندىن كېيىن زۇڭتۇڭنىڭ چېرىكىلىرى بىلەن ئۇچرىشىپ قاپتۇ. ئۇلار بىر - بىرلىرىنىڭ تىلى ۋە مۇددىئاسىنى بىلەلمىگەنلىكتىن، چېرىكلەر قوراللىق ئادەملەرنى كۆرۈپ ئوق چىقىرىپ، 40 يىگىتنىڭ ھەممىسىنى ھالاك قىلىپتۇ. زەينىلىئاپىدىدىن مەخدۇم مىرزا بېشىنىڭ ئاغزىغا ئوق تېگىپ قوۋۇزىدا توختاپ قېلىپ، بېھوش بولۇپ يېتىپ قاپتۇ. شۇ ئارىدا زۇڭتۇڭ يېتىپ كەپتۇ. ئاتلىق غازىنىڭ خەزىنىچىلىرىدىن ھۇشۇر بەگ مەھرەم* ۋە ئاقسۇلۇق سىدىقىبەگلەر زۇڭتۇڭ دارىغا تەرجىمان بولۇپ كەلگەنىكەن. بۇلار زەينىلىئاپىدىدىن مەخدۇمنى كۆرۈپ توتۇپ زۇڭتۇڭغا: «بۇ كىشى مۇشۇ پادىشاھنىڭ چوڭ ئادىمى بولۇپ، ئۆزى ناھايىتى ئوبدان، تىنچ، ياخشى كىشى ئىدى»، دەپ چۈشەندۈرگەندە، زۇڭتۇڭ: «ئۇنداق بولسا ياخشى مۇھاپىزەت قىلىپ مەن چۈشكەن جايغا تىنچ - ئامان ئاپىرىڭلار» دەپ ئەمر قىلغانىكەن. ئاپاراغاندىن كېيىن جەرراھ ئوپېراتسىيە قىلىدىغان تىۋىپلارنى قىچقىرىپ تۇرۇپ قالغان ئوقنى ئېلىپ تاشلاپتۇ. گەپ سورىسا زەينىلىئاپىدىدىن مەخدۇم گەپ قىلالماي جاۋاب بىرەلمەي، ماڭا دۈۋەت، قەلەم، قەغەز ئەكىلىپ بېرىڭلار، دەپ ئىشارەت قىلىپتۇ. ئۇلار خەت ئارقىلىق سۆزلىشىپتۇ، زۇڭتۇڭ:

* ياقۇببەگنىڭ ئاسراندىسى، خاس مەھرەملىرىدىن بىرى. كېيىن ياقۇببەگنىڭ خەزىنىسىنى 40 قېچىرغا ئارتىپ، قاراقىزىل ئارقىلىق ئۈرۈمچىگە قېچىپ كەتكەن. «ھۇشۇرخىتاي» دەپمۇ ئاتىلىدۇ. مۇھەررىردىن.

«ئۇلۇغ خاننىڭ مەنەسەپدار ۋە چېرىكلىرىنىڭ بۇ تەرەپكە كەلگەنلىكىنى ئاڭلاپ تۇرۇپ، قورال - ياراق كۆتۈرۈپ يۈرگىنىنىڭ نېمە قىلغىنىنىڭ؟» دەپ سوراپتۇ. زەينىلىئاپىدىدىن مەخدۇم خەت بىلەن جاۋاب بېرىپ: «خاننىڭ چېرىكلىرىنىڭ كەلگەنلىكىدىن مېنىڭ خەۋىرىم يىوق. بېكقۇلىبەگ ياشلىق قىلىپ، ئۆزىدىن قورقۇپ مېنى ئەۋەتتى، بارمايمەن دېيىشكە بولىمىدى»، دەپتۇ. زۇڭتۇڭ: «سىنى ئۆلسۇن دەپ ئەۋەتىپتۇ»، دېگەندە، زەينىلىئاپىدىدىن مەخدۇم: «بېكقۇلىبەگ ياشلىق قىلىپ ئوبدان مەسلىھەتلىشىمەي ئەۋەتتى»، دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. زۇڭتۇڭ: «راستىنى ئېيتتىڭ»، دەپ ئىشەنچ بىلدۈرۈپ: «ئوبدان خەۋەر ئېلىپ قەشقەرگە ئاپىرىڭلار»، دەپ ئادەم قوشۇپتۇ. قەشقەرگە بارغاندىن كېيىن، زۇڭتۇڭ زەينىلىئاپىدىدىن بىلەن كۆرۈشۈپ، گەپ سوراپ، ئوبدان يەردىن جاي - ماكان تەيىنلەپ بەردى. تۆت - بەش كۈندە بىر قېتىم چاقىرىتىپ كېلىپ، زۇڭتۇڭ دارىن ئۇنىڭدىن گەپ سوراپ نۇرغۇن ئىلتىپاتلارنى قىلدى. ئاخىر قىش كېتىپ باھار كۈنلىرى يېتىپ كەلدى. زەينىلىئاپىدىدىن مەخدۇم گەپ قىلالايدىغان بولدى ۋە «يۇرتۇمغا چىقىپ كەتسەم»، دەپ ئىلتىماس قىلغاندا، زۇڭتۇڭ دارىن ئىلتىپات قىلىپ: «چېرىكلەر سىزنى بىلمەي ئوق چىقىرىپتۇ، كۆڭلىڭىزگە ئالماي ئەپۇ قىلىڭ»، دەپ كۆپ ئۆزىلەرنى ئېيتىپ، رازى بولۇڭ، دەپ 180 سەر كۈمۈش* ئىنئام قىلىپ ئۇنى يولغا سېلىپ قويدى. زەينىلىئاپىدىدىن مىرزا بېشى مەخدۇم ياخشىلىق - نىڭ نەتىجىسىنى بۇ ئالەمدە كۆردى. ئۇ مەرخىلانغا بېرىپ ئۇرۇق - قاياشلىرى بىلەن كۆرۈشۈپ ئاندىن كېيىن ئىككى

* «تارىخىي ھەممىدېيە» دە: «200 سەر كۈمۈش» دېيىلگەن —

ھەرەمنىڭ زىيارىتىگە بېرىپ مۇرادىنى ھاسىل قىلغاندىن كېيىن قايتىپ كېلىپ مەرغىلاندا ۋاپات تاپتى.

يەنە توسلۇق ① موللا كامال مىرزا، موللانەجىمدىن مىرزا، خوجەنتىلىك كاشىپخان تۆرە مىرزا، موللا كېرىم مىرزا قاتارلىق نۇرغۇن مىرزلار بار ئىدى ۋە يەنە تاشكەنتتە قانائەت شاھقا مىرزا بېشى بولغان، مەرغىلانغا ھاكىم بولغان ھىسار بەگزادى - لىرىدىن مىرزا بابايەگ، ئاتىلىق غازىنىڭ پەرىمانلىرى بىلەن ئاقسۇغا زاكاتچىلىق مەنسىمىگە قويۇلغانىدى. ئۇچتۇرپاندىن كورلىغىچىلىك شەرىئەت ھۆكىمى بويىچە ئېلىنىدىغان زاكات، قاراۋۇللاردىن ئۆتۈشكە بېرىلىدىغان يول خېتى قاتارلىقلار مىرزا بابايەگنىڭ ئىختىيارىدا ئىدى. ئۇ ناھايىتى ئېستىقادلىق مۇسۇلمان كىشى ئىدى. ھەر ھەپتىدە بىر قېتىم خەتمە ئەھزاپ ② تەرىقىسىدە قۇرئان كەرىمنى بىر قېتىم، دەلائىل خەيراتنى ③ بىر قېتىم خەتمە قىلاتتى. مەن كەممىنە يازغۇچى موللا مۇسا موللا ئەيسا سايرامى ئوغلى، زاكاتچى مىرزا بابا - بەگنىڭ قول ئاستىدا يەتتە يىل زاكاتچىلىق خىزمىتىنى قىلىپ ئۆمۈر ئۆتكۈزدۈم. ئۇ ھەرگىز بىتەرەت يەرگە دەسسەمەيتتى. قىش - ياز سوغۇق سۇدا تەرەت ئالاتتى. قىلچە شەرىئەتنىڭ سىرتىغا چىقمايتتى. بىر ھۇجرىنى ئۆزى تىلاۋەت قىلىدىغان جاي قىلىپ تەيىن قىلغان بولۇپ، مەزكۇر ھۇجرىدا ئىككى بورا، ئىككى خام خىش، بىر قۇرئان كەرىم، بىر دەلائىل خەيرات،

① توس — يەر — جاي نامى.

② خەتمە ئەھزاپ — بىرنەچچە كىشى قۇرئاننى بۆلۈشۈپ ئوقۇپ

تۈگىتىش دېگەن مەنىدە.

③ دەلائىل خەيرات — تەڭرىنىڭ ئىسمى - سۈپەتلىرىنى ئەسلەپ

مەدھىيە ئوقۇيدىغان كىتاب.

بىر رەھىلدىن ① باشقا ھېچ نەرسە يوق ئىدى. بۇ ھۇجرىغا مېنىڭدىن باشقا كىشىنىڭ كىرىشىگە رۇخسەت قىلمايتتى. ھاۋا سوغۇق كۈنلەرنىڭ بىرىدە زۆرۈر بىر ئىش ئۈچۈن كىرسەم، مىرزا بابابەگ يېڭىدىن تەرەت ئالغانىكەن. سوغۇقنىڭ قاتتىقلىقىدىن تەرەتنىڭ سۈيى بۇرۇت - ساقال ھەتتا قاش - كىرىپىكىلىرىدە مۇزلاپ قېتىپ قاپتۇ. مەن دەرھال قايتىپ چىقىپ بىر خوپىڭغا ② ئوتۇن - كۆمۈرنى چىق سېلىپ ئىس - تۇتۇنلىرىنى چىقىرىۋېتىپ، ئەكىرىپ ئالدىدا قويدۇم. ئۇ قول - يۈزلىرىنى بىر ئاز ئىسسىتىپ دۇئا قىلدى ۋە: «ۋاي بالا، بۇ ئوتنى ئەمدى ئاچىقىپ كېتىپ، ئۆزۈڭلار ئىسسىنىڭلار، مېنى بۇ خىل راھەتكە ئادەتلەندۈرمەڭلار»، دەپ چىقىرىۋەتتى. ئۇ ئىبادەت قىلىدىغان ئۆيگە ئەسلا ئوت ياقمايتتى. كۆپ كېچىلەرنى قۇرئان تىلاۋەت قىلىپ، ئويغاق ئۆتكۈزەتتى. ئۇ ھەمىشە: «يېشىم 60 قا يېتىپ قالدى. ئاقنى قارا قىلىدىم، قارىنى ئاق قىلىدىم. ئۆمرۈمنى غەپلەتتە ئۆتكۈزۈدۈم. خۇدانىڭ دەرگاھىغا قايسى كۆزۈم، قايسى يۈزۈم بىلەن بارىمەن؟ خۇدانىڭ جامالىنى قانداق كۆرەلەيمەن؟ ئۆمرۈمنىڭ ئاخىرىدا ئاق ساقىلىمنى قىزىل قانغا بويلاپ تەڭرىنىڭ دەرگاھىغا تۆھپە قىلىپ بارسام»، دەپ ياشلىرىنى باھار يامغۇرىدەك تارام - تارام تىۋۇكۈپ يىغلايتتى. مەن كەمىنە كۆڭلۈمدە: «مۇبادا خىتاي ئەھلى كەلسە جېنىڭىزنى مۇھاپىزەت قىلىپ، قايسى داۋاندىن ئېشىپ يۇرتىڭىزغا كېتەر ئىكەنسىز»، دەيتتىم. بۇ زات ئاخىر يەكەندە كاپىرلارنىڭ قولىدا شېھىتلىك شەرىئىتىنى ئىچىپ مۇرادىغا يەتتى. رىۋايەت قىلىنىشىچە خىتايلار

① رەھىل — قۇرئان ۋە باشقا كىتابلارنى قويۇپ ئوقۇش

ئۈچۈن مەخسۇس ياسالغان ياغاچ ئەسۋاب.

② خوپىڭ — ئوت قاچىسى دېگەن مەنىدە.

يەكەندە 17 ئەمىرنى بىر كۈندە شېھىت قىلغانىكەن. شۇنىڭ قاتارىدا مىرزا بابابەگ زاكاتچىمۇ بار بولۇپ، بېشىنى تېنىدىن جۇدا قىلغاندا قاتتىق ئاۋاز بىلەن قاققاپ كۈلگەنلىكىنى كۆرگىلى چىققان خالايمىق ئاڭلاپ، قوللىرىنى چىشلەپ ھەيران قېلىشىپ ئۇنى ماختىغان. كاپىر جاللاتلارمۇ ھەيران قالغانىكەن. شۇنىڭدىن كېيىن يەكەندىن كەلگەن ئىمشەنچىلىك ئادەملەر مەن كەمىنىگە ۋەقەنى بايان قىلىپ: «مىرزا بابابەگ زاكاتچىدا قانداق ياخشى ئىش، ياخشى ئەمەل، ئوبدان خىسەلەتلەر بار ئىدى؟ مۇشۇنداق ۋەقەلەر يۈز بەردى...»، دەپ سورىدى. مەنمۇ بىلىگەنلىرىمنى بايان قىلدىم. ئۇلارمۇ ماختاپ، ئايمىرىنلار ئوقۇپ مىرزا بابابەگ زاكاتچىنىڭ روھىغا دۇئا قىلىشتى.

بۇ بەخت - سائادەت بىلەن خاتىرجەملىك ۋە خۇشاللىق قوشكېزەكتەك بىر - بىرىدىن ئايرىلمايدىغان ياخشى كۈنلەردىكى كاتىپلارنىڭ سۆزلەرنى ئورۇنلاشتۇرۇش تەرتىپى، خۇش پۇراق چېچىپ گويا مىرزا ئابدۇقادىر بىدىلنىڭ يېزىش ئۇسلۇبىغا ئوخشىمىشاتتى. ھەر ھەرپى خۇددى چىرايلىق بىر گۈلگە، ھەر بىر چېكىتى مەرۋايىتىغا ئوخشاش بولۇپ، ئوقۇغۇچىغا ئېسىل بىر باغدا سەيلە - تاماشا قىلغاندەك كۆزلىرىگە روشەنلىك، دىللىرىغا خۇشاللىق بېغىشلانغىنى. دەپتەر تۇتقان مىرزا - كاتىپ - لارنىڭ توغرا تەدبىرلىرىدىن قەلەمنىڭ قارا سىياھى بىلەن پۈتۈلگەن شېرىن سۆزلەرنىڭ ھەر بىر ھەرپى پۇقرالارغا راھەت ۋە ئاسايىشلىق، ھەر بىر چېكىتى كۆڭۈللىرىگە خاتىرجەملىك بەخش قىلاتتى. شۇنداقلا يۇرت زالىم، خىيانەتچى، يامان، ناپاك، بېرىنى ئون، يوقنى بار قىلىدىغان، قەلىمى گويا چايان - نىڭ نەشتىرى، جەرراھنىڭ زەھەر بىلەن سۇغارغان پىچىقىغا

ئوخشىشىدىغان كاتىپ ۋە مىرزىلاردىنمۇ خالىي ئەمەس ئىدى. ئول ئادالەتلىك بىلەن خۇشاللىق بىر - بىرىدىن ئايرىل - مىغان دەۋرلەردىكى ئالىي دەرىجىلىك ئەمىرلەر ۋە ئىشنىڭ ئاقىۋىتىنى سەرەمجان قىلغۇچى لەشكەر باشلىقلىرى تەبىقىسىدىن بولغان، نەسەبلىرى پەرغانە ۋىلايىتىنىڭ بابۇرىيە خانلىرىغا يېتىدىغان مۇھەممەد نەزەربەگ ۋە قادىر قۇلبەگىلەر، يەنە قوقەن پايتەختىدە ئاز ۋاقىت خانلىق تەختىدە ئولتۇرغان خۇدايى قۇلىخان، قەدىمكى قوقەن خانلىرىنىڭ نەزەرلىرىگە ياخشى كۆرۈنۈپ يۇرت سوراپ ئابروي پەيدا قىلغان چوڭلاردىن باقىبەگ دادخاھ، نارمۇھەممەد پەرۋانچى، مىربابا دادخاھ، بۇخارالىق ئابدۇغاپپار بەگ، ھىسارلىق مۇھەممەد ئىمىنبەگ قاتارلىق بەگ ۋە بەگزادىلەرمۇ ئولا ئىدى. بۇلار ئاتىلىق غازىنىڭ ئالىي دۆلەتلىرىدە خۇشال - خۇرام، ئىززەت - ئابرويى بىلەن ئۆمۈرلىرىنى ئۆتكۈزدى.

جەڭ ۋە ئۇرۇش كۈنلىرىنى ئۆزلىرىگە بەزمە ۋە تاماشا ئورنىدا كۆرۈپ، قوماندانلىق قىلىپ، لەشكەر بېشى بولۇپ كەلگەنلەردىن: ئاتىلىق غازىنىڭ قەھرىمان ئوغلى بېكقۇلىبەگ ئەمىرلىمۇرا يەنى باش قوماندان ئىدى. ئىككىنچى ئوغلى ھەققۇلىبەگ ئەمىرلەشكەر ئىدى. يەنە قەدىمكى خانلار زامانىدا - لىرىدا تاشكەنتنى نەچچە يىل سوزغان مىرزا ئەھمەد قوشىبېگى ئەمىرلەشكەر ئىدى. پەرغانە ۋىلايىتىدىن كەلگەن ئوغۇللار ئىچىدە بۇ كىشىدىن كاتتا ۋە ھۈرمەتلىك كىشى يوق ئىدى. ئاتىلىق غازى دەسلەپ ئۇنى ئەمىرلەشكەرلىككە تەيىنلەپ قويۇپ كېيىن بىر ئاز ئېھتىيات قىلىپ ئەمىلىدىن قالدۇردى، كېيىن يەنە مېھرىبانلىق كۆرسىتىپ ئۆز ئورنىدا قويدى. يەنە پەرغانە ۋىلايىتىدىكى خانلارنىڭ ھۇزۇرىدا چوڭ ئەمەل تۇتقان قىپچاق ئۆمەر قۇل دادخاھ ئون تۆت يىل ئەمىرلەشكەر بولۇپ، شۇ

راھەتتىن ئايرىلمايلا پەرغانە ۋىلايىتىگە چىقىپ كەتتى. يەنە ئابدۇللا ئەمىرلەشكەر بولۇپ، نەچچە يىللار رۇستەمى داستان ۋە سام نەرىمانلاردەك پالۋانلىقلارنى كۆرسەتتى. ئاخىر كۆزى كۆرمەس بولۇپ قالغانلىقتىن ئورنىغا بەچە بانۇرنى ئەمىرلەشكەر قىلدى. ئۇمۇ ئاتىلىق غازىنىڭ قول ئاستىدا كۆزگە كۆرۈنۈپ ئابروي قانۇندى. يەنە قىپچاق تۇردى قۇل دادخاھ ناھايىتى ئىتىقادلىق مۇسۇلمان كىشى بولۇپ، ئۈرۈمچىدە ئەمىرلەشكەر بولۇپ تۇردى. كېيىن بىكار بولۇپ كۇچادا تۇرۇپ قالغانىدى. كېيىن ساق - سالامەت ئۆز ۋەتىنىگە چىقىپ كەتتى. يەنە قىپچاق مۇھەممەد مۇسا توقسابە ئاقسۇدا ئەمىرلەشكەر بولۇپ تۇردى. كېيىن ئاتىلىق غازى تەرىپىدىن سالام ئاغىسى مەنسىپىگە تەيىنلەندى. يەنە سەرۋازلارنىڭ ئەمىرلەشكىرى ئاۋغان جامەدار دادخاھ بولۇپ، ئۇ شەۋكەتلىك، ھىممەتلىك، غەيرەتلىك، باتۇر كىشى ئىدى. كېيىن ئامان - ئېسەن ئۆز يۇرتىغا چىقىپ كەتتى ۋە ئىككى ھەرەمنى زىيارەت قىلىشقا بېرىپ مەقسىتىگە يەتكەن - دىن كېيىن ۋاپات بولدى.

ياساۋۇللارغا باشلىق بولغان تۇراپ خوجا ئەمىرلەشكەر دەرىجىسىدە ئورۇن تۇتقانىدى. كېيىن بىكار قىلىنىپ ئورنىغا مۇھەممەد قاۋۇل يۈز بېشى ياساۋۇللارغا باشلىق بولدى. ئۇ مەشھۇر، ئاتاقلىق كىشى ئىدى. يەنە قىپچاق مۇھەممەد كېرىم دادخاھ ئەمىرلەشكەر ئىدى. ئۇ پەرغانە ۋىلايىتىدىمۇ دادخاھ بولغانىكەن. يەنە كورلىغا ھاكىم بولغان نىياز مۇھەممەت توقسابە ئەمىرلەشكەر ئىدى. ئاخىر ئالتە پاناسات بىلەن داۋانچىڭدا شېھىت بولدى.

باتۇر، ئاتاقلىق پاناساتلاردىن ئەزىم قۇل پاناسات ۋە ھەيدەر - قۇل پاناساتلار كاپىرلارنىڭ قولىدا شېھىت بولدى. كەرىمبەي مېرزا پاناسات ئۆز يۇرتىغا كەتتى. ھاجى ئارتۇق مېرزا بېشى

پانسات ئىدى، ئەمما ئەمىرلەشكەر دەرىجىسىدە ئىدى. ئۇ موللا، ئۆلىما، پازىل كىشى ئىدى ۋە يەنە ئۆزگەنچ بەگلىرىدىن مەھمۇدىبەگ ئۆزگەنچى پانسات ئىدى. ئۇ مۇسۇلماندا چىلىقى كىچىك، مۆمىن كىشى ئىدى ۋە يەنە ئارا تۆپە بەگزادىلە - رۇدىن ئېلىبەگ پانسات ئىدى. ئۇ ناھايىتى ئۇلۇغ ئادەم ئىدى. موللا ئالىم قۇل ئەمىرلەشكەرنىڭ ئوغلى شىرمۇھەممەد مىخزا چوڭ پانسات ئىدى. ئوبۇلقاسىم پانسات يېڭىسارغا ھاكىم بولدى. ھېكىمىي پانسات ھېكىمخان تۆرەم زامانىسىدا ئوچتۇر - پانقا ھاكىم بولدى.

شاغۋۇل دادخانىنىڭ ئوغلى ئىسھاقچان پانسات، خالىمان پانسات، ھېيت مۇھەممەد پانسات، باقىبەگ پانسات، نۇرۇز پانسات، ئاخۇن پانسات، رۇملۇق مۇھەممەد ئەپەندى، خېلىل ئەپەندى، كېپەك لاۋۇر، باي مۇھەممەد چارچى بېشى، مۇھەممەد رېھىم پالۋان قاتارلىق باتۇر ۋە قەھرىمانلار ناھايىتى كۆپ ئىدى. ئالتە شەھەر ئادەملىرىدىن: نىياز ھېكىمبەگنىڭ ئىنىسى مۇھەممەت ئىمىنبەگ ئەمىرلەشكەر ئىدى. ئاقسۇنىڭ ھاكىمى ئابدۇراخمان دادخانىنىڭ ئوغلى ھاپىزبەگ پانسات ئىدى. ئۇ ئۆزى موللا، ئۆلىما، پازىل كىشى ئىدى. دەسلەپتە ئۇ دادىسىنىڭ خىزمىتىدە بولغانىدى. مۇشۇ يىلىدا ئىككى ھەرەمنى زىيارەت قىلىپ يېنىپ كەلدى. پەلەكنىڭ ئەھۋالى، كىشىلەرنىڭ خۇي - پەيلى ئۇنىڭ مەجەزىگە مۇۋاپىق كەلمىگەنلىكتىن شەھەرنى تاشلاپ سەھرانى ياقىتۇرۇپ، يېزىدا ۋەتەن تۇتتى. يەنە كۇچالىق قادىر پانسات خىتايىلار كەلگەندىن كېيىن ئازراق مەنسەپ تۇتتى. كېيىن ئىككى ھەرەم زىيارىتىگە تەييارلىق قىلىۋېتىپ ۋاپات بولدى. يەنە بىرى شايارلىق مەئمۇر پانسات خىتايىلار شەھەرنى بېسىۋالغاندا بويسۇنۇشنى ئار - نومۇس بىلىپ، ئىتائەت قىلىشتىن باش تارتىپ، پەيغەمبىرىمىزنىڭ سۈننىتىنى ئادا قىلىشنى

زۆرۈر بىلىپ ھەرەمنى، زىيارەت قىلىش ئۈچۈن بىر مۇنچە ئادەملىرى بىلەن كۆچۈنۈپ شاياردىن ئاقسۇ ۋىلايىتىنىڭ ئاۋات دېگەن يېرىگە كەلگەندە، بىر كېچىدە زۇڭتۇڭ نۇرغۇن چېرىك بىلەن چىقىپ تۇتۇۋېلىپ، يەكشەنبە شېھىت قىلىدى، يەنە ئاقسۇلۇق سازەندە — ئەھمەد ئاخۇن موللا رۇستەم ئوغلى، ئاتىلىق غازىغا يىڭىت ۋە مەھرەم، شەھەر ۋە سەپەرلەردە ھەمدەم، يەتتە يىل مىقدارى ئۇرۇمچى ۋە تۇرپانلاردا بولغان جەڭلەردە ياردەمدە بولغان كىشى ئىدى. ئۇرۇمچى ۋە تۇرپاندا بولغان ۋەقەلەرنىڭ ھېكايە ۋە خەۋەرلىرىنى مەزكۇر ئەھمەد ئاخۇندىن سوراپ ئۆز ئاغزىدىن تېۋاسىتە ئاڭلاپ، يەنە بەزى ئىشەنچ - لىك، ئابرويلىق، راست گەپ قىلىدىغان كىشىلەردىن سۈرۈشتۈرۈپ، سېلىشتۇرۇپ بۇ ۋاراق ئۈستىگە يازدىم. چۈنكى بىر ئادەمنىڭ ھەممە جاي، ھەممە ماكاندا، ھەممە ۋاقىت ھازىر ۋە تەييار بولمىقى مۇشكۈل ۋە مۇمكىن بولمايدىغان ئىشتۇر.

ئۇشۇبۇ كىتابنى يازغۇچىنىڭ ئىسمىم نەشە بلىرى ۋە

سەرگۈزەشتىلىرى

يېقىن يارانلار ۋە ساداقەتلىك بۇرادەرلەرنىڭ ساپ كۆڭۈل - لىرىگە ئاشكارا بولغاچكىم، مەن كەمىشە تۇپراقنىڭ زەرىسىدىنمۇ ئېتىبارسىز بولغان موللا مۇساموللا ئەيسا سايرامى ئوغلى شۇنى بايان قىلىمەنكى، مەن ئەمدى بالاغەتكە يەتكەن چېغىمدا، دادام مەرھۇم ماڭا ئىلىم ئۆگىتىش مەقسىتى بىلەن كۇچاغا ئاپىرىپ موللا ئوسمان ئاخۇنۇمنىڭ خىزمىتىگە تۇتۇپ بەرگەندى. بىرنەچچە يىل مەدرىسىنىڭ توپىسى، ئوقۇغۇچى تالىپلارنىڭ ئاياغ ئاستى

بولۇپ يۈرۈپ ئانچە - مۇنچە بەزى سۆزلەرنىڭ مەنىلىرىنى پەرق
 ئېيتىشكە ماجالىم يېتەنغان بولغان چاغلىرىمدا، كۇچادا تۇڭگانلار
 خىتاي ئەھلىگە ھۇجۇم قىلىپ ئىسلام ئاچتى. شۇ چاغدا مەن
 كەمىنە يازغۇچى سايرامغا كەتكەندىم. كۇچادىن ئۇشتۇمتۇت
 سىمىت بۇرھاندىدىن خېتىپ خوجام ۋە ئوغلى مەھمۇدىن خوجام،
 موللا ئوسمان ئاخۇنۇملار ئىسلام ئېچىش نىيىتى بىلەن ئاقسۇ
 تەرەپكە يۈرۈش قىلىپ سايرامغا يېتىپ كەلدى. مەن كەمىنە
 ئۇلار بىلەن كۆرۈشۈپ، خالاپ - خالىماي، ئۇلارغا ئەمراھ بولۇپ
 بىللە قارا يۇلغۇنغا كەلدۇق. ئاقسۇنىڭ ھاكىمى سەئىدىيەگ نۇرغۇن
 خىتاي چېرىكىلىرىنى ئاچىقىپ بىز بىلەن جەڭ قىلدى. بىز ئۇلارغا ئەڭ
 كېلەلمەي قاچتۇق. مەن كەمىنە بىرنەچچە ئادەملەر بىلەن توقۇز
 يولغا كىرىپ چۆل ئارقىلىق كۇچانىڭ يۇلتۇزباغ كەنتىگە چىقتىم.
 ئات - جابدۇق، ئىگىن - ئاياغلىرىمدىن ئايرىلدىم. ئۇلار مەنىنى
 خىتايلارغا تۆھپە قىلىپ بەرمەكچى بولۇشتى. ھەپتە ئۆتكەندىن
 كېيىن يەنە كۇچالىق خوجاملار نۇرغۇن لەشكەرنى ئېلىپ ئاقسۇغا
 ماڭغانلىقىنىڭ خەۋىرى ئاڭلاندى. يۇلتۇزباغدىن پىيادە ۋە
 يالغۇز كۇچا شەھىرىگە باردىم. كۇچا ئادەملىرىنىڭ ھال - ئەھۋال -
 لىدىن قىيامەت ئاشكارا كۆرۈندى. پاناھلىنىدىغان جاينىڭ تايىنى
 بولمىدى. ئاخىر مەۋلانا ئەرشىدىدىن ۋەلىيۇللانىڭ مازىرىغا
 باردىم. موللا ئاللايار ئاخۇنۇم، موللا يۈسۈپ ئاخۇنۇملار
 مازارنىڭ بېغىدا، خوجاملارنىڭ ئاتا - بوۋىلىرىنىڭ ئايىقىدا
 ئېتىكاپ قىلىپ ياتقانىكەن. ئۇلار بىلەن كۆرۈشتۈم. بېشىمدىن
 ئۆتكەن ۋەقەلەرنى سۆزلەپ بېرىپ ئۇ جايدا 20 كۈن مىقدارى
 تۇردۇم. مەھمۇدىن خوجام ئۇشتۇمتۇتلا ئاقسۇنىڭ پەتھاقىلىنى -
 خانلىق خەۋىرىنى كۇچاغا ئەكەلدى. بېرىپ مەھمۇدىن خوجام
 بىلەن كۆرۈشتۈم. بىرنەچچە كۈن تۇرغاندىن كېيىن مەھمۇدىن
 خوجام ئاقسۇغا قايتىدىغان بولدى. مەنمۇ بىللە قايتىپ سايرامغا

كەلدىم. نەزەر سېلىپ قارىسام، يۇرتنىڭ ۋەزىيىتى ۋە ئەھۋالى باشقىچە، بۇ يەردە تۇرىدىغاننىڭ ئىمكانى يوق. يەنە مەھسۇدىن خوجام بىلەن ئاقسۇغا كەلدىم، ئاقسۇدىن ئۇچتۇرپانغا باردىم. بۇ يۇرتلار ئاتىلىق غازىنىڭ قولىغا ئۆتكەنگە قەدەر ئۇچتۇرپاندا كۈن كەچۈردۈم. بۇ توغرىلۇق ۋەقەلەر يۇقىرىدا قىسقىچە بايان قىلىندى. ئۇنىڭدىن كېيىن جانابىي ئاتىلىق غازى تەيىنلىگەن زاكاتچىلىق خىزمىتى ۋە مىرزىلىق ئورنىدا 11 يىل تۇرۇپ، ئولتۇرۇپ - قوپۇش، ئاش - تاماقتا بىللە بولۇپ، خاتىرجەم كۆڭۈل ئازادلىكى بىلەن ئۆمرۈم ئوبدان ئۆتتى. ھالاھىزىرىقى كۈنلەردە قېزى - ناتىۋان، ھېچ ئىش قولىدىن كەلمەيدىغان ئاجىز، گەپ قىلالمايدىغان بولۇپ، گۇناھنىڭ لېيىغا پېتىپ بىر بۇلۇڭدا ئورۇن تۇتۇپ، ھەممىدىن خالىي بولۇپ ئۆمرۈمنى ئۆتكۈزۈپ تۇرۇۋاتىمەن. تەڭرىگە شۈكۈرى.

مەن يۇقىرىدا «سايرامدىن بولمەن» دېگەنىدىم. سايرامنىڭ ئەھۋالىنى ئازراق بايان قىلماي مەن غېرىپ - كۆڭلى سۇنۇقنىڭ دىلى ئۆز جايىغا چۈشمەيدۇ. شۇڭا ئاتا - بوۋا، ئەجدادلىرىمىز ۋە ياشانغان پېشقەدەملىرىمىزدىن قايتا - قايتا ئاڭلىغان، ئېغىزدىن - ئېغىزغا ئېيتىلىپ كەلگەن ئىشەنچلىك رىۋايەت ۋە نەقىللەرگە ئاساسەن بۇ ۋەقەلەرنى مۇنداق بايان قىلىمەن: بۇنىڭدىن تەخمىنەن 200 يىل ئىلگىرى، ئىلىدا قۇنتەيجى ئىسىملىك بىر قالماق بۇ موغۇلىستان يۇرتلىرىغا باش بولۇپ، خانلىق مەقامىدا ئولتۇرۇپ ھۆكۈم سۈرگەنىكەن. ئۇنىڭ ھاكىمىيىتى شەرق تەرەپتە قۇمۇل، غەرب تەرەپتە تاشكەنت، سايرام، جەنۇب تەرەپتە لوپ ۋە چەرچەنگىچە جارى بولغا - نىكەن.

شۇ زامانلاردا قۇنتەيجى لەشكەر تارتىپ بېرىپ تاشكەنت

ۋە سايراملارنى* ئېلىپ ئۆزىگە ئىتائەت قىلدۇرۇپتۇ. سايرامغا بىر قالماقنى باشلىق قىلىپ، بىرنەچچە قالماقنى ئۇنىڭغا ھەمراھ قىلىپ قويۇپ قايتىپ ئىلى تەۋەسىگە يېتىپ كەلگەندە سايرام خەلقى قالماقلارغا ئىتائەت قىلىشتىن باش تارتىپ، قالماقلارنى ئۆلتۈرۈپتۇ. بىرنەچچىسى چېنىقىنى قۇتۇلدۇرۇپ قېچىپ كېلىپ قۇنتەيجىگە بولغان ۋەقەنى بىر - بىرلەپ بايان قىپتۇ. قۇنتەيجى بۇ خەۋەرنى ئاڭلىغاندىن كېيىن ئۆز قائىدىد لىرى بويىچە قەسەم ئىچىپ، ئىلىغىمۇ كىزمەي ئارقىسىغا قايتىپ سايرامغا كېلىپ بىرمۇنچە كىشىلەرنى ئۆلتۈرۈپ، بۇلاپ - تالاپ ئىككىنچى قېتىم بويسۇندۇرۇپ ئۆزىگە ئىتائەت قىلدۇرۇپتۇ.

سايرام خەلقى ئۈچ قەبىلە يەنى خوجا ئۇرۇقى، شاھ ئۇرۇقى، ئەمىر ئۇرۇقىدىن ئىبارەت ئۈچ ئۇرۇق ئىكەن. قۇنتەيجى بۇ قېتىم قايتىپ كېلىشىدە ئۈچ ئۇرۇقنىڭ ئېسىلزادە، كاتتىلىرىدىن تاللاپ 20 ئۆيلۈكتىن جەمئىي 60 ئۆيلۈك كىشىنى بالا چاقىلىرى ۋە ئۇرۇق - ئەۋلادى بىلەن سۈرگۈن قىلىپ كۆچۈرۈپ پايتەختى ئىلىغا ئەكەپتۇ. بۇلار ئىلىدا بىر يىل مىقدارى تۇرۇپتۇ، ئاندىن ئۇلارنى تۇرپانغا ئەۋەتىپتۇ. تۇرپاندا ئىككى يىل تۇرۇپتۇ، بۇ چاغدا قۇنتەيجى ئۆلۈپتۇ، خاقانىي چېنىنىڭ لەشكەرلىرى ئىلى بىلەن بۇ يەتتە شەھەرگە يېتىپ كەپتۇ. بۇ ئەھۋاللار بولغاندىن كېيىن، ئەمدى ئۆز يۇرتىمىزغا كەتسەك بولىدىكەن، دەپ بۇ 60 ئۆيلۈك كىشى «ۋەتىنىمىنى سۆيۈش - ئىماننىڭ جۈملىسىدىن» دېگەن ھەدىسىنىڭ مەزمۇنىغا ئەمەل قىلىپ، ئۆز يۇرتىغا كېتىشىنى ئارزۇ قىلىپ تۇرپاندىن

* سايرام - سوۋېت ئۆزبېكىستانى تاشكەنت شەھىرىنىڭ قېشىمىدىكى سايرام دېگەن جايىنى كۆزدە تۇتىدۇ.

چىقىپ ئىلى ئارقىلىق مۇز داۋانغا كەلگەندە خىتاي چېرىكىلىرىگە ئۇچراپتۇ. «نېمە ئادەم سىلەر؟»، دەپ سورىغاندا، بولغان ۋەقەنى بىر - بىرلەپ بايان قىپتۇ. خىتاي چېرىكىلىرىنىڭ كاتتىسى شەپقەت قىلىپ «ھازىر بۇ يەرلەرگە ئۇلۇغ خاننىڭ چېرىكىلىرى يېتىپ كەلدى، يوللار پاراكەندە، يوللار خاتىرجەم بولۇپ بۇ يۇرتلاردا تىنچ - ئامانلىق بولغۇچە، دېھقانچىلىق قىلىپ كۈن كەچۈرۈڭلار»، دەپ ياقائېرىق يېزىسىغا ئەكىلىپ ئولتۇرغۇزۇپتۇ. ئۇ يەردە بىر مەزگىل تۇرغاندىن كېيىن كۆنەلمەي بايغا بېرىپ ئورۇنلىشىپتۇ. بايىدىمۇ تۇرالماي، «تاغ باغرى كەڭرى يەر ئىكەن» دەپ كۆچۈپ كېلىپ مۇشۇ سايرامدا* ئورۇنلىشىپ توختاپ قاپتۇ. بۇلار ئەسلى كونا سايرامدىن كەلگەنلىكى ئۈچۈن، بۇ يەرنىمۇ سايرام دەپ ئاتايتۇ. ئاقمۇەتتە بۇ يۇرتلار خىتايلارنىڭ قولىغا ئۆتۈپتۇ.

ئالتە شەھەردە ئادەم ئاز بولغانلىقتىن، ئاۋات بولمىغانلىقى ئۈچۈن خىتاي مەنسەپدارلىرى سايرام خەلقىنى ئۆزلىرىگە رام قىلىپ، ئۆزلىرىگە پۇقرا قىلىشنى قەستلىيەيدىكەن. سايرام خەلقىنىڭ ئەمىر ئۇرۇقىدىن بىر كىشىسى ھۆكۈمەت ۋە مەنسەپكە جېنىنى پىدا قىلىدىغان كىشى ئىكەن. خىتاي مەنسەپدارى شۇ كىشىدىن: «بۇ سايرام خەلقى قانداق قىلسا ئۇلۇغ خانغا تەۋە بولىدۇ»، دەپ سوراپتۇ. «بۇلار مېنىڭ گېپىمدىن چىقمايدۇ. ماڭا چوڭ مەنسەپ بەرسەڭلار، ئۇلۇغ خانغا پۇقرا قىلىپ بېرىمەن»، دەپتۇ ئۇ، خىتاي مەنسەپدارى قوبۇل تۇتۇپ، ئۇلۇغ خانغا مەلۇم قىلىپ ئۇ كىشىگە ئاقسۇ ۋە كۇچاننىڭ ئۈچىنچى دەرىجىلىك ھاكىمى بىلەن تەڭ مەنسەپ بېرىپتۇ.

* سايرام - باي ناھىيىسىدىكى سايرام يېزىسىنى كۆرسىتىدۇ.

شۇ سەۋەبتىن سايرامنىڭ ھاكىمىنىڭ دەرىجە ۋە مەرتىۋىسى ئاقسۇ، كۇچانىڭ ھاكىمى بىلەن باراۋەر بولسىمۇ پۇقرالىرى ئاز ئىدى.

سايرامدىكى بۇ ئۈچ ئۇرۇقنىڭ ئادەملىرى بىرنەچچە ئەسىرنىڭ ئۆتۈشى بىلەن ئۆزئارا ئارىلىشىپ كەتكەن بولسىمۇ، يەنە ئۆز ئىچىدە بىر - بىرىدىن ئايرىپ پەرقلەندۈرۈپ رىدۇ.

«شاھ ئۇرۇقى» دەيدىغانلار ئۆزلىرىنىڭ يىراق ئەجدادىنى تاجىك شاھلىرىغا يەتكۈزۈپتۇ. «ئەسىر ئۇرۇقى» دەيدىغانلار ئەزەلدىن ئەمەل تۇتۇپ، مىرزا ۋە مەنسەپدار بولۇپ كەلگەن. لەرنىڭ ئەۋلادى بىر، دەيدۇ. «خوجا ئۇرۇقى» دەيدىغانلار ئۆزلىرىنى «ئەلىۋى» يەنى ھەزرىتى ئەلىنىڭ ئەۋلادى بولسىمۇ، دەپ پەخىرلىنىپ ماختىنىدۇ. مەن كەمىنە ھەم ئۇشبۇ ئۇرۇقتىن بولمەن. ئابا ۋە ئەجدادلىرىمىزدىن قالغان تەۋەرىك شەجەرىلەر ھېلىمۇ بار.

ھەممە مىللەت ھەمدە دىندا، ئۇلۇغ مۇتئەلەر ئارىسىدا، ئەرەب ۋە ئەجەمىلەر ئىچىدە، تۈرك ۋە موغۇل ئائىلىلىرىدىمۇ ئەزەلدىن ئۆزلىرىنىڭ نەسەبلىرىنى مۇھاپىزەت قىلىپ كەپتۇ. ھەركىشى ئۆزىنىڭ نەسەبىنى بىرەر قەبىلىگە توغرىلاپ، ئۇنىڭ بىلەن پەخىرلىنىپ، ماختىنىپ، ئاتا - بوۋىلىرىنىڭ ئۈستىخان - سۆڭەكلىرىگە ھۆرمەت بىلدۈرۈپ ئۆتۈپتۇ. خىتاي، قالماق، قىرغىز، قىپچاقلارمۇ ئاتا - بوۋىلىرىنىڭ نەسەبىدىن پەرزەنت، بالا - چاقىلىرىنى خەۋەردار قىلىدۇ. ئۆز نەسەبلىرىدىن خۇرسەن بولىدۇ. مۇنداق بولغاندىن كېيىن مەن كەمىنە ھەم ئابا - ئەجدادلىرىمنى ئىزھار قىلىپ بايان قىلماقنى لازىم كۆردۈم، يەنى موللا مۇسامۇللا ئەيسا خوجا ئوغلى، ئېزىخان خوجا ئوغلى، نىيازخان خوجا ئوغلى، ئىشان سۇلتان خوجا ئوغلى،

نۇشان پادىشاھ خوجا ئوغلى، نۇشان شاھ جاھان خوجا ئوغلى،
 نۇشان غېرىب شاھ خوجا ئوغلى، نۇشان سەئىد جالالىددىن
 باب ئوغلى، نۇشان سەيىد جامالىددىن باب ئوغلى، نۇشان
 سەئىد كامالىددىن باب ئوغلى، نۇشان سەئىد ئىبراھىم باب
 ئوغلى، سەئىد ئابدۇجەپپار باب ئوغلى، سەئىد ئابدۇكېرىم
 باب ئوغلى، ئابدۇلمەجىد باب ئوغلى، ئابدۇلئودۇد باب
 ئوغلى، ئابدۇلئەزىز باب ئوغلى، ئارسلان باب بابام ئوغلى،
 ئىلياس باب ئوغلى، مەھمۇد باب ئوغلى، ئىپتىخار باب ئوغلى،
 ئوسمان باب ئوغلى، ئۆمەر باب ئوغلى، ئىسمائىل باب ئوغلى،
 ئىسھاق باب ئوغلى، ئابدۇكېرىم باب ئوغلى، ئابدۇجېلىل باب
 ئوغلى، ئابدۇرېھىم باب ئوغلى، ئابدۇراخمان باب ئوغلى، ئابدۇ
 جەپپار باب ئوغلى، ئابدۇلپەتتەھ باب ئوغلى، ئىمام مۇھەممەد
 ھەنىپە ئوغلى، ھەزرىتى ئەلى كەرىمەللاھۇ ۋەجھۇ ئوغلى.

بۇ مۇبارەك شەجەرىنى تارىخىي ھىجرىيىنىڭ 945 - يىلى ①
 سەمەرقەند پادىشاھى ئەبەيدۇللاخاننىڭ زامانىسىدە يېڭىلاپ
 يېزىپ، كاتتا ئۆلىمالارنىڭ مۆھۈرلىرىنى باستۇرۇپ، ئەبەيدۇللا
 خاننىڭ ئالتۇن مۆھۈرلىرى بىلەن زىننەت بېرىپ، كامالىددىن
 باب شەيخنىڭ ساقلاپ مۇھاپىزەت قىلىشىغا ئالتۇن نىشان ②
 بەرگەنىكەن. بۇ ئالتۇن نىشان تا ھازىرغىچە ساقلىنىپ كەلگەن
 لىكىن تەۋەرىۋك بىلىپ، كەم - زىيادە قىلماي، ئۆز ئەينى
 بويىچە بۇ سەھىپىگە كۆچۈرۈپ يازدىم.

① ھىجرىيىنىڭ 945 - يىلى مىلادىنىڭ 1538 -، 1539 -
 يىللىرىغا توغرا كېلىدۇ.

② ئالتۇن نىشان - بۇرۇنقى پادىشاھلارنىڭ يارلىقى، خىزمەتكە
 بەلگىلەش بۇيرۇقى قاتارلىقلار ئالتۇن نىشان دەپ ئاتالغان.

يارلىق

«ئەبۇلغازى ئەبەيدۇللاخان باھادىر، ئەزىز دۆلەتمەن قېرىنداشلار، بەخت - سائادەتمەن پەرزەنتلەر، قەدىرلىك بەگلەر، دىيانەتلىك ئومۇرالار، ئېتىبارلىق ۋەزىرلەر، ئامانەتكە سادىق ۋەكىللەر، خۇسۇسەن سايرام ۋىلايىتىنىڭ ھاكىمى، سەججادە نەشىن ① لىرى، شەيخ ۋە قازىلىرى، دانىشمەن مۇدەررىسلىرى، يۈز بەگى، ئون بەگى، ئەرباب باشلىقلىرى، ئايماق - ئايماق، كەنت - كەنتلەردە ئولتۇراقلاشقان چوڭ - كىچىك، تۈرك، تاجىك، پۇقرا - رەئىيەلەرگە سۆزىمىز مەلۇم بولسۇنكىم، شەرىئەت - نىڭ كۈچلىنىشى، سائادەتنىڭ قانات يېيىمىشىنى ئارزۇ قىلىدىغان خانلىقىمىز تەرىپىدىن، خالايمىقلارنىڭ خوجىسى بولغان، دۇئا ۋە سالامنىڭ ھەممىدىن ئەۋزىلى ۋە ئالىيسى يوللىنىدىغان ھەزرىتى پەيغەمبىرىمىزنىڭ شەرىئەتلىرىنىڭ كۈچ - قۇۋۋىتى ۋە روناق تېپىشىغا بەنىمۇ ياردەم ۋە مەدەت بېرىش ئۈچۈن، ئالىي جاناب ۋە ئالىي نەسەب ئۇلۇغ ماشايىخ كامالىدىن سەيىدەمنى سايرام يۇرتىنىڭ سەججادە نەشىنلىك مەنسىپى، شەيخۇلئىسلام - لىق دەرىجىسىگە لايىق كۆرۈپ ئۇشبۇ يارلىقنى چۈشۈردۈق. بۇ يارلىقنى كۆرگەندىن كېيىن، بۇ ئالىي جانابنى شەيخۇل - ئىسلام ۋە ئۇلۇغ پېشىۋا بىلىپ، بۇ ئالىي مەنسىپكە تەئەللۇق ئىشلاردا ئالىي جانابقا ئەگىشىپ، ئىززەت - ھۆرمىتىنى بەجا كەلتۈرگەيسىزلىر، ھېچقانداق كىشىنى بۇ مەنسىپتە ئالىي جانابقا

① سەججادە نەشىن - لۇغەت مەنسىپى، سەججە قىلىدىغان يەردە ئولتۇرغۇچى دېگەن بولۇپ، دىنىي پېشىۋا، دىنىي يېتەكچى دېگەن مەنىدە ئىشلىتىلىدۇ.

شېرىك، دەپ تونۇمغا يېتىشلەر. ھېچبىر كىشى ئۇلارنىڭ ئىشلىرىغا دەخلى بەرمىسۇنلەر. شەرىئەتنىڭ تايانچىسى بولغان قازى بەردۇن ۋە باشقا قازىلارمۇ ئالىيچانابىنى ئۆزلىرىدىن مۇقەددەم ۋە يېتىشىۋا بىلىپ، شەرىئەتنىڭ ھۆكۈم ۋە خەت - ۋەسىقىلىرىگە مۆھۈرلىرىنى باستۇرسۇنلەر. يارلىققا خىلاپلىق قىلمىسۇنلەر. ھاپىز، قازى، ئىمام، مەزىن، شەيخ، مۆتىۋەللىلەر، يىراق - يېقىندىن كەلگەن دىنىي يېتەكچىلەر، جانابىي ئالىينىڭ سۆز - بەسلىمىتىدىن چىقىمىسۇنلەر. يېقىندىن مەدەت ۋە ياردەم بېرىپ، ئىززەت - ئىكرامنى بەجا كەلتۈرۈپ خىلاپلىق قىلمىسۇنلەر. باشقا كىشىنى تەلەپ قىلىپ يېڭى نىشان، يېڭى يارلىق ئالمىسۇنلەر. جانابىي ئالىينىڭ غەيۋەت - شىكايىتىنى قىلىپ گۇناھكار ۋە رەسۋا بولمىسۇنلەر، دەپ تارىخىي ھىجرىيەنىڭ 945 - يىلى ① (ئىت يىلى) سەپەر ئېيىدا سەمەرقەند شەھىرىدە مۆھۈرلۈك نىشان، يەنى يارلىق قىلىندى. ۋەسسالام.

بۇرۇنقى زاماندا ئۆتۈپ كەتكەن ئادەملەرنىڭ ناملىرىنى ۋە كونا، چىرىپ قالغان يارلىقلارنى بۇ سەھىپىگە يېزىپ كىرگۈزۈش - تىكى مەقسىتىم، ئۆتكەن خانلار ۋە بۇخانلارنىڭ بەلگىسى ۋە ئەمۇنىسى بولغان يارلىقلار بىلەن بۇ يازغانلىرىمغا ② شەرەپ ھاسىل بولۇپ قاتارغا كىرىپ قالارمىكىن، ئوقۇغان، ئىشىتكەنلەر بۇرۇن ئۆتكەن ئەزىزلەر، ئالىي نەسەبلىك خانلار ھەققىدە دۇئا - پاتىمە قىلماقلىرىغا سەۋەب بولارمىكىن دېگەن ئارزۇدىن ئىبارەت.

① ھىجرىيەنىڭ 945 - يىلى مىلادىنىڭ 1538 - ، 1539 - يىللىرىغا توغرا كېلىدۇ.

② بۇ يازغانلىرىم - دەپ ئاپتور مۇشۇ «تارىخىي ئەمەلىيە» كىتابىنى كۆزدە تۇتىدۇ.

تارىخ كىتابلىرىدا شۇنداق زىكىر قىلىنىدۇركى، خان، خاقان ۋە ئىقتىدارلىق پادىشاھ بولۇش ئۈچۈن، ئۇلارنىڭ ئېسىل نەسەبلىك بولۇشىغا ھەددىدىن زىيادە زىئايە قىلىنغان. ھەر زامان، ھەر ماكاندا ئالدى بىلەن ئابا - ئەجدادلىرىنىڭ نەسەب ۋە ئەسلىنى سۈرۈشتۈرۈپ ۋە مۇلاھىزە قىلىپ ئاندىن خالايتىق ئۇلارنى ئۆزلىرىگە ئۇلۇغ پادىشاھ قىلىپ تىكلەپ ئىتائەت قىلىپ، ئەمىر - پەرمانلىرىغا بويسۇنۇپ كەلگەنىكەن. ئۇلار پادىشاھلارنىڭ پادىشاھى، ھاكىملارنىڭ ھاكىمى بولغان ئۇلۇغ تەڭرىمىنىڭ ئۆزىگە خاس پەزىلىتى بىلەن شۇنداق كاتتا دۆلەت ۋە ئىززەت - كە مۇيەسسەر بوپتۇ. بۇ پادىشاھلارغا ئۇلارنىڭ كەمتەر - ئاجىز پۇقرالىرىدىن بىرى ئازغىنا خىزمەت قىلىپ، بىرەر قېتىم نەزەردىن ئۆتسە، ئۇ پادىشاھلار بۇنداق ئاجىز پۇقرالىرىغا شاھانە ئىلتىپات كۆرسىتىپ، ئايلىق، يىللىق، مائاش - تەمىنات تەيىن قىلىپ ئۇلارنىڭ ئەۋلادىدىن - ئەۋلادىغىچە بەھرىمەن بولۇش شەرىپىگە مىراسخورلۇق قىلىشى ئۈچۈن يارلىق ۋە نىشان بېرىدەكەن. كېيىن بولغان خان، پادىشاھلار بۇ كىشىلەرنىڭ ئەۋلادلىرىنى سۈرۈشتۈرۈپ ئىزدەپ تېپىپ، ئاتا - بوۋىلىرىنىڭ مائاش - تەمىناتلىرىنى ئىنتىم ۋە ئېھسان قىلىپ ئۇلارنى رازى قىلىدەكەن. بىرنەچچە يىلدا بىر نۆۋەت ئوردىلىرىغا ئاپىرىپ كۆرۈش شۇش شەرىپىگە ئىگە قىلىپ، ھاجەتلىرىنى راۋا قىلىپ ھەممىدىن غەمىسىز، بىھاجەت قىلىدىكەن.

ئەي، پادىشاھلارنىڭ پادىشاھى، ئۇلۇغلارنىڭ ئۇلۇغى، ھاكىملارنىڭ ھاكىمى بولغان ئۇلۇغ تەڭرىم! ھەقىقىي پادىشاھ - لىق ساڭا خاستۇر. سەن ھەممىنى بىلگۈچىدۇرسەن. شۇڭا مەخلۇقلىرىڭدىن بەزىلىرىنى ئىلغاپ، ئىلتىپاتىڭ بىلەن ئۇلارغا كاتتا دۆلەت، بەخت - پاراغەت ئاتا قىلىپ، ھەممىدىن غەمىسىز ۋە بىھاجەت قىلىپ دەرگاھىڭغا يېقىن قىلسەن. شۇنداق بەن -

دەسلەپكى ئىكەنلىكى ئۈچۈن ئۇلارنىڭ ئەۋلادىنى زامان - زامانلار - غىچە ھەتتا قىيامەتكىچە توغرا يولغا سېلىپ، ھىدايەت ئاتا ئەيلەپ مەھشەر كۈنى چوڭ - كىچىك گۇناھلىرىنى ئەپۇ قىلىپ ئۆز جامالىكىنى كۆرۈش شەرىپىگە ئىگە قىلساڭ، بۇ مۇئەللىپنىمۇ شۇلارنىڭ قاتارىدا قىلىپ، ئىلگىرى - ئاخىر ئۆتكۈزگەن گۇناھ - لىرىغا ئەپۇ قەلىمىنى سۈرۈپ، كەرەم ۋە مەغپىرەت قەلەمىتىراچى بىلەن جەرملەرنىڭ ① نۇقتەسىنى يۇنۇۋېتىپ ھەرەمگە ئۆزگەرتىپ جامالىكىنى كۆرۈشكە سازاۋەر قىلساڭ، سېنىڭ ئۇلۇغ دەرگاھىڭ، ئۈچۈن ئاجايىپ ۋە غارايىپ ئىش ئەمەس. پادىشاھلارنىڭ پادىشاھى، ئۇلۇغلارنىڭ ئۇلۇغى بولغان شەپقەتلىك تەڭرىم، ئىككى ئالەمنىڭ خوجىسى، ئاخىر زامان پەيغەمبىرى - مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەقىقىي - ھۈرمىتىدىن دۇئا ئېمىزنى ئىجا - دەت قىلغىن، ئامىن.

خاقانى چىن مەنسەپدارلىرىنىڭ بۇ يەتتە شەھەر زېمىنىنى ئىكە - كىنچى قېتىم بويسۇندۇرغانلىقى؛ ئۆز مۈلكى - مىراسلىرىغا يەنە بىر قېتىم ئىگە بولغانلىقى

خاقانى چىن ئىقىلمىنىڭ خانى داۋگۈاڭ ② زامانلىرىدا چىن ئىقىلمىنىڭ تەۋەلىرى ناھايىتى مەمۇرچىلىق، ئەتراپ

① جەرم - جەرم — گۇناھ دېگەن مەنىدە بولۇپ، جەرمنىڭ چېكىمىنى ئېلىۋەتسە «ھەرەم» بولىدۇ. ھەرەم دېگەن يېقىن، خاس دېگەن مەنىنى بىلدۈرىدۇ.

② داۋگۈاڭ — 1821 - يىلىدىن 1850 - يىلىغىچە تەختتە ئولتۇرغان.

چېگرسلىرى تىنىچ بولغانىكەن. داۋگۇاڭ خان 32 يىل ھۆكۈمرانلىق قىلىپ ئالەمدىن ئۆتۈپتۇ. ئاندىن شىيەنفېڭ^① خانلىق تەختىدە ئولتۇرۇپتۇ. بۇ چاغدا جىن موزا دېگەن بىر گۇرۇھ خانلىق تالىشىپ ماجىرا تۇغدۇرۇپ، نۇرغۇن جەڭ ۋە جىدەللەر يۈز بەرىپتۇ. شىيەنفېڭ خان 12 يىل ھۆكۈمرانلىق قىلىپ ئۆتۈپتۇ. ئۇنىڭدىن كېيىن تۇڭجى^② خانلىق تەختىگە چىقىپتۇ. بۇ چاغدا تۇڭگانلار قوزغىلاڭ كۆتۈرۈپ خاننىڭ ئىتائىتىدىن چىقىپتۇ. تۇڭجى خان تەختتە ئولتۇرۇپ يەتتە يىلدىن كېيىن بۇ موغۇلىستان يۇرتىنىڭ كۇچا شەھىرىدىكى تۇڭگانلارمۇ توپىلاڭ كۆتۈرۈپ خاقانى چىنىنىڭ مەنسەيدار ۋە چېرىكىلىرىنى ئۆلتۈرۈپ ئۆز ئالدىغا باشقا بولۇۋالدى. بۇ توغرىلۇق ۋەقەلەر باشتا بايان قىلىپ ئۆتۈلدى.

تۇڭجى خان زامانلىرىدا خاقانى چىنىنىڭ چەت - ياقا چېگرا يۇرتلىرى تولىمۇ چېچىلاڭغۇ، ئىتتىپاقسىز ئىدى. خان ئوردى - سىدىكى قۇرئەنداز - پالچى، مۇنەججىمىلەر خاننىڭ بەخت - تەل - يىمگە قۇرئى تاشلاپ، پال سېلىپ ئېيتتىلەركى: «تۇڭجى خان، خانلىقىنى بېرىپ، يەرنىڭ ئاستىغا كىرمىگۈچە خاقانى چىن ئىقلىمىدىن نەسلىك ۋە شۇملۇق كۆتۈرۈلمەيدىكەن. تەقدىرنىڭ ئەھۋالىدىن مۇشۇنداق بولىدىغانلىقى مەلۇم بولدى»، دەپ خانغا مەلۇم قىلدى. قۇرئىنىڭ مەزمۇنىغا بىنائەن خان پادى - شاھلىق تەختىدىن ئاتا - بوۋىلىرىنىڭ گۇرۇستانلىقىغىچە بولغان بىر پوتەي مىقدارى ئارىلىققا لەخمە كولاپ، يەر ئاستى بىلەن

① شىيەنفېڭ — 1851 - يىلىدىن 1861 - يىلىغىچە تەختتە

ئولتۇرغان.

② تۇڭجى — 1862 - يىلىدىن 1874 - يىلىغىچە تەختتە ئولتۇرغان.

يول ياساتتى. خانلىقنى خانزادىلەردىن گۇاڭشۈي دېگەن كىشىگە تاپشۇرۇپ بېرىپ، ئۆزى باشلىرىنى چۈشۈرتۈپ رايون سۈپەت بولۇپ، «يەر يۈزىدە يۈرمىگىم ھارام بولدى»، دېگەن ئەقىدە بىلەن ئولتۇرغان تەختىدىن چۈشۈپ، يەر ئاستى يولىغا كىرىپ، ئاتا - بوۋىسىنىڭ گۇرۇستانلىقىدىن چىقتى. شۇنىڭ بىلەن كىشىگە كۆرۈنمەيدىغان بولدى، دەپ رىۋايەت قىلىدۇ.

گۇاڭشۈي خان خانلىق تەختىدە ئولتۇرغان چېغىدا كىچىك بولۇپ، ئۈچ ياشتا ئىكەن. زۇڭدۇ، ۋەزىر، كاتتا ئەمەلدارلار ئۆزىنىڭ قائىدە - رەسىم، ئەقىدىلىرى بويىچە ئاسماندىن بىر ياشنى تىلىۋېلىپ خانغا بېرىپتۇ. بۇنىڭ بىلەن خان تۆت ياش بوپتۇ. ئانىسى بىر ياشنى بېرىپتۇ، خان بەش ياشلىق بوپتۇ. زېمىندىن بىر ياشنى تىلەپ ئېلىپ بېرىپتۇ، ئالتە ياشلىق بوپتۇ. زۇڭدۇ، ۋەزىر، مەنەسپدارلار بىر ياشنى تارتۇق - پىششىكەش قىلىپ بېرىپتۇ، ئاندىن يەتتە ياش بوپتۇ. خانمىز يەتتە ياش - لىرىدا خانلىق تەختىدە ئولتۇردى دەپ ئەقىدە - ئەخلاس قىپتۇ. لېكىن گۇاڭشۈي خان ئانىسىنىڭ قۇچىقىدا ئولتۇرۇپ خانلىق ھۆكۈملىرىنى ئىجرا قىلغانىكەن.

مۇشۇنداق ياخشى كۈنلەردە قۇرئەنداز پالچى، مۇنەججىمىلەر گۇاڭشۈي خاننىڭ بەخت - تەلىپىگە قۇرئى سېلىپ كۆرۈپ، «خاننىڭ يۇلتۇزى داۋاملىق يۇقىرى ئۆرلەپ ئېگىزلىك دەرد - جىسدە، تەلىپى بەلەن ۋە ئۈستۈن بولۇپ تۇرۇپتۇ. دۈشمەن لىرىنىڭ يۇلتۇزلىرى پەس، خارابلىق دەرىجىسىدە بولۇپ، خان - نىڭ يۇرتى تىنچ ۋە خاتىرجەم بولىدىكەن. تەقدىرنىڭ ئەھۋال - لىدىن شۇ كۆرۈنىدۇكى، ئاتا - بوۋىلىرىنىڭ يۇرتلىرى ئىككىنچى

۷ گۇاڭشۈي — 1875 - يىلىدىن 1908 - يىلىغىچە تەختتە ئولتۇر -

غان.

قېتىم قولغا قايتىپ كېلىدىكەن. شۇڭا ھەر تەرەپكە لەشكەر ماڭدۇرسا، شەك - شۈبھىسىز غەلبىگە قازىنىدۇ»، دەپ مەلۇم قىلدى. بۇ ئەھۋالدا لى خۇڭجاڭ باشلىق ۋەزىر - ۋۇزرا، كاتتا مەنەسپدارلار «غەرب تەرەپتىكى لەنجۇسەڭ قاتارلىق نۇرغۇن يۇرتلارغا تۇڭگانلار غالىپ كېلىپ ئىگىدارچىلىق قىلىپ يۇرت ۋە پۇقرالارنى ۋەيران ۋە خاراب قىلىۋاتىدۇ. ئىلىخونى ئورۇس-سىبىيە بېسىۋېلىپ تۇرۇپتۇ. نەنلۇ باچىڭ ① دىكى چەنتۇلار ②غا غەرب تەرەپتىن بىر ئادەم كېلىپ پادىشاھ ③ بولۇپ ھۆكۈمرانلىق قىلىۋاتىدۇ. ئۇلۇغ خاننىڭ دۆلەتلىرىدە بۇ تەرەپتىكى دۈشمەنلەر يوق بولدى. ئەمدى ئەزەلدىن ئۇلۇغ خاننىڭ ھۆكۈمرانلىقىدا بولۇپ كەلگەن غەرب تەرەپتىكى يۇرتلارغا چىبرىك ئەۋەتىپ قايتۇرۇۋالساق، دەپ ئۇلۇغ خانغا ئەرز قىلدى. ئۇلۇغ خان: «بىلىدىم، ئۇنداق بولسا چىبرىك بېرىپ مەزكۇر شەھەرلەرنى قايتۇرۇۋالسۇن. قارشىلىق كۆرسىتىپ ئۇرۇشقا چىقسا، ئۇرۇشۇپ ئۆلتۈرسۇن. مۇبادا ئۇرۇشماي ئەل بولسا، بىزگە ئەۋە قىلسۇن. ئاتا - بوۋامدىن قالغان بىر فۇڭ مۈلۈك، مىراس زېمىنىنى 1000 چىبرىكىم يوق بولغۇچە سوقۇشۇپ قايتۇرۇۋالسۇن. مەن ئۇلۇغ خان ئۇششاق پۇقرالىرىمنىڭ گۇناھلىرىغا ئەپۇ قىلىمەننى سۈرۈپ كەچۈرۈم قىلىدىم»، دەپ يارىلىق قىلدى. چىڭ ④ جاڭ - جۇنىنى 40 مىڭ چىبرىك بىلەن ئىلى تەرەپكە بېرىشقا يارىلىق

① نەنلۇ باچىڭ — جەنۇبىي شىنجاڭدىكى سەككىز شەھەر دېگەن

ھەئىدە.

② چەنتۇ — ئازادلىقتىن بۇرۇن ئۇيغۇرلارنى كەمسىتىپ شۇنداق

دەپ ئاتايىتى.

③ پادىشاھ — بەدۆلەتنى كۆرسىتىدۇ.

④ جىن شۇن — مۇھەررىردىن.

چۈشۈردى. لوشى ① دارىنى 25 مىڭ چېرىك بىلەن جەنۇبىي شىنجاڭدىكى سەككىز شەھەرگە بېرىشقا يارلىق چۈشۈردى. بۇ مەنەسپدار جاڭجۇنلەر لەنجۇغا كەلگەندە، لەنجۇنىڭ زۇڭدۇسى ئۆزىنىڭ چېرىك باشلىقى دۇڭ دارىنىنى ② 20 مىڭ چېرىك بىلەن لوشى دارىغا قوشتى.

شۇنداق قىلىپ تۇڭگانلار خاقانى چىنىنىڭ ئىتائىتىدىن باش تارتىپ، ئۆز ئىچىدىن ماخۇلۇڭ دېگەن تۇڭگاننى خان كۆتۈرگەنلىكى ۋە يۈز بەرگەن بارلىق ۋەقەلەر مۇقەددىمىدە بايان قىلىپ ئۆتۈلدى ۋە يەنە تۇڭگانلارنىڭ خانى يوق بولغانىدىن كېيىن، داڭدار باتۇرلىرىدىن داخۇ، شاۋخۇ دېگەن ئىككى باتۇرى خىتاي ئەھلى بىلەن ئۇرۇشۇپ، گاھى غالىب كېلىپ، گاھى مەغلۇپ بولۇپ لەنجۇ شەھىرى ۋە ئۇنىڭ ئەتراپىدىكى شەھەر - كەنتلەردە سەككىز يىل بەلكى ئون يىل مىقدارى پاراكەندىچىلىك بىلەن ئۆمۈر ئۆتكۈزدى. مۇشۇ كۈنلەردە ئۇلۇغ خاننىڭ يارلىقى بىلەن نۇرغۇن چېرىكلەر كېلىپ لەنجۇ شەھىرىگە ئورۇنلاشقانلىقىنى ئاڭلاپ داخۇ، شاۋخۇلار قۇمۇلغا قېچىپ چىقتى. قۇمۇلدا 40 - 50 كۈن تۇرغاندىن كېيىن قورقۇپ بۇ يەردىمۇ تۇرالماي، قۇمۇل خەلقىنىمۇ قورقۇتۇپ ئۆزلىرىگە ھەمراھ قىلىپ تۇرپانغا كېلىپ چۈشتى. بۇ ۋەقەلەرمۇ باشتا زىكرى قىلىپ ئۆتۈلدى. ئۇلۇغ خاننىڭ چېرىكلىرى لەنجۇدىن چىقىپ چىڭ جاڭجۇن چېرىكلىرى بىلەن شىخوغا كېلىپ ماكانلاشتى. لېۋ دارىن قۇمۇلغا، دۇڭ دارىن ③ گۇچۇڭغا ئورۇنلاشتى. ئۇلار تۇرپانغا قاراپ

① لېۋ جىڭتاڭ — مۇھەررىردىن.

② دۇڭ فۇشېڭ — مۇھەررىردىن.

③ «تارىخىي ھەممىدىيە» دە: «زۇڭتۇڭ دارىن» دېيىلگەن.

مۇھەررىردىن.

يۈرۈش قىلىشقا تەرەددۇت قىلىۋاتقان چاغدا، بۇ يەرنىڭ پادىشاھى 30 مىڭ لەشكەر ۋە توپ - زەمبىرەكلىرى بىلەن تۇرپانغا كېلىپ چۈشتى، دېگەن خەۋەر يېتىپ كەلدى. بۇ خەۋەرنى ئاڭلاپ خاقانى چىنىنىڭ چېرىكلىرى ئەندىشە قىلىپ لەنجۇسىڭنىڭ زۇڭدۇ*سىغا: «بۇ يەرنىڭ پادىشاھى 30 مىڭ لەشكەر بىلەن تۇرپانغا كېلىپ چۈشۈپتۇ. كۈچ - قۇۋۋىتى زىيادە، يازاق - ئەسەلمەلىرى تولا، لەشكەرلىرى باتۇر دەپ ئاڭلىدۇق. يەنە ياردەم ئۈچۈن بىرمۇنچە چېرىك ئەۋەتلىسە»، دەپ ئىلتىماس قىلدى. لەنجۇسىڭنىڭ زۇڭدۇسى ئەرزىنى تاپشۇرۇۋالغاندىن كېيىن: «ئۆزۈم 60 مىڭ چېرىك بىلەن سىلەرگە ياردەم بېرىش ئۈچۈن ئاتلاندىم. ئەندىشە قىلماي، مەقسەت - نىشان يولىغا قەدەم قويۇڭلار»، دەپ بۇيرۇق ئەۋەتتى. بۇيرۇقنى تاپشۇرۇۋالغاندىن كېيىن خىتاي مەنسەپدارلىرىدا غەيرەت ۋە جۇرئەت پەيدا بولدى. قۇمۇلدا 10 ئاي تۇرغان لوشى دارىن چوڭ يول بىلەن تۇرپانغا كىردى. دۇڭ دارىن ماناس، ئۈرۈمچى، داۋانچىڭ ئارقىلىق تۇرپانغا يېتىپ كەلدى. تۇرپاندا 10 ئاي مىقدارى تۇرغاندىن كېيىن ئاتلىنىپ كورلىغا كەلدى. تۇڭگانلار بىر يەردە توختاپ پۇقرالارنىڭ مال - مۈلكىگە قول ئۈزىتالمىسۇن، دېگەن ياخشى نىيەت بىلەن داخۇ، شاۋخۇلارنى قوغلاپ كورلىدىن چىقىپ، 10 كۈندە ئاقسۇغا كەلدى. داخۇ، شاۋخۇلار ھېچبىر يەردە ئارام ئالالمىدى. شەھەرگىمۇ كىرەلمىدى. داخۇ ئۈچتۇرپان يولى قاخشال ئىچى بىلەن، شاۋخۇ چوڭ يول بىلەن قەشقەرگە يېتىپ كەلدى.

دېمەك، دۇڭ دارىننىڭ ئاقسۇغا يېتىپ كەلگەن ۋاقتى،

* زوزۇڭنىڭ.

تارىخىي ھىجرىيىنىڭ 1294 - يىلى ① (ئات يىلى) شەۋۋال ئېيىنىڭ 17 - كۈنى (چارشەنبە)، قىش پەسلىنىڭ دەسلەپكى مەزگىلى ئىدى. ئاقسۇدا 50 كۈن تۇرغاندىن كېيىن دۇڭ دارىن چوڭ يول بىلەن، لوشى دارىن ئۇچتۇرپان ئارقىلىق قاخىشال يولى بىلەن قەشقەرگە قاراپ يۈرۈش قىلدى. لوشى دارىن بىلەن دۇڭ دارىن تەڭلا بىر كۈندە قەشقەرگە يېتىپ كەلدى. بۇ قارا چېرىكلەر قەشقەرگە كىرىشى بىلەن تەڭ مىرزا ئەھمەد قوشىبېگى پەرغانە ۋىلايىتىگە جېنىنى ئېلىپ قاچتى. دۇڭ دارىن بېرىپ يەكەننى قولغا كىرگۈزدى. خوتەنمۇ بويسۇ-نۇپ ئۇنىڭغا تەۋە بولدى. شۇنداق قىلىپ بۇ يەتتە شەھەر، بەلكى پۈتۈن موغۇلىستان يۇرتى خاقانى چىن مەنەسپدارلىرىنىڭ ھۆكۈمرانلىقىغا ئۆتتى. «ئىسلام غەربىلىق بىلەن باشلانغان، كەلگۈسىدە يەنە غەربىلىققا قايتىدۇ»، دېگەن ھەدىسنىڭ مۆجىزىلىك بايانى ئاشكارا بولدى.

داخۇ، شاۋخۇ باشلىق تۇڭگانلار قەشقەرگە بېرىپ خۇدا-لويە ② بىلەن بىرنەچچە كۈن تۇرۇشتى. ئاخىر خاقانى چىننىڭ چېرىكلىرى يېتىپ بارغاندا، داخۇ چاقماق ئېغىزىدىن ئۆتۈپ روسىيىسىگە قاراپ قاچتى. شاۋخۇ بىرمۇنچە تۇڭگانلار بىلەن خاقانى چىننىڭ چېرىكلىرىنىڭ قولغا چۈشۈپ يوقىتىلدى. داخۇ 40 مىڭغا يېقىن تۇڭگان ۋە ئۇلارنىڭ بالا-چاقىلىرى بىلەن قوشۇلۇپ رۇسىيىنىڭ ھىمايىسىگە ئۆتۈپ كەتتى. ئاق پادىشاھ بۇلارنى ئۆز ھىمايىسىگە ئېلىپ يەر-سۇ، زېمىن ئىنى-

① ھىجرىيىنىڭ 1294 - يىلى مىلادىنىڭ 1877 -، 1878 - يىللىرىغا توغرا كېلىدۇ.

② خې بۇيۇن — دۇڭ فۇشياڭنىڭ قوشۇنلىرى قەشقەرگە يېتىپ كەلگەندە، خې بۇيۇن ياقۇپبەگدىن يۈز ئۆرۈگە نىمىدى — مۇھەررىردىن.

ئام قىلدى. شۇنىڭ بىلەن بۇ تۇڭگانلار باي، پاراۋان تۇرمۇشقا ئېرىشتى.

خاقانى چىنىنىڭ چېرىكلىرى تۇرپاندىن چىقىپ بۇ يەتتە شەھەرنى قولغا كىرگۈزۈپ بولغۇچە ھېچقانداق كىشى ئۇنىڭغا قارشىلىق كۆرسىتىپ، ئوق چىقىرىپ يولنى توسمىدى، بەلكى شەھەر - شەھەرنىڭ چوڭلىرى، مۇتبۇەرلىرى ئالدىغا چىقىپ ئىززەت - ئىكرام بەجا كەلتۈرۈپ، قولىدىن كېلىشىچە خىزمەتكار - چىلىقىنى قىلدى. خاقانى چىنىنىڭ مەنەسەپدارلىرىمۇ ھەربىر شەھەرگە يېتىپ كەلگەندە، «يامان ئادەملەر بولسا بىزگە چىقىرىپ بېرىڭلار»، دەپ يارلىق قىلدى. يۇرت چوڭلىرى: «يامان ئادەملەر ئۆز قىلمىشىدىن قورقۇپ قېچىپ كەتتى. ئوبدان، ئىنچىق ئادەملەر ئۆز جاي - ماكانلىرىدىن قوزغالمىدى» دەپ مەلۇم قىلدى. خاقانى چىنىنىڭ مەنەسەپدارلىرىمۇ بۇ سۆزگە قايىل بولدى. مۇبادا «ماۋۇ يامان ئادەم، ئۆلتۈرۈپ بەرمىسىڭىزلا بولمايدۇ»، دېسە ئۆلتۈرۈپ بەردى. بىرەر ئادەمنى ئۆزلىرىچە يا ئۇنداق، يا مۇنداق دېمىدى. مەيلى مۇساپىر، مۇجاۋىر، سىياھ ياكى پۇقرا بولسۇن ھېچقانداق بىر كىشىگە دەخلى - تەرۇز قىلمىدى. «تىنچ بولۇپ، پۇقرادارچىلىق قىلىڭلار، ئوبدان بولۇڭلار، يامان نىيەت قىلىمىڭلار، ئۇلۇغ خان سىلەرنىڭ ئىلىگىرىكى گۇناھلىرىڭلارنى ئەپۇ قىلدى»، دەپ ئېلان - لارنى يېزىپ، شەھەر - شەھەر، يېزا - سەھرا، مەھەللە - كەنتلەرگە چاپلىۋەتتى. چوڭ - كىچىك ھەممە خالايق بۇ ئېلانلارنى ئوقۇپ خاتىرجەم بولدى.

خاقانى چىنىنىڭ مەنەسەپدارلىرى قەشقەرگە كۇچالىق ئەھ - مەد ۋاڭ بەگنىڭ ئوغلى ھامىتاجى بەگنى ھاكىم قىلدى. ئاقسۇغا قاسىم قازىبەگنى، كۇچاغا يۈسۈپبەگنى، باي - سايرامغا مۇھەممەد توختىبەگنى، ئۇچتۇرپانغا ئالائىددىن

بەگنى، خوتەنگە ئەھمەدبەگنى، يەكەنگە توختىنىيازبەگنى
ھاكىم قىلدى.

توختىنىياز بەگنى يەكەنگە ھاكىم قىلىپ تەيىنلەشتىكى
سەۋەب شۇكى، مىرزا ئەھمەد قوشىبېگى خوتەننى قولغا كىرگۈزۈپ
زۇپ قايتىشىدا يەكەننىڭ ھاكىمى شاغاۋۇل داداخاھقا: «خا-
قانى چىننىڭ چېرىكلىرى بىلەن ئۇرۇشقىلى بارىمەن. مارالبېشى-
شىغا نۇرغۇن ئۇن، گۈرۈچ ماڭدۇرۇڭ»، دەپ بۇيرۇق قىلغانىدى.
مۇشۇ سەۋەبتىن شاغاۋۇل داداخاھ مارالبېشىغا نۇرغۇن ئۇن-
گۈرۈچ، يەم- بوغۇز ماڭدۇرۇپ، بۇنىڭغا يۈز بەشى توختىنىياز-
بەگنى باشلىق قىلىپ ئەۋەتكەنىدى. توختىنىيازبەگ بۇ ئاشلىقنى
لارنى مارالبېشىغا ئاپىرىپ ساقلاپ تۇرغانىدى. خاقانى چىننىڭ
چېرىكلىرى مارالبېشىغا يېتىپ كەلگەندە توختىنىيازبەگ ئال-
دىغا چىقىپ: «ئۇلۇغ خاننىڭ نۇرغۇن چېرىكلىرى ئۇزۇن يول-
لارنى بېسىپ بىز قەدىمكى پۇقرالىرىنى تېپىۋالماق ئۈچۈن
ئاقسۇغا كەپتۇ، دەپ ئاڭلاپ ئۇزۇم دېھقانچىلىق قىلىپ ئالغان
ئاشلىقىمنى ئۆز ئۇلاغلىرىم بىلەن ئەكىلىپ ھەر بىرلىرىنى ساقلاپ
تۇرغانىدىم»، دەپ ئاشلىقلارنى سوۋغات قىلدى. خاقانى چىننىڭ
مەنەسەپدارلىرى ناھايىتى خۇش بولۇپ، كۆڭلى ياخشى ئادەم
ئىكەن، دەپ ئۇنىڭغا يەكەننىڭ ھاكىملىقىنى مەرھەمەت قىلدى.
ئۇلار يەنە شەھەر- شەھەرلەرنىڭ پادىشاھلىق ئامبارلىرىدىكى
ئاشلىقلارنى خەتلەپ تىزىمغا ئالدى. يۇرت پۇقرالىرىدىن ئالىدىغان،
كىشىلەرنىڭ تۇرمۇشىغا لازىم بولىدىغان مەيلى ئاشلىق ياكى
ئوتۇن، بېدە- سامان قاتارلىق نەرسىلەرنى رويخەت قىلىپ، «بۇ
نەرسىلەرگە مۇشۇ يەرنىڭ ھازىرقى باھاسى بويىچە نەرخىنى
توخىتىتىپ بېرىڭلار، تۆۋەندىكى پۇقرالاردىن نېمە ئالساق
سىلەر توختىتىپ بەرگەن باھا بويىچە پۇل بېرىمىز. پۇل بەزمەي
ھېچ نەرسە ئالمايمىز. بىزگە يۈز قاراپ نەرخىنى ئېڭىز- پەسەن

قىلىپ، پۇقرالارغا ۋابال بولىدىغان ئىشنى قىلماڭلار»، دەپ قايتا - قايتا تەكىتلەپ يۇرت چوڭلىرى، مۆتىۋەرلەر ۋە سودىگەر - لەرگە ئۇقتۇرۇش بەردى. يۇرت چوڭلىرى، بەگ ۋە مۆتىۋەرلەر ئاشلىقتىن تارتىپ چىمخ ۋە توزغاققىچە نەرخىنى توختىتىپ، رويخەت قىلىپ يېزىپ مەلۇم قىلدى. خاقانى چىنىنىڭ مەنسىپدارلىرى رويخەتنى كۆرۈپ يۇرت چوڭلىرىدىن: «مۇشۇ نەرخ بويىچە پۇل بەرسەك پۇقرالارغا ۋابال بولامدۇ، بولمامدۇ؟»، دەپ سورىدى. يۇرت چوڭلىرى: «ۋابال بولمايدۇ»، دەپ جاۋاب بېرىشتى. خاقانى چىنىنىڭ مەنسىپدارلىرى: «ئۇنداق بولسا دۋا - بال بولمايدۇ، دەپ زىمان كۆتۈرۈپ ① ھۆججەت خەت بېرىڭ - لار»، دېگەندە، يۇرت چوڭلىرى: «ئۇشبۇ نەرختە پۇل بېرىلسە ۋابال بولمايدۇ، مۇبادا ۋابال بولسا ھەر ئىككى دۇنيادا بىز زامىندۇرمىز»، دەپ مەسئۇلىيەتنى ئۆز ئۈستىگە ئېلىپ زىماننى كۆتۈرۈپ ھۆججەت خەت بەردى. شۇنىڭدىن كېيىن ئۇلار پۇقرا - لاردىن نۇرغۇن ئاق - قارا ئاشلىق، ئوتۇن، بېدە - سامان قاتار - لىقلارنى ئېلىپ ھەرگىز كېمىتىمەي پۇلنى نەق بەردى. مۇشۇنداق ئەدلى - ئادالەت بىلەن بەش يىل ئۆتتى.

قەشقەرگە كەلگەن خاقانى چىنىنىڭ چېرىك باشلىقلىرىدىن دۇڭ دارىن ئۆز دىنىغا مەھكەم، مۇسۇلمانلارغا ئاداۋىتى كۈچ - لىك، غەيرەت ۋە بانۇرلۇقتا ھەممە مەنسىپدارلاردىن ئۈستۈن تۇرىدىغان ئاچچىقى يامان ئادەم ئىكەن. ئۇ سېرىققۇلىنىڭ ② ھاكىمى ئالىپبەگكە ئازغىنا بىر گۈناھنى قويۇپ ئۇرۇپ

① زىمان كۆتۈرۈش — مەسئۇلىيەتنى ئۈستىگە ئېلىش، زىيانىنى

تۆلەپ بېرىشنى ئۈستىگە ئېلىش دېگەن مەنىدە.

② سېرىققۇل — ھازىرقى تاشقورغان شۇ چاغلاردا سېرىققۇل

دەپ ئاتىلاتتى.

ئۆلتۈرۈۋەتتى. يەنە، ئاتلىق غازنىڭ قەبرىسىنى ماڭا كۆرسىتىپ بەرسۇن، دەپ قەشقەر ئەھلىنى قىستىدى. ئائىلاج قەبرىسىنى كۆرسىتىپ بېرىشتى. دۇڭ دارىن چېرىكلەرنى ئەكىلىپ ئاتلىق غازنىڭ گۆرىنى ئاچتۇرۇپ، ئۆلۈكىنى ئېلىپ، نۇرغۇن ئوتۇننى دۆۋىلەپ ئوت يېقىپ جەسەتنى كۆيدۈرۈۋەتتى. خالايدىق ھېچ قانداق ئىلاج قىلالىمىدى. دىنى ئاجىز، زاتى پەس مۇناپىقلار خۇشال بولدى. دىيانەتلىك، ئېتىقادى مۇستەھكەم مۇسۇلمانلارنىڭ دىللىرى غەمگە، كۆزلىرى ياشقا تولدى. ئۇلار ئەگرىنىڭ دەرگاھىدىن گۇناھلىرىغا مەغپىرەت تىلەپ، دۇئا ۋە ئىلىتىمجا بىلەن مەشغۇل بولدى.

ئاتلىق غازى توغرىسىدا يۈزبەرگەن بۇنداق ئاجايىپ ھادىسە بۇرۇنقى پادىشاھلارنىڭ دەۋرىدىمۇ يۈزبەرگەنلىكىن. ئاخۇن خاۋەندى شاھ ئۆزىنىڭ «تارىخىي رەۋزەتۇسسەفا» دېگەن كىتابىدا مۇنداق زىكرى قىلدۇ:

«ئابباسلار سۇلالىسىنىڭ ① دەسلەپكى خەلىپىسى ② ئابدۇللا بىننى ئەلى، بىننى ئابباس خەلاپەت تەختىدە ئولتۇرغاندىن كېيىن: «بەنى ئۇممىيە ③ يەنى مەئاۋىيە ۋە ئۇنىڭ ئەۋلادلىرىنىڭ گۆزلىرىنى ئېچىڭلار»، دەپ ھۆكۈم قىلدى. شۇنداق قىلىپ

① ئابباسلار سۇلالىسى — مىلادى 750 - يىلدىن 1258 - يىلغىچە ھۆكۈم سۈرگەن، باغداد شەھىرىنى پايتەخت قىلغان ئىسلام خەلىپىلىكىنىڭ نامى.

② لۇغات مەنىسى ئورۇنباىسار دېگەن مەنىدە بولۇپ، بۇ يەردە پادىشاھ دېگەن مەنىنى بىلدۈرىدۇ.

③ ئۇممىيە — ئابباسلار سۇلالىسىنىڭ ئالدىدا مىلادى 661 - يىلدىن 750 - يىلغىچە ھۆكۈم سۈرگەن دەمەشقىنى پايتەخت قىلغان ئىسلام خەلىپىلىكىنىڭ نامى.

ئاخىر مەئاۋىيەنىڭ گۆرىنى ئاچتى، لېكىن توپا - چاڭدىن باشقا ھېچ نەرسە تاپالمىدى. مەئاۋىيەنىڭ ئوغلى يەزدىنىڭ گۆرىنى ئېچىپ ئازغىنا كۆل بارلىقىنى كۆردى. ئابدۇلمەلىك بىننى مەرۋاننىڭ باشلىرى ئۆز ئورنىدا ئىكەن. ھۇششام بىننى ئابدۇلمەلىكنىڭ جەسەتلىرى ۋە باشقا ئەزالىرى ساق ۋە ئۈگە - لىرى بىر - بىرىدىن ئايرىلمىغانىكەن. ئۇلارنى گۆرلىرىدىن سۆ - رەپ ئاچىقىپ، نۇرغۇن قامچا ئۇردى، ئاندىن كېيىن جەسەتنى ئېگىز يەرگە ئېسىپ ئاستىدىن ئوت يېقىپ كۆيدۈرۈپ، كۆلىنى كۆككە سورۇۋەتتى. شۇ چاغدا سۇلايمان بىننى ئەلى، بىننى ئابدۇللا، بىننى ئابباس بەسىرە شەھىرىدە ھاكىم ئىدى. ئۇ، <بەنى ئۇممىيە قەبىلىسىنىڭ چوڭلىرىنىڭ گەدەنلىرىگە تىغ بىلەن ئۇرۇڭلار>، دەپ ئەمر قىلىپ، ھەممىسىنى ئۆلتۈرگۈزۈپ ئۆلۈ - كىنى يوللارغا تاشلىدى. بۇ شەھەرنىڭ ئىت ۋە قۇزغۇنلىرى بىرنەچچە كۈنگىچە ئۇممىيە قەبىلىسىنىڭ ئۇلۇغلىرىنىڭ گۆش ۋە ئۆستەخانلىرىدىن پايدا ئالدى. ئۇممىيە خەلىپىلىرىنىڭ ئەۋ - لادلىرىدىن مۇھەممەت بىننى ئابدۇلمەلىك، ئۆمەر بىننى يەزدى، ئابدۇۋاھىت بىننى سۇلايمانلار ناھايىتى باي، مال - مۈلكى ھەددىدىن زىيادە كۆپ كىشىلەر ئىدى. ئۇلارنىڭ ھەممىسىنى ھالاک قىلىپ مال - مۈلكىگە ئابدۇللا بىننى ئەلى بىننى ئابباس ئىگە بولدى. ئۇممىيە قەبىلىسىدىن ئەجەل يەتمىگەنلىرى پەقىر ۋە ئاجىزلىق كوچىسىغا كىرىپ ئالەمنىڭ بۇلۇڭ - پۇچقا قلىرىغا، چەت - ياقا جايلارغا بېرىپ يوشۇرۇنۇپ كۈن كەچۈردى، دەپ نەقىل قىلىدۇ. بۇ ۋاقىت تارىخىي ھىجرىيىنىڭ 132 - يىللىرى * بولۇپ، پەيغەمبىرىمىز مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ زامانىلىرىغا

* ھىجرىيىنىڭ 132 - يىلى مىلادىنىڭ 749 - ، 750 - يىلى - لىرىغا توغرا كېلىدۇ.

ناھايىتى يېقىن، ئىسلام خەلىپىلىرىنىڭ دەۋرى ئىدى. شۇ چاغ-
لاردا بۇ خىل ۋەقەلەر يۈز بەرگەن بولسا، كاپىر دىنىسىزلا
ئىسلام پادىشاھلىرى ۋە مۇسۇلمانلار ھەققىدە نېمە ئىشلىرىنى
قىلمايدۇ.

خىتايلار ئاتلىق غازنىڭ جەستىنى كۆيدۈردى. چۈنكى
ئۇلارنىڭ: «بىر ئادەم ئۆلسە، ئۇنىڭ ياخشىلىقى كۆپ، يامان-
لىقى ئاز بولسا، ئۇنىڭ جېنى بىر ئايالنىڭ قورسىقىدا پەيدا
بولۇپ ئۇزۇن ئۆتمەي بۇ دۇنياغا ئادەم سۈرىتىدە قايتا
تۇرىلىدۇ. مۇبادا ياخشىلىقى ئاز، يامانلىقى كۆپ ۋە ئۇنىڭ
گەدىنىدە كىشىلەرنىڭ ھەقىقىي جىقى بولسا، ئات ياكى ئېشەك
بولۇپ بۇ زېمىنغا قايتا تۇرىلىپ خىزمەت قىلىپ كىشىلەرنىڭ
ھەققىنى قايتۇرۇپ بولغاندىن كېيىن ئۆلىدۇ ۋە يەنە قايتا
ئادەم بولۇپ بۇ دۇنياغا تۇرىلىدۇ. ئەگەر ئۆلگەن ئادەمنىڭ
گەدىنىدە كىشىلەرنىڭ ھەقىقىي ئازراق بولسا، بۇ دۇنياغا توخۇ
بولۇپ تۇرىلىپ توخۇم تۇغۇپ بېرىپ كىشىلەرنىڭ ھەققىنى ئادا
قىلىدۇ، ئادا قىلماي ئىلاجى يوق»، دېگەن كۈچلۈك بىر ئېتىقاد بار
ئىكەن. ئۇلارنىڭ ئېتىقادى خاتا بولسىمۇ، ئۆلگەندىن كېيىن
يەنە قايتا تىرىلىدىغانلىقىغا ئۇلارنىڭمۇ ئېشىنىدىغانلىقى بۇنىڭدىن
مەلۇم بولىدۇ. ھەقىقىي ئەھۋالنى بىلگۈچى ئۇلۇغ تەڭرىنىڭ
ئۆزىدۇر.

دېمەك، خاقانى چىننىڭ مەنەپدارلىرى بەش يىلغىچە
يۇقىرىدا زىكرى قىلىنغان ئەھۋال بويىچە پۇقرالارغا مۇئامىلە
قىلىپ ئۆتتى. ئۇنىڭدىن كېيىن پۈتۈن يۇرتنىڭ خىراجەت تە-
مىناتلىرىنى تېرىلغۇ يەرگە قويماقچى بولۇپ، ھەر بىر كىشىنىڭ
ئىگىدارچىلىقىدىكى يېرىنىڭ ئاز-كۆپلۈكىگە قاراپ ئازغا-ئاز،
كۆپكە-كۆپ ئاشلىق غەللە قويۇپ خەتلەپ، شەھەرنى ئىدارە
قىلىش چىقىملىرىنى ھېسابلاپ توختىتىپ ئۇلۇغ خانغا مەلۇم

قىلدى. خاندىن «بىلىدىم»، دەپ تەستىق يارلىقى كەلدى. شۇنىڭ بىلەن ھەر بىر شەھەرنىڭ مەنەسپدار، ئەمەلدارلىرى ئون يىل، 12 يىلغىچە بەلگىلەنگەن مىقدار بويىچە غەللە - ئاشلىقلارنى ھېسابلاپ ئالدى. كەم ياكى زىيادە قىلمىدى. ئۇنىڭدىن كېيىن بارغانسېرى كۆپەيتىپ يىلدىن - يىلغا قوشۇپ ئالغىلى تۇردى. شۇنداق قىلىپ خاقانى چىن بۇ يۇرتلارنى ئۆز تەسەررۇپىغا كىرگۈزۈپ ئىدارە قىلىۋاتقىنىغا 27 يىل بولۇپ، تارىخىي ھىجرىيەنىڭ 1321 - يىلىغا ① كەلگەندە پۇقرالار غەللە - پارق، ئالۋاڭ - ياساقلارنى بېرىشكە ئاجىز كەلدى. يەر - زېمىن - لىرىنى باشقا كىشىلەرگە بىكارغا بەرسىمۇ ھېچكىم ئالمىدى. ئاقىۋەت ئاتا - بوۋىلىرىدىن مىراس بولۇپ قالغان يەرلىرىنى تاشلاپ، نۇرغۇن كىشىلەر باشقا يۇرتلارغا قېچىپ كەتتى. خاقانى چىننىڭ مەنەسپدارلىرىنىڭ كۆڭلىدىكى مۇددىئا ۋە غەرەزلىرى، «چەنتۇ پۇقرالار ئۆز خۇداسىنىڭ رەھىم - شەپقەتلىرىگە سېغىنىپ باشقا مەخلۇقلاردىن ياخشىلىق ۋە ۋاپا ئۈمىد قىلمىسۇن ۋە ئۆز خۇدايىدىن ئىككىنچى قېتىم بىزنى تەلەپ قىلمىسۇن، ئاسمان - زېمىننىڭ خۇداسى ھەركىمنى خالاپ ئۇلۇغ قىلىپ بەرسە، شۇنىڭغا ئىتائەت قىلىپ، پەرمانىنى تۇتۇپ سەۋر قىلىپ شۈكرى قىلسۇن، ئۆز خۇداسىنىڭ بەرگەن نېمەتلىرىگە ناشۈكرىلىك قىلىپ كۆپۈرلۈك قىلمىسۇن»، دېگەندىن ئىبارەت بولسا كېرەك.

ئەي قېرى، نادان، گۇناھكار، ھەممىدىن تۆۋەن، خار - زار مۇئەللىپ! ئىقتىدارلىق، ئۇلۇغ پادىشاھلارنىڭ دۆلەتنى ئىدارە قىلىش ئىشلىرىغا ھەرنېمىلەرنى دېيىشكە سېنىڭ نېمە ھەققىڭ

① ھىجرىيەنىڭ 1321 - يىلى مىلادىيەنىڭ 1903 - ، 1904 - يىللىرىغا توغرا كېلىدۇ.

بار؟ نارايماق بىلدۈرۈشكە نېمە لايىقتىك بار؟ ئۇزۇن ئېغىزلىق قىلىپ، بىھۇدە سۆزلەرنى قىلىدىغىن. سۆزلىرىڭنى تۈگىتىپ، ئاخىرلاشتۇرۇشقا قەدەم قويغىن.

بۇ دۇنيانىڭ پادىشاھلىرى: «ئۆزىمىزنىڭ كۈچ - قۇۋۋەت، غەيرەت - شىجائىتىمىزدىن ئەمەللەرنى مۇسەخخەر قىلىپ ئۆزىمىزگە تەۋە قىلدۇق»، دەپ ئۆزلىرىگە ئىشىنىپ پەخىرلىنىدۇ. ئەمما ئىشنىڭ ھەقىقىتى پادىشاھلارنىڭ پادىشاھى، ئەزەلدىن مەڭگۈ بار بولغۇچى ئۇلۇغ تەڭرىنىڭ ئۆزى بىلىدۇ. شۇنداق بولغاندىن كېيىن مەيلى ئىسلام پادىشاھى بولسۇن، مەيلى پادىشاھ دىنسىز، غەيرىي دىندىكى پادىشاھ بولسۇن، پۇقرالارنىڭ پادىشاھلارنىڭ ھەقىقىگە، ئىنساپ - تەۋپىقىگە دۇئا قىلىشى لازىم. ئەگەر پادىشاھ مۇسۇلمان بولسا، ئۇنىڭ ھەقىقىگە دۇئا قىلماق مەنەئە كىشىگە ئاياليدۇر. پادىشاھ دىنسىز، غەيرىي دىندا بولسىمۇ ئۇنىڭ ئىنساپ - تەۋپىقى ئۈچۈن دۇئا قىلىش زۆرۈر. چۈنكى بۇ ھىل پادىشاھمۇ تەڭرىنىڭ نېمىتىدىن ئىبارەت.

ئەزم

ھەممە ھالغا شۈكرى قىلماق لازىم ئېرۇر،
كى مۇبادا مۇنىڭدىن ئولغاي يامان.

خاتمه

ئەينى زاماندىكى پۇقرالار كاپىرلارنىڭ زۇلۇملىرىنى كۆتۈرەلمەي ئۇلۇغ تەڭرىنىڭ دەرگاھىغا سېغىنىپ يىغلاپ ئىچىگە ئىلىق تىلىدى. پۇقرالارنىڭ تەلەپ-ئارزۇلىرى ئىجابەت بولۇپ، كۇچالىق خوجاملار كاپىرلارنىڭ ئۈستىدىن غەلبە قىلدى. ھەممە خالاينىق گويا دوزاخ ئازابىدىن قۇتۇلۇپ، جەننەتكە داخىل بولغاندەك شاد-خۇرام بولۇپ، بىر-بىرىنى تەبرىكلەشتى. كۇچالىق خوجاملارمۇ ئۇزۇن ئۆتمەي زۇلۇم ۋە سىستەمنىڭ ئىشىكىنى ئاچتى. بۇزۇنقى ئەھۋاللىرىنى ئۇنتۇدى. ئاجىز پۇقرالار تەڭرىنىڭ دەرگاھىغا يەنە نالە-زار قىلىپ، ئىلتىجا قىلدى. ھەممىگە قانداق ئۇلۇغ تەڭرىم كۆپچىلىكنىڭ دۇئاسىنى قوبۇل قىلدى. ئاتىلىق غازى كۇچالىق خوجاملارنىڭ ئۈستىدىن غەلبە قازاندى. خالاينىق، كۇچالىق خوجاملارنىڭ دەستىدىن قۇتۇلغانلىقىغا خۇرسەن بولۇپ، شۇكرانە ناماز ئوقۇپ، بىر-بىرىنى مۇبارەكلەشتى. ئاتىلىق غازى بىرنەچچە يىل ئەدلى-ئادالەت بىلەن دەۋران سۈردى. ئاخىر ئاتىلىق غازىنىڭ خۇي-پەيلى يۆتكىلىپ، نالاينىق ئىشلار يۈز بېرىشكە باشلىدى. پۇقرالار بۇنىڭغا تاقەت قىلىپ تۇرالماي، ھەممىنى ياراتقۇچى تەڭرىنىڭ دەرگاھىغا سېغىنىپ، خاقانى چىنىنى تەلەپ قىلىپ، يىغا-زار قىلىشىپ دۇئا ۋە ئىلتىجا قىلدى. خالاينىقلارنىڭ دۇئالىرى ئىجابەت بولۇپ، بۇ يەتتە شەھەرگە خاقانى چىنىنىڭ مەنسەپ-دارلىرىنىڭ قەدىمى يەتتى. ئۇلار بۇ شەھەر، ۋىلايەتلەرنى قولغا ئېلىپ، مۈلكى-مىراسلىرىغا ئىگە بولۇپ، ئاتا-بوۋىلىرىنىڭ تەختىدە ئولتۇردى. ھەممە پۇقرالار گويا بىر تۇغقان قېرىنداشلىرى بەلكى ئاتا-ئانا ئەجداتلىرى تىرىلىپ كەلگەندەك خۇشال بولۇشۇپ، خۇشاللىقىدىن چىنى ئىچىگە پاتماي قالدى. بۇ ئەھۋاللار توغرىسىدا يۇقىرىدا ئاز-تولا بايان قىلىپ ئۆتۈلدى. بۇ خاتىمىدىن مەقسەت شۇكى، ئۇلۇغ تەڭرىنىڭ دەر-

گاھىدا پۇقرا - رەئىيەلەر، بەلكى پۈتۈن مەخلۇقاتلارنىڭ يىغا - زارى، تەلەپ ۋە دۇئالىرى ئەسلا بىكار ۋە زايە كەتمەيدۇ. «ئىخلاسلار بىلەن ماڭا دۇئا قىلساڭلار، تەلپىڭلارنى شەكسىز ئىجابەت قىلىمەن»، دېگەن ئايەتنىڭ مەزمۇنىغا مۇۋاپىق ھەر كىشى، ھەرقانداق ماكان، ھەرقانداق زاماندا چىن كۆڭلى بىلەن دۇئا ۋە ئىلتىجا قىلسا، بەندىلىرىنىڭ ھاجىتىنى راۋا قىلغۇچى تەڭرىنىڭ ئىجابەت قىلىشى راستتۇر. ئەمما تەڭرىنىڭ دەرگاھىدا كىمنىڭ دۇئاسى ئىجابەت ۋە مەقبۇل بولىدۇ، كىمنىڭ دۇئاسى ئىجابەت بولمايدۇ، بۇ ئىش ئىنسان گۇرۇھىغا نامە - لۇمدۇر. شۇنداق بولغانلىقتىن پۇقرا - رەئىيەلەر ۋە پۈتۈن مەخلۇقاتنىڭ سەھەردە قىلغان ئاھ ۋە نالىسى، يىغا - زارىدىن يۈز قېتىم، مىڭ قېتىم ئېھتىيات قىلىش لازىمدۇر.

خاقانى چىن مەنسەپدارلىرى مۇشۇ يىللاردا ئىنساپ ۋە دىيانەتنى ئۈنتۈپ پۇقرا ۋە خالايىقلارغا زۇلۇم ۋە جاپانى كۈندىن - كۈنگە زىيادە قىلدى. تۇل خوتۇن، يېتىم ئوغۇل، ئاجىز بىچارىلەرنىڭ كۆز ياشلىرى تۆكۈلگىلى تۇردى.

ئۇلۇغ تەڭرىم، ۋىلايەت ھاكىملىرىغا ئىنساپ، ئادالەت، پۇقرا - رەئىيەلەرگە تەۋپىق ئاتا قىلىپ تىنىچلىق، خاتىرجەملىك ھاسىل قىلغايىسەن! ئامىن.

زاماننىڭ ئاقىل ۋە دانالىرى شۇنى چۈشەنمەكلىرى لازىمكى، «ياخشىلىق ۋە يامانلىق ئۇلۇغ تەڭرىنىڭ تەقدىرى بىلەن بولىدۇ» دېگەن ئايەتنىڭ مەزمۇنىغا ئەمەل قىلىپ، ئېتىقادىنى مۇستەھكەم قىلىپ، توغرا نىيەت، دۇرۇس ئەقىدە بىلەن ئىمانلىرىنى پاك ۋە توغرا قىلىپ، مەخلۇقاتلارنىڭ رەھىم - شەپقىتىگە تەلەپمۇرمىگەي. ئاقىۋىتىم ياخشى بولسۇن، دېگەن ھەر بىر كىشى، ھەر زامان، ھەرقانداق ئەھۋالدا ياراتقان تەڭرىگە سېغىنىپ، تەڭرىنىڭ رەھىم - شەپقىتىلىرىدىن

ئۈمىدۋار بولۇشى لازىمدۇر. مۇشۇنداق قىلالىغان كىشىلەرنى ئاللاتائالا پادىشاھلارنىڭ غەزىپى، زالىملارنىڭ جەزىرى - زۇلۇملىرى، دۇنيا ۋە ئاخىرەتنىڭ پۈتۈن بالالىرىدىن ساقلاپ، ئۆزىنىڭ مۇھاپىزەت پەردىسى ئىچىدە ئاسراپ، ئۆزىگە ھەممىدىن يېقىن قىلىپ ئالىي دەرىجە ئاتا قىلىدۇ.

ئەي ئاقىللار، شۇنى بىلىڭلاركى، مەسىلەن، باغۋەنلەرنىڭ بېغىنىمىڭ قورۇق تېمى ئۈستىگە قويغان چىت - تىكەنلىرى ۋە پادىچىنىڭ ئەگەشتۈرۈپ يۈرگەن قويىچى ئىتىلىرىمۇ تەڭرىنىڭ نېمەتلىرىدۇر. ئەگەر پادىچىنىڭ قويىچى ئىتىلىرى بولمىسا، قويلارنى بۆرىنىڭ ھۇجۇمىدىن ساقلىمىقى ئاسان ئەمەس. ئەگەر باغۋەننىڭ قورۇق تېمى ئۈستىدە چىت - تىكەن بولمىسا، باغنىڭ مېۋىلىرىنى ساقلىماقمۇ تەس بولىدۇ. مۇنداق بولغاندىن كېيىن ئۇلۇغ تەڭرىم ئۆزىنىڭ قۇدرىتى بىلەن بىز پۇقرا ۋە خالايقىلارنىڭ ئۈستىگە، ئىنسان گۇرۇھى ۋە ئادەم ئۇرۇقىدىن كىمنى پادىشاھ ۋە ھۆكۈمران بولۇشقا لايىق كۆرسە، شۇنىڭغا شۈكرى بەجا كەلتۈرمەكلىكىمىز زۆرۈردۇر.

ھاكىم - پادىشاھلار ئادالەت ۋە رەھىم - شەپقەتنى ئۆزلىرىگە پەرز دەپ بىلىشى كېرەك. پۇقرا - رەئىيەلەرمۇ زامانىنىڭ پادىشاھلىرىغا ئادالەت، ئىنساپ - تەۋپىق، ھىدايەت ئاتا قىلغايىسەن، دەپ دۇئا قىلىشى لازىم. ئۇلۇغ تەڭرىم، ئۆز قۇدرىتىنىڭ بىلەن پادىشاھلارغا ئادالەت، پۇقرالارغا ئىنساپ ئاتا قىلغايىسەن.

پۈتۈن ماختاشلار ياراتقان تەڭرىمگە خاس. تەڭرىم بىزگە تەۋپىقنى ھەمراھ قىلدى. مەقسەتلىرىمىزگە يېتىدىغان توغرا يولغا مۇيەسسەر قىلدى. ئۇلۇغ تەڭرىم، بىزنىڭ توۋمىمىزنى قوبۇل قىل. ئىشلىرىمىزنىڭ ئاقىۋىتىنى ياخشى قىلغىن، دۇئا ۋە تەلەپ-لىرىمىزنى ئىجابەت قىلغىن، ئامىن.

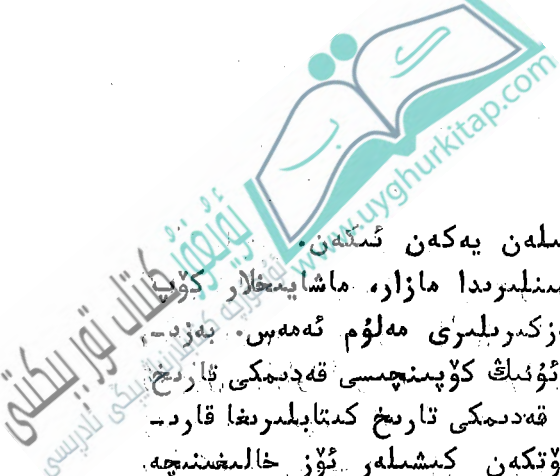
بۇ يەتتە شەھەرنىڭ ئەھۋالى؛ ئادەملىرىنىڭ خۇي - پەيلى؛
مازار - ماشايىخلىرى ۋە موغۇلىستاننىڭ چېگرىلىرى

ئاتاقلىق تارىخ كىتابلىرىدا، خۇسۇسەن مىرزا ھەيدەر
كوراگان يازغان «تارىخى رەشىدى» دېگەن كىتابتا، ئىلگىرى
ئۆتكەن پادىشاھلارنىڭ يارلىقلىرىغا ئاساسەن موغۇلىيە يۇرتىنىڭ
چېگرىلىرىنى مۇنداق دەپ يېزىپتۇ:

موغۇلىستاننىڭ شەرقىي چېگرىسى بالە كۆل ① ۋە قۇمۇل،
شىمالىي چېگرىسى كاتتا دېڭىز؛ غەرب تەرىپى تاشكەنت، چاقسىمان
ۋە ئەنجان ۋىلايىتى، سامغىر ۋە لەئلى كان بەدەخشى؛ جەنۇب
تەرىپى تىبەت ۋە قاراڭغۇ تاغ ② ھەم ئۇيغۇر ۋىلايىتىدۇر. بۇ
چېگرا ئىچىنى پارامىندا «موغۇلىستان» دەپ ئاتايتۇ. ئۈرۈمچى،
چۆچەك ۋە ئىلىمۇ مۇشۇ چېگرا ئىچىگە كىرىدۇ. موغۇلىستاندا
بۇ شەھەرلەرنى يەتتە شەھەر دەپ ئاتايتۇ. يەتتە شەھەر
دېگەنلىرى — قەشقەر، يەكەن، خوتەن، ئاقسۇ، ئۈچتۇرپان، كۇچا،
تۇرپانلاردىن ئىبارەت. بۇ شەھەرلەرنى چىن ئەھلى «نەنلۇ با.
چىڭ» دەيدۇ. بۇ دېگىنى، جەنۇب تەرەپتىكى سەككىز شەھەر،
دېگەنلىك بولىدۇ. بۇ خىل ئاتىغاندا سەككىزىنچى شەھەر كورولا
بولۇشى مۇمكىن. بۇ يەتتە شەھەرنىڭ پايتەختى قەدىمكى مۇسۇلمان

① بالە كۆل — بارىسكۆل، يەنى ھازىرقى بارىكۆلنى كۆرسىتىدۇ.

② قاراڭغۇ تاغ — قارا قۇرۇم، كوئىنلۇن تاغ تىزمىلىرىنى كۆرسىتىدۇ.

خانلىرى زامانىسىدا تۇرپان بىلەن يەكەن ئىكەن. بۇ يەتتە شەھەرنىڭ زېمىنلىرىدا مازار، ماشايىلار كۆپ بولۇپ، تولىمىنىڭ ناملىرى، تەزكىرىلىرى مەلۇم ئەمەس. بەزىلىرىنىڭ نامى ئېنىق بولسىمۇ، ئۇنىڭ كۆپىنچىسى قەدىمكى قارىخ كىتابلىرىغا مۇۋاپىق كەلمەيدۇ. قەدىمكى تارىخ كىتابلىرىغا قارىدەي، ھەرقايسى زامانلاردا ئۆتكەن كىشىلەر ئۆز خالىغىنىچە نام قويۇپ تەزكىرە يېزىپ قويغان. شۇنىڭغا ئاساسەن ناملىرى تونۇلۇپ مەشھۇر بولغان بولۇشى مۇمكىن. بەزى مازار بۇزۇقۇر-نىڭ ئىسمى - شېرىپلىرىنى «قوشقار ئاتا»، «ساقال ئاتا»، «يۈل-غۇن ئاتا»، «تاش مازار»، «كۈمۈش كۆزلۈك ئاتا»... دەپ ئاتىشىدۇ. ئىسمىنى بىلمىگەچكە شۇنداق ئىسىملار بىلەن ئاتىغان. تەزكىرىلىرىنىمۇ شۇنىڭغا مۇۋاپىق يازغان. ئەسلىدىكى ئىسىم-شېرىپلىرى ئەلۋەتتە باشقا بولۇشى مۇمكىن.

گەپنىڭ قىسقىسى شۇكى، بۇرۇن ئۆتكەن ھۆكۈم مۇنەججىم-لەر، ماتېماتىكا ئالىملىرى، زېمىننىڭ يۈزى ۋە ئۇنىڭدىكى جەزىرە، باياۋان، يېزا-سەھرالارنىڭ بايانى، دەرىجە، گىرادۇس، ۋاقىت-سائەت، دەقەقە پەرقلەرنى، يۇلتۇز ۋە يەتتە سەييارىنىڭ ئورۇن ۋە ئوربىتىلىرىنى بەلگىلەش ۋە شەرھلەش ئۈچۈن كۆپ تىرىشچانلىقلارنى كۆرسەتتى. شەرق تەرەپنىڭ باشلىنىشىدىن غەرب تەرەپنىڭ ئاخىرىغىچە بولغان زېمىن يۈزىنى يەتتە قىسىم قىلىپ، ھەر قىسىمنى بىر ئىقلىم دەپ ئاتايتۇ ۋە ھەر ئىقلىمغا يەتتە سەييارە يۇلتۇزنىڭ بىرىنى تەۋە قىپتۇ. بىرىنچى ئىقلىمغا زۇھەلنى ①، ئىككىنچى ئىقلىمغا مۇشتىرنى ②، ئۈچىنچى ئىقلىمغا مىررىخنى ③... شۇ قىياس بويىچە تەقسىملەپتۇ.

- ① زۇھەل — ساتۇرن.
- ② مۇشتىرى — يۇپىتېر.
- ③ مىررىخ — مارس.

تارىخ رەتلىگۈچى قەدىمكى دانا مۇئەللىپ، ئاپتورلار ئۆز كىتابىنىڭ ئاخىرىغا ھەر بىر ئىقلىمغا تەۋە كىشىلەرنىڭ رەڭگىروپى، مەنبەز - خۇلقى، شەھەر - كەنتلىرى، تاغ - دەريا ۋە چۆل - باياۋانلىرىنى بىر - بىرلەپ يېزىپ كىتابلىرىغا زىمىن زىمىنەت بېرىپتۇ. ئەمما كەمىنە نادان ۋە ناتىۋان، ئۇلۇغلار - نىڭ تەمرىنى بەجا كەلتۈرۈپ يېزىش ۋە ئۈزۈشكە ئاجىز بولغانلىقىم ئۈچۈن، ھالىمغا يارىشا يەتتە ئىقلىمنى بايان قىلىش ئورنىغا بۇ يەتتە شەھەر كىشىلىرىنىڭ بەزى ئەھۋاللىرىنى بايان قىلىشقا جۈرئەت قىلىپ بۇ سەھىپىگە كىرگۈزدۈم. ئۇلۇغ تەڭرىم، ئاخىرلاشتۇرۇشقا مۇۋەپپەقىيەت ۋە مۇيەسسەر قىلغايىسەن.

2

قەشقەر

مەزكۇر يەتتە شەھەرنىڭ بىرىنچىسى ۋە ئەلاسى قەشقەر - دۇر. قەشقەر قەدىمىي شەھەر بولۇپ، ئادەملىرى ئۆلىما ۋە ياخشى كىشىلەر بىلەن ھەمىسۆھبەت بولۇشقا ئامراق، چاچا چېكىشكە ۋە سەپەر قىلىشقا ھېرىس، دوستلۇق ۋە ئۆلپەتچىلىكتە نازۇك ۋە ئىنچىكە، ئاقىل ۋە دانا، يامان ئادەملەرگە نەپرەتلىنىدىغان بولۇپ، قەشقەردە ئىلىم ئەھلى ۋە ئۆلىمالار راۋاج تاپىدۇ. تىجارەتچى سودىگەرلەر، دېھقانلار بۆشەرە - زاكاتتى ۋاقىتىدا تاپشۇرىدۇ ۋە ھۈنەرۋەنلىرىنىڭ تىزىشچانلىقى جەھەتتە باشقا شەھەر ئادەملىرىدىن ئۈستۈن تۇرىدۇ. خۇسۇسەن ئۆلىمالارنىڭ راۋاجى، سودىگەر تىجارەتچىلەرنىڭ تەرەققىياتىدا «گويى ئىككىنچى بۇخارا»، دەپ ئاتالسا ھەرگىز مۇبالىغە بولمايدۇ. ئادەملىرىگە قارىغاندا تېرىلغۇ يەر - زېمىنى ئاز بولغاچقا

ئاشلىقى ئۆز شەھىرىگە يېتىشمەيدۇ. ھەر ھەپتىسى يەككەندىن 2000 ئېشەك ئاشلىق كېلىپ تۇرىدۇ. يايلاقلىرى ئاز، چارۋىلىرى كەمچىل، ئەمما يەل-يېمەشلىرى ناھايىتى تولا بولىدۇ.

قەشقەر زېمىنىدىكى مازار... ماشايىغلاردىن بىرى ھەزرىتى خوجا ئاپاق -- ئىسىمى - شېرىپلىرى خوجا ھىدايەتۇللا بىننى خوجا يۈسۈپ بىننى مەخدۇم ئەزەم بولۇپ، ناھايىتى كاتتا مازاردۇر. يەنە بىرى سۇلتان سائۇق بۇغراخان غازى بولۇپ، ئەپ-

راسىياپنىڭ ئەۋلادى. ئۇ تارىخىي ھەبەرىيىنىڭ 330-يىلى ① ئەبۇ نەسىر سامانىنىڭ تىرىشچانلىقى ۋە دالالىتى بىلەن ئىسلام دىنىنى قوبۇل قىلغان. بۇ يەتتە شەھەر مۇشۇ زاتنىڭ مۇبارەك قەدەملىرى بىلەن مۇسۇلمان بولغان، خوتەن ئەھلى ھەجرىيىنىڭ 370-يىلى ② مۇسۇلمان بولدى. تۈركلەردىن ئاۋۋال مۇسۇلمان بولىدىغان كىشى ساتۇق بولىدۇ، دېگەن ھەدىس مۇشۇ ئۇلۇغ زاتنىڭ شەنىگە ئىيتىلغاندۇر. ئۇنىڭ مازار - زىيارەتگاھلىرى ئاتۇش يېزىسىدا ئىكەنلىكى ھەممىگە مەشھۇردۇر. يەنە قۇتبۇللا خوجام ③، ھۈسۈيۈن پەيزۇللا خوجام ④، ئوردى پادىشاھىم (يەنى

① ھىجرىيىنىڭ 330-يىلى مىلادىنىڭ 941-، 942-يىللىرىغا توغرا كېلىدۇ.

② ھىجرىيىنىڭ 370-يىلى مىلادىنىڭ 980-، 981-يىللىرىغا توغرا كېلىدۇ.

③ قۇتبۇللا خوجام -- قەشقەر شەھىرىنىڭ شىمالىي تەرىپىگە يەتتە كىلومېتىر كېلىدىغان ئاۋات ئۆستىڭىنىڭ جەنۇبىدىكى مازار.

④ ھۈسۈيۈن پەيزۇللا خوجام -- مەھمۇد قەشقەرى «تۈركىي تىللار دىۋانى» مېنىڭ ئۇستازىم، دېگەن شەيخ ئىمام زاھىت ھۈسۈيۈن ئىبنى خەلەپ قەشقەرىنىڭ مازىرى، قەشقەر شەھىرىنىڭ شەرقىي جەنۇبىدىكى دۆلەتباغ يېزىسىدا بولۇپ، «مەدەنىيەت ئىنقىلابى» دا بۇرۇۋېتىلگەن -- مۇھەررىردىن.

قىزىل ئارىلانغان دەپمۇ ئاتايدۇ، لېكىن تەزكىرىلىرى كۆرۈل-
مىدى. بۇنىڭدىن باشقا مازار شېرىپلار، قەدىمىي جاي ۋە
زىيارەتگاھلار نۇرغۇندۇر.

3

يەكەن

يەكەن خەلقى بىچارە سۈپەت، كەمتەر ۋە ئۆز ئىشلىرىغا
ئېۋىختە ئىشەن - ھەزرەتلەر، سوپى - خەلىپىلەر راۋاج تاپقان،
كەشمىر، ھىندى، ئاۋغان، بەدەخشان قاتارلىق مۇساپىز تاشپىلىك
ۋە ئولجا ئورۇنلاشقان شەھەردۇر. خەلقى سەپەرگە كەم چىقىدۇ.
دېھقانچىلىق بىلەن شۇغۇللىنىدۇ، يەر-زېمىنلىرى ناھايىتى
كەڭرى، ئاشلىقى كۆپ ۋە ئەرزان، يايلاق ۋە قىشلاقلىرى بىپايان،
ئال - ۋاران، قوتازلىرى نۇرغۇن، يەل - يېمىشلىرى پاراۋان، يېزا -
سەھراىلىرى كەڭتاشادۇر.

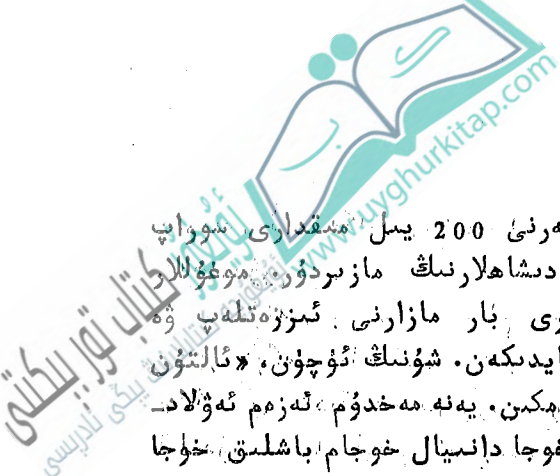
مەشھۇر ۋە تونۇلغان مازارلىرى: خوجا مۇھەممەد شېرىپ
پىر بۇزۇكۋار ① ۋە ھەفتە مۇھەممەدان ② مازرىدۇر. «ھەفتە
مۇھەممەدان» دەپ ئاتالغانلىقىغا قارىغاندا «مۇھەممەد» ئاتلىق
يەتتە كىشى دەپنە قىلىنغان بولۇشى مۇمكىن ۋە يەنە ئالتۇن
مازار بولۇپ، بۇ مازار قەدىمكى مۇسۇلمان خانلىرىدىن سۇلتان
سەئىدخاندىن باشلاپ ئىسمائىلخان ۋە مۇھەممەد ئىمىنخاننىڭ

① خوجا مۇھەممەد شېرىپ - يەكەن شەھىرىنىڭ غەربىي شىمال -

ئىدىكى يەرلىك ئاھالە «ھەزرىتى پىر» دەپ ئاتايدىغان مازار.

② ھەفتە مۇھەممەدان - يەرلىك خەلق «چىلتە ئىلىزىم» يەنى

«قىرىق كىشىنىڭ مازىرى» دەپمۇ ئاتايدۇ.

زامانلىرىغىچە بۇ يەتتە شەھەرنى 200 يىل مىقدارى سۈرۈپ يەكەننى پايتەخت قىلغان پادىشاھلارنىڭ مازىرىدۇر. مەخۇللار خان-پادىشاھلارنىڭ جەسەتلىرى بار مازارىنى ئىززەتلەپ ۋە ئۇلۇغلاپ «ئالتۇن» دەپ ئاتايدىكەن. شۇنىڭ ئۈچۈن، «ئالتۇن مازار» دەپ ئاتالغان بولۇشى مۇمكىن. يەنە مەخدۇم ئەزىم ئەۋلاد-لىرىدىن خوجا شادى خوجام، خوجا دانىيال خوجام باشلىق خوجا ئىسھاق ۋە لىيۇلاننىڭ نەۋرىلىرىنىڭ تەۋەرىۋك مازارلىرىمۇ بار.

4

خوتەن

خوتەن — ناھايىتى قەدىمىي شەھەردۇر، ئادەملىرى گېزىپىدە چىڭ تۇرىدىغان مۇستەھكەم ئىتىپاق ئىچىلىقتۇر. ئۇلار پىششىقلىق ۋە بېھىللىقتا تەڭدىشى يوق بولۇپ، ئەقىل ۋادار، پەرھىزكارلىرى تولا، يامانلىرى ئاندىن تولا، ھەممە ئادەملىرى كاسىپ ۋە ھۈنەرۋەن، ئەقىل ۋە ئىدراكى زىيادە، تەدبىرلىك ۋە پاراسەتلىك، ھۈنەرنى كامالغا يەتكۈزۈپ ئىخچىمدارغا ئويىدان كۆرسىتىپ قولىدىن ئۆتكۈزۈشكە ماھىر خەلىقتۇر. خوتەندىن يېپەك كۆپ چىقىدۇ. ئالتۇن كانىيى ۋە سۈ تېشى* كالىمۇ بار. ئەتراپ-ئەتراپتىن كەلگەن سودىگەرلەر ھەرقانچە كۆپ پۇل ئەكىلىپ مال سېتىۋالسىمۇ، پۇلى ئۈگەپ يەنە مال ئېشىپ قالىدۇ. باشقا شەھەرلەرگە خوتەندىن ھەر تۈرلۈك مال چىقىرىلىدۇ، ھەرگىز پۇل چىقمايدۇ. ئادەملىرىگە قارىغاندا يەر-زېمىنى ئاز، قۇملۇق، تۇپرىقى ئۈنۈمسىز، ئاشلىق،

* سۇ تېشى — قاشتېشى.

يېمەك - ئىچمەكلىرى كەمچىل، ئەمما مېۋە - يېمىشلىرى كۆپ
شەھەردۇر.

خوتەن زېمىنىدا ئىمام جەئفىرى سادىق زەزىيەللاھۇ
بۇ ئەھۋۇ دېگەن ئاتاقلىق، مەشھۇر مازار بار. ھەممە كىشى ئىمام
جەئفىرى سادىقنىڭ مازىرى خوتەن زېمىنىدا دەپ ئىخلاس
قىلىدۇ. ئەمما تارىخ كىتابلىرىدا، خۇسۇسەن، «رەۋزە تۇسەسەفا»
ناملىق كىتابتا، «ئىمام جەئفىرى سادىق ئىبنى ئىمام مۇھەم-
مەد باقىر، بىننى زەينىلئابدىدەن، بىننى ئىمام ھۈسەيىن
زەزىيەللاھۇ ئەھۋۇ بولسا، ئابباسى خەلىپىلىرىدىن جەئفىر
داۋانقىنىڭ زامانىسىدا تارىخىي ھىجرىيەنىڭ 148 - يىلى ① ۋاپات
بولغان. <گۆرۈستانى بەقى ②> دا، دادىسى ئىمام مۇھەممەد
باقىر، بوۋىسى زەينىلئابدىدەننىڭ يېنىغا دەپنە قىلىندى»، دەپ
زىكرى قىلىنىدۇ. بۇنىڭدىن مەلۇم بولىدىكى، جەئفىر ناملىق بىر
ماشايىخ پەيغەمبىرىمىزنىڭ سۈننەتلىرىنى بىجىرىدىغان ياخشى
ئادا قىلىپ، ئىماملىق ۋە پېشىۋالىق ادەبىيەتلىرىنى تاپقان بولۇشى،
شۇ زاماندىكى مۇرىت ۋە مۇخلىسلىرى، بۇ ئىمام گوپا ئىمام
جەئفىرى سانى ئىكەن يەنى «ئىككىنچى ئىمام جەئفىر ئىكەن»،
دېگەن بولۇشى مۇمكىن. «سانى» سۆزى ئامماتەرىپىدىن بۇزۇلۇپ
«سادىق» ئاتىلىپ قالغان بولۇشى ئېھتىمال. چۈنكى سانى سۆزى-
نىڭ، سادىق سۆزى بىلەن ۋەزنى ئوخشاشتۇر.

ئىمام جەئفىرى سانى پەيغەمبىرىمىزنىڭ سۈننەتلىرىنى
كامالغا يەتكۈزگەن بولسا، كەرەملىك تەڭرىم ئىمام جەئفىرى

① ھىجرىيەنىڭ 148 - يىلى مىلادىنىڭ 765 -، 766 - يىللىرىغا
توغرا كېلىدۇ. «تارىخىي ھەممىيە» دە: «جەئفىر دەۋاتىقى...» دېيىلگەن -
مۇھەررىردىن.

② گۆرۈستانى بەقى - مەدەنە شەھىرىدىكى دائىملىق مازارنىڭ نامى.

سادىقنىڭ پەزىلى كامالەتلىرىنى ئاتا قىلسا ئەجەب ئەمەس. «بۇ تەڭرىنىڭ پەزىلەت ئاتا قىلغانلىقى بولۇپ، پەزىلەتنى يەنى ئارتۇقچىلىقنى خالىغان كىشىگە بېرىدۇ. چۈنكى ئۇلۇغ تەڭرىنىڭ پەزىلىنىڭ ئىگىسىدۇر»، دېگەن ئايەتنىڭ مەزمۇنى بۇنىڭ دەلىلىدۇر.

خوتەن ئىقلىمىدا ئىمام زەبەئۇللا، ئىمام قاسىم، ئىمام ھاشىم دېگەندەك نۇرغۇن مازار، ئالىي زىيارەتگاھلار بار. شۇ سەۋەبتىن «شەھىدائە خوتەن» دەپ ئاتىلىدۇ. بۇنىڭدىن بۇ ئىماملارنىڭ كارامەتلىرى ئاشكارا بولۇپ تۇرىدۇ. ھەرقانداق بىر كىشى بىر يېتەكچى، بىر مۇرشىدىنىڭ خىزمىتىنى قىلىپ، ھەر زامان، ھەر ماكاندا پەيغەمبىردىن ئىبارەت سۈننەتلىرىنى بەجا كەلتۈرسە، ئۇلۇغ تەڭرىم ئۆزىنىڭ پەزىلى - ئىسپاتى بىلەن ئۇ كىشىگە ئالىي دەرىجە، ئۇلۇغ مەرتىبە ئاتا قىلىشىدا شەك - شۈبھە يوق. بۇ ئىماملارمۇ شۇنداق ئالىي دەرىجىلىك گۇرۇھلارنىڭ جۈملىسىدىن بولۇشى مۇمكىن.

ئىشەنچلىك ۋە ئاتاقلىق كىتابلاردا مۇنداق دەپ زىكرى قىلىدۇ: «زامانى ئاۋۋالدا، تارىخىي ھىجرىيىنىڭ 614 - يىلى ① نايمان قەبىلىسىنىڭ ئۇلۇغى تايىڭ خان ② چىڭگىزخان بىلەن ئۇرۇشۇپ تەڭ كېلەلمەي تارمار بولغانىكەن. ئوغلى كۈچ - لۈكخان ئۆز ئېلى ئىچىدە تۇرالماي بىر مۇنچە ئادەملىرىنى ئېلىپ قەشقەرگە كېلىپ قەشقەرنى بويسۇندۇرۇپ قولغا كىرگۈ - زۇپتۇ ۋە زىرائەتلەرنى ئات - بۇلاڭلىرىغا دەسسىتىپ، ئوت قويۇپ كۆيدۈرۈپتۇ. بۇ زالىمنىڭ چىرىكلىرى كىشىلەرنىڭ

① ھىجرىيىنىڭ 614 - يىلى مىلادىنىڭ 1217 - 1218 - يىللىرىغا توغرا كېلىدۇ.
② يەنى تايپانخان.

ئۆيىگە كىرىپ خوتۇن، بالا - چاقىلىرىنىڭ ئالدىدا تارتىنماي ئولتۇرۇۋېتىۋ. ئۆي ئىگىلىرىنى كۆزىگە ئىلماپتۇ. كۈچلۈكخان ئۆزى ئاتەشپەرەس بولۇپ، خوتۇنى ناسارا دىنىغا ئېتىقاد قىلىدىكەن. ھەممە خەلقى ئۆز دىنىنى قوبۇل قىلىشقا مەجبۇر قىپتۇ. كىمكى كۈچلۈكخاننىڭ دىنىنى قوبۇل قىلسا ئۇنىڭغا ئامانلىق بېرىپتۇ. رەت قىلسا قىيىن ئۆلتۈرۈپتۇ. ئۇنىڭدىن كېيىن خوتەنگە بېرىپ، خوتەن ئەھلىنىمۇ ئۆز دىنىنى قوبۇل قىلىشقا تەرىغىپ قىپتۇ. «كىمكى ئەھلى ئىلىم، ئۆلىما، سەللە يۈگەيدىغان بولسا، يىغىلسۇن»، دەپ چار سېلىپ جاكار قىپتۇ. چوڭ كەڭرى يەرگە 3000 دىن ئارتۇق ئالىم، سەللىك كىشىلەر يىغىلىپتۇ. كۈچلۈكخان يىغىلغان خالايىققا قاراپ، «ھەق سۆزنى ياپىماي، راستلىق بىلەن دىن ۋە مىللەت توغرىسىدا بەس - مۇنازىرە قىلىدىغان كىشى مېنىڭ ئالدىمغا كەلسۇن»، دەپ ھۆكۈم قىپتۇ. خوتەننىڭ مەۋلانا ئالائىددىن مۇھەممەد ئىسىملىك بىر ئۆلىما راستلىق كەسپىنى بېلىگە باغلاپ، كۈچلۈكخاننىڭ ئالدىغا كېلىپ، دىنىي مۇھەممەدنىڭ راست ۋە ئۇلۇغلىقىنى شەرھلەپ ھۈججەت ۋە دەلىل كۆرسىتىپتۇ. كۈچلۈك ئۆزىنى ساپ ۋە پاك چىغانلىغان بولسىمۇ، يەنىلا راست - يالغاننىڭ، ئالىم جاھىلنىڭ ئۈستىدىن غالىب كېلىپتۇ. ئاخىر كۈچلۈكخان گەپ تاپالماي ئوسال بوپتۇ. ئۇ ئومۇس ۋە خىجالەتچىلىككە چىدىماي مۇھەممەد پەندە ئەلەيھىسسالامنىڭ شەئىگە تىل تەڭكۈزۈپ يامان سۆزلەرنى ئېيتىپ، ئەدەبىسىزلىك قىپتۇ. بۇ چاغدا ياخشى پەزىلەتلىك، پاك ئېتىقادلىق مەۋلانا ئالائىددىن مۇھەممەد كۈچلۈكخاننىڭ يامان سۆزلىرىنى كۆتۈرەلمەي، غەيرەت ۋە ھىممەتلىرىنىڭ زىيادىلىكىدىن «ئەي كۈچلۈك ئەنەئىگەردە، دىننىڭ دۈشمىنى ئاغزىڭغا تاش - تۇپراق تولسۇن» دەپ دەشنام بېرىپتۇ. كۈچلۈك مەۋلانا ئالا - ئىددىن مۇھەممەدنى تۇتتۇرۇپ، «ئىسلام دىنىدىن يېنىپ،

ئاتەشپەرەسلىكىنى قوبۇل قىلىدۇ، دېگەن خاتا ئۆي بىلەن
زىندانغا سېلىپتۇ، لېكىن بۇ زات مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ
دىنىدىن يانماپتۇ. ئاقسۆت مەۋلانا ئالا ئىددىن مۇھەممەدنى ئۆزى
ياسىغان مەدرىسكە چاھار مىخ قىلىپ، يەنى تۆت مىخ بىلەن
مىخلاپ قىيىناپتۇ. ئەمما مەۋلانا ئالا ئىددىن مۇھەممەد كەلىمە
شاھادەتنى تىلىغا جارى قىلىپ، ئازاب - ئوقۇبەتكە پىسەنت
قىلماي خالايدىقلارغا، «بۇدۇنيانىڭ ئازاب - ئوقۇبەتلىرىدىن قورقۇپ
دىنىي مۇھەممەدنى، ئاخىرەتنىڭ قولىدىن بەرمەڭلار!»، دەپ
نەسىھەت قىپتۇ. چۈنكى ئۇلۇغ تەڭرىم قۇرئان كەرىمدە: «بۇ
ھاياتلىق دۇنيا تەڭرىدىن قورقمايدىغان كىشىلەر ئۇچۇن ئويۇن -
تاماشادۇر. ئاخىرەتنىڭ ياخشىلىقىدىن پەقەت تەڭرىدىن قورقۇپ
دىغانلارلا بەھرىمەن بولىدۇ. سىلەر ئەقىل ئىشلىتىپ مۇلاھىزە
قىلىپ باقمايسىلەر»، دېگەن. شۇنداق قىلىپ ھەقىقىي ئىمام
مەۋلانا ئالا ئىددىن مۇھەممەد خوتەننى شېھىت قىلىپ، يەنە
نۇرغۇن ئەھلى سەلىلەرنى ئۆلتۈرۈپتۇ. بۇ ۋىلايەتلەردە ئەزان
تەگىمىز، ناماز دېگەنلەر پۈتۈنلەي يوقىلىپ، زۇلۇم ۋە پىتىنە -
پاساتنىڭ ئىشىكلىرى ئېچىلىپتۇ. ئاجىز - بىچارىلەر ئاخىر
دۇئا ۋە تەلەپكە قوللىرىنى كۆتۈرۈپتۇ. ئۇلارنىڭ دۇئالىرىنىڭ
ئوقى ئىجابەت نىشانىغا تېگىپتۇ...

چىڭگىزخان خىتاي شەھەرلىرىنى قولغا كىرگۈزۈپ بولۇپ،
ئۆزىنىڭ تەختىگاھلىرىغا قايتىپ كېلىپ، خاتىرجەم بولغان
چاغلاردا «كۈچلۈك قەشقەر ۋە خوتەندە زۇلۇم قىلىپ نەچچە
مىڭ ئادەمنى ئۆلتۈرۈپ، ئۆي - ماكانلىرىنى خانىۋەيران قىلدى»،
دەپ چىڭگىزخانغا خەۋەر يېتىپتۇ. چىڭگىزخان ئۇزۇن ئۆتمەي،
ئەمىرلىرىدىن جەبە ئۇياننى نەچچە تۈمەن لەشكەر بىلەن كۈچ
لۈكىنىڭ ئۈستىگە ئەۋەتىپتۇ. كۈچلۈك جەبە ئۇيانغا تەك كېلەلە
مەي بەدەخشان تەرەپكە قاچقاندا ئۇنى شۇ يەردە ھالاك قىلىپ،

بېشىنى كېسىپ چىكىگىزخانغا ئەۋەتكەنىكەن. كۈچلۈك يەتتە شەھەرگە تۆت يىلدىن ئارتۇقراق ھۆكۈمرانلىق قىلغانىكەن. جەبە نۇيان چار سېلىپ: «ھەر ئادەم ئاتا-بوۋىلىرىدىن قالغان رەسىم-قائىدىلىرىنى ئادەت قىلىپ، ئۆزى خالىغان دىندا بولسۇن»، دەپ چاكار قىلىپتۇ. جەبە نۇيان غەيرىي دىندىكى قالماق بولسىمۇ، ھازىر ئىسلام بولدى، دەپ خالايدىق خۇش بولۇشۇپ بىر-بىرىنى مۇبارەكلەشكەنىكەن.»

بۇ ھېكايىنى بۇ سەھىپىگە يېزىشتىن مەقسىتىم: بۇ يەتتە شەھەردە ئىلگىرىكى زامانلاردا مۇشۇنداق ھادىسىلەر يۈز بەرگەنىكەن ۋە ئاتا-بوۋىلىرىمىزنىڭ بېشىغا مانا شۇنداق كۈنلەر چۈشكەنىكەن، شۇ قاتارلىق جەبە-جاپالارغا بەرداشلىق بېرىپ، تەڭرىنىڭ ئىستائەت پەرمانىدىن يانماپتۇ، دىنىي مۇھەممەدتىن قايتماپتۇ، دەپ بىلىپ، بۇ زاماننىڭ ئىشلىرىغا كۆپتىن-كۆپ شۈكۈرى قىلسۇن، دېگەندىن ئىبارەت.

5

ئاقسۇ

ئاقسۇ ئەھلى — ساددا، ئەمما ئىتتىپاقى يوق، چېچىلاڭغۇ ۋە پاراكەندە، غەم-ئەندىشىگە مۇپتىلا، ئۆيلىرىدە ئاشلىق ساقلىمايدىغان تەۋەككۈلچى خەلق. شەھەر ئادەملىرىنىڭ تولىسى ھەر كۈنى يەيدىغانلىرىنى بازاردىن ئالىدۇ. ئاشپەز-ناۋايلىرى ناھايىتى روناق تاپقان، ھۈنەرۋەنلىرى ئاز، دېھقانلىرى تولا، ئاشلىقى ۋە يەل-يېمىشلىرى ئۆز شەھىرىگە يېتىدۇ، ھەتتا ئاقسۇنىڭ گۈرۈچىنى باشقا يىراق شەھەرلەرگە ئەكىتىدۇ. يايلاقلىرى كەڭرى بولۇپ، مال-چارۋىلىرى كۆپ.

ئاقسۇنىڭ ئايكۆل يېزىسىدا مەۋلانا جالالىددىن كېتىكى

بۇزۇرۇكۋار ئالىمنىڭ زىيارەتگاھ مازىرى بار. بۇ كىشى خوجا
 ھاپىز كەبىر بۇخارىنىڭ نەۋرىلىرىدىندۇر. مەۋلانا جالا -
 لىددىنىنىڭ ئەھۋالى بىردىنچى داستاندا بايان قىلىندى. يەنە
 ئىمام بەتتالى غازى ناملىق بۇزۇرۇكۋارنىڭ مازىرى بولۇپ،
 ئىسىم - شېرىپلىرىنى ئىمام ئابدۇراخمان ئەلسۈي، يەنى ھەز -
 رىتى ئەلى كەرىمەللاھۇ ۋەجھۇنىڭ ئوغلى، ئىمام مۇھەممەد
 ھەنىپە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ نەۋرىسى دەپ زىكرى قىلىندۇ.
 ئاقسۇ زېمىنىدا يەنە سۇلتان مەھمۇد غەزنىۋى دەپ ئاتالغان
 بىر مازار بار. ھەممىگە مەشھۇر سۇلتان مەھمۇد غەزنىۋى بولسا
 غەزنى شەھىرىگە دەپنە قىلىنغان. ئاقسۇدىكى مازارنىڭ سۇلتان
 مەھمۇد غەزنىۋى بىلەن ئىسمى ئوخشاش بولسا كېرەك ياكى
 مەھمۇد غازى بولسا، ئامما تەرىپىدىن خاتا تەلەپپۇز قىلىنىپ
 سۇلتان مەھمۇد غەزنىۋى ئاتىلىپ قالغان بولۇشى مۇمكىن.
 يەنە شەيخ جۈنەيد باغدادى ھەم سەرى سەقتى دېگەن ئىككى
 مازار بار.

مەشھۇر ۋە داڭلىق ماشايىخ جۈنەيد باغدادى ۋە
 شەيخ سەرى سەقتىلەرنىڭ جەسەتلىرى «نەفەتۇلتۇنىس» دېگەن
 كىتابتا، «باغداد شەھىرىدىكى مەسچىدى شۇنەيزەگە دەپنە
 قىلىنغان»، دەپ زىكرى قىلىنىدۇ. سەرى سەقتى بولماستىن
 ئەسلى ئىسمى «ساقى ئاتا» بولۇشى مۇمكىن. خەلق ساقى ئاتا،
 دېگەننى خاتا ھالدا سەرى سەقتى دەپ ئاتىغان بولۇشى ئېھتىمال.
 ئاقسۇ شەھىرىنىڭ شىمال تەرىپىدە ئالتە تاش مىقدارى
 كېلىدىغان تاغنىڭ باغرىدا «سۇلتان قەرىمىش سەيدىلمۇسلىمىن»
 دەپ ئاتىلىدىغان ئالىي مازار بولۇپ، تەزكىرىسىمۇ بار، تەزكىرىدە:
 «تارىخىي ھىجرىيىنىڭ 33 - يىلى * ئاخىر زامان پەيغەمبىرى

* ھىجرىيىنىڭ 33 - يىلى مىلادىنىڭ 653 -، 654 - يىللىرىغا

توغرا كېلىدۇ.

مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام قەزمىش سەيدىلمۇسلىمىنىڭ 33-
 مىڭ ساھابە بىلەن شەھىرى بەردىكى قەھقە
 جادۇ ۋە زەمىرە ئاتە شېھىرە سەلەرنىڭ ئۈستىگە ئەۋەتتى، كاپىرلار
 غالىب كېلىپ 33 مىڭ ساھابىلەرنى ئۇچتۇرپان ۋە ئاقسۇنىڭ
 يېزا-كەنتلىرىدە شېھىت قىلدى. ئۇلارنىڭ مۇبارەك جەسەتلىرى
 شۇ جايلاردا دەپنە قىلىندى» دەيدۇ. ئەمما ئىشەنچلىك ۋە
 مەشھۇر كىتابلاردا مەزكۇر ساھابىلەرنىڭ ياتقان جايلىرىنى،
 گۇرۇستانى بەقى ياكى شام شېرىپ، باغداد، كۇفە قاتارلىق
 جايلاردا دەپنە قىلىندى، دەپ يازىدۇ، تارىخىي ھىجرىيىنىڭ 33-
 يىلى، چاھارىزلارنىڭ ئۈچىنچىسى ئوسمان بىننى ئوپپان ① رەزى-
 يەللاھۇ ئەنھۇ خەلاپەت تەختىدىكى چاغلار ئىدى. ئۇ ۋاقىتتا
 ئاخىر زامان پەيغەمبىرى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام ۋاپات
 بولغانىدى.

بەنى ئۇممىيە خەلىپىلىرىدىن ۋەلىد بىننى ئابدۇلمەلىك
 زامانىلىرىدا، قىرماندان قۇتەيبە بىننى مۇسلىم دېگەن كىشى
 سەمەرقەند، بەرخانە، تۈركىستان ۋە كابۇل قاتارلىق جايلارنى
 قولغا كىرگۈزۈپ، ئىسلام دىنىغا مۇشەررەپ قىلغانىكەن، شۇ چاغ
 تارىخىي ھىجرىيىنىڭ 91- يىلى ② بولۇپ، قەزمىش سەيدىلى-
 مۇسلىمىنى كەلگەن زاماندا ئۇ شەھەرلەر تېخى مۇسۇلمان
 بولمىغانىدى. ئۇنداق بولسا بۇ نۇرغۇن ساھابىلەر ئاقسۇغا
 قەيەر ۋە قايسى يول بىلەن كېلىدۇ؟ ئەلۋەتتە ئەقىللىك
 كىشىلەر مۇلاھىزە قىلىپ كۆرۈشلىرى لازىم.

① ئوسمان بىننى ئوپپان — مىلادىنىڭ 644 - يىلىدىن 656 -

يىلىغىچە خەلىپىلىك تەختىدە ئولتۇرغان 3 - خەلىپە.

② ھىجرىيىنىڭ 91 - يىلى مىلادىنىڭ 709 -، 710 - يىللىرىغا
 توغرا كېلىدۇ.

يەنە بەزى مەشھۇر كىتابلاردا: «ئۇلۇغ ساھابىلەر ئامۇ دەرياسىنىڭ بۇ تەرىپىگە ئۆتمىگەن»، دەپ زىكرى قىلىدۇ. دېمەك، ئۇ چاغلاردا ئىسلام ئامۇ دەرياسىنىڭ بۇ تەرىپىگە تېخى يېتىپ كەلمىگەنىدى. مۇشۇ قاراشلار بويىچە قەرىندەسەيدىلمۇسلىمىنىڭ تەزكىرىسىنى ئېتىبارغا ئالمىسىمۇ بولىدۇ. ئەمما بۇ مازار ئالىي زىيارەتگاھ بولۇپ، پەزالى - كامالەتلىرى روشەن كۆرۈنۈپ تۇرىدۇ. ھەر ھالدا بۇ كاپىرلار بىلەن غازات قىلغان، شېھىتلىك دەرىجىسىنى تاپقان غازى كىشى بولۇشى مۇمكىن. ئىسمى باشقا زامانلاردا ئۆتكەن كىشىلەرنىكىگە ئوخشاش بولۇشى ئېھتىمال. كەمىنىگە ئوخشاش تارىخ كىتابلىرىدىن پۇراق ئالمىغان، سۆزنىڭ ئەسلى مۇددىئالىرىدىن خەۋەر تاپمىغان، بىرەر نادان كىشى، ئۆز خاھىشى بىلەن ئىختىيار قىلىپ، بىھۇدە چاپا چېكىپ، يېزىپ چىقىپ تەزكىرە دەپ ئاتىغان بولۇشى مۇمكىن. بۇ تەزكىرىنى مۇلاھىزە قىلىپ، مۆتىۋەر كىتابلارغا سېلىشتۇرۇپ كۆرگەندە، ئاندىن راست - يالغانلىقى مەلۇم بولىدۇ. ئاقسۇ زېمىنىدا بۇنىڭدىن باشقا مازارلار تولا بولسىمۇ، ئىسىم، نەسەبلىرى ۋە سۈپەتلىرى، قايسى زاماندا ئۆتكەنلىكى مەلۇم ئەمەس. شۇڭا يېزىشقا جۈرئەت قىلالىمىدەم. يەنە بىرى، پەرغانە ۋىلايىتىدىن ئوبۇلەسەن ھەزرىتىم دېگەن زات يەتتە شەھەرگە كېلىپ، ئاقسۇدا بىرنەچچە زامان تۇرۇپ، مۇسۇلمانلارنىڭ كۆڭۈللىرىنى ئىمان - ئىسلامنىڭ دەلىل - ئىسپاتلىرى بىلەن كۈچلەندۈرۈپ، توغرا يولغا ئاچقىپ، ئۇلارنىڭ كۆڭۈل ئەينەكلىرىگە ياخشى نىيەت، ياخشى مەقسەتلەرنى ئورنىتىپ بولغاندىن كېيىن سەپەرنى ئىختىيار قىلىپ كېتىپ قالغانىكەن. ئاتىلىق غازى ئاقسۇغا دەسلەپ كەلگەندە بۇ زاتىيۇ بىلە قەدەم تەشرىپ قىلغانىدى. كاتتا ئۆلدى - مالار كۆڭۈللىرىدە ئىشان ھەزرەتلەرنى ياخشى كۆرمەيدۇ.

ئەمما ئاقسۇدىكى ھەممە ئۆلىمالار جان - دىلى بىلەن ئۇنىڭغا مۇرت ۋە مۇخلىس بولدى. ئوبۇلھەسەن ھەزرىتىم نەقىش بەندىيە* سۈلۈكلىرىدە، خۇپىيە تەرىقىلىرىدە ئىدى. ئۇنىڭ كارامەت - لىرىمۇ كۆرۈلگەنىدى. شۇ كارامەتلىرىدىن بىرى شۇكى، ئوبۇلھەسەن ھەزرىتىمنىڭ مۇرت - مۇخلىسلىرىدىن بىرى، «شاھنامە»، «ئەمىر ھەمزە» قاتارلىق جەڭنامە كىتابلىرىنى ئوقۇشقا ئاشىق ئىكەن. بىر كۈنى ئوبۇلھەسەن ھەزرىتىمنىڭ يۇنىڭغا نەزەرى چۈشۈپ قېلىپ مەنى قىپتۇ. يەنە بىر كۈنى ھەزرىتىم ئوتتۇپ كېتىپ بېرىپ، ھېلىقى مۇرتنىڭ يەنە «جەڭ - نامە» ئوقۇۋاتقان يەردە ئولتۇرغانلىقىنى كۆرۈپتۇ. بۇ مۇرت ئاخشىمى ئەپراسىياپ، كەيكائۇسلار قانداقراق پادىشاھ بول - غىيىتتى، ئاجايىپ جەڭلەرنى قىلغانىكەن، دەپ ئويلاپ يېتىپ ئۇخلاپ قاپتۇ، كېچىسى چۈشىدە زور، ناھايىتى ھەيۋەتلىك ئىككى پادىشاھ بىر - بىرىنى قوغلاپ كېتىپ بارغۇدەك. نۇرغۇن خالاينىق، ئەنە ئەپراسىياپ، ئەنە كەيكائۇس دەپ ۋارقىراۋاتقۇدەك، ھېلىقى مۇرت خالاينىڭ ۋارقىراشلىرى، قىستا - قىستا چىلىقىد - ىدىن قورقۇپ ئويغىنىپ كېتىپتۇ. ئەنە بۇ مۇرت ھەلەقە - زىكرىگە بېرىپ ئولتۇرۇپ دۇئا قىلىدىغان ۋاقىتتا ئوبۇلھەسەن ھەزرىتىم ئىلتىپات قىلىپ، «ئەپراسىياپ بىلەن كەيكائۇسنى كۆردۈڭمۇ؟ بۇلار باشقا نېمە ئەمەس! بەلكى ئىككى كاپىردۇر»، دەپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ھېلىقى مۇرت توۋا قىلىپ «جەڭنامە» ئوقۇ - غان يەرگە ئىككىنچى بارماپتۇ.

* نەقىش بەندىيە - سوفىزمدىكى بىر خىل ئېقىم ياكى مەسلىك. خۇپىيە شۇ مەسلىكنىڭ بىر تارمىقى بولۇپ، خۇپىيە دېگەن سۆز - جىم ئولتۇرۇپ، ئاۋازىنى چىقارماي، كۆڭلىدە تەڭرىگە ھەندۇسانا ئېيتىش دېگەن بولىدۇ.

يەنە موللا ئابدۇكېرىم ناملىق بىر ياش مۇرىتى بولۇپ، ئۇنىڭ بىر ئېشىكى بار ئىكەن. سەھەردە ئېشەك بوشىنىپ كېتىپتۇ. بالىلىرىنى ئىزدەشكە بۇيرۇپ، ئۆزى ھەز-رىتىمنىڭ زىكرى ھەلقىسىگە ھازىر بوپتۇ. لېكىن كۆڭلىدە «ئېشەك نەگە كەتكەندۇ؟ قاچان تېپىلار؟»، دەپ پاراگەندە بولۇپ تۇرغان چېخىدا ئۇنىڭغا ھەزرىتىمنىڭ دۇئاسىنى ئېلىش نۇۋىتى كەپتۇ. ھەزرىتىم دۇئاسىنى بېرىپ تۇرۇپ، بېشىنى كۆتۈرۈپ كايىشلىق بىلەن: «ھەي كىچىك! ئېشەك يوقالغاندا شۇنچە پارا-كەندە بولامسەن؟ خاتىرىڭنى جەم قىل. ئېشەكنىمۇ تاپمىسەن، ئاتمۇ تاپمىسەن»، دەپتۇ. ئۇزۇن ئۆتمەي موللا ئابدۇكېرىم ئاخۇن، قازى رەئىس بولۇپ، مال - دۇنيا ۋە ئات - ئېشەكلىرى كۆپىيىپ بىھاجەت بولغانىكەن.

ئوبۇلھەسەن ھەزرىتىمنىڭ ئۇلۇغلۇق سۈپەتلىرىنى بىر - بىرلەپ بايان قىلىدىغان بولسا، ئالاھىدە بىر توم تەزكىرە كىتاب بولىدۇ. ئۇ تارىخىي ھىجرىيىنىڭ 1285 - يىلى ① سەپەر ئېيىدە - 18 - كۈنى ئاقسۇدا ۋاپات بولدى. ئۇنى ۋەسىيىتى بويىچە ئۆز ھويلىسىغا دەپنە قىلدى.

تەسەۋۋۇقى ② كىتابلىرىدا پىرى كامىلارنىڭ سۆھبەتلىرىنى كىبرىت ئەھمەرگە ③ ئوخشىتىدۇ. بۇ زات شېرىپنىڭ سۆھبەتلىرى ئەلۋەتتە كىبرىت ئەھمەر ئىمدى. بۇنىڭدىن زىيادە تە - رىپلەشكە بۇ بەگباش قەلەم جۈرئەت قىلالىدى.

كەمىنە مۇئەللىپ مۇسا بىننى موللا ئەيسا سايرامى، شۇ

① ھىجرىيىنىڭ 1285 - يىلى مىلادىنىڭ 1868 - 1869 - يىللىرىغا توغرا كېلىدۇ.

② تەسەۋۋۇقى - ئىشانلىق، سوفىزم مەنىسىدە.

③ كىبرىت ئەھمەر - ئالتۇن چىقىدىغان كان.

زاماندا زاكاتچىلارنىڭ خىزمىتىنى قىلىدىغان مۇلازىم ئىدىم. ياش
ۋە بەگىياش ۋاقتىم ئىدى. بىر نەچچە قېتىم ئۇ زاتنىڭ سۆھبىتىگە
مۇيەسسەر بولغانىدىم. شۇ سۆھبەتنىڭ تەسىرى ھېلىمۇ سۇسلىشىپ
قالىدى. ھازىرغىچە تولۇق 36 يىل ئۆتۈپتۇ. ئۆمرۈمنىڭ
ئاخىرىغىچە ئۇ زاتنىڭ سۆھبىتى كۆڭلۈمدە جۇش ئۇراندۇ.

نەزم

ۋەسلى يار بولدى مۇيەسسەر، قەدرىنى ئا بىلمەدىم،
ۋەسلى بولماي جاۋىدان، فۇرقەت كىلۈرنى بىلمەدىم*.

2

ئۇچتۇرپان

ئۇچتۇرپان كونا، قەدىمىي شەھەر بولۇپ، ئىلىگىرىكى نامى
«ئۈچ» ئىكەن. بىر زامانلاردا ئۇچتۇرپان خەلقى ئۆز پادىشاھ-
لىرىدىن يۈز ئۆرۈپ قوزغىلاڭ كۆتۈرگەندە، ئادەملىرىنى باشقا
يۇرتلارغا تارقىتىۋېتىپ، كونا تۇرپاندىن ئادەم كۆچۈرۈپ كېلىپ
ئولتۇرغۇزغانىكەن. شۇ سەۋەبتىن ئۇچتۇرپاننىڭ يېزا، كەنت،
ئايماقلىرىنىڭ نامى كونا تۇرپاننىڭ يېزا، كەنت، ئايماقلىرىنىڭ
نامى بىلەن ئوخشىشىپ كېتىدۇ.
ئىلىگىرىكى زاماندا ئۇچتۇرپان شەھىرىنى خاقانى چىن قولغا

* يارنىڭ ۋەسلى مۇيەسسەر بولغاندا، ئۇنىڭ قەدرىنى بىل-
مىدىم، يارنىڭ ۋەسلى مەڭگۈلۈك بولماي بىر كۈنلىرى ئۇنىڭدىن
ئايرىلىپ قالدىغانلىقىمنى بىلمەپتەن.

كىرگۈزۈپ، 17 يىل سورىغاندىن كېيىن ئۇلار خاقانى چىنىننىڭ ئىتائىتىدىن چىققان كەن. بۇ چاغدا خاقانى چىن ئۇچتۇرپان ئادەملىرىنى قەتلىئام قىلىپ، قالغان ئالتە شەھەردىن ئىككىنچى قېتىم ئادەم كۆچۈرۈپ كېلىپ ئولتۇرغۇزۇپ، ئۇچتۇرپاننى قايتا ئاۋات قىلغان كەن. شۇڭا ئۇچتۇرپانلىقلارنىڭ لەقىمى «كۆچمەن» دۇر. بۇ ۋەقەلەر بىرىنچى داستاندا بايان قىلىندى.

ئۇچتۇرپان خەلقى گۇرۇھۋاز، ئىتتىپاقسىز، پارا كەندە خەلق بولۇپ، ھۈنەرۋەن - كاسپىلىرى كەم، ئادەملىرىنىڭ ھەممىسى دېھقان، يەر - زېمىنلىرى ئۈنۈملۈك، مەھسۇلاتى كەڭرى ۋە ئەرزان دۇر. «ئىماملىرىم» دەپ ئاتىلىدىغان بىر مازار بولۇپ، ئىسمىنى «ئىمام مۇھەممەد غەززالى»، دەيدۇ. ۋە يەنە قازغاندا ① بىر مازار بولۇپ، ئۇنىڭ ئىسمىنى «ئىمام ئەھمەد غەززالى» دەيدۇ. ئەمما «نەفەتۇلتۇنۇن» دېگەن كىتابتا ئىمام غەززالىنى قۇرۇندە ② دەپتە قىلىندى، دەپ زىكرى قىلىدۇ. «قازغان» بىلەن «قۇزۇن» سۆزى بىر - بىرىگە يېقىن، ئوخشىشىپ كېتىدىغان سۆز. قايسى سۆزنىڭ راستلىقىنى بىلگۈچى تەڭرىنىڭ ئۆزىدۇر. يەنە «سۇيۇتقۇ مازار» دەپ بىر مازار بار. «سۇيۇتقۇ» دەپ ئاتىلىشىنىڭ سەۋەبىنى مۇنداق رىۋايەت قىلىشىدۇ: تارىخىي ھىجرىيەنىڭ 30 - يىلى ③ ھەزرىتى ئەلى، ئىككى شاھزادە ④ ۋە يەنە ساھابىلەرنىڭ بىرنەچچە ياش ئوغۇللىرىنى ئېلىپ سودىگەر سۈرىتىدە بولۇپ ئۇچتۇرپانغا كېلىپ، يىلان بۇلاقنىڭ بېشىغا

① قازغان — ئۇچتۇرپاندىكى بىر جاينىڭ نامى.

② قۇزۇن — ئىراندىكى بىر شەھەرنىڭ نامى.

③ ھىجرىيەنىڭ 30 - يىلى مىلادىنىڭ 650 -، 651 - يىللىرىغا

توغرا كېلىدۇ.

④ ئىككى شاھزادە — ئىمام ھەسەن، ئىمام ھۈسەيىننى كۆرسىتىدۇ.

چۈشۈپتۇ. دۇلدۇللىرىنى بۇلاقنىڭ قېشىدىكى سۆگەتكە سويۇتۇپ قويۇپتۇ. بۇ سۆگەت كۆكلەپ ئېگىز ئۆسۈپ، يىقىلىپ، يەنە ئۆسۈپ دېگەندەك، بىر تاغار ئاشلىق ئۇرۇقى چاچقۇدەك يەردىن كەڭرەك يەرنى ئىگىلەپ، سايە تاشلاپ، كۆكرىپ تۇرۇپتۇ. ھېچ كىشى سۆگەتنىڭ ياھۇل ياكى قۇرۇق شاخلىرىنى كېسىش-تىن ئېھتىيات قىلىپ كەسمەيدۇ. بۇ يەردىكى بۇلاقنى «يىلان بۇلاق» دەپ ئاتاشتىكى سەۋەب بولسا، سۇلايمان ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەمر-پەرمانى بىلەن پۈتۈن يىلانلار مۇشۇ بۇلاققا توپلاشقانىكەن. ھەزرىتى ئەلى بۇ يەرگە كەلگەندە «ئەي يىلانلار! بۇلاقتىن يىراققا كېتىڭلار، بۇلاقنىڭ بېشىغا ئاخىر زامان پەيغەمبىرىنىڭ ئالىي بارگاھلىرىنى تىكىمىز»، دەپ ئەمر قىلغاندا، يىلانلار كۆچۈپ كېتىپتۇ. يىلانلارنىڭ زەھىرىنىڭ تەسىرىدىن بۇلاقنىڭ سۈيى ئاچچىق بولۇپ كەتكەنىكەن. ھەزرىتى ئەلى بۇلاققا مۇبارەك ئابى دەھەنلىرىنى* تاشلاپتۇ. ھەزرىتى ئەلنىڭ كارامىتى بىلەن بۇلاقنىڭ سۈيى تاتلىق ۋە شېرىن بويىتۇ. شۇنىڭدىن تارتىپ سۇيۇتقۇ مازار، دەپ ئاتالغان دەيدۇ. تەزكىرىلەردە «بۇ يەر ھەزرىتى ئەلنىڭ قەدەم جايى»، دەپ زىكرى قىلىنىدۇ. ئىش-نىڭ ھەقىقىتىنى تەڭرىم ئۆزى بىلىدۇ. لېكىن بۇ يەر ئادەتتىكى جاي بولماستىن، كارامەت ۋە ئاچايىپ ھادىسىلەر زاھىر بولۇپ تۇرىدىغان جاي.

ئۇچتۇرپاندا يەنە نۇرغۇن مازارلار بار. ئىسىملىرىنى يەنە ئۇلۇغ ساھابىلەرنىڭ نامى بىلەن ئاتايدۇ. ئەسلى ماھىيىتى مەلۇم بولمىغانلىقتىن بايان قىلىنمىدى. نېمە بولسا بولسۇن ئۇچتۇرپان نۇرغۇن جەڭ ۋە كۆپ غازات بولغان جايدۇر.

* ئابى دەھەن — ئېغىز سۈيى، ئادەمنىڭ ئېغىزىدىن چىققان

تۈكۈرۈك — مۇھەررىردىن.

كۇچا

كۇچاننىڭ قەدىمكى ئىسمى «كۈسەن» ئىكەن. كۇچا خەلقى ناھايىتى ئىتتىپاق، سۆلەتلىك، خۇش خۇي، نازۇك تەبىد-ئەتلىك، قىز-جۇۋانلىرى ئەرلىرىدىنمۇ ھىممەتلىك ۋە جۈر-ئەتلىك، ئىلىم ۋە ئەمەلدە، كەسپ ۋە ھۈنەردە كەم-كۈتمىسىز خەلق. ئەمما مۇساپىرلار بىلەن خۇشى يوق خەلىقتۇر. ئادەم-لىرىگە قارىغاندا يەر-زېمىنلىرى كۆپ ۋە ئۈنۈملۈك، ئاشلىق مەھسۇلاتى ئۆزىگە يېتىدىغان، مال-ۋارانلىرى ئۆزىگە يېتىپ ئا-شىدىغان، خۇسۇسەن ھەر تۈرلۈك مېۋە، يەل-يېمىش، يېمەك-ئىچمەكلىرى باشقا شەھەرلەرگە قارىغاندا تولا، سىيراپچىلىق شەھەردۇر.

كۇچادا مەۋلانا ئەرشىددىن ۋەلىيۇللانىڭ مازىرى بار. بۇ كىشىنىڭ دالالىتى ۋە تەرغىپ قىلىشى بىلەن تۇغلۇق تۆمۈرخان ئىسلام دىنىغا مۇشەھرەپ بولغان. شۇڭا، ئىلى نەۋەسىدە ئىسلام دىنىنىڭ چىرىغى يورۇغان. بۇ ھەقتىكى ئەھۋالاتلار بىرىنچى داستاندا بايان قىلىندى. يەنە «شەيخ نىزامىددىن دېھلىۋى»، دېگەن بىر مازار بولۇپ، بەزىلەر دېھلىۋى ① دېگەن سۆزنى دەھبىدى ② دەيدۇ. بۇ ناھايىتى ھەيۋەتلىك كۆركەم مازاردۇر ۋە يەنە «بەلخى ئاتا»، دەپ بىر مازار بولۇپ، ئىسىم-نەسەبلىرى ۋە قايسى زاماندا ئۆتكەنلىكى مەلۇم ئەمەس.

① دېھلىۋى — ھىندىستاندىكى بىر شەھەرنىڭ نامى.

② دەھبىدى — پەرغانىدىكى بىر جاينىڭ نامى.

«نەبىرە خوجام»، دېگەن بىر مازار بولۇپ، بۇلار باھانىدىن نەقىشەندىنىڭ نەۋرىلىرىنىڭ مازىرىدۇر. «بابا قەمبەر ۋەلىد-يۇللا»، دەپ بىر مازار بار. بابا قەمبەر ۋەلىيۇللا دېگەن كىشى ھەممىگە مەشھۇر بولغان ھەزرىتى ئەلنىڭ مىراخۇرلىرىدۇر. بۇ مازارنىڭ نامى ئوخشاش بولۇشى مۇمكىن. ئۈچتۇرپاندىمۇ «بابا قەمبەر ۋەلىيۇللا»، دەپ ئاتىلىدىغان يەنە بىر مازارمۇ بار. كۇچادا يەنە بىر مازار، ئالىي زىيارەتگاھ بولۇپ، ئىسمىنى «ئىبراھىم ئەدھەم»، دەپ ئاتايدۇ. مەشھۇر ئەۋلىيا ئىبراھىم ئەدھەمنىڭ مازىرى مەككىدە بولۇپ، بۇ مازارنىڭمۇ ئىسمى ئوخشاش بولۇشى مۇمكىن. ھەقىقىي ئەھۋال تەڭرىنىڭ ئۆزىگە مەلۇمدۇر.

كونا تۇرپان

كونا تۇرپان ئادەملىرىنىڭ خۇلقى - مەجەزى ساددا، ئۆز ئىشىغا پۇختا، راست سۆزلۈك، ۋەدەسىدە تۇرىدىغان، ھىيلە - مىكىر، غەدى - خىيانەتنى بىلمەيدىغان، ئەقىدە ۋە ئىخلاسى - لىرى تازا ۋە زىيادە خەلق تۇر. تۇرپاننىڭ ھاۋاسى ئىسسىق، سۈيى كەم بولۇپ، ئاساسەن كاردىز سۈيى بىلەن تېرىقچىلىق قىلىدۇ. يەر - زېمىنلىرى ئۈنۈملۈك بولۇپ مەھسۇلاتى ئۆزىگە يېتىدۇ. مېۋە - چېۋە، يەل - يېمىشلىرى كەڭرى، خۇسۇسەن كىشىمىش، كۆك ئۈزۈمى ناھايىتى مول بولۇپ، ھەممە شەھەر - لەرگە يېتىشىدۇ. تۇرپاندىن يەنە تەرەنچىبىنمۇ* چىقىدۇ.

* تەرەنچىبىن - يانتاق شېكەرى.

كونا تۇرپاندا ئەسھابۇلكەھىپىنىڭ ① ئالىي زىيارەتگاھى بار. ئەسھابۇلكەھىپىنى تەپسىر كىتابلىرىدا، رۇمىدىكى تەرسۇس دېگەن شەھەردە، دەپ زىكرى قىلىدۇ. كەرەملىك تەڭرىم ئۆزىنىڭ ھېكمىتى بىلەن ئەسھابۇلكەھىپىنى خالاينىقلارغا مەخپىي قىلغان، ئۇلارنىڭ ئىسمى ۋە سانىمۇ مەخپىيىدۇر. زېمىن يۈزىدە يەتتە يەردە ئەسھابۇلكەھىپ بار، دەپ رىۋايەت قىلىدۇ.

«نۇرۇمچە» دېگەن سۆزنىڭ ئەپلىندىكى راست ۋە توغرا ئاتىلىشى «رۇمچە» بولۇشى مۇمكىن. خالاينىقنىڭ ئۆزگەرتىۋېتىشى بىلەن «رۇمچە» سۆزىنىڭ ئالدىغا ئېلىپ (ا)، ئاخىرىغا يا (ى) ھەرپىنى قوشۇپ، «ئۇرۇمچى» بولۇپ قالغان بولۇشى مۇمكىن. تۈركىي تىلىدا «چە» دېگەن قوشۇمچە سۆز كىچىك دېگەننى بىلدۈرىدۇ. تۈركىي خەلقلەر چوڭ نەرسىنى كىچىكلەتە مەكچى بولسا «چە» قوشۇمچىسىنى قوشۇپ كىچىكلەتدۇ. مەسىلەن، باغچە، ھويلىچە دېگەندەك. ئەگەر باغ چوڭ ۋە رەسمىي بولسا باغ دەپ ئاتايدۇ. ئەگەر كىچىك بولسا باغچە، دەيدۇ. مۇشۇ مەنىدىن ئېيتقاندا رۇمچە دېگەن سۆز «كىچىك رۇم» دېگەن سۆز بولۇشى مۇمكىن.

تەپسىر كىتابلىرىدىكى «ئەسھابۇلكەھىپ رۇم مۇزاپاتىدىكى

① ئەسھابۇلكەھىپ — غاردا ياتقان كىشىلەر دېگەن بولمىدۇ، رىۋايەتلەردە، تەخمىنەن بۇنىڭدىن ئىككى مىڭ يىل بۇرۇن ئۆتكەن رۇم پادىشاھى دەقيانۇس، ئەيسا ئەلەيھىسسالامنىڭ دىنىدىكى كىشىلەرنى بۇتپەرەسلىككە، دەۋەت قىلغان. قوبۇل قىلمىغانلارنى ئۆلتۈرگەن. رۇم شەھىرىنىڭ ياشلىرىدىن بىرمۇنچە كىشى دەقيانۇسنىڭ زىيانكەشلىكىدىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن قېچىپ چىقىپ، بىر تاغنىڭ باغرىدىكى ئۆڭكۈرگە كىرىپ ئۇخلايدىغان. شۇ يېقىن بىرنەچچە 100 يىل ئويغانمىغان، دېيىلىدۇ.

تەرسۇس دېگەن شەھەردە»، دېگەنلىرى راست بولۇپ. «تەر-
سۇس» دېگەن سۆز ئامما تەرىپىدىن خاتا تەلەپپۇز قىلىنىپ
«تۇرپان» بولۇپ قالغان بولۇشى مۇمكىن. خىتاي، موڭغۇل، قىر-
غىز، قىپچاق ۋە قالماقلارنىڭ تىلىغا قىيىن كېلىپ «تەرسۇس»
دەپ ئېيتالماي «تۇرپان» دەپ ئاتىۋالغان بولۇشى مۇمكىن.
ئەسھابۇلكەھىپ ۋە قەسى، ھەزرىتى ئەيسا ئەلەيھىسسالام-
نىڭ زامانىلىرىدىن بۇرۇن بولغانىكەن. ئۇنداق بولسا ئىككى
مىڭ يىل بولغان بولىدۇ. بۇ ئۇزۇن زامانلاردىن بۇيان بۇ
شەھەرلەرگە بىرنەچچە زامان تاتارلار، نەچچە قەرنە موڭغۇللار،
نەچچە ئەسىر قالماقلار، نەچچە ۋاقىت مۇسۇلمان پادىشاھلىرى
ۋە نەچچە دەۋر خىتايلار ھۆكۈمرانلىق قىلىپ ئۆتۈپتۇ. ھەر-
قايسىسى بۇ شەھەرلەرنى ئۆز تىللىرىدا بىر خىل نام بىلەن
ئاتاپتۇ. مەسىلەن: خىتايلار ئۇرۇمچىنى «خومىيوزە»، دەپ ئا-
تايدۇ. بۇنداق بولغاندىن كېيىن «رۇمچە» ۋە «تەرسۇس»
دېگەن ئىسىملارنىڭ ئۆزگىرىپ كېتىشى ئەلۋەتتە ئاقىللارنىڭ
ئەقلىدىن يىراق ئىش ئەمەس.

«ئەي مۇھەممەد، ئەگەر سەن ئۇلارنى كۆرسەڭ ئىدىنىڭ!
قۇياش نۇرى تەسىر قىلمىسۇن ئۈچۈن قۇياش چىققاندا ئۇلار
غارنىڭ ئوڭ تەرىپىگە مايىل بولىدۇ، قۇياش پاتقاندا شىمال
تەرىپىگە مايىل بولىدۇ»، دېگەن ئايەتنىڭ مەزمۇنىنى تۇرپان-
دىكى ئەسھابۇلكەھىپ غارىنىڭ ئاغزىغا تەتبىق قىلسا مۇۋاپىق
بولىدۇ. كىشىلەر بىر كۆرۈپلا ئەسھابۇلكەھىپ غارى ئىكەنلىكىنى
پەم قىلالايدۇ. دېمەك، ئەسھابۇلكەھىپ غارى تۇرپاندا بولۇشى
مۇمكىن. ھەقىقىتىنى بىلگۈچى تەڭرىنىڭ ئۆزىدۇر.

تۇرپاندا يەنە «ئەلپەتتا» دېگەن مازار بولۇپ، ئەسلى

ئىسمى «ئالىپ ئاتا» ئىكەن ①. «ئالىپ» دېگەن بائۇر دېگەن بولىدۇ. تۈركىستاندا ماشايىخ، ئىمام - پېشىۋا، يېتەكچىلەرنى «ئاتا» دەپ ئاتايدۇ. «ئەلپەتتا» دېگەن مازار، ئىمام مۇھەممەد ھەنىپىيە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ 16 - نەۋرىسى بولۇپ تەڭرى يولىدا كاپىرلار بىلەن جەڭ قىلىپ شېھىتىلىك دەرىجىدە - سىنى تاپقان، دەپ رىۋايەت قىلىنىدۇ. قانداقلىقى تەڭرىنىڭ ئۆزىگە مەلۇم.

دېمەك، شەھەر ۋە ئاۋات يېزىلاردا، تاغ - جەزىرە، دەشت - باياۋانلاردا دەپنە قىلىنغان ۋە ئۇ يەرلەرنى بېسىپ ياتقان ئۇلۇغلار ۋە ئەۋلىيالارنىڭ سانى ناھايىتى كۆپ بولۇپ، ئۇلار - نىڭ ھېسابىنى مېھرىبان تەڭرىدىن باشقا ھېچقانداق كىشى بىلمەيدۇ، ۋەسسالام.

بۇ تارىخ كىتاب، تارىخىي ھىجرىيىنىڭ 1321 - يىلى ② (توخۇيىلى) شەۋۋال ئېيىنىڭ 11 - كۈنى شېھىتىلەر، ئۇلۇغ ئەۋلىيالار، ئالىي دەرىجىلىك ماشايىخلارنىڭ زىكىرلىرى بىلەن تامام قىلىندى. تەڭرىگە سانسىز شۇكرى ئېيتىمەن. ھەر بىر سۆزنىڭ ئەۋۋىلى تەڭرىنىڭ ئايەتلىرى، پەيغەمبىرىمىزنىڭ ھەدىسلىرى بىلەن باشلىنىپ، ئۇلۇغ ئەۋلىيا ۋە ماشايىخلارنىڭ ناملىرى بىلەن تامامغا يەتكۈزۈلسە، تەڭرىنىڭ دەرگاھىدا

① ئەلپەتتا - ئەبۇ ناسىر سامانىنىڭ ئوغلى ئابدۇلفەتتاھ. ئۇ x ئەسىرنىڭ 60 - يىللىرى تۇرپاندىكى بىر جەڭدە ئۆلتۈرۈلگەن. كېيىن، تۇرپان ئەتراپىدا دەپنە قىلىنغان. مۇسا ئارسلان بۇغرا قاراخان ئۇنىڭ قەبرىسىنى خاتىرىلەپ، ئۇنىڭغا «ئالىپ تېكىن» دەپ ئىمام بەرگەن - مۇھەررىردىن.

② ھىجرىيىنىڭ 1321 - يىلى مىلادىنىڭ 1903 - 1904 - يىللىرىغا توغرا كېلىدۇ.

قوبۇل بولۇپ، خالايقلارنىڭ كۆڭۈللىرىدە ماغۇل بولىدۇ ۋە ئۇلارنىڭ دۇئا ۋە پاتىمە قىلىشىغا سەۋەب بولىدۇ.

خۇش بۇراق چاچقۇچى قەلەم قىسقىغىنا ۋاقىتتا جۈملىلىرى پاراكەندە، سۆزلىرى پەرىشان بولغان بۇ قىسسىنى يېزىپ چىقتى. سۆزنىڭ ئىنچىكە، نازۇك ۋە گۈزەللىرىدىن خەۋەردار، كونا ۋە يېڭى داستانلارنى ئوقۇپ ۋە ئاڭلاپ ئاگاھ بولغۇچىلار، بۇ قىسسىنىڭ ئەيىب ۋە نۇقسانلىرىنى ئۆز ۋۇجۇدلىرىدىكى سېخىمىلىق يەزىلەتلىرى بىلەن يېپىپ، نادان، جاھىل، ئاجىز، لايقەتسىز ۋە قابىلىيەتسىز كەمىنە مۇئەللىپكە مەرھەمەت قىلىپ، دۇئادا يادلىنىشلىرىنى ئۈمىد قىلمەن. كۈچۈمنىڭ يېتەشچە «ھەممىنىلا ئىشلىتىۋەرمەسلىك ۋە ھەممىنىلا تاشلىۋەتمەسلىك» دېگەن روھنى جارى قىلدىم.

ئۇلۇغ تەڭرىم، مەن ئاجىز بىچارىنىڭ قارا كۆڭلىنى ئۆز كامال قۇدرىتىڭ بىلەن روشەن قىلغىن. مەن گۇناھكار بەندەئىنى باقىي ئالەمگە سەپەر قىلىدىغان ۋە تەڭلىكتە قالغان ۋاقىتىدا چەكسىز ئىلتىپاتلىرىڭدىن ناۋۇمىد قويمىغىن، ئامىن. ئۇلۇغ تەڭرىم، ئىشىمىزنىڭ ئاخىرىنى مۇنەۋۋەر قىلغىن. كەمچىلىكلىرىنى ئەپۇ قىلغىن، چۈنكى سەن ھەممىگە قادىرسەن. ئۇلۇغ تەڭرىم، دوستلىرىمىزنىڭ ئىشلىرىغا غەلبە ئاتا قىلغىن. توغرا يولدا مېڭىشقا مۇيەسسەر قىلغىن. مەقسەتلىرىمىزگە يەتكۈزگىن. توۋبىمىزنى قوبۇل قىلغىن.

ئۇلۇغ تەڭرىم، ئاتا - ئانامنىڭ، ئۇستازىمىزنىڭ، ھەممە ئەر - ئايال مۆمىنلەرنىڭ، ئەر - ئايال مۇسۇلمانلارنىڭ، بارلىق تىرىكلەرنىڭ، ئۆلۈكلەرنىڭ گۇناھلىرىنى مەغپىرەت قىلغىن. ئۇلۇغ تەڭرىم، ھەممىمىزنى ئەپۇ قىلغىن. دۇنيا ۋە ئاخىرەتتە دىنىمىزنى ھەمراھ قىلىپ خاتىرجەم قىلغىن. ئۇلۇغ تەڭرىم، خوجىمىز مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا، خو-

تۇنلىرىغا، ئەۋلادلىرىغا، يېتەكچىسىز ۋە يول باشلىغۇچىسىز بولغان
ساھابىلەرگە رەھمەت ئاتا قىلغىن. يېقىن پەرىشتىلەرگە، ساڭا
ئىتائەت قىلغۇچى ھەممە بەندىلىرىڭگىمۇ رەھمەت ئاتا قىلغىن.
ھىجرىيە 1321 - يىلى
(مىلادى 1903 - يىلى).

ئەلخەتتۇ باقىي ۋەلىئۇمرۇ پانى،
ئەلئەبدۇ ئاسى ۋەررەببۇ ئاپى.
(خەت قالدۇ، ئۆمۈر كېتىدۇ.
بەندە گۇناھكار، تەڭرى ئەپۇ قىلىدۇ.)

ھەركى خاندە دۇئا تەمەئدارەم،
زانكى مەن بەندەئى گۇناھكارەم.
(ئوقۇغۇچىدىن دۇئا تەمە قىلىمەن،
چۈنكى مەن گۇناھكار بەندىمەن.)

بۇ كىتاب روسىيە قازان «مەدرىسە ئىي ئۆلۈم» باسپىخانىسى تەرىپىدىن 1904 - يىلى بېسىلغان نۇسخىسىغا ئاساسەن ئىشلەندى ۋە نەشر قىلىندى.

本书根据俄国喀山经学院1904年版本编辑出版。

مەسئۇل مۇھەررىرى: ۋەلى، پەرىدە ئىمىن
مەسئۇل كوررېكتورى: ئىلىياس رەھىمى

تارىخىي ئەمىنىيە

موللا مۇسا سايرامى

نەشىرگە تەييارلىغۇچى: مەھەممەت زۇنۇن

*

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى نەشر قىلدى

(ئۈرۈمچى شەھىرى جىيەنجۇڭ كوچىسى 54-نومۇر)

شىنجاڭ شىنخۇا كىتابخانىسىدىن تارقىتىلدى

شىنجاڭ شىنخۇا باسما زاۋۇتىدا تىزىلدى

شىنجاڭ شىنخۇا 2 - باسما زاۋۇتىدا بېسىلدى

فېورماتى: 850×1168 مىللىمېتىر 1/32

باسما تاۋىقى: 14.25 قىستۇرما ۋاردىقى: 4

1988 - يىلى 11 - ئاي 1 - نەشرى

1989 - يىلى 5 - ئاي 1 - بېسىلىشى

تىراژى: 2500 — 1

ISBN7-228-00220-2/K·16

باھاسى: 5.00 يۈەن

责任编辑：魏力。帕丽达·伊明
责任校对：伊力亚斯·热依木

安宁史（维吾尔文）

毛拉·穆萨·赛拉密 著

买买提·祖农 整理

新疆人民出版社出版

（乌鲁木齐市建中路54号）

新疆新华书店发行 新疆新华印刷厂排版

新疆新华印刷二厂印刷

850×1168毫米 32开本 14.25印张 4插页

1988年11月第1版 1989年5月第1次印刷

印数：1—2500

ISBN7-228-00220-2/K·16 定价：5.00元